

Holy Bible

Aionian Edition®

राठी बायबल

Marathi Indian Revised Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

राठी बायबल

Marathi Indian Revised Bible

New Testament

Language: Marathi

India (South, South Central, Western)

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

Bridge Connectivity Solutions, 2017

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

प्रस्तावना

मराठी at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

मराठी at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

अनुक्रमणिका

नवा करार

मत्तय	1
मार्क	30
लूक	48
योहान	78
प्रेषि.	101
रोम.	131
१ करि.	143
२ करि.	155
गलती	163
इफि.	168
फिलि.	172
कलो.	175
१ थेस्स.	178
२ थेस्स.	181
१ तीम.	183
२ तीम.	187
तीत.	190
फिले.	192
इब्री	193
याको.	203
१ पेत्र.	206
२ पेत्र.	210
१ योहा.	212
२ योहा.	216
३ योहा.	217
यहू.	218
प्रक.	219

परिशिष्ट

वाचकांसाठी मार्गदर्शक

शब्दकोष

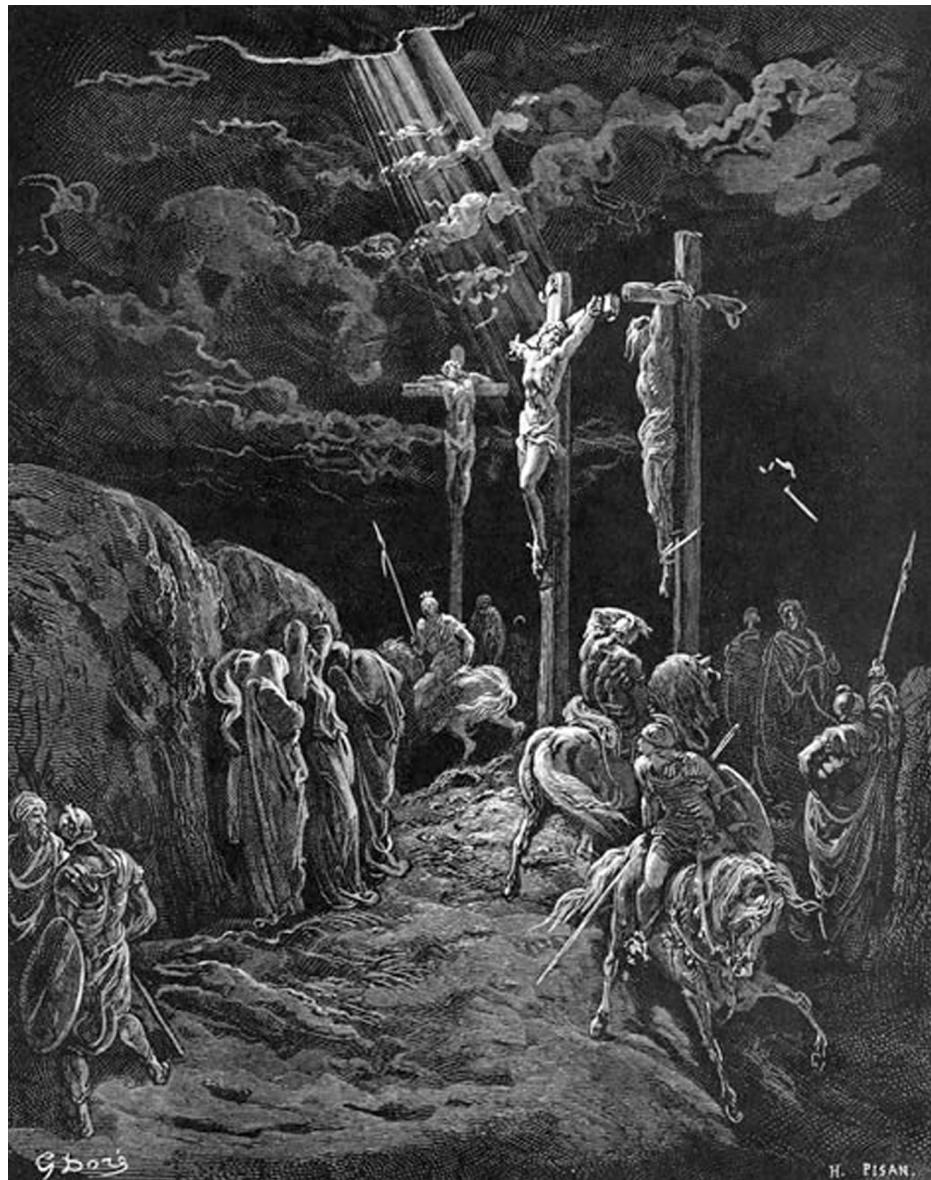
नकाशे

नशीब

चित्रे, Doré

नवा करार

H. PISAN.

नंतर येशू म्हणाला, “हे पित्या, त्यांची क्षमा कर, कारण ते काय करतात हे त्यांना समजत नाही.”

त्यांनी चिठ्या टाकून त्याचे कपडे वाटून घेतले.

लूक २३:३४

मत्तय

१ अब्राहामाचा पुत्र दावीद याचा पुत्र जो येशू ख्रिस्त याची

वंशावळ. २ अब्राहामास इसहाक झाला, इसहाकास याकोब, याकोबास यहूदा व त्याचे भाऊ झाले. ३ यहूदास तामरेपासून पेरेस व जेरह झाले, पेरेसास हेस्योन, हेस्योनास अराम झाला.

४ अरामास अम्मीनादाब, अम्मीनादाबास नहशोन, नहशोनास सल्मोन, ५ सल्मोनास राहाबेपासून बवाज, बवाजास स्थथापासून ओबेद, ओबेदास इशाय झाला. ६ आणि इशायास दावीद राजा झाला. उरीयाच्या पत्नीपासून दावीदास शलमोन झाला. ७ शलमोनास रहबाम, रहबामास अबीया, अबीयास आसा झाला.

८ आसास यहोशाफाट, यहोशाफाटास योराम आणि योरामास उज्जीया, ९ उज्जीयास योथाम, योथामास आहाज, आहाजास हिज्जीया, १० हिज्जीयास मनश्रे, मनश्रेस आमोन, आमोनास योशीया, ११ आणि बाबेलास देशांतर झाले त्यावेळी योशीयास यखन्या व त्याचे भाऊ झाले. १२ बाबेलास देशांतर झाल्यानंतर यखन्यास शल्तीएल झाला, शल्तीएलास जरूब्राबेल झाला.

१३ जरूब्राबेलास अबीहूद, अबीहूदास एल्याकीम, एल्याकीमास अज्जुर झाला. १४ अज्जुरास सादेक, सादेकास याखीम, याखीमास एलीहूद झाला. १५ एलीहूदास एलाजार झाला. एलाजारास मत्तान, मत्तानास याकोब, १६ याकोबास योसेफ झाला; जो मरीयेचा पती होता जिच्यापासून ख्रिस्त म्हटलेला येशू जन्मास आला. १७ अशाप्रकारे अब्राहामापासून दावीदापर्यंत सर्व मिळून चौदा पिढ्या, दावीदापासून बाबेलास देशांतर होईपर्यंत चौदा पिढ्या आणि बाबेलास देशांतर झाल्यापासून ख्रिस्तापर्यंत चौदा पिढ्या. १८ येशू ख्रिस्ताचा जन्म याप्रकारे झाला; त्याची आई मरीया हिची योसेफाशी मागणी झालेली होती, पण त्यांचा सहवास होण्यापूर्वी ती पवित्र आत्म्यापासून गर्भवती झालेली दिसून आली. १९ मरीयेचा पती योसेफ हा नीतिमान होता, परंतु समाजामध्ये तिचा अपमान होऊ नये अशी त्याची इच्छा होती, म्हणून त्याने गुपतपणे तिच्यासोबतची मागणी मोडण्याचा निर्णय घेतला. २० तो या गोर्धीविषयी विचार करीत असता त्यास स्वप्नात प्रभूच्या दूताने दर्शन देऊन म्हटले; “योसेफ, दावीदाच्या पुत्रा, तू मरीयेला आपली पत्नी म्हणून स्वीकार करण्यास घाबरू नकोस, कारण जो गर्भ तिच्या पोटी राहीला आहे तो पवित्र आत्म्यापासून आहे. २१ ती पुत्राला जन्म देईल आणि तू त्याचे नाव येशू ठेव, तो आपल्या लोकांस त्यांच्या पापांपासून तारील.” २२ प्रभूने संदेश्यांच्याद्वारे जे सांगितले होते ते परिपूर्ण व्हावे यासाठी हे सर्व झाले, ते असे, २३ “पाहा कुमारी गर्भवती होईल व पुत्राला जन्म देईल, आणि त्यास इम्मानुएल हे नाव देतील.” या नावाचा अर्थ, “आम्हाबाबोबर देव.” २४ तेव्हा झोपेतून उठल्यावर प्रभूच्या दूताने आज्ञा दिली

होती तसे योसेफाने केले, त्याने तिचा आपली पत्नी म्हणून स्वीकार केला. २५ तरी मुलाचा जन्म होईपर्यंत त्याने तिच्याशी सहवास ठेवला नाही; आणि त्याने त्याचे नाव येशू ठेवले.

२ हेरोद राजाच्या दिवसात यहूदीया प्रांतातील बेथलेहेम नगरात येशूचा जन्म झाल्यानंतर, पूर्वेकडील देशातून ज्ञानी लोक यरूशलेम शहरात येऊन विचारपूस करू लागले की, “यहूद्यांचा राजा जन्मला आहे तो कोठे आहे? आम्ही पूर्वेला त्याचा तारा पाहीला आणि त्यास नमन करावयास आलो आहोत.” ३ जेव्हा हेरोद राजाने हे ऐकले, तेव्हा तो व त्याच्याबोबर सर्व यरूशलेम शहर घाबरून गेले; ४ हेरोद राजाने सर्व मुख्य याजकांना व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांना एकत्र जमवून त्यांना विचारले की, ख्रिस्ताचा जन्म कोठे होणार आहे? ५ ते त्यास म्हणाले,

“यहूदीया प्रांतातील बेथलेहेम नगरात, कारण संदेश्यांच्याद्वारे असे लिहिलेले आहे की; ६ ‘हे बेथलेहेमा, यहूदाच्या प्रांता, तू यहूदाच्या सर्व सरदारांमध्ये कनिष्ठ आहेस असे मुळीची नाही कारण तुझ्यातून असा सरदार निघेल जो माझ्या इसाएल लोकांचा सांभाळ करील.’” ७ मग हेरोद राजाने ज्ञानी लोकांस गुपतपणे बोलावून त्यांच्यापासून तारा नक्की कधी दिसला याची वेळ विचारून घेतली. ८ त्याने त्यांना बेथलेहेमास पाठवताना म्हटले, “तुम्ही जाऊन त्या बालकाविषयी बारकाईन शोध करा व तुम्हास शोध लागल्यावर मला कळवा म्हणजे मी ही येऊन त्यास नमन करीन.” ९ राजाचे हे संगणे ऐकून ते त्यांच्या वाटेने निघाले. जो तारा त्यांनी पूर्वेस पाहीला होता त्याने बेथलेहेम नगरापर्यंत त्यांचे मार्गदर्शन केले आणि ज्ञानी लोक बालकापर्यंत पोहोचेपर्यंत त्यांच्यापुढे चालला. १० तो तारा पाहून ज्ञानी लोकांस अतिशय अनंद झाला. ११ नंतर ते त्या घरात गेले आणि ते बालक आपली आई मरीया हिच्याजवळ असलेले त्यांनी पाहीले व खाली वाकून त्यांनी त्यास नमन केले. त्यांनी आपल्या द्रव्यांच्या थैल्या उघडून सोने, उद व गंधरस ही दाने अर्पण केली. १२ देवाने त्यांना स्वप्नात हेरोदाकडे परत जाऊ नका, अशी सूचना दिल्यामुळे ते दुसऱ्या मागणी आपल्या देशास निघून गेले. १३ ते गेल्यावर, प्रभूचा दूत योसेफास स्वप्नात दर्शन देऊन म्हणाला, “ऊठ, बालक व त्याची आई यांना घेऊन मिसर देशात पळून जा आणि मी तुला संगेपर्यंत तेथेच राहा कारण बालकाचा घात करण्यासाठी हेरोद राजा त्याचा शोध करणार आहे.” १४ त्या रात्री तो उठला आणि बालक व त्याची आई यांना घेऊन रातोरात मिसर देशात निघून गेला. १५ तो हेरोदाच्या मरणापर्यंत तेथे राहिला. “मी माझ्या पुत्राला मिसर देशातून बोलावले आहे.” असे जे प्रभूने संदेश्यांच्याद्वारे सांगितले ते पूर्ण झाले. १६ तेव्हा ज्ञानी लोकांनी आपणाला फसवले हे पाहून हेरोद राजा अतिशय संतापला आणि जी वेळ त्याने ज्ञानी

लोकांपासून नीट विचारून घेतली होती तिच्याप्रमाणे त्याने माझ्यामागून येणारा आहे तो माझ्याहून अधिक सामर्थ्यवान बेथलेहेमात व आसपासच्या सर्व प्रदेशांत जे दोन वर्षांचे व आहे आणि त्याच्या चपला उचलून घेवून चालण्याची देखील त्याहून कमी वयाचे पुरुष बालके होते त्या सर्वांना त्याने माणसे माझी योग्यता नाही; तो तुमचा बापितिस्मा पवित्र आत्म्याने व पाठवून त्यांच्याकडून जिवे मारले. १७ यिरम्या संदेष्ट्याच्याद्वारे अग्नीने करणार आहे. १९ त्याच्या हातात त्याचे सूप आहे, जे सांगितले होते, ते त्यासमयी पूर्ण झाले. ते असे: १८ “रामा तो आपले खळे आगदी स्वच्छ करील व आपले गृह कोठारात येथे रुदणे व मोठा आकांत द्वांचा शब्द ऐकण्यात आला, राहेल साठवील; पण भूस न विझणाऱ्या अग्नीने जाळून टाकील.” आपल्या मुलांकिरिता रुठत आहे, आणि ती नाहीत म्हणून ती १३ यानंतर येशू गालील प्रांताहून यार्देन नदीवर योहानाच्या सांत्वन पावेना.” १९ पुढे हेरेद राजा पावल्यावर, पाहा प्रभूचा हातून बापितिस्मा घेण्याकरीत त्याच्याकडे आला; २४ परंतु दूत मिसर देशात योसेफास स्वप्नात दर्शन देऊन म्हणाला, योहान त्यास थांबवत म्हणाला, मला आपल्या हातून बापितिस्मा २० “उठ, बालकास व त्याच्या आईस घेऊन इस्पाएल देशास घेण्याची गरज आहे, असे असता आपण माझ्याकडे येता हे जा, कारण बालकाचा जीव घ्यावयास जे पाहत होते ते मरून कसे? २५ येशूने त्यास उत्तर दिले, “आता हे होऊ दे, कारण गेले आहेत.” २१ तेव्हा तो उठला आणि बालकाला व त्याच्या याप्रकारे सर्व न्यायीपण पूर्णपणे करणे हे आपणास योग्य आर्डिला घेऊन इस्पाएल देशात आला. २२ परंतु अर्खेलाव हा आहे.” तेव्हा त्याने ते होऊ दिले. २६ मग येशूंचा बापितिस्मा आपला पिता हेरेद याच्या जाणी यहूदीया प्रांतात राज्य करीत झाल्यावर, येशू पाण्यातून वर आले आणि पाहा, त्यांच्यासाठी आहे असे ऐकून तो तेथे जाण्यास घाबरला, आणि स्वप्नात आकाश उघडले; तेव्हा त्यांनी देवाच्या आत्म्याला कबुतरासारखे देवाने सूचना केल्यानंतर तो गालील प्रांतास निघून गेला, २३ व उत्तरताना व आपणावर येताना पाहीले, १७ आणि आकाशातून नासरेथ नावाच्या गावी जाऊन राहिला अशासाठी की, “त्याला वाणी झाली की, “हा माझा प्रिय ‘पुत्र’ आहे, याच्याविषयी मी नासोरी म्हणतील” हे जे संदेष्ट्यांच्याद्वारे सांगितले होते ते पूर्ण फार संतुष्ट आहे.”

क्वावे.

४ मग सैतानाकडून येशूंची परीक्षा व्हावी म्हणून देवाच्या

३ बापितिस्मा करणारा योहान त्या दिवसात, यहूदीया प्रांताच्या

आत्म्याने त्यांस अरण्यात नेले. २ चाळीस दिवस आणि

अरण्यात येऊन अशी घोषणा करू लागला की, २ “पश्चात्ताप चाळीस रात्री उपवास केल्यानंतर येशूना भूक लागली. ३ करा, कारण स्वप्नाचे राज्य जवळ आले आहे.” ३ कारण तेव्हा परीक्षक येशूंची परीक्षा घेण्यासाठी त्याच्याकडे आला व यशया संदेष्ट्याच्याद्वारे त्याच्याचविषयी असे सांगितले होते की, म्हणाला, “जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर या दगडांना भाकरी “अरण्यात घोषणा करणाऱ्याची वाणी झाली; ‘परमेश्वराचा मार्ग होण्याची आज्ञा कर.’” ४ परंतु येशूनी उत्तर दिले, “कारण पवित्र तयार करा,” त्याच्या ‘वाटा सरळ करा.’” ४ या योहानाचे वस्त्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘मनुष्य केवळ भाकरीने जगेल उंटाच्या केसाचे होते, त्याच्या कमरेस कातळ्याचा कमरबंद होता. असे नाही तर, देवाच्या मुखातून निघण्याच्या प्रत्येक वचनाने त्याचा आहार टोळ व रानमध होता. ५ तेव्हा यरूशलेम शहर, जगेल.”” ५ मग सैतानाने त्यांस यरूशलेम या पवित्र शहरात नेले सर्व यहूदीया प्रांत व यार्देन नदीच्या आसपासचा संपुर्ण प्रदेश व परमेश्वराच्या भवनाच्या टोकावर उभे केले. ६ आणि त्यास त्याच्याकडे आला. ६ ते आपआपली पापे पदरी घेत असता, म्हणाला, “जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर खाली उडी घे, कारण त्यांना त्याच्या हाताने यार्देन नदीत बापितिस्मा देण्यात आला. ७ पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की; ‘देव त्याच्या दूतांना परंतु पुरशी व सदूकी यांच्यापैकी अनेक लोकांस आपणाकडे तुझ्यासाठी आज्ञा करील आणि तुझा देव जो प्रभू तुम्हास कोणी सावध केले? ८ तर पश्चात्पाला शोभेल असे याची परीक्षा पाहू नको.’” ८ मग सैतानाने त्यांस एका अतिशय योग्य ते फळ या; ९ आणि अब्राहाम तर ‘आमचा पिता आहे’, उंच पर्वतावर नेले व त्याने त्यांस जगाची सर्व राज्ये, त्यांतील असे आपसात म्हणण्याचा विचार आपल्या मनात करू नका; सर्व ऐश्वर्यासहीत दाखवली. १० आणि तो त्यांस म्हणाला, “जर कारण मी तुम्हास सांगतो, देव या दगडांपासून अब्राहामासाठी तू मला नमन करशील व माझी उपासना करशील तर हे सर्व मुले निर्माण करण्यास समर्थ आहे. १० आणि झाडांच्या मुळांशी काही मी तुला देईन.” १० येशूंची त्यास म्हटले, “अरे सैताना, आताच कुळाड ठेवलेली आहे; जे प्रत्येक झाड चांगले फळ माझ्यापासून दूर हो! कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे देत नाही ते तोडले जाईल व अग्नीत टाकले जाईल. ११ मी की, ‘देव जो तुझा प्रभू त्याचीच उपासना कर आणि त्यालाच तुमचा बापितिस्मा पश्चात्पालासाठी पाण्याने करत आहे; परंतु नमन कर.’” ११ मग सैतान येशूना सोडून निघून गेला आणि

देवदूत येऊन येशुंची सेवा करू लागले. १२ योहानाला तुरुंगात करण्यात येईल. ८ जे अंतःकरणाचे शुद्ध ते धन्य आहेत, कारण टाकले आहे हे जेकडा येशूने ऐकले तेक्का तो गालील प्रांतात निघून ते देवाला पाहील. ९ जे शांती करणारे ते धन्य आहेत, कारण गेला. ३३ नासरेथ सोडून जबुलून व नफताली यांच्या सीमेतील, त्यांना देवाची मुले महणतील. १० न्यायीपणाकरता ज्यांचा गालीलच्या सरोवराच्या कफर्णहूमात तो जाऊन राहिला. १४ छळ झाला आहे ते धन्य आहेत, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे यशया संदेश्याने पूर्वी जे सांगितले होते ते पूर्ण क्वावे यासाठी आहे. ११ जेक्का लोक माझ्यामुळे तुमचा अपमान करतात व हे झाले. ते असे होते की, १५ “जबुलून आणि नफताली हा छळ करतात आणि तुमच्याविरुद्ध सर्वप्रकारचे वाईट लबाडीने प्रांत, सरोवराच्या किनाच्यावरील, यार्देनेच्या पलीकडील प्रदेश बोलतात तेक्का तुम्ही धन्य आहात. १२ आनंद व उल्लास करा, व परराष्ट्रीय गालील १६ जे लोक काळोखांत बसत होते त्यांनी, कारण तुम्हास स्वर्गात मोठे प्रतिफल आहे, कारण तुमच्यापूर्वी मोठा प्रकाश पाहिला. मरणाचे सावट असलेल्या सावलीत दव जे संदेशे होऊन गेले त्यांचाही लोकांनी अशाचप्रकारे छळ केला. प्रदेशात राहणाऱ्या लोकांवर, ज्योति उदय पावली आहे.” १७ १३ तुम्ही पृथ्वीचे मीठ आहात, पण जर मिठाचा खारटपणा गेला तेक्कापासून येशूने उपदेश करणे सुरु केले व तो म्हणू लागला तर ते पुन्हा कसे खारट बनवाता येईल? ते तर पुढे कोणत्याही की, “पश्चात्ताप करा, कारण स्वर्गाचे राज्य तुमच्या जवळ उपयोगाचे न राहता केवळ फेकून देण्याच्या व मनुष्यांच्या आले आहे.” १८ नंतर तो गालीलच्या सरोवराजवळून जात पायदणी तुडवले जाण्यापुरते उपयोगाचे राहील. १४ तुम्ही असता, पेत्र महत्तेला शिमोन व त्याचा भाऊ अद्विया या दोघांना जगाचा प्रकाश आहात; डोंगरावर वसलेले नगर लापवता येत त्याने जाळे टाकतांना पाहिले कारण ते मासे पकडणारे होते. नाही. १५ आणि दिवा लावून तो कोणी टोपलीखाली लपवून १९ येशू त्यांना म्हणाला, “माझ्यामागे या, म्हणजे मी तुम्हास ठेवत नाही, उलट तो दिवठांवर ठेवतात म्हणजे तो दिवा माणसे धरणारे करीन.” २० मग ते लांगेचय जाळे सोडून देऊन घरातील सर्वांना प्रकाश देतो. १६ तुमचा प्रकाश इतरांसमोर त्याच्यामागे चालू लागले. २१ येशू तेशून पुढे चालत जात असता याप्रकारे प्रकाशू द्या की जेणेकरून त्यांनी तुमची चांगली कामे त्याने दुसरे दोघे भाऊ; जब्दीचा मुलगा याकोब व त्याचा भाऊ पाहावी आणि तुमचा पिता जो स्वर्गात आहे त्याचे गौरव करावे. योहान यांना त्यांचे वडील जब्दी याच्यावरोबर होईत पाहीले. १७ नियमशास्त्र किंवा संदेश्यांचे ग्रंथ रद्द करावयास मी आलो ते जाळे नीट करत होते. त्याने त्यांना बोलावले, २२ तेक्का ते आहे असा विचार करू नका; मी ते रद्द करावयास नव्हे तर दोघेही लगेचय आपली होडी व आपले वडील यांना सोडून ते पूर्ण करावयास आलो आहे. १८ कारण मी तुम्हास खरे त्याच्यामागे गेले. २३ गालील प्रांतात सगळीकडे फिरत, येशूने सांगतो, आकाश व पृथ्वी ही नाहीशी होईल, परंतु सर्वकाही त्यांच्या सभास्थानात जाऊन शिकविले, देवाच्या राज्याची पूर्ण झाल्याशिवाय, नियमशास्त्रातील एकही काना किंवा मात्रा सुवार्ता सांगितली आणि लोकांचे सर्व प्रकारचे रोग व सर्व रद्द होणार नाही. १९ यास्तव जो कोणी या लहान आजातील प्रकारचे विकार बरे केले. २४ येशूविषयीची बातमी सर्व सिरीया एखादी आज्ञा रद्द करील व त्याप्रमाणे लोकांस शिकवील प्रांतभर पसरली; मग जे आजारांनी व अनेक प्रकारच्या रोगांनी त्यास स्वर्गाच्या राज्यात अगदी लहान म्हणतील; पण जो पीडीत होते, ज्यांना भूतबाधा झाली होती, जे फेफेरकरी व कोणी त्या पाळील व शिकवील त्यास स्वर्गाच्या राज्यात महान पक्षघात झाला होता अशा सर्वांना लोकांनी त्याच्याकडे आणले म्हणतील. २० म्हणून मी तुम्हास सांगतो, शास्त्री व परश्वी आणि येशूने त्यांना बरे केले. २५ मग गालील प्रांत, दकापलीस यांच्या न्यायीपणापेक्षा तुमचे न्यायीपण अधिक झाल्याशिवाय नगर, यरुशलेम शहर, यहूदीया प्रांत व यार्देन नदीच्या पलीकडून स्वर्गाच्या राज्यात तुमचा प्रवेश होणारच नाही. २१ ‘खून करू आलेल्या लोकांचे मोठे समुदाय त्याच्यामागे चालू लागले.

५ जेक्का येशूने त्या लोकसमुदायांना पाहीले तेक्का तो डोंगरावर चढला, मग तो तेथे खाली बसला असता त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले. २ त्याने आपले तोंड उघडले व त्यांना शिकवले. तो म्हणाला; ३ “जे आत्म्याने ‘दीन’ ते धन्य आहेत, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे. ४ ‘जे शोक करतात’, ते धन्य आहेत, कारण ‘त्यांचे सांत्वन करण्यात येईल.’ ५ ‘जे सौम्य’ ते धन्य आहेत, कारण ‘त्यांना पृथ्वीचे वरतन मिळेल.’ ६ जे न्यायीपणाचे भुकेले व तन्हेले ते धन्य आहेत, कारण ते संतुष्ट होतील. ७ जे दयाळू ते धन्य आहेत, कारण त्यांच्यावर दया

नको आणि जो कोणी खून करतो तो त्यायसभेच्या दंडास पात्र होईल,’ असे प्राचीन लोकांस सांगितले होते, हे तुम्ही ऐकले आहे. २२ मी तर तुम्हास सांगतो, जो कोणी आपल्या भावावर (उगाच) रागावेल तो त्यायसभेच्या शिक्षेस पात्र होईल; जो कोणी आपल्या भावाला, ‘अरे वेडगाळा,’ असे म्हणेल तो वरिष्ठ सभेच्या पात्र होईल आणि जो कोणी त्याला, ‘अरे मूर्खा,’ असे म्हणेल, तो नरकापनीच्या शिक्षेस पात्र होईल. (Geenna g1067) २३ यास्तव तू आपले अर्पण वेदीवर अर्पिण्यास आणीत असता आपल्या भावाच्या मनात आपल्याविरुद्ध काही आहे अशी तुला तेथे आठवण झाली, २४ तर आपले अर्पण तसेच वेदीसमोर ठेव आणि आपल्या मागानि परत जा व प्रथम आपल्या भावासोबत

समेट कर आणि मग येऊन आपले अर्पण वेदीवर अर्पण कर. करा. ४५ अशासाठी की, तुम्ही आपल्या स्वर्गातील पित्याचे २६ तुझा फिर्यादी तुझ्याबरोबर वटेवर आहे तोच त्याच्याशी पुत्र व्हावे; कारण तो दुष्टांवर व चांगल्यांवर आपला सूर्य उगवतो समेट कर, नाही तर कदाचित फिर्यादी तुला न्यायाधीशाच्या आणि नीतिमानांवर व अनीतिमानांवर पाऊस पाडतो. ४६ कारण हाती देईल, न्यायाधीश तुला शिपायांच्या हाती देईल आणि जे तुमच्यावर प्रीती करतात त्याच्यावर तुम्ही प्रीती केली तर तू तुरुंगात पडशील. ४७ मी तुला खरे सांगतो शेवटची दमडी तुम्हास काय प्रतिफळ मिळावे? जकातदारही तसेच करतात फेडीपर्यंत तू त्याच्यातून सुटणारच नाहीस. २७ ‘व्यभिचार करू की नाही? ४७ आणि तुम्ही आपल्या बंधुजनांना मात्र सलाम नको,’ म्हणून सांगितले होते हे तुम्ही एकले आहे, ४८ मी तर करीत असला तर त्यामध्ये विशेष ते काय करता? परराष्ट्रीय तुम्हास सांगतो, जो कोणी एखादा स्त्रीकडे कामवासनेने पाहतो लोकही तसेच करीतात ना? ४९ यास्तव जसा तुमचा स्वर्गीय पिता परिपूर्ण आहे तसे तुम्ही परिपूर्ण व्हा.

२९ तुझा उजवा डोळा तुला पाप करण्यासाठी प्रवृत्त करीत असेल तर तो उपट आणि फेकून देई; कारण तुझे संपूर्ण शरीर नरकात टाकले जावे यापेक्षा तुझ्या एका अवयवाचा नाश व्हावा हे तुझ्या हिताचे आहे. (Geenna g1067) ३० तुझा उजवा हात तुला पाप करण्यासाठी प्रवृत्त करीत असेल तर तो तोडून टाकून देई; कारण तुझे संपूर्ण शरीर नरकात पडावे, यापेक्षा तुझ्या एका अवयवाचा नाश व्हावा हे तुझ्या हिताचे आहे. (Geenna g1067)

३१ कोणी आपली पत्नी सोडून देतो तर त्याने तिला सूटपत्र घ्यावे? हे सांगितले होते. ३२ मी तर तुम्हास सांगतो की, जो कोणी आपल्या पल्लीला व्यभिचाराच्या कारणाशिवाय टाकतो, तो तिला व्यभिचारिणी करतो आणि जो कोणी अशा टाकलेल्या पल्लीबरोबर लाग्न करतो तो व्यभिचार करतो. ३३ आणखी ‘खोटी शपथ वाहू नको’ तर ‘आपल्या शपथ परमेश्वरापुढे ख्याकर’ म्हणून प्राचीन काळच्या लोकांस सांगितले होते हे तुम्ही एकले आहे. ३४ मी तर तुम्हास सांगतो शपथ वाहूच नका; स्वर्गीची नका, कारण ते देवाचे आसन आहे; ३५ पृथ्वीचीही वाहू नका, कारण ती त्याचे पादासन आहे; यस्थलेमेवीहि वाहू नका कारण ती थोर राजाची नगरी आहे. ३६ आपल्या मस्तकाचीही शपथ वाहू नको, कारण तू आपला एकही केस पांढरा किवा काळा करू शकत नाहीस. ३७ तर तुमचे बोलणे, होय तर होय आणि नाही तर नाही एवढेच असावे; याहून जे अधिक ते त्या दुष्टापासून आहे. ३८ ‘डोळ्याबद्दल डोळा’ व ‘दाताबद्दल दात’ असे सांगितले होते, हे तुम्ही एकले आहे. ३९ परंतु मी तर तुम्हास सांगतो, दुष्टाला अडवू नका. जो कोणी तुझ्या उजव्या गालावर मारतो, त्याच्याकडे दुसरा गाल कर; ४० जो तुझ्यावर आरोप करून तुझी बंडी घेऊ पाहतो त्यास तुझा अंगरखाही घेऊ देई; ४१ आणि जो कोणी तुला बळजबरीने धरून एक कोस नेर्ईल त्याच्याबरोबर दोन कोस जा. ४२ जो कोणी तुझ्याजवळ काही मागतो त्यास दे आणि जो तुझ्यापासून उसने घेऊ पाहतो त्यास पाठमोरा होऊ नको. ४३ ‘आपल्या शेजाच्यावर प्रीती कर व आपल्या वैचाचा द्वेष कर’, असे सांगितले होते, हे तुम्ही एकले आहे. ४४ मी तर तुम्हास सांगतो, तुम्ही आपल्या वैचाचवर प्रीती करा आणि जे तुमचा छळ करतात त्याच्यासाठी प्रार्थना

६ लोकांनी आपले न्यायीपण पाहावे म्हणून तुम्ही तुमची न्यायीपणाची कृत्ये त्याच्यासमोर करू नये याविष्यी जपा, अन्यथा तुम्हास तुमच्या स्वर्गातील पित्याकडून प्रतिफळ मिळाणार नाही. २८ म्हणून ज्यावेळेस तू दानधर्म करतोस तेव्हा लोकांनी आपली स्तुती करावी म्हणून ढोणी जसे सभास्थानात व रस्त्यात आपणापुढे कण्णा वाजवतात तसे करू नको. मी तुम्हास खरे सांगतो त्यांना आपले प्रतिफळ मिळालेच आहे. ३ म्हणून जेव्हा तुम्ही दान कराल, तेव्हा ते गुप्तपणे करा. तुमचा उजवा हात काय करतो हे तुमच्या डाव्या हाताला कळू देऊ नका. ४ जेणेकरून तुझे दान देणे गुप्तपणे व्हावे, कारण तुझ्या स्वर्गीय पिता जो गुप्तदर्शी आहे, तो त्याचे प्रतिफळ तुला देईल. ५ जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा ढोण्यांसारखे होऊ नका कारण आपण लोकांस दिसावे म्हणून ते सभास्थानांमध्ये व रस्त्याच्या कोपयांवर उभे राहून प्रार्थना करणे त्यांना आवडते. मी तुम्हास खरे सांगतो की, त्यांना आपले प्रतिफळ प्राप्त झाले आहे. ६ पण तू जेव्हा प्रार्थना करतो तेव्हा आतल्या खोलीत जावून दरवाजा लावून घे व जो तुझा पिता गुप्तवासी आहे त्याची प्रार्थना कर. मग तुझा स्वर्गीय पिता जो गुप्तदर्शी आहे तो तुला प्रतिफळ देईल. ७ आणि जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा परराष्ट्रीय लोकांसारखी निरर्थक बडबड करू नका कारण आपण फार बोलल्याने आपले म्हणणे एकले जाईल असे त्यांना वाटते. ८ तर तुम्ही त्यांच्यासारखे असू नका कारण तुम्हास कशाची गरज आहे हे तुमच्या पित्याला तुम्ही त्याच्याकडे मागण्यापूर्वीच ठाऊक आहे. ९ म्हणून तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा तुम्ही अशाप्रकारे प्रार्थना करावी: हे आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो. १० तुझे राज्य येवो, जसे स्वर्गात तसे पृथ्वीवरही तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो. ११ आमची रोजची भाकर आज आम्हास दे. १२ जशी आम्ही आमच्या ऋण्यांस त्यांची ऋणे सोडली आहेत, तशीच तू आमची ऋणे आम्हांस सोड. १३ आणि आम्हास परीक्षेत आणू नकोस तर आम्हास त्या दुष्टापासून सोडव. (कारण की राज्य, सामर्थ्य आणि गौरवही सर्वकाळ तुझीच आहेत.) १४ कारण जर तुम्ही इतरांचे

अपराध क्षमा कराल तर तुमचा स्वर्गातील पिता तुम्हासही तो तुम्हास घालणार नाही काय? ३१ ‘आम्ही काय खावे’ क्षमा करील; १६ पण जर तुम्ही इतरांच्या अपराधांची क्षमा किंवा ‘काय प्यावे’, अथवा ‘आम्ही काय पांधरावे’ असे म्हणून करणार नाही, तर तुमचा पिताही तुमच्या अपराधांची क्षमा काळजीत करु नका. ३२ कारण या सर्व गोषी मिळविण्याची करणार नाही. १६ जेव्हा तुम्ही उपवास करता तेव्हा तुम्ही धडपड परराष्ट्रीय करत असतात, कारण तुमच्या स्वर्गातील ढोंगी लोकांसारखे उदास चेहऱ्याचे राहू नका कारण आपण पित्याला तुम्हास या गोषींची गरज आहे हे ठाऊक आहे. ३३ तर उपवास करीत आहोत हे लोकांस दिसावे म्हणून ते आपली मुखे पहिल्याने तुम्ही देवावे राज्य व त्याचे नीतिमत्त्व मिळविण्याचा उदास करतात. मी तुम्हास खरे सांगतो त्यांना त्यांचे प्रतिफल प्रयत्न करा म्हणजे त्याबोरबर या सर्व गोषींही तुम्हास मिळतील. प्राप्त झाले आहे. ३४ तू जेव्हा उपवास करतो तेव्हा आपल्या ३४ म्हणून उद्याची चिंता करू नका कारण प्रत्येक दिवस काही डोक्याला तू तेल लाव आणि आपले तोंड धुवा. ३५ यासाठी ना काही चिंता घेऊन उगवतो. म्हणून उद्याची चिंता उद्या स्वतः की, तू उपवास करता हे लोकांस दिसू नये तर तुमच्या गुप्त करेल. ज्या दिवसाचे जे दुःख ते त्या दिवसासाठी पुरेसे आहे. पित्याला दिसावे. मग तुमचा गुप्त पिता तुम्हास उघडपणे प्रतिफल देईल. १९ तुम्ही पृथ्वीवर स्वतःसाठी संपत्ती साठवू नका कारण येथे कसर व जंग लागून तिचा नाश होईल आणि चोर घर फोडून ती चोरून नेतील. २० म्हणून त्याएवजी स्वर्गात आपणासाठी संपत्ती साठवा. २१ जेथे तुमचे धन आहे तेथे तुमचे मनही लागेल. २२ डोळा शरीराचा दिवा आहे. म्हणून जर तुमचे डोळे निर्दोष असतील तर तुमचे संपुर्ण शरीर प्रकाशमय होईल. २३ पण जर तुमचे डोळे संदोष असतील, तर तुमचे संपुर्ण शरीर अंधकारमय होईल. जर तुम्हाठीया असणारा प्रकाश हा वास्तविक अंधकार आहे, तर खोरखरवा अंधार किती असणार! २४ कोणालाही दोन धन्यांची चाकरी एकावेळी करणे शक्य नाही. तो एकाचा तिरस्कार करील तर दुसऱ्यावर प्रीती करील किंवा तो एका धन्याशी एकनिष्ठ राहील व दुसऱ्याला तुच्छ लेखेल. तसेच तुम्हास देवाची आणि पैशाचीसेवा एकाच वेळी करता येणार नाही. २५ म्हणून मी तुम्हास सांगतो की, तुम्ही आपल्या जीवनाविषयी काळजी करू नका की आपण काय खावे आणि काय प्यावे किंवा आपल्या शरीराविषयी आपण काय पांधरावे अशी चिंता करू नका. जीव अन्नापेक्षा आणि शरीर वस्त्रांपेक्षा अधिक महत्वाचे आहे की नाही? २६ आकाशातील पक्ष्यांकडे पाहा! ती पेरीत नाहीत, कापणी करीत नाहीत किंवा कोठारात साठवूनही ठेवत नाहीत, तरी तुमचा स्वर्गातील पिता त्यांना खावयास देतो. तुम्ही त्यांच्यापेक्षा अधिक मौल्यवान आहात की नाही? २७ आणि चिंता करून आपले आयुष्याची लाबी हाथभरही वाढवणे तुम्हपैकी कोणाला शक्य आहे का? २८ आणि तुम्ही वस्त्रांविषयी का काळजी करता? रानातील फुलांविषयी विचार करा, ती कशी वाढतात? ती कष्ट करीत नाहीत आणि ती कापड विणीत नाहीत, २९ तरी मी तुम्हास सांगतो की, शलमोन राजादेखील त्याच्या भर वैभवाच्या काळात यांतील एकासारखा ही सजला नव्हता. ३० तर आहो अल्पविश्वासी लोकांनो, जी रानफुले आज अस्तित्वात आहेत आणि उद्या भट्टीत टाकली जातात त्यांना जर देव त्यांना असा पोशाख घालतो तर त्याहीपेक्षा विशेष असा पोशाख

७ इतरांचे दोष काढू नका म्हणजे तुमचे दोष काढण्यात येणार नाहीत. ८ कारण ज्या प्रकारे तुम्ही इतरांचे दोष काढता त्याच न्यायाने तुमचेही दोष काढले जातील आणि ज्या मापाने तुम्ही मोजून देता त्याच मापाने तुम्हास परत मोजून देण्यात येईल. ९ तू आपल्या डोळ्यातील मुसळ लक्षात न घेता आपल्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ का पाहतोस? १० अथवा ‘तुझ्या डोळ्यांतले कुसळ मला काढू दे’ असे तू आपल्या भावाला कसे म्हणजील? पाहा, तुझ्या स्वतःच्या डोळ्यात तर मुसळ आहे. ५ अरे ढोंग्या, पहिल्याने आपल्या डोळ्यांतले मुसळ काढून टाक म्हणजे आपल्या भावाच्या डोळ्यांतले कुसळ काढण्यासाठी तुला स्पष्टपणे पाहता येईल. ६ जे पवित्र आहे ते कुत्र्यांना टाकू नका आणि आपले मोती डुकरांपुढे टाकू नका; टाकाल तर कदाचित ती त्यांना पायदळी तुडवतील व नंतर ती उलटून येवून तुम्हासही फाडतील. ७ मागा म्हणजे तुम्हास देण्यात येईल. शोधा म्हणजे तुम्हास सापडेल, ठोका म्हणजे तुमच्यासाठी उघडले जाईल. ८ कारण प्रत्येकजण जो मागतो त्यास मिळते, जो शोधतो त्यास सापडते आणि जो ठोठावतो, त्याच्यासाठी दरवाजा उघडले जाते. ९ तुमच्यामध्ये कोण मनुष्य असा आहे, जो आपल्या मुलाने भाकर मागितली तर त्यास दगड देईल? १० किंवा त्याने मासा मागितला असता, त्याएवजी त्यास साप देईल? ११ वाईट असूनही जर तुम्हास आपल्या मुलांना चांगल्या गोषी देण्याचे कळते तर तुमच्या स्वर्गातील पित्याकडे जे मागातात, त्यांच्या गरजा तो किंती चांगल्या प्रकारे भागवील? १२ यासाठी ज्या गोषी लोकांनी तुमच्यासाठी कराव्यात असे तुम्हास वाटते त्या सर्व गोषी तुम्हीही त्याच्यासाठी करा, कारण नियमशास्त्राच्या व संदेश्यांच्या शिकवणीचे सार हेच आहे. १३ अरुंद दरवाजाने आत जा कारण नाशाकडे जाण्याचा दरवाजा संद व मार्ग प्रशस्त आहे आणि त्यातून आत जाणारे पुष्कळ लोक आहेत. १४ पण जीवनाकडे जाण्याचा दरवाजा अरुंद व मार्ग अडचणीचा आहे आणि ज्यांस तो सापडतो ते फारच थोडके आहेत. १५ खोट्या संदेश्याविषयी सावध असा. ते

मेंदरांच्या वेषात घेऊन तुमच्याकडे येतात. पण खरे सांगायचे अतिशय आजारी होऊन घरात पडून आहे.” ७ येशू त्यास तर ते क्रूर लंडग्यासारखे आहेत. १६ त्यांच्या फळांवरून तुम्ही म्हणाला, “मी येऊन त्यास बरे करीन.” ८ तेव्हा शताधिपतीने त्यांस ओळखाल. काटेरी झाडाला द्राक्षे लागतात काय? किंवा उत्तर दिले की, “प्रभूजी, आपण माझ्या छपराखाली यावे रिंगणीच्या झाडाला अंजिरे येताच काय? ९७ त्याचप्रमाणे अशया योग्यतेचा मी नाही; पण आपण शब्द मात्र बोला म्हणजे चांगले झाड चांगले फल देते, परंतु वाईट झाड वाईट फल देते. माझा चाकर बरा होईल. ९ कारण मीही एक अधिकारी असून १८ चांगल्या झाडाला वाईट फले येणार नाहीत आणि वाईट माझ्या हाताखाली शिपाई आहेत. मी एकाला ‘ज’ म्हणले की झाडाला चांगली फळे येणार नाहीत. १९ जे झाड चांगले फळ तो जातो, दुसऱ्याला ‘धे’ म्हणले की तो येतो आणि माझ्या देत नाही ते तोडण्यात येते व अनीत टाकले जाते. २० यास्तव दासास ‘हे क’ म्हणले की तो ते करतो.” २० हे ऐकून येशूला त्यांना तुम्ही त्यांच्या फळांवरून ओळखाल. २१ मला प्रभू, प्रभू आश्र्य वाटले व आपल्यामागे येत असलेल्या लोकांस तो म्हणणारा प्रत्येकजण स्वर्गाच्या राज्यात जाईलच असे नाही; म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो, मला इसाएलात एवढा तर माझ्या स्वर्गातील पित्याच्या इछेप्रमाणे जो वागतो त्याचाच विश्वास आढळला नाही. ११ मी तुम्हास सांगतो की, पूर्वकङ्गुन प्रवेश स्वर्गाच्या राज्यात होईल. २२ त्यादिवशी मला अनेक व पश्चिमेकङ्गुन पुष्कळजण येतील आणि स्वर्गाच्या राज्यात जण म्हणतील, हे प्रभू आम्ही तुझ्या नावाने संदेश दिले, तुझ्या अद्भाहाम, इस्हाहक व याकोब याच्या पंक्तीस बसतील; १२ नावाने भूते काढली व तुझ्या नावाने पुष्कळ चमत्कार केले परंतु राज्याचे पुत्र बाहेरील अंधारात टाकले जातील, तेथे रडणे नाहीत काय? २३ तेव्हा मी त्यांना स्पष्ट सांगेन की, मी तुम्हास व दात खाणे चालेल.” १३ मग येशू शताधिपतीला म्हणाला, ओळखत नाही. अहो दुराचार करणाऱ्यांनो, माझ्यापासून चालते “जा, तू जसा विश्वास ठेवला तसे तुला मिळाले आहे.” आणि क्वा. २४ जो कोणी माझ्या सांगण्यप्रमाणे आचारण करतो तो त्याच घटकेस तो चाकर बरा झाला. १४ नंतर येशू पेत्राच्या शहाण्या मनुष्यासारखा आहे, अशा शहाण्या मनुष्याने आपले घरात गेला आणि त्याची सासू तोपाने आजारी पडली आहे असे घर खडकावर बांधले. २५ मग जोराचा पाऊस झाला आणि त्याने पाहिले. १५ तेव्हा त्याने तिच्या हाताला स्पर्श केला व पूर आला. जोराचा वारा आला. वादळात घर सापडले, पण तिचा ताप निघाला; मग ती उठून त्याची सेवा करू लागली. ते पडले नाही कारण त्याचा पाया खडकावर बांधला होता. १६ मग संध्याकाळ झाल्यावर लोकांनी असंख्य दुष्ट आत्म्याने २६ जो कोणी माझीही वचने ऐकून त्याप्रमाणे आचारण करीत ग्रासलेल्यांना त्याच्याकडे आणले; तेव्हा त्याने भूते केवळ नाही तो कोणाएका मूर्ख मनुष्यासारखा आहे, त्याने आपले शब्दाने घालवीची व सर्व आजायांना बरे केले. १७ “त्याने स्वतः घर वाळूवर बांधले. २७ मग जोराचा पाऊस आला आणि पूर आमचे विकार घेतले आणि आमचे रोग वाहिले,” असे जे यशया आला. जोराचा वारा सुटला. वादळवाच्यात ते घर सापडले आणि संदेष्याच्याद्वारे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून असे झाले. कोसळून पडले.” २८ येशूने हे सर्व बोलणे समाप्त केल्यावर १८ मग येशूने आपल्या सभोवती लोकसमुदाय आहे असे पाहून असे झाले की, लोकसमुदाय त्याच्या शिक्षणाने थक्क झाला. त्यांना गालीलच्या सरोवरापलीकडे जाण्याची आज्ञा केली. १९ २९ कारण येशू त्यांना त्यांच्या नियमशास्त्र शिक्षकांप्रमाणे नव्हे, तेव्हा कोणीएक शास्त्री येऊन त्यास म्हणाला, “गुरुजी, आपण तर अधिकारावाणीने शिकवत होता.

C येशू डोंगरावरून खाली उतरल्यावर असंख्य लोकांचे समुदाय त्याच्यामागे जावू लागले. २ तेव्हा पाहा, एक कुष्ठरोगी त्याच्याकडे आला व त्यास नमन करून म्हणाला, “प्रभूजी, आपली इच्छा असल्यास आपण मला शुद्ध करायला समर्थ आहात.” ३ तेव्हा येशूने आपला हात पुढे करून त्यास स्पर्श केला व म्हटले, “माझी इच्छा आहे, शुद्ध हो;” आणि लगेच त्याचा कुष्ठरोग जाऊन तो बरा झाला. ४ मग येशूने त्यास म्हटले, “पाहा, हे कोणाला सांगू नको; तर जाऊन स्वतःस याजकाला दाखव आणि त्यांना सत्यतेची साक्ष पटावी म्हणून तुझ्या शुद्धीकरता, मोशेने नेमलेले अर्पण वाहा.” ५ मग येशू कफरण्हूम शहरात आल्यावर एक शताधिपती त्याच्याकडे आला व त्यास विनंती करत म्हणाला, ६ “प्रभूजी, माझा चाकर पक्षाघाताने

धमकावले. मग सर्व अगदी शांत झाले. २७ तेव्हा त्या मनुष्यांना येशूच्या शिष्यांना विचारले, “तुमचा गुरु जकातदार व पापी फार आश्र्य वाटले व ते म्हणाले, “हा कोणत्या प्रकारचा मनुष्य लोक यांच्याबोरक का जेवतो?” १९ येशूने त्यांना हे बोलताना आहे की वरे व लाता ही याचे ऐकतात.” २८ मग तो पलीकडे ऐकले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “वैयाची गरज जे निरोगी गदरेकरांच्या देशात गेल्यावर त्यास दोन भूतग्रस्त कबरांतून आहेत त्यांना नाही, तर जे आजारी आहेत त्यांना आहे. १३ मी निघून येत असतांना भेटले; ते भयंकर हिंसक होते म्हणून तुम्हास सांगते, जा आणि याचा अर्थ काय ते शिका; मला दया त्या वाटेने कोणालाही जाणे शक्य नव्हते. २९ तेव्हा पाहा, हवी आहे आणि यज्ञ नको, कारण मी नीतिमानांना नव्हे, तर ते ओरडून म्हणाले, “हे देवाच्या पुत्रा, तू मध्ये का पडतोस? पाप्यांना पश्चात्तापासाठी बोलावण्यास आलो आहे.” १४ मग नेमलेल्या समयापूर्वी तू आम्हास पीडा घायला येथे आलेला योहानाचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि त्यांनी त्यास विचारले, आहेस काय?” ३० तेथे त्यांच्यापासून दूर अंतरावर डुकरांचा “आम्ही व परूसी पुष्कळ उपवास करतो. पण तुझे शिष्य मोठा कळप चरत होता. ३१ मग ती दुष्ट आत्मे त्यास विनंती उपवास करीत नाहीत. ते का?” १५ येशूने त्यांना उत्तर दिले, करू लागली की, तू जर आम्हास काढीत असलास तर त्या “जेव्हा वर सोबत असतो तेव्हा त्याच्या वक्हाड्यांना दुःखी कसे डुकरांच्या कळपात आम्हास पाठवून दे. ३२ त्याने त्यास म्हटले, राहता येईल? परंतु अशी वेळ येईल जेव्हा वराला त्यांच्यापासून “जा,” मग ती निघून डुकरांत शिरली; आणि पाहा, तो संपुर्ण दूर केले जाईल तेव्हा ते उपवास करतील. १६ कोणी नव्या कळप कड्यावरून धडक धावत जाऊन समुद्रात पाण्यात बुडून कापडाचे ठिगळ जुन्या कापडाला लावीत नाही, कारण ते मरण पावला. ३३ मग त्या डुकरांना चारणारे नगरांत पल्लाले ठिगळ त्या कापडाला फाडते व छिद्र अधिक मोठे होते. १७ आणि त्यांनी जाऊन भूतग्रस्तांच्या गोषीसकट सर्व वर्तमान तसेच कोणीही नवा द्राक्षरस जुन्या कातडी पिशवीतघालीत जाहीर केले. ३४ तेव्हा पाहा, सर्व नगर येशूला भेटावयास नाहीत, घातला तर त्या पिशव्या फुटतात व द्राक्षरस सांडतो; निघाले आणि त्यास सीमेबाहेर जाण्याची विनंती केली.

९ तेव्हा येशू तारवात बसून पलीकडे गेला व परत आपल्या

स्वतःच्या नगरात आला. २ तेव्हा काही लोकांनी पक्षघात झालेल्या कोणाएका मनुष्यास येशूकडे आणले. तो मनुष्य बाजेवर पडून होता. येशूने त्यांचा विश्वास पाहून त्या पक्षघाती मनुष्यास म्हटले, “मुला, धीर धर. तुझी पापे क्षमा करण्यात आली आहेत.” ३ काही नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी हे ऐकले आणि ते आपसात म्हणाले, “हा मनुष्य तर देवाविरुद्ध दुर्भाषण करीत आहे.” ४ येशूला त्यांचे विचार कळाले व तो त्यांना म्हणाला, “तुमच्या अंतःकरणात तुम्ही वाईट विचार का करता? ५ कारण, तुझी पापे क्षमा करण्यात आली आहे, असे म्हणणे किंवा उठ व चालू लाग, असे म्हणणे यातून कोणते सोपे आहे? ६ परंतु, मनुष्याच्या पुत्राला पृथ्वीवर पापांची क्षमा करण्याचा अधिकार आहे, हे तुम्ही जाणावे म्हणून,” मग येशू त्या पक्षघाती मनुष्यास म्हणाला, “ऊठ! आपली बाज उचलून घेऊन घरी जा.” ७ मग तो उठून आपल्या घरी गेला. ८ हे पाहून लोकसमुदाय थक्क झाला आणि ज्या देवाने मनुष्यास एवढा अधिकार दिला त्याचे त्यांनी गौरव केले. ९ मग येशू तेथून पुढे निघाला असता, तेव्हा त्याने मत्तय नावाच्या मनुष्यास, जकात गोळा करतात त्या नाक्यावर बसलेले पाहिले. तेव्हा येशू त्यास म्हणाला, “माझ्यामागे ये.” तेव्हा तो उठला आणि त्याच्यामागे गेला. १० येशू मत्तयाच्या घरी जेवत असता, पुष्कळ जकातदार व पापी तेथे आले आणि येशू व त्याचे शिष्य यांच्याबोरक जेवायला बसले. ११ जेव्हा परूशांनी ते पाहिले तेव्हा त्यांनी

तर नवा द्राक्षरस नव्या कातडी पिशव्यांत घालतात. म्हणजे दोन्हीही टिकून राहतात.” १८ येशू या गोषी त्यांना सांगत असता यहूदींच्या सभास्थानाचा एक अधिकारी त्याच्याकडे आला व येशूच्या पाया पडून म्हणाला, “माझी मुलगी आताच मरण पावली आहे. परंतु आपण येऊन आपला हात तिच्यावर ठेव म्हणजे ती पुन्हा जिंवंत होईल.” १९ तेव्हा येशू उठून आपल्या शिष्यांबोरक त्याच्यामागे जाऊ लागला. २० मग पाहा, वाटेट बारा वर्षांपासून रक्तसाव होत असलेली एक स्त्री येशूच्या मागे येऊन त्याच्या वस्त्राच्या काठाला शिवली. २१ कारण ती आपल्या मनात म्हणत होती, “मी केवळ त्याच्या वस्त्राला शिवले तरी बरी होईन.” २२ तेव्हा येशूने मागे वळून तिला पाहून म्हणाला, “मुली, धीर धर! तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे.” आणि ती स्त्री त्याचे क्षणी बरी झाली. २३ मग येशू त्या यहूदी सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याच्या घरात आला. तेव्हा त्याने बासरी वाजविण्याचा व रुदून गोंधळ करण्याच्या जमावाला पाहीले, २४ तो म्हणाला, “वाट सोडा, कारण मुलगी मरण पावलेली नाही; ती झोपेत आहे.” तेव्हा ते त्यास हसू लागले. २५ मग त्या जमावाला बाहेर पाठवल्यावर त्याने आत जाऊन तिचा हात आपल्या हातात घेतला आणि ती मुलगी उठली. २६ आणि ही बातमी त्या सर्व प्रांतात पसरली. २७ तेव्हा येशू तेथून जात असता दोन अंधळे त्याच्यामागे औरडत चालले. म्हणू लागले, “हे दाविदाच्या पुत्रा, आम्हावर दया कर.” २८ येशू त्या घरात गेला तेव्हा ते अंधळेही त्याच्याकडे त्याच्यामागे आत आले. त्याने त्यांना विचारले, “मी तुम्हास दृष्टी देऊ शकेन असा तुमचा विश्वास आहे का?” “होय, प्रभू.” त्यांनी उत्तर दिले.

२९ मग त्याने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला आणि म्हणाला, आपले अन्न मिळणे आवश्यक आहे. ३१ ज्या कोणत्याही “तुमच्या विश्वासप्रमाणे तुमच्यासोबत घडो.” ३० आणि त्याना नगरात किंवा गावात तुम्ही जाल तेथे कोण योग्य व्यक्ती आहे पुन्हा दृष्टी आली. येशूने त्यांना सक्त ताकीद दिली, “पाहा, हे याचा शोध करा आणि तेथून निघेपर्यंत त्या व्यक्तीच्या घरी राहा. कोणाला कळू देऊ नका.” ३१ परंतु ते बाहेर गेले आणि त्यांनी ३२ त्या घरात प्रवेश करतेवेळी येथे शांती असो, असे म्हणा. ३३ त्या सर्व प्रदेशात त्याची किर्ती गाजवली. ३२ मग ते दोघे तेथून जर ते घर खरोखर योग्य असेल तर तुमची शांती तेथे राहील निघून जात असताना लोकांनी एका मुक्या, भूतवाधा झालेल्या पण जर ते घर योग्य नसेल तर तुमची शांती तुमच्याकडे परत मनुष्यास येशूकडे आणले. ३३ जेव्हा येशूने भूत काढून टाकले येईल. ३४ आणि जो कोणी तुम्हास स्वीकाराणार नाही किंवा तेव्हा पूर्वी मुक्य असलेला तो मनुष्य बोलू लागला. लोकांस याचे तुमचे शब्द ऐकणार नाही तेव्हा त्याच्या घरातून किंवा नगरातून आश्वर्य वाटले व ते म्हणाले, “इस्साएलामये यापूर्वी असे घडलेले बाहेर पडताना तुम्ही आपल्या पायाची धूळ झटकून टाका. कथीही पाहण्यात आले नव्हते.” ३४ परंतु पूरुशी म्हणाले, ३५ मी तुम्हास खरे सांगतो. न्यायाच्या दिवशी त्या नगरापेक्षा “हा भुतांच्या अधिपतीच्या साहाय्याने भूते काढतो.” ३५ येशू सदेम आणि गमोराला अधिक सोपे जाईल. ३६ लांडयांमध्ये त्यांच्या सभास्थानामध्ये शिक्षण देत व राज्याच्या सुवार्तेंची जसे मेंदरास पाठवावे तसे मी तुम्हास पाठवत आहे, म्हणून घोषणा करत आणि सर्वप्रकारचे रोग व सर्वप्रकारचे आजार तुम्ही सापांसारखे चतुर आणि कबुतरांसारखे निरुपद्रवी व्हा. बरे करत, प्रत्येक नगरातून व प्रत्येक गावातून फिरला. ३६ ३७ मनुष्यांविषयी सावध असा कारण ते तुम्हास न्यायसभेच्या आणि जेव्हा त्याने लोकांचे समुदाय पाहिले तेव्हा त्यास त्यांच्या स्वाधीन करतील आणि त्यांच्या सभास्थानामध्ये ते तुम्हास कळवळी आला कारण ते चिंताक्रांत व गोंधळलेले होते व फटके मारतील. ३८ माझ्यामुळे ते तुम्हास राज्यपाल व राजे मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरांसारखे ते गाजलेले व पांगलेले होते. यांच्यासमोर आणतील तुम्ही त्यांच्यापुढे व परराष्ट्रीय लोकांपुढे ३७ तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, “पीक खरोखर फार आहे, माझ्याविषयी सांगाल. ३९ जेव्हा तुम्हास अटक करतील तेव्हा पण कामकरी थोडे आहेत. ३८ म्हणून पिकाच्या धन्याकडे काय बोलावे किंवा कसे बोलावे याविषयी काळजी करू नका. प्रार्थना करा की, त्याने आपल्या पिकाची कापणी करायला तेव्हा तुम्ही काय बोलायचे ते तुम्हाला सांगितले जाईल. २० कारण बोलाणारे तुम्ही नसून तुमच्या देवाचा आत्मा तुमच्याद्वारे बोलेल. २१ भाऊ आपल्या भावाविरुद्ध व पिता आपल्या मुलाविरुद्ध उठेल आणि त्यास विश्वासघाताने मारण्यास सोपवून देईल. मुले आईवडिलांवर उठून त्याना जिवे मारण्यास देतील. २२ माझ्या नावामुळे सर्व तुमचा द्वेष करतील. पण शेवटपर्यंत जो टिकेल तोच तरेल. २३ एका ठिकाणी जर तुम्हास त्रास दिला जाईल, तर दुसरीकडे जा. मी तुम्हास खरे सांगतो, मनुष्याचा पुत्र येईपर्यंत इस्साएलच्या सर्व गावामध्ये तुमचे असे फिरणे संपणार नाही. २४ शिष्य त्याच्या गुरुपेक्षा वरचढ नाही किंवा चाकर मालकाच्या वरचढ नाही. २५ शिष्य आपल्या शिक्षकासारखा व चाकर आपल्या मालकासारखा होणे इतके पुरे, जर घराच्या धन्याला त्यांनी बालजबूलाहणाले तर घरातील इतर मनुष्यांना ते किती वाईट नावे ठेवतील! लोकांचे नको तर देवाचे भय बालगा. २६ म्हणून त्यांना भिऊ नका, कारण उघडे होणार नाही असे काही झाकलेले नाही आणि कळणार नाही असे काही गुप्त नाही. २७ जे मी तुम्हास अंधारात सांगतो ते तुम्ही प्रकाशात बोला आणि कानात सांगितलेले जे तुम्ही ऐकाता ते तुम्ही छतावरून गाजवा. २८ जे शरीराला वथतात पण आत्म्याचा वध करू शकत नाहीत त्यांना भिऊ नका, तर त्यापेक्षा आत्म्याला व शरीराला जो मारू शकतो व नरकात टाकू शकतो त्यास भ्या. (Geenna g1067) २९ दोन चिमण्या एका नाण्याला विकत नाहीत काय? तरीही तुमच्या स्वर्गीय पित्याच्या इच्छेशिवाय

त्यातील एकही जमिनीवर पडणार नाही. ३० आणि तुमच्या बोरू काय? ८ तुम्ही काय पाहायला गेला होता? तलम वस्त्रे डोक्यावरचे केसमुद्धा त्याने मोजलेले आहेत. ३१ म्हणून घाबरु घातलेल्या मनुष्यास पाहायला गेला होता काय? तलम वस्त्रे नका. पुष्कळ चिमण्यापेक्षा तुम्ही अधिक मौल्यवान आहात. घालाणारे राजाच्या घरात असतात. ९ तर मग तुम्ही बाहेर ३२ जो कोणी मनुष्यांसमोर मला स्वीकारील त्यास मीसुद्धा कशाला गेला होतात? संदेष्ट्याला पाहायला काय? होय. मी माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर स्वीकारीन. ३३ पण जो कोणी तुम्हास सांगतो आणि संदेष्ट्यापेक्षाही अधिक मोठा असा मनुष्यांसमोर मला नाकारील त्यास मीसुद्धा माझ्या स्वर्गातील त्याला. १० त्याच्याविषयी असे लिहिण्यात आले आहे की, पित्यासमोर नाकारीन. ३४ असे समजू नका की मी पृथीवीर पाहा, मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवतो तो तुझ्यासाठी मार्ग शांतता प्रस्थापित करायला आलो आहे. मी शांतता स्थापित तयार करील. ११ मी तुम्हास खरे सांगतो की, स्त्रीयांपासून करायला आलो नाही तर तलवार चालावायला आलो आहे. जन्मलेल्यांमध्ये बापिस्मा करणारा योहान याच्यापेक्षा मोठा ३५ मी फूट पाडायला आलो आहे, म्हणजे मुलाला त्याच्या असा कोणी झाला नाही, तरीही स्वर्गाच्या राज्यात जो अगदी पित्याविरुद्ध आणि मुलीला तिच्या आळविरुद्ध, सुनेला तिच्या लहान आहे तो त्याच्यापेक्षा मोठा आहे. १२ बापिस्मा करणारा सासूविरुद्ध उभे करायला आलो आहे. ३६ सारांश, मनुष्याच्या योहान याच्या दिवसापासून आतापर्यंत लोक स्वर्गाच्या राज्यावर घरचीच माणसे त्याचे शत्रू होतील. ३७ जो माझ्यापेक्षा स्वतःच्या जोराने हल्ला करीत आहे आणि हल्ला करणारे ते हिरावून पित्यावर किंवा आईवर अधिक प्रीती करतो, तो मला योग्य घेतात. ३८ कारण योहानापर्यंत सर्व संदेष्टे व नियमशास्त्र नाही. जो माझ्यापेक्षा आपल्या मुलावर, मुलीवर अधिक प्रीती यांनी भविष्य संगितले. ३९ आणि जर तुम्ही ते स्वीकारण्यास करतो, तो मला योग्य नाही. ३० जो आपला वधस्तंभ घेऊन तयार असाल तर येणारा एलीया तो हाच आहे. १५ ज्याला माझ्यामागे येण्याचे नाकरतो, तो मला योग्य नाही. ३१ जो ऐकायला कान आहेत तो ऐको. १६ या पिढीला मी कोणती आपला जीव मिळवतो तो त्यास गमवील पण जो माझ्याकरिता उपमा देऊ? जी बाजारात बसून आपल्या सोबत्यांना हाक आपला जीव गमावतो तो त्यास मिळवील. ४० जी व्यक्ती मारतात त्यांच्यासारखी ही पिढी आहे. ती म्हणतात. १७ आम्ही तुम्हास स्वीकारते ती व्यक्ती मला स्वीकारते आणि ज्या पित्याने तुमच्यासाठी संगीत वाजवले तरी तुम्ही नाचला नाहीत. आम्ही मला पाठवले त्यालाही स्वीकारते. ४१ जो कोणी संदेष्ट्यांचा विलाप केला तरी तुम्ही ऊर बडवून घेतले नाही. १८ योहान काही स्वीकार त्याच्या संदेशाच्या सेवेमुळे करतो, त्यास संदेष्ट्याचे न खाता व पिता आला, पण ते म्हणतात त्यास भूत लागले प्रतिफळ मिळेल आणि नीतिमानाला नीतिमान घ्यावून जो आहे. १९ मनुष्याचा पुत्र खातपीत आला, ते म्हणतात, पाहा, हा स्वीकारतो त्यास नीतिमानाचे प्रतिफळ मिळेल. ४२ मी तुम्हास खादाडा व दारुबाज, जकातदार व पापी लोकांचा मित्र, परंतु खरे सांगतो की, या लहानातील एकाला शिष्य म्हणून जो कोणी ज्ञानाची योग्यता त्याच्याद्वारे घडणाऱ्या योग्य गोषीमुळे ठरते. घ्यालाभर थंड पाणी घ्यायला देईल तोही आपल्या प्रतिफळाला २० तेक्का ज्या नगरांमध्ये त्याने सर्वात जास्त चमत्कार केले होते मुळीच मुकुणार नाही.

११ येशूने त्याच्या बारा शिष्यांना आज्ञा सांगण्याचे

संपविल्प्यावर तो तेथून निघाला आणि गालील प्रांतातील गावामध्ये फिरून शिकवू आणि उपदेश करू लागला. २ बापिस्मा करणारा योहान तुरंगात होता. त्याने खिस्त करीत असलेल्या कामाविषयी ऐकले. तेक्का त्याने आपल्या काही शिष्यांच्या हाती निरोप पाठवले. ३ आणि त्यास विचारले, “जो येणार होता, तो तूच आहेस? किंवा आम्ही दुसऱ्याची वाट पाहावी?” ४ येशूने उत्तर दिले, “जे तुम्ही ऐकता व पाहता ते योहानाला जाऊन सांगा. ५ आंधळे पाहतात. पांगळे चालतात. कुछरेगी शुद्ध होतात, बहिरे ऐकतात, मरण पावलेले उठवले जातात व गरिबांना सुवार्ता सांगण्यात येते. ६ जो कोणी माझ्यामुळे अडखळत नाही तो धन्य आहे.” ७ मग ते जात असता येशू योहानाविषयी लोकांशी बोलू लागला, तुम्ही वैराण प्रदेशात काय पाहायला गेला होता? वाच्याने हलविलेला

त्या नगरातील लोकांनी पश्चात्ताप केला नाही, म्हणून येशूने त्यांना दोष दिला. ११ “हे खोराजिना नगरा, तुझा धिक्कार असो, हे बेधसैदा नगरा तुझा धिक्कार असो, कारण तुमच्यामध्ये जी पराक्रमाची कृत्ये करण्यात आली ती जर सोर व सिदेन यांच्यामध्ये केली असरी तर त्यानी त्वरेने पूर्वीच गोणपात नेसून व अंगाला राख फासून पश्चात्ताप केला असता. २२ पण मी तुम्हास सांगतो की, न्यायाच्या दिवशी सोर व सिदेन या शहरांना तुमच्यापेक्षा अधिक सोरे जाईल. २३ आणि तू कफर्णहूम शहरा, तू आकाशापर्यंत उंच होशील काय? तू नरकापर्यंत खाली जाशील, कारण जे चमत्कार तुझ्यामध्ये करण्यात आले ते जर सदोमात करण्यात आले असते तर ते नगर आतापर्यंत टिकले असते. (Hadées g86) २४ पण मी तुम्हास सांगतो की, न्यायाच्या दिवशी तुमच्यापेक्षा सदोम नगराला सोरे जाईल.” २५ मग येशू म्हणाला, “हे पित्या, आकाशाच्या व पृथ्वीच्या प्रभू मी तुझे उपकार मानतो कारण तू या गोषी जानी व बुद्धीमान लोकांपासून गुप्त ठेवून बालकासारखे अशिक्षित आहेत त्यांना

तू प्रकट केल्या. २६ होय पित्या, तू हे केलेस, कारण खरोखर परश्यांनी बाहेर जाऊन त्यास कसे मारावे याविषयी मसलत तुला हेच योग्य वाटले होते. २७ माझ्या पित्याने मला सर्वकाही केली. २८ परशी काय करीत आहेत ते येशूला माहीत होते. दिले आहे आणि पित्यावाचून कोणी पुत्राला ओळखीत नाही म्हणून येशू तेथून गेला. पुष्कळ लोक येशूच्या मारे निघाले व आणि पुत्रावाचून ज्याला प्रकट करायची पुत्राची इच्छा आहे त्याने जे कोणी रोगी होते, त्या सर्वाना बरे केले. २९ आणि त्याने त्याचाशिवाय कोणीही पित्याला ओळखीत नाही. ३० अहो जे त्याना निक्षुन सांगितले की, तो कोण आहे, हे इतरांना सांगू थकलेले व ओऱ्याने लादलेले असे सर्व तुम्ही मजकडे या आणि नका. ३१ यशया संदेष्याच्याद्वारे जे सांगितले गेले होते ते पूर्ण मी तुम्हास विसावा देईन. ३२ मी अंतःकरणाने लीन व नग्र आहे, होण्यासाठी त्याने असे म्हटले. ३३ “हा माझा सेवक, याला मी म्हणून माझे जू आपणावर घ्या, माझ्यापासून शिका, म्हणजे निवडले आहे. मी त्याजवर प्रीती करतो आणि त्याच्याविषयी तुमच्या जीवास विसावा मिळेले. ३४ कारण माझे जू सोपे आहे माझा जीव संतुष्ट वाटतो. मी आपला आत्मा त्याच्यावर ठेवीन, आणि माझे ओङ्के हलके आहे.”

आणि तो परराष्ट्रीय लोकांस योग्य न्यायाची घोषणा करील.

१२ त्यावेळी एका शब्दाथ दिवशी येशू धान्याच्या शेतामधून

चालला होता. शिष्याना भूक लागली होती, म्हणून ते कणसे मोळून खाऊ लागले. २ जेव्हा परश्यांनी हे पाहिले, तेव्हा ते येशूला म्हणाले, “पाहा, तुमचे शिष्य शब्दाथ दिवशी जे कस्त नये ते करीत आहेत.” ३ तेव्हा येशूने त्यांना म्हटले, दाविदाला व त्याच्याबरोबरच्या मनुष्यांना भूक लागली तेव्हा त्याने काय केले, हे तुम्ही कधी वाचले नाही काय? ४ तो देवाच्या भवनात कसा गेला आणि ज्या समर्पित भाकरी त्याने व त्याच्याबरोबरच्या लोकांनी खाऊ नयेत, असे करणे नियमशास्त्राच्या विस्तृद्ध होते. फक्त याजकांनाच ती भाकर खाण्याची परवानगी होती. त्या त्यांनी कशा खाल्ल्या? ५ आणि प्रत्येक शब्दाथाच्या दिवशी परमेश्वराच्या भवनातील याजक भवनात शब्दाथ पवित्र पालण्याविषयीचा नियम मोडीत असत हे तुम्ही नियमशास्त्रात वाचले नाही काय? परंतु तरी ते निर्दोष असत. ६ मी तुम्हास सांगतो की, परमेश्वराच्या भवनापेक्षा महान असा कोणीतरी येथे आहे. ७ पवित्र शास्त्र म्हणते, मला दया हवी आहे आणि ज्ञन पशु नको. याचा खरा अर्थ तुम्हास समजला असता तर तुम्ही या निर्दोष लोकांस दोष लावला नसता. ८ कारण मनुष्याचा पुत्र शब्दाथाचा धनी आहे. ९ नंतर येशूने ते ठिकाण सोडले व यहूद्यांच्या सभास्थानात तो गेला. १० सभास्थानात हात वाळलेला एक मनुष्य होता. काही यहूद्यांनी येशूवर काही दोषारोप करता यावा या हेतूने त्यास विचारला, “शब्दाथ दिवशी रोग बरे करणे योग्य आहे काय?” ११ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “जर तुमच्यापैकी एखाधाकडे मेढूस असले व शब्दाथ दिवशी ते खड्ड्यात पडले, तर तो त्यास वर काढणार नाही काय? १२ तर मग मनुष्य मेंढरापेक्षा कितीतरी अधिक मौल्यवान आहे. म्हणून नियमशास्त्र लोकांस शब्दाथ दिवशी चांगले करण्याची मोकळीक देते.” १३ मग येशू त्या वाळलेल्या हाताच्या मनुष्यास म्हणाला, “तुझा हात पुढे सरळ कर.” त्या मनुष्याने हात लांब केला व तो हात बरा झाला आणि दुसऱ्या हातासारखाच चांगला झाला. १४ नंतर

१९ तो वाद घालणार नाही किंवा ओरडणार नाही, रस्त्यावर लोक त्याचा आवाज ऐकणार नाहीत. २० वाकलेला बोरु तो मोडणार नाही आणि मंदावलेली वात तो विझ्वणार नाही. न्याय विजयास होईपर्यंत तो असे करील. २१ परराष्ट्रीय लोक त्याच्यावर आशा ठेवतील. येशूचे सामर्थ्य देवाकडून आहे.” २२ मग काही मनुष्यांनी एकाला येशूकडे आणले. तो मनुष्य आधाला व मुका होता व त्याच्यामध्ये भूत होते. येशूने त्या मनुष्यास बरे केले व तो बोलू लागला व पाहू लागला. २३ सर्व लोक चकित झाले, ते म्हणाले, “हा दाविदाचा पुत्र असेल काय?” २४ परश्यांनी लोकांस हे बोलताना ऐकते. परशी म्हणाले, “भूते काढण्यासाठी येशू बालजबूलचे सामर्थ्य वापरतो आणि बालजबूल हा तर भूतांचा अधिपती आहे.” २५ परशी कसला विचार करीत आहेत ते येशूला जाणवत होते. म्हणून येशू त्यांना म्हणाला, “आपसात लढणारी राज्ये नाश पावतात व फूट पडलेले शहर किंवा घर टिकित नाही. २६ आणि जर सैतानच सैतानला काढतो तर त्यांच्यात मतभेद आहे, त्यांच्यात फूट आहे मग त्याचे राज्य कसे टिकेल? २७ आणि मी जर बालजबूलाच्या सहाय्याने भूते काढतो तर तुमचे लोक कोणाच्या सामर्थ्यनि भूते काढतात. म्हणून तुमचे स्वतःचे लोक तुमचा न्याय करतील. २८ परंतु मी जर देवाच्या आत्माच्या साहाय्याने भूते काढतो तर देवाचे राज्य तुमच्यावर आले आहे. २९ किंवा एखादा बलवान मनुष्याच्या घरात शिसून, त्याच्या घरातील सर्व वस्तूची चोरी जर कोणाला करायची असेल तर प्रथम त्या बलवान मनुष्यास तो बांधून टाकिल व मग तो चोरी करील. ३० जो मनुष्य माझ्याबरोबर काम करीत नाही तो माझ्याविस्तृद्ध आहे आणि जो माझ्याबरोबर गोळा करत नाही तो उथळून टाकतो. ३१ म्हणून मी तुम्हास सांगतो, मनुष्यांना ते करीत असलेल्या सर्व पांचांची व वाईट बोलतील त्याबदलही क्षमा करण्यात येईल पण जर कोणी पवित्र आत्म्याविस्तृद्ध बोलेल, तर त्यास क्षमा करण्यात येणार नाही. ३२ एखादा मनुष्य जर मनुष्याच्या पुत्राविस्तृद्ध काही बोलेल तर त्यास क्षमा करण्यात येईल पण जो कोणी पवित्र आत्म्याविस्तृद्ध बोलेल त्यास क्षमा

होणार नाही. त्यास या युगातही क्षमा होणार नाही व येणाऱ्या दिले, “कोण माझी आई? कोण माझा भाऊ?” ४९ मग तो युगातही होणार नाही. (aion g165) ३३ झाड चांगले आणि त्याचे आपल्या शिंघांकडे हात करून म्हणाला, “पाहा, माझी आई फळ चांगले असे म्हणा, अथवा झाड वाईट आणि त्याचे फळ व माझे भाऊ हे आहेत. ५० कारण माझ्या स्वर्णीय पित्याच्या वाईट असे म्हणा; कारण झाड त्याच्या फळावरून ओळखले इच्छेनुसार जे वागतात, तेच माझे भाऊ, बहीण आणि आई.” जाते. ३४ अहो सापाच्या पिल्लांनो, तुम्ही वाईट असता तुम्हास चांगल्या गोषी कशा बोलता येतील? जे अंतःकरणात आहे तेच तोंडावाटे बाहेर पडते. ३५ चांगला मनुष्य आपल्या चांगल्या भांडारातून चांगल्या गोषी काढतो आणि वाईट मनुष्य आपल्या वाईट भांडारातून वाईट गोषी काढतो. ३६ आणखी मी तुम्हास सांगतो की. जो प्रत्येक वर्थ्य शब्द लोक बोलतील त्याचा हिशेब ते न्यायाच्या दिवशी देतील. ३७ कारण तू आपल्या बोलण्यावरून न्यायी ठरशील आणि आपल्या बोलण्यावरूनच दोषी ठरशील.” ३८ काही नियमशास्त्राचे शिक्षक व परशी यांच्यापैकी काहीजणांनी येशूला म्हटले, “गुरुजी, तुमच्या हातून एखादे चिन्ह पहावे अशी आमची इच्छा आहे.” ३९ येशूने उत्तर दिले, “जे लोक देवशी अप्रामाणिक आहेत, पापी आहेत असे लोक पुराण्यासाठी चमत्कार पाहू इच्छितात. पण योना संदेश्याशिवाय दुसरे चिन्ह तुम्हास मिळणार नाही. ४० कारण योना जसा तीन दिवस व तीन रात्री मोठ्या माशाच्या पोटात होता तसा मनुष्याचा पुत्र तीन दिवस व तीन राती पृथ्वीच्या पोटात राहील. ४१ जेव्हा तुमच्या पिढीचा न्याय होईल, तेव्हा निनवे शहराचे लोक उभे राहील, तुमच्याविरुद्ध सक्ष देतील आणि तुम्हास दोष देतील कारण त्यांनी योनाच्या उपदेशावरून पश्चात्पाप केला आणि आता तर तुमच्यामध्ये योनापेक्षा महान असा कोणीएक येथे आहे. ४२ न्यायाच्या दिवशी दक्षिणेकडील देशाची राणी या पिढीबरोबर उभी राहून हिला दोषी ठरवील कारण शलमोनाचे ज्ञान ऐकायला ती पृथ्वीच्या शेवटापासून आली आणि शलमोनापेक्षा महान असा कोणी येथे आहे.” ४३ “जेव्हा अशुद्ध आत्मा मनुष्यास सोडून बाहेर निघून जातो तेव्हा तो पाणी नसलेल्या ठिकाणाहून विसावा शोधीत फिरतो पण तो त्यास मिळत नाही. ४४ तेव्हा तो म्हणतो, जेथून मी आलो त्या माझ्या घरात मी परत जाईन आणि जेव्हा तो परत येतो तेव्हा ते घर रिकामे असलेले तसेच स्वच्छ व नीटनेटके असे त्यास दिसते. ४५ नंतर तो जाऊन आपल्यापेक्षा दुष्ट असे दुसरे सात आणखी आस्मे आपल्याबरोबर घेतो व ते आत शिरून त्यास झापाटतात व त्याच्यात राहतात. मग त्या मनुष्याची शेवटची स्थिति पहिल्यापेक्षा वाईट होते. तसेच आजच्या या पापी पिढीचे होईल.” ४६ मग तो लोकसमुदायाबरोबर बोलत असता, त्याची आई व त्याचे भाऊ त्याच्याशी बोलण्यासाठी बाहेर वाट पाहत उभे होते. ४७ तेव्हा कोणीतरी त्यास म्हणाले, “तुमची आई व भाऊ बाहेर उभे आहेत. ते तुमच्याशी बोलण्याची वाट पाहत आहेत.” ४८ त्याच्याशी बोलण्याला त्याने उत्तर

दिले, “कोण माझी आई? कोण माझा भाऊ?” ४९ मग तो आपल्या शिंघांकडे हात करून म्हणाला, “पाहा, माझी आई फळ चांगले असे म्हणा, अथवा झाड वाईट आणि त्याचे फळ व माझे भाऊ हे आहेत. ५० कारण माझ्या स्वर्णीय पित्याच्या वाईट असे म्हणा; कारण झाड त्याच्या फळावरून ओळखले इच्छेनुसार जे वागतात, तेच माझे भाऊ, बहीण आणि आई.”

१३ त्यादिवशी येशू घरातून निघून सरोवराच्या किनाच्याशी जाऊन बसला २ तेव्हा लोकांचे समुदाय त्याच्याजवळ जमले; म्हणून तो मचव्यात जाऊन बसला व सर्व लोक किनाच्यावर उभे राहिले. ३ मग त्याने त्यांना दाखल्यांनी पुष्कळ गोषी सांगितल्या तो म्हणाला “पाहा, पेरणारा पेरणी करावयास निघाला; ४ आणि तो पेरणी करीत असता काही बी वाटेवर पडले व पाखरांनी येऊन ते खाऊन टाकले. ५ काही खडकाळ जमीनीवर पडले, तेथे फारशी माती नव्हती आणि माती खोल नसल्यामुळे ते लवकर उगवले; ६ आणि सूर्य वर आला तेव्हा ते करपले व त्यास मूळ नव्हते म्हणून ते वाळून गेले. ७ काही काटेरी झाडांमध्ये पडले; मग काटेरी झाडानी वाढून त्याची वाढ खुंटवली. ८ काही चांगल्या जमिनीत पडले; मग त्याचे कोठे शंभरपट, कोठे साठपट तर कोठे तीसपट, असे पीक आले. ९ ज्याला कान आहेत तो ऐको.” १० मग शिष्य जवळ येऊन त्यास म्हणाले, आपण त्याच्याबरोबर दाखल्यांनी का बोलता? ११ त्याने त्यास उत्तर दिले, “स्वर्गाच्या राज्याची गुपीते जाणण्याचे दान तुम्हास दिले आहे, परंतु त्यांना दिलेले नाही. १२ कारण ज्या कोणाजवळ आहे त्यास दिले जाईल व त्यास भरपूर होईल; ज्या कोणाजवळ नाही त्याचे जे असेल ते देखील त्याच्यापासून काढून घेतले जाईल. १३ यास्तव मी त्याच्याबरोबर दाखल्यांनी बोलतो; कारण ते पाहत असता पाहत नाहीत आणि ऐकत असता ऐकत नाहीत व त्यांना समजतही नाही. १४ यशयाचा संदेश त्याच्याविषयी पूर्ण होत आहे, तो असा की, तुम्ही ऐकाल तर खेरे, परंतु तुम्हास दिसणारच नाही; १५ कारण या लोकांचे अंतःकरण जड झाले आहे, ते कानानी मंद ऐकतात आणि त्यांनी डोळे मिटून घेतले आहेत; यासाठी की, त्यांनी डोळ्यांनी पाहू नये, कानानी ऐकून नये, अंतःकरणाने समजून नये आणि वळू नये आणि मी त्यांना बरे करू नये. १६ पण तुमचे डोळे धन्य आहेत, कारण ते पाहत आहे; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकत आहेत. १७ मी तुम्हास खरे सांगतो की, तुम्ही जे पाहत आहात ते पाहावयास पुष्कळ संदेषे व नीतिमान जन उत्कंठित होते, तरी त्यांना पाहण्यास मिळाले नाही; आणि तुम्ही जे ऐकता ते ऐकावयास ते उत्कंठित होते, तरी त्यांना ऐकण्यास मिळाले नाही.” १८ आता तुम्ही पेरणाच्याचा दाखला ऐकून घ्या. १९ वाटेवर पेरलेला तो हा आहे की, कोणी राज्याचे वचन ऐकतो पण ते त्यास समजत नाही, तेव्हा तो दुष्ट येऊन त्याच्या

अंतःकरणात पेरलेले ते हिराकून घेतो; २० खडकावरील पेरलेला आहेत; निदण हे त्या दुष्टाचे पुत्र आहेत; ३१ ते पेरणारा शत्रू हा तो हा आहे की, तो वचन ऐकतो व ते लगेच आनंदाने स्वीकारतो; सैतान आहे; कापणीही युगाची समाती आहे; अणि कापणारे २१ परंतु त्यास मूळ नसल्याकारणाने तो थोडाच वेळ टिकतो हे देवदूत आहेत; (aiōn g165) ४० तेव्हा जसे निदण गोळा आणि वचनामुळे संकट आले किंवा छळ झाला म्हणजे तो करून अग्नीत जाळतात तसे युगाच्या समाप्तीस होईल. (aiōn लागलाच अडखळतो. २२ कारोरी झाडामध्ये पेरलेला तो हा g165) ४१ मनुष्याचा पुत्र आपल्या देवदूतांना पाठवील अणि आहे की, तो वचन ऐकतो, परंतु संसाराची चिंता व द्रव्याचा त्याच्या राज्यातून अडखळण करणाऱ्या सर्व वस्तू व अन्याय मोह ही वचनाची वाढ खुंबवतात आणि तो निषफ्ल होतो. (aiōn g165) २३ चांगल्या जमिनीत पेरलेला तो हा आहे की, तो वचन टाकतील; तेथे रडणे व दात खाणे चालेल. ४३ तेव्हा नीतिमान ऐकून ते समजतो; तो फल देतोच देतो; कोणी शंभरपट, कोणी आपल्या पित्याच्या राज्यात सूर्यासारखे प्रकाशतील. ज्याला साठपट, तर कोणी तीसपट असे देतो. २४ येशूने त्यांच्यापुढे कान आहेत तो ऐको. ४४ स्वर्गाचे राज्य शेतात लपवलेल्या दुसरा एक दाखला मांडला. “कोणी एका मनुष्याने आपल्या धनासारखे आहे, ती कोणाएका मनुष्यास सापडली अणि शेतात चांगले बी पेरले त्याच्यासारखे स्वगर्चि राज्य आहे. २५ त्याने ती लपवून ठेवली. मग आनंदाच्या भरात त्याने जाऊन, लोक झोपेत असताना त्याचा शत्रू येऊन गव्हामध्ये निदण आपले सर्वस्व विकले आणि ते शेत विकत घेतले. ४५ आणखी, पेरून निघून गेला; २६ पण जेव्हा पाला फुटला व दाणे आले स्वगर्चि राज्य चांगल्या मोत्याचा शोध करणाऱ्या कोणाएका तेव्हा निदण ही दिसले. २७ तेव्हा घरधन्याच्या दासांनी येऊन व्यापारासारखे आहे; ४६ त्यास एक अति मोलवान् मोती त्यास म्हटले, महाराज, आपण आपल्या शेतामध्ये चांगले बी आढळला; मग त्याने जाऊन आपले सर्वस्व विकले आणि तो पेरले ना? तर मग त्यामध्ये निदण कोठून आले? २८ तो त्यांना विकत घेतला. ४७ आणखी, स्वगर्चि राज्य समुद्रात टाकलेल्या म्हणाला हे काम कोणा शत्रूचे आहे. दासांनी त्यास म्हटले, एखाद्या जाळयात सर्वप्रकारचे जीव एकत्र सापडतात त्यासारखे तर आम्ही जाऊन ते काढून टाकावे अशी आपली इच्छा आहे आहे; ४८ ते भरलेल्या मनुष्यांनी ते किनाऱ्याकडे ओढले आणि काय? २९ तो म्हणाला, नाही. तुम्ही निदण गोळा करताना बसून जे चांगले ते भोड्यात जमा केले, वाईट ते फेकून दिले. त्याच्याबरोबर कदाचित गृह ही उपटाल. ३० कापणीपर्यंत दोन्ही ४९ तसे युगाच्या समाप्तीस होईल; देवदूत येऊन नीतिमानातून बरोबर वाढू या; मग कापणीच्या वेळेस मी कापणाऱ्यास सांगेन दुष्टांना वेगळे करतील. (aiōn g165) ५० आणि त्यांना अग्नीच्या की, पहिल्याने निदण गोळा करा आणि जाळण्यासाठी त्याच्या भट्टीत टाकतील, तेथे रडणे व दात खाणे चालेल. ५१ तुहास या पेढ्या बांधा; परंतु गृह माझ्या कोठारात साठवा.” ३१ त्याने सर्व गोष्टी समजल्या काय? ते त्यास म्हणाले, हो. ५२ तेव्हा तो त्याच्यापुढे आणखी एक दाखला मांडला की, “स्वगर्चि राज्य त्यांना म्हणाला, “प्रत्येक नियमशास्त्राचा शिक्षक जो स्वर्गाच्या मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे, तो कोणाएका मनुष्याने येऊन राज्याचा शिष्य झाला आहे तो आपल्या भांडारातून नव्या जुन्या आपल्या शेतात लावला; ३२ तो तर सर्व दाण्यामध्ये लहान आहे; गोष्टी काढणाऱ्या मनुष्यासारखा आहे.” ५३ नंतर असे झाले तरी वाढल्यावर भाजीपाल्यापेक्षा मोठा होऊन त्याचे असे झाड की, हे दाखले सांगण्याचे समाप्त केल्यावर येशू तेथून निघाला. होते की, आकाशातील पाखर त्याच्या फांद्यात वस्ती करतात.” ५४ आणि स्वतःच्या गावी अल्यावर त्याने त्याच्या साभारथानात ३३ त्याने त्यांना आणखी एक दाखला सांगितला की, “स्वगर्चि त्यांना अशी शिकवण दिली की ते आश्रयचकित होऊन म्हणाले, राज्य खमिरासारखे आहे; ते एका स्त्रीने घेऊन तीन मापे हे जान व अदूत कृत्ये करण्याचे हे सामर्थ्य या मनुष्यास कोठून पीठामध्ये लपवून ठेवले, तेणेकून शेवटी ते सर्व पीठ फुगून मिळते? ५५ हा सुताराचा पुत्र ना? याच्या आईला मरीया गेले.” ३४ या सर्व गोष्टी येशूने दाखल्यानी लोकसमुदायाला म्हणतात ना? याकोब, योसे, शिमोन व यहूदा, हे याचे भाऊ ना? सांगितल्या आणि दाखल्यावाचून तो त्याच्याबरोबर काही ५६ याच्या बहिणी, त्या सर्व आपणाबरोबर नाहीत काय? मग ते बोलला नाही; ३५ यासाठी की, संदेश्याच्याद्वारे जे सांगितले सर्व याला कोठून? ५७ असे ते त्याच्याविषयी अडखळले. येशूने होते ते पूर्ण व्हावे; ते असे की, दाखले सांगायला मी आपले त्यास म्हटले, “संदेश्याला आपला देश व आपले घर यामध्ये तोंड उघडीन; जगाच्या स्थापनेपासून गुप्त राहिलेल्या गोष्टी मात्र सन्मान मिळत नाही.” ५८ तेथे त्यांच्या अविश्वासामुळे मी बोलून दाखवीन. ३६ नंतर तो लोकसमुदायास निरोप देऊन त्याने फारशी अदूत कृत्ये केली नाहीत.

घरात गेला; तेव्हा त्याचे शिष्य त्याच्याकडे येऊन म्हणाले, शेतातल्या निदणाच्या दाखल्याची आम्हास फोड करून सांगा. ३७ त्याने उत्तर दिले की, चांगले बी पेरणारा हा मनुष्याचा पुत्र आहे. ३८ शेत हे जग आहे; चांगले बी हे राज्याचे पुत्र

१४ त्यावेळी चौथाई देशांचा राजा हेरोदाने येशूची किर्ती ऐकली. २ तेव्हा त्याने आपल्या चाकरांना म्हटले, “येशू हा बापिस्मा करणारा योहान आहे. त्यास मरण पावलेल्यातून

उठविण्यात आले आहे म्हणून याच्याठारी सामर्थ्य कार्य करीत हेलकावत होते व त्यामुळे ते त्याच्यावर ताबा ठेवू शकत नव्हते. आहे.” ३ हेरोदाने आपला भाऊ फिलिप्प याची पत्नी हेरोदिया २५ तेव्हा रात्रीच्या चौथ्या प्रहरी येशू त्याच्याकडे आला. तो हिच्यामुळे योहानाला अटक करून तुरंगात टाकले होते. ४ पाण्यावरून चालत होता. २६ शिष्य त्यास पाण्यावरून चालताना कारण योहान त्यास सांगत होता, “तू तिला पत्नी बनवावे पाहून घाबरून गेले व महणाले, हे “भूत आहे.” आणि ते भिऊन हे देवाच्या नियमशास्त्राच्या योग्य नाही.” ५ हेरोद त्यास ओरडले २७ पण येशू लगेच त्यांना म्हणाला, “धीर धरा, मी मारावयास पाहत होता, पण तो लोकांस भीत होता कारण आहे, भिऊ नका.” २८ पेत्र म्हणाला, प्रभूजी जर आपण लोकांचा असा विश्वास होता की, योहान संदेशा आहे. ६ असाल तर मला पाण्यावरून आपणाकडे येण्यास सांगा. २९ हेरोदाच्या वाढादिशी हेरोदियाच्या मुलीने दखबारात नाच करून येशू म्हणाला, “ये.” मग पेत्र तारवातून उतरून व पाण्यावर हेरोदाला खूश कले. ७ त्यामुळे त्याने शपथ वाढून ती जे काही चालत येशूकडे जाऊ लागला. ३० पण तो पाण्यावर चालत मागेल ते देण्याचे अभिवचन तिला दिले. ८ तिच्या आईच्या असताना जोराचा वारा पाहून तो भ्याला आणि बुडू लागला संगण्यावरून ती म्हणाली, “बापिस्मा करणारा योहानाचे असता ओरडून म्हणाला “प्रभूजी, मला वाचवा.” ३१ आणि शीर तबकात घालून मला इथे आणून द्या.” ९ हेरोद राजाला लगेच येशूने आपला हात पुढे कस्तुन त्यास धरले व म्हटले, फार वाईट वाटले. तरी त्याने आपल्या शपथपूर्वक दिलेल्या “अरे अल्पविश्वासी, तू संशय का धरलास?” ३२ मग येशू व वचनामुळे व आमत्रित लोकांमुळे ते घावयाची आज्ञा केली. ३३ पेत्र होडीत गेल्यावर वारा थांबला. ३३ तेव्हा जे शिष्य होडीत आणि त्याने तुरंगात माणसे पाठवून योहानाचे शीर उडवले. ३५ होते ते त्यास नमन करून म्हणाले, “तुम्ही खरोखर देवाचे पुत्र मग त्यांनी त्याचे शीर तबकात घालून त्या मुलीला आणून दिले. आहात.” ३४ नंतर ते पलीकडे गनेसरेताच्या भागात गेले. ३५ तिने ते आपल्या आईकडे आणले. ३६ मग त्याच्या शिष्यांनी तेथील लोकांनी येशूला ओळखून व सभोवतालच्या सर्व प्रदेशात येऊन त्याचे प्रेत उचलून नेले व त्यास पुरुले आणि त्यांनी जाऊन निरोप पाठवाला व त्यांनी सर्व प्रकारच्या आजाच्यांस त्याच्याकडे जे घडले ते येशूला सांगितले. ३७ मग ते ऐकून येशू तेथून आणले. ३८ आणि आम्हास आपल्या वस्त्राच्या काठाला स्पर्श होडीत बसून निवांत जागी निघून गेला. हे ऐकून लोकसमुदाय करू द्यावा, अशी विनंती केली, तेव्हा जितक्यांनी स्पर्श केला नगरांतून त्याच्यामागे पायीपायी गेले. ३९ मग जेक्का त्याने मोठा तितके बरे झाले.

लोकसमुदाय पाहिला. तेव्हा त्यास त्यांच्याविषयी कळवळी आला व जे आजारी होते त्यांना त्याने बरे केले. ४५ मग संध्याकाळ झाल्यावर त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, “ही अरण्यातील जागा आहे आणि भोजनाची वेळ होऊन गेली आहे. लोकांनी गावामध्ये जाऊन स्वतःकरता अन्न विकत घ्यावे म्हणून त्यांना पाठवून द्या.” ४६ परंतु येशू त्यांना म्हणाला, “त्यांना जाणायाची गरज नाही. तुम्हीच त्यांना काही खायला द्या.” ४७ ते त्यास म्हणाले, आमच्याजवळ केवळ “पाच भाकरी व दोन मासे आहेत.” ४८ ते म्हणाला, “ते माझ्याकडे आणा.” ४९ मग लोकांस गवतावर बसण्याची आज्ञा केली. त्याने त्या पाच भाकरी व दोन मासे घेऊन वर आकाशाकडे पाहून त्यावर आशीर्वाद मागितला. नंतर त्याने भाकरी मोडून शिष्यांना दिल्या व शिष्यांनी लोकांस दिल्या. ५० ते सर्व जेवून तृप्त झाले. मग त्या उरलेल्या तुकड्यांच्या त्यांनी वारा टोपल्या भरून घेतल्या. ५१ जेवणारे सुमारे पाच हजार पुरुष होते. शिवाय स्त्रिया व मुले होतीच. ५२ मी लोकसमुदायास निरोप देत आहे तो तुम्ही तारवात बसून माझ्यापुढे पलीकडे जा असे म्हणून त्याने लगेच शिष्यांना पाठवून दिले. ५३ लोकांस पाठवून दिल्यावर तो प्रार्थना करण्यास एकांत ठिकाणी डोंगरावर गेला, रात्र झाली तेव्हा तो तेथे एकटाच होता. ५४ पण तारु सरोवरामध्ये होते. इकडे वारा विरुद्ध दिशेने वाहत असल्यामुळे तारु लाटांनी

१५ तेव्हा यरूशलेम शहराहून काही परूशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक येशूकडे आले व म्हणाले, २ “तुमचे शिष्य वाडवडिलांनी घालून दिलेले नियम का पाळत नाहीत? कारण तुमचे शिष्य जेवणापूर्वी हात धूत नाहीत.” ३ येशूने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्ही तुमच्या परंपरा चालवण्यासाठी देवाची आज्ञा का मोडता? ४ कारण देवाने सांगितले आहे की, ‘तुझ्या आई-वडीलांचा मान राख आणि जो कोणी आपल्या आई-वडीलांबद्वल वाईट बोलतो, त्यास जिवे मारावे.’ ५ पण तुम्ही म्हणता, ‘जो कोणी पित्याला किंवा आईला म्हणेल की, मला तुझ्यासाठी जे काही देणे भाग होते, ते मी देवाला अर्पण केले आहे.’ ६ ते देवाचे नियमशास्त्र मोडीत आहेत की आपल्या वडिलांचा व आईचा सन्मान करू नये. याप्रकारे तुम्ही आपल्या अशा परंपरेने देवाचे वचन रद्द केले आहे. ७ अहो ढोंगायांनो, तुम्हाविषयी यशया संदेष्याने योग्य सापितले आहे. तो म्हणतो: ८ हे लोक, ओठांनी माझा सन्मान करतात. पण त्यांचे अंतःकरण माझ्यापासून दूर आहे. ९ आणि ते मनुष्याचे नियम आपली धर्मतत्त्वे म्हणून शिकवतात आणि व्यर्थच माझी उपासना करतात.” १० तेव्हा लोकांस आपल्याजवळ बोलावून त्याने म्हटले, “ऐका व समजून घ्या. ११ जे तोंडाद्वारे आत जाते ते मनुष्यास अशुद्ध करीत नाही, पण जे तोंडातून बाहेर निघते

तेच मनुष्यास अशुद्ध करते.” १२ नंतर शिष्य जवळ येऊन नाही, त्यांना उपाशी पाठवावे अशी माझी इच्छा नाही कारण ते त्यास म्हणाले, “पैस्शयांनी जेव्हा हे ऐकले तेक्हा ते रागावले हे बाटेत कदाचित कासावीस होतील.” ३३ शिष्य त्यास म्हणाले, आपणाला कळले काय?” १३ पण त्याने उत्तर देऊन म्हटले, “एवढ्या मोठ्या लोकसमुदायाला तृप्त करावे इतक्या भाकरी “प्रत्येक रोप जे माझ्या स्वर्गातील पित्याने लावले नाही ते या दूर रानात आमच्याजवळ कोठून असणार?” ३४ तेव्हा येशू उपटले जाईल. ४४ त्यांना जाऊ द्या. ते आंधळे वाटाडे आहेत. म्हणाला, “तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत?” ते म्हणाले, जर एका आंधळ्याने दुसऱ्या आंधळ्याला वाट दाखवण्याचा “आमच्याकडे सात भाकरी आहेत व काही लहान मासे आहेत.” प्रयत्न केला तर दोघेही खड्यात पडतील.” १५ पेत्र म्हणाला, ३५ मग त्याने लोकांस जमिनीवर बसविण्याची आज्ञा केली. “आमच्यासाठी हा दाखला स्पष्ट करून सांगा.” ४६ येशूने त्यांना ३६ मग त्या सात भाकरी व मासे घेऊन त्याने देवाचे उपकार विचारले, “तुम्ही अजूनही अज्ञानी आहात काय? १७ जे काही मानले व त्या भाकरी मोडल्या व शिष्यांना दिल्या व शिष्यांनी तोंडात जाते ते सर्व पोटात जाते व मग शौचकूपातून बाहेर लोकांस दिल्या. ३७ तेव्हा ते सर्व जेवून तृप्त झाले आणि त्यांनी टाकले जाते. हे तुम्हास अजून समजत नाही काय? ४८ परंतु उरलेल्या तुकड्यांनी भरलेल्या सात टोपल्या गोळा केल्या. ज्या गोष्टी तोंडातून बाहेर निघतात त्या अंतःकरणातून येतात व ३८ आणि जेवणारे, स्त्रिया व लेकरे सोडून चार हजार पुरुष त्याच मनुष्यास अशुद्ध करतात. १९ कारण वाईट विचार, खून, होते. ३९ मग समुदायास निरोप दिल्यावर तो तारवात बसून व्याभिचार, जारकर्म, खोट्या साक्षी, निंदा ही अंतःकरणातून मगदानाच्या प्रदेशात गेला.

बाहेर निघतात. २० या गोष्टी मनुष्यास अशुद्ध करतात. परंतु न धुतलेल्या हाताने खाण्याने मनुष्य अशुद्ध होत नाही.” २१ नंतर येशू तेथून निघून सोर व सिदोनाच्या भागात गेला. २२ तेव्हा एक कनानी स्त्री त्या भागातून येशूकडे आली. ती स्त्री ओरडून म्हणाली, “प्रभू, दाविदाच्या पुत्रा, माझ्यावर दया करा. माझी मुलगी भूताने फार पिडलेली आहे.” २३ पण येशूने तिला एका शब्दानेही उत्तर दिले नाही, तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी येऊन त्यास विनंती केली, “तिला पाठवून द्या, कारण ती आमच्या मागे ओरडत येत आहे.” २४ पण येशूने उत्तर दिले, “मला देवाने फक्त इस्साएलाच्या हरवलेल्या मेंद्रांकडे पाठवले आहे.” २५ मग ती स्त्री पुन्हा येशूकडे आली, ती येशूच्या पाया पडली व म्हणाली, “प्रभूजी, मला मदत करा.” २६ परंतु त्याने म्हटले, “मुलाची भाकरी घेऊन कुत्रास टाकेणे योग्य नाही.” २७ ती स्त्री म्हणाली, “होय प्रभूजी, परंतु तरीही कुत्रीही आपल्या धन्याच्या मैजावरून पडलेला चूरा खातात.” २८ तेव्हा येशूने तिला उत्तर दिले, “मुली, तुझा विश्वास मोठा आहे. तुझ्या इच्छेप्रमाणे तुला प्राप्त होवो.” आणि त्याचवेळी तिची मुलगी बरी झाली. २९ नंतर येशू तेथून निघू गालीलच्या सरोवराजवळ आला व येशू डोंगरावर चढून तेथे बसला. ३० मग पुष्कळ लोक त्याच्याकडे आले, त्यांनी आपल्याबरोबर लुळे, पांगळे, आंधळे, बहिरे व इतर अनेक लोकांस आणले होते आणि त्यांनी त्या आजायांना येशूच्या पायावर ठेवले. तेव्हा त्याने त्यांना बरे केले. ३१ मुके बोलू लागले, व्यंग असलेले चांगले झाले, लंगडे चालू लागले, आंधळे पाहू लागले, हे पाहून लोक थक्क झाले आणि त्यांनी इस्साएलाच्या देवाचे गौरव केले. ३२ मग येशूने आपल्या शिष्यांना आपल्याजवळ बोलावून म्हटले, “मला लोकांचा कळवळा येतो कारण ते आज तीन दिवसांपासून माझ्याबरोबर राहिले आहेत आणि त्यांच्याकडे खायला काही १६ परशी आणि सदूकी लोकांस येशूची परीक्षा पाहायची होती म्हणून ते येशूकडे आले व आम्हास आकाशातून चिन्ह दाखवा अशी मागणी त्यांनी केली. २ परंतु येशूने त्यांना उत्तर दिले, “तुम्ही संध्याकाळ झाली असता म्हणता आजचे हवामान चांगले असेल कारण आकाश तांबूस आहे, ३ आणि तुम्ही सकाळी म्हणता, आज वादळ होईल कारण आभाळ तांबूस व गडद आहे. तुम्हास आकाशाचे स्वरूप ओळखता येते, पण काळाची लक्षणे ओळखता येत नाहीत काय? ४ दुष्ट व देवारी अप्रामाणिक असणारी पिढी चिन्ह शोधते, पण तिला योना संदेश्याशिवाय दुसरे चिन्ह दिले जाणार नाही.” मग तो त्यांना सोडून गेला. ५ येशू आणि त्याचे शिष्य सरोवराच्या पलीकडे गेले तेव्हा भाकरी घ्यायला विसरले. ६ तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “परशी व सदूकी यांच्या खमिराविषयी सावध असा.” ७ तेव्हा ते आपसात विचार करून म्हणाले, “आपण भाकरी घेतल्या नाहीत म्हणून ते असे म्हणत आहे.” ८ पण येशूने हे ओळखून म्हटले, “अहो अल्पविश्वासू, आपण भाकरी घेतल्या नाहीत असा विचार तुम्ही आपसामध्ये का करता? ९ तुम्हास अजून समजत नाही काय? पाच भाकारींनी पाच हजार लोकांस जेवू घातले ते आणि त्यानंतर तुम्ही किती टोपल्या उचलून घेतल्या ते तुम्हास आठवत नाही काय? १० तसेच चार हजारांच्या जेवणाला सात भाकरी आणि तुम्ही किती टोपल्या उचलून घेतल्या हे तुम्हास आठवत नाही काय? ११ मी भाकरी विषयी तुम्हास बोललो नाही, तर परशी व सदूकी यांच्या खमिराविषयी सावध राहण्यास सांगितले नव्हते तर परशी आणि सदूकी यांच्या शिकवणुकीविषयी सावधान

राहायला सांगितले होते. १३ येशु फिलिप्पाच्या कैसरीया या **१७** मग सहा दिवसानंतर येशूने पेत्र, याकोब व त्याचा भागाकडे गेला. तो त्याच्या शिष्यांना म्हणाला, “मनुष्याच्या भाऊ योहान यांना आपल्याबोरब घेतले व त्यांना एका पुत्राला लोक कोण म्हणून म्हणतात?” १४ आणि ते म्हणाले, उंच डोंगरावर एकांती नेले. २ तेव्हा त्याच्यादेखत त्याचे रूप “काही बापिस्मा करणारा योहान, तर कित्येक एलीया तर पालटले. त्याचे तोंड सूर्यासारखे प्रकाशले आणि त्याची वस्त्रे दुसरे काही यिर्मया किंवा संदेख्यापैकी एक असे म्हणतात.” प्रकाशासारखी पांढरी शुभ्र झाली. ३ तेव्हा पाहा, मोशे व एलीया १५ मग येशु त्यांना म्हणाला, “पण तुम्ही मला कोण म्हणून हे त्याच्याशी बोलत असताना त्यांना दिसले. ४ पेत्र येशूला म्हणतात?” १६ शिमोन पेत्राने उत्तर दिले, “तू ख्रिस्त, जिवंत म्हणाला, “प्रभू, येथे असणे हे आपणासाठी बरे आहे. आपली देवाचा पुत्र आहेस.” १७ येशु म्हणाला, “शिमोन, बार्योना, इच्छा असेल तर मी येथे तीन मंडप करतो, एक आपल्यासाठी तू धन्य आहेस कारण रक्त व मांस यांनी तुला हे उघड केले एक मोशेसाठी व एक एलीयासाठी.” ५ तो बोलत आहे तो, नाही, तर माझा पिता जो स्वर्गात आहे त्याने तुला हे उघड पाहा, इतक्यात, एका तेजस्वी मेघाने त्याच्यावर सावली केली केले. ६८ आणखी मी तुला असे सांगतो की, तू पेत्र आहेस आणि त्या मेघातून अशी वाणी झाली की, “हा माझा प्रिय आणि या खडकावर मी आपली मंडळी रखीन आणि तिच्यापुढे पुत्र आहे, याजविषयी मी संतुष्ट आहे, याचे तुम्ही ऐका.” मृतलोकाच्या द्वारांचे काहींच चालणार नाही. (Hades g86) १९ ६ येशूबोरब असलेल्या शिष्यांनीही वाणी ऐकली. तेव्हा ते मी तुला स्वर्गाच्या राज्याच्या किल्ल्या देईन आणि पृथ्वीवर जे जमिनीवर पालये पडले कारण ते फार घाबरले होते. ७ तेव्हा काही तू बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल आणि पृथ्वीवर जे येशूजवळ येऊन त्यांना स्पर्श करून म्हणाला, “उठा! घाबरू काही तू मोकळे करशील ते स्वर्गात मोकळे केले जाईल.” २० नका.” ८ मग त्यांनी आपले डोळे उघडले आणि वर पाहिले तेव्हा त्याने शिष्यांना मी ख्रिस्त आहे ते तुम्ही कोणालाही सांगू तेव्हा त्यांना येशूशिवाय दुसरे कोणीही दिसले नाही. ९ नंतर ते नका असे निक्षून सांगितले. २१ तेव्हापासून येशु ख्रिस्त आपल्या डोंगरावरून खाली उत्तर असताना, येशूने त्यांना आज्ञा केली शिष्यांना सांगू लागला की, आपण यश्शलेम शहराला जाऊन की, “मनुष्याचा पुत्र मरणातून पुन्हा उठेपर्यंत डोंगरावर जे वडील, यहूदी नेते व मुख्य याजक लोक आणि नियमशास्त्राच्या पाहिले ते कोणालाही सांगू नये.” २२ मग त्याच्या शिष्यांनी शिक्षक यांच्याकडून पुकळ दुखे सोसावी व जिवे मारले जावे म्हटले, “नियमशास्त्राचे शिक्षक असे का म्हणतात की, एलीया व तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठवले जावे याचे अगत्य आहे. २३ अगोदर आला पाहिजे?” २३ तेव्हा त्याने उत्तर दिले, “एलीया तेव्हा पेत्राने त्यास एकाबाजूला येऊन निषेध करून म्हटले, येऊन सर्वकाही निटेन्टके करील हे खरे, २४ पण मी तुम्हास “प्रभू, तुझ्यापासून हे दूर असो. असे तुला कधीही होणारच सांगतो की, एलीया आलाच आहे आणि त्यांनी त्यास ओळखले नाही!” २५ परंतु तो वळून पेत्राला म्हणाला, “अरे सैताना, नाही, पण त्यांना वाटले तसे त्यांनी त्यास केले. मनुष्याचा माझ्यापासून चालता हो, तू मला अडखळण आहेस, कारण तू पुन्ही त्यांच्याकडून असेच सहन करणार आहे.” २६ तेव्हा देवाच्या गोर्टीकडे लक्ष लावीत नाहीस तर मनुष्यांच्या गोर्टीकडे त्यांना समजले की त्याने बापिस्मा करणाऱ्या योहानाविषयी लक्ष लावतोस.” २७ तेव्हा येशूने आपल्या शिष्यांना म्हटले, सांगितले आहे. हे शिष्यांच्या ध्यानात आले. २८ नंतर येशू व “जर कोणी माझ्यापासे येऊ इच्छित असेल तर त्याने स्वतःला शिष्य लोकसमुदायाजवळ अल्यावर एक मनुष्य त्याच्याकडे नाकारावे आणि आपला वधस्तंभ उचलून ध्यावा व माझ्यापासे आला आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकून म्हणाला, २५ “प्रभूजी, यावे. २९ कारण जो कोणी आपला जीव वाचवू इच्छितो तो माझ्या मुलावर दया करा. त्यास फेफेरे येतात व त्याचे फार त्यास गमावील पण जो माझ्याकरिता आपला जीव गमावील हाल होतात कारण तो सारखा विस्तवात आणि पाण्यात पडतो. तो त्यास मिळवील. २६ जर मनुष्याने सर्व जग मिळविले आणि २७ मी त्यास आपल्या शिष्यांकडे आणले पण त्यांना त्यास आपला जीव गमावला तर त्यास काय लाभ? किंवा मनुष्य बरे करता येईना.” २८ येशूने उत्तर दिले, “अहो अविश्वासू व आपल्या जीवाचा काय मोबदला देईल? २९ कारण मनुष्याचा विपरीत पिढीच्या लोकांनो, मी तुमच्याबोरब आणखी कोठवर पुत्र आपल्या पित्याच्या वैभवात आपल्या स्वर्गदूतांसहित येईल राहू? मी तुमचे किती सहन कस? त्यास माझ्याकडे आणा.” त्यावेळी तो प्रत्येकाला ज्याच्या त्याच्या कामाप्रमाणे मोबदला २९ येशूने त्या भूताला धमकावले, तेव्हा ते भूत त्याच्यातून निघून देईल. ३० मी तुम्हास खरे सांगतो की, येथे उभे राहणाऱ्यातले गेले आणि त्याचे घटकेला तो मुलगा बरा झाला. ३१ नंतर शिष्य काहीजण असे आहेत की, ते मनुष्याच्या पुत्राला त्याच्या एकांती येशूजवळ येऊन म्हणाले, “आम्हास ते का काढता आले राज्यात येताना पाहतील तोपर्यंत त्यांना मरणाचा अनुभव नाही?” ३० तेव्हा तो म्हणाला, “तुमच्या अल्पविश्वासामुळे. येणारच नाही.” मी तुम्हास खरे सांगतो, तुमच्यात जर मोहरीच्या दाण्याएवढा विश्वास असेल तर तुम्ही या डोंगराला येशून निघून तेथे जा, असे

तुम्ही म्हटला तर तो डोंगर जाईल. तुमच्यासाठी काहीही अशक्य तुम्हास सार्वकालिक जीवन मिळाले तर ते जास्त बरे आहे. असणार नाही.” २१ तरीही प्रार्थना व उपवास यावाचून असल्या दोन डोळ्यासह तुम्ही नरकात टाकले जाण्यापेक्षा ते जास्त जातीचे भूत निघत नाही. २२ जेव्हा ते एकत्र गालील प्रांतात बरे आहे. (Geenna g1067) २० सावध असा. ही लहान मुले आले तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “मनुष्याचा पुत्र मनुष्यांच्या यांना कमी समजू नका कारण मी तुम्हास सांगतो की, स्वर्गात हाती धरून दिला जाणार आहे. २३ ते त्यास जिवे मारतील त्यांचे देवदूत माझ्या स्वर्गातील पित्याचे मुख नेहमी पाहतात. आणि तिसन्या दिवशी तो पुन्हा उठविला जाईल.” तेव्हा शिष्य २१ आणखी, जे हरवलेले त्यास तारावयास मनुष्याचा पुत्र फार दुखी झाले. २४ येशू आणि त्याचे शिष्य कफर्णहमास आला आहे.” २२ जर एखाद्या मनुष्याजवळ शंभर मेंद्रे आहेत आले तेव्हा परमेश्वराच्या भवनाचा कर वसूल करणे आले, ते आणि त्यांच्यापैकी एक मेंद्रु हरवले तर तो नव्याण्णव मेंद्रे पेत्राकडे येऊन म्हणाले, “तुमचे गुरु कर देत नाहीत काय?” टेकीवर सोऱ्हन देईल आणि ते हरवलेले एक मेंद्रु शोथायला २५ त्याने म्हटले, “होय देतो.” मग तो घरात आल्याबोरबर जाईल की नाही? २३ आणि जर त्या मनुष्यास हरवलेले मेंद्रु तो बोलण्या अगोदर येशू म्हणाला, “शिमोना, तुला काय सापडले तर त्यास कधीही न हरवलेल्या नव्याण्णव मेंद्रांबद्दल वाटते? पृथीवीरील राजा जकात किंवा कर कोणाकडून घेतात, वाटणाऱ्या आनंदपेक्षा त्या एकासाठी जास्त आनंद होईल. आपल्या मुलांकडून की परक्याकडून?” २६ जेव्हा तो म्हणाला, असे मी तुम्हास खरे सांगतो, २४ तशाच प्रकारे, या लहान “परक्याकडून.” तेव्हा येशूने त्यास म्हटले, “तर मग मुले मुलांपैकी एकाचा अगदी लहानातील लहानाचा ही नाश क्वावा मोकळी आहेत. २७ तरी आपण त्यांना अडखळण आणू नये, असी तुमच्या स्वर्गीय पित्याची इच्छा नाही. २५ जर तुझा भाऊ म्हणून सरोवराकडे जाऊन पाण्यात गळ टाक आणि पहिल्याने तुझ्यावर अन्याय करील, तर जा आणि त्यास तुझ्यावर काय वर येईल तो मासा धरून त्याचे तोंड उघड म्हणजे तुला चांदीचे अन्याय झाला ते एकांतात सांग. जर त्याने तुझे ऐकले तर त्यास एक नाणे सापडेल. ते घेऊन माझ्याबद्दल व तुझ्याबद्दल त्यांना आपला बंधू म्हणून परत मिळवला आहेस. २६ पण जर तो किंवा दे.”

१८ त्यावेळेस शिष्य येशूकडे आले आणि त्यांनी विचारले,

“स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात महान कोण?” २ तेव्हा त्यासे एका लहान बालकाला आपल्याजवळ बोलावून त्यांच्यामध्ये उभे केले, ३ आणि म्हटले, “मी तुम्हास खरे सांगतो, तुमच्यात बदल होऊन तुम्ही बालकासारखे झाल्याशिवाय स्वर्गाच्या राज्यात तुमचा प्रवेश होणारच नाही. ४ म्हणून जो कोणी आपणाला या बालकासारखे लीन करतो तोच स्वर्गाच्या राज्यात सर्वाहून महान आहे. ५ आणि जो कोणी अशा एका लहान बालकाला माझ्या नावाने स्वीकारतो, तो मला स्वीकारतो. ६ परंतु जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या या लहानातील एकाला अडखळण आणील त्याच्या गळयात जात्याची मोठी तळी बांधून त्यास समुद्राच्या खोल पाण्यात बुडविणे हे त्याच्या हिताचे आहे. ७ अडखळणाच्या कारणामुळे जगाला घिक्कार असो! तरी अशा काही गोषी होत राहणारच, पण जे लोक या अडखळणाला कारणीभूत होतील त्यांना फार हानीचे ठेरल. ८ जर तुमचा उजवा हात किंवा पाय तुम्हास पाप करण्यासाठी प्रवृत्त करीत असेल तर तो कापून टाका व फेकून घ्या. दोन हात व दोन पाय असून सर्वकाळच्या कधीही न विझणाऱ्या अग्नीतुम्ही टाकले जाण्यापेक्षा व्यंग किंवा लंगडे होऊन सार्वकालिक जीवनात जावे जास्त बरे होईल. (aiōnios g166) ९ जर तुमचा डोळा तुम्हास पाप करण्यासाठी प्रवृत्त करीत असेल तर तो उपटून फेकूनच घ्या कारण एकच डोळा असला आणि

राजाचे पैसे परत करण्यासाठी काहीच नक्हते, तेव्हा मालकाने आपल्या पत्नीला जडून राहील. ती दोघे एकदेह होतील.’ ६ आज्ञा केली की त्याला, त्याच्या पत्नीला, त्याच्या मुलांना आणि म्हणून दोन व्यक्ती या देन नाहीत तर एक आहेत. देवाने त्या जे काही त्याच्याकडे आहे ते सर्व विकले जावे आणि जे पैसे दोघांना एकत्र जोडले आहे. म्हणून कोणाही व्यक्तीने त्यांना येतील त्यातून कर्जाची परतफेड व्हावी. २६ परंतु त्या चाकराने वेगळे करू नये.” ७ परश्यांनी विचारले, “असे जर आहे, तर पाया पडून, गयावया करीत म्हटले, मला थोडी सवलत घ्या. जे मग पुरुषाने सूटपत्र लिहून देण्याची आणि आपल्या पत्नीला काही मी तुमचे देणे लागतो ते तुम्हास परत करीन. २७ त्या सोडून देण्याची मोकळीक देणारी आज्ञा मोरेने का दिली?” मालकाला आपल्या चाकराचा कळवळा आला, म्हणून त्याने ८ येशूने उत्तर दिले, “तुमच्या अंतःकरणाच्या कठोरपणामुळे त्या चाकराचे सर्व कर्ज माफ केले आणि त्यास सोडले. २८ नंतर मोरेने तुम्हास आपल्या स्त्रिया सोडून देण्याची मोकळीक त्याच चाकराचे काही शंभर चांदीचे नाणे देणे लागत असलेला दिली. पण सुरुवातीला सूटपत्र देण्याची मोकळीक नव्हती. ९ दुसरा एक चाकर पहिल्या चाकराला भेटला. त्याने त्या दुसऱ्या मी तुम्हास सांगतो, जो मनुष्य आपली पत्नी सोडून देतो आणि चाकराचा गळा पकडला आणि तो त्यास म्हणाला, तू माझे जे दुसरीशी लग्न करतो तो व्यभिचार करतो. आपल्या पत्नीला काही पैसे देणे लागतोस ते सर्व आताच्या आता दे. २९ परंतु सूटपत्र देण्याचे एकव कारण आहे, ते म्हणजे पहिल्या पत्नीने दुसरा चाकर गुढधे टेकून गयावया करीत म्हणाला, मला थोडी परपुरुषांशी व्यभिचार करणे होय.” ३० मग त्याचे शिष्य त्यास सवलत घ्या. जे काही पैसे मी तुम्हास देणे लागतो ते परत करीन. म्हणाले, “जर पती व पत्नीमधील परिस्थिति अशी असेल ३१ पण पहिल्या चाकराने दुसऱ्या चाकराला सांभाळून घेण्यास तर मग लग्न न करणे जास्त योग्य ठेरेल.” ३२ येशूने उत्तर साफ नकार दिला. उलटो तो गेला आणि त्याने त्यास तुरऱ्यात दिले, “अशी शिकवण स्वीकारणे प्रत्येकाला शक्य होणार टाकले. तेथे त्यास त्याचे कर्ज फिटेपर्यंत रहावे लागणार होते. नाही. परंतु ज्यांना ही शिकवण स्वीकारण्याची मोकळीक ३३ घडलेला हा प्रकार जेव्हा दुसऱ्या चाकरांनी पाहिला तेव्हा दिली आहे तेथे घेतील ३४ कारण आईच्या उदरातून जन्मताच ते फार दुःखी झाले, तेव्हा ते गेले आणि त्यांनी जे सर्व घडले नपुसंक असे आहेत व मनुष्यांनी केले असे नपुसंक आहेत होते ते मालकाला सांगितले. ३५ तेव्हा पहिल्या चाकराच्या आणि स्वर्गाच्या राज्यासाठी ज्यांनी आपणास नपुसंक करून मालकाने त्यास बोलावले व तो त्यास म्हणाला, “दुष्टा, तू माझे घेतले आहेत. ज्याला हे स्वीकारता येते त्याने, स्वीकारावे.” किंतीरी देणे लागत होतास, परंतु मी तुझे देणे माफ करावे ३६ नंतर येशूने आपल्या मुलांवर हात ठेवून प्रार्थना करावी अशी विनंती तू मला केलीस तेव्हा मी तुझे सर्व कर्ज माफ यासाठी काही लोकांनी आपली मुळे त्याच्याकडे आणली. केले. ३७ म्हणून तू तुड्याबोरबोरच्या चाकरालाही तशीच दया येशूच्या शिष्यांनी त्यांना पाहिल्यावर ते बालकांना घेऊन येशूकडे दाखवावयची होतीस?” ३८ मालक फार संतापला, शिक्षा म्हणून येण्यास मना करू लागले. ३९ परंतु येशू म्हणाला, “लहान मालकाने पहिल्या चाकराला तुरऱ्यात टाकले आणि त्याने सर्व मुलांना मजकडे येऊ घ्या, त्यांना मना करू नका, कारण स्वर्गाचे कर्ज फेडीपर्यंत त्यास तुरऱ्यातून सोडले नाही. ४० “जसे या राज्य त्यांच्यासारखांचेच आहे.” ४१ मुलांवर हात ठेवल्यावर राजाने केले तसेच माझा स्वर्गीय पिता तुमचे करीत. तुम्ही येशू तेथून निघून गेला. ४२ नंतर पाहा, कोणीएक मनुष्य येशूकडे आपल्या बंधूला मनापासून क्षमा केली नाही तर तुमचा स्वर्गीय आला आणि त्याने विचारले, “गुरुजी सार्वकालिक जीवन पिताही तुम्हास क्षमा करणार नाही.”

११ येशूने या सर्व गोष्टी सांगितल्यानंतर तो गालील प्रांतातून यन्धून गेला आणि यारेंन नदीच्या दुसऱ्या किनाऱ्याकडील यहूदीया प्रांतात गेला. २ तेव्हा मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेला आणि तेथील अनेक आजारी लोकांस येशूने बरे केले. ३ काही परशी येशूकडे आले. येशूने चुकीचे काही बोलावे असा प्रयत्न त्यांनी चालविला. त्यांनी येशूला विचारले, कोणत्याही कारणास्तव एखाद्या मनुष्याने आपल्या पत्नीला सूटपत्र घ्यावे काय? ४ येशूने उत्तर दिले, “पवित्र शास्त्रात असे लिहिले तुमच्या वाचनात निश्चितच आले असेल की, जेव्हा देवाने जग उत्पन्न केले, त्यांना नर व नारी असे निर्माण केले. ५ आणि देव म्हणाला, ‘म्हणून पुरुष आपल्या आई-वडीलांना सोडून व

मिळावे म्हणून मी कोणत्या चांगल्या गोष्टी केल्या पाहिजेत?’” (aiōnios g166) ६७ येशूने उत्तर दिले, “काय चांगले आहे असे मला का विचारतोस? फक्त देव एकच चांगला आहे पण जर तुला सार्वकालिक जीवन पाहिजे तर सर्व आज्ञा पाळ.” ६८ त्याने विचारले, “कोणत्या आज्ञा?” येशूने उत्तर दिले, “खून करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको. ६९ आपल्या आई-वडीलांना मान दे आणि जशी स्वतःवर प्रीती करतोस तशी इतरावर प्रीती कर.” ७० तो तरुण म्हणाला, “या सर्व आज्ञा मी पाळत आलो आहे. मी आणखी काय करावे?” ७१ येशूने उत्तर दिले, “तुला जर परिपूर्ण व्हायचे असेल तर जा आणि तुझे जे काही आहे ते विकून टाक आणि ते पैसे गरीबांना वाढून दे. म्हणजे स्वर्गात तुला मोठी संपत्ती मिळेल आणि चल, माझ्यामागे ये.” ७२ पण जेव्हा त्या तरुणाने

हे ऐकले, तेव्हा त्यास फार दुःख झाले कारण तो खूप श्रीमंत टाका, मी ज्यांना अगदी शेवटी कामावर आणले त्यांना अगोदर होता, म्हणून तो येशूला सोडून निघून गेला. २३ तेव्हा येशू मजुरी द्या, नंतर बाकीच्या सर्वांना मजुरी द्या, मी कामावर आपल्या शिष्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास खेरे सांगतो, धनवान रोजगारीने पहिल्याने बोलावलेल्यांना सर्वांत शेवटी मजुरी द्या.” ९ मनुष्यास स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणे फार कठीण जाईल. जे मजूर संध्याकाळी साधारण पाच वाजता कामावर घेतले होते २४ मी तुम्हास सांगतो की, धनवानाचा स्वर्गाच्या राज्यांत प्रवेश ते आपली मजुरी घेण्यासाठी आले. प्रत्येकाला एक नाणे मजुरी होणे योपेक्षा उंटाला सुईच्या नाकातून जाणे जास्त सोपे आहे.” मिळाली. १० मग ज्यांना सुरुवातीला कामावर घेण्यात आले २५ जेव्हा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते फार आश्वर्यचिकत झाले. होते, ते आपली मजुरी घेण्यासाठी आले. त्यांना वाटत होते की, त्यांनी येशूला विचारले, “मग कोणचे तारण होईल?” २६ येशूने इतरापेक्षा त्यांना जास्त पैसे मिळतील, पण त्या सर्वांना चांदीचे आपल्या शिष्यांकडे पाहिले आणि तो म्हणाला, “मनुष्यांना हे एकले तेव्हा ते फार आश्वर्यचिकत झाले. होते, ते आपली मजुरी घेण्यासाठी आले. त्यांना वाटत होते की, त्यांनी येशूला विचारले, “मग कोणचे तारण होईल?” २७ येशूने इतरापेक्षा त्यांना जास्त पैसे मिळतील, पण त्या सर्वांना चांदीचे आपल्या शिष्यांकडे पाहिले आणि तो म्हणाला, “मनुष्यांना हे एकच नाणे मजुरी मिळाली. ११ त्यांनी ते घेतले व मालकाकडे अशक्य आहे, पण देवासाठी सर्व गोष्टी शक्य आहेत.” २८ तक्रार करू लागले. १२ ते म्हणाले, ‘ज्यांना शेवटी कामावर घेतले पेत्र येशूला म्हणाला, “पाहा, आम्ही सर्वकाही सोडले आणि त्यांनी केवळ एक तासच काम केले, परंतु तुम्ही त्यांना आमच्या तुमच्यामागे आलो आहोत; मग आम्हास काय मिळेल?” २९ बोरोबरीने मजुरी दिली. आम्ही मात्र दिवसभर उन्हात कष्ट केले.’ येशू म्हणाला, “मी तुम्हास खेरे सांगतो, नव्या युगात जेव्हा ३३ परंतु मळ्याचा मालक त्यांच्यातील एकाला म्हणाला, ‘मित्रा मनुष्याचा पुत्र त्याच्या गौरवी राजासनावर बसेल तेव्हा तुम्ही मी तुड्याबाबतीत अन्याय करीत नाही. मी तुला एक चांदीचे जे सर्व माझ्यामागे आलात ते सर्व बारा राजासनावर बसाल नाणे मजुरी देईन यावर आपण सहमत झालो नाही का? १४ जे आणि इसाएलाच्या बारा वंशाच्या न्याय कराल. ३१ ज्याने ज्याने तुझे आहे ते घे आणि चालायला लाग, तुला दिली तितकीची माझ्यामागे येण्याकरता आपले घर, भाऊ, बहीण, आईवडील, मजुरी मला या शेवटच्या मनुष्यास द्यायची आहे. १५ मी माझ्या मुले, शेतीवडी सोडली असेल तर त्यास त्यापेक्षा किंतीतरी लोकांसाठी चांगला आहे म्हणून, तुला हेवा वाटतो का?’ १६ म्हणून (alionios g16) ३० पण पुष्कळसे जे आता पाहिले आहेत ते पहिले होतील आणि दिली ते शेवटचे शेवटचे होतील आहे ते शेवटचे आहेत ते पहिले होतील आणि पहिले ते शेवटचे होतील.” १७ येशू यशश्वलेम शहराला जात असता त्याने त्याच्या शिष्यांना एकाबाजूला घेतले आणि त्यांना म्हणाला, १८ “पाहा, आपण यशश्वलेम शहराकडे जात आहोत. मनुष्याच्या पुत्राला धरून मुख्य याजक लोक व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांच्या हाती धरून देण्यात येईल. ते त्यास मरणांदं ठरतील. १९ आणि थट्टा करावयास, फट्के मारावयास व वधस्तंभावर खिळावयास त्यास पराराष्ट्रीयांच्या हाती देतील. परंतु तिसऱ्या दिवशी तो परत जीवनात येईल.” २० त्यानंतर जब्दीच्या मुलांची आई, आपल्या मुलांसह त्याच्याकडे आली. ती त्याच्या पाया पडली आणि तिने त्यास एक विनंती केली. २१ त्याने तिला विचारले, “तुला काय पाहिजे?” ती म्हणाली, “माझा एक मुलगा तुमच्या राज्यात तुमच्या उजवीकडे बसेल आणि दुसरा डावीकडे बसेल असे वर्चन द्या.” २२ तो तिला म्हणाला, “तू काय मागत आहेस ते तुला समजत नाही! जो प्याला मी पिणार आहे तो तुम्हास पिता येईल काय?” ते म्हणाले, होय, “पिता येईल!” २३ येशू त्याना म्हणाला, “तुम्ही खोरखर माझ्या प्याल्यातून प्याल खरे, पण माझ्या उजव्या आणि डाव्या हाताला बसण्याचा मान कोणाला देणे हे ठरविणारा मी नाही, तर माझ्या पित्याने तो मान कोणाला द्यायचा हे ठरवले आहे.” २४ जेव्हा इतर दहा शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते त्या दोघां भावावर नाराज झाला. २५ मग येशूने त्यांना बोलावून म्हटले, “परराष्ट्रीय लोकांच्या राजांना लोकांवर आपली सत्ता आहे हे दाखवणे आवडले आणि त्यांच्या प्रमुख नेत्यांना

आपले अधिकार वाटेल तसे वापरणे आवडते. २६ पण तुमचे जमावाने उत्तर दिले, “हा गालील प्रांतातील नासरेथ नगरातून वागणे तसे नसावे. जर तुमच्यातील कोणाला मोठे व्हायचे आलेला, येशू संदेशा आहे.” १२ मग येशूने देवाच्या भवनात असेल तर त्याने तुमचा सेवक झाले पाहिजे. २७ आणि ज्याला प्रवेश केला. तेथे जे लोक विक्री व खरेदी करीत होते त्या पहिला व्हायचाचे आहे त्याने दास झाले पाहिजे. २८ म्हणजे सर्वाना बाहेर घालवून दिले. पैशाच्या व्यवहार करणाऱ्यांची मेजे तुम्ही मनुष्याच्या पुत्रासारखे असले पाहिजे. जसा तो इतरांकडून आणि कबुतरे विकणाऱ्यांच्या बैठकी उलथून टाकल्या. १३ तो सेवा करून घ्यायला आला नाही तर इतरांची सेवा करायला त्यांना म्हणाला, “असे लिहिले आहे, ‘माझ्या घरास प्रार्थनेचे आणि अनेकांचे तारण व्हावे यासाठी आपला जीव खंडणी घर म्हणतील,’ पण तुम्ही त्यास लुटारुंची गुहा केली आहे.” म्हणून देण्यासाठी आला.” २९ ते यरीहो शहर सोडत असताना, १४ मग अंधले आणि पांगळे लोक त्याच्याकडे परमेश्वराच्या मोठा लोकसमुदाय त्याच्यामागे आला. ३० रस्त्याच्या कडेला भवनात आले आणि त्यांना त्याने बरे केले. १५ परंतु जेव्हा दोन अंधले बसले होते आणि जेव्हा त्यांनी ऐकले की, येशू तेशून मुख्य याजकाना व नियमशस्त्राचे शिक्षक यांनी येशूने केलेल्या जात आहे, तेव्हा ते मोठ्याने ओरडले, “प्रभू येशू, दाविदाच्या आश्रयकारक गोष्टी आणि परमेश्वराच्या भवनाच्या आवारात पुत्रा. आमच्यावर दया करा.” ३१ जमावाने त्यांना दाटावले व लहान मुलांना, “दाविदाच्या पुत्राला होसान्ना.” अशी घोषणा त्यांना शांत राहण्यास सांगितले. पण ते अधिकच मोठ्याने देताना पाहिले, तेव्हा त्यांना संताप आला. १६ त्यांनी त्यास ओरडू लागले, “प्रभू, दाविदाच्या पुत्रा, आमच्यावर दया करा.” विचारले, “ही मुले काय म्हणत आहे हे तुम्ही ऐकता ना?” ३२ मग येशू थांबला आणि त्यांच्याशी बोलला, त्याने विचारले, येशूने त्यांना उत्तर दिले, “होय. परंतु तू बालके व तानुली “मी तुमच्यासाठी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?” ३३ यांच्या मुखातून स्तुती पूर्ण करवली आहे. हे तुमच्या वाचण्यात त्या अंधळ्या मनुष्यांनी उत्तर दिले, “प्रभूजी, आम्हास दिसावे कधी आले नाही काय?” ३४ नंतर येशू त्यास सोडून शहराबाहेर अशी आमची इच्छा आहे.” ३५ येशूला त्यांच्यांबद्दल कळवळा वेथानीस गेला. तो रात्रभर तेथे राहिला. ३६ दुसऱ्या दिवशी आला आणि त्याने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला. त्याच क्षणी सकाळी तो शहराकडे पुढी येत असता त्यास भूक लागली. १९

२१ येशू व त्याचे शिष्य यरूशलेम शहराजवळ आले असता ते जैतूनाचा डोंगराजवळ बेथफगे या जागी थांबले.

नंतर येशूने त्याच्या दोन शिष्यांना पाठवले, २ त्यांना असे सांगितले की, “तुम्ही समोरच्या गावात जा आणि लागलीच एक गाढवी बांधलेली व तिच्याबरोबर एक शिंगरु असे तुम्हास आढळेल. त्यांना सोडून माझ्याकडे घेऊन या. ३ जर कोणी तुम्हास काही विचारले, तर त्यास सांगा की, प्रभूला यांची गरज आहे, तो ती लगेच माझ्याकडे पाठवील.” ४ हे यासाठी घडले की संदेश्यांच्या द्वारे जे सांगितले होते ते पूर्ण क्वावे: ते असे की, ५ “सियोनेच्या कन्येला सांगा, पाहा, तुझा राज लीन होऊन गाढवावर म्हणजे गाढवीच्या शिंगरावर बसून तुझ्याकडे येत आहे.” ६ तेव्हा शिष्यांनी जाऊन येशूच्या आज्ञेप्रामाणे केले. ७ शिष्यांनी गाढवी व शिंगरु आणून त्यांनी त्यावर आपले अंगरखे घातले आणि येशू त्यावर बसला. ८ पुष्कळ लोकांनी आपले अंगरखे वाटेवर अंथरले. दुसऱ्यांनी झाडांच्या फांद्या तोडल्या आणि त्या रस्त्यावर पसरल्या. ९ येशूच्या पुढे चालणारा लोकसुदाय आणि मागे चालणारे. मोठ्याने जयघोष करू लागले, “दाविदाच्या पुत्राला होसान्ना. प्रभूच्या नावाने येणारा धन्यवादित आहे. परम उंचामध्ये होसान्ना!” १० जेव्हा येशूने यरूशलेम शहरामध्ये प्रवेश केला तेव्हा संपूर्ण शहर गजबजून निघाले व लोक विचारत होते, “हा कोण आहे?” ११

रस्त्याच्या कडेला त्यास अंजिरावे एक झाड दिसते. ते पाहून तो जवळ गेला. पण पानाशिवाय त्यास एकही अंजीर दिसले नाही. येशू त्या झाडाला म्हणाला, “यापुढे तुला, कधीही फळ मन येवो!” आणि ते झाड लगेच वाळून गेले. (aiōn g165) २० शिष्यांनी हे पाहिले, तेव्हा त्यांना फार आश्र्य वाटले. त्यांनी विचारले, “हे अंजिराचे झाड इतक्या लवकर वाळून कसे गेले?” २१ येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो, जर तुम्हास विश्वास असेल तर मी काही तुम्ही संशय धरला नाही तर मी जे अंजिराच्या झाडाबाबतीत केले तेच नव्हे, तर या डोंगराला उपटून समुद्रात पड असे म्हणालात तरी ते घडेल. २२ जर तुम्हाचा विश्वास असेल तर जे काही तुम्ही प्रार्थनेत विश्वासाने मागाल ते तुम्हास मिळेल.” २३ येशू परमेश्वराच्या भवनात गेला, येशू तेथे शिक्षण देत असताना मुख्य याजक लोक व वडीलजन येशूकडे आले. ते येशूला म्हणाले, “तुम्ही कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करता? हा अधिकार तुम्हास कोणी दिला?” २४ येशू म्हणाला, “मीसुद्धा तुम्हास एक प्रश्न विचारतो. जर तुम्ही मला उत्तर दिले तर मी कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो, हे मी तुम्हास सांगेन. २५ ‘योहानाचा बापिस्मा कोठून होता? स्वर्गाकडून की मनुष्यांकडून?’” येशूच्या या प्रश्नावर ते चर्चा करू लागले. ते म्हणाले, “योहानाचा बापिस्मा देवाकडून होता असे म्हणावे तर येशू म्हणेल, ‘मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?’ २६ पण जर तो मनुष्यांकडून होता असे आपण म्हणालो आपल्याला लोकांची भीती आहे कारण योहान हा एक संदेशा

होता असे ते सर्वजण मानतात.” २७ म्हणून त्यांनी येशूला “तुम्ही शास्त्रलेखात कधी वाचले नाही काय? ‘बांधणाऱ्यांनी उत्तर दिले, “आम्हास माहीत नाही.” तेक्का येशू म्हणाला, “तर नाकारलेला दगड कोनशिला झाला आहे. हे प्रभूने केले आणि मग मी कोणत्या अधिकाराने या गोषी करतो, हे मीही तुम्हास आमच्या दृष्टीने हे अद्भूत आहे.’ ४३ म्हणून मी तुम्हास सांगतो सांगणार नाही.” २८ याविषयी तुम्हास काय वाटते ते मला की, देवाचे राज्य तुमस्याकडून काढून घेण्यात येईल आणि जे सांगा; “एका मनुष्यास दोन पुत्र होते. तो आपल्या पहिल्या राष्ट्र त्यातली फले देईल त्यास ते दिले जाईल. ४४ जो कोणी मुलाकडे गेला आणि म्हणाला, ‘माझ्या मुला, आज तू द्राक्षाच्या या दागावर पडेल, त्याचे तुकडे तुकडे होतील परंतु जर हा मळ्यात जा आणि काम कर.’ २९ मुलाने उत्तर दिले, ‘मी जाणार दगड कोणावर पडेल तर त्याचा भुगाभुगा होईल.’ ४५ येशूने नाही.” परंतु नंतर त्या मुलाने मन बदलले व तो गेला. ३० नंतर सांगितलेले दाखले मुख्य याजकांनी आणि पद्धत्यांनी ऐकले. वडील आपल्या दुसऱ्या मुलाकडे गेले आणि म्हटले, ‘माझ्या येशू त्यांच्याविषयी बोलत आहे हे त्यांनी ओळखले. ४६ त्यांना मुला, आज तू जाऊन माझ्या द्राक्षाच्या मळ्यात काम कर.’ त्या येशूला अटक करायचे होते. पण त्यांना लोकांचे भय वाटत मुलाने उत्तर दिले, ‘होय बाबा, मी जातो.’ पण तो गेला नाही. होते, कारण लोक येशूला संदेशा मानीत होते.

३१ त्या दोघांपैकी कोणत्या मुलाने वडीलांची आज्ञा पाळली?” ते म्हणाले, “पहिल्या मुलाने.” येशू त्यांना म्हणाला, “मी खरे सांगतो, जकातदर व वेश्या तुमच्या अगोदर स्वर्गाच्या राज्यात जातील. ३२ कारण योहान नीतिमत्ताच्या मागने तुम्हाकडे आला, परंतु तुम्ही त्यावर विश्वास ठेवला नाही, पण जकातदर व वेश्या यांनी त्यावर विश्वास ठेवला आणि हे तुम्ही पाहिले पण तरी देखील तुम्ही आपले मन बदलण्यास आणि त्यावर विश्वास ठेवण्यास तयार झाला नाही.” ३३ “हा दुसरा दाखला ऐका: एक मनुष्य होता, त्याचे शेत होते. त्याने आपल्या शेतात द्राक्षे लावली. त्याखोवती कुंपण घालते आणि द्राक्षरसाकरिता कुंड तयार केले आणि माळा बांधला, मग त्याने आपला मळ काही शेतकऱ्यांना खंडाने करायला दिला, मग तो दुसऱ्यादेशी निघून गेला. ३४ जेव्हा द्राक्षे तोडणीचा हंगाम जवळ आला, तेक्का त्या मनुष्याने आपला वाटा आणण्याकरिता काही चाकर शेतकऱ्याकडे पाठवले. ३५ परंतु शेतकऱ्यांनी त्यांच्यावर हल्ला केला. एकाला मार दिला तर दुसऱ्या चाकराला जिवे मारले. नंतर तिसऱ्याला दगडमार करून ठार केले. ३६ मग शेतकऱ्यांकडे त्या मनुष्याने आणखी एकदा चाकर पाठवले. पहिल्यापेक्षा त्याने जास्त चाकर पाठवले पण त्या शेतकऱ्यांनी त्याना तशीच वागणूक दिली. ३७ नंतर, त्याने त्याच्या स्वतःच्या मुलाला त्यांच्याकडे पाठवले, तो म्हणाला, ‘निश्चितच ते माझ्या मुलाचा मान राखतील.’ ३८ पण जेव्हा शेतकऱ्यांनी त्याच्या मुलाला पाहिले तेव्हा ते एकमेकास म्हणू लागले, ‘हा तर मालकाचा मुलगा आहे. तो वास्स आहे. चला आपण त्यास ठार करू व त्याचे वतन घेऊ.’ ३९ त्यांनी त्यास धरले व द्राक्षमळ्याच्या बाहेर फेकले व त्यास ठार मारले. ४० मग द्राक्षमळ्याच्या मालक परत येईल तेक्का या शेतकऱ्यांचे काय करील?” ४१ यूरी मुख्य याजक लोक आणि पुढारी म्हणाले, “तो त्या लोकांस खात्रीने मरणांदंड देईल कारण ते दुष्ट होते. नंतर तो आपला द्राक्षमळ दुसऱ्यास खंडाने देईल. हंगामाच्या दिवसात जे त्याच्या पिकाची वाटणी देतील, अशांना तो ते देईल.” ४२ येशू त्यांना म्हणाला,

२२ येशू त्यांच्याशी पुन्हा एकदा दाखल्यांनी बोलला, त्यास उत्तर देऊन म्हणाला, २ “स्वगचि राज्य एका राजासारखे आहे, त्याने त्याच्या मुलाच्या लग्नानिमित्त भोजनाचे आमंत्रण दिले. ३ त्याने त्याच्या चाकरांना पाठवून, ज्यांना लग्नाचे आमंत्रण होते अशांना बोलाविण्यास सांगितले. पण लोकांनी राजाच्या मेजवानीस येण्यास नकार दिला. ४ नंतर राजाने आणखी काही चाकरांना पाठवून दिले, राजा चाकरांना म्हणाला, मी त्या लोकांस अगोदरच आमंत्रण दिले आहे म्हणून आता जा आणि त्यांना सांगा, पाहा, मेजवानी तयार आहे, मी माझे चांगल्यातील चांगले बैल आणि वासरे कापली आहेत आणि सगळे तयार आहे, लग्नाच्या मेजवानीस या. ५ चाकर गेले आणि त्यांनी लोकांस येण्यास सांगितले, पण त्यांनी चाकरांकडे लक्ष दिले नाही. ते आपापल्या कामास निघून गेले. एक शेतात काम करायला गेला, तर दुसरा व्यापार करायला गेला. ६ काहीनी चाकरांना पकडून अपमान केला व त्यास जिवे मारले. ७ राजा फार रागावला. त्याने त्याचे सैन्य पाठवले आणि त्यांनी त्या खुन्यांना ठार मारले. त्यांनी त्यांचे शहर जाळले. ८ मग राजा त्याच्या चाकरांना म्हणाला, मेजवानी तयार आहे, पण ज्यांना बोलावले होते ते लायक नव्हते, ९ म्हणून रस्त्यांच्या कोपाच्यावर जा आणि तेथे तुम्हास जे भेटील त्यांना लग्नाच्या मेजवानीला बोलवा. १० मग ते चाकर रस्त्यावर गेले. त्यांना जे जे लोक भेटले त्यांना जमा केले. ज्याठिकाणी लग्नाची मेजवानी तयार होती तेथे चाकरांनी चांगल्या आणि वाईट लोकांस जमा केले आणि लग्नाचा मंडप पाहुण्यांनी भसून गेला. ११ मग त्या सर्वांना भेटण्यास राजा तेथे आला. लग्नाचा पोशाख न केलेला एक मनुष्य राजाला तेथे आढळला. १२ राजा त्यास म्हणाला, मित्रा, तू लग्नाचा पोशाख न घालता तू येथे कंसा आलास? पण त्यास काही उत्तर देता येईना. १३ तेक्का राजाने चाकरांना सांगितले, या मनुष्याचे हात व पाय बांधा आणि त्यास बाहेर अंधारात टाका, तेथे रडणे आणि दात खाणे चालेल. १४ कारण बोलावलेले

पुष्कळ आहेत पण निवडलेले थोडके आहेत.” १५ मग परुशी परीक्षा पाहावी म्हणून प्रश्न केला. ३६ त्याने विचारले, “गुरुजी, गेले आणि येशूला कसे पकडावे याचा कट करू लागले. त्यास नियमशास्त्रातील कोणती आज्ञा सर्वांत महत्त्वाची आहे?” ३७ शब्दात पकडण्याचा प्रयत्न करू लागले. ३६ परुश्यांनी त्यांचे येशूने उत्तर दिले, “प्रभू आपला देव याजवर तू आपल्या पूर्ण शिष्य हेरोद्यांसह त्याच्याकडे पाठवून. ते म्हणाले, “गुरुजी, अंतःकरणाने, आपल्या पूर्ण जिवाने, आपल्या पूर्ण मनाने प्रीती आम्हास माहीत आहे की आपण खरे आहात आणि तुम्ही देवाचा कर.” ३८ ही पहिली आणि मोठी आज्ञा आहे. ३९ हिच्यासारखी मार्ग खेरेपणाने शिकवता व दुसरे काय विचार करतात याची दुसरी एक आहे ‘जशी आपणावर तशी आपल्या शेजान्यावर तुम्ही पर्वा करीत नाही आणि तुम्ही लोकांमध्ये पक्षपात दाखवत प्रीती कर.’ ४० सर्व नियमशास्त्र आणि संदेश्यांचे लिखाण नाही. ४१ म्हणून तुमचे मत आम्हास सांगा, कैसराला कर देणे या दोन आज्ञांवरच अवलंबून आहे.” ४१ म्हणून परुशी एकत्र योग्य आहे की नाही?” ४२ येशूला त्यांचा दुष्ट उद्देश माहीत जमले असताना, येशूने त्यांना प्रश्न केला. ४२ येशू म्हणाला, होता, म्हणून तो म्हणाला, “दोंगांनो, तुम्ही माझी परीक्षा का “खिस्ताविषयी तुमचे काय मत आहे? तो कोणाचा पुत्र आहे?” घेत आहात? ४३ कर भरण्यासाठी जे नाणे वापरले जाते ते मला परुश्यांनी उत्तर दिले, “खिस्त हा दाविदाचा पुत्र आहे.” ४३ दाखवा.” त्या लोकांनी येशूला चांदीचे एक नाणे दाखविले. २० त्यावर येशू त्यांना म्हणाला, “तर दावीद देवाच्या आत्म्याद्वारे, तेव्हा येशूने विचारले, “या नाण्यावर कोणाचे चित्र आणि नाव त्याला प्रभू असे कसे म्हणतो? तो म्हणतो, ४४ “परमेश्वराने लिहिलेले आहे?” ४५ त्या लोकांनी उत्तर दिले, “कैसराचे.” माझ्या प्रभूला सांगितले की, “मी तुझे वैरी तुझे पादासन यावर येशू त्यांना म्हणाला, “जे कैसराचे आहे ते कैसराला या करीपर्यंत, माझ्या उजव्या बाजूला बैस.” ४५ आता, मग जर आणि जे देवाचे आहे ते देवाला या.” ४६ येशू जे म्हणाला ते दावीद त्यास प्रभू म्हणतो तर तो दाविदाचा पुत्र कसा होऊ त्या लोकांनी ऐकले तेव्हा ते आश्र्यविकित झाले आणि तेशून शकतो? ४६ तेव्हा कोणाला एका शब्दानेही त्यास उत्तर देता निघून गेले. ४७ पुनरुत्थान होत नाही, असे म्हणाणाऱ्या काही येईना आणि त्या दिवसानंतर त्यास आणखी प्रश्न विचारण्याचे सदूक्यांनी त्याच दिवशी त्याच्याकडे येऊन त्यास विचारले, ४८ धाडस कोणीही केले नाही.

ते म्हणाले, “गुरुजी, मोशेने शिकविले की, जर एखादा मनुष्य मरण पावला आणि त्यास मूलबाळ नसेल, तर त्याच्या भावाने त्याच्या पल्लीशी लग्न करावे, म्हणजे मरण पावलेल्या भावाचा वंश चालेत. ४५ आता, आमच्यामध्ये सात भाऊ होते. पहिल्याने लग्न केले आणि नंतर तो मरण पावला आणि त्यास मूल नसल्याने त्याच्या भावाने त्याच्या पल्लीशी लग्न केले. ४६ असेच दुसर्या व तिसर्या भावाच्या बाबीतीही घडले व सातही भावांनी तिच्याशी लग्न केले आणि मरण पावले. ४७ शेवटी ती स्त्री मरण पावली. ४८ आता प्रश्न असा आहे की, पुनरुत्थानाच्या वेळेस ती कोणाची पत्नी असेल, कारण सर्व सातही भावांनी तिच्याशी लग्न केले होते.” ४९ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्ही चुकीची समजूत करून घेत आहात, कारण तुम्हास शास्त्रलेख व देवाचे सामर्थ्य माहीत नाही. ५० तुम्हास समजले पाहिजे की, पुनरुत्थानानंतरच्या जीवनात लोक लग्न करणार नाहीत किंवा करून देणार नाहीत, उलट ते स्वर्गात देवदूतासारखे असतील. ५१ तरी, मरण पावलेल्यांच्या पुनरुत्थानाविषयी देवाने तुम्हास जे सांगितले ते तुम्ही अजूनपर्यंत वाचले नाही काय? ५२ ते असे की, ‘मी अद्भाहामाचा देव, इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव आहे,’ तो मरण पावलेल्यांचा देव नाही तर जिवंताचा देव आहे.” ५३ जेव्हा जमावाने हे ऐकले तेव्हा त्याच्या शिकवाणीने आश्र्यविकित झाले. ५४ येशूने सदूकी लोकांस निसूतर केले. असे ऐकून परुश्यांनी एकत्र येऊन मसलत केली. ५५ एक परुशी नियमशास्त्राचा जाणकार होत, त्याने त्याची

२३ येशू लोकांशी व त्याच्या शिष्यांशी बोलला, २ तो म्हणाला, “नियमशास्त्राचे शिक्षक व परुशी हे मोशेच्या आसनावर बसले आहेत. ३ म्हणून ते जसे सांगतात तसे तुम्ही करा आणि पाळा. पण तुम्ही त्यांच्या कृतीप्रमाणे तसे करू नका. याचे कारण ते सांगतात पण त्याप्रमाणे करत नाहीत. ४ वाहावयास अवघड असे ओङ्झे ते बांधतात व लोकांच्या खांद्यांवर देतात पण स्वतः ते ओङ्झे उचलायला एक बोटेदेखील लावत नाहीत. ५ ते त्यांचे सर्व कामे लोकांनी पाहावे म्हणून करतात कारण ते आपली स्मरणपत्रे रूंद करतात आणि आपल्या झाग्यांचे काठ मोठे करतात. ६ मेजवानीच्या ठिकाणी आपल्याला विशेष मानाची जागा मिळावी असे त्यांना वाटते. तसेच यहूद्यांच्या सभास्थानात मोक्याच्या जागी बसायला त्यांना फार आवडते. ७ बाजारातील मुख्य रस्त्याने जाता येता लोकांनी आपल्याला मान घावा याची त्यांना फार आवड असते आणि लोकांनी त्यांना ‘रब्बी’ म्हणावे असे त्यांना वाटते. ८ परंतु तुम्ही स्वतःला ‘रब्बी’ म्हणवून घेऊ नका. तुम्ही सर्व एकमेकांचे भाऊ आहात, तुमचा गुरु एकच आहे. ९ आणि जगातील कोणालाही पिता म्हणून काकरण तुमचा पिता एकच आहे व तो स्वर्गात आहे. १० तुम्ही स्वतःला मालक म्हणून घेऊ नका. तुमचा मालक खिस्त आहे. ११ तुमच्यातील जो सेवक बनून तुमची सेवा करतो तो तुमच्यात सर्वांत मोठा होय. १२ जो स्वतःला मोठा समजेल त्यास कमी लेखले जाईल. स्वतःला लहान समजणारा

प्रत्येकजण मोठा गणला जाईल. १३ अहो, परश्यांनो आणि वरून चांगल्या दिसतात पण आतून मरण पावलेल्या मनुष्यांच्या नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही ढोंगी आहात! हाडांनी भरल्या आहेत. २८ तुम्ही सर्व लोकांस बाहेसून नीतिमान तुम्ही स्वर्गाच्या राज्याचा रस्ता लोकांसाठी बंद करता, तुम्ही दिसता पण तुम्ही आतून ढोंगे व दुष्टपणा यांनी भरलेले आहात. स्वतः तर आत जात नाहीच, पण जे आत जाण्याचा प्रयत्न २९ अहो परश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी करतात त्यांनाही आत जाऊ देत नाहीत. ३४ अहो परश्यांनो व्हाल, तुम्ही ढोंगी आहात! तुम्ही संदेख्यांच्या कबरा बांधता व नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, ढोंग्यांनो तुमची केवढी दुर्शशा आणि जे लोक नीतिमान जीवन जगले त्यांच्या कबरा सजवता. होणार कारण तुम्ही विधवांची घरे खाऊन टाकता व ढोंगाने लांब ३० आणि तुम्ही म्हणता जर आम्ही आमच्या वाडवडिलांच्या लांब प्रार्थना करता; यामुळे तुम्हास अधिक शिक्षा होईल. ४५ काळात जिवंत असतो तर संदेख्यांच्या रक्कात त्यांचे भागीदार परश्यांनो व नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. झाली नसतो. ३१ पण ज्यांनी ज्यांनी संदेख्यांना जिवे मारले, तुम्ही ढोंगी आहात कारण तुम्ही एक मतानुसारी करण्यासाठी त्यांचेच तुम्ही वंशज आहात असा स्वतःविषयी पुरावा तुम्ही समुद्र व भूमी पालवी घालता आणि तुम्हास तो मिळाला म्हणजे देता. ३२ पुढे व्हा आणि तुमच्या वाडवडिलांनी सुरु केलेली तुम्ही त्यास आपल्यादून दुप्पट नरकपुत्रासारखे करून टाकता. पापी कामे पूर्ण करा. ३३ तुम्ही साप व विषारी सापाची पिल्ले (Geenna g1067) १६ तुम्हास दुःख होईल. अंधव्या वाटाड्यांनो, आहात. तुम्ही नरकाच्या शिक्षेपासून कसे पळाला? (Geenna जे तुम्ही म्हणता, जर कोणी परमेश्वराच्या भवनाची शपथ घेतो g1067) ३४ मी तुम्हास सांगतो की मी तुमच्याकडे संदेषे, तर काही नाही; पण जर एखादा त्या भवनातील सोन्याची ज्ञानी लोक आणि शिक्षक पाठवत आहे. त्यांच्यातील काहींना शपथ घेऊन बोलतो, तर तो बांधलेला आहे. १७ तुम्ही मूर्ख तुम्ही जिवे माराल. त्यांपैकी काहींना वधस्तंभावर खिळाल. अंधाले आहात. साने आणि परमेश्वराचे भवन यांपैकी कोणते त्यांच्यातील काहींना तुमच्या सभास्थानात फटके माराल आणि अधिक महत्वाचे आहे? ते सोने किंवा भवन, जे त्या सोन्याला एका नगरातून दुसऱ्या नगरात तुम्ही त्यांचा पाठलाग कराल. पवित्र बनवते. १८ आणि तुम्ही असे म्हणता. जर एखादा वेदीची ३५ म्हणजे नीतिमान हाबेल याच्या रक्कापासून तुम्ही ज्याला शपथ घेतो तर त्यामध्ये काही वावगे नाही. पण जर एखादा वेदी आणि पवित्रस्थान यांच्यामध्ये ठार मारले तो बरच्याचा वेदीवरील अर्पणाची शपथ घेतो तर तो बांधलेला आहे. १९ पुत्र जखन्या याच्या रक्कापर्यंत, सर्व नीतिमान लोकांचे रक्त तुम्ही अंधाले आहात कारण मोठे काय आहे? ते अर्पण की पृथ्वीवर पाडण्यात आले आहे त्यांचा दोष तुमच्यावर यावा. अर्पणाला पवित्र करणारी वेदी? २० म्हणून जो वेदीची शपथ ३६ मी तुम्हास खेरे सांगतो; या सर्व गोष्टीची शिक्षा तुमच्या घेतो तो त्या वेदीबरोबर त्यावरच्या सर्वांची शपथ घेतो. २१ तसेच पिढीवर येर्ईल.” ३७ “हे, यस्शलेमे, यस्शलेमे, संदेख्यांना ठार जो परमेश्वराच्या भवनाची शपथ घेतो तो भवन व त्यामध्ये मारण्याचा, देवाने तुझ्याकडे पाठवलेल्यांना दगडमार करण्याचा, राहणाऱ्या देवाची देखील शपथ घेतो. २२ जो स्वर्गाची शपथ कोंबडी जशी आपल्या पिल्लांना पंखाखाली एकवटते तसे तुझ्या घेतो तो देवाच्या आसनाची व त्यावर बसणाऱ्याचीही शपथ मुलांबाळांना एकवटण्याची पुष्कळ वेळा माझी इच्छा होती, पण घेतो. २३ परश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी तुमची इच्छा नव्हती. ३८ पाहा, आता तुमचे घर तुमच्यासाठी व्हाल. तुम्ही ढोंगी आहात! तुमचे जे काही आहे त्याचा दशांश ओसाड होईल. ३९ मी तुला सांगतो, प्रभूच्या नावाने येणारा तुम्ही देवाला देता; पुढिना, शेप, जिरे यांचा देखील दशांश धन्यवादित असो. असे म्हणेपर्यंत तू मला पाहणारच नाहीस.” देता. पण नियमशास्त्राच्या महत्वाच्या गोष्टी म्हणजे: न्याय, दया व विश्वास या गोष्टी तुम्ही सोडल्या आहेत; पण तुम्ही या करायच्या होत्या आणि त्या सोडावयाच्या नव्हत्या. २४ तुम्ही अंधाले वाटाडे आहात. तुम्ही डास गाळून काढता व उंट गिळून टाकता. २५ अहो परश्यांनो, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल, तुम्ही ढोंगी आहात! तुम्ही आपल्या ताट व वाट्या बाहेसून साफ करता पण ते आतून अपहार आणि असंयम यांनी त्या आतून भरल्या आहेत. २६ अहो परश्यांनो, तुम्ही अंधाले आहात! अगोदर तुमची वाटी आतून घासा व धुवा म्हणजे ती बाहेसून देखील खरोखर साफ होईल. २७ अहो परश्यांनो नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो, तुम्ही दुःखी व्हाल. तुम्ही ढोंगी आहात! रंगसफेदी केलेल्या कबरांसारखे तुम्ही आहात. त्या

२४ मग येशु परमेश्वराच्या भवनातून बाहेर येऊन पुढे जात होता, त्याचे शिष्य त्याच्याकडे त्यास परमेश्वराचे भवन दाखवायला आले. २ परंतु त्याने, त्यांना उत्तर देऊन महटले, “तुम्ही या सर्व गोष्टी पाहता ना? आता, मी तुम्हास खेरे सांगतो, येथे एक दगड दुसऱ्या दगडावर राहू दिला जाणार नाही.” ३ मग तो जैतूनाच्या डोंगरावर बसला असताना, त्याचे शिष्य त्याच्याशी एकांतात येऊन म्हणाले, “आम्हास सांगा की या गोष्टी कधी होतील? आपल्या येण्याचा आणि युगाचा शेवट होण्याचा समय जवळ आला आहे हे आम्ही कोणत्या चिन्हावरून ओळखावे?” (aiōn g165) ४ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “सांभाळ कोणीही तुम्हास फसवू नये. ५ कारण माझ्या नावाने पुष्कळजण येतील

आणि म्हणतील, मी ख्रिस्त आहे आणि ते पुष्कळ लोकांस लगेच असे घडेल; सूर्य अंधकारमय होईल व चंद्र प्रकाश देणार फसवील. ६ सांभाळ, तुम्ही लढायांबद्दल आणि लढायांच्या नाही, आकाशातील तारे गळून पडतील, आकाशातील सर्व अफवांबद्दल ऐकाल पण त्यामुळे तुम्ही त्यांना भिज नका. या बळे डळमळतील, आकाशे गुंडाळीसारखे गुंडाळले जाईल. ३० गोषी घडल्याच पाहिजेत. तरी इतक्यात शेवट जवळ येणार तेव्हा मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याचे चिन्ह आकाशात दिसेल. नाही. ७ कारण, एक राष्ट्र दुसऱ्या राष्ट्रावर उठेल. अनेक ठिकाणी तेव्हा जगातील सर्व वंश आपले ऊर बडवून घेतील. मनुष्याच्या भूकंप व दुष्काळ येतील. ८ पण या सर्व गोषी प्रसूतीवेदनांची पुत्राला आकाशांतल्या मेघांवर आरूढ होऊन सामथ्यनि आणि सुरुवात अशा आहेत. ९ ते तुम्हास छळणुकीसाठी धरून देतील मोळ्या गौरवाने येताना पाहतील. ३१ मनुष्याच्या पुत्र कण्याच्या आणि तुम्हास जिवे मारतील आणि माझ्या नावाकरता सर्व राष्ट्रे मोळ्या नादात आपले देवदूत पृथ्वीभोवती पाठवून देईल. ते तुम्हास द्वेष करतील. १० मग पुष्कळांना अडथळा होईल. ते पृथ्वीच्या चारही कोपच्यातून, आकाशाच्या एका सीमेपासून एकमेकांविरुद्ध उठतील आणि एकमेकांचा द्वेष करतील. ११ दुसऱ्या सीमेपर्यंत निवडलेल्यांना गोळा करतील. ३२ अंजिराच्या अनेक खेटे संदेषे उठतील आणि, ते पुष्कळांना फसवील. झाडापासून शिका; अंजिराच्या झाडाच्या फांद्या जेव्हा हिरव्या १२ सतत वाढाण्या दुशाईमुळे पुष्कळांची प्रीती थंडावेल. १३ आणि कोवळ्या असतात आणि पाने फुटू लगातात तेव्हा पण जो मनुष्य शेवटपर्यंत टिकून राहिल तोच तारला जाईल. उन्हाळा जवळ आला हे तुम्हास कळते. ३३ त्याचप्रमाणे तुम्ही ४४ सर्व राष्ट्रांना साक्ष क्वावी म्हणून राज्याची ही सुवार्ता सर्व या सर्व गोषी पाहाल तेव्हा हे जाणा की, तो दरवाजाजवळ आहे. जगभर गाजवली जाईल आणि मग शेवट होईल. १५ तर ३४ मी तुम्हास खरे सांगतो, या सर्व गोषी पूर्ण होईपर्यंत ही दानीएल संदेष्ट्याने सांगितले होते, ओसाड करणारी अमंगल पिढी नाहीशी होणार नाही. ३५ आकाश आणि पृथ्वी नाहीशी गोष, पवित्र जागी परमेश्वराच्या भवनामध्ये उभी असलेली होतील पण माझी वधने कधीही नष्ट होणार नाहीत. ३६ पण त्या तुम्ही पाहाल.” (वाचकाने हे ध्यानात घ्यावे.) १६ त्यावेळी दिवसाविषयी आणि त्या घटकेविषयी पित्याशिवाय कोणीही यहूदीया प्रांतातील लोकांनी डोंगरावर पळून जावे. १७ जो कोणी काही जाणत नाही. स्वर्गातील देवदूतही जाणत नाही किंवा छतावर असेल त्याने घरातील सामान घेण्यासाठी खाली येऊ स्वतः पुत्रही जाणत नाही. ३७ नोहाच्या काळी घडले तसे नये. १८ जर कोणी शेतात असेल तर त्याने आपला सदरा मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याच्या वेळेसही होईल. ३८ तेव्हा जसे घेण्यासाठी माधारी परत जाऊ नये. १९ त्याकाळी गर्भवती महापूर येण्याअगोदर लोक खातपीत होते, लोक लग्न करीत असलेल्या किंवा अंगावर पाजीत असतील अश्या स्त्रियांना फार होते, लग्न करून देत होते. नोहा तारवात जाईपर्यंत लोक या कठीण जाईल. २० जेव्हा या गोषी होतील तेव्हा थंडीचे दिवस गोषी करीत होते. ३९ आणि महापूर येऊन त्यांना घेऊन गेला अथवा शब्दाथ दिवस नसावा यासाठी प्रार्थना करा. २१ कारण तोपर्यंत त्यांना समजले नाही. तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे येणे जगाच्या आरंभापासून कधीही झाली नाही आणि पुढा कधी होईल. ४० दोघे जण शेतात एकत्र काम करत असतील तर होणार नाही अशी मोठी संकट त्याकाळी येतील. २२ आणखी, त्यातला एकजण वर घेतला जाईल आणि दुसरा तेथेच राहील. देवाने ते दिवस जर थोडेचे ठेवले नसते तर कोणीही मनुष्य ४१ दोन स्त्रिया जातावर दलीत असतील तर त्या दोघीतील वाचला नसता. परंतु त्याच्या निवडलेल्यांसाठी तो ते दिवस एक वर घेतली जाईल आणि दुसरी तेथेच राहील. ४२ म्हणून थोडे करील. २३ त्यावेळी जर एखाद्याने तुम्हास म्हटले, पाहा! तुम्ही जागृत असा, कारण तुम्हास माहीत नाही की कोणत्या ख्रिस्त येथे आहे किंवा तो तेथे आहे, तर त्याच्यावर विश्वास ठेवू दिवसी तुमचा प्रभू येत आहे, ४३ हे लक्षात ठेवा, चोर केव्हा नका. २४ खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेषे उदयास येतील. ते येईल हे जर घराच्या मालकाला माहीत असते तर तो त्यासाठी महान आश्वर्यकारक चिन्हे दाखवतील. देवाच्या निवडलेल्या तयारीत राहिला असता आणि त्याने चोराला घर फोडू दिले लोकांस ते चिन्हे दाखवतील व लोकांस एवढेच नव्हे तर देवाच्या नसते. ४४ या कारणासाठी तुम्हीसुद्धा तयार असले पाहिजे. निवडलेल्यांना फसविण्याचा प्रयत्न करतील. २५ या गोषी जेव्हा तुम्हास अपेक्षा नसेल तेव्हा मनुष्याचा पुत्र येईल. ४५ तर होण्याअगोदरच मी तुम्हास सावध केले आहे. २६ एखादा मनुष्य ज्याला त्याच्या धन्याने आपल्या परिवाराला, त्यांना त्याचे अन्न तुम्हास सांगेल, पाहा, ख्रिस्त अरण्यात आहे. तर तेथे जाऊ वेळेवर घाव म्हणून नेमल आहे तो विश्वासू आणि विचारी दास नका. किंवा जर ते म्हणाले, पाहा, तो आतल्या खोलीत आहे, कोण आहे? ४६ जो दास त्याच्या धन्याला तो येईल तेव्हा तसे तर त्याच्यावर विश्वास ठेवू नका. २७ मी हे म्हणतो कारण करताना आढळेल तो धन्य आहे! ४७ मी तुम्हास खरे सांगतो वीज जरी धूर्वेकडू पथिशेमेकडे चमकताना सर्वांना दिसते तसेच की, मालक आपल्या सर्व मालमत्तेवर त्या चाकराची नेमणूक मनुष्याच्या पुत्राचे येणे देखील होईल. २८ जेथे कोठे प्रेत असेल करील. ४८ पण जर तो दुष्ट दास आपल्या मनात असे म्हणेल तेथे गिथाडेही जमतील. २९ सांभाळत्या दिवसातल्या छळानंतर की, माझ्या धनी विलंब करीत आहे, ४९ तो चाकर इतर चाकरांना

मारहाण करील आणि आपल्यासारख्या लोकांबरोबर जेवण मालक आला व त्याने त्यांचा हिशोब घ्यायला सुरुवात केली. करील आणि दारू पिझन मस्त होईल. ५० आणि तो चाकर २० ज्याला पाच हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या तयारीत नसेल तेव्हा मालक येईल. ५१ मग मालक त्या चाकराचे होत्या, त्याने मालकाकडे आणखी पाच हजार आणून दिल्या, तुकडे करील. त्या चाकराला मालक ढोऱी लोकांबरोबर राहायला तो म्हणाला, मालक, तुम्ही दिलेल्या नाण्यांवर मी आणखी पाठील आणि त्याठिकाणी रडणे व दात खाणे चालेल.

२५ तेव्हा त्या दिवसात स्वर्गाचे राज्य दहा कुमारींसारखे

असेल, त्यांनी त्यांचे दिवे घेतले व वराला भेटण्यास गेल्या. २ त्यांच्यातल्या पाच मूर्ख होत्या आणि पाच शहाण्या होत्या. ३ मूर्ख कुमारीनी आपले दिवे घेतले, पण दिव्यासाठी तेल घेतले नाही. ४ शहाण्या कुमारीनींदिव्याबरोबर आपल्या भांडत्यात तेल घेतले. ५ आता वराला उशीर झाल्याने त्या सर्वांना डुलक्या लागल्या व त्या झोपी गेल्या. ६ मध्यरात्री कोणीतरी घोषणा केली, वर येत आहे! बाहेर जाऊन त्यास भेटा! ७ सर्व कुमारिका जाग्या झाल्या आणि त्यांनी आपले दिवे तयार केले. ८ तेव्हा मूर्ख शहाण्यांना म्हणाल्या, तुमच्या तेलातून आम्हास द्या. आमचे दिवे विजित आहेत. ९ पण शहाण्यांनी उत्तर देऊन म्हणले; ते तुम्हास आणि आम्हास कदाचित पुरणार नाही; त्यापेक्षा तुम्ही विकणाऱ्यांकडे जा आणि तुमच्यासाठी विकत घ्या. १० त्या तेल विकत घ्यायला गेल्या तेव्हा वर आला. तेव्हा ज्या तयार होत्या त्या मेजवानीसाठी त्याच्याबरोबर आत गेल्या. मग दरवाजा बंद झाला. ११ नंतर दुसऱ्या कुमारीकाही आल्या आणि म्हणाल्या, प्रभूजी प्रभूजी आमच्यासाठी दरवाजा उघडा. १२ पण त्याने उत्तर देऊन म्हटले, मी तुम्हास खरे सांगतो, मी तुम्हास ओळखत नाही. १३ म्हणून नेहमी तयार असा, कारण मनुष्याचा पुत्र कधी येणार तो दिवस व ती वेळ तुम्हास माहीत नाही. १४ कारण हे दूरदेशी जाणाऱ्या मनुष्यासारखे आहे, ज्याने प्रवासास जाण्याअगोदर आपल्या चाकराना बोलावून आपली मालमत्ता त्यांच्या हाती दिली. १५ त्यांच्यातील एकाला त्याने पाच हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या, दुसऱ्याला त्याने दोन हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या आणि तिसऱ्याला त्याने एक हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या दिल्या. प्रत्येकाला त्यांच्या त्यांच्या योग्यतेप्रमाणे त्याने पैसे दिले. मग तो आपल्या प्रवासास गेला. १६ ज्याला पाच हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या दिल्या होत्या त्याने त्याप्रमाणे काम करायला सुरुवात केली आणि आणखी पाच हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या होत्या त्याने आणखी दोन हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या कमविल्या. १७ त्याचप्रमाणे, ज्याला दोन हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या होत्या त्याने आणखी दोन हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या कमविल्या. १८ पण ज्याला एक हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या होत्या, त्याने जमिनीत एक खड्डा खोदला आणि मालकाचे नांगे त्यामध्ये लपवले. १९ बराच काळ लोटल्यानंतर त्या चाकरांचा

मालक आला व त्याने त्यांचा हिशोब घ्यायला सुरुवात केली. २० ज्याला पाच हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या तयारीत नसेल तेव्हा मालक येईल. २१ मग मालक त्या चाकराचे होत्या, त्याने मालकाकडे आणखी पाच हजार आणून दिल्या, तुकडे करील. त्या चाकराला मालक ढोऱी लोकांबरोबर राहायला पाच हजार नाणी मिळविली. २२ त्याचा मालक म्हणाला, शाब्बास, चांगल्या आणि विश्वासू दासा, तू भरंवसा ठेवण्यायोग्य चाकर आहेस, तू थोड्या नाण्यांविषयी इमानीपणे वागलास, म्हणून मी पुष्कलावर तुझी नेमणूक करीन. आत जा आणि आपल्या मालकाच्या आनंदात सहभागी हो! २३ नंतर ज्या मनुष्यास दोन हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या होत्या, तो मालकाकडे आला आणि म्हणाला; मालक, तुम्ही मला दोन हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या दिल्या होत्या त्यापासून मी आणखी दोन हजार कमवल्या आहेत. २४ मालक म्हणाला, शाब्बास, चांगल्या आणि विश्वासू दासा, तू भरंवसा ठेवण्यायोग्य चाकर आहेस, तू थोड्या नाण्यांविषयी इमानीपणे वागलास, म्हणून मी पुष्कलावर तुझी नेमणूक करीन. आत जा आणि आपल्या मालकाच्या आनंदात सहभागी हो! २५ नंतर ज्याला एक हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या मिळाल्या होत्या, तो मालकाकडे आला व म्हणाला, मालक, मला माहीत होते की आपण एक कठीण शिस्तीचे मनुष्य आहात. जेथे पेरणी केली नाही तेथे तुम्ही कापणी करता आणि जेथे बी पेरले नाही तेथे पीक घेतो. २६ मला आपली भीती होती. म्हणून मी जाऊन तुमच्या एक हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या जमिनीत लपवून ठेवल्या. हे घ्या! हे तुमच्याच आहेत! २७ मालकाने उत्तर दिले, अरे वाईट आणि आलशी चाकरा, मी जेथे पेरणी केली नाही तेथे कापणी करतो आणि जेथे बी पेरले नाही तेथे पीक घेतो, हे तुला माहीत होते. २८ तर तू माझी नाणी सावकाराकडे ठेवायचे होतेस म्हणजे मी घरी आल्यावर मला ते व्याजासहित मिळाले असते. २९ म्हणून मालकाने दुसऱ्या चाकराना सांगितले, याच्याजवल्याच्या एक हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या घ्या आणि ज्याच्याजवल दहा हजार सोन्याच्या नाण्याच्या थैल्या आहेत त्यास द्या. ३० कारण आपल्याकडे जे आहे, त्याचा वापर करण्याला आणखी देण्यात येईल आणि त्यास भरपूर होईल, पण जो आपल्याजवल असलेल्याचा उपयोग करीत नाही त्याच्याजवल जे काही असेल ते सर्व त्याजपासून काढून घेण्यात येईल. ३१ नंतर मालक म्हणाला, त्या निकामी चाकराला बाहेरच्या अंधारात टाक. तेथे रडणे व दात खाणे चालेल, मनुष्याचा पुत्र सर्वांचा न्याय करील. ३२ मनुष्याचा पुत्र जेव्हा त्याच्या स्वर्गीय गैरवाने आपल्या देवदूतांसह येईल तेव्हा तो त्याच्या गौरवी राजासनावर बसेल. ३३ मग सर्व राष्ट्रे त्याच्यासमोर एकत्र जमतील. त्यांना तो एकमेकांपासून विभक्त करील.

ज्याप्रमाणे मेंढपाळ मेंढरे शेरडांपासून वेगळी करतो. ३३ तो दिला जाईल.” ३ मग मुख्य याजक लोक आणि वडीलवर्ग, मेंढरांना आपल्या उजवीकडे बसवील पण शेरडांना तो डावीकडे महायाजकाच्या महलात जमले. मुख्य याजकाचे नाव कयफा बसवील. ३४ मग राजा जे त्याच्या उजवीकडे आहेत त्यांना होते. ४ सधेत त्यांनी मिळून मसलत केली की, येशूला कपटाने म्हणेल, या, जे तुम्ही माझ्या पित्याचे धन्यवादित आहात? हे अटक करून आणि जिवे मारावे. ५ तरीही ते म्हणत होते, राज्य जगाच्या स्थापनेपासून तुमच्यासाठी तयार केले आहे त्या “सणाच्या दिवसात नको, नाही तर लोकांमध्ये दंगा होईल.” ६ राज्याचे वतनदार व्हा. ३५ हे तुमचे राज्य आहे, कारण जेव्हा मी तेव्हा येशू बैथानी गावामध्ये शिमोन जो कुछरोगी होता त्याच्या भुकेला होतो तेव्हा तुम्ही मला खायला दिले. मी तहानेला होतो घरात होता. ७ येशू तेथे असताना एक स्त्री त्याच्याकडे तेव्हा तुम्ही मला व्यावयास दिले. मी परका होतो आणि तुम्ही आली. अतिमौल्यवान सुवासिक तेलाची अलाबास्त्र कुपी मला आत घेतले ३६ मी उघडा होतो तेव्हा तुम्ही मला कपडे तिच्याजवळ होती आणि तो जेवणास टेकून बसला असता दिले. मी आजारी होतो, तेव्हा तुम्ही माझी काळजी घेतली. तिने ते त्याच्या डोक्यावर ओतले. ८ पण त्याच्या शिष्यांनी ते मी तुरुंगात होतो तेव्हा तुम्ही माझ्याकडे आला. ३७ मग जे पाहिले, तेव्हा त्यांना राग आला. शिष्य विचारू लागले, असा नीतिमान आहेत ते उत्तर देवील, प्रभु आम्ही तुला केव्हा भुकेला नाश कश्याला? ९ ते पुष्कळ पैशांना विकता आले असते व तहानेला पाहिले आणि तुला खायला आणि प्यायला दिले? आणि ते पैसे गोरारिबांना देता आले असते. १० पण येशूला ३८ आम्ही तुला परका म्हणून कधी पाहिले आणि तुला आत ते काय म्हणत आहेत हे माहीत होते, त्याने त्यांना विचारले, घेतले किंवा आम्ही तुला केव्हा उघडे पाहिले व कपडे दिले? ३९ “तुम्ही त्या स्त्रीला का त्रास देत आहात? तिने माझ्यासाठी आणि तू आजारी असताना आम्ही तुला कधी भेटायला आलो? फार चांगले काम केले आहे. ११ गरीब लोक तुमच्याबरोबर किंवा तुरुंगात असताना कधी तुझ्याकडे आलो? ४० मग राजा नेहमीच असतील पण मी तुमच्याबरोबर नेहमी असणार नाही. त्यांना उत्तर देईल, मी तुम्हास खरे सांगतो येथे असलेल्या ४२ कारण तिने माझ्या शरीरावर हे सुवासिक तेल ओतले ते मला माझ्या बांधवातील अगदी लहानातील एकाला तुम्ही केले, पुरण्याच्या तयारीसाठी हिने केले. ४३ मी तुम्हास खरे सांगतो, तर ते तुम्ही मलाच केले. ४४ मग राजा जे आपल्या डाव्या सर्व जगात जेथे सुवार्ता गजवली जाईल तेथे तेथे या स्त्रीने जे बाजूला आहेत त्यांस म्हणेल, माझ्यापासून दूर जा. तुम्ही शापित केले त्याचे वर्णन तिची आठवण म्हणून सांगण्यात येईल.” आहात, सार्वकालिक अग्नीत जा, हा अग्नी सैतान व त्याच्या ४४ बारा शिष्यांपैकी एक यहूदा इस्कार्योत मुख्य याजकांकडे दूतांसाठी तयार केला आहे. (aiōnios g166) ४२ ही तुम्ही शिक्षा गेला. ४५ यहूदा म्हणाला, “मी येशूला धरून तुमच्या हाती दिले आहे कारण मी भुकेला होतो पण तुम्ही मला काही खायला तर तुम्ही मला काय घाल?” तेव्हा त्यांनी त्यास चांदीची तीस दिले नाही, मी तहानेला होतो पण तुम्ही मला काही प्यायवास नाणी दिली. ४६ तेव्हापासून यहूदा येशूला धरून देण्याच्या दिले नाही. ४३ मी प्रवासी असता माझा पाढुण्याचार केला नाही. संधीची वाट पाहू लागला. ४७ बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या मी वस्त्रहीन होतो. पण तुम्ही मला कपडे दिले नाहीत. मी पहिल्या दिवशी येशूचे शिष्य त्याच्याकडे आले. ते म्हणाले, आजारी आणि तुरुंगात होतो पण तुम्ही माझी काळजी घेतली “आम्ही आपल्यासाठी वल्हांडणाचे जेवण कोठे करावे अशी नाही. ४४ मग ते लोकसुद्धा त्यास उत्तर देवील, प्रभु आम्ही आपली इच्छा आहे?” ४८ येशू म्हणाला, “तुम्ही नगरात अमुक कधी तुला उपाशी किंवा तहानेले पाहिले किंवा प्रवासी म्हणून मनुष्याकडे जा आणि त्यास सांगा; ‘गुरुजी म्हणतात, माझी वेळ कधी पाहिले? किंवा वस्त्रहीन, आजारी किंवा तुरुंगात कधी जवळ आली आहे. तुझ्या घरी मी माझ्या शिष्यांसंह वल्हांडण पाहिले आणि तुला मदत केली नाही?’ ४५ मग राजा त्यांना उत्तर साजारा करण्यार आहे.” ४९ येशूने जे समितले होते ते त्याच्या देईल, मी तुम्हास खरे सांगतो: माझ्या अनुयायातील लहानातील शिष्यांनी केले आणि त्यांनी वल्हांडण सणाचे जेवण तयार लहानाला काही करण्याचे जेव्हा जेव्हा तुम्ही नाकारले, तेव्हा केले. ५० संध्याकाळ झाल्यावर येशू आपल्या शिष्यांबरोबर तेव्हा ते तुम्ही मला करण्याचे नाकारले. ५१ “मग ते अनीतिमान जेवावयास बसला. ५२ जेवण करीत असता येशू म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो तुमच्यातला एकजण माझा विश्वासधात करील.” ५३ ते खूप दुखी झाले आणि त्यांच्यातील प्रत्येकजण त्यास विचारू लागला, प्रभूजी, तो मी तर नाही? ५४ मग येशूने उत्तर दिले, “ज्याने माझ्याबरोबर ताटात हात घातला तोच माझा विश्वासधात करील. ५५ जसे मनुष्याच्या पुत्राविषयी पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे, तसा तो जातो खरा; पण जो त्याचा विश्वासधात करतो त्यास थिक्कार असो! तो मनुष्य जर जन्मला

२६ मग येशूने ही सर्व वचने सांगण्याचे संपविल्यानंतर

तो आपल्या शिष्यांना म्हणाला, २ “दोन दिवसानी वल्हांडणाचा सण आहे हे तुम्हास माहीत आहे आणि मनुष्याचा पुत्र वथस्तंभावर खिळून जिवे मारला जाण्यासाठी धरून

नसता तर त्याच्यासाठी ते बरे झाले असते.” २५ मग यहूदा, जो गेला तेक्का त्यास आढळून आले की, त्यांचे डोळे जड झाले होते त्याचा विश्वासघात करणार होता, तो येशूकडे वळून म्हणाला, व ते झोपी गेले आहेत कारण जागे राहणे त्याना शक्य होत “रब्बी, तो मी आहे का?” येशू त्यास म्हणाला, “तू म्हणालास, नव्हते. ४४ नंतर येशू शिष्यांना पुन्हा सोडून तसाच पुढे गेला तसेच आहे.” २६ ते जेवण करीत असताना येशूने भाकर घेतली. आणि तिसऱ्या वेळी प्रार्थना करताना त्याने पुन्हा तेच शब्द तिच्याबद्दल देवाचे उपकार मानले आणि ती मोडली. त्याने ती बोलून प्रार्थना केली. ४५ यानंतर येशू परत शिष्याकडे गेला भाकर आपल्या शिष्यांना दिली. तो म्हणाला, “थ्या, खा. हे माझे आणि त्यांना म्हणाला, “तुम्ही अजून झोप आणि विसावाच शरीर आहे.” २७ नंतर येशूने प्याला घेतला. त्याबद्दल देवाचे घेत आहात का? पाहा! मनुष्याचा पुत्र पापी लोकांच्या हाती उपकार मानले आणि तो त्यांना दिला. येशू म्हणाला, “तुम्ही धरून दिला जात आहे. ४६ उठा, चला. पाहा, मला धरून सर्वांनी यातून प्यावे. २८ कारण हे माझे कराराचे रक्त आहे. देणारा जवळ आला आहे.” ४७ येशू हे बोलत असतानाच बारा हे पुष्कळांच्या पापक्षमेसाठी ओतले जात आहे. २९ परंतु मी जणांपैकी एक जो यहूदा, तो तेथे आला. त्याच्याबरोबर बरेच तुम्हास सांगतो की, मी आपल्या पित्याचा राज्यांत तुम्हाबरोबर लोक होते. मुख्य याजक लोक आणि वडीलजन यांनी त्यांना नवा द्राक्षरस पिईन त्या दिवसापर्यंत द्राक्षाचा हा उपज मी पाठवले होते. ते लोक तलवारी व सोटे घेऊन आले होते. ४८ पिणारच नाही.” ३० मग त्यांनी एक स्तोत्रगीत गाईल्यावर ते आणि त्यास धरून देणाऱ्याने त्यांना खूण देऊन म्हणले होते जैतूनाच्या डोंगरावर निघून गेले. ३१ येशूने सांगितले, “आज की, मी ज्याचे चुंबन घेईन तोच तो आहे, त्यास तुम्ही धरा, रात्री माझ्यामुळे, तुम्ही सर्व अडखळाल, कारण पवित्र शास्त्रात ४१ मग यहूदा येशूकडे गेला आणि म्हणाला, “रब्बी,” आणि असे लिहिले आहे की, “मी मेंढपाळाचा वध करीन, कळपातील यहूदाने येशूचे चुंबन घेतले. ५० येशू त्यास म्हणाला, “मित्रा, मेंढरांची दाणिदाण होईल.” ३२ पण मी मरणातून उठल्यानंतर, जे करण्यास आलास ते कर.” मग ते येशूकडे आले. त्यांनी तुमच्या अगोदर गालील प्रांतात जाईन.” ३३ पेत्र उत्तर देत येशूवर हात टाकले व त्यास धरले. ५१ हे झाल्यावर येशूबरोबर म्हणाला, “इतर सर्व जरी आपणाविषयी अडखळले तरी मी असलेल्या एका अनुयायाने तलवारीला हात घातला आणि कधीही अडखळणार नाही.” ३४ येशू त्यास म्हणाला, “मी ती उपसली. त्याने महायाजकाच्या सेवकाचा कान कापला. तुला खरे सांगतो आज रात्री कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू तीन ५२ येशू त्या मनुष्यास म्हणाला, “तू आपली तलवार म्यानात वेळा मला नाकारशील.” ३५ पेत्र म्हणाला, “मला तुम्हाबरोबर ठेव. जे तलवारीचा वापर करतात ते तलवारीनेच मरतात. ५३ मरावे लागले तरी मी तुला नाकारणार नाही.” आणि इतर मी माझ्या पित्याला सांगितले तर तो देवदूतांच्या सहा हजार शिष्यसुद्धा तसेच म्हणाले. ३६ नंतर गेथेशमाने नावाच्या जागी सैन्याची एक अशा बारा पेक्षा अधिक पलटणी पाठवील, हे येशू आपल्या शिष्यांस हगेला. येशू त्यांना म्हणाला, “मी थोडा तुम्हास कळत नाही काय? ५४ परंतु हे अशाच रीतीने झाले पुढे जाऊन प्रार्थना करीपर्यंत येथेच थांबा.” ३७ येशूने पेत्र पाहिजे असा जो शास्त्रलेख आहे तो कसा काय पूर्ण होईल?” आणि जब्बीचे दोन पुत्र यांना आपल्याबरोबर यायला सांगितले. ५५ यानंतर येशू सर्व लोकसमुदायाला म्हणाला, “जसा मी यानंतर येशू फार दुःखी व कासावीस होऊ लागला. ३८ येशू कोणी गुन्हेगार आहे, अशा रीतीने तुम्ही तलवारी व सोटे हाती पेत्राला व जब्बीच्या दोघा पुत्रांना म्हणाला, “माझा जीव फार घेऊन मला धरायला माझ्यावर चाल करून आला काय? मी दुःखीत व मरणप्राय झाला आहे. येथे थांबा व माझ्याबरोबर दररोज परमेश्वराच्या भवनात शिक्षण देत असता तुम्ही मला जागे राहा.” ३९ तो थेडे अंतर पुढे गेला आणि जमिनीवर धरले नाही. ५६ परंतु या सर्व गोषी अशासाठी झाल्या आहेत ओणवून प्रार्थना करू लागला, “हे माझ्या पित्या, शक्य झाले की, संदेष्यांनी जे लिहिले होते ते पूर्ण ढ्वावे.” नंतर येशूचे तर हा दुःखाचा प्याला माझ्यापुढून जाऊ दे, तथापि, माझ्या सर्व शिष्य त्यास सोडून पळून गेले. ५७ त्या लोकांनी येशूला इच्छेप्रमाणे नको तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे होऊ दे.” ५० मग तो धरले, त्यांनी त्यास महायाजक क्यफा याच्या घरी नेले. तेथे शिष्यांकडे परत गेला तेक्का ते झोपी गेले आहेत असे त्यास नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडीलजन एकत्र जमले होते. ५८ आढळले. येशू पेत्राला म्हणाला, “तुम्हा लोकांस माझ्याबरोबर पेत्र काही अंतर ठेवून येशूच्या मागे चालला होता. पेत्र येशूच्या एखादा तासही जागे राहता येत नाही काय? ५९ तुम्ही परीक्षेत मागे महायाजकाच्या आवारापर्यंत गेला आणि जाऊन शेकत पढू नये म्हणून जागे राहा आणि प्रार्थना करीत राहा. आत्मा बसला, काय होते ते पाहण्यासाठी कामदारांसोबत बसला. खरेखर उत्सुक आहे खरा पण देह अशक्त आहे.” ५२ नंतर ५९ येशूला मरणदंड द्यावा म्हणून मुख्य याजक लोक आणि दुसऱ्यांदा जाऊन येशू प्रार्थना करू लागला, “हे माझ्या पित्या, सर्व यहूदी अधिकारी सभा त्याच्याविरुद्ध काही खोटे दोषारोप जर दुःखाचा हा प्याला मी प्याल्याशिवाय टळून जात नाही तर करता येईल काय याचा प्रयत्न करू लागले. खोटी साक्ष देणारे तुझी इच्छा असेल तसे होवो.” ५३ नंतर येशू शिष्यांकडे परत लोक सापडतात काय याचा शोध घेऊ लागले. ६० पुष्कळ

खोटे साक्षीपुढे आले आणि येशूविरुद्ध साक्ष देऊ लागले. परंतु प्रकारे येशूला ठार मारायचे याचा विचार केला. २ त्यांनी येशूला येशूला जिवे मारण्याचे काहीही कारण यहूदी सभेला सापडेना. साखळदंडनी बांधून दूर नेले व शाषक पिलाताच्या स्वाधीन शेवटी दोन माणसे पुढे आली, ती म्हणू लागली, ६१ “हा मनुष्य केले. ३ तेव्हा येशू दंडास पात्र ठरवण्यात आला असे पाहून असे म्हणाला की, देवाचे भवन मी पाढू शकतो आणि ते तीन त्यास शत्रूच्या हाती देणारा यहूदा पस्तावला, म्हणून त्याने दिवसात पुन्हा बांधू शकतो.” ६२ तेव्हा महायाजक उठून येशूला चांदीची तीस नाणी घेऊन मुख्य याजक लोक व वडिलांकडे म्हणाला, “हे लोक तुझ्याविरुद्ध साक्ष देत आहेत, तुझ्यविरुद्ध परत आला. ४ तो म्हणाला, “मी निर्दोष स्तकाला धरून देऊन जे आरोप आहेत, त्याविषयी तुला काही सांगायचे आहे का? हे पाप केले आहे” यहूदी पुढाऱ्यांनी उत्तर दिले, “आम्हास त्याचे सर्व खरे सांगत आहेत काय?” ६३ पण येशूने काहीच उत्तर काय? तो तुझा प्रश्न आहे!” ५ तेव्हा यहूदाने ती चांदीची दिले नाही. परत एकदा महायाजक येशूला म्हणाला, “जिंवंत नाणी परमेश्वराच्या भवनात फेकून दिली आणि तो गेला. मग देवाच्या नावाची शपथ. मी तुला बजावून सांगतो की खरे काय बाहेर जाऊन त्याने स्वतःला गळफास लावून घेतला. ६ मुख्य ते तू सांग! तू देवाचा पुत्र ख्रिस्त आहेस काय?” ६४ येशू याजकांनी चांदीची ती तीस नाणी घेतली आणि ते म्हणाले, “हे त्यांना म्हणाला, “होय, मी आहे. जसे तू म्हणालास. तरी मी पैसे परमेश्वराच्या भवनाच्या खिजिन्यात ठेवता येणार नाहीत. तुम्हास सांगतो: यापुढे मनुष्याच्या पुत्राला तुम्ही सामर्थ्याच्या हे आमच्या नियमाविरुद्ध आहे, कारण ते पैसे कोणाला तरी उजवीकडे बसलेले व आकाशातून येताना पाहाल.” ६५ जेव्हा जिवे मारण्यासाठी दिले होते.” ६६ तेव्हा त्यांनी मसलत घेतली महायाजकाने हे ऐकले, तेव्हा तो फार संतापला. आपले कपडे आणि त्यातून परक्यांना पुरायला कुंभाराचे शेत नावाची जागा फाडून तो म्हणाला, “याने देवाविरुद्ध निंदा केली आहे! आम्हास विकत घेतली. ८ त्यामुळे आजही त्या जागेला रक्ताचे शेत असे आणखी साक्षीदारांची गरज राहिली नाही. याला देवाची निंदा म्हणतात. ९ तेव्हा यिर्मया संदेश्याच्याद्वारे जे सांगितले होते ते करताना तुम्ही ऐकले! ६७ तुम्हास काय वाटेत?” यहूदींनी उत्तर पूर्ण झाले त्याने म्हणले आहे की, “आणि इसाएलाच्या काही दिले, “तो अपराधी आहे आणि त्यास मरण पावलेच पाहिजे.” वंशजांनी ज्याचे मोल ठरवले होते, त्याचे मोल ते तीस शेकेल, ६८ तेव्हा ते त्याच्यावर थुकले, त्यांनी त्यास मारले. दुसऱ्यांनी त्यांनी घेतले. १० मला प्रभू परमेश्वराने आज्ञा दिन्यानुसार चपराका मारल्या. ६९ ते म्हणाले, “ख्रिस्ता आमच्यासाठी चांदीच्या त्या तीस नाण्यांनी त्यांनी ते कुंभाराच्या शेतासाठी भविष्य सांग! तुला कोणी मारले?” ७० यावेळी पेत्र वाढाच्या दिले.” ७१ मग राज्यपाल पिलातापुढे येशू उभा राहिला तेव्हा अंगणात बसला होता. महायाजकाच्या दासीपैकी एक दासी पिलाताने त्यास प्रश्न विचारले. तो म्हणाला, “तू यहूदांचा पेत्राकडे आली. ती म्हणाली, “तू सुद्धा गालील प्रांताच्या राजा आहेस काय?” येशूने उत्तर दिले, “होय, मी आहे, जसे येशूबोरोबर होतास.” ७० पण पेत्राने सर्वासमोर ते नाकारले. तो तुम्ही म्हणता.” ७२ पण जेव्हा मुख्य याजकांनी व वडिलांनी म्हणाला, “तू काय म्हणतेस ते मला माहीत नाही.” ७१ मग तो त्याच्यावर दोषारोप केले, तेव्हा तो गप्य बसला. ७३ म्हणून अंगणातून निघून फाटकापाशी गेला. फाटकाजवळ दुसऱ्या एका पिलात येशूला म्हणाला, “हे लोक तुझ्यावर जो दोषारोप दासीने त्यास पाहिले. ती तेथे असलेल्या लोकांस म्हणाली, ठेवत आहेत तो तु ऐकत आहेस ना? तर मग तू का उत्तर देत “नासरेथकर येशूबोरोबर हा होता.” ७४ पुन्हा एकदा पेत्र शपथ नाहीस?” ७५ परंतु येशूने पिलाताला काहीही उत्तर दिले नाही घेऊन येशूला नाकारून, म्हणाला, “मी त्यास ओळखत नाही!” आणि पिलात आश्र्यघचित झाला. ७६ वल्हांडंण सणानिमित्त ७६ काही क्षणांनंतर तेथे असलेले लोक पेत्राकडे वळाले आणि दरवर्षी लोकांसाठी राज्यपालाने त्यांच्या निवडीप्रमाणे तुरळातून त्यास म्हणाले, “तू खोरेखर येशूच्या शिष्यापैकी एक आहेस, हे एकाला सोडण्याची प्रथा होती. ७६ तेव्हा तेथे एक बरब्जा आम्हास माहीत आहे, तुझ्या बोलण्यावरून हे आम्हास स्पष्ट नावाचा कुप्रसिद्ध कैदी होता. ७७ म्हणून जेव्हा लोक जमले, दिसून येते.” ७८ मग तो स्वतःला शाप देऊ लागला. तो जोराने तेव्हा पिलाताने त्यांना विचारले, “तुमच्यासाठी मी कोणाला म्हणाला, “मी देवाशपथ सांगतो, येशू हा मनुष्य कोण आहे हे सोडावे अशी तुमची इच्छा आहे? बरब्जाला की ज्याला ख्रिस्त मला माहीत नाही!” पेत्र असे म्हणाला तोच कोंबडा आरवला. म्हणतात त्या येशूला?” ७९ कारण त्यास कळले होते की, ७५ नंतर येशू काय म्हणाला होता हे पेत्राला आठवले, “कोंबडा त्यांनी त्यास मत्सराने धरून दिले होते. ७९ तो न्यायासनावर आरवण्यापूर्वी तू मला तीन वेळा नाकारशील.” यानंतर पेत्र बसला असतानाच त्याच्या पत्तीने त्यास एक निरोप पाठवून तेथून बाहेर निघून गेला आणि मोठ्या दुखाने रडला.

२७ जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा सर्व मुख्य याजक लोक व वडीलजन यांनी येशूविरुद्ध कट केला आणि कशा

कळवले, “या मनुष्याविषयी सावध राहा; कारण तो दोषी नाही. त्याच्यामुळे स्वप्नात मला आज दिवसभर फार दुखसहन करावे लागले आहे.” ८० पण पिलाताने बरब्जाला सोडून घावे व येशूला जिवे मारावे अशी मागणी लोकांनी करावी म्हणून मुख्य

याजकांनी व बडीलजनांनी लोकसमुदायाचे मन वळवले. २१ तर वधस्तंभावरून खाली ये. ४९ तसेच मुख्य याजकांसह, राज्यपालाने त्यांना विचारले, “मी या दोघांतून तुमच्यासाठी नियमशास्त्र शिक्षक व बडीलासह इतरांसारखी त्याची चेष्टा कोणाला सोडून घावे अशी तुमची इच्छा आहे?” लोकांनी उत्तर करीत म्हणाले, ४२ याने दुसऱ्यांना वाचवले, परंतु तो स्वतःला दिले, “बरबाला.” २२ पिलाताने विचारले, “मग ऊपला ख्रिस्त वाचवू शकत नाही. हा इसाएलाचा राजा आहे. असेल, त्याने म्हणतात त्या येशूचे मी काय करावे?” सर्व लोक ओरडून वधस्तंभावरून खाली यावे आणि मग आही त्याच्यावर विश्वास म्हणाले, “त्याला वधस्तंभावर खिळून मारून टाका!” २३ आणि ठेवू, ४३ तो देवावर विश्वास ठेवतो, देवाला तो पाहिजे असेल तो म्हणाला, “का? त्याने काय अपराध केला आहे?” परंतु तर त्याने त्यास वाचवावे कारण तो म्हणत होता, मी देवाचा सर्व लोक मोठ्याने ओरडून म्हणू लागले, “त्याला वधस्तंभावर पुत्र आहे. ४४ तसेच त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळलेले खिळाला!” २४ लोकांच्या पुढे आपले काही चालत नाही हे चोर त्यांनीही त्याची तशीच निदा केली. ४५ मग दुपारी बारा पिलाताने पाहिले. पण उलट लोक अधिक अशांत होऊ लागले वाजेपासून ते तीन वाजेपर्यंत सर्व देशभर अंधार पडला होता. ४६ होते, तेव्हा त्याने पाणी घेतले आणि लोकांच्या समोर आपले सुमारे नवव्या ताशी, येशू मोठ्या आवाजात ओरडून म्हणाला, हात धुतले व म्हटले, “या नीतिमान मनुष्याच्या रक्तविशयी “एलोई, एलोई, लमा सबखव्यथनी?” याचा अर्थ “माझ्या देवा, मी निर्दोष आहे. तुमचे तुम्हीच पहा.” २५ सर्व लोक म्हणू माझ्या देवा, तू माझा त्याग का केलास?” ४७ जे लोक तेथे उभे लागले, “त्याच्या रक्तपाताचा दोष आमच्यावर आणि आमच्या होते त्यांनी हे ऐकून म्हटले, “तो एलीयाला बोलावत आहे.” ४८ मुलाबालांवर असो.” २६ मग पिलाताने बरबाला सोडून दिले. त्यांच्यातला एक लग्नी धावत गेला आणि बोला घेऊन आवेत पण येशूला चावकाचे फटके मारले व त्यास वधस्तंभावर खिळून बुडविला आणि तो वेताच्या टोकावर ठेवून त्यास प्यायला दिला. मारवे म्हणून त्याच्याहाती सोपवून दिले. २७ नंतर पिलाताचे ४९ परंतु त्यांतील दुसरे म्हणाले, “त्याला एकटे राहू घा, एलीया शिपाई येशूला राज्यपालाच्या वाड्यात घेऊन आले आणि त्यांनी येऊन त्यास वाचवतो काय, ते आपण पाहू.” ५० पुन्हा एकदा त्याच्यासाठी सगळी शिपायांची तुकडी जमवली. २८ त्यांनी येशूने मोठ्याने आरोळी मारली आणि त्याचा प्राण सोडला. ५१ त्याचे कपडे काढून व त्यास एक किरमिजी झाग घातला. २९ पाहा, परमेश्वराच्या भवनातील पडदा वरपासून खालपर्यंत दोन मग एक काट्यांचा मुकुट तयार करून तो त्याच्या डोक्यावर भागात फाटला गेला, भूमी कापली, खडक फुटले. ५२ कबरी ठेवला. तसेच त्यांनी त्याच्या उजव्या हातात एक वेत दिला. मग उघडल्या आणि जे पवित्रजन मरण पावले होते, ते उठवले गेले. शिपाई त्याच्यापुढे गुडधे ऐकून त्याची थट्टा करून म्हणू लागले, ५३ ते लोक कबरीतून बाहेर पडले, येशूचे पुनरुद्धान झाल्यावर “यहूद्यांचा राजा चिरायू होवो!” ३० आणि शिपाई त्याच्यावर ते लोक पवित्र नगरीत गेले आणि अनेकांनी त्यांना पाहिले. ५४ थुंकले. त्याच्या हातातील त्यांनी तो वेत घेऊन त्याच्या डोक्यावर आता शताधिपतीने, त्यांच्याबरोबर येशूवर जे शिपाई पहारा देत मारले. ३१ येशूची थट्टा करण्याचे संपविल्यावर त्यांनी त्याचा होते त्यांनी भूकंप व जे काही घडले ते पाहिले आणि ते फार झागा काढून घेतला आणि त्याचे कपडे त्यास घातले. मग ते भ्याले. ते म्हणाले, “हा खरोखर देवाचा पुत्र होता.” ५५ तेथे त्यास वधस्तंभावर खिळायला घेऊन गेले. ३२ ते बाहेर जात बन्याच स्त्रिया काही अंतरावर उभ्या राहून हे पाहत होत्या. असता त्यांना एक शिंगोन कुरनेकर नावाचा मनुष्य भेटला. येशूसी सेवा करीत या स्त्रिया गालील प्रांताहून त्याच्या मागोमाग त्यांनी त्यास धरून त्याचा वधस्तंभ वाहायला लावले. ३३ जेव्हा आल्या होत्या. ५६ त्यांच्यात मगदालीया नगराची मरीया, याकोब ते गुलुगुथा “म्हणजे कटीची जागा” नावाच्या ठिकाणी आले. व योसेफ यांची आई मरीया आणि जब्दीचे पुत्र याकोब व योहान ३४ तेव्हा त्यांनी त्यास पित्तमिश्रित द्राक्षरस प्यायला दिला. यांची आई या तेथे होत्या. ५७ संध्याकाळ झाल्यावर योसेफ त्याने तो चाखला. पण पिण्यास नकार दिला. ३५ त्यांनी त्यास नावाच्या अरिमथाईचा, एक धनवान मनुष्य तेथे आला. तो येशूचा वधस्तंभावर खिळले. नंतर त्यांनी चिरुया टाकून येशूचे कपडे अनुयायी होता. ५८ तो पिलाताकडे गेला आणि त्याने येशूचे आपसात वाटून घेतले. ३६ शिपाई तेथे बसून येशूवर पहारा शरीर मागितले. तेव्हा पिलाताने ते देण्याचा हुक्म केला. ५९ देऊ लागले. ३७ आणि “हा यहूद्यांचा राजा येशू आहे” असे नंतर योसेफाने ते शरीर घेतले आणि स्वच्छ तागाच्या कपड्यात लिहिलेले आरोपपत्रक डोक्याच्या वरच्या बाजूला लावले. ३८ ते मुंडाळले. ६० आणि ते एका खडकात खोदलेल्या नव्या दोघां चोरांना, एकाला उजवीकडे आणि एकाला डावीकडे असे कबरेत ठेवले. नंतर कबरेच्या तोंडावर एक मोठी धोंड लोटून ती त्याच्याबरोबर खिळण्यात आले. ३९ जे जवळून कबर बंद केली आणि तो निघून गेला. ६१ मगदालीया नगराची जात होते ते आपली डोकी हलवून त्याची निंदा करून ४० मरीया आणि याकोब व योसेफ यांची आई मरीया कबरेसमोर म्हणू लागले, हे परमेश्वराचे भवन मोडून तीन दिवसात परत बसल्या होत्या. ६२ त्या दिवसास तयारीचा दिवस म्हणत असत, उभारणाच्या, स्वतःला वाचव जर तू देवाचा पुत्र असलास दुसऱ्या दिवशी मुख्य याजक लोक व परूशी पिलाताकडे गेले.

६३ ते म्हणाले, “साहेब, आम्हास आठवण आहे की, तो लबाड जर राज्यापालाच्या कानावर गेले तर आम्ही त्याच मन वळवू जिवंत असताना असे म्हणाला होता की, ‘मी तीन दिवसानी देऊ आणि तुम्हास काही होऊ देणार नाही.’” ६५ मग शिपायांनी परत जीवनात येईल.” ६४ म्हणून तीन दिवसापर्यंत कबरेवर पैसे घेतले व याजकानी सांगितले तसे केले आणि ही गोष्ट कडक पहारा ठेवण्याची आज्ञा करा. कारण त्याचे शिष्य येऊन यहूदी लोकात आजवर बोलण्यात येते. ६६ पण अकरा शिष्य त्याचे शरीर चोरून नेण्याचा प्रयत्न करतील. मग तो मरणानंतर गालील प्रांतात येशूने त्यांना सांगितलेल्या डोंगरावर निघून गेले. पुन्हा उठला असे लोकांस संगतील. ही शेवटची फसवपूक ७७ आणि त्यांनी त्यास बघितले तेव्हा त्यांनी त्याची उपासना पहिल्यापेक्षा अधिक वाईट होईल.” ६५ पिलात म्हणाला, केली. पण काहींना संशय आला. १८ तेव्हा येशू त्यांच्याकडे “तुमच्याबरोबर पहारा घ्या, जा आणि कबरेवर कडक पहारा आला आणि म्हणाला, “स्वर्गात आणि पृथीवर सर्व अधिकार ठेवा.” ६६ म्हणून ते गेले आणि कबरेवर कडक पहारा ठेवला. मला देण्यात आला आहे. १९ म्हणून तुम्ही जा आणि राष्ट्रांतील कबरेवर जी धोंड होती तिच्यावर सरकारी शिकका मारला आणि लोकांस माझे शिष्य करा. पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा तेथे पहारा करण्यासाठी शिपाई नेमले.

२८ मग शब्दाथानंतर आठवड्याचा पहिला दिवस उजडतांच

पहाटेस मगदालीया नगराची मरीया, याकोब व योसेफ यांची आई मरीया कबर पाहावयास तेथे गेल्या २ त्यावेळी

यांच्या नावाने बाप्तिस्मा द्या. २० आणि जे काही मी तुम्हास शिकिविले आहे ते त्या लोकांस पाळायला शिकवा आणि पाहा, युगाच्या शेवटापर्यंत मी सदोदित तुमच्याबरोबर आहे.” (aiōn g165)

पाहा, तेथे मोठा भूकंप झाला. परमेश्वराचा दूत स्वर्गातून उतरून तेथे आला. त्याने कबरेच्या तोंडावरची धोंड बाजूला लोटली व तो तीवर बसला. ३ त्याचे रूप चमकणाऱ्या विजेसारखे व त्याचे कपडे बर्फसारखे शुभ्र होते. ४ पहारा करणारे शिपाई खूप घाबरले, ते थरथर कापू लागले आणि ते मरण पावलेल्या मनुष्यांसारखे झाले. ५ देवदूत त्या स्त्रियांना म्हणाला, “भिऊ नका, कारण मी जाणतो की, ज्याला वधस्तंभावर खिळले होते त्या येशूला तुम्ही शोधत आहात. ६ पण तो इथे नाही कारण तो म्हणाला होता, त्याप्रमाणे त्यास मरणातून उठविण्यात आले आहे. या आणि जेथे त्यास ठेवले होते ती जागा पाहा. ७ आता लवकर जा आणि त्याच्या शिष्यांना सांगा, तो मरणातून उठला आहे आणि बघा, तो तुमच्यापुढे गालील प्रांतात जात आहे आणि तुम्ही त्यास तेथे पाहाल. पाहा, मी तुम्हास सांगितले आहे.” ८ तेव्हा त्या स्त्रिया भयाने व मोळ्या आनंदाने कबरेजवळून घाईने निघाल्या व त्याच्या शिष्यांना हे वर्तमान सांगण्यासाठी त्या धावत गेल्या. ९ मग पाहा; येशू त्यांना भेटला आणि तो त्यांना म्हणाला, “शांती असो!” त्या त्याच्याजवळ आल्या. त्यांनी त्याचे पाय धरले आणि त्यास नमन केले. १० तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “भिऊ नका, जा, माझ्या भावाना सांगा की त्यांनी गालील प्रांतात जावे. ते तिथे मला पाहतील.” ११ त्या स्त्रिया शिष्यांना सांगण्यासाठी गेल्या. तेव्हा कबरेवरील पहारेकरी शिपायांतील काहीजण नगरात गेले आणि त्यांनी घडलेले सर्व मुख्य याजकांना सांगितले. १२ नंतर याजक जाऊन वडीलजनाना भेटले आणि त्यांनी एक कट रचला. त्यांनी शिपायांना पुष्कळ पैसे देऊन असे म्हणण्यास सांगितले. १३ ते म्हणाले, “लोकांस असे सांगा की, आम्ही रात्री झोपेत असताना येशूचे शिष्य आले आणि त्यांनी त्याचे शरीर चोरून नेले. १४ हे

मार्क

सभास्थानात जाऊन शिक्षण दिले. २२ त्याच्या शिकवणुकीने ते चकित झाले, कारण येशू नियमशास्त्राच्या शिक्षकांप्रमाणे

१ देवाचा पुत्र येशू ख्रिस्त याच्या शुभवर्तमानाची ही सुरुवात शिकवीत नक्हता, तर त्यास अधिकार असल्यासारखा शिकवीत आहे. २ यशया सदेष्ट्याच्या ग्रंथात लिहिल्याप्रमाणे, “पाहा, होता. २३ त्याचवेळी त्यांच्या सभास्थानात अशुद्ध आत्मा मी माझ्या दूताला तुझ्यापुढे पाठवतो, तो तुझ्यासाठी मार्ग लागलेला एक मनुष्य होता, तो एकदम मोठ्याने ओरडला, तयार करील; ३ अरण्यांत घोषणा करणाऱ्याची वाणी झाली, २४ आणि म्हणाला, “नासरेथच्या येशू तू आमच्यामध्ये का ‘परमेश्वराचा मार्ग तयार करा, त्याच्या वाटा सरळ करा.” ४ पडतोस? तू आमचा नाश करावयास आला आहेस काय? तू त्याप्रमाणेच योहान आला, तो अरण्यांत बापित्स्मा देत होता कोण आहेस हे मला माहीत आहे, जो देवाचा पवित्र तो तूच.” आणि पापांच्या क्षमेसाठी पश्चात्पाच्या बापित्स्माची घोषणा २५ परंतु येशूने त्यास धमकावून म्हटले, “शांत राहा व याच्यातून करीत होता. ५ यहूदीया प्रांत व यरूशलेम शहरातील सर्व नीघ.” २६ “नंतर अशुद्ध आत्म्याने त्यास पिळले व तो मोठ्याने लोक योहानाकडे आले. त्यांनी आपली पापे कबूल करून ओरडून त्याच्यातून बाहेर निघून गेला.” २७ लोक आश्वर्यचकित त्याच्यापासून यार्देन नदीत बापित्स्मा घेतला. ६ योहान उंटाच्या झाले व एकमेकांस विचारू लागले, “येथे काय चालले आहे? हा केसांपासून बनवलेली वस्त्रे घालीत असे. त्याच्या कंबरेला मनुष्य काहीतरी नवीन आणि अधिकाराने शिकवीत आहे. तो कातळच्याचा पट्टा होता व तो टोळ व रानमध खात असे. ७ अशुद्ध आत्म्यांनाही आज्ञा करतो आणि ते त्याचे ऐकतात!” तो घोषणा करून म्हणत असे, “माझ्यापेक्षाही महान असा ८८ येशूविषयीची ही बातमी ताबडतोब गालील प्रांतात सर्वत्र कोणीएक माझ्यामागून येत आहे आणि मी त्याच्या वहाणांचा पसरली. ११ येशू व त्याच्या शिष्यांनी सभास्थान सोडले आणि बंद खाली वाकून लवून सोडण्याच्या देखील पात्रतेवा नाही. ८ लगेच तो योहान व याकोब यांच्याबोर शिमोन व अद्रिया मी तुमच्या बापित्स्मा पाण्याने करतो पण तो तुमच्या बापित्स्मा यांच्या घरी गेला. ३० शिमोनाची सासू तापाने बिछान्यावर पडली पवित्र आत्म्याने करील.” ९ त्या दिवसात असे झाले की, येशू होती. तेव्हा त्यांनी ताबडतोब येशूला तिच्याविषयी सांगितले. गालील प्रांतातील नासरेथ नगरातून आला आणि योहानाच्या ३१ तेव्हा त्याने जवळ जाऊन तिच्या हाताला धरून तिला उठवले हातून यार्देन नदीत येशूने बापित्स्मा घेतला. १० येशू पाण्यातून आणि तिचा ताप निघून गेला व ती त्यांची सेवा करू लागली. ३२ वर येताना, आकाश उघडलेले आणि पवित्र आत्मा त्याच्यावर संध्याकाळी म्हणजे सूर्यस्त झाल्यावर लोकांनी सर्व आजारी कुतुरासारखा उतरत आहे, असे त्यास दिसले. ११ तेव्हा आणि भूतांनी पछाडलेल्यास त्याच्याकडे आणले. ३३ सर्व आकाशातून वाणी झाली की, “तू माझा प्रिय पुत्र आहेस, नगर दरवाजापुढे जमा झाले. ३४ त्याने निरनिराळ्या रोगांनी तुझ्याविषयी मी संतुष्ट आहे.” १२ मग आत्म्याने लगेच त्यास आजारी असलेल्यांना बरे केले व अनेक लोकांतून भूते काढली. अरण्यांत घालवले. १३ सैतान त्यांची परीक्षा पाहत असता पण त्याने भूतांना बोलू दिले नाही कारण ती त्यास ओळखत तो अरण्यांत चाळीस दिवस राहीला. तो वनपशुंमध्ये होता. होती. ३५ मग त्याने अगदी पहाटेस अंधार असतानाच घर आणि देवदूत येऊन त्याची सेवा करीत होते. ४४ योहानाला सोडले आणि एकांत स्थळी जाऊन तेथे त्याने प्रार्थना केली. अटक झाल्यानंतर, येशू गालील प्रांतास आला व देवाकडून ३६ शिमोन व त्याच्यासोबत असलेले येशूचा शोध करीत होते, आलेली सुवार्ता त्याने गाजवली. १५ तो म्हणाला, “आता योग्य ३७ व तो सापडल्यावर ते त्यास म्हणाले, मुरुजी “आम्ही वेळ आली आहे, देवाचे राज्य जवळ आले आहे, पश्चात्ताप सर्वजण तुमचा शोध करीत आहोत.” ३८ तेव्हा येशू त्यांना करा आणि सुवार्तेवर विश्वास ठेवा.” १६ येशू गालीलच्या म्हणाला, “आपण जवळपासच्या गावात जाऊ या, म्हणजे सरोवराजवळून जात असता त्यास शिमोन व शिमोनाचा भाऊ मला तेथे देखील उपदेश करता याचा म्हणून आपण दुसरीकडे अंद्रिया हे सरोवरात जाळे टाकताना दिसले, कारण ते मासे जाऊ कारण त्यासाठीच मी निघून आलो आहे.” ३९ मग तो धरणारे होते. १७ येशू त्यांना म्हणाला, “माझ्यामागे या म्हणजे सर्व गालील प्रांतातून, त्यांच्या सभास्थानातून उपदेश करीत मी तुम्हास माणसे धरणारे करीन.” १८ मग ते लगेच जाळी आणि भूते काढीत फिरला. ४० एक कुष्ठरोगी येशूकडे आला व सोडून त्याच्यामागे चालू लागले. १९ तेथून काहीसे पुढे गेल्यावर त्याच्यापुढे गुडधे टेकून त्याने स्वतःला बरे करण्याची त्यास येशूला जब्दीचा मुलगा याकोब व त्याचा भाऊ योहान हे तारवात विनंती केली. तो येशूला म्हणाला, “आपली इच्छा असली तर जाळे नीट करताना दिसले. २० त्याने लगेच त्यांना हाक मारून मला शुद्ध करण्यास आपण समर्थ आहात.” ४१ येशूला त्याचा बोलावले; मग ते त्यांचा पिता जब्दी व नोकरचाकर यांना तारवात कळवळा आला, त्याने हात पुढे करून त्यास स्पर्श केला व सोडून त्याच्यामागे गेले. २१ नंतर येशू आणि त्याचे शिष्य म्हटले, “माझी इच्छा आहे, शुद्ध हो.” ४२ आणि लगेच त्याचे कफर्णहूम नगरास गेले, आणि लगेच येशूने शब्दाथ दिवशी कुष्ठ गेले व तो शुद्ध झाला. ४३ येशूने त्यास सक्त ताकीद दिली

व लगेच लावून दिले. ४४ आणि म्हटले, “पाहा, याविषयी शिक्षक जे परशी होते त्यांनी येशूला पापी व जकातदारांबरोबर कोणाला काहीही सांगू नकोस, तर जाऊन स्वतःला याजकाला जेवताना पाहिले. ते त्याच्या शिष्यांना म्हणाले, “हा पापी व दाखव आणि त्यांना साक्ष घावी म्हणून तू आपल्या शुद्धीकरता जकातदार यांच्याबरोबर का जेवतो?” ४७ हे ऐकून येशू त्यांना मोशेने नेमलेले अर्पण कर.” ४५ परंतु तो तेशून गेला व घोषणा म्हणाला, “निरेग्यांना वैद्याची गरज नसते, तर रोग्यांना असते. करून ही बातमी इतकी पसरवली की येशूला उघडपणे शहरात मी नीतिमान लोकांस नाही, तर पापांना बोलावण्यास आलो जाता येईना, म्हणून तो बोहेर अरण्यातच राहिला आणि तरी आहे.” ४६ जेव्हा योहानाचे शिष्य व परशी उपवास करीत होते तोक्हा काहीजण येशूकडे आले आणि त्यास म्हणाले, “योहानाचे शिष्य व परशी लोक उपवास करतात परंतु तुझे शिष्य उपवास का करीत नाहीत?” ४९ येशू त्यांना म्हणाला, “वऽहाड्यांबरोबर वर आहे तोपर्यंत त्यांनी उपवास करणे त्यांना शक्य आहे काय? वर बरोबर आहे तोपर्यंत त्यांना उपवास करणे शक्य नाही.” ५० परंतु असे दिवस येतील की, वर त्यांच्यापासून घेऊन आले आणि नंतर ते त्या दिवसांत उपवास करतील. ५१ कोणी नव्या कापडाचा तुकडा जुन्या कापडाला जोडीत नाही, जर तो असे करतो तर नवे कापड जुन्या कापडाला फाडील व छिद्र मोठे होईल. ५२ तसेच नवा द्राक्षरस कोणीही द्राक्षरसाच्या जुन्या कातडी पिशवीत घालीत नाही. जर तो असे करतो तर द्राक्षरस कातडी पिशवीला फोडील आणि द्राक्षरस नासेल व द्राक्षरसाची कातडी पिशवी यांचा नाश होईल. म्हणून नवा द्राक्षरस नव्या कातडी पिशवीतच घालतात.” ५३ नंतर असे झाले की, येशू शब्दाथ दिवशी शेतातून जात असता, त्याचे शिष्य कणसे मोडू लागले. ५४ तेव्हा परशी येशूला म्हणाले, “पाहा, शब्दाथ दिवशी जे करू नये ते हे का करतात?” ५५ येशू त्यांना म्हणाला, “जेव्हा दावीद व त्याच्याबरोबर असलेल्या लोकांस भूक लागली व त्यांना खावयाला हवे होते. तेव्हा त्यांनी काय केले याविषयी तुम्ही वाचले नाही काय? ५६ अब्याथर महायाजक असताना, तो देवाच्या भवनात कसा गेला आणि देवाला समर्पित केलेल्या भाकरी, ज्या नियमशास्त्राप्रमाणे याजकाशिवाय कोणीही खाऊ नयेत त्या कशा खालल्या व जे त्याच्याबरोबर होते त्यांनाही कशा दिल्या, याविषयी तुम्ही वाचले नाही काय?” ५७ तो त्यास सांगत होता, “शब्दाथ मनुष्यांसाठी करण्यात आला. मनुष्य शब्दाथासाठी करण्यात आला नाही.” ५८ म्हणून मनुष्याचा पुत्र शब्दाथाचा देखील प्रभू आहे.”

५९ पुन्हा सरोवराकडे गेला व पुष्कळ लोक त्याच्याजवळ आले आणि त्याने त्यांना शिक्षण दिले. ६४ नंतर तो जात असता त्याने अलफीचा मुलगा लेवी यास जकात नाक्यावर बसलेले पाहिले. कारण मिळावे म्हणून तो शब्दाथ दिवशी त्या मनुष्यास बरे मग येशू लेवीला म्हणाला, “माझ्यामागे ये.” तेव्हा लेवी उठला करतो की काय हे पाहण्यासाठी ते त्याच्यावर बारकाईने नजर आणि येशूच्या मागे गेला. ६५ नंतर असे झाले की येशू लेवीच्या ठेवून होते. ६६ येशू वाळलेल्या हाताच्या मनुष्यास म्हणाला, “ऊठ घरी जेवायला बसला; तेथे बरेच जकातदार व पापी लोकही आणि लोकांच्या समोर उभा राहा.” ६७ नंतर तो त्यांना म्हणाला, येशू व त्याच्या शिष्यांबरोबर जेवत होते कारण ते पुष्कळ “शब्दाथ दिवशी चांगले करणे किंवा वाईट करणे, जीव वाचवणे असून त्याच्यामागे आले होते. ६८ तेव्हा काही नियमशास्त्राचे किंवा जीवे मारणे यांतील कोणते योग्य आहे?” पण ते गप

राहीले. ५ मग त्याने त्यांच्या मनाच्या कठीणपणामुळे खिन्न २७ खरोखर कोणालाही बलवान मनुष्याच्या घरात शिरून त्याची होऊन त्या सर्वांकडे रागाने पाहिले व त्या मनुष्यास म्हणाला, मालमत्ता लुटाया येणार नाही. प्रथम त्या बलवान मनुष्यास “तुझा हात लांब कर,” त्याने हात लांब केला आणि तो बरा बांधले पाहिजे, मगच त्याचे घर लुटाया येईल.” २८ मी तुम्हास झाला. ६ नंतर परशी निघून गेले आणि लगेच त्यास जीवे मारणे खेरे सांगतो की, “लोकांच्या पापांची व त्यांनी केलेल्या देवाच्या कसे शक्य होईल याविषयी हेरोदीयांबरोबर येशूविरुद्ध कट निदेची त्यांना क्षमा होईल. २९ पण जो कोणी पवित्र आत्माची करीत बसते. ७ मग येशू आपल्या शिष्यांसह सरोवराकडे निघून निंदा करील, त्याची कधीच क्षमा होणार नाही आणि तो मनुष्य गेला आणि गालील व यहूदीया प्रांतातून मोठा लोकसमुदाय सार्वकालिक पापाचा दोषी आहे.” (aiōn g165, aiōnios g166) त्याच्या मागोमाग निघाला. ८ यरुशलेम शहर, इदोम प्रांत, ३० येशू असे म्हणाला कारण त्याच्यामध्ये अशुद्ध आत्मा आहे यादेनी नदीच्या पलीकडच्या प्रदेशातून, सीर व सिदेन शहराच्या असे ते त्याच्याविषयी म्हणत होते. ३१ तेव्हा येशू आई व आसपासच्या प्रदेशातून मोठा समुदाय, जी मोठमोठी कामे तो भाऊ आले आणि बाहेर उभे राहून त्यांनी निरोप पाठवून त्यास करत होता त्याविषयी ऐकून त्याच्याकडे आला. ९ मग गर्दीमुळे बोलावले. ३२ लोकसमुदाय येशूभोवती बसला होता, ते त्यास चेंगरून जाऊ नये म्हणून त्याने आपल्या शिष्यांना एक होडी म्हणाले, “तुझी आई व तुझे भाऊ बाहेर तुझी वाट पाहत तयार ठेवण्यास सांगितले. १० कारण त्याने अनेक लोकांस बरे आहेत.” ३३ त्याने त्यांना उत्तर दिले, “माझी आई व माझे भाऊ केले होते म्हणून ज्यांना रोग होते ते त्यास स्पर्श करण्यासाठी कोण आहेत?” ३४ मग तो आपल्या सभोवताली बसलेल्यांकडे त्याच्या अंगावर पडत होते. ११ जेव्हा अशुद्ध आत्मे येशूला सभोवती पाहून म्हणाला, “पाहा माझी आई आणि माझे भाऊ. पाहत तेव्हा ते त्याच्यासमोर खाली पडून मोठ्याने ओरडत ३५ जे कोणी देवाचा इच्छेप्रमाणे वागतात तेच माझे भाऊ, की, “तू देवाचा पुत्र आहेस!” ३२ पण तो त्यांना सक्त ताकीद माझी बरीण व माझी आई.

देत होता, की मला प्रकट करू नका. १३ मग येशू डोंगरावर चढून गेला व त्यास जे शिष्य हवे होते? त्यांना त्याने स्वतःकडे बोलावले आणि ते त्याच्याकडे आले. १४ तेव्हा त्याने बारा जणांची नेमणूक केली त्यांना त्याने प्रेषित हे नाव दिले. त्याने त्यांची यासाठी निवड केली की, त्यांनी त्याच्यासोबत असावे व त्यांना दुसऱ्या ठिकाणी उपदेश करण्यासाठी त्यास पाठवता यावे. १५ व त्यांना भूते कोणार्थी अधिकार असावा. १६ मग येशूने या बारा जणांची निवड केली व जो शिमोन त्यास पेत्र हे नाव दिले. १७ जर्दीचा मुलगा याकोब व याकोबाचा भाऊ योहान त्यांना त्याने बोआनेर्गेस, ज्याचा अर्थ गर्जिंचे पुत्र असा होतो हे नाव दिले. १८ अंद्रिया, फिलिप्प, बर्थलम्य, मत्तय, थोमा, अल्फीचा मुलगा याकोब, तद्य, शिमोन कनानी १९ आणि यहूदा इस्कर्योंत ज्याने नंतर येशूचा विश्वासघात केला. २० मग येशू धरी आला आणि पुन्हा इतके लोक जमले की त्यांना जेवता सुद्धा येईला. २१ त्याच्या कुटुंबातील लोकांनी याविषयी ऐकले तेव्हा ते त्यास धरावयास निघाले कारण त्यास वेड लागले असे त्यांचे म्हणणे होते. २२ तसेच यरुशलेम शहराहून आलेले नियमशास्त्राचे शिक्षक म्हणत होते की, याच्यामध्ये बालजबूल आहे आणि त्या भुतांच्या अधिपतीच्या साहाय्याने हा भूते काढतो. २३ मग येशूने त्यांना आपणाजवळ बोलावून दाखल्याच्या साहाय्याने त्यांना सांगू लागला, “सैतान सैतानला कसा काढील? २४ आपापसात फूट पडलेले राज्य टिकू शकत नाही. २५ आपापसात फूट पडलेले घरही टिकू शकत नाही. २६ जर सैतान स्वतःलाच विरोध करू लागला आणि त्याच्यातच फूट पडली तर तो टिकू शकणार नाही, तर त्याचा शेवट होईल.

४ पुन्हा येशू सरोवराच्या किनाच्यावर शिक्षण देऊ लागला, तेव्हा त्याच्याजवळ फार मोठा समुदाय जमला, म्हणून तो सरोवरातील एका तारावात जाऊन बसला आणि सर्व लोक सरोवरकिनारी जमिनीवर होते. २ तो त्यास दाखले देऊन पुष्कळ गोष्टी शिकवू लागला आणि तो त्यांना म्हणाला; ३ “ऐका, एक पेरणारा पेरणी करण्यास निघाला; ४ आणि तो पेरत असताना असे झाले की, काही बी वाटेवर पडले, ते पक्ष्यांनी येऊन खाऊन टाकले. ५ काही बी खडकाळ जमिनीत पडले, तेथे त्यास फारशी माती नव्हती. माती खोल नसल्यामुळे ते लगेच उगवले. ६ पण सूर्य वर आल्यावर ते उन्हाने करपले व मूळ नसल्याकारणाने ते वाळून गेले. ७ काही बी काटेरी झुडपांमध्ये पडले व काटेरी झुडपांनीच वाढून त्याची वाढ सुंटवली, म्हणून त्यास काही पीक आले नाही. ८ काही बी चांगल्या जमिनीत पडले ते उगवले, मोठे झाले व त्यास पीक आले; आणि त्याचे तीसपट, साठपट, शंभरपट असे उत्पन्न आले.” ९ तो म्हणाला, “ज्याला ऐकण्यास कान आहेत तो ऐको.” १० तो एकांती असता त्यास दाखल्याविषयी विचारले. ११ तो त्यांना म्हणाला, “देवाच्या राज्याचे रहस्यदान तुम्हास दिले आहे, परंतु बाहेरच्यांना सर्वकाही दाखल्यांनी सांगण्यात येते. १२ यासाठी की त्यांनी पाहत असता पाहावे परंतु त्यांना दिसू नये, आणि ऐकत असता त्यांनी ऐकावे, पण समजू नये. नाही तर कदाचित त्यांची माने फिरतील आणि देव त्यांना क्षमा करील.” १३ तो म्हणाला, “हा दाखला तुम्हास समजला नाही काय, तर मग

इतर बाकीचे दाखले तुम्हास कसे समजतील? १४ पेरणारा होते. ३७ तेव्हा वाच्याचे मोठे वादळ सुटले आणि लाटा तारवावर वचन पेरतो. १५ वाटेवर वचन पेरले जाते तेथील लोक हे आहेत अशा आदूलू लागल्या की, ते पाण्याने भरू लागले. ३८ परंतु की, त्यांनी ऐकल्यावरोबर सैतान येऊन त्यांच्यातले पेरलेले येशू मागच्या बाजूस वरामावर उशास घेऊन झोपी गेला होता. वचन हिरावून घेतो. १६ तसेच खडकाळ जमिनीत पेरलेले हे ते त्यास जागे कसून म्हणाले, “गुरुजी, आपण बुडत आहोत आहेत की, वचन ऐकताच ते आनंदाने ग्रहण करतात; १७ तरी आपणास काळजी वाटत नाही काय?” ३९ मग तो उठला तथापि त्यांच्यामध्ये मूळ नसल्याकारणाने ते थोडा काळच आणि त्याने वाच्याला धमकावले आणि समुद्राला म्हणाला, टिकाव धरतात; मग वचनामुळे संकट आले किंवा छल झाला “शांत हो! स्वत्थ राहा.” मग वारा थांबला व तेथे मोठी शांतता म्हणजे ते लगेच अडखळतात. ४० काटेरी झुटपांमध्ये पेरलेले हे पसरली. ४० तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही का भिता? तुमच्याकडे आहेत की, ते वचन ऐकून घेतात, ४१ परंतु संसाराची चिंता, अजूनही विश्वास कसा काय नाही?” ४१ परंतु ते अतिशय घाबरले आणि एकमेकास म्हणाले, “हा आहे तरी कोण, वारा वचनाची वाढ खुंटवतात आणि ते निष्कळ होते. (aiōn g165) २०

चांगल्या जमिनीत पेरलेले हे आहेत की, ते वचन ऐकून त्याचा स्वीकार करतात मग कोणी तीसपट, कोणी साठपट, कोणी शंभरपट असे पीक देतात.” २१ आणखी येशू त्यास म्हणाला, “दिवा मापाखाली किंवा पलंगाखाली ठेवण्यासाठी आणतात काय? दिवठीवर ठेवावा म्हणून आणतात ना? २२ प्रत्येक गोष्ट जी झाकलेले आहे ती उघड होईल आणि प्रत्येक गुप्त गोष्ट जाहीर होईल. २३ ज्याला कान आहेत तो ऐको.” २४ तो त्यास म्हणाला, “तुम्ही जे काही ऐकता त्याविषयी सावध राहा, ज्या मापाने तुम्ही मापून घाल त्याच मापाने तुम्हास मापून देण्यात येईल. २५ कारण ज्याच्याजवळ आहे त्यास आणखी दिले जाईल व ज्या कोणाजवळ नाही त्याच्यापासून जे आहे तेही काढून घेतरे जाईल.” २६ आणखी तो म्हणाला, “देवाचे राज्य असे आहे की, जणू काय एखादा मनुष्य जमिनीत बी टाकतो. २७ रात्री झोपी जातो व दिवसा उठतो आणि ते बी रुजते व वाढते हे कसे होते हे त्यास कछत नाही. २८ जमीन आपोआप पीक देते, पहिल्याने अंकुर, मग कणीस, मग कणसात भरलेला दाणा. २९ पीक तयार होते तेव्हा तो त्यास लगेच विळा लावतो काणा कापणीची वेळ आलेली असतो.” ३० आणखी तो म्हणाला, “आपण देवाच्या राज्याची तुलना कशासोबत करू शकतो किंवा कोणत्या दाखल्यात ते मांडावे? ३१ ते महोरीच्या दाण्यासारखे आहे. जो जमिनीत पेरतेवेळी पृथीवीरील सर्व दाण्यात सर्वांत लहान असला तरी, ३२ तो पेरल्यावर उगवून सर्व झाडांत मोठा होतो. त्यास मोठचा फांड्या येतात आणि आकाशातील पाखरे त्याच्यावर घरी बांधू शकतात.” ३३ असले पुष्कळ दाखले देऊन, जसे त्यांच्याने ऐकवले तसे, तो त्यांना वचन संगंत असे. ३४ आणि दाखल्यावाचून तो त्यांच्याबरोबर बोलत नसे. परंतु एकांती तो आपल्या शिष्यांना सर्वकाही समजावून संगंत असे. ३५ त्यादिवशी संध्याकाळ झाल्यावर येशू त्याच्या शिष्यांस म्हणाला, “आपण पलीकडे जाऊ या.” ३६ मग त्यांनी लोकसमुदायाला सोडले आणि तो तारवात होता तसेच ते त्यास घेऊन गेले. त्यांच्याबरोबर इतरही दुसरे तारू

४ मग येशू आणि त्याचे शिष्य सरोवराच्या पलीकडे, गरसेकरांच्या प्रदेशात आले. २ तो तारवातून उत्तरताच अशुद्ध आत्मा लागलेला एक मनुष्य कबरांतून निघून त्यास भेटला. ३ तो कबरांमध्ये राहत असे व त्यास साखळदंडाने आणखी बांधून ठेवणे आता कोणाला शक्य नव्हते. ४ कारण त्यास पुष्कळ वेळा बेड्यांनी व साखळदंडांनी बांधले असताही, त्याने साखळदंड तोडून टाकले होते व बेड्यांचे तुकडे तुकडे केले होते आणि त्यास ताब्यात ठेवण्याचे सामर्थ्य कोणालाही नव्हते. ५ तो नेहमी रात्रिदिवस कबरांमध्ये व डोंगरांमध्ये राहून ओरडत असे व टोकदार दगडांनी आपले अंग ठेचून घेत असे. ६ येशूला दुरून पाहताच, तो धावत आला व त्याच्या पाया पडला. ७ आणि मोठ्याने ओरडून म्हणाला, “हे येशू परातपर देवाच्या पुत्रा, तू मध्ये का पडतोस? मी तुला देवाची शपथ घालतो, मला छळू नकोस.” ८ कारण येशू त्यास म्हणत होता, “अरे अशुद्ध आत्म्या, या मनुष्यातून निघ.” ९ त्याने त्यास विचारले, “तुझे नाव काय?” त्याने उत्तर दिले, “माझे नाव सैन्य, कारण आम्ही पुष्कळ आहोत. १० आणि आम्हास या देशातून घालवू नकोस” अशी तो त्यास आग्रहाने विनंती करत होता. ११ तेथे डोंगराच्या कडेला डुकरांचा एक मोठा कळप चरत होता. १२ तेव्हा अशुद्ध आत्म्यांनी त्यास विनंती केली की, “आम्ही त्या डुकरांत शिरावे, म्हणून त्यांच्याकडे आम्हास लावून दे.” १३ मग त्याने त्यास परवानगी दिली. तेव्हा ते अशुद्ध आत्मे निघून डुकरात शिरले आणि तो सुमारे दोन हजार डुकरांचा कळप तडक धावत जाऊन कड्यावरून सरोवरात पडला व पाण्यात गुदमरून मरण पावला. १४ डुकरे राखणारे पळाले व त्यांनी गावात व शेतमळ्यांत हे वर्तमान संगितले, तेव्हा काय झाले हे पाहण्यास लोक आले. १५ ते येशूजवळ आल्यावर तो भूतग्रस्त, म्हणजे ज्यात सैन्य होते तो, कपडे घालेला आणि शुद्धीवर आलेला त्यांच्या दृष्टीस पडला आणि त्यांना भीती वाटली. १६ ज्यांनी ते पाहिले होते त्यांनी भूतग्रस्ताला काय झाले ते व डुकरांचियांची हकीकीत

इतरांना सांगितली. १७ तेव्हा आपण आमच्या प्रांतातून निघून याकोब व याकोबाचा भाऊ योहान, यांच्याशिवाय कोणालाही जावे असे ते त्यास विनवू लागले. १८ मग तो तारवात जात आपल्याबरोबर येऊ दिले नाही. ३८ मग ते सभास्थानाच्या असता, पूर्वी भूतग्रस्त असलेला मनुष्य त्यास विनंती करू अधिकाच्याचा घराजवळ आले, तेव्हा रडत असलेल्या व फारच लागला की, मलाही तुमच्या सोबत घ्या. १९ परंतु त्याने त्यास आकांत करीत असलेल्या लोकांची गडबड त्याने पाहिली. ३९ आपल्या सोबत येऊ दिले नाही, तर त्यास म्हटले, “तू आपल्या तो आत जाऊन त्यास म्हणाला, “तुम्ही कशाला रडता व गडबड घरी स्वकीयांकडे जा आणि प्रभूने तुझ्यासाठी केवढी मोठी करता? मूल मरण पावले नाही, झोपी गेले आहे.” ४० तेव्हा ते कामे केली व तुझ्यावर कशी दया केली हे त्यांना सांग.” २० त्यास हसू लागले. पण त्याने त्या सर्वांना बाहेर काढून दिले तेव्हा तो निघाला आणि येशूने जी मोठी कामे त्याच्यासाठी आणि मुलीचे आई-वडील व आपल्याबरोबरचे शिष्य यांना केली होती ती दकापलीस येथे जाहीर करू लागला. तेव्हा घेऊन मुलगी होती तेथे तो आत गेला. ४१ नंतर मुलीच्या हातास सर्वांस आश्वर्य वाटले. २१ मग येशू तारवात बसून पलीकडे परत थरून तो म्हणाला, “तलीथा कूम,” याचा अर्थ, “मुली, मी तुला गेल्यावर त्याच्याजवळ लोकांचा मोठा समुदाय जमला आणि सांगतो, ऊठ.” ४२ आणि लगेच ती मुलगी उटून चालू लागली; तो सरोवराजवळ होता. २२ तेव्हा याईर नाचाचा सभास्थानाचा (ती बारा वर्षाची होतो.) ते अत्यंत आश्वर्यचकित झाले. ४३ हे एक अधिकारी येथे आला व त्यास पाहून त्याच्या पाया पडला. कोणाला कळता कामा नये, अशी त्याने त्यांना निक्षून आज्ञा २३ त्याने आग्रहाने त्यास विनवणी केली की, “माझी लहान केली आणि तिला खाण्यास द्या असे सांगितले.

मुलगी मरायला टेकली आहे. तिने बेरे होऊन जगावे म्हणून आपण येऊन तिच्यावर हात ठेवा.” २४ मग तो त्याच्याबरोबर निघाला तेव्हा पुष्कळ लोक त्याच्यामागून चालत होते आणि त्याच्याभोवती गर्दी करीत होते. २५ आणि तेथे रक्तसावाने बारा वर्षे पीडलेली एक स्त्री होती. २६ तिने बन्याच वैद्यांच्या हातून पुष्कळ हाल सोसून आपल्याजवळ जे काही होते ते सर्व खर्च केले होते तरी तिला काही गुण न येता तिचे दुखणे अधिकच झाले होते. २७ येशूविषयीच्या गोषी ऐकून ती त्या गर्दीत शिरली आणि त्याच्यामागे येऊन त्याच्या वस्त्राला स्पर्श केला. २८ कारण ती म्हणत होती, “केवळ याच्या वस्त्रांना स्पर्श जरी केला तरी मी बरी होईन.” २९ तेव्हा लगेच तिचा रक्तसाव थांबला आणि आपण त्या पीडेपासून बेरे झालो आहोत असा तिला शरीरात अनुभव आला. ३० आपणामधून शक्ती निघाली आहे हे येशूने आपल्याठारी लगेच ओळखले आणि गर्दीमध्ये वाळून मृटले, “माझ्या वस्त्रांना कोणी स्पर्श केला?” ३१ त्याचे शिष्य त्यास म्हणाले, “लोकसमुदाय आपणाभोवती गर्दी करत आहे हे आपण पाहत आहा, तरी आपण म्हणता, मला कोणी स्पर्श केला?” ३२ मग जिने हे केले होते तिला पाहण्यास त्याने सगळीकडे बघितले. ३३ तेव्हा ती स्त्री आपल्या बाबतीत जे काही घडले, ते जाणून भीत भीत व कापत कापत त्याच्याकडे आली व त्याच्या पाया पढून तिने त्यास सर्वकाही सत्य सांगितले. ३४ तो तिला म्हणाला, “मुली, तुझ्या विश्वासाने तुला बेरे केले आहे. शांतीने जा आणि तुझ्या पीडेपासून मुक्त हो.” ३५ येशू हे बोलत आहे इत्क्यात सभास्थानाच्या अधिकाच्याच्या घराकडून काही माणसे येऊन त्यास म्हणाली, “आपली मुलगी मरण पावली, आता गुरुर्जीना त्रास कशाला देता?” ३६ परंतु येशू त्याच्या बोलण्याकडे लक्ष्य न देता, सभास्थानाच्या अधिकाच्याला म्हणाला, “भिऊ नकोस. विश्वास मात्र धर.” ३७ त्याने पेत्र,

६ नंतर येशू तेथून नासोरी या त्याच्या नगरात आला आणि त्याचे शिष्य त्याच्यामागे आले. २ शब्दाथ दिवशी तो सभास्थानात शिकवीत होता. पुष्कळ लोकांनी त्याची शिकवण ऐकली तेव्हा ते थक्क झाले. ते म्हणाले, “या मनुष्यास ही शिकवण कोठून मिळाली? त्यास देवाने कोणते ज्ञान दिले आहे आणि याच्या हातून हे केवळ चमत्कार होतात? ३ जो सुतार, मरीयेचा मुलगा आणि याकोब, योसे, यहूदा व शिमोन यांचा जो भाऊ तोच हा आहे ना?” आणि या आपल्याबरोबर आहेत त्या याच्या बहिणी नव्हेत काय? त्याचा स्वीकार करण्याविषयी त्यांना प्रश्न पडला. ४ मग येशू त्यांना म्हणाला, “संदेश्याचा सन्मान होत नाही असे नाही; मात्र त्याच्या नगरात, त्याच्या नातेवाईकात आणि त्याच्या कुटुंबात त्याचा सन्मान होत नसतो.” ५ थोळ्याशाच रोग्यांवर हात ठेवून त्याने त्यास बेरे केले, याशिवाय दुसरे कोणतेही महत्कृत्य त्यास तेथे करता आले नाही. ६ त्यांच्या अविश्वासामुळे त्यास आश्वर्य वाटले. नंतर येशू शिक्षण देत जवळपासच्या गावोगावी फिरला. ७ नंतर येशूने बारा शिव्यांना आपानाकडे बोलावून घेतले व त्यांना जोडीजोडीने पाठवू लागला, त्याने त्यास अशुद्ध आत्म्यावरचा अधिकार दिला. ८ आणि त्यास आज्ञा केली की, “काठीशिवाय प्रवासासाठी दुसरे काही घेऊ नका. भाकरी, झोळी किंवा कमरकशात पैसे घेऊ नका. ९ तरी चपला घालून चाला; दोन अंगरखे घालू नका.” १० आणखी तो त्यास म्हणाला, “ज्या कुठल्याही घरात तुम्ही जाल तेथे तुम्ही ते शहर सोडीपर्यंत राहा. ११ आणि ज्याठिकाणी तुमचे स्वागत होणार नाही किंवा तुमचे ऐकणार नाहीत तेथून निघताना, त्यांना साक्ष क्वावी म्हणून आपल्या तळ पायाची धूळ तेथेच झाडून टाका.” १२ मग शिष्य तेथून निघाले आणि लोकांनी पश्चात्ताप करावा

म्हणून त्यांनी घोषणा केली. १३ त्यांनी पुष्कळ भूते काढली विसावा घ्या.” कारण तेथे पुष्कळ लोक जात येत होते व आणि अनेक रोग्यांना तैलाभ्यंग करून त्यांना बरे केले. १४ त्यांना जेवायलाही सवड मिळत नव्हती. ३२ तेव्हा ते सर्वजण हेरोद राजाने येशूविषयी ऐकले कारण येशूचे नाव सगळीकडे तारवात बसून रानात गेले. ३३ परंतु पुष्कळ लोकांनी त्यांना गाजले होते. काही लोक म्हणत होते, “बापिस्मा करणारा जाताना पाहिले व ते कोण आहेत हे त्यांना कळाले तेव्हा सर्व योहान मरण पावलेल्यातून उठला आहे, म्हणून त्याच्याठायी गावांतील लोक पायीच धावत निघाले व त्याच्या येण्याअगेदरच चमत्कार करण्याचे सामर्थ्य आहे.” १५ इतर लोक म्हणत, “येशू ते तेथे पोहोचले. ३४ येशू किनायाला आल्यावर, त्याने मोठा एलीया आहे.” तर काहीजण म्हणत, “हा संदेशा फार पूर्वीच्या लोकसमुदाय पाहिला; ते मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरासारखे होते, संदेष्ट्यापैकी एक आहे.” १६ परंतु हेरोदाने जेव्हा ऐकले तेव्हा म्हणून त्यास त्यांचा कळवळा आला; म्हणून तो त्यांना बयाच तो म्हणाला, “ज्या योहानाचा मी शिरच्छेद केला तोच उठला गोटीविषयी शिक्षण देऊ लागला. ३५ दिवस बराच उतरल्यावर आहे.” १७ हेरोदाने स्वतः योहानाला पकडून तुरंगात टाकण्याची त्याचे शिष्य त्याच्याकडे येऊन म्हणाले, “ही अरण्यातली जागा आज्ञा दिली होती कारण त्याचा भाऊ फिलिप्प याची पत्नी आहे व आता दिवस फार उतरला आहे. ३६ लोकांस जाऊ घ्या हेरोदीया हिच्याबरोबर हेरोदाने लग्न केले होते. १८ व योहान म्हणजे ते भोवतालच्या शेतात व खेडयात जाऊन त्यांच्यासाठी हेरोदाला सांगत असे की, “तू आपल्या भावाची पत्नी ठेवावीस काहीतरी खायला विकत आणतील.” ३७ परंतु त्याने त्यास हे शास्त्रानुसार नाही.” ३९ याकरिता हेरोदीयेने योहानाविरुद्ध उत्तर दिले, “तुम्हीच त्यांना काहीतरी खावयास घ्या.” ते त्यास मनात अडी धरली. ती त्यास ठार मारण्याची संधी पाहत होती. म्हणाले, “आम्ही जाऊन त्यांना खाण्यासाठी दोनेशी चांदीच्या परंतु ती त्यास मारू शकली नाही, २० कारण योहान नीतिमान नाण्याच्या भाकरी विकत आणतील.” ३८ तो त्यांना आणि पवित्र मनुष्य आहे जे जाणून हेरोद त्याचे भय धरीत असे म्हणाला, “जा आणि पाहा की तुमच्याजवळ किंती भाकरी व त्याचे संरक्षण करी. हेरोद योहानाचे बोलणे ऐके तेव्हा, फार आहेत?” पाहिल्यावर ते म्हणाले, “आमच्याजवळ पाच भाकरी गोंधळून जाई, तरी तो त्याचे म्हणणे आनंदाने ऐकून घेत असे. आणि दोन मासे आहेत.” ३९ येशूने सर्व लोकांस आज्ञा केली २१ मग एके दिवशी अशी संधी आली की हेरोदिया काहीतरी की गटागटाने हिरवळीवर बसावे. ४० तेव्हा ते शंभर शंभर व करू शकेली. आपल्या वाढदिवशी हेरोदाने आपले महत्त्वाचे पन्नास पन्नास असे पंक्तीपंक्तीने बसले. ४१ येशूने पाच भाकरी अधिकारी, सैन्यांतील सरदार व गालील प्रांतातील प्रमुख आणि दोन मासे घेऊन वर स्वर्गाकडे पाहून, आशीर्वाद दिला लोकांस मेजवानी दिली. २२ हेरोदीयाच्या मुलीने स्वतः आत आणि भाकरी मोडल्या व त्या लोकांस वाढण्यासाठी आपल्या जाऊन नाच करून हेरोद व आलेल्या पाहुण्यांना आनंदित केले. शिष्यांजवळ दिल्या आणि दोन मासेसुद्धा वाटून दिले. ४२ मग तेव्हा हेरोद राजा मुलीला म्हणाला, “तुला जे पाहिजे ते माग ते सर्व जेवन करून तृप्त झाले. ४३ आणि त्यांनी उरलेल्या म्हणजे मी ते तुला देईन.” २३ तो शेपथ वाटून तिला म्हणाला, तुकड्यांच्या बारा टोपल्या भरून घेतल्या आणि माशांचेही तुकडे “माझ्या अर्ध्या राज्यापर्यंत जे काही तू मागशील ते मी तुला नेले. ४४ भाकरी खाणारे पाच हजार पुरुष होते. ४५ नंतर देईन.” २४ ती बाहेर गेली आणि तिच्या आईला म्हणाली, “मी मी लोकसमुदायाला निरोप देतो आणि तुम्ही तारवात बसून काय मग?” आई म्हणाली, “बापिस्मा करणाऱ्या योहानाचे पलीकडे बेथसैदा येथे जा, असे सांगून येशूचे लगेच शिष्यांना शीर.” २५ आणि ती मुलगी लगेच आत राजाकडे गेली आणि त्याच्यापुढे जाण्यास सांगितले. ४६ लोकांस निरोप देऊन तो म्हणाली, “मला तुम्ही या क्षणी बापिस्मा करणाऱ्या योहानाचे प्रार्थना करण्यास डोंगरावर गेला. ४७ संध्याकाळ झाली तेव्हा शीर तबकात घालून घ्यावे अशी माझी इच्छा आहे.” २६ राजाला तारू सरोवराच्या मध्यभागी होता आणि येशू एकटाच जमिनीवर फार वाईट वाटले, परंतु त्याच्या शपथेमुळे व भोजनास आलेल्या होता. ४८ मग त्यांना वल्ही मारणे अवघड जात आहे असे त्यास पाहुण्यांमुळे त्यास तिला नकार घ्यावा असे वाटले नाही. २९ दिसते, कारण वारा त्यांच्या विसूद्धाचा होता. नंतर पहाटे तीन ते तेव्हा राजाने लगेच वथ करण्याच्याला पाठवले व योहानाचे शीर सहाय्या दरम्यान येशू सरोवरावरून चालत त्यांच्याकडे आला, घेऊन येण्याची आज्ञा केली. मग तो गेला व तुरऱ्यात जाऊन त्यांच्याजवळून पुढे जाण्याचा त्याचा बेत होता. ४९ पण त्यास त्याने योहानाचे शीर कापले. २८ ते शीर तबकात घालून मुलीला सरोवरातील पाण्यावरून चालतांना पाहिले, तेव्हा त्यांना ते भूत दिले व मुलीने ते आईला दिले. २९ हे ऐकल्यावर, योहानाचे आहे असे वाटले व ते ओरडले. ५० कारण त्या सर्वांनी त्यास शिष्य आले आणि त्यांनी त्याचे शीर उचलले आणि कबरेत पाहिले व ते घाबरून गेले. तो लगेच त्यांना म्हणाला, “धीर धरा, नेऊन ठेवले. ३० यानंतर प्रेषित येशूभोवती जमले आणि त्यांनी भिऊ नका, मी आहे.” ५१ नंतर तो त्यांच्याकडे तारवात गेला जे केले आणि शिकविले ते सर्व त्यास सांगितले. ३१ नंतर तेव्हा वारा शांत झाला. ते अतिशय आश्रयचकित झाले. ५२ तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही रानात एकांती चला आणि थोडा कारण त्यांना भाकरीची गोष्ट समजली नव्हती आणि त्यांची

मने कठीण झाली होती. ५३ त्यांनी सरोवर ओलांडल्यावर ऐका व हे समजून घ्या. १५ बाहेरून मनुष्याच्या आत जाऊन ते गनेसरेतला आले व तास बांधून टाकले. ५४ ते तारवातून त्यास अपवित्र करील असे काही नाही, तर मनुष्याच्या आतून उतरताच लोकांनी येशूला ओळखले. ५५ आणि ते आसपासच्या जे निघेते तेते त्यास अपवित्र करते. ज्या कोणाला ऐकण्यास सर्व भागात चोहोकडे धावपल करीत फिरले व जेथे कोठे तो कान आहेत तो ऐको.” १७ लोकसमुदायाला सोडून येशू घरात आहे म्हणून त्यांच्या कानी आले, तेथे तेथे लोक दुखणेकच्याना गेला तेव्हा शिष्यांनी त्यास या दाखल्याविषयी विचारले, १८ तो बाजेवर घालून नेऊ लागले. ५६ तो गावात किंवा शेतमळयात त्यांना म्हणाला, “तुम्हास देखील हे समजत नाही काय? जे कोठेही जावा, तेथे लोक दुखणेकच्याना भर बाजारात आणून बाहेरून मनुष्याच्या आत जाते ते त्यास अपवित्र करीत नाही हे ठेवत आणि आपल्या वस्त्राच्या गोऱ्याला तरी स्पर्श करू घ्या तुम्हास समजत नाही का? १९ कारण ते त्याच्या अंतःकरणात अशी त्यास विनंती करीत आणि जितक्यांनी त्यास स्पर्श केला जात नाही तर त्याच्या पोटात जाते नंतर ते विषेद्वारे शरीराबाहेर पडते.” असे सांगून सर्वप्रकारचे अन्न त्याने शुद्ध घोषित केले.

७ काही परुशी आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक जे यशलेम

शहराहून आले होते, ते येशूभोवती जमले. २ आणि त्यांनी त्याच्या काही शिष्यांना अशुद्ध, म्हणजे विधीग्रंथ हात न धुत जेवताना पाहिले. ३ कारण परुशी व इतर सर्व यहूदी वाडवडिलांचे नियम पाळून विशिष्ट रीतीने नीट हात धुतल्याशिवाय जेवत नाहीत. ४ बाजारातून आणलेली कुठलीही वस्तू धुतल्याशिवाय ते खात नाहीत. त्यांच्या पूर्वांच्या इतर अनेक चालारीती ते पाळतात आणि व्याले, घागरी, तांब्याची भांडी धुणे अशा दुसरे इतर नियमी पाळतात. ५ मग परुशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांनी येशूला विचारले, “तुझे शिष्य वाडवडिलांच्या नियम प्रमाणे का जगत नाहीत? हात न धुत का जेवतात?” ६ येशू त्यांना म्हणाला, “यशायाने जेक्का तुम्हा ढोंगी लोकांविषयी भविष्य केले तेव्हा त्याचे बोरवरच होते. यशाया लिहितो, ‘हे लोक ओठांनी माझा सन्मान करतात परंतु त्याची अंतःकरणे माझ्यापासून दूर आहेत. ७ ते व्यर्थ माझी उपासना करतात कारण ते लोकांस शास्त्र म्हणून जे शिकवतात ते मनुष्यांनी केलेले नियम असतात.’ ८ तुम्ही देवाच्या आजांचा त्याग केला असून, आता तुम्ही मनुष्याची परंपरा पाळत आहात.” ९ आणखी तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही आपल्या परंपरा पाळण्याकरता देवाची आज्ञा मोडण्यासाठी सोयीस्कर पदूत शोधून काढली आहे. १० मोशेने सांगितले आहे की, ‘तू आपल्या आई-वडीलांचा सन्मान कर आणि जो मनुष्य आपल्या वडिलांबद्दल किंवा आईबद्दल वाईट बोलतो, त्यास ठार मारलेच पाहिजे.’ ११ परंतु तुम्ही शिकविता, एखादा मनुष्य आपल्या वडिलांना व आईला असे म्हणू शकतो की, ‘तुम्हास मदत करण्यासाठी माझ्याकडे थोडे फार आहे, परंतु तुम्हास मदत करण्यासाठी मी ते वापरणार नाही, मी ते देवाला अर्पण करण्याचे ठरवते आहे.’ १२ तर तुम्ही त्यास त्याच्या वडिलांसाठी किंवा आईसाठी पुढे काहीच करू देत नाही. १३ अशाप्रकारे तुम्ही आपला संप्रदाय चालू ठेवून देवाचे वचन रद्द करता आणि यासारख्या पुष्कळ गोष्टी करता.” १४ तेव्हा येशूने लोकसमुदायाला पुन्हा बोलावून म्हटले, “प्रत्येकाने माझे

२० आणखी तो म्हणाला, “जे मनुष्याच्या अंतःकरणातून बाहेर पडते ते मनुष्यास अपवित्र करते. २१ कारण आतून म्हणजे अंतःकरणातून वाईट विचार बाहेर पडतात. जारकर्म, चोरी, खून, २२ व्यभिचार, लोभ, वाईटपणा, कपट, असभ्यता, मत्सर, शिव्यागाळी, अहंकार आणि मूर्खपणा, २३ या सर्व वाईट गोष्टी आतून बाहेर पडतात आणि मनुष्यास अपवित्र करतात.” २४ येशू त्या ठिकाणाहून निघून सोर आणि सिदेन प्रांतात गेला. तेथे तो एका घरात गेला व हे कोणाला कळू नये अशी त्याची इच्छा होती. तरी त्यास गुप्त राहणे शक्य नव्हते. २५ पण जिच्या लहान मुलीला अशुद्ध आत्मा लागला होता अशा एका स्त्रीने त्याच्याविषयी लोग्य ऐकले व ती येऊन त्याच्या पाया पडली. २६ ती स्त्री ग्रीक होती व सिरीयातील फिनीशिया येथे जमली होती. तिने येशूला आपल्या मुलीतून भूत काढण्याची विनंती केली. २७ तो तिला म्हणाला, “प्रथम मुलांना तृप्त होऊ दे कारण मुलांची भाकरी घेऊन कुत्र्याला टाकणे योग्य नके.” २८ परंतु ती त्यास म्हणाली, “प्रभू, कुत्रीसुद्धा मुलांच्या हातून मेजाखाली पडलेला चुरा खातात.” २९ तो त्या स्त्रीला म्हणाला, “तुझ्या या बोलण्यामुळे जा, तुझ्या मुलीतून भूत निघून गेले आहे.” ३० मग ती घरी आली तेव्हा तिची मुली अंथरुणावर पडली आहे व तिच्यातून भूत निघून गेले आहे. असे तिने पाहिले. ३१ येशू सोर भोवतालच्या प्रदेशातून परतला आणि सिदेनाहून दक्कापलीसच्या वाटेने गालीलच्या सरोवराकडे आला. ३२ तेथे काही लोकांनी एका बहिच्या-तोतच्या मनुष्यास येशूकडे आणले व आपण त्याच्यावर हात ठेवावा अशी विनंती केली. ३३ येशूने त्यास लोकांपासून एका बाजूस घेऊन त्याच्या कानात आपली बोटे घातली व थुंकून त्याच्या जीभेला स्पर्श केला. ३४ त्याने स्वर्गाकडे पाहून उसासा टाकला व तो म्हणाला, “इम्पाथा.” म्हणजे, “मोकळा हो.” ३५ आणि त्याच क्षणी त्याचे कान मोकळे झाले आणि जीभेचा बंद सुटला व त्यास बोलता येऊ लागले. ३६ तेव्हा हे कोणाला सांगू नका असे त्याने त्यांना निश्चन सांगितले. परंतु तो त्यांना जसजसे सांगत गेला, तसतसे ते अधिकच जाहीर करत गेले. ३७ ते लोक फारच

आश्वर्यचकित झाले व म्हणाले, “त्याने सर्वकाही चांगले केले हजारांसाठी मी सात भाकरी मोडल्या, तेव्हा तुम्ही तुकड्यांच्या आहे. तो बहिज्यांना ऐकण्यास आणि मुक्यांना बोलावयास किंतु टोपल्या गोळा केल्या?” शिष्यांनी उत्तर दिले, “सात.”

त्यांच्याजवळ खावयास काही नव्हते. येशूने आपल्या शिष्यांना बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, २ “मला या लोकांच्या कल्पवळा येतो, कारण आज तीन दिवस ते माझ्याबोरबर आहेत आणि त्यांच्याजवळ खावयास काही नाही. ३ मी जर त्यांना उपाशी घरी पाठवले तर ते रस्त्यातच कासावीस होऊन पडतील आणि त्यांच्यातील काही तर दुरून आले आहेत.” ४ त्याच्या शिष्यांनी उत्तर दिले, “येथे अरण्यात हे तृप्त होतील इतक्या भाकरी कोठून आणाव्यात?” ५ त्याने त्यांना विचारले, “तुमच्याजवळ किंती भाकरी आहेत?” ते म्हणाले, “सात.” ६ त्याने लोकांस जमिनीवर बसण्याची आज्ञा केली. त्याने सात भाकरी घेतल्या, आभार मानले व त्या मोडल्या व आपल्या शिष्यांचवळ त्या वाढण्यास दिल्या आणि त्यांनी त्या लोकांस वाढल्या. ७ त्यांच्याजवळ थोडे लहान मासे होते, त्यास त्याने आशीर्वाद देऊन तेही वाढावयास सांगितले. ८ ते जेवून तृप्त झाले व उरलेल्या तुकड्यांच्या सात टोपल्या त्यांनी भरल्या. ९ तेथे सुमारे चार हजार पुरुष होते. मग येशूने त्यांना घरी पाठवले. १० आणि लगेच तो आपल्या शिष्यांसह तारवात बसला व दलमनुषा प्रदेशात गेला. ११ मग काही परश्य येऊन त्याच्याशी वाद घालू लागले. त्याची परीक्षा पाहावी म्हणून त्यांनी त्यास स्वर्गातून चिन्ह माणितले. १२ आपल्या आत्म्यात दीर्घ उसासा टाकून तो म्हणाला, “ही पिढी चिन्ह का मागते? मी तुम्हास खेरे सांगतो की, या पिढीला चिन्ह दिले जाणार नाही.” १३ नंतर तो त्यांना सोडून पुन्हा तारवात जाऊन बसला व सरोवराच्या पलीकडच्या बाजूस गेला. १४ तेव्हा शिष्य भाकरी आणण्याचे विसरले होते आणि तारवात त्यांच्याजवळ एकच भाकर होती. १५ येशूने त्यांना निक्षून सांगितले, “सांभाळा, परश्यांचे खमीर व हेरोदाचे खमीर यापासून सावध राहा.” १६ मग ते आपसात चर्चा करू लागले की, “आपल्याजवळ भाकरी नाहीत म्हणून तो बोलला की काय?” १७ ते काय बोलत होते हे ओळखून येशू त्यास म्हणाला, “आपणाजवळ भाकरी नाहीत याविषयी चर्चा का करता? अजून तुमच्या लक्षात आले नाही काय व तुम्हास समजूनही समजत नाही काय? तुमचे अंत:करण कठीण झाले आहे काय? १८ डोळे असून तुम्हास दिसत नाही काय? कान असून तुम्हास ऐकू येत नाही काय? तुम्हास आठवत नाही काय? १९ मी पाच हजार लोकांस पाच भाकरी वाटून दिल्या तेव्हा तुम्ही तुकड्यांमधून किंती टोपल्या गोळा केल्या.” शिष्यांनी उत्तर दिले, “बारा.” २० “आणि चार

२१ मग येशू त्यांना म्हणाला, “अजूनही तुम्हास समजत नाही काय?” २२ ते बेथसैदा येथे आले. तेव्हा लोकांनी त्याच्याकडे एका अंधल्याला आणले व आपण त्यास स्पर्श करावा अशी विनंती केली. २३ मग त्याने आंधल्याचा हात धरून त्यास गवावाहेर नेले मग येशू त्या अंधल्याच्या डोळ्यावर थुकून व त्याच्यावर हात ठेवून त्यास विचारले, “तुला काही दिसते काय?” २४ त्याने रपा हिले आणि म्हणाला, “मला माणसे दिसत आहेत असे वाटते कारण ती मला झाडांसारखी दिसत आहेत, तरीही ती चालत आहेत.” २५ नंतर येशूने पुन्हा आपले हात त्या मनुष्याच्या डोळ्यावर ठेवले. त्याने डोळे उघडले तेव्हा त्यास दृश्यी आली आणि त्यास सर्वकाही स्पष्ट दिसू लागले. २६ येशूने त्याला, “त्या गावात पाऊल देखील टाकू नको” असे संगून घरी पाठवून दिले. २७ मग येशू व त्याचे शिष्य फिलीपा कैसरीया नामक प्रदेशास जाण्यास निघाले. वाटेत त्याने त्याच्या शिष्यांना विचारले, “लोक मला कोण म्हणून ओळखतात?” २८ त्यांनी त्यास उत्तर दिले, “काहीजण म्हणतात, तुम्ही बाप्तिस्मा करणारा योहान, तर इतर काही एलीया समजतात, तर दुसरे काही तुम्ही संदेश्यांपैकी एक आहात असे म्हणतात.” २९ मग येशूने त्यांना विचारले, “तुम्हास मी कोण आहे असे वाटते?” पेत्राने उत्तर दिले, “तू खिस्त आहेस.” ३० येशू शिष्यांना म्हणाला, “मी कोण आहे हे कोणालाही सांगू नका.” ३१ तो त्यांना शिकवू लागला, मनुष्याच्या पुत्राने पुष्कळ दुःखे भोगावी. वडील, मुख्य याजक लोक, नियमशास्त्राचे शिक्षक यांजकडून नाकाराले जावे, त्यास जिवे माले जावे व तिसऱ्या दिवशी त्याने पुन्हा उठावे हे होणे अगत्याचे आहे. ३२ त्याने हे स्पष्टपणे सांगितले, तेव्हा पेत्राने येशूला बाजूला घेतले व तो त्यास दटावू लागला. ३३ परंतु येशूने वकळून आपल्या शिष्यांकडे पाहिले व पेत्राला धमकावून म्हटले, “अरे सैताना, माझ्यापुढून निघून जाऊ कारण तू देवाच्या गोषीकडे लक्ष लावती नाहीस, तर मनुष्याच्या गोषीकडे लक्ष लावतोस.” ३४ नंतर त्याने आपल्या शिष्यांसह लोकांस बोलावले व त्यांना म्हणाला, “जर कोणाला माझ्यामागे यायचे असेल तर त्याने स्वतःला नाकारावे. आपला वथस्तंभ उचलून घ्यावा व माझ्यामागे यावे. ३५ जो कोणी आपला जीव वाचवू पाहतो तो जीवाला मुकेल व जो कोणी माझ्यासाठी व सुवार्तेसाठी जिवाला मुकेल तो आपला जीव वाचवील. ३६ मनुष्याने सर्व जग मिळविले व आपल्या जीवाचा नाश करून घेतला तर त्यास काय लाभ? ३७ जीवाच्या मोबदल्यात मनुष्य काय देऊ शकेल? ३८ देवाशी अप्रामाणिक आणि पापी पिढीत जो कोणी माझी व माझ्या वचनांची लाज धरतो तर मनुष्याचा गोळा केल्या.” शिष्यांनी उत्तर दिले, “बारा.” ३९ “आणि चार

पुत्रही जेव्हा तो आपल्या पित्याच्या गौरवात पवित्र दूतांसह त्यास काढावायास सांगितले परंतु ते काढू शकले नाहीत.” येईल तेका त्यांची लाज धरील.”

१ येशू त्या लोकांस म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो की, येथे उभे असलेले काही असे आहेत की, ज्यांना देवाचे राज्य सामर्थ्यानिशी आलेले दिसेपर्यंत मरणाचा अनुभव येणार नाही.”

२ सहा दिवसानंतर येशूने पेत्र, याकोब आणि योहान यांना आपल्याबरोबर एका उंच डोंगरावर नेले आणि तेथे त्यांच्यासमोर त्याचे रूपांतर झाले. ३ त्याची वस्त्रे चमकदार, अत्यंत पांढरी शुभ्र, इतकी की तशी पृथ्वीवरील कोणत्याही परिटाला शुभ्र करता येणार नाहीत, अशी झाली होती. ४ तेका एलीया व मोशे त्याच्याबरोबर प्रकट झाले, ते येशूबरोबर संभाषण करीत होते. ५ पेत्र येशूला म्हणाला, “रब्बी, आपण येथे आहेत हे चांगले आहे. आपण तीन मंडप बनवू एक आपणासाठी, एक मोशेसाठी व एक एलीयासाठी.” ६ पेत्र असे बोलला कारण काय बोलावे ते त्यास समजेना कारण ते भयभीत झाले होते. ७ तेका एक ढग आला आणि त्याने त्यांच्यावर छाया केली आणि मेघातून एक वाणी झाली, “हा माझा प्रिय पुत्र आहे याचे तुम्ही ऐका.” ८ अचानक, त्यांनी एकदम सभोवती पाहीले तेका त्यांना येशूशिवाय कोणीही दिसले नाही. ९ ते डोंगरावरून खाली येत असता, येशूने त्यांना आज्ञा केली की, “तुम्ही जे पाहीले आहे ते मनुष्याचा पुत्र मरण पावलेल्यातून उठेपर्यंत कोणालाही सांगू नका.” १० म्हणून त्यांनीही गोष्ट त्यांच्यातच ठेवली, परंतु ते मरण पावलेल्यातून उठणे याचा अर्थ काय याविषयी आपसात चर्चा करीत होते. ११ त्यांनी येशूला विचारले, “प्रथम एलीया आला पाहिजे असे नियमशास्त्राचे शिक्षक का म्हणातात?” १२ तो त्यांना म्हणाला, “होय, एलीया पहिल्याने येऊन सर्वकाही व्यवस्थितपणे करतो हे खरे आहे. परंतु मनुष्याच्या पुत्राविषयी त्याने पुष्कळ दुःखे सोसावीत व नाकारले जावे असे पवित्र शास्त्रात का लिहिले आहे?” १३ मी तुम्हास सांगतो, एलीया आलाच आहे आणि त्याच्याविषयी लिहिल्याप्रमाणे, त्यांना पाहिजे तसे त्यांनी त्याचे केले.” १४ नंतर ते शिष्यांजवळ आले, तेका त्यांना त्यांच्याभोवती मोठा लोकसमुदाय आहे आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक त्याच्याशी वाद करत आहेत असे त्यांना दिसले. १५ सर्व लोक येशूला पाहताच आश्वर्यकित झाले आणि ते त्याचे स्वागत करण्यासाठी धावले.

१६ येशूने शिष्यांना विचारले, “तुम्ही त्यांच्याशी कसला वाद घालीत आहात?” १७ तेका समुदायातील एकाने त्यास उत्तर दिले, “गुरुजी, मी माझ्या मुलाला आपणाकडे आणले. त्यास दुष्ट आत्मा लागला असून तो बोलू शकत नाही. १८ आणि जेव्हा तो त्यास धरतो तेका त्यास खाली आपटतो व तोंडाला फेस आणतो, दात चावतो व नंतर ताठ होतो. मी आपल्या शिष्यांना

त्यास काढावायास सांगितले परंतु ते काढू शकले नाहीत.”

१९ येशू त्यांना म्हणाला, “हे विश्वासहीन पिढी, मी कोठवर तुमच्याबरोबर असणार? मी तुमच्याबरोबर कोठवर सहन करू? मुलाला इकडे आणा.” २० नंतर त्यांनी मुलाला येशूकडे आणले आणि जेव्हा त्या दुष्ट आत्याने येशूकडे पाहिले तेका लगेच त्या मुलाला पिळून टाकले आणि तो जमिनीवर पडून तोंडाला फेस आणून लोळू लागला. २१ नंतर येशूने त्याच्या वडिलांना विचारले, “किती काळ हा असा आहे?” वडीलांनी उत्तर दिले,

“बाळपणापासून हा असा आहे. २२ पुष्कळदा ठार करण्यासाठी त्याने त्यास अग्नीत किंवा पाण्यात टाकले. जर आपल्या हातून काही होणे शक्य असेल तर आम्हावर दया करा व आम्हास मदत करा.” २३ येशू त्यास म्हणाला, “शक्य असेल तर, असे कसे म्हणतोस? विश्वास ठेवणाऱ्याला सर्वकाही शक्य आहे.”

२४ तेका लागलेच मुलाचे बडील मोठ्याने ओरडून म्हणाले, “मी विश्वास करतो, माझा अविश्वास घालवून टाका.” २५ येशूने लोकसमुदाय त्याच्याकडे धावत येत आहे असे पाहिले तेका येशू त्या दुष्ट आत्याला धमकावून म्हणाला, “अरे मुक्या बहिच्या आत्या, मी तुला आज्ञा करतो की, याच्यातून बाहेर नीध आणि पुण्हा कधीही याच्यात शिरू नको.” २६ नंतर तो ओरडून व त्यास अगदी पिळून बाहेर निघाला व मुलगा मृतसारखा झाला आणि लोकांस वाटले, तो मरण पावला. २७ परंतु येशूने त्यास हातास धरून त्यास उठवले आणि तो उभा राहिला. २८ नंतर येशू धरात गेल्यावर त्याच्या शिष्यांनी त्यास एकांतात विचारले, “आम्ही तो अशुद्ध आत्मा का काढू शकलो नाहीत?”

२९ येशू त्यांना म्हणाला, “ही जात प्रार्थनेवाचूनदुसऱ्या कशानेही निघणे शक्य नाही.” ३० ते तेशून निघाले आणि गालील प्रांतातून प्रवास करीत चालले होते. हे कोणालाही कळू नये अशी येशूच्या इच्छा होती. ३१ कारण तो आपल्या शिष्यांना शिकवीत होता. तो त्यांना म्हणाला, “मनुष्याचा पुत्र विश्वासघाताने धरून मनुष्यांच्या हाती दिला जाणार आहे. ते त्यास ठार मारतील. परंतु मारला गेल्यानंतर तो तिसऱ्या दिवशी उठेल.” ३२ पण या बोलण्याचा अर्थ त्यांना समजला नाही आणि त्याचिष्यी त्यास विचारण्यास ते भीत होते. ३३ पुढे ते कफण्हूम्हास आले. येशू धरात असता त्याने त्यांना विचारले, “वारेत तुम्ही कशाविषयी चर्चा करीत होता?” ३४ परंतु ते गप्प राहिले कारण वारेत त्यांनी सर्वांत मोठा कोण याविषयी चर्चा चालली होती. ३५ मग येशू खाली बसला, त्याने बाराजणांना बोलावून त्यांना महटले, “जर कोणाला पाहिले व्हावयाचे असेल तर त्याने सर्वात शेवटला व सर्वांचा सेवक झाले पाहिजे.” ३६ मग येशूने एक बालकास घेऊन त्यांच्यामध्ये उभे केले व त्यांना म्हणाला?

३७ “जो कोणी या लहान बालकाला माझ्या नावाने स्वीकारतो तो मला स्वीकारतो आणि जो कोणी मला स्वीकारतो तो केवळ

माझाच स्वीकार करतो असे नाही तर ज्याने मला पाठवले यापुढे ती दोन नाहीत तर एकदेह आहेत. ९ यासाठी देवाने जे त्याचाही स्वीकार करतो.” ३८ योहान येशूला म्हणाला, “गुरुजी, जोडले आहे, ते मनुष्याने तोडू करू नये.” १० नंतर येशू व शिष्य आम्ही एकाला आपल्या नावाने भूते काढताना पाहिले घरात असता, शिष्यांनी या गोषीविषवी पुन्हा त्यास विचारले. आम्ही त्यास मना केले, कारण तो आपल्यापैकी नव्हता.” ३९ ११ तो त्यांना म्हणाला, “जो कोणी आपली पत्ती टाकतो व परंतु येशू म्हणाला, “त्याला मना करू नका, कारण जो कोणी दुसरीबोर लग्न करतो तो आपल्या पत्तीविरुद्ध व्यभिचार माझ्या नावाने चमत्कार करतो तो नंतर माझ्याविषवी वाईट करतो. १२ आणि जर पत्ती आपल्या पत्तीला सोडते आणि बोलू शूश्कणार नाही. ४० जो आपल्याला प्रतिकूल नाही तो दुसर्याबोर लग्न करते, तर तीही व्यभिचार करते.” १३ मग आपल्याला अनुकूल आहे. ४१ मी तुम्हास खरे सांगतो, ख्रिस्ताचे त्याने बालकांस हात ठेवावा? करावा आणि आशीर्वाद द्यावा म्हणून तुम्हास जो कोणी एक प्याला पाणी देईल तो नक्कीची म्हणून लोकांनी त्यांना त्याच्याकडे आणले, परंतु शिष्यांनी आपल्या प्रतिफळाला मुकणार नाही.” ४२ माझ्यावर विश्वास आणणाऱ्यांना दाटवले. ४४ येशूने हे पाहिले तेव्हा तो रागवला ठेवणाऱ्या या लहानातील एकाला जो कोणी देवापासून परवृत्त आणि त्यांना म्हणाला, “लहान बालकांना माझ्याकडे येऊ द्या. करील, त्याच्या गळ्यात जात्याची तळी बांधून त्यास समुद्रात फेकून देणे हे त्याच्यासाठी बेरे आहे. ४३ जर तुझा उजवा हात तुला पाप करण्यासाठी प्रवृत्त करीत असेल तर तो तोडून टाक. दोन हात असून नरकात न विझाणाऱ्या अग्नीत जाण्यापेक्षा एक हात नसून जीवनात जाणे बेरे. (Geenna g1067) ४५ आणि जर तुझा पाप तुला पाप करण्यासाठी प्रवृत्त करीत असेल तर तो काढून टाक. दोन हात असून जेथे त्यांना खाणारे किडे मरत नाहीत आणि अग्नी विझत नाही अशा नरकात फेकले जावे यापेक्षा एक डोळा असून देवाच्या राज्यात जाणे हे बेरे (Geenna g1067) ४६ कारण प्रत्येकाची अग्नीने परीक्षा घेतली जाईल. ५० व आपल्या आईचा सन्मान कर.” २० तो मनुष्य म्हणाला, “मीठ चांगले आहे. जर मीठाने त्याचा खारटपणा घालविला तर ते पुन्हा कसे खारट कराल. तुम्ही आपणामध्ये मीठ असू द्या आणि एकमेकांबरोबर शांतीने रहा.”

१० नंतर येशूने ती जागा सोडली आणि यहूदीया प्रांतात व

यार्देन ओलोांडून पलीकडे गेला. लोक समुदाय एकत्र जमून त्याच्याकडे आले आणि आपल्या चालीप्रमाणे त्याने त्यांना शिकविले. २ काही परूशी येशूकडे आले. त्यांनी त्यास विचारले, “पतीने पत्ती सोडावी हे कायदेशीर आहे काय?” हे तर त्यांनी त्याची परीक्षा पाहण्यासाठी विचारले. ३ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “मोशेने तुम्हास काय आज्ञा दिली आहे?” ४ ते म्हणाले, “मोशेने पुरुषाला सूटपत्र लिहिण्याची व असे करून आपल्या पत्तीला सोडण्याची परवानगी दिली आहे.” ५ येशू म्हणाला, “केवळ तुमच्या अंतःकरणाच्या कठीणपणामुळे मोशेने ही आज्ञा तुमच्यासाठी लिहून ठेवली. ६ परंतु उत्पत्तीच्या आरंभापासून देवाने त्यांना नर व नारी असे निर्माण केले. ७ या कारणामुळे पुरुष आपल्या आई-वडीलांना सोडून आपल्या पत्तीशी जडून राहील. ८ आणि ती दोघे एकदेह होतील. म्हणून त्यास म्हणाला, “देवाच्या राज्यात धनवानांचा प्रवेश होणे किती कठीण आहे.” २४ त्याचे शब्द ऐकून शिष्य थक्क झाले, परंतु येशू त्यांना पुन्हा म्हणाला, “माझ्या मुलांना, देवाच्या राज्यात प्रवेश होणे किती कठीण आहे! २५ श्रीमंतांचा देवाच्या राज्यात धनवानांचा प्रवेश होणे किती कठीण आहे.” २६ ते यापेक्षाही अधिक आर्यचकित झाले आणि एकमेकाला म्हणाले, “तर मग कोणाचे तारण होणे शक्य आहे?” २७ त्याच्याकडे पाहून येशू म्हणाला, “मनुष्यांना हे अशक्य आहे पण देवाला नाही, कारण देवाला सर्व गोषी शक्य आहेत.” २८ पेत्र त्यास म्हणून लागला, “पाहा, आम्ही सर्व

सोडले आहे आणि आपल्यामागे आलो आहोत.” २९ येशू करावयास आला आहे, पुष्कळांच्या खंडणीकरिता आपला जीव म्हणाला, “मी तुम्हास खेरे सांगतो, ज्याने ज्याने माझ्याकरिता व देण्यासाठी आला आहे.” ३६ मग ते यरीहो शहरास आले. येशू सुवार्तेकरता घरदार, बहिं, भाऊ, आईबडील, मुलेबाळे किंवा शेतीवाडी सोडली आहे, ३० अशा प्रत्येकाला शेवटच्या काळी शेते आणि येणाऱ्या युगात सार्वकालिक जीवन मिळाल्याशिवाय येशू जात आहे तेव्हा तो मोठ्याने ओरडून म्हणू लागला, “येशू राहणार नाही. (aiōn g165, aiōnios g166) ३१ तरी पहिले ते शेवटचे दाविदाचे पुत्र माझ्यावर दया करा.” ४८ तेव्हा त्याने गप्प बसावे व शेवटचे ते पहिले, असे पुष्कळ जणांचे होईल.” ३२ मग ते वर म्हणून अनेकांनी त्यास दटावले. पण तो अधिक मोठ्याने यरूशलेम शहराच्या वाटिने जात असता येशू त्यांच्यापुढे चालाला ओरडून म्हणू लागला, “येशू दाविदाचे पुत्र मजवर दया करा.” होता. त्याचे शिष्य विस्मित झाले आणि त्याच्यामागून येणारे ४९ मग येशू थांबला आणि म्हणाला, “त्याला बोलवा,” तेव्हा घावरले होते. नंतर येशूने त्या बारा शिष्यांना पुन्हा एकाबाजूला त्यांनी आंधळ्या मनुष्यास बोलावून म्हटले, “धीर धर, येशू घेतले आणि स्वतःच्या बाबतीत काय घडणार आहे हे त्यांना तुला बोलवत आहे.” ५० त्या आंधळ्याने आपला झागा टाकला, सांगू लागला. ३३ “पाहा! आपण वर यरूशलेम शहरास जात उडी मारली व तो येशूकडे आला. ५१ येशू त्यास म्हणाला, आहोत आणि मनुष्याचा पुत्र धरून मुख्य याजक लोक आणि “मी तुझ्यासाठी काय करावे अशी तुझी इच्छा आहे?” आंधळा नियमस्थास्त्राचे शिक्षक यांच्या हाती दिला जाईल. ते त्यास मनुष्य त्यास म्हणाला, “रब्बी, मला पुन्हा दृष्टी प्राप्त व्हावी.” मरणाची शिक्षा देतील आणि ते त्यास परराष्ट्रीय लोकांच्या ५२ मग येशू त्यास म्हणाला, “जा! तुझ्या विश्वासाने तुला बरे हाती देतील. ३४ ते त्याची थद्वा करतील, त्याच्यावर थंकतील, केले आहे.” लगेच तो पाहू लागला आणि रस्त्याने तो येशूच्या त्यास फटके मारतील, ठार करतील आणि तीन दिवसानी तो मागे चालू लागला.

पुन्हा उठेल.” ३५ याकोब व योहान हे जब्दीचे पुत्र त्याच्याकडे आले आणि त्यास म्हणाले, “गुरुजी, आम्ही आपणाजवळ जे मागू ते आपण आमच्यासाठी करावे अशी आमची इच्छा आहे.” ३६ येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुमच्यासाठी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?” ३७ ते म्हणाले, “आपल्या वैभवात आमच्यापैकी एकाला तुमच्या उजवीकडे व दुसऱ्याला डावीकडे बसण्याचा अधिकार घावा.” ३८ येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही काय मागत आहात हे तुम्हास कळत नाही. मी जो प्याला पिणार आहे, तो तुमच्याने घेणे शक्य आहे काय? किंवा मी जो बाप्तिस्मा घेणार आहे तो तुमच्याने घेणे शक्य आहे काय?” ३९ ते त्यास म्हणाले, “आम्हास शक्य आहे.” मग येशू त्यांना म्हणाला, “मी जो प्याला पिणार आहे तो तुम्ही प्याल आणि जो बाप्तिस्मा घेईन तो तुम्ही घ्याल, ४० परंतु माझ्या उजवीकडे किंवा डावीकडे बसू देणे माझ्या हाती नाही. ज्यांच्यासाठी त्या जागा तयार केल्या आहेत, त्यांच्यासाठीच त्या राखून ठेवल्या आहेत.” ४१ दहा शिष्यांनी या विनंतीविषयी ऐकले तेव्हा ते याकोब व योहानावर फर रागावले. ४२ येशूने त्यांना जवळ बोलावले आणि म्हटले, “तुम्हास माहीत आहे की, परराष्ट्री जे सत्ताधारी आहेत ते त्याच्यावर स्वामित्व गाजवतात आणि त्यांचे पुढारी त्यांच्यावर अधिकार गाजवतात. ४३ परंतु तुमच्याबाबतीत तसे नाही. तुमच्यातील जो कोणी मोठा होऊ पाहतो त्याने तुमचा सेवक झाले पाहिजे. ४४ आणि जो कोणी पाहिला होऊ इच्छितो त्याने सर्वांचा सेवक झाले पाहिजे. ४५ कारण मनुष्याचा पुत्री ही सेवा करून घ्यावयास नाही तर तो सेवा

११ जेव्हा ते यरूशलेम शहराजवळ जैतुनांच्या डोंगराजवळ बेथफगे व बेथानी गावाजवळ आले तेव्हा येशूने आपल्या दोन शिष्यास असे संगून पाठवले की, २ “समोरच्या गावात जा, गावात जाताच ज्याच्यावर कोणी बसले नाही असे शिंगरु बांधलेले आढळेल. ते सोडा व येथे आणा. ३ आणि जर कोणी तुम्हास विचारले, ‘तुम्ही हे का घेऊन जात आहात?’ तर तुम्ही असे म्हणा, ‘प्रभूला याची गरज आहे.’ व तो ते लगेच परत तेथे पाठवील.” ४ मग ते निघाले आणि त्यांना रस्त्यावर, दाराशी एक शिंगरु बांधलेले आढळले मग त्यांनी ते सोडले. ५ तेथे उभे असलेल्या लोकांपैकी काहीजण त्यांना म्हणाले, “हे शिंगरु सोडून तुम्ही काय करीत आहात?” ६ त्यांनी येशू त्यांना काय म्हणाला ते त्यांना सांगितले. तेव्हा त्या लोकांनी त्यास ते शिंगरु नेऊ दिले. ७ त्यांनी ते शिंगरु येशूकडे आणले. त्यांनी आपली वस्त्रे त्याच्यावर पांधरली व येशू त्यावर बसला. ८ पुष्कळ लोकांनी आपले झागे रस्त्यावर पसरले आणि इतरांनी शेतातून तोडलेल्या डहाळ्या पसरल्या. ९ पुढे चालाणे व मागून येणारे घोषणा देऊ लागले, “होसाना, प्रभूच्या नावाने येणारा धन्यवादित असो. १० आमचा पूर्वज दावीद याचे येणारे राज्य धन्यवादित असो. स्वर्गात होसाना.” ११ नंतर येशूने यरूशलेम शहरात प्रवेश केल्यावर तो परमेश्वराच्या भवनात गेला व सभोवतालचे सर्व पाहिले. त्या सुमारास संध्याकाळ झाली होती म्हणून तो आपल्या बारा शिष्यांसह बेथानीस निघून गेला. १२ दुसऱ्या दिवशी, ते बेथानीहून निघाल्यानंतर येशूला

भूक लागली। १३ त्यास पानांनी भरलेले अंजिराचे एक झाड त्यांनी आपसात चर्चा केली आणि म्हणू लागले जर आपण तो दुरून दिसले. त्यावर काही मिळेल या आशेने तो पाहावयास स्वर्गापासून म्हणावे तर तो म्हणेल, “मग त्यावर तुम्ही विश्वास गेला पण तेथे त्यास पानांशिवाय काही आढळले नाही कारण का ठेवला नाही?” १४ नंतर तो त्यास म्हणाला, असे म्हणावे तर लोक आपणावर रागवतील.” त्या लोकांची “यापुढे सर्वकाळ तुझे फल कोणीही खाणार नाही.” त्याच्या भीती वाटत होती कारण सर्व लोकांचा विश्वास होता की शिष्यांनी हे ऐकले. (aiōn g165) १५ नंतर ते यरुशलेम शहरात योहान खरोखर संदेश होता. ३३ मग त्यांनी येशूला उत्तर दिले, गेले आणि येशू परमेश्वराच्या भवनात गेला तेक्का भवनात जे “आम्हास माहीत नाही.” तेक्का येशू त्यांना म्हणाला, “मग मीही खरेदी विक्रीचा व्यवहार करीत होते त्यांना येशू बाबेर घालवू या गोषी कोणात्या अधिकाराने करीत आहे हे तुम्हास सांगत लागला. त्याने सराफांचे चौरंग व जे कबुतरे विकत होते त्यांची नाही.”

बैठक उल्थून टाकली. १६ त्याने कोणालाही कसल्याच वस्तूची परमेश्वराच्या भवनामधून नेआण करू दिली नाही. १७ मग येशू शिकवू लागला. तो त्यांना म्हणाला, “माझ्या घराला सर्व राष्ट्रांचे प्रार्थनाभवन म्हणतील, असे पवित्र शास्त्रात लिहिले नाही काय? परंतु तुम्ही त्यास लुटाऱ्यांवी गुहा बनवली आहे.” १८ मुख्य याजकांनी आणि नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी हे ऐकले आणि ते त्यास ठार मारण्याचा मार्ग शोधू लागले कारण सर्व लोक त्याच्या शिक्षानाने थक्क झाल्याने ते त्यास भीत होते. १९ त्या रात्री येशू व त्याचे शिष्य शहराबाहेर गेले. २० सकाळी येशू आणि त्याचे शिष्य जात असता त्यांनी ते अंजिराचे झाड मुळापासून वाळून गेलेले पाहिले. २१ पेत्राला आठवण झाली. तो येशूला म्हणाला, “रब्बी, पाहा! ज्या अंजिराच्या झाडाला आपण शाप दिला ते वाळून गेले आहे.” २२ येशूने उत्तर दिले, “देवावर विश्वास ठेवा. २३ मी तुम्हास खेरे सांगतो की, जो कोणी या डोंगराला ‘उपटून समुद्रात टाकाला जा’ असे म्हणेल व तो आपल्या मनात संशय धरणार नाही आपण जे म्हणतो तसे घडेलच असा विश्वास धरील तर त्याच्या शब्दाप्रमाणे घडून येईल. २४ म्हणून मी तुम्हास सांगतो जे काही तुम्ही प्रार्थनेत मागाल ते मिळालेच आहे असा विश्वास धरा आणि ते तुम्हास मिळेल. २५ जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करीत उभे राहता तेक्का तुपच्या मनात जर कोणाच्या विसर्दू काही असेल तर त्याची क्षमा करा. यासाठी की, तुमच्या स्वर्गातील पित्याने तुमच्या पापांची क्षमा करावी. २६ परंतु तुम्ही जर क्षमा करणार नाही तर तुमच्या स्वर्गातील पिताही तुमच्या अपराधांची क्षमा करणार नाही.” २७ ते परत यरुशलेम शहरास आले आणि येशू परमेश्वराच्या भवनात फिरत असता मुख्य याजक लोक, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडील त्याच्याकडे आले. २८ आणि त्यास म्हणाले, “आपण कोणात्या अधिकाराने या गोषी करता? त्या करण्याचा अधिकार आपणास कोणी दिला?” २९ येशू त्यांना म्हणाला, “मीही तुम्हास एक प्रश्न विचारतो आणि जर तुम्ही मला त्याचे उत्तर दिले तर मी या गोषी कोणत्या अधिकाराने करतो हे तुम्हास सांगेन. ३० योहानाचा बापिस्तसा स्वर्गातून होता की मनुष्यांपासून होता? याचे उत्तर द्या.” ३१ त्याविषयी

१२ येशू त्यांना दाखले सांगून शिकवू लागला, “एका मनुष्याने द्राक्षाचा माळा लावला व त्याच्याभोवती कुंपण घातले. त्याने द्राक्षरसासाठी कुंड खणले आणि टेहळणीसाठी माळा बांधला. त्याने तो शेतकऱ्यास खंडाने दिला व तो दूर प्रवासास गेला. २ हंगामाच्या योग्यवेळी शेतकऱ्याकडून द्राक्षमळ्यातील फळांचा योग्य हिस्सा मिळावा म्हणून त्याने एका नोकरास पाठवले. ३ परंतु त्यांनी नोकरास धरले, मारले आणि रिकामे पाठवून दिले. ४ नंतर त्याने दुसऱ्यांने नोकरास पाठवले. त्यांनी त्याचे डोके फोडले आणि त्यास अपमानकारक रीतीने वागविले. ५ मग धन्याने आणवी एका नोकराला पाठवले. त्यांनी त्यास जिवे मारले. त्याने इतर अनेकांना पाठवले. शेतकऱ्यांनी काहींना मारहाण केली तर काहींना ठार मारले. ६ धन्याजवळ पाठवण्यासाठी आता फक्त त्याचा प्रिय मुलगा उरला होता. तो म्हणाला, खात्रीने ते माझ्या मुलाला मान देतील. तो त्याचा आवडता मुलगा होता म्हणून शेवटी त्याने त्यास त्या शेतकऱ्यांकडे पाठवले. ७ परंतु ते शेतकीरी एकमेकांस म्हणाले, हा तर वारीस आहे. चला, आपण याला जिवे मारू म्हणजे वतन आपलेच होईल! ८ मग त्यांनी त्यास धरले, जिवे मारले आणि द्राक्षमळ्याबाहेर फेकून दिले. ९ तर मग द्राक्षमळ्याचा धनी काय करील? तो येईल आणि शेतकऱ्यांना जिवे मारील व द्राक्षमळा दुसऱ्याना देर्ईल. १० तुम्ही हा शास्त्रलेख वाचला नाही काय? जो दगड बांधण्याच्यांनी नाकारला तो कोनशिला झाला. ११ हे परमेश्वराकडून झाले, आणि ते आमच्या दृष्टीने आश्वर्यकारक कृत्य आहे.” १२ मग ते येशूला अटक करण्याचा मार्ग शोधू लागले. परंतु त्यांना लोकांची भीती वाटत होती. त्यास अटक करण्याची त्यांची इच्छा होती कारण त्यांना माहीत होते की, हा दाखला त्याने त्यांचा उद्देशून सांगितला होता. मग ते त्यास सोडून निघून गेले. १३ नंतर त्यांनी त्यास चुकीचे बोलताना पकडावे म्हणून काही परूशी व काही हेरोदी लोकांस त्याच्याकडे पाठवले. १४ ते त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, “गुरुजी की, आपण प्रामाणिक आहात आणि पक्षपात न करता आपण देवाचा मार्ग खेरेपणाने शिकविता हे आम्हास माहीत

आहे तर मग कैसरला कर देणे योग्य आहे की नाही? आणि आज्ञा मोठी नाही.” ३२ तो मनुष्य उत्तरला, “देव एकच आहे, आम्ही तो धाव की न धाव?” ३५ परंतु येशूने त्यांचा डोंगीपणा गुरुजी आणि त्याच्याशिवाय कोणीही नाही असे आपण म्हणता ओळखला व त्यांना म्हणाला, “तुम्ही माझी परीक्षा का पाहता? ते खेरे बोलालात. ३३ त्याच्यावर पूर्ण अंतःकरणाने, पूर्ण बुद्धीने, माझ्याकडे एक नाणे आणा म्हणजे मी ते पाहीन.” ३६ मग पूर्ण शक्तीने आणि जशी आपणावर तशी आपल्या शेजाच्यावर त्यांनी त्याच्याकडे एक नाणे आणले. त्याने त्यांना विचारले, प्रीती करणे हे सर्व यज्ञ व अर्पणे, जी आपणास करण्याची “या नाण्यावरील ही प्रतिमा व हा लेख कोणाचा आहे?” ते आज्ञा दिली आहे, त्यापेक्षाही अधिक महत्वाचे आहे.” ३४ त्यास म्हणाले, “कैसराचा.” ३७ मग येशू त्यांना म्हणाला, “जे येशूने पाहिले की, त्या मनुष्याने शहाणपणाने उत्तर दिले कैसराचे ते कैसराला आणि जे देवाचे ते देवाला धा.” तेव्हा आहे. तेव्हा तो त्यास म्हणाला, “तू देवाच्या राज्यापासून दूर त्यांना त्याच्या उत्तराविषयी फार आश्वर्य वाटले. ४८ नंतर, जे नाहीस.” त्यानंतर त्यास प्रश्न विचारण्याचे थाडस कोणी केले पुनरुत्थान नाही असे मानणारे काही सदूकी त्याच्याकडे आले नाही. ३५ येशू परमेश्वराच्या भवनात शिकवीत असता, तो त्यांनी त्यास विचारले, ३९ “गुरुजी, मोरेने आमच्यासाठी पवित्र म्हणाला, “ख्रिस्त दाविदाचा पुत्र आहे असे नियमशास्त्राचे शास्त्रात असे लिहिले आहे की, जर कोणा मनुष्याचा भाऊ शिक्षक म्हणातात ते कसे शक्य आहे? ३६ दावीद स्वतः पवित्र मरण पावला व त्याची पत्ती मागे राहिली, परंतु त्यांना मूलबाळ आत्म्याने प्रेरित होऊन म्हणाला, ‘प्रभू देव, माझ्या प्रभूला नसले तर आपल्या भावाच्या वंश पुढे चालावा म्हणून त्या म्हणाला, मी तुझे वैरी तुझ्या पायाखाली घालेपर्यंत, तू माझ्या मनुष्याने तिच्याबाबोर लग्न करावे आणि मरण पावलेल्या उजवीकडे बैस.’” ३७ दावीद स्वतः ख्रिस्ताला ‘प्रभू’ म्हणतो तर भावाचा वंश वाढवावा. २० तर असे कोणी सात भाऊ होते. मग ख्रिस्त दाविदाचा पुत्र कसा?” आणि मोठा लोकसमुदाय पहिल्याने पत्ती केली व तो मूलबाळ न होता मरण पावला. ३१ त्याचे आनंदाने ऐकत होता. ३८ शिक्षण देताना तो म्हणाला, दुसऱ्याने तिच्याबाबोर लग्न केले, तोसुद्धा मूलबाळ न होता “नियमशास्त्राच्या शिक्षकाविषयी सावध असा. त्यांना लांब मरण पावला. २२ तिसऱ्याने तसेच केले. त्या सात भावांपैकी लांब झागे घालून मिरवायला आणि बाजारात नमस्कार घ्यायला एकालाही त्या स्फीपासून, मूलबाळ झाले नाही. शेवटी ती आवडते. ३९ आणि सभास्थानातील व मेजवानीतील सर्वांत स्त्रीही मरण पावली. २३ सातही भावांनी तिच्याबाबोर लग्न महत्वाच्या जागांची त्यांना आवड असते. ४० ते विधवांची घरे केले तर पुनरुत्थानाच्या वेळी जेव्हा लोक मरण पावलेल्यातून खाऊन टाकतात आणि धार्मिकता दाखविण्यासाठी ते लांब उठतील तेव्हा ती कोणाची पत्ती असेल? कारण सातही जणांनी लांब प्रार्थना करतात. या लोकांस फार कडक शिक्षा होईल.” तिच्याबाबोर लग्न केले होते.” २४ येशू त्यांना म्हणाला, ४१ येशू दानपेटीच्या समोर बसून लोक पेटीत पैसे कसे टाकतात “खात्रीने, शास्त्रलेख आणि देवाचे सामर्थ्य तुम्हास माहीत नाही हे पाहत होता आणि पुष्कळ श्रीमंत लोक भरपूर पैसे टाकीत म्हणून तुम्ही अशी चूक करीत आहात. २५ कारण जेव्हा लोक होते. ४२ नंतर एक गरीब विधवा आली व तिने दोन तांब्याची मरण पावलेल्यातून उठतील तेव्हा ते लग्न करणार नाहीत व नाणी म्हणजे एक दमडी टाकली. ४३ येशूने आपल्या शिष्यांना करून देणार नाहीत, त्याएवजी ते सर्वांगील देवदूताप्रमाणे एकत्र बोलावले आणि म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो की, असतील. २६ परंतु मरण पावलेल्यांच्या पुन्हा उठण्याविषयी सर्वांनी त्या पेटीत जे दान टाकले त्या सर्वपिक्षा या विधवेने तुम्ही मोशेच्या पुस्तकातील जळत्या झुऱ्डपाविष्यषी वाचले अधिक टाकले आहे. ४४ मी असे म्हणतो कारण त्यांच्याजवळ नाही काय? तेथे देव मोशाला म्हणाला, मी अद्भाहामाचा देव, जे भरपूर होते त्यामधून त्यांनी काही दान दिले, परंतु ती गरीब इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव आहे. २७ तो मरण असूनही तिच्याजवळ होते ते सर्व तिने देऊन टाकले. ती सर्व पावलेल्यांचा देव नव्हे तर जिवंत लोकांचा देव आहे. तुम्ही फार तिच्या जीवनाची उपजीविका होती.”

चुकत आहात.” २८ त्यानंतर एका नियमशास्त्राच्या शिक्षकाने त्यांना वाद घालताना ऐकले. येशूने त्यांना किंती चांगल्या प्रकारे उत्तर दिले ते पाहिले. तेव्हा त्याने विचारले, “सर्व आज्ञा पैकी महत्वाची अशी पहिली आज्ञा कोणती?” २९ येशूने उत्तर दिले, “पहिली महत्वाची आज्ञा ही, हे इस्वाएला, ऐक, प्रभू आपला देव एकच प्रभू आहे. ३० तू आपल्या संपूर्ण अंतःकरणाने, संपूर्ण मनाने आणि संपूर्ण शक्तीने तुड्हा देव प्रभू याच्यावर प्रीती कर.” ३१ दुसरी आज्ञा ही आहे, ‘जशी आपणावर तशी आपल्या शेजाच्यावर प्रीती कर.’ यापेक्षा दुसरी कोणतीही

१३ मग येशू परमेश्वराच्या भवनातून निघून जात असता त्याच्या शिष्यांपैकी एकजण त्यास म्हणाला, “गुरुजी, पाहा, कसे हे अद्भूत धोंडे व बांधलेली इमारत आहे.” २ येशू त्यास म्हणाला “तू या मोळ्या इमारती पाहतोस ना? येथील एकही दगड दुसऱ्या दगडावर राहणार नाही. त्यातील प्रत्येक खाली पाडला जाईल.” ३ येशू परमेश्वराच्या भवनासमोरच्या जैतुनाच्या डोंगाचावर बसला होता. गेत्र, याकोब, योहान आणि अंद्रिया यांनी त्यास एकांतात विचारले, ४ “या गोष्टी केव्हा

घडतील हे आम्हास सांगा आणि या गोष्टी पूर्ण होण्याची वेळ दावा करतील आणि शक्य झाले तर ते निवडलेल्या लोकांस येईल तेक्का कोणते चिन्ह घडेल?” ६ नंतर येशु त्यांना सांगू फसवण्यासाठी चिन्हे व आश्र्यकर्म करतील. २३ पहा, तेक्का लागला, “तुम्हास कोणी फसवू नये म्हणून सावध राहा. ६ तुम्ही सावध राहा. मी काळापूर्वीच तुम्हास सर्वकाही सांगून ठेवले पुष्कळ लोक माझ्या नावाने येतील व म्हणतील की, ‘मी आहे. २४ परंतु त्या दिवसात ही संकटे येऊन गेल्यावर, ‘सूर्य तोच आहे’ आणि ते पुष्कळांना फसवतील. ७ जेव्हा तुम्ही अंधकारमय होईल, चंद्र प्रकाश देणार नाही.’ २५ ‘आकाशातून लढायाविषयी आणि लढायांच्या अफवाविषयी ऐकाल तेक्का तरे पडतील आणि आकाशातील बळे डळमळतील.’ २६ आणि घाबरू नका. हे निश्चितपणे घडण्यारच आहे. पण एवढ्याने लोक मनुष्याचा पुत्राला मेघांसूढ होऊन मोठ्या सामर्थ्यानिशी शेवट होणार नाही. ८ एक राष्ट्र दुसऱ्या राष्ट्रावर उठेल, एक आणि वैभवाने येताना पाहतील. २७ नंतर तो आपल्या देवदूतास राज्य दुसऱ्या राज्यावर उठेल, निरनिराळ्या ठिकाणी भूकंप पाठवील व चार दिशातून, पृथ्वीच्या सीमेपासून ते आकाशाच्या होतील आणि दुष्कळ पडतील. पण या गोष्टी म्हणजे केवळ सीमेपर्यंत त्याच्या निवडलेल्या लोकांस एकत्र करील. २८ नाशाची सुरुवात आहे. ९ तुम्ही सावध असा. ते तुम्हास अंजिराच्या झाडापासून शिका. जेव्हा त्याच्या डहाळ्या कोमल न्यायसभांच्या स्वाधीन करतील आणि सभास्थानात तुम्हास होतात आणि त्यावर पाने फुटात तेक्का तुम्हास उन्हाळा जवळ मार देतील. त्यांना साक्ष व्हावी म्हणून तुम्हास राज्यकर्ते व आला हे समजते. २९ त्याचप्रमाणे तुम्ही जेव्हा या गोष्टी घडताना राजे यांच्यासमोर उभे रहावे लागेल. ३० या गोष्टी घडण्यापूर्वी पाहाल तेक्का तुम्हास समजेल की, तो काळ अगदीच दाराशी सर्व राष्ट्रांमध्ये सुवर्तेची घोषणा झालीच याहिजे. ३१ ते तुम्हास येऊन ठेपला आहे. ३० मी तुम्हास खरे सांगतो की, या सर्व अटक करून चौकशीसाठी आणतील तेक्का अगोदरच तुम्ही गोष्टी घडण्यापूर्वी ही पिढी खात्रीने नाहीशी होणार नाही. ३१ काय बोलावे याची काळजी करू नका, तर त्या घटकेला जे स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होतील पण माझी वचने नाहीशी काही सुचवले जाईल ते बोला, कारण बोलावरे तुम्ही नाही होणारच नाहीत. ३२ त्या दिवसाविषयी किंवा त्या घटकेविषयी तर पवित्र आत्मा तुम्हासाठी बोलेल. ३२ भाऊ भावाला व कोणालाही ठाऊक नाही. स्वर्गातील देवदूतांनाही नाही व वडील आपल्या मुलाला ठार मारण्यासाठी विश्वासधात करून पुत्रासही नाही. फक्त पित्याला ठाऊक आहे. ३३ सावध असा, धरून देतील, मुले आपल्या आईवडीलांवर उठतील आणि प्रार्थनेत जागृत असा कारण ती वेळ केवळ येईल हे तुम्हास ते त्यांना ठार करतील. ३४ आणि माझ्या नावामुळे सर्वजंग ठाऊक नाही. ३५ ती वेळ अशी आहे की, एक मनुष्य प्रवासास तुमचा द्वेष करतील, पण जो शेवटपर्यंत टिकेल तोच तारला निघो वेळी घर सोडतो आणि त्याच्या प्रायेक नोकराला काम जाईल. ३६ जेव्हा तुम्ही नाशाला कारण अशी भ्यंकर गोष्ट, नेमून देतो. तो पहारेक्यास जागरूक राहण्याची आज्ञा करतो. दानीएल संदेश्याने सांगितलेला ‘ओसाडीचा अमंगल पदार्थ’ तसे होते आहे. ३७ म्हणून तुम्ही जागे असा, कारण धरधनी केव्हा जो जिथे नको तेथे पाहाल. (वाचाकाने याचा अर्थ काय तो येईल हे तुम्हास ठाऊक नाही. तो संध्याकाळी, मध्यरात्री, पहारे समजावून घ्यावा) तेक्का जे यहूदीया प्रांतात आहेत त्यांनी कोंबडा आरवण्यापूर्वी किंवा सकाळी केव्हा येईल हे तुम्हास डोंगरांकडे पळून जावे. ३८ जो मनुष्य आपल्या घराच्या छतावर माहीत नाही. ३९ जर तो अचानक आला तर तुम्हास झोपेत असेल त्याने घरातून काही आणण्यासाठी खाली उतरू नये. असताना पाहील. ३० मी तुम्हास सांगतो, ते सर्वाना सांगतो, ३६ आणि जर एखादा मनुष्य शेतात असेल तर त्याने आपला जागृत राहा.”

झागा आणण्यासाठी माघारी जाऊ नये. ३७ त्या दिवसात ज्या स्त्रियांची मुले तान्ही असतील व अंगावर पाजात असतील त्यांच्यासाठी हे अती भ्यंकर होईल. ३८ हे हिवाळ्यात होऊ नये म्हणून प्रार्थना करा. ३९ कारण त्या दिवसात जो त्रास होईल तो देवाने जग निर्माण केले त्या आरंभापासून तो आजपर्यंत कधीही झाला नसेल व पुन्हा त्यासारखा कधीही होणार नाही, असा असेल. ४० परमेश्वराने जर ते दिवस कमी केले नसते तर कोणीही वाचला नसता. परंतु ज्यांना त्याने निवडले आहे अशा निवडलेल्या मनुष्यांसाठी ते दिवस त्याने कमी केले आहेत. ४१ आणि जर कोणी तुम्हास म्हणेल की ‘पाहा, खिस्त येथे आहे किंवा तेथे आहे,’ तर त्यावर विश्वास ठेवू नका. ४२ कारण काही लोक आपण खोटे खिस्त किंवा खोटे संदेषे असल्याचा

अधिक किंमतीला विकता आले असते आणि ते पैसे गरीबांना नंतर येशूने प्याला घेतला, उपकारस्तुती केली. तो प्याला त्यांना देता आले असते.” असे म्हणून त्यांनी तिच्याविसूद्ध कुरकुर दिला आणि सर्व त्यातून प्याले. २४ मग येशू म्हणाला, “हे माझे केली. ६ पण येशू म्हणाला, “तिला एकटे सोडा. तिला का त्रास नव्या काराराचे रक्त आहे. पुष्कळांसाठी ते ओतले जात आहे. देता? तिने माझ्यासाठी एक सुंदर कृत्य केले आहे. ७ गरीब तर २५ मी तुम्हास खरे सांगतो की, देवाच्या राज्यात मी नवा द्राक्षरस नेहमी तुमच्याजवळ असतील आणि पाहिजे तेक्का त्यांना मदत पिर्झन त्या दिवसापर्यंत मी यापुढे द्राक्षाचा उपजपिणार नाही.” करणे तुम्हास शक्य आहे. परंतु मी नेहमीच तुमच्याबरोबर असेन २६ नंतर त्यांनी उपकारस्तुतीचे गीत गाईले व ते जैतुनाच्या असे नाही. ८ तिला शक्य झाले ते तिने केले. तिने दफनविधीच्या डोंगराकडे निघून गेले. २७ येशू शिष्यांना म्हणाला, “तुम्ही सर्व तयारीच्या काळाअगोदरच माझ्या शरीरावर सुंगंधी तेल ओतले अडखळून पडाल कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे आहे. ९ मी तुम्हास खरे सांगतो, सर्व जगत जेथे कोठे सुवर्तेची की, ‘मी मेंदपाळास मारीन आणि मेंदरांची दाणादाण होईल.’ घोषणा केली जाईल तेथे तिची आठवां म्हणून तिने जे केले ते २८ परंतु माझे पुनरुत्थान झाल्यावर मी तुमच्यापुढे गालील नेहमीच सांगितले जाईल.” १० नंतर बारा शिष्यांपैकी एक, प्रांतात जाईल.” २९ पेत्र म्हणाला, जरी सर्व अडखळ्ले तरी मी यहूदा इस्कर्योंत येशूला विश्वासघाताने धरून देण्यासाठी मुख्य अडखळणार नाही. ३० मग येशू त्यास म्हणाला, “मी तुला खरे याजकांकडे गेला. ११ जेक्का याजकांनी हे ऐकले तेक्का त्यांना सांगतो, आज रात्री दोनदा कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू तीन वेळा फार आनंद झाला आणि त्यांनी त्यास पैसे देण्याचे वचन दिले. मता नाकारशील.” ३१ तरीही पेत्र अधिक आवेशाने म्हणाला, मग यहूदा येशूला धरून त्यांच्या हातात देण्याची संभी पाहू “जरी मला आपणाबरोबर मरावे लागले तरीसुद्धा मी आपणाला लागला. १२ बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी नाकारणार नाही.” आणि इतर सर्वजण तसेच म्हणाले. ३२ जेक्का वल्हांडण सणाचा कोकरा बळी करत असत तेक्का येशूचे नंतर ते गेथरेमाने म्हटलेल्या जागी आले, तेक्का येशू त्याच्या शिष्य त्यास म्हणाले, “आम्ही जातो आणि वल्हांडण सणाच्या शिष्यांना म्हणाला, “मी प्रार्थना करीपर्यंत येथे बसा.” ३३ भोजनाची तयारी करतो. आम्ही कोठे जाऊन तयारी करावी येशूने आपल्याबरोबर पेत्र, याकोब व योहान यांना घेतले. दुःख अशी आपणी इच्छा आहे?” ३४ येशूने आपल्या दोघा शिष्यांना व वेदनांनी त्याचे मन भरून आले. ३४ तो त्याना म्हणाला, पाठवले आणि त्यांना सांगितले, “शहरात जा आणि पाण्याचे “माझा जीव मरण्याइतका वेदना सोशीत आहे. येथे राहा व भांडे घेऊन जाणारा मनुष्य तुम्हास भेटेल, त्याच्यापासून थोडे दूर अंतरावर जाऊन १४ आणि जेथे तो आत जाईल त्या घराच्या मालकास सांगा, तो जमिनीवर पडला आणि त्याने प्रार्थना केली की, “शक्य ‘गुरुजी म्हणतात, जेथे मला माझ्या शिष्यांबरोबर वल्हांडण असेल तर ही घटका मजपासून टळून जावो.” ३५ तो म्हणाला, सणाचे भोजन करणे शक्य होईल अशी खोली कोठे आहे?” “अब्बा-पिता, तुला सर्वकाही शक्य आहे. हा प्याला मजपासून १५ आणि तो तुम्हास माडीवरची एक मोठी नीटेटकी केलेली दूर कर तरी माझ्या इच्छेप्रमाणे नाही तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे खोली दाखवील, तेथे आपल्यासाठी तयारी करा.” १६ शिष्य कर.” ३७ नंतर येशू आला आणि त्यांना झोपलेले पाहिले. तो निघाले आणि ते शहरात गेले आणि येशूने सांगितल्याप्रमाणे पेत्राला म्हणाला, “शिमोना, तू झोपी गेलास काय? तासभर त्यांना सर्व आढळले. मग त्यांनी वल्हांडण सणाच्या भोजनाची तुझ्याच्याने जागे राहवत नाही काय? ३८ जागृत राहा आणि तयारी केली. १७ संध्याकाळ झाली तेक्का येशू बारा शिष्यांसह प्रार्थना करा म्हणजे तुम्ही परीक्षेत पडणार नाही. आत्मा उत्सुक आला. १८ मेजावर बसून ते जेवीत असता येशू म्हणाला, “मी आहे पण देह अशक्त आहे.” ३९ पुन्हा येशू दूर गेला आणि त्याच तुम्हास खरे सांगतो, तुमच्यापैकी जो एकजण मला शत्रुच्या गोषी उच्चारून त्याने प्रार्थना केली. ४० नंतर तो परत आला स्वाधीन करून देईल, तो माझ्याबरोबर येथे जेवण करीत आहे.” व त्यास ते झोपलेले आढळ्ले कारण त्यांचे डोळे जड झाले १९ शिष्य अतिशय खिंन झाले व प्रत्येकजण त्यास म्हणू होते आणि त्यास काय उत्तर द्यावे हे त्यांना कळेना. ४१ तो लागला, “तो मी आहे का?” २० तो त्यांना म्हणाला, “बारा पुन्हा तिसऱ्या वेळेस आला आणि त्यांना म्हणाला, “तुम्ही जणांपैकी एक जो माझ्याबरोबर ताटात भाकर बुडवत आहे अजूनही झोपलेले आणि विश्रांती घेत आहात काय? पुरे झाले! तोच. २१ त्याच्याविषयी पवित्र शास्त्रात जसे लिहिले आहे, तसा आता वेळ आली आहे. मनुष्याचा पुत्र पाप्यांच्या हाती धरून मनुष्याचा पुत्र जाईल, परंतु ज्याच्याकडून मनुष्याचा पुत्र धरून दिला जात आहे. ४२ उठा, आपण जाऊ या. पाहा, मला धरून दिला जाईल, त्याची केवढी दुर्दशा होणार. तो जन्मला नसता तर देणारा मनुष्य इकडे येत आहे.” ४३ आणि येशू बोलत आहे ते त्याच्यासाठी बरे झाले असते.” २२ ते भोजन करीत असता तोपर्यंत बारा जणांपैकी एक यहूदा तेथे आला. त्याच्याबरोबर येशूने भाकर घेतली, उपकारस्तुती केली, ती मोडली आणि मुख्य याजक लोक व नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडील त्यांना दिली. तो म्हणाला, “ध्या, हे माझे शरीर आहे.” २३ यांनी पाठवलेले अनेक लोक तलवारी व सोटे घेऊन आले.

४४ घात करून देणाऱ्याने त्यांना अशी खूण दिली होती की, असतानाच महायाजकाच्या दासीपैकी एक तेथे आली. ६७ “मी ज्या कोणाचे चुंबन घेईन तोच तो आहे, त्यास धरा आणि आणि तिने पेत्राला शेकताना पाहिले. तेव्हा तिने त्याच्याकडे सांभाळून न्या.” ४५ मग यदूदा आल्याबोरेबर तो येशूकडे गेला निरखून पाहिले व महणाली, “तू सुद्धा नासरेथकर येशूबोरेबर आणि म्हणाला, “रब्बी!” आणि असे म्हणून यदूदाने येशूचे होतास ना?” ६८ परंतु पेत्राने ते नाकारले आणि म्हणाला, “तू चुंबन घेतले. ६६ नंतर त्यांनी त्याच्यावर हात टाकले आणि काय म्हणतेस हे मला कळत नाही व समजतही नाही.” पेत्र त्यास अटक केली. ६७ तेथे जवळ उभे असलेल्यांपैकी एकाने अंगणाच्या दरवाजाच्या देवडीवर गेला आणि कोंबडा आरवला. आपली तलवार काढली आणि महायाजकाच्या नोकारवर ६९ जेव्हा दासीने त्यास पाहिले तेव्हा जे लोक तेथे होते त्यांना ती वार करून त्याचा कान कापून टाकला. ४८ नंतर येशू त्यांना म्हणून लागली की, “हा मनुष्य त्यांच्यापैकीच एक आहे.” ७० म्हणाला, “मी लुटारू असल्याप्रमाणे तुम्ही तलवारी आणि पेत्राने पुन्हा ते नाकारले. नंतर थोड्या वेळाने तेथे उभे असलेले सोटे घेऊन मला पकडायला बाहेर पडलात काय? ४९ मी लोक पेत्राला म्हणाले, “खात्रीने तू त्यांच्यापैकी एक आहेस, दररोज परमेश्वराच्या भवनात शिकवीत असता तुम्हाबोरेबर कारण तू सुद्धा गालीली आहेस.” ७१ पेत्र निर्भय्यना करीत व होतो आणि तुम्ही मला अटक केली नाही. परंतु शास्त्रलेख पूर्ण शपथ वाहून म्हणाला, “तुम्ही ज्या मनुष्याविषयी बोलत आहात झालाच पाहिजे.” ५० सर्व शिष्य त्यास सोडून पळून गेले. ५१ त्यास मी ओळखत होती याची पेत्राला आठवण टाकून उघडाच पळून गेला. ५३ नंतर त्यांनी येशूला तेथून झाली व तो अतिशय दुःखी झाला व मोठ्याने रडला.

महायाजकाकडे नेले आणि सर्व मुख्य याजक लोक, वडील व नियमशास्त्राचे शिक्षक जमा झाले. ५४ थोडे अंतर ठेवून पेत्र येशूच्या मागे सरल महायाजकाच्या वाढ्यात गेला. तेथे पेत्र कामदारांबोरेबर विस्तवाजवळ शेकत बसला. ५५ मुख्य याजक लोक आणि सर्व यहूदी सभा येशूला जिवे मारण्यासाठी पुरावा गोळा करण्याचा प्रयत्न करीत होते. परंतु त्यांना काही मिळेना. ५६ पुष्कळांनी त्याच्याविरुद्ध खोटी साक्ष दिली. परंतु त्यांची साक्ष सारखी नव्हती. ५७ नंतर काहीजण उभे राहीले आणि त्याच्याविरुद्ध साक्ष देऊन म्हणाले, आम्ही त्यास असे म्हणताता ऐकले की, ५८ “हाताने बांधलेले परमेश्वराचे भवन मी पाडून टाकीन आणि हातांनी न बांधलेले असे दुसरे भवन तीन दिवसात उभारीन.” ५९ परंतु तरीही याबाबतीत त्यांच्या साक्षीत मेळ नव्हता. ६० नंतर महायाजक त्यांच्यापुढे उभा राहिले आणि त्याने येशूला विचारले, “तू उत्तर देणार नाहीस काय? हे लोक तुझ्याविरुद्ध आरोप करताहेत हे केस?” ६१ परंतु येशू गप्प राहिला. त्याने उत्तर दिले नाही. नंतर महायाजकाने पुन्हा विचारले, “धन्यवादिताचा पुत्र ख्रिस्त तो तू आहेस काय?” ६२ येशू म्हणाला, “मी आहे, आणि तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला सर्वसमर्थ देवाच्या उजवीकडे बसलेले व आकाशातील मेघांसह येताना पाहाल.” ६३ महायाजकाने आपले कपडे फाळले आणि म्हणाला, “आपणाला अधिक साक्षीदारांची काय गरज आहे? ६४ तुम्ही निंदा ऐकली आहे. तुम्हास काय वाटते?” सर्वांनी त्यास मरणदंड योग्य आहे अशी शिक्षा फर्मावली. ६५ काहीजण त्याच्यावर थंकू लागले. त्याचे तोंड झाकून बुक्क्या मारू लागले व त्यास म्हणू लागले, “ओळख बरे, तुला कोणी मारले?” कामदारांनी त्यास ताब्यात घेतले आणि मारले. ६६ पेत्र अंगणात

१५ पहाट होताच मुख्य याजक लोक, वडीलजन, नियमशास्त्राचे शिक्षक व सर्व यहूदी सभा यांनी मसलत करून येशूला बांधून पिलाताच्या ताब्यात दिले. १ पिलाताने त्यास विचारले, तू यहूदांचा राजा आहेस काय? येशूने उत्तर दिले, “तू म्हणतोस तसेच.” ३ मुख्य याजकांनी पुष्कळ बाबतीत येशूवर आरोप ठेवले. ४ मग पिलाताने त्यास पुन्हा प्रश्न विचारला, तू उत्तर देणार नाहीस काय? पाहा, ते कितीतरी गोर्ंीविषयी तुझ्यावर आरोप करत आहेत! ५ पण तरीही येशूने उत्तर दिले नाही म्हणून पिलाताला आश्र्व्य वाटले. ६ वल्हांडण सणाच्या वेळी ते कोणत्याही एका कैद्याच्या सुट्केची मागणी करीत असत. त्यास पिलात रिवाजाप्रमाणे लोकांसाठी सोडत असे. ७ बरब्बा नावाचा एक मनुष्य, बंडखोरांबोरेर तुरुंगात होता. त्याने दंगलीमध्ये खून कल्प्याबद्दल त्यास पकडण्यात आले होते. ८ लोक आले आणि पिलाताला तो नेहमी त्यांच्यासाठी करीत असे तसे करायला लावले. ९ पिलाताने विचारले, तुम्हासाठी यहूदांच्या राजाला सोडावे अशी तुमची इच्छा आहे काय? १० पिलात असे म्हणाला कारण त्यास माहीत होते की, द्वेषामुळे मुख्य याजकांनी येशूला धरून दिले होते. ११ परंतु पिलाताने त्याच्याएवजी बरब्बाला सोडावे असे मुख्य याजकांनी लोकांस चिथवले. १२ परंतु पिलात त्यांना पुन्हा म्हणाला, तर मग तुम्ही ज्याला यहूदांचा राजा म्हणता त्याचे मी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे? १३ ते पुन्हा मोठ्याने ओरडले, त्यास वधस्तंभावर खिला! १४ पिलाताने पुन्हा विचारले, का? त्याने कोणता गुन्हा केला आहे? ते सर्व अधिकच मोठ्याने ओरडले, त्यास वधस्तंभावर खिला! १५ पिलाताला लोकांस खूश

करायचे होते म्हणून त्याने त्यांच्यासाठी बरबाला सोडले आणि ठेवला व तो येशूला पिण्यास दिला आणि म्हणाला, थांबा! येशूला फटके मारून वधसंभावर खिळण्यासाठी शिपायांच्या एलीया येऊन त्यास खाली उतरवायला येतो की काय हे आपण स्वाधीन केले. १६ शिपायांनी येशूला राज्यपालाच्या वाड्यात, पाहू. ३७ मग मोठाचने आरोळी मारून येशूने प्राण सोडला. प्रयत्नोर्यमात म्हणजे कंचेरीत नेले आणि त्यांनी सैनिकांची एक ३८ तेव्हा परमेश्वराच्या भवनातील पडदा वरपासून खालपर्यंत तुकडीच एकत्र बोलावली. १७ त्यांनी त्याच्या अंगावर जांभळा फाटला व त्याचे दोन भाग झाले. ३९ येशूच्या पुढे उभे आलेल्या झगा घातला व काटायचा मुकुट करून त्यास घातला. ४० अधिकायाने जेव्हा त्याची आरोळी ऐकली आणि तो कसा मरण ते त्यास मुजरा करू लागले आणि म्हणू लागले, यहूद्यांच्या पावला हे पाहिले तेव्हा तो म्हणाला, खरोखर हा मनुष्य देवाचा राजाचा जयजयकार असो. ४१ त्यांनी वेताच्या काठीने वारंवार पुरु होता. ४० तेथे असलेल्या काही स्त्रिया दुरून पाहत होत्या. त्याच्या ढोक्यावर थंकले आणि गुडधे टेकून त्यांच्यामध्ये मग्दालीया नगराची मरीया, याकोब व योसेफ यांची त्यास वंदन केले. २० त्यांनी त्याची थट्टा केल्यावर त्याच्या आई मरीया व सलोमी या होत्या. ४१ येशू जेव्हा गालील प्रांतात अंगावरून जांभळा झगा काढून घेतला व त्याचे स्वतःचे कपडे होता तेव्हा या स्त्रिया त्याच्यामागे जात व त्याची सेवा करीत त्यास घातले. नंतर वधसंभावर खिळणे शक्य व्हावे म्हणून असत. याशिवाय त्याच्याबरोबर यस्शलेम शहरापर्यंत आलेल्या ते त्यास बाहेर घेऊन गेले. २१ वाटेट त्यांना कुरेनेकर शिमोन इतर अनेक स्त्रियाही होत्या. ४२ त्या सुमारास संध्याकाळ नावाचा एक मनुष्य दिसला. तो आलेक्सांद्र व रूफ यांचा झाली होती आणि तो त्यारीचा म्हणजे शब्बाथाच्या आधीचा पिता होता व आपल्या रानातून घरी परत चालला होता. दिवस होता. ४३ योसेफ अरिमथाईकर न्यायसभेचा माननीय मग सैनिकांनी त्यास जबरदस्तीने येशूला वधसंभावर वहावयास सभासद होता व तो सुद्धा देवाचे राज्य येण्याची वाट पाहत लावते. २२ आणि त्यांनी येशूला गुलगुथा म्हणजे कवटीची जागा होता. तो योसेफ धैर्यने पिलाताकडे गेला आणि त्याने येशूचे म्हटलेल्या ठिकाणी आणले. २३ त्यांनी त्यास बोल मिसळलेला शरीर मागितले. ४४ येशू इतक्या लवकर कसा मरण पावला द्राक्षरस दिला परंतु त्याने तो घेतला नाही. २४ त्यांनी त्यास याचे पिलाताला आश्र्य वाटले. मग त्याने सेनाधिकारी बोलावले वधसंभावर खिळले, कोणी कोणते कपडे घ्यावे यासाठी आणि त्यांना विवारले. येशूला मरून बराच वेळ झाला की त्यांनी विठळ्या टाकल्या व त्याचे कपडे वाटून घेतले. २५ काय? ४५ सेनाधिकाच्याकडून ते कळाल्यावर, तेव्हा त्याने ते त्यांनी त्यास वधसंभावर खिळले तेव्हा दिवसाचा तिसरा तास शरीर योसेफाला दिले. ४६ मग योसेफाने तापाचे वस्त्र विकत झाला होता. २६ आणि त्याच्यावर त्याच्या दोषारोपाचा लेख, आणले आणि येशूला वधसंभावरून खाली काढले व त्यास “यहूद्यांचा राजा” असा लिहिला होता. २७ त्यांनी त्याच्याबरोबर तागाच्या वस्त्रात गुडाळून ते त्याने खडकात खोदलेल्या कबरेत दोन लुटाऱ्यांना एकाला त्याच्या उजवीकडे व दुसऱ्याला त्याच्या ठेवले. नंतर त्याने कबरेच्या तोंडावर दगड बसविला. ४७ येशूला डावीकडे वधसंभावर खिळले होते. २९ जवळून जाणारे लोक कोठे ठेवले हे मदालीया नगराची मरीया आणि याकोब व त्याची निंदा करीत होते. ते आपली ढोकी हलवून म्हणाले, अरे! योसेफ यांची आई मरीया पाहत होत्या.

परमेश्वराचे भवन पाढून ते तीन दिवासात बांधणारा तो तूच ना!

३० वधसंभावरून खाली ये आणि स्वतःला वाचव. ३१ तसेच

मुख्य याजकांनी, नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनी येशूची थट्टा केली आणि एकमेकास म्हणाले, त्याने दुसऱ्यांचे ताराण केले पण त्यास स्वतःचा बचाव करता येत नाही! ३२ या इसाएलाचा राजा खिस्त याला वधसंभावरून खाली येऊ या मग आम्ही ते पाहू आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवू आणि जे त्याच्याबरोबर वधसंभावर खिळले होते त्यांनी देखील त्याचा अपमान केला.

३३ दुपारची वेळ झाली. सगळ्या देशभर अंधार पडला, तो अंधार दुपारी तीन वाजेपर्यंत राहिला. ३४ मग तीन वाजता येशू मोठाचने आरोळी मारून म्हणाला, “एलोई, एलोई, लमा सबकथनी, म्हणजे, माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू माझा त्याग का केलास?” ३५ जवळ उभे असलेल्या काहीजणांनी हे ऐकले तेव्हा ते म्हणाले, ऐका, तो एलीयाला बोलवत आहे. ३६ एकजण धावत गेला. त्याने स्पंज आवेत बुडवून भरला. वेताच्या काठीवर

१६ शब्बाथाचा दिवस संपला तेव्हा मग्दालीया नगराची मरीया, याकोबाची आई मरीया आणि सलोमी यांनी त्यास लावण्याकरिता सुगंधी तेल विकत आणले. २ आणि आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, अगदी पहाटे सूर्योदयाच्या वेळी त्या कबरेकडे गेल्या. ३ त्या एकमेकीस म्हणत होत्या की, कबरेच्या तोंडावरून आपणासाठी धोंड कोण बाजूला लोटील? ४ नंतर त्यांनी वर पाहिले आणि त्यांना धोंड दूर लोटलेली आढळली. ती फारच मोठी होती. ५ त्या कबरेत आत गेल्या तेव्हा त्या चकित झाल्या. त्यांना एक तरुण पुरुष उजव्या बाजूस बसलेला आढळला. त्याने पांढरा शुभ्र झगा घातला होता. ६ तो त्यांना म्हणाला, भयभीत होऊ नका, तुम्ही नासरिथकर येशू जो वधसंभावर खिळला होता त्याचा शोध करीत आहात. पण तो उठला आहे. येथे नाही. त्यांनी त्यास ठेवले होते ती जागा पाहा. ७ जा आणि त्याच्या शिष्यांना व

पेत्रालाही सांगा की, तो तुमच्या अगोदर गालील प्रांतात जात आहे, त्याने तुम्हास सांगितल्याप्रमाणे तेथे तो तुम्हास दृष्टीस पडेल. ८ मग त्या बाहेर गेल्या आणि भीतीमुळे कबरेपासून पळाल्या. त्यांना आश्वर्य वाटले. त्यांनी कोणाला काहीही सांगितले नाही कारण त्या भयभीत झाल्या होत्या. ९ (note:

The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी येशु उठल्यावर त्याने प्रथम मंदालीया नगराची मरीयाला, जिच्यातून त्याने सात भूते काढली होती, तिला दर्शन दिले. १० ती गेली आणि रङ्गन शोक करण्याच्या अनुयायांना तिने हे वृत्त सांगितले. ११ त्यांनी ऐकले की तो जिंवंत आहे व तिने त्यास पाहिले आहे. तेका त्यांनी तिच्या म्हणण्यावर विश्वास ठेवला नाही. १२ यानंतर त्यांच्यापैकी दोधे उघड्या माळरानावर चालले होते. गावाकडे जात असता येशु त्यांना दुसऱ्या रूपाने प्रकट झाला. १३ ते परत आले व इतरांना त्याविषयी सांगितले परंतु त्यांनी त्यांच्यावरही विश्वास ठेवला नाही. १४ नंतर अकरा शिष्य जेवत बसले असता येशु त्यांना प्रकट झाला. त्याने शिष्यांच्या अविश्वासाबद्दल आणि त्यांच्या अंतःकरणाच्या कठोरतेबद्दल त्यांना समज दिली कारण ज्यांनी त्यास उठल्यावर पाहिले होते त्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला नाही. १५ तो त्यांना म्हणाला, “सर्व जगात जा आणि सर्व सृष्टीला सुवार्तेची घोषणा करा. १६ जो कोणी विश्वास ठेवतो आणि बाप्तिस्मा घेतो त्याचे तारण होईल, परंतु जो विश्वास ठेवत नाही तो शिक्षेस पात्र होईल. १७ परंतु जे विश्वास ठेवतील त्यांच्याबरोबर ही चिन्हे असतील, ते माझ्या नावाने भूते काढतील, ते नव्या नव्या भाषा बोलतील. १८ ते आपल्या हातांनी साप उचलतील आणि ते कोणतेही प्राणघातक पदार्थ प्याले तरी ते त्यांना कदापि बाधणार नाही. ते आजाच्यांवर हात ठेवतील आणि ते बरे होतील.” १९ मग प्रभू येशु त्यांच्याबरोबर बोलत्यानंतर तो स्वर्गात घेतला गेला आणि देवाच्या उजव्या बाजूस जाऊन बसला. २० शिष्य बाहेर गेले आणि त्यांनी प्रत्येक ठिकाणी सुवार्तेची घोषणा केली. प्रभूने त्यांच्याबरोबर कार्य केले व त्याने वचनाबरोबर असणाऱ्या चिन्हांनी त्याची खात्री केली.

लूक

सुवार्ता सांगायला मला पाठविण्यात आले आहे. २० पाहा, हे घडेपर्यंत तुला बोलता येणार नाही व तू मुका राहशील कारण १ ज्या गोर्टीची आम्हास पक्की खातरी आहे त्या गोर्टी जे माझे शब्द जे योग्यवेळी पूर्णपणे खरे ठरणार आहेत त्या माझ्या प्रारंभापासून प्रत्यक्ष पाहाणारे व शब्दाचे सेवक होते, २ शब्दांवर तू विश्वास ठेवला नाहीस.” २१ तेव्हा जखन्याची वाट त्यांना त्या जशा आम्हास सोपवून दिल्या त्या तशाच सांगाच्या पाहणाऱ्या लोकांस तो परमेश्वराच्या भवनात इतका वेळ का म्हणून त्यांविषयीचा वृत्तांत अनुक्रमाने लिहून काढण्याचे काम राहिला याचे आश्रव्य वाटले. २२ तो बाहेर आल्यावर त्यास पुष्कळांनी हाती घेतले आहे. ३ म्हणून हे थियफिला महाराज, त्यांच्याबरोबर बोलता येईना. तेव्हा त्यांना जाणिव झाली की, मी सर्व गोर्टीचा मुळापासून चांगला शोध केल्यामुळे मलाही परमेश्वराच्या भवनात त्याने दृष्टांत पाहिला आहे. तो त्यांना खुणा हे बरे वाटले की, या सर्व घटनांविषयीची माहिती आपणाला करत होता परंतु तो तसाच मुका राहीला. २३ मग असे झाले की व्यवस्थित पणे माहिती लिहावी. ४ यासाठी की ज्या गोर्टीचे त्याच्या सेवेचा कालावधी पूर्ण झाल्यावर तो घरी परत गेला. शिक्षण आपल्याला मिळाले आहे त्यांचा निश्चितपणा आणण २४ त्या दिवसानंतर त्याची पत्ती अलीशिबा गरोदर राहिली व पूर्णपणे जाणावा. ५ यहूदीया प्रांताचा राजा हेरोद याच्या पाच महिने लपून राहिली, ती म्हणाली, २५ लोकांमध्ये माझा दिवसात, जखन्या नावाचा कोणी याजक होता. तो अबीयाच्या होणारा अनादर दूर करण्यासाठी प्रभूने माझ्याकडे पाहिले तेव्हा याजक घराण्यातील असून त्याची पत्ती अदरोनाच्या वंशातील त्याने माझ्यासाठी असे केले. २६ अलीशिबेच्या गरोदरपणाच्या होती व तिचे नाव अलीशिबा होते. ६ ते दोघेही देवापुढे नीतिमान सहाव्या महिन्यात देवाने गव्हाएल दूताला गालील प्रांतातील होते आणि प्रभूच्या सर्व आज्ञा व विधीत निर्दोषपणे चालत नासरेथ नावाच्या गावी, २७ एका कुमारीकडे पाठवले. तिची असत. ७ परंतु त्यांना मूळ नक्ते कारण अलीशिबा वांझ होती, दाविदाच्या घराण्यातील योसेफ नावाच्या मनुष्याशी मागणी शिवाय ते दोघेही फार म्हातारे झाले होते. ८ मग असे झाले की, झाली होती आणि त्या कुमारीचे नाव मरीया होते. २८ देवदूत तो आपल्या वर्गाच्या अनुक्रमाने देवापुढे त्याचे याजकाचे काम तिच्याकडे येऊन म्हणाला, अभिवादन! तुझ्यावर कृपा झालेली करत असता, ९ याजकाच्या रीतीप्रमाणे परमेश्वराच्या भवनात आहे. प्रभू तुझ्याबरोबर आहे. २९ परंतु ती त्याच्या शब्दाने धूप जाळण्यासाठी चिठूया टाकून त्याची निवड करण्यात आली. अस्वस्थ झाली आणि या अभिवादनाचा अर्थ काय असावा ३० आणि लोकांचा सगळा जमाव धूप जाळण्याच्या वेळेस बाहेर याचे ती नवल कसू लागली. ३० देवदूत तिला म्हणाला, “मरीये, प्रार्थना करीत उभा होता. ३१ तेव्हा परमेश्वराचा दूर, धूपवेदीच्या भिजु नकोस, देवाने तुझ्यावर कृपा केली आहे. ३२ पाहा! तू उजव्या बाजूला उभा असलेला त्याच्या दृश्येस पडला. ३२ गरोदर राहशील आणि तुला मुलगा होईल त्याचे नाव तू येशू त्यास पाहून जखन्या भयभीत झाला. ३३ परंतु देवदूत त्यास ठेव. ३२ तो महान होईल व त्यास थोर देवाचा पुत्र म्हणतील म्हणाला, जखन्या भिजु नको, कारण तुझी पत्ती अलीशिबा हिच्याकडून तुला ३३ तो याकोबाच्या घराण्यावर सर्वकाळासाठी राज्य चालवील पुत्र होईल, तू त्याचे नाव योहान ठेव. ३४ तेव्हा तुला आनंद आणि त्याच्या राज्याचा अंत होणार नाही.” (aiōn g165) ३४ व उल्लास होईल आणि त्याच्या जन्माने पुष्कळ लोक हर्षित तेव्हा मरीया दूताला म्हणाली, हे कसे होईल? कारण मला होतील. ३५ कारण तो परमेश्वराच्या दृश्येने महान होईल आणि पुरुष ठाऊक नाही. ३५ देवदूत तिला म्हणाला, पवित्र आत्मा तो द्राक्षरस किंवा मध्य कधीच पिणार नाही व तो आईच्या तुझ्यावर येईल आणि थोर देवाचे सामर्थ्य तुझ्यावर सावली गर्भात असतानाच पवित्र आत्म्याने भरलेला असेल. ३६ तो करील आणि म्हणून जे पवित्र बाळ जन्मास येईल, त्यास इस्साएलाच्या संतानातील अनेकांना, प्रभू त्यांचा देव याच्याकडे देवाचा पुत्र म्हणतील. ३६ बघ, तुझी नातेवाईक अलीशिबा ही वळविण्यास कारणीभूत ठेल. ३७ आणि देवासाठी सिद्ध झालेले सुद्धा म्हातारपणात गरोदर असून तिला पुत्रगर्भ राहीला आहे असे लोक तयार करायला, वडिलांची अंतःकरणे मुलांकडे आणि जिला वांझ म्हणले जाई तिला आता सहावा महिना आणि आज्ञा न मानणाऱ्यांना नीतिमानांच्या जानाकडे वळवून आहे. ३७ कारण देवाला कोणतीही गोष्ट अशक्य नाही. ३८ प्रभूसाठी तयार केलेली प्रजा उभी करावयाला तो एलीयाच्या मरीया म्हणाली, खरोखर “मी प्रभूची दासी आहे, आपल्या आत्म्याने आणि सामर्थ्याने त्यांच्यापुढे चालेल. ३८ मग जखन्या म्हणण्याप्रमाणे मला होवो.” मग देवदूत तिच्यापासून निघून देवदूताला म्हणाला, “हे घडणारच असे मी कशावरुन समजू? गेला. ३९ त्या दिवसात मरीया उठली आणि घाईने यहूदीया कारण मी वृद्ध मनुष्य आहे आणि माझी पत्तीसुद्धा उतारवयात प्रांताच्या डोंगराळ भागातील एका नगरात गेली. ४० तिने आहे.” ४१ देवदूताने त्यास उत्तर दिले, “मी देवाच्या पुढे उभा जखन्याच्या घरात प्रवेश केला आणि अलीशिबेला अभिवादन राहणार गव्हाएल आहे आणि तुझ्याशी बोलायला व तुलाही केले. ४१ जसे मरीयेचे अभिवादन अलीशिबेने ऐकले तिच्या

उदरातील बाळाने उडी मारली आणि अलीशिवा पवित्र आत्म्याने करत होते, ते म्हणाले, हे मूळ पुढे कोण होणार आहे? प्रभू भरली. ४२ ती उंच स्वर काढून मोठ्याने म्हणाली, “सित्रयामध्ये त्याच्याबरोबर आहे असे त्यांचा लक्षात आले. ४३ त्याचा पिता तू धन्यवादित आहेस आणि तुझ्या पोटचे फल धन्य आहे. ४३ जखन्या पवित्र आत्म्याने भरला आणि त्यानेही भविष्यवाणी माझ्या प्रभूच्या मात्रेने मजकडे यावे हा मान मला कोठून?” ४४ केली; तो म्हणाला, ४४ “इस्साएलाचा देव प्रभू, ह्याची स्तुती जेव्हा तुझ्या अभिवादनाची वाणी माझ्या कानी पडली, तेव्हा असो, कारण त्याने आपल्या लोकांची भेट घेतली आणि माझ्या उदरातील बाळाने आनंदाने उडी मारली ४५ जिने विश्वास लोकांची खंडणी भरून सुटका केली. ४६ त्याने आपला सेवक ठेवला ती धन्य आहे, कारण ज्या गोषी प्रभूने तिला सांगितल्या दावीद याच्या घराण्यातून आमच्यासाठी सामर्थ्यशाली तारणारा त्याची पूर्णता होईल? ४६ मरीया म्हणाली, “माझा जीव प्रभूला दिला आहे. ४७ हे देवाने त्याच्या पवित्र संदेश्ट्यांद्वारे युगाच्या थोर मानतो, ४७ आणि देव जो माझा तारणारा याच्या ठायी प्रारंभापासून सांगितले होते. (aiōn g165) ४७ जे आमचे शत्रू माझा आत्मा आनंदीत झाला आहे. ४८ कारण त्याने आपल्या आहेत व जे आमचा दैष करतात त्यांच्यापासून सुटका करण्याचे दासीची दैन्य अवस्था पाहीली. आतापासून मला सर्व पिढ्या अभिवचन त्याने आम्हास दिले. ४९ आमच्या पूर्वजांवर दया धन्य म्हणतील. ४९ कारण जो सर्वसमर्थ आहे त्याने माझ्यासाठी दाखविण्यासाठी तो हे करणार आहे व आपल्या पवित्र कराराची मोठी कामे केली आहेत; आणि त्याचे नाव पवित्र आहे. ५० आठवण ठेवणार आहे, ५१ हा करार एक शपथ होती जी त्याने जे त्याचे भय धरतात त्यांच्यावर त्याची दया पिढ्यानपिढ्या आमचा पूर्वज अब्राहामाला वाहिली. ५२ ती अशी की, तुम्ही आहे ५२ त्याने त्याच्या हाताने सामर्थ्याची कार्ये केली आहेत; जे आपल्या शत्रूच्या हातातून सोडवले जाऊन, ५७ माझ्यासमोर गर्विष्ट अंतःकरणाचे आहेत त्यांची त्याने पांगापांग केली आहे. पवित्रतेने व नीतिमत्त्वाने आयुष्यभर माझी सेवा निर्भयपणे ५२ त्याने राज्य करणाऱ्याना त्यांच्या राजासनांवरून ओढून करात, असे मी करीन. ५६ हे बालका, तुला परात्पराचा संदेश काढले आहे आणि गरीबास उंचावले आहे. ५३ त्याने भूकेल्यास म्हणतील कारण प्रभूचे मार्ग सिद्ध करण्याकारीता तू त्यांच्यापुढे चांगल्या पदाथारी तृप्त केले आहे. आणि धनवानास रिकाम्या चालशील. ५७ यासाठी की, त्याच्या लोकांस त्यांच्या पांगाच्या हाताने परत पाठवले आहे. ५८ दयेपोटी त्याने आपला सेवक क्षमेने तारणाचा अनुभव घावा. ५९ देवाच्या दयेमुळे स्वर्गीय इस्साएल याला साहाय्य केले आहे. ५५ आपल्या पूर्वजास त्याने दिवसाची पहाट उजाडेल व मरणाच्या दाट छायेत जे जगत सांगितल्याप्रमाणे अब्राहाम व त्याचे संतान यांच्यावरील दया आहेत त्यांच्यावर प्रकाशेल. ५९ तिच्याकडून जे अंधारात आहेत सर्वकाळ स्मरण करावी. त्याने आपला सेवक इस्साएल याला व मृत्युच्या छायेत बसले आहेत त्यांना प्रकाश देण्यासाठी साहाय्य केले आहे.” (aiōn g165) ५६ अलीशिवेबरोबर तीन महीने आणि आमचे पाय शांतीच्या मार्गास लावण्यासाठी दिवसाचा राहिल्यानंतर मरीया आपल्या घरी परत गेली. ५७ अलीशिवेची उदय करून आमची भेट घेईल. ”५८ मग तो मुलगा वाढत गेला प्रसूतीची वेळ आल्यावर, तिने एका मुलास जन्म दिला. ५९ आणि आत्म्यात सामर्थ्यशाली झाला. इस्साएल लोकांस प्रकट प्रभूने तिच्यावर मोठी दया केली आहे, हे तिच्या शेजायांनी होण्याच्या दिवसापर्यंत तो अरण्यात राहिला.

व नातेवाईकांनी ऐकले आणि ते तिच्या आनंदात सहभागी झाले. ५९ मग असे झाले की, आठव्या दिवशी मुलाची सुंतु करण्यासाठी ते आले असता, त्याच्या पित्याच्या नावाप्रमाणे ते बाळाचे नाव देखील जखन्या ठेवणार होते. ६० परंतु त्याच्या आईने उत्तर दिले, नाही त्याएवजी त्याचे नाव योहान ठेवायचे आहे. ६१ ते तिला म्हणाले, तुझ्या नातलगात या नावाचा कोणीच नाही. ६२ नंतर त्यांनी त्याच्या वडिलांना हातवरे करून विचारले, याचे नाव काय ठेवावे, अशी तुझी इच्छा आहे ६३ तेव्हा त्याने लिहिण्यासाठी पाटी मागितली आणि, त्याचे नाव योहान आहे, असे लिहीले यावरून त्या सर्वांना खूपच आश्रय वाटले. ६४ त्याच क्षणी त्याचे तोंड उघडले व त्याची जीभ मोकळी झाली आणि तो बोलू लागला व देवाला धन्यवाद देऊ लागला. ६५ तेव्हा सर्व शेजारी भयभीत झाले आणि यहूदीया प्रांताच्या सर्व डोंगराळ प्रदेशात लोक या सर्व गोर्ईंबदल बोलू लागले. ६६ तेव्हा सर्व शेजारी भयभीत झाले आणि यहूदीया प्रांताच्या सर्व डोंगराळ प्रदेशात लोक या सर्व गोर्ईंबदल बोलू लागले. ६६ जे कोणी हे ऐकले ते प्रत्येकज्ञण मनात विचार

त्यांच्यासमोर प्रकट झाला व प्रभूचे तेज त्यांच्याभोवती पसरले तुझे तारण पाहिले आहे, ३१ ते तू सर्व राष्ट्रांतील लोकांच्या समक्ष आणि ते खूप भ्याले. ४० देवदूत त्यांना म्हणाला भिकु नका; जो तयार केले. ३२ ते परराष्ट्रीयांस प्रगटीकरण होण्यासाठी उजेड व मोठा आनंद सर्व लोकांस होणार आहे त्याची सुवारा मी तुम्हास तुझ्या इसाएल लोकांचे वैभव असे आहे.” ३३ त्याच्याविषयी सांगतो. ११ दावीदाच्या नगरात आज तुमच्यासाठी तारणारा सांगितलेल्या गोष्टीमुळे त्याचे आईवडील आश्रयचकित झाले. जन्मला आहे! तो ख्रिस्त प्रभू आहे. १२ तुमच्यासाठी ही खूण ३४ आणि शिमोनाने त्यांना आशीर्वाद दिला व त्याची आई मरीया असेल की, बालक बाळ्याने गुंडाळून गव्हाणीत निजवलेले हिला म्हटले, पाहा, इसाएलातील अनेकांचे पडणे व पुन्हा उठणे तुम्हास आढळेल. १३ मग एकाएकी आकाशातल्या सैन्यांचा यासाठी आणि ज्यावृद्ध बोलतील अशा चिन्हासाठी ठेवलेला समुदाय त्या देवदूताजवळ आला आणि देवदूत देवाची स्तुती आहे. ३५ यासाठी की, पुष्कल लोकांच्या अंतःकरणातील विचार करत म्हणाले, १४ “परम उंचामध्ये देवाला गौरव आणि पृथ्वीवर उघडकीस यावे आणि तुझ्या स्वतःच्याही जिवांतून तलवार ज्या मनुष्यांसंबंधी तो संतुष्ट आहे त्याच्यामध्ये शांती.” १५ मग भोस्कून जाईल. ३६ तेथे हन्ना नावाची एक संदेशी राहत होती. असे झाले की देवदूत त्यांच्यापासून स्वर्गसि गेले, तेक्का मेंढपाळ ती आरोर वंशातील फनूएलाची मुलगी असून ती फार वृद्ध झाली एकमेकांना म्हणाले, चला, आपण बेथलेहेमापर्यंत जाऊ आणि होती. ती लग्नानंतर आपल्या पतीसमवेत सात वर्षे राहिली. घडलेली ही जी गोष्ट परमेश्वराने आम्हास कळवली ती बघू ३७ ती चौच्याएंशी वर्षाची विधवा होती व परमेश्वराचे भवन या. १६ तेक्का ते घाईघाईने गेले आणि त्यांना मरीया, योसेफ व सोडून न जाता उपवास व प्रार्थना करून ती रात्रिंदिवस निरंतर गव्हाणीत ठेवलेले बाळ ही त्यांना दिसले. १७ जेव्हा मेंढपाळांनी उपासना करीत असे. ३८ तिने त्याचवेळी जवळ येऊन देवाचे त्यास पाहिले तेक्का त्या बालाविषयी जे सांगितले होते ते त्यांनी आभार मानले. जे यरूशलेमेच्या सुटकेविषयी वाट पाहत होते सर्वांना जाहीर केले. १९ मग ऐकणारे सर्व जन त्या मेंढपाळांनी त्या सर्वांना तिने त्याच्याविषयी सांगितले. ३९ जेव्हा त्यांनी सांगितलेल्या गोष्टीवरून आश्रयचकित झाले. ११ परंतु मरीयेने प्रभूच्या नियमशास्त्राप्रमाणे सर्वकाही पूर्ण केल्यावर, ते गालील या सर्व गोष्टींचे मनन करून त्या आपल्या अंतःकरणात ठेवल्या. प्रांतातील आपले गाव नासरेथ येथे परत गेले. ४० बालक मोठा २० नंतर ते मेंढपाळ त्यांना सांगण्यात आले होते त्याप्रमाणे त्या होत गेला आणि बलवान झाला व जानातही वाढत गेला आणि सर्व गोष्टी ऐकून व पाहून देवाचे गौरव व स्तुती करीत माधारी देवाची कृपा त्याच्यावर होती. ४१ प्रत्येक वर्षी त्याचे आईवडील गेले. २१ आठावा दिवस म्हणजे सुंतोचा दिवस आल्यावर त्याचे वल्हांडण सणासाठी यरूशलेम शहरास जात. ४२ जेव्हा तो बारा नाव येशू ठेवण्यात आले. हे नाव तो उदरात संभवण्यापूर्वीच वर्षाचा झाला, ते सणाच्या रीतीप्रमाणे वर यरूशलेम शहरास देवदूताने ठेवले होते. २२ पुढे मोशेच्या नियमशास्त्राप्रमाणे गेले. ४३ मग सणाचे पूर्ण दिवस तेथे घालविल्या नंतर ते घराकडे त्यांचे शुद्धीकरणाचे दिवस भरल्यावर ते त्यास वर यरूशलेम परत येण्यास निघाले. परंतु मुलगा येशू मात्र यरूशलेमतच शहरास घेऊन आले, ते अशासाठी की, त्याचे प्रभूला समर्पण मागे राहिला आणि हे त्याच्या आई-वडीलांना माहीत नक्त होते. करावे. २३ म्हणजे प्रत्येक प्रथम जन्मलेला नर प्रभूसाठी ४४ तो बरोबर प्रवास करणाऱ्या घोळक्या सोबत असेल असे पवित्र म्हटला जावा असे जे प्रभूच्या नियमशास्त्रात लिहिले समजून ते एक दिवसाची वाट चालून गेले. नंतर त्यांनी नातलग आहे त्याप्रमाणे करावे. २४ आणि प्रभूच्या नियमशास्त्रात व मित्रांमध्ये त्याचा शोध घेण्यास सुरुवात केली. ४५ जेव्हा सांगितलेल्या प्रमाणे होल्यांचा जोडा किंवा कबुतरांची दोन पिल्ले तो त्यांना सापडला नाही, म्हणून ते यरूशलेम शहरास परत यांचा यज्ञ अर्पवा म्हणून त्यांनी त्यास तेथे आणले. २५ तेक्का आले आणि तेथे त्यांनी त्याचा शोध घेतला. ४६ असे घडले की, पाहा, यरूशलेम त शिमोन नावाचा कोणीएक मनुष्य होता. तो तीन दिवसानंतर तो त्यांना परमेश्वराच्या भवनात सापडला, तो मनुष्य नीतिमान व भक्तिमान होता. तो इसाएलाच्या सांत्वनाची शिक्षकांमध्ये बसून त्यांचे ऐकत होता व त्यांना प्रश्न विचारीत वाट पाहत होता आणि पवित्र आत्मा त्याच्यावर होता. २६ होता. ४७ ज्यांनी त्याचे ऐकले ते सर्व त्याच्या समजबुद्धीमुळे आणि प्रभूच्या ख्रिस्ताला पाहिल्याशिवाय तू मरणार नाही असे आणि उत्तरांमुळे चकित झाले. त्याची आई त्यास म्हणाली, असता परमेश्वराच्या भवनात आला आणि जेव्हा आईवडीलांनी “मुला, तू आमच्याबरोबर असे का वागलास? ऐक, तुझा पिता येशू बालाला, त्याच्याविषयी नियमशास्त्राच्या रीतीप्रमाणे व मी कष्टी होऊन तुझा शोध करीत आलो.” ४९ येशू त्यांना करण्याकरीता, आत आणले, २८ तेक्का शिमोनाने येशूला म्हणाला, “तुम्ही माझा शोध का करीत होता? मी माझ्या आपल्या हातात घेतले आणि त्याने देवाचा धन्यवाद केला आणि पित्याच्या घरात असावे, हे तुम्हास माहीत नक्ते काय?” ५० म्हटले, २९ “हे प्रभू, आता तू आपल्या वचनाप्रमाणे आपल्या परंतु तो जे शब्द त्यांच्याशी बोलला ते त्यांना समजले नाही. ५१ दासास शांतीने जाऊ देत आहेस. ३० कारण माझ्या डोळ्यांनी मग तो त्यांच्याबरोबर नासरेथास गेला आणि तो त्यांच्या आजेत

राहिला. त्याच्या आईने या सर्व गोष्टी आपल्या अंतःकरणात करतो, पण एकजण जो माझ्यापेक्षाही सामर्थ्यशाली आहे तो जपून ठेवल्या. ६२ येशू ज्ञानाने आणि शरीराने देवाच्या आणि मनुष्यांच्या कृपेत वाढत गेला.

३ आता तिबिर्य कैसराच्या कारकिर्दीच्या पंधराव्या वर्षी, जेव्हा

पंतय पिलात यहूदीया प्रांताचा शासक होता आणि हेरोद चौथाई गालील प्रांताचा शासक असताना आणि त्याचा भाऊ फिलिप हा चौथाई इतुरीया व त्राखेनीती या देशांचा शासक व लूसनिय हा चौथाई अविलेनेचा शासक होता. २ आणि हन्ना व कयफा हे मुख्य याजक लोक होते, तेव्हा अरण्यात देवाचे वचन जखाच्या पुत्र योहान याच्याकडे आले. ३ तो यार्देनेच्या सभोवतालच्या सर्व परिसरात पापांच्या क्षमेसाठी पश्चात्ताप करून बापिस्मा घावा अशी घोषणा करत फिरला. ४ यशया संदेश्याच्या पुस्तकात लिहिल्याप्रमाणे हे झाले: “रानात घोषणा करणाऱ्याची वाणी झाली ती अशी, ‘परमेश्वराचा मार्ग तयार करा, त्याच्या वाटा सरळ करा. ५ प्रत्येक दरी भरली जाईल, आणि प्रत्येक डोंगर व टेकडी सपाट केली जाईल, वांकडी सरळ होतील, आणि खडबडीत मार्ग सपाट केले जातील ६ आणि सर्व मनुष्यप्राणी देवाचे तारण पाहीला.”^७ ७ त्याच्याकडून बापिस्मा करून घेण्यासाठी येणाऱ्या जमावाला योहान म्हणाला; “अहो, विषारी सापाच्या पिलानो, येणाऱ्या क्रोधापासून सुटका करून घेण्यासाठी तुम्हास कोणी सावध केले? ८ पश्चात्तापास योग्य अशी फले घ्या आणि आपल्या मनात असे म्हणून नका की, ‘अब्राहाम आमच्या पित्यासारखा आहे.’ कारण मी तुम्हास सांगतो की, अब्राहामासाठी या दगडापासून मुले निर्माण करण्यास देव समर्थ आहे. ९ आताच झाडांच्या मुळांशी कुळाड ठेवलेली आहे. म्हणून प्रत्येक झाड जे चांगले फल देत नाही ते तोडून अग्नीत टाकले जाईल.” १० नंतर जमावातील लोकांनी त्यास विचारले, “आता आम्ही काय करावे?” ११ त्याने उत्तर दिले, “ज्याच्याकडे दोन अंगरखे असतील त्याने ज्याला नाही त्यास एक घावा आणि ज्याच्याकडे अन्न आहे त्यानेही तसेच करावे.” १२ काही जकातदरही बापिस्मा करून घावायास आले होते. ते म्हणाले, “गुरुजी, आम्ही काय करावे?” १३ तो त्यांना म्हणाला, तुम्हास जे नेमून दिले आहे त्यापेक्षा जास्त पैसे घेऊ नका. १४ काही शिपायानीसुद्धा त्यास विचारून म्हटले, “आणि आमच्या बद्दल काय, आम्ही काय करावे?” तो त्यांना म्हणाला, “कोणाकडून जबरदस्तीने पैसे घेऊ नका, कोणावरही खोटा आरोप करू नका, तुम्हास मिळणाऱ्या पगारात समाधानी राहा.” १५ तेव्हा लोक उत्सुकेने वाट पाहत असता प्रत्येकजण आपल्या अंतःकरणात हाच ख्रिस्त असेल काय म्हणून विचार करीत असत. १६ त्या सर्वांना योहानाने उत्तर दिले, “मी तुमचा बापिस्मा पाण्याने

येत आहे आणि त्याच्या वहाणांचे बंद सोडुयासही मी पात्र नाही, तो तुमचा बापिस्मा पवित्र आत्म्याने व अग्नीने करील. १७ त्याचे खळे अगदी स्वच्छ करायला व गृह त्याच्या कोठारात साठवायला त्याचे सूप त्याच्या हातात आहे, पण तो भूस न विझाणाऱ्या अग्नीत जाळून टाकील.” १८ योहानाने इतर पुष्कळ उत्तेजन देणाऱ्या शब्दांनी त्यांना बोध करून सुवार्ता सांगितली. १९ योहानाने चौथाईचा शासक हेरोद याची कानउघडणी केली कारण त्याचे त्याच्या भावाच्या पत्ती हेरोदीया हिच्यासी अनैतिक संबंध होते, तसेच इतर अनेक वाईट गोष्टी त्याने केल्या होत्या. २० हे सर्व करून सुद्धा त्याने आणखी एक दुष्कर्म केले ते म्हणजे त्याने योहानाला तुर्स्गात टाकले. २१ तेव्हा असे झाले की, जेव्हा सर्व लोकांचा बापिस्मा योहानाद्वारे केला जात होता, तेव्हा येशूचा ही बापिस्मा होऊन तो प्रार्थना करीत असता आकाश उघडले गेले. २२ आणि पवित्र आत्मा देहरूपाने कुबुतराप्रमाणे त्याच्यावर उतरला आणि आकाशातून अशी वाणी झाली की, “तू माझा प्रिय पुत्र आहेस, मी तुझ्याविषयी फार संतुष्ट आहे.” २३ जेव्हा येशूने त्याच्या कार्यासि सुरुवात केली तेव्हा तो सुमारे तीस वर्षांचा होता. लोक त्यास योसेफाचा मुलगा समजत. योसेफ एलीचा मुलगा होता २४ एली मत्ताथाचा, मत्ताथ लेवीचा, लेवी मल्खीचा, मल्खी यन्नर्याचा, यन्नर्या योसेफाचा मुलगा होता. २५ योसेफ मत्तिथ्याचा मुलगा होता. मत्तिथ्य अमोसाचा, अमोस नहूमाचा, नहूम हेस्तीचा, हेस्ती नगयाचा, २६ नगय महथाचा, महथ मत्तिथ्याचा, मत्तिथ्य शिमीचा, शिमी योसेखाचा, योसेख योदाचा मुलगा होता. २७ योदा योहानानाचा मुलगा होता. योहानान रेशाचा, रेशा जरूब्बाबेलाचा, जरूब्बाबेल शल्तीएलाचा, शल्तीएल नेरीचा, २८ नेरी मल्खीचा, मल्खी अद्दीचा, अद्दी कोसोमाचा, कोसोम एल्मदामाचा, एल्मदाम एराचा, २९ एर येशूचा, येशू अलिएजराचा, अलिएजर योरीमाचा, योरीम मत्ताथाचा, मत्ताथ लेवीचा मुलगा होता. ३० लेवी शिमोनाचा मुलगा होता. शिमोन यहूदाचा, यहूदा योसेफाचा, योसेफ योनामाचा, योनाम एल्याकीमाचा, ३१ एल्याकीम मल्लयाचा, मल्लया मिन्नाचा, मिन्ना मत्ताथाचा, मत्ताथ नाथानाचा, नाथान दाविदाचा, ३२ दावीद इशायाचा, इशाय ओवेदाचा, ओवेद बवाजाचा, बवाज सल्मोनाचा, सल्मोन नहशोनाचा मुलगा होता. ३३ नहशोन अमीनादाबाचा मुलगा होता. अमीनादाब अदामीनचा, अदामीन अर्णयाचा, अर्णय हेसोनाचा, हेसोन पेरेसाचा, पेरेस यहूदाचा, ३४ यहूदा याकोबाचा, याकोब इसहाकाचा, इसहाक अब्राहामाचा, अब्राहाम तेरहाचा, तेरह नाहोराचा, ३५ नाहोर सरुगाचा, सरुग रुक्चा, रुक्च पेलेगाचा, पेलेग एबराचा, एबर शेलहाचा मुलगा होता. ३६ शेलह केनानाचा मुलगा होता. केनान अर्पक्षदाचा, अर्पक्षद शेमाचा, शेम नोहाचा,

नोहा लामेखाचा, ३७ लामेख मथुशलहाचा, मथुशलह हनोखाचा, आहे त्यांची सुटका करण्यासाठी १९ आणि प्रभूच्या कृपेच्या हनोख यारेदाचा, यारेद महललेलाचा, महललेल केनानाचा, ३८ वर्षांची घोषणा करण्यासाठी त्याने मला पाठवले आहे.” २० मग केनान अनोशाचा, अनोश शेथाचा, शेथ आदामाचा, आदाम त्याने ग्रंथपट बंद करून सभास्थानाच्या सेवकाला परत करून देवाचा पुत्र होता.

४ येशू पवित्र आत्म्याने पूर्ण भरून यार्देन नदीहून परतला.

मग आत्म्याने त्यास अरण्यात नेले. २ तेथे सैतानाने त्याची चाळीस दिवस परीक्षा घेतली. त्या दिवसात येशूने काहीही खाल्ले नाही आणि ती वेळ संपल्यानंतर येशूला भूक लागली. ३ तेव्हा सैतान त्यास म्हणाला, जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर या दगडाची भाकर हो, अशी आज्ञा कर. ४ येशूने त्यास उत्तर दिले, “पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, मनुष्य फक्त भाकरीनेच जगेल असे नाही.” ५ मग सैतान त्यास उंच जागेवर घेऊन गेला आणि एका क्षणांत जगातील सर्व राज्ये त्यास दाखविली. ६ सैतान त्यास म्हणाला, “मी तुला या सर्व राज्याचे अधिकार व वैभव देईन कारण ते मला दिलेले आहे आणि मी माझ्या मर्जीनुसार ते देऊ शकतो. ७ म्हणून जर तू मला नमन करशील आणि माझी उपासना करशील तर हे सर्व तुझे होईल.” ८ येशूने उत्तर दिले, “पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे. प्रभु तुझा देव याचीच उपासना कर आणि केवळ त्याचीच सेवा कर.” ९ नंतर सैतानाने येशूला यश्शलेम शहरास नेते आणि परमेश्वराच्या भवनाच्या टोकावर त्यास उंभे केले आणि तो त्यास म्हणाला, “जर तू देवाचा पुत्र आहेस तर येथून खाली उडी मार! १० शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘तुझे रक्षण करण्यास तो आपल्या दूतास तुझ्याविषयी आज्ञा करील, ११ आणि तुझा पाय दगडावर आपटून नये म्हणून ते तुला आपल्या हातावर झेलून धरतील.” १२ येशूने उत्तर दिले, “पवित्र शास्त्रात असेही म्हणले आहे, तुझा देव परमेश्वर याची परीक्षा पाहू नकोस.” १३ म्हणून सैतानाने प्रत्येक प्रकारे परीक्षा घेण्याचे संपविल्यावर योग्य वेळ येईपर्यंत तो येशूला सोडून गेला. १४ मग पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्यानि येशू गालील प्रांतास परतला आणि त्याच्याविषयीची बातमी सगळीकडे पसरली. १५ त्याने त्यांच्या सभास्थानात शिकविले आणि सर्वांनी त्याची स्तुती केली. १६ मग जेथे तो लहानाचा मोठा झाला होता त्या नासरेथांत तो आला आणि शब्दात दिवशी त्यांच्या प्रथेप्रमाणे सभास्थानात जाऊन ग्रंथ वाचण्यासाठी उभा राहिला, १७ आणि यशया संदेश्याचा ग्रंथपट त्यास देण्यात आला. त्याने ते पुस्तक उघडले आणि जो भाग शोधून काढला, त्याठिकाणी असे लिहिले आहे, १८ “प्रभूचा आत्मा मजवर आला आहे, कारण, गरिबांना सुवार्ता संगण्यास त्याने मला अभिषेक केला आहे. कैदी म्हणून नेलेल्यास स्वातंत्र्याची घोषणा करण्यासाठी, आणि आंधळ्यांना दृष्टी पुन्हा मिळावी, ज्यांच्यावर जुलूम झाला

तो खाली बसला. सभास्थानातील प्रत्येकजण त्याच्याकडे रोखून पाहू होता. १९ त्याने त्यांच्याशी बोलण्यास सुरुवात केली की, “तुमच्या ऐकण्यामुळे आज हा शास्त्रलेख पूर्ण झाला आहे.” २२ तेव्हा सर्व लोक त्याच्याविषयी साक्ष देऊ लागले आणि त्याच्या मुखातून येणाऱ्या कृपेच्या शब्दांबद्दल ते आश्वर्यचकित झाले आणि ते म्हणाले, हा योसेफाचाच मुलाखा नव्हे काय? २३ येशू त्यांना म्हणाला, “नक्कीच, तुम्ही मलाही म्हण लागू कराल; हे वैद्या, तू स्वतःलाच बरे कर. कफर्णूमात ज्या गोष्टी तू केल्याचे आम्ही ऐकले त्या गोष्टी तुझुन स्वतःच्या गावातसुद्धा कर.” मग तो पुढे म्हणाला, २४ “मी तुम्हास खरे सांगतो, कोणीही संदेश त्याच्या स्वतःच्या नगरात स्वीकारला जात नाही. २५ मी तुम्हास खरे सांगतो, इसाएलात एलीयाच्या काळात पुऱ्यक्ल विधवा होत्या, जेव्हा साडेतीन वर्षांपर्यंत आकाशातून पाऊस पडला नाही आणि सर्व प्रदेशात मोठा दुष्काळ पडला होता. २६ तरीही एलीयाला इतर कोणत्याही विधवेकडे पाठविण्यात आले नाही. त्यास सिदेन प्रांतातील सारफथ येथील विधवेकडे याठविण्यात आले. २७ अलीशा संदेश्याच्या वेळेस इसाएलात अनेक कुष्ठरोगी होते परंतु त्यापैकी कोणीही शुद्ध झाला नाही. केवळ सूरीया येथील नामान कुष्ठरोग्यालाच शुद्ध करण्यात आले होते.” २८ हे एकूण सभास्थानातील सर्व लोक संतापले. २९ ते लोक उठले आणि त्यांनी येशूला शहराबाहेर घालवून दिले आणि ज्या टेकडीवर त्यांचे गाव वसले होते, त्या कड्यावरून त्यास लोटून देण्यास तेथरव नेले. ३० परंतु तो त्यांच्यातून निघून आपल्या वाटेने गेला. ३१ नंतर तो गालील प्रांतातील कफर्णूम हगावी गेला. तो शब्दाथ दिवशी सभास्थानात त्यास शिक्षण देत होता. ३२ ते त्याच्या शिकवणीने आश्वर्यचकित झाले, कारण त्याचे बोलणे अधिकारयुक्त असे. ३३ त्यादिवशी सभास्थानात, अशुद्ध आत्मा लागलेला एक मनुष्य होता आणि तो मोठ्याने ओरडून म्हणाला, ३४ हे नासरेथकर येशू, तू आमच्यामध्ये का पडतोस? तू आमचा नाश करण्यासाठी आला आहेस काय? तू कोण आहेस हे मला माहीत आहे! देवाचा पवित्र! तो तूच आहेस. ३५ येशूने त्यास धमकावून म्हटले, “शांत राहा आणि त्याच्यातून नीघ!” तेव्हा त्या अशुद्ध आत्म्याने त्या मनुष्यास जमिनीवर खाली पाडले व त्या मनुष्यास काहीही इजा न करता तो त्याच्यातून बाहेर निघाला. ३६ तेव्हा सर्वजण आश्वर्यचकित झाले व एकमेकांशी बोलू लागले, हे कोणत्या प्रकारचे शब्द आहेत? अधिकाराने आणि सामर्थ्यानि तो अशुद्ध आत्म्याना देखील आज्ञा करतो व ते बाहेर येतात. ३७ अशाप्रकारे त्याच्याविषयीची किर्ती चहुकडील

प्रदेशात पसरत गेली. ३८ येशु सभास्थानातून निघून शिमोनाच्या होशील.” ११ मग तारवे किनाच्याला लावल्यावर त्यांनी सर्वकाही घरी गेला. शिमोनाची सासू तापाने आजरी होती. त्यांनी तिला सोडले आणि त्याच्यामागे गेले. १२ आणि असे झाले की, येशु बरे करण्याविषयी त्यास विनंती केली. ३९ येशु तिच्याजवळ कोणाएका गावात असता तेथे कुष्ठाने भरलेला एक मनुष्य होता, उभा राहिला व त्याने तापाला धमकावले आणि तिच्यातून ताप जेव्हा त्याने येशुला पाहिले तेव्हा तो पालथा पडला आणि त्यास निघाला. ताबडतोब उठून ती त्यांची सेवा करू लागली. ४० सूर्य विनंती केली, “प्रभूजी, जर तुमची इच्छा असेल तर मला शुद्ध मावळत असतांना, निरनिराळ्या रोगांनी आजरी असलेल्या करण्यास आपण समर्थ आहात.” ४३ तेव्हा येशूने आपला हात सर्व मनुष्यांना त्याच्याकडे आणले. त्याने प्रत्येकाच्या डोक्यावर लांब करून त्यास स्पर्श केला आणि म्हटले, “माझी इच्छा आहे हात ठेवून त्यांना बरे केले. ४४ कित्येकांमधून अशुद्ध आत्मे शुद्ध हो!” आणि ताबडतोब त्याचे कुष्ठ नाहीसे झाले. ४४ मग बाहेर आले. ते अशुद्ध आत्मे ओरडत होते आणि म्हणत होते, येशूने त्यास निक्षून सांगितले की, “कोणालाही सांगून नकोस, तू देवाचा पुत्र आहेस. परंतु तो ख्रिस्त आहे हे त्यांना माहिती पण जाऊन स्वतःला याजकाला दाखव आणि त्यांच्यासाठी ही असल्याने त्याने त्यांना दटावले व काही बोलू दिले नाही. ४२ साक्ष क्वाची म्हणून मोरेने आज्ञा केल्याप्रमाणे शुद्धीकरणासाठी दिवस उगवताच, तो एकांत स्थळी गेला. पण लोक त्यास शोधत अर्पण कर.” ४५ परंतु येशूविषयीच्या बातम्या अधिक पसरतच होते. तो जेथे होता तेथे ते लगेच आले आणि त्यांच्यातून त्याने गेल्या आणि मोठे जमाव त्याचे ऐकण्यासाठी व आपल्या निघून जाऊ नये म्हणून त्यांनी प्रयत्न केले. ४६ परंतु तो त्याना रोगांपासून बरे होण्यासाठी जमू लागले. ४६ परंतु येशू रानामध्ये म्हणाला, “देवाच्या राज्याची सुवार्ता मला इतर गावांमध्येही एकांतात जाऊन प्रार्थना करीत असे. ४७ असे झाले की, एके सांगितली पाहिजे कारण याच कारणासाठी मला पाठवले दिवशी तो शिक्षण देत असता तेथे परशी व नियमशास्त्राचे आहे.” ४८ मग तो संपूर्ण यहूदीया प्रांतातील सभास्थानामध्ये शिक्षक बसले होते ते गालील आणि यहूदीया प्रांत व यरूशलेम उपदेश करीत गेला.

५ मग असे झाले की, तो गनेसरेत सरोवराच्या काठी उभा

असता लोक देवाचे वचन ऐकण्यासाठी येशूभोवती गर्दी करू लागले, २ तेव्हा त्याने सरोवरात दोन होड्या पाहिल्या, पण होडीतील मासे पकडणारे बाहेर होते व त्यांची जाळी धूत होते. ३ त्यांतील एका होडीत येशू गेला जी शिमोनाची होती आणि त्याने किनाच्यापासून थोडे दूर नेण्यास सांगितले. नंतर तो होडीत बसला व लोकांस शिक्षण देत लागला. ४ त्याने बोलणे संपविल्यावर तो शिमोनाला म्हणाला, “होडी खोल पाण्यात घेऊन चल आणि मासे पकडण्यासाठी तुझे जाळे खाली सोड.” ५ शिमोनाने उत्तर दिले, “साहेब, संपूर्ण रात्र आम्ही खूप कष्ट घेतले पण काहीच मासे पकडू शकलो नाही. तरी तुझ्या शब्दावरून मी जाळी खाली सोडतो.” ६ मग त्यांनी तसे केल्यावर त्यांच्या जाळ्यात माशयांचा मोठा घोळका सापडला आणि त्यांची जाळी फाटू लागली ७ तेव्हा त्यांनी दुसऱ्या होडीतील आपल्या सहकाच्यांना मदत करण्यासाठी बोलावले. ते आले आणि त्या दोन्ही होड्या माशयांनी इतक्या भरल्या की, त्या बुडू लागल्या. ८ हे पाहून शिमोन पेत्र येशूच्या पाया पडून म्हणाला, “प्रभू, माझ्यापासून दूर जा कारण मी पापी मनुष्य आहे.” ९ कारण त्यांनी धरलेल्या माशयांचा घोळका पाहून तो व त्याच्याबोरब असलेले सर्वजण आश्र्वयचकित झाले होते. १० तसेच शिमोनाचे भागीदार जब्दीचे पुत्र याकोब व योहान हेही त्यांच्याप्रमाणे आश्र्वयचकित झाले. मग येशू शिमोनाला म्हणाला, “भिऊ नको, कारण येथून पुढे तू माणसे धरणारा

शहर या भागातील कित्येक ठिकाणाहून आले होते. प्रभूचे सामर्थ्य त्याच्याठाची होते त्यामुळे तो रोग बरे करत असे. ११ काही लोक एका पक्षघात झालेल्या मनुष्यास बाजेवर घेऊन आले आणि त्यांनी त्यास आत आणण्याचा व येशूसमोर खाली ठेवण्याचा प्रयत्न केला. १२ परंतु गर्दीमुळे आत आणण्याचा मार्ग त्यांगा सापडेगा, म्हणून त्यांनी घराच्या छतावर चढून त्यास बाजे सकत कौलारातून येशूच्या समोर खाली सोडले. २० त्यांचा विश्वास पाहून, येशू म्हणाला, “मुला, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहेत.” २१ नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि परशी स्वतःशी विचार करू लागले, “हा दुर्भाषण करणारा कोण? देवाशिवाय कोण पापांची क्षमा करू शकतो?” २२ पण येशूने त्यांचे विचार जाणून त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्ही आपल्या अंतःकरणात असा विचार का करता? २३ तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे किंवा ऊठ आणि चालू लाग यांतील कोणते म्हणणे सोपे आहे? २४ पण तुम्हास हे कळावे की मनुष्याच्या पुत्राला पृथीवर पापांची क्षमा करण्याचा अधिकार आहे, म्हणून तो पक्षघात झालेल्या मनुष्यास म्हणाला, मी तुला सांगतो ऊठ, आपली बाज उचलून घेऊन आपल्या धरी जा.” २५ ताबडतोब तो उभा राहिला व ज्या बाजेवर तो झोपला होता ती उचलून घेऊन देवाचे गौरव करीत आपल्या धरी गेला. २६ ते सर्व आश्र्वयचकित झाले आणि देवाची स्तुती करू लागले, ते फार भयभीत होऊन म्हणाले, आम्ही आज विलक्षण गोष्टी पाहिल्या आहेत. २७ या गोष्टी झाल्यानंतर येशू बाहेर गेला आणि त्याने लेवी नावाच्या जकातदाराला जकात नावाच्यावर बसलेले पाहिले, येशू त्यास म्हणाला, “माझ्यामागे ये!” २८ तेव्हा लेवीने सर्वकाही तेथेच

सोडले आणि उठून त्याच्यामागे गेला. २९ नंतर लेवीने त्याच्या जाणून वाळलेल्या हाताच्या मनुष्यास म्हणाला, “ऊठ आणि घरी येशूसाठी मोठी मेजवानी दिली आणि जकातदारांचा व इतर सर्वांसमोर उभा राहा,” आणि तो मनुष्य उठून तेथे उभा राहिला. लोकांचा मोठा जमाव त्याच्याबरोबर जेवत होता. ३० परंतु परश्ची ९ येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास विचारतो, शब्दाथ दिवशी आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक यांनी त्याच्या शिष्यांकडे तक्राक कोणत्या गोष्टी करायला परवानगी आहे? चांगले करणे की केली, ते म्हणाले, तुम्ही जकातदार आणि पापी लोकांबरोबर वाईट करणे? कोणते कायदेशीर आहे, एखाद्याचा जीव वाचवणे का जेवता? ३१ येशू त्यांना म्हणाला, “जे निरोगी आहेत त्यांना का त्याचा नाश करणे?” ३० मग त्याने सभोवती त्या सर्वांकडे वैद्याची गरज नाही, पण जे रोगी आहेत, त्यांना वैद्याची गरज पाहिले आणि म्हणाला, “तू आपला हात लांब कर.” तेव्हा आहे. ३२ मी नीतिमानास बोलावण्यास आलो नाही तर पापी त्याने तसे केले आणि त्याचा हात बरा झाला. ३१ पण परश्ची व लोकांस पश्चात्तापासाठी बोलावण्यास आलो आहे.” ३३ ते त्यास नियमशास्त्राचे शिक्षक खूप रागावले व येशूविषयी काय करता म्हणाले, योहानाचे शिष्य नेहमी उपवास आणि प्रार्थना करतात येईल याविषयी आपसात चर्चा करू लागले. ३२ त्या दिवसात आणि परश्यांचे शिष्यसुद्धा तसेच करतात, पण तुझे शिष्य असे झाले की, येशू प्रार्थना करण्यासाठी डोंगरावर गेला. त्याने तर खातपीत असतात. ३४ येशू त्यांना म्हणाला, “कोण असे ती रात्र देवाची प्रार्थना करण्यात घालवली. ३३ जेव्हा दिवस करेल? वळाडाबरोबर वर आहे तोपर्यंत तुम्हास त्यांना उपवास उगवला, तेव्हा त्याने शिष्यांना आपणाकडे बोलावले. त्याने करावयास लावता येईल काय? ३५ पण असे दिवस येते आहेत त्यांच्यातील बाराजणांना निवडले व त्यांना ‘प्रेषित’ असे नाव की, वराला त्यांच्यापासून घेतले जाईल आणि त्या दिवसात दिले. ३६ शिमोन ज्याला पेत्र हे सुद्धा नाव दिले तो अंदिया ते उपवास करतील.” ३६ त्याने त्यांना आणखी एक दाखला (पेत्राचा भाऊ), याकोब आणि योहान, फिलिप्प, बर्थलमय, ३५ सांगितला, “कोणीही नवीन कापडाचा तुकडा फाळून जुन्याला मत्तव्य, थोमा, अल्फीचा पुत्र याकोब, शिमोन ज्याला जिलोत लावीत नाही, जर तो तसे करतो तर तो नवे कापड फाळूतो म्हणत, ३६ याकोबचा पुत्र यहूदा व यहूदा इस्कर्योंत, जो पुढे पण नव्या कापडांचे ठिगल जुन्या कापडाला योग्य दिसणार विश्वासघात करणारा निघाला. ३७ तो त्यांच्याबरोबर डोंगरावरून नाही. ३७ आणि कोणीही नवा द्राक्षरस जुन्या द्राक्षरसाच्या खाली उतरला व सपाट जागेवर उभा राहिला आणि त्याच्या कातडी पिशवीत ठेवत नाही जर तो असे करतो तर नवा द्राक्षरस अनुयायांचा मोठा समुदाय तेथे आला व यहूदीया प्रांत, यस्थलेम कातडी पिशवीत फोडून बाहेर उसळेल. ३८ नवा द्राक्षरस नव्या शहर, सोर आणि सिदेनच्या समुद्रकिनाऱ्याकडे असे पुष्कळसे कातडी पिशवीतच ठेवला पाहिजे. ३९ कोणालाही जुना द्राक्षरस लोक तेथे आले होते. ३८ ते तेथे त्याचे ऐकण्यास व आपल्या प्याल्यानंतर त्यांना नवा नको असतो कारण तो म्हणतो, जुना रोगांपासून बरे होण्यास आले व ज्यांना अशुद्ध आत्यांची बाधा द्राक्षरसच चांगला आहे.”

६ नंतर असे झाले की, एका शब्दाथ दिवशी येशू शेतामधून

जात होता आणि त्याचे शिष्य कणसे मोडून हातावर चोक्लून खात होते. २८ मग परश्यांपैकी काही म्हणाले, “शब्दाथ दिवशी जे करण्यास योग्य नाही, ते तुम्ही का करता?” ३१ येशूने त्यांना म्हटले, “जेव्हा दावीद व त्याच्याबरोबरच्या मनुष्यांना भूक लागली तेव्हा त्यांनी काय केले हे तुम्ही कधी वाचले नाही काय? ४ तो देवाच्या घरात गेला आणि ज्या समर्पित भाकरी याजकांशिवाय कोणीच खाणे योग्य नाही त्या त्याने कशा घेऊन खाल्ल्या व आपल्याबरोबर जे होते त्यांनाही दिल्या.” ५ आणखी येशू त्यांना म्हणाला, “मनुष्याचा पुत्र शब्दाथाचा प्रभू आहे.” ६ असे झाले की, दुसऱ्या एका शब्दाथ दिवशी येशू सभास्थानात गेला आणि शिकवू लागला. ज्याचा उजवा हात वाळलेला होता असा एक मनुष्य तेथे होता. ७ येशू शब्दाथ दिवशी कोणाला बरे करतो की काय हे पाहण्यासाठी नियमशास्त्राचे शिक्षक व परश्ची त्याच्यावर लक्ष ठेवून होते. यासाठी की त्यांना आरोप ठेवण्यासाठी काहीतरी कारण मिळावे. ८ परंतु तो त्याचे विचार

होती त्यांनाही त्यांच्या व्याधीपासून मुक्त करण्यात आले. १९ सगळा लोकसमुदाय त्यास स्पर्धा करू पाहत होता, कारण त्याच्यामधून सामर्थ्य येत होते आणि सर्वांना ते बरे करत होते. २० मग येशूने आपल्या शिष्यांकडे पाहिले व म्हणाला, “अहो दिनांनो, तुम्ही धन्य आहात कारण देवाचे राज्य तुमचे आहे. २१ अहो जे तुम्ही आता भूकेले आहात, ते तुम्ही धन्य आहात, कारण तुम्ही तृप्त व्हाल. अहो जे तुम्ही आता रडता, ते तुम्ही आशीवादित आहात कारण तुम्ही हसला. २२ जेव्हा मनुष्याच्या पुत्रामुळे लोक तुमचा द्वेष करतील आणि जेव्हा ते आपल्या समाजातून तुम्हास दूर करतील व तुमची निंदा करतील व तुमचे नाव ते वाईट म्हणून टाकून देतील आणि मनुष्याच्या पुत्रामुळे तुम्हास नाकारतील, तेव्हा तुम्ही धन्य आहात. २३ त्यादिवशी आनंद करून उड्या मारा, कारण खरोखर स्वर्गात तुमचे प्रतिफळ मोठे आहे! कारण त्याच्या पूर्वजांनी सदेष्यांना सुद्धा तसेच केले. २४ पण श्रीमंतानो, तुम्हास दुःख होवो कारण तुम्हास अगोदरच सर्व सुख मिळाले आहे. २५ जे तुम्ही तृप्त आहात त्या तुम्हास दुःख होवो, कारण तुम्ही भूकेले व्हाल. जे आता हसतात त्यांना दुःख होवो कारण तुम्ही शोक कराल

आणि रडाल. २६ जेव्हा सर्व तुमच्याविषयी चांगले बोलतील की जे चांगले फळ देते. ४४ कारण प्रत्येक झाड हे त्याच्या तेव्हा तुम्हास दुख होवो कारण त्याच्या वाडवडिलांनी खोट्या फळावरून ओळखले जाते. लोक काटेरी झुऱ्पातून अंजीरे गोळा संदेष्यांना असेच केले.” २७ “परंतु तुम्हा ऐकणाच्यांस मी करीत नाहीत तसेच काटेरी झुऱ्पातून ते द्रांक्षे गोळा करीत सांगतो, तुमच्या शत्रूवर प्रीती करा. जे तुमचा द्वेष करतात, त्यांचे नाहीत. ४५ चांगला मनुष्य त्याच्या अंतःकरणात ज्या चांगल्या चांगले करा. २८ जे तुम्हास शाप देतात त्यांना आशीर्वाद द्या. गोषी साठवलेल्या असतात त्याच काढतो आणि दुष्ट मनुष्य जे तुमच्या अपमान करतात त्याच्यासाठी प्रार्थना करा. २९ जर त्याच्या अंतःकरणात जे वाईट आहे तेच बाहेर काढतो कारण कोणी तुमच्या एका गालावर मारतो तर त्याच्यासमोर दुसराही अंतःकरणात जे भरले आहे तेच मुखावाटे निघारा. ४६ “तुम्ही गाल करा. जर कोणी तुमचा अंगरखा घेतो तर त्यास तुमची बंडी मला ‘प्रभू, प्रभू’ म्हणता, पण जे मी सांगतो ते तुम्ही का करीत ही घेऊन जाण्यास मना करू नका. ३० जे तुम्हास मागतात त्या नाही? ४७ प्रत्येकजण जो माझ्याकडे येतो व माझी वचने ऐकून प्रत्येकाला द्या आणि जो तुमची वस्तू हिरावून घेतो त्याच्यापाशी त्या आज्ञा पाळतो तो कसा आहे हे मी तुम्हास दाखवितो. ४८ ते परत मागू नको. ३१ आणि जसे मनुष्यांनी तुमच्याशी वागवे तो एका घर बांधणाऱ्या मनुष्यासारखा आहे. त्याने खोल खोदले म्हणून तुमची इच्छा असेल तसेच तुम्हीही त्याच्याशी वागा. आणि खडकावर पाया बांधला. मग पूर आला आणि पाण्याचा ३२ तुमच्यावर जे प्रीती करतात त्यांच्यावर तुम्ही प्रीती करा, लोंदा घरावर आदळला, पण पाण्याने ते हलले नाही, कारण ते तर त्यामध्ये तुमचा उपकर तो काय? कारण पापी लोकही चांगले बांधले होते. ४९ पण जो कोणी माझी वचने ऐकतो पण आपणावर प्रीती करणाऱ्यांवर प्रीती करतात. ३३ तुमचे जे ती पाळीत नाही तो ज्याने आपले घर पाया न घालता जमिनीवर चांगले करतात, त्यांचे जर तुम्ही चांगले करता तर तुम्हास काय बांधले त्या मनुष्यासारखा आहे, त्या घरावर पाण्याचा लोंदा लाभ? पापीसुद्धा असेच करतात. ३४ ज्यांच्याकडून तुम्हास आदळला आणि ते लागलेच पडले व त्या घराचा मोठा नाश परत मिठेल अशी आशा असते, त्यांना जर उसने देता तर झाला.”

तुम्हास काय लाभ? पापीसुद्धा परत मिळावे या उद्देशाने दुसऱ्या पाण्याला उसने देतात. ३५ परंतु तुम्ही आपल्या शत्रूवर प्रीती करा व त्यांचे बरे करा आणि निराश न होता उसने द्या म्हणजे तुमचे प्रतिफल मोठे होईल व तुम्ही परात्पराचे पुत्र क्वाल कारण तो अनुपकारी व वाईट यांच्यावर तो दया करणारा आहे. ३६ जसा तुमचा स्वर्णीय पिता दयाळू आहे तसे तुम्हीही दयाळू क्वा.” ३७ “दुसऱ्यांचा न्याय करू नका, म्हणजे तुमचाही न्याय होणार नाही. दुसऱ्यांना दोषी ठरवू नका म्हणजे तुम्हास दोषी ठरवले जाणार नाही. दुसऱ्यांची क्षमा करा म्हणजे तुमचीही क्षमा केली जाईल. ३८ द्या म्हणजे तुम्हास दिले जाईल. चांगले माप दाखून, हालवून व शीग भरून तुमच्या पदरी घालतील कारण ज्या मापाने तुम्ही मापून घाल त्याच मापाने तुम्हास परत मापून देण्यात येईल.” ३९ त्याने त्यांना एक दाखला सांगितला, “एक अंधला दुसऱ्या अंधल्याला मार्ग दाखवू शकेल काय? ते दोघेही खड्यात पडणार नाहीत काय? ४० कोणताही शिष्य त्याच्या गुरुपेश्वाथोर नाही. पण प्रत्येक शिष्य जेव्हा पूर्ण शिकतो तेव्हा तो गुरुसारखाच होतो. ४१ स्वतःच्या डोळ्यातील मुसळ ध्यानात न आणता तू आपल्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ का पाहतोस? ४२ अथवा तू आपल्या डोळ्यातले मुसळ न पाहता आपल्या भावाला कसे म्हणशील की, भाऊ, तुड्या डोळ्यातले कुसळ मला काढू दे? अरे ढोंग्या, प्रथम तुझ्या डोळ्यातील मुसळ काढ मगच तुला तुझ्या भावाच्या डोळ्यातील कुसळ काढताना चांगले दिसेल.” ४३ कोणतेही चांगले झाड नाही की जे वाईट फळ देते किंवा कोणतेही वाईट झाड हे

१९ ऐकणाऱ्या लोकांस त्याने आपली सर्व वचने सांगणे संपवल्यानंतर त्याने कफर्णहूमात प्रवेश केला. २ तेव्हा कोणाएका शताधीपतीचा आवडता दास आजारी होऊन मरणास टेकला होता. ३ मग त्याने येशुविषयी ऐकून यहूद्यांच्या वडिलांना त्याच्याकडे पाठवून, तू येऊन माझ्या दासास वाचवावे, अशी त्यास विनंती केली. ४ जेव्हा ते येशूजवळ आले तेव्हा त्यांनी त्यास आग्रहाने विनंती केली, ज्याच्यासाठी तू हे करावे, तो योग्य आहे. ५ कारण तो आमच्या राष्ट्रावर प्रीती करतो आणि त्याने आमच्यासाठी आमचे सभास्थान बांधून दिले. ६ त्यामुळे येशू त्यांच्याबरोबर मार्गात चालत गेला आणि तो घरापासून फार दूर नवक्ता, तोच त्या शताधीपतीने मित्रांना त्यांच्याकडे पाठवून म्हटले, प्रभू आपण त्रास करून घेऊ नका, कारण तुम्ही माझ्या घरी यावे असा मी योग्य नाही. ७ त्यामुळे तुमच्याकडे येण्यासही मी स्वतःला योग्य मानले नाही, परंतु तुम्ही फक्त शब्द बोला, म्हणजे माझा सेवक बरा होईल. ८ कारण मीही दुसऱ्याच्या अधिकाराखाली असलेला मनुष्य असून माझ्या हाताखाली शिराई आहेत; आणि याला मी म्हणतो, जा, म्हणजे हा जातो व दुसऱ्याला ये म्हणतो, म्हणजे तो येतो आणि माझ्या दासास म्हणतो, हे कर, म्हणजे तो ते करतो. ९ जेव्हा येशूने हे ऐकले तेव्हा त्यास त्याच्याविषयी आश्र्वय वाटले, तो त्याच्यामागे येणाऱ्या जमावाकडे वळून म्हणाला, “मी तुम्हास सांगते, एवढा मोठा विश्वास मला इसाएलात देखील आदळला नाही.” १० आणि जे पाठवलेले होते, ते घरी परतले, तेव्हा

त्यांना आढळून आले की, तो सेवक बरा झाला आहे. ११ आणि राज्यांत जो अगदी लहान आहे, तो त्याच्यापेक्षा मोठा आहे.” २९ दुसऱ्या दिवशी असे झाले की, तो नईन नावाच्या नगराकडे आणि जकातदरांसह सर्व लोकांनी ऐकून “देव न्यायी आहे” असे जात होता आणि त्याचे पुष्कळ शिष्य व मोठा समुदाय वे ठरवले कारण त्यांनी योहानाचा बापिस्मा घेतला होता. ३० परंतु त्याच्याबोरबर जात होते. १२ जसा तो गावाच्या वेशीजवळ परूशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक यांनी त्याच्यापासून बापिस्मा आला तेका पाहा कोणाएका मरण पावलेल्या मनुष्यास बाहेर न घेऊन आपल्या संबंधीची देवाची योजना घिककारली. ३१ घेऊन जात होते. तो आपल्या आईचा एकुलता एक मुलगा होता प्रभूते म्हटले, “तर मग मी या पिढीच्या मनुष्यांना कोणीती उपमा व ती विधवा होती; आणि गावातील भरेच लोक तिच्याबोरबर देऊ? आणि ती कशासारखी आहेत? ३२ जी मुले बाजारामध्ये होते. ३३ तेक्का तिला पाहून प्रभूता तिचा कळवळा आला व बसून एकमेकांना हाक मारतात त्यांच्यासारखी ती आहेत, ती तो तिला म्हणाला “रुद्र नकोस” ४४ मग जवळ जाऊन त्याने म्हणतात, आम्ही तुमच्यासाठी पावा वाजवला तरी तुम्ही नाचला तिरडीस स्पर्श केला; तेक्का खांदेकरी स्थिर उभे राहीले आणि नाही, आम्ही विलाप केला तरी तुम्ही रडला नाही. ३५ कारण तो म्हणाला, “मुला, मी तुला सांगतो, उठ!” ३५ आणि तो बापिस्मा करणारा योहान भाकर न खाता आणि द्राक्षरस मरण पावलेला उडून बसला व बोलू लागला; मग येशूने त्यास न पिता आला आहे आणि तुम्ही म्हणता, त्यास भूत लागले त्याच्या आईजवळ दिले. ३६ तेक्का सर्वांना भय वाटले आणि आहे. ३७ मनुष्याचा पुत्र खातपीत आला आहे आणि तुम्ही ते देवाला गौरव करीत म्हणाले, “आमच्यामध्ये मोठा संदेशा म्हणता, पाहा, हा खादाडा मनुष्य व दार्स्बाज, जकातदरांचा उदयास आला आहे आणि देवाने आपल्या लोकांची भेट घेतली व पाण्यांचा मित्र! ३५ परंतु ज्ञान आपल्या सर्व लेकरांकडून आहे” ३७ येशूविषयीची ही बातमी सर्व यहूदीया प्रांतात आणि न्यायी ठरलेले आहे.” ३८ तेक्का परूश्यांपैकी कोणा एकाने, सभोवतालच्या परिसरात पसरली. ३८ योहानाच्या शिष्यांनी “तू माझ्याबोरबर जेवावे.” अशी येशूला विनंती केली. मग तो योहानाला जाऊन हे सर्वकाही सांगितले, ३९ नंतर योहानाने परूश्याच्या घरात जाऊन जेवायला बसला. ३७ आणि पाहा, आपल्या दोन शिष्यांना बोलावले आणि त्याने प्रभूकडे हे कोणीएक पापी स्त्री त्या नगरात होती; येशू परूश्यांच्या घरात विचारण्यासाठी पाठवले की, जो येणारा तो तूच आहेस की जेवायला बसला आहे हे ऐकू ती सुंगंधी तेलाची अलाबास्त्र आम्ही दुसऱ्याची वाट पाहावी? ३० जेक्का ते लोक त्याच्याकडे कुपी घेऊन आली. ३८ आणि ती मागे त्याच्या पायांजवळ रडत आले, ते म्हणाले, “बापिस्मा करणाऱ्या योहानाने आम्हास उभी राहून आसवांनी त्याचे पाय भिजवू लागली व तिने ते तुमच्याकडे हे विचारण्यास पाठवले आहे की, जो येणारा तो तूच आपल्या डोक्याच्या केसांनी पुसून, त्याच्या पायांचे पुष्कळ आहेस की आम्ही दुसऱ्याची वाट पाहावी?” ३१ त्याच्या घटकेस मुके घेतले व त्यांना सुंगंधी तेल लावले. ३९ तेक्का ज्या परूश्याने येशूने अनेक लोकांचे रोग, आजार बरे केले, पुष्कळांमधील दुष्ट येशूला बोलावले होते, त्याने हे पाहून आपल्या मनांत म्हटले, आसे काढली, अंधक्यांना दृष्टी दिली. ३२ येशूने त्यांना उत्तर “हा संदेशा असता तर जी स्त्री त्यास स्पर्श करीत आहे ती दिले, “जा आणि तुम्ही जे ऐकले व पाहिले आहे ते योहानाला कोण व कोणत्या प्रकारची आहे, म्हणजे ती पापी आहे, हे संगा, आंधके पाहतात, लंगडे चालतात, कुष्ठरोगी शुद्ध होतात, त्यास कल्ले असते.” ३० तेक्का येशूने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, बहिरे ऐकतात, मरण पावलेले जिवंत केले जातात आणि गरीब “शिमोना, तुझ्याशी मला काही बोलायचे आहे.” तेक्का तो लोक सुवार्ता ऐकतात. ३३ आणि जो कोणी माझ्याविषयी म्हणाला, “गुरुजी बोला.” ३१ येशूने म्हटले, “एका सावकाराचे अडखळत नाही तो धन्य आहे.” ३४ मग योहानाचे निरोपे दोन कर्जदार होते; एकाला चांदीचे पाचशे नाणे व दुसऱ्याला गेल्यावर तो योहानविषयी समुदायांशी बोलू लागला, “तुम्ही पन्नास असे देणे होते. ३२ परंतु कर्ज फेडायला त्यांच्याजवळ काय पाहायला बाहेर रानात गेला? वाच्याने हलवलेला बोरु काही नव्हते म्हणून त्याने दोघांना क्षमा केली. तर त्यांच्यापैकी काय? ३५ तर तुम्ही काय पाहायला बाहेर गेला? मऊ वस्त्रे कोणता त्याच्यावर अधिक प्रीती करील?” ३३ तेक्का शिमोनाने घातलेल्या मनुष्यास काय? पाहा, भटक पोषाख घातलेले व उत्तर देऊन म्हटले, “ज्याला अधिक माफ केले तो, असे मला चैनीत असणारे लोक राजवाड्यांत असतात. ३६ तर तुम्ही काय वाटो.” मग येशू त्यास म्हणाला, “ठीक ठरवलेस.” ३४ तेक्का पाहायला बाहेर गेला? संदेश्याला काय? होय, मी तुम्हास त्याने त्या स्त्रीकडे वळून शिमोनाला म्हटले, “ही स्त्री तुला सांगतो, संदेश्याहूनही जो अधिक मोठा आहे त्याला. ३७ पाहा, दिसते ना? मी तुझ्या घरात आलो, तू माझ्या पायांसाठी पाणी ‘मी आपल्या दूताला तुझ्या मुखापुढे पाठवतो; तो तुझ्यापुढे दिले नाही; परंतु हिने आसवांनी माझे पाय भिजवले आणि तुझी वाट त्याचर करील,’ असे ज्याच्याविषयी लिहिले आहे तो आपल्या केसांनी ते पुसले. ३५ तू माझा मुका घेतला नाही, परंतु हाच आहे. ३८ मी तुम्हास सांगतो की स्त्रियांपासून जे जन्मले मी आत आल्यापासून हिने माझ्या पायांचे मुके घेण्याचे थांबवले त्यांच्यामध्ये योहानापेक्षा मोठा असा कोणी नाही, तरी देवाच्या नाही, ४६ तू माझ्या डोक्याला तेल लावले नाही, परंतु हिने

माझ्या पायांना सुंगंधी तेल लावले आहे. ४७ या कारणासाठी मी ते भल्या व चांगल्या अंतःकरणात घटू थरून ठेवतात आणि तुला सांगतो, हिंवी जी पुष्कळ पापे त्यांची क्षमा झाली आहे; धीराने पीक देत जातात. ४६ आणि कोणी दिवा लावल्यावर तो कारण हिने पुष्कळ प्रीती केली; परंतु ज्याला थोडक्याची क्षमा भांडयाने झाकत नाही किंवा पलंगाखाली ठेवत नाही तर आत होते तो थोडकी प्रीती करतो.” ४८ तेव्हा येशूने तिला म्हटले, येणाऱ्याना उजेड दिसावा म्हणून तो दिवठणीवर ठेवतो. ४९ “तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.” ५० मग त्याच्याबरोबर कारण प्रकट होणार नाही असे काही झाकलेले नाही किंवा जेवायला बसले होते ते आपसांत म्हणून लागले, “पापांची देखील कळणार नाही व उघडकीस येणार नाही असे काही गुप्त क्षमा करणारा हा कोण आहे?” ५० मग त्याने त्या स्त्रीला नाही. ५१ म्हणून तुझी कसे एकता यांविषयी जपा, कारण म्हटले, “तुझ्या विश्वासाने तुला तारले आहे, शांतीने जा.”

C त्यानंतर लवकरच असे झाले की, तो उपदेश करीत व देवाच्या राज्याची सुवार्ता सांगत नगरोनगरी व गांवोगांवी फिरत होता, तेव्हा ते बारा शिष्य त्याच्याबरोबर होते. २ दुष्ट आत्मे व दुखणी यांपासून मुक्त केलेल्या अशा किंत्येक स्त्रिया त्याच्याबरोबर होत्या, म्हणजे मगदालीया नगराची मरीयेतून सात भूते निधाली होती, ती, ३ हेरोदाचा कारभारी खुजा याची पल्नी योहान्ना तसेच सूसान्ना व इतर पुष्कळ स्त्रिया, या आपल्या द्रव्याने त्यांची सेवा करीत असत. ४ आणि मोठा समुदाय एकत्र जमला असता व गावोगावचे लोक त्याच्याजवळ येत असता तो दाखला देऊन म्हणाला, ५ “पेरणारा आपले बी पेरायला निघाला; आणि तो पेरीत असता काही बी पाया वाटेवर पडले आणि ते तुडवले गेले व आकाशील पाखरानी ते खाऊन टाकले. ६ आणि काही खडकाळीवर पडले आणि ते उगवल्यावर वाळून गेले, कारण त्यास ओलावा नव्हता. ७ आणि काही काटेरी झाडाझुडपांमध्ये पडले आणि झाडाझुडपांबोर वाढून त्याची वाढ खुंटवली. ८ आणि काही चांगल्या जमिनीवर पडले आणि ते उगवून त्यास शंभरपट पीक आले.” असे म्हटल्यावर तो मोठाने म्हणाला, “ज्याला ऐकायला कान आहेत तो ऐको.” ९ तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी त्यास विचारले, या दाखल्याचा अर्थ काय आहे? १० मग तो म्हणाला, “देवाच्या राज्याची गुजे जाणण्याची देणगी तुम्हास दिली आहे, परंतु बाकीच्या लोकांस ती दाखल्यांनी सांगितली आहेत, यासाठी की त्यांनी दिसत असता पाहू नये व त्यांनी ऐकत असता समजू नये. ११ तर दाखला हा आहे बी हे देवाचे वचन आहे. १२ आणि जे वाटेवरचे ते ऐकणारे आहेत, पण त्यानंतर सैतान येतो आणि त्यांनी विश्वास थरून तारण पावू नये म्हणून त्यांच्या अंतःकरणातून वचन काढून घेतो. १३ आणि जे खडकाळीवरचे हे आहेत की, ते ऐकतात तेव्हा वचन आनंदाने घेतात, पण त्यांना मूळ नसते; ते काही वेळेपर्यंत विश्वास थरतात व परीक्षेच्या वेळी गळून पडतात. १४ आणि काटेरी झाडांमध्ये पडणारे बी हे ऐकणारे आहेत, पण पुढे जाता जाता चिंता व धन व या जीवनातली सुखे यांनी गुदमरून जातात व भरदार फळ देत नाहीत. १५ पण चांगल्या जमिनीत पडणारे बी हे असे आहेत, की ते वचन ऐकून

ज्याच्याजवळ आहे त्यास दिले जाईल आणि ज्याच्याजवळ नाही त्याच्याजवळ जे आहे म्हणून त्यास वाटते ते देखील त्याच्यापासून काढून घेतले जाईल.” १९ तेव्हा त्याची आई व भाऊ त्याच्याकडे आती आणि दाटीमुळे त्यांना त्याच्याजवळ जाता येईना. २० तेव्हा कोणी त्यास सांगितले, तुझी आई व तुझे भाऊ तुला भेटायला पाहत असून बाहेर उभे राहिले आहेत. २१ आणि त्याने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “देवाचे वचन ऐकणारे व पाळणारे हेच माझे आई व भाऊ.” २२ आणि त्या दिवसात असे झाले की, तो आपल्या शिष्यांबोर होडीत बसला आणि “आणण सरोवराच्या पलीकडे जाऊ” असे तो त्यांना म्हणाला आणि त्यांनी होडी हाकारली. २३ नंतर ते जहाज हाकारत असता येशू झोपीगेला. मग सरोवरात वाच्याचे वाढल सुटले आणि होडी पाण्याने भरू लागले व ते संकटात पडले. २४ तेव्हा ते त्याच्याजवळ येऊन त्यास जागे करून म्हणले, गुरुजी, आम्ही बुडत आहेत. तेव्हा त्याने झोपेतून उठून वाच्याला व खवळलेण्या पाण्याला थमकावले; मग ते बंद होऊन अगदी निवांत झाले. २५ तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “तुमचा विश्वास कोठे आहे?” आणि ते भयभीत होऊन थक्क झाले व एकमेकांना म्हणाले, हा आहे तरी कोण? की, वारा व पाणी यांना देखील हा आज्ञा करतो व ती यांचे ऐकतात. २६ मग ते गालील सरोवराच्या समोरील गरसेकरांच्या प्रदेशास पोहोचले. २७ आणि तो जमिनीवर उतरला, तेव्हा नगरातील कोणीएक मनुष्य त्यास भेटला; त्यास पुष्कळ भूते लागली होती व त्याने ब्याच काळापासून कपडे घातली नव्हती व घरात न राहता तो थडयांमध्ये राहत होता. २८ तेव्हा तो येशूला पाहून फार ओरडला व त्याच्यापुढे पडून मोळ्याने म्हणाला, हे येशू परात्पर देवाच्या पुत्रा, माझा तुझा काय संबंध? मी तुला विनंती करतो, मला पिंड नकोस. २९ कारण तो त्या अशुद्ध अत्म्याला त्या मनुष्यांतून निघून जाण्याची आज्ञा करीत होता; कारण त्याने त्यास पुष्कळ वेळा धरले होते; आणि लोक त्यास पहाच्यात ठेवून साखळ्यांनी व बेळ्यांनी बांधीत असत पण तो ती बंधने तोडून भूताकडून रानांमध्ये हाकून लावला जात असे. ३० आणि येशूने त्यास विचारले, “तुझे नाव काय?” तेव्हा त्याने म्हटले, सैन्य, कारण त्याच्यामध्ये पुष्कळ भूते शिरली होती. ३१ आणि तू आम्हास अगाधकूपात जाण्याची

आज्ञा करू नको, अशी ती भूते त्यास विनंती करीत होती। देखत सांगितले। ४८ तेव्हा तेथे पुष्कल डुकरांचा कळप डोंगरावर विश्वासाने तुला तारले आहे. शांतीने जा.” ४९ तो अजून बोलत चरत होता; आणि त्यांमध्ये शिरायला तू आम्हास परवानगी आहे इतक्यात सभास्थानाच्या अधिकाच्याच्या येथून कोणी घावी, अशी त्यांनी विनंती केली. मग त्याने त्यांना परवानगी आला व म्हणाला, तुझी मुलीं मरण पावली आहे; गुरुजीला दिले। ५० तेव्हा ती भूते त्या मनुष्यांतून निघून त्या डुकरांमध्ये आणखी श्रम देऊ नका. ५० पण येशूने ते ऐकून त्यास उत्तर शिरली आणि तो कळप कड्यावरून धडक धावत जाऊन खाली दिले, “भिउ नको, विश्वास मात्र धर, म्हणजे ती बरी केली सरोवरात पडला व गुदमरून मरण पावला. ५४ मग कळप जाईल.” ५१ मग घरात आल्यावर पेत्र व योहान व याकोब चारणारे जे घडले ते पाहून पळाले व त्यांनी ते नगरांमध्ये व आणि मुलीचा पिता व तिची आई यांच्यावाचून कोणालाही शेतांमध्ये जाऊन सांगितले. ५५ तेव्हा जे झाले ते पाहायला ते आपांबोरोबर आत येऊ दिले नाही. ५६ आणि सर्व तिच्यासाठी लोक बाहेर निघाले आणि येशुकडे आले आणि ज्या मनुष्यांतून रुट व शोक करीत होते, पण तो म्हणाला, “रळून नका, कारण भूते निघाली होती तो वस्त्र पांधरलेला व शुद्धीवर आलेला ती मरण पावली नाही, तर झोपेत आहे.” ५७ तरी ती मरण असा येशूच्या पायांजवळ बसलेला त्यांना आढळला; आणि पावली आहे हे जाणून ते त्यास हसू लागले. ५८ पण त्याने ते भ्याले. ५९ मग ज्यांनी ते पाहिले होते त्यांनी तो भूतग्रस्त तिचा हात आपल्या हातात घेऊन तिला हाक मारून म्हटले, कसा बरा झाला हे त्यांना सांगितले. ६० तेव्हा गरसेकांच्या “मुली, ऊ.” ६५ तेव्हा तिचा आत्मा परत आला व ती लागलीच चहूकडल्या भागांतील सर्व लोकांनी त्यास विनंती केली की उठली; मग तिला खायला घावे अशी त्याने आज्ञा केली. ६६ तू आमच्यापासून जावे कारण ते मोठ्या भयाने व्याप्त झाले आणि तिचे आई-वडील थक्क झाले; परंतु जे झाले ते कोणाला होते. मग तो मचव्यात बसून मायारी आला. ६८ आणि ज्या सांगूनका असे त्याना निक्षून सांगितले.

मनुष्यांतून भूते निघाली होती, तो, मला तुमच्याबोरोबर राहू दयावे, अशी येशूजवळ विनंती करीत होता, परंतु तो त्यास निरोप देऊन म्हणाला, ६१ “तू आपल्या घरी परत जा व देवाने तूझ्यासाठी केवढी मोठी कामे केली ते साग.” मग तो निघून येशूने त्याच्यासाठी केवढी मोठी कामे केली होती ते त्या संबंध नगरांतून घोषित करत गेला. ६० नंतर येशू परत आल्यावर समुदायाने त्यास आनंदाने अंगीकारले, कारण ते सर्व त्याची वाट पाहत होते. ६१ तेव्हा पाहा, याईर नावाचा कोणी मनुष्य आला; तो तर सभास्थानाचा अधिकारी होता; आणि त्याने येशूच्या पाया पडून, तू माझ्या घरी यावे, अशी त्यास विनंती केली. ६२ कारण त्यास सुमारे बारा वर्षाची एकुलती एक मुलगी होती व ती मरणास टेकली होती. मग तो जात असता लोकसमुदाय त्याच्याजवळ दाटी करीत होते. ६३ आणि बारा वर्षे रक्तसाव होत असलेली कोणीएक स्त्री, जी (आपली सर्व उपजीविका वैद्यांवर खर्बी घालून) कोणाकडूनही निरोगी होईना, ६४ तिने त्याच्या पाठीमागे येऊन त्याच्या वस्त्राच्या काठाला स्पर्श केला आणि लागलीच तिचा रक्तसाव बंद झाला. ६५ मग येशू म्हणाला, “मला कोणी स्पर्श केला?” तेव्हा सर्वजग्न नाकारीत असता पेत्र व जे त्याच्याबोरोबर होते ते त्यास म्हणाले, हे गुरुजी, समुदाय दाटी करून तुम्हास चेंगरीत आहेत. ६६ तेव्हा येशू म्हणाला, “कोणीतरी मला स्पर्श केला, कारण माझ्यातून सामर्थ्य निघाले हे मला समजले.” ६७ मग ती स्त्री, आपण गुप्त राहिले नाही असे पाहून, थरथर कांपत आली आणि त्याच्यापुढे उपडी पडून आपण कोणत्या कारणासाठी स्पर्श केला व लागलीच आपण कसे बरे झालो, हे तिने सर्व लोकांच्या

९ मग त्याने त्या बारा शिष्यांस एकत्र बोलावून त्यांना सर्व भूतांवर आणि रोग बरे करायला, सामर्थ्य व अधिकार दिला, २ आणि त्याने त्यांना देवाच्या राज्याविषयीच्या संदेश जाहीर करायला व रोग्यांना बरे करायला पाठवले. ३ तो त्यांना म्हणाला, “वाटेसाठी काही घेऊ नका; काठी किंवा झोळी किंवा भाकर किंवा पैसा घेऊ नका आणि दोन दोन अंगरखेही घेवू नका. ४ आणि ज्या कोणत्याही घरात तुम्ही जाल, तेथेच राहा व तेथूनच निघून जा. ५ जितके तुम्हास अंगीकारित नाहीत तितक्यांच्याविरुद्ध साक्ष क्वावी म्हणून तुम्ही त्या नगरातून निघते वेळी आपल्या पायांची थूळ झाडून टाका.” ६ तेव्हा ते निघाले आणि सर्व ठिकाणी सुवार्ता सांगत व रोग बरे करीत गांवोगांवी फिरत गेले. ७ घडत असलेल्या सर्व गोष्टी ऐकून हेरोद राजा फार घोटाळ्यात पडला, कारण “योहान मरण पावलेत्यांमधून उठला आहे.” असे कित्येक म्हणत होते; ८ आणि कित्येक म्हणत होते की “एलीया प्रकट झाला आहे” आणि दुसरे म्हणत होते की “पुरातन संदेश्यातील कोणीएक उठला आहे.” ९ तेव्हा हेरोद म्हणाला, “योहानाचे शीर मी तोडले, पण ज्याच्याविषयी अशा गोष्टी मी ऐकतो तो हा कोण आहे?” आणि तो त्यास भेटायला पाहत होता. १० मग प्रेषितांनी परत येऊन आपण जे काही केले होते ते त्यास सविस्तर सांगितले. मग तो त्यांना बोरोबर घेऊन बेथसैदा नावाच्या नगराकडे एकीकडे गेला. ११ परंतु याविषयी लोकांनी ऐकल्यावर ते त्याच्यामागे गेले. तेव्हा तो त्यांचे स्वागत करून त्यांच्याशी देवाच्या राज्याविषयी बोलू लागला आणि ज्यांना बरे होण्याची गरज होती त्यांना त्याने बरे

केले. १२ दिवस संपत आला, तेव्हा बारा जण जवळ येऊन यांना बरोबर घेऊन तो प्रार्थना करायला डोंगरावर गेला. २१ त्यास म्हणाले, “समुदायाला निरोप दे, म्हणजे ते आसपासच्या तेव्हा तो प्रार्थना करीत असता त्याच्या मुखाचे रूप पालटले गावांत व खेड्यांत जाऊन उतरील व खाणाची सोय करतील; व त्याचे वस्त्र पांढरे शुभ्र लखलखीत झाले. ३० आणि पाहा, कारण आपण येथे रानातल्या ठिकाणी आहो.” १३ पण तो दोन पुरुष त्याच्याशी संभाषण करीत होते; हे मोशे व एलीया त्यांना म्हणाला, “तुम्हीच त्यांना खायला द्या.” ते म्हणाले, होते, ३१ ते तेजस्वी दिसत होते आणि जे त्याचे प्रयाण तो “आम्ही जाऊन या लोकांसाठी अन्न विकत आणले नाही, तर यश्शलेम शहरात पूर्ण करणार होता, त्याविषयी ते बोलत होते. पाच भाकरी व दोन मासे एवढ्याशिवाय आम्हाजवळ काही ३२ तेव्हा पेत्र व त्याच्याबोरावर जे होते ते झोपेने भारावले होते, नाही.” ४४ कारण ते सुमारे पाच हजार पुरुष होते. तेव्हा परंतु ते पूर्णपणे जागे झाले तेव्हा त्यांचे तेज आणि जे दोन त्याने आपल्या शिष्यांना सांगितले, “पन्नास पन्नास जणांच्या पुरुष त्याच्याजवळ उभे राहिले होते त्यांनाही पहिले. ३३ मग पंक्ती करून त्यास बसवते. ४६ त्याने त्या पांच भाकरी व ते दोन म्हटले, “हे गुरु, येथे असणे आम्हास बरे आहे; तर आमी तीन मासे घेतले आणि वर स्वर्गाकडे पाहून त्यास आशीर्वाद दिला मंडप करू, तुझ्यासाठी एक व मोशेसाठी एक व एलीयासाठी आणि त्यांचे तुकडे करून ते लोकसमुदायाला वाढण्याकरता एक.” आपण काय बोलत आहोत याचे त्यास भान नव्हते. ३४ शिष्यांजवळ दिले. ४७ तेव्हा ते सर्व जेवून तृप्त झाले; आणि तो या गोष्टी बोलत असता एक ढग येऊन त्यांच्यावर सावली त्यांनी मोडलेल्या तुकड्यांतले उरले ते बारा टोपल्या भरून करू लागला आणि ते ढगांत शिरले तेव्हा ते भ्याले. ३५ आणि त्यांनी उचलून घेतले. ४८ आणि असे झाले की तो एकांतात ढगांतून वाणी आली, ती म्हणाली, “हा माझा निवडलेला पुत्र प्रार्थना करत असता शिष्य त्याच्याबोरावर होते, तेव्हा त्याने आहे, याचे तुम्ही ऐका.” ३६ ही वाणी झाल्यावर येशू एकटाच त्यांना विचारून म्हटले, “लोकसमुदाय मला कोण म्हणून दिसला आणि ते उगेचे राहिले व ज्या गोष्टी त्यांनी पहिल्या होत्या म्हणतात?” ४९ मग त्यांनी उत्तर देऊन म्हटले, “बापिस्मा त्यांतले काहीच त्यांनी त्या दिवसांमध्ये कोणाला सांगितले करणारा योहान, पण कित्येक म्हणतात ‘एलीया,’ व कित्येक नाही. ५७ आणि असे झाले की दुसऱ्या दिवशी ते डोंगरावरून म्हणतात की, पुरातन संदेश्यातील कोणीएक पुन्हा उठला खाली आल्यावर मोठा लोकसमुदाय त्यास भेटला. ५८ तेव्हा आहे.” ५० त्याने त्यांना म्हटले, “पण तुम्ही मला कोण म्हणून पाहा, समुदायातील एक मनुष्य मोठ्याने ओरडून म्हणाला, हे म्हणतात?” तेव्हा पेत्राने उत्तर देऊन म्हटले, “देवाचा ख्रिस्त.” ५१ गुरु, मी तुला विनंती करतो, माझ्या मुलाकडे पाहा, कारण तो पण हे कोणाला सांगू नये अशी त्याने त्यांना निश्चून आज्ञा केली. माझे एकुलते मूल आहे. ५१ आणि पाहा, कोणी आत्मा त्यास ५२ आणि म्हटले, “मनुष्याच्या पुत्राने पुष्कळ दुःखे सोसावी धरतो आणि हा एकाएकी ओरडतो, मग तो याला असा पिळतो आणि वडील व मुख्य याजक लोक व नियमशास्त्र शिक्षक की त्याच्या तोंडाला फेस येतो, तो याला पुष्कळ त्रास देतो व यांच्याकडून नाकारले जावे व जीवे मारले जावे व तिसऱ्या याला मोठ्या प्रयासाने सोडून जातो. ५० आणि तो काढावा दिवशी पुन्हा उठवले जावे, याचे अगत्य आहे.” ५३ आणि तो म्हणून मी तुझ्या शिष्यांना विनंती केली, परंतु त्यांच्याने तो सर्वांना म्हणाला, “जर कोणी माझ्यामागे येऊ इच्छितो तर निघेना. ५१ तेव्हा येशूने उत्तर देऊन म्हटले, “हे अविश्वासी व त्याने स्वतःला नाकारावे व दररोज आपला वधस्तंभ उचलून विपरीत पिढी, मी कोठेपर्यंत तुमच्याबोरावर राहू व तुमचे सोसू? घ्यावा व माझ्यामागे चालावे. ५४ कारण जो कोणी आपला तू आपल्या मुलाला इकडे आण.” ५२ मग तो जवळ येत आहे जीव वाचवू इच्छितो तो त्यास गमावील, परंतु जो कोणी इतक्यात भूताने त्यास खाली आपटले व भारी पिळून टाकले, माझ्याकरिता आपला जीव गमावील तो त्यास वाचवील. ५५ पण येशूने त्या अशुद्ध आत्म्याला धमकावले व मुलाला बरे कारण मनुष्याने सगळे जग मिळवून स्वतःला गमावले किंवा करून त्याच्या पित्याजवळ परत दिले. ५३ मग देवाचे हे महान स्वतःचा नाश करून घेतला तर त्यास काय लाभ होईल? ५६ सामर्थ्य पाहून सर्व लोक थक्क झाले आणि तो जी कामे करीत जो कोणी माझ्याविषयीची व माझ्या वचनाविषयी लाज धरील होता त्या सर्वावरून सर्वजण आश्वर्य करीत असता तो आपल्या त्यांच्याविषयीची लाज मनुष्याचा पुत्र जेव्हा आपल्या स्वतःच्या शिष्यांना म्हणाला, ५४ “या गोष्टी तुम्ही लक्षत ठेवा कारण पित्याच्या व पवित्र दूतांच्या गौरवाने येईल तेव्हा धरील. ५७ मनुष्याचा पुत्र मनुष्यांच्या हाती दिला जाणार आहे.” ५५ परंतु आणि मी तुम्हास खेरे सांगतो की, येथे उभे राहणाव्यांतले काही हे बोलणे त्यांना समजले नाही व त्यांना ते समजू नये म्हणून ते असे आहेत की, ते देवाचे राज्य पाहील तोपर्यंत त्यांना मरणाचा त्यांच्यापासून गुप्त राखलेले होते; आणि ते या बोलण्याविषयी अनुभव येणारच नाही.” ५८ आणि या गोष्टी सांगितल्यानंतर त्यास विचारायला भीत होते. ५६ त्यांनंतर आपणांमध्ये कोण सुमारे आठ दिवसानी असे झाले की, पेत्र व योहान व याकोब मोठा आहे याविषयी त्यांच्यामध्ये वादविवाद उठला. ५७ तेव्हा

येशूने त्यांच्या अंतःकरणाचे विचार जाणून एका बालकाला म्हणाला, “पीक फार आहे परंतु कामकरी थोडके आहेत, जवळ घेऊन त्यास आपल्यापाशी उभे केले, ४८ आणि त्यांना यास्तव पिकाच्या प्रभूने आपल्या पिकात कामकरी पाठवावे म्हटले, “जो कोणी माझ्या नावाने या बालकाला स्वीकारतो म्हणून तुम्ही त्याची प्रार्थना करा.” ३ जा; पाहा, लांडग्यांच्या तो मला स्वीकारतो आणि जो कोणी माझा स्वीकार करतो मध्ये जसे कोंकरांस पाठवावे तसे मी तुम्हास पाठवतो. ४ तो ज्याने मला पाठवले त्याचा स्वीकार करतो; कारण तुम्हा पिशवी किंवा झोळी किंवा वहाणा घेऊनका व वाटेने कोणाला सर्वांमध्ये जो सर्वांहून लहान आहे तोच मोठा आहे.” ४९ तेव्हा सलाम करून नका. ५ तुम्ही ज्या कोणत्याही धरात जाल तेथे योहानाने उत्तर देऊन म्हटले, “हे गुरु, आम्ही कोण एकाला पहिल्याने, या धराला शांती असो असे म्हणा. ६ जर तेथे तुझ्या नावाने भूते काढतांना पाहिले आणि आम्ही त्यास मना कोणी शांतिप्रिय मनुष्य असला तर तुमची शांती त्याच्यावर केले, कारण तो आमच्याबोरबर तुझ्यामारो चालत नाही.” ५० राहील; पण तो नसला तर ती तुमच्याकडे परत येईल. ७ तेव्हा येशूने त्यास म्हटले, “मना करून नका, कारण जो तुम्हास तुम्ही त्याच धरात राहून ते देतील ते खातपीत जा; कारण प्रतिकूल नाही तो तुम्हास अनुकूल आहे.” ५१ आणि असे कामकरी आपल्या मजुरीस योग्य आहे, धरोघरी फिरू नका. ८ झाले की त्यास वर घेतले जाण्याचा समय जवळ आला तेव्हा आणि तुम्ही ज्या कोणत्याही नगरांत जाल आणि ते तुम्हास यरूशलेम शहरास जाण्याच्या दृढनिश्चयाने त्याने आपले तोंड स्वीकारतो, त्यामध्ये ते जे तुमच्यापुढे वाढतील ते खा, ९ आणि वळवले. ५२ मग त्याने आपल्यापुढे निरोपे पाठवले, तेव्हा त्यामध्ये जे दुखणाईत असतील त्यांना बरे करा व त्यांना सांगा ते निघून त्याच्यासाठी तयारी करण्यास शोमरोन्यांच्या एका की, देवाचे राज्य तुमच्याजवळ आले आहे. ५३ परंतु तुम्ही ज्या गावात गेले, ५४ पण त्यांनी त्यास अंगीकारले नाही, कारण कोणत्याही नगरांत जाल आणि ते तुमचे स्वागत नाही केले यरूशलेम शहराकडे जाण्याचा त्याचा रोख होता. ५५ तेव्हा त्याचे तर रस्त्यांवर बाहेर जाऊन असे म्हणा, ५६ तुमच्या नगराची शिष्य याकोब व योहान हे पाहून म्हणाले, “हे प्रभू, एलीयाने धूळ आमच्या पायांला लागली ती देखील आम्ही तुमच्याविरुद्ध केले होते तसेच आकाशांतून अनीने पडून त्याचा नाश करावा झाडून टाकतो; तरी हे जाणा की देवाचे राज्य जवळ आले म्हणून आम्ही आज्ञा करावी, अशी तुझी इच्छा आहे काय?” आहे. ५७ मी तुम्हास सांगतो की त्यादिवशी सदोमाला त्या ५८ परंतु त्याने वळून त्यांना धमकावले आणि म्हटले, “तुम्ही नगरापेक्षा अधिक सोपे जाईल. ५९ “हे खोराजिना, तुला हाय! कोणत्या आत्म्याचे आहात हे तुम्हास ठाऊक नाही; ६० कारण हे बेथसैदा, तुला हाय! कारण तुमच्यामध्ये जी सामर्थ्याची मनुष्याचा पुत्र मनुष्याच्या जीवाचा नाश करायला नाही, तर कृत्ये होत आहेत ती जर सोर व सिदेन यांच्यामध्ये झाली त्यांना तारायला आला आहे.” मग ते दुसऱ्या गावाला गेले. ६१ असती तर त्यांनी मागेच गोणताट अंगावर घेऊन व राखेत बसून आणि ते वाटेने चालत असता कोणीएक त्यास म्हणाला, “जेथे पश्चात्पाप केला असता. ६२ यामुळे न्यायकाळी सोर व सिदेन कोठे तू जाशील तेथे मी तुझ्यामारे येईन.” ६३ तेव्हा येशू त्यास यांना अधिक सोपे जाईल. ६४ हे कफर्जूमा, तू आकाशापर्यंत म्हणाला, “खोकडांस बळै व आकाशांतल्या पाखरांस घरटी उंचावला जाशील काय? तू नरकापर्यंत उतरशील. (Hadēs g86) आहेत, परंतु मनुष्याच्या पुत्राला आपले डोके टेकायला ठिकाण ६५ जो शिष्यांचे ऐकतो तो माझे ऐकतो आणि जो शिष्यांना नाही.” ६६ मग त्याने दुसऱ्या एकाला म्हटले, “माझ्यामारे ये,” नाकारतो तो मला नाकारतो आणि जो मला नाकारतो तो ज्याने परंतु तो म्हणाला, “हे प्रभू, पहिल्याने मला जाऊ दे आणि मला पाठवले त्यास नाकारतो.” ६७ ते सत्तर लोक आनंदाने माझ्या पित्याला पुरु दे,” ६८ तेव्हा येशूने त्यास म्हटले, “मरण परतले आणि म्हणाले, “प्रभू, तुझ्या नावाने भूतेसुद्धा आम्हास पावलेल्यांना आपल्या मरण पावलेल्यांस पुरु दे, परंतु तू जाऊन वश होतात!” ६९ तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “मी सैतानाला देवाच्या राज्याची घोषणा कर.” ७० तेव्हा आणखी एकजण आकाशातून विजेसारखे पडताना पाहिले! ७१ पाहा, मी तुम्हास म्हणाला, हे प्रभू, मी तुझ्यामारे येईन, परंतु पहिल्याने मला साप आणि विचू यांना तुडविण्याचा व शत्रूच्या सर्व सामर्थ्यावर माझ्या धरात जे आहे त्याचा निरोप घेऊ दे. ७२ पण येशूने त्यास अधिकार दिला आहे आणि कशानेच तुम्हास अपाय होणार म्हटले, “जो कोणी नांगराला आपला हात घातल्यावर मागील नाही. ७३ तथापि तुम्हास दुष्ट आत्मे वश होतात याचा आनंद गोर्झीकडे पाहत राहतो असा कोणीही देवाच्या राज्याला उपयोगी मानू नका तर तुमची नावे स्वर्गात लिहिली आहेत याचा आनंद नाही.”

१० यानंतर प्रभूने आणखी सत्तर जणांस नेमून ज्या ज्या नगरांत व ज्या ज्याठिकाणी तो स्वतः जाणार होता तेथे दोघे असे त्यांना आपल्यापुढे पाठवले. २ तो त्यांना

आणि म्हणाला, “हे पित्या, स्वगच्या आणि पृथीच्या प्रभू मी तुझी सुती करतो, कारण तू या गोषी ज्ञानी आणि बुद्धीमान लोकांपासून लपवून ठेवून त्या लहान बालकांस प्रकट केल्या आहेस. होय, पित्या कारण तुला जे योग्य वाटले ते तू केलेस.

२२ माझ्या पित्याने सर्व गोष्टी माझ्यासाठी दिल्या होत्या आणि स्वागत करून आदरातिथ्य केले. ३९ तिला मरीया नावाची एक पुत्र कोण आहे हे पित्याशिवाय कोणालाच ठाऊक नाही आणि बर्हाण होती, ती प्रभूच्या पायाजवळ बसली व तो काय बोलतो हे पुत्राशिवाय कोणालाही पिता कोण आहे हे माहीत नाही व ज्या ऐकत राहिली. ४० पण मार्येची अति कामामुळे तांबंबळ झाली. कोणाला ते प्रकट करण्याची पुत्राची इच्छा असेल त्यालाच ती येशूकडे आली आणि म्हणाली, “प्रभू, माझ्या बीहिनीने सर्व फक्त माहीत आहे.” २३ आणि शिंगांकडे वळून तो एकांतात काम माझ्यावर टाकले याची तुला काळजी नाही काय? तेव्हा बोलला, “तुम्ही जे पाहाता ते पाहणारे डोळे धन्य. २४ मी मला मदत करायला तिला सांग.” ४१ प्रभूने उत्तर दिले, “मार्था, तुम्हास सांगतो, अनेक राजांनी व संदेष्यांनी तुम्ही जे पाहाता मार्था, तू पुष्कळ गोष्टीविषयी दगदगा करतेस. ४२ पण एकच ते पाहण्याची इच्छा बाळगली, परंतु त्यांनी ते पाहिले नाही गोष्ट आवश्यक आहे. हे मी सांगतो आणि मरीयेने तिच्यासाठी आणि तुम्ही जे ऐकता ते ऐकण्याची इच्छा बाळगली, परंतु चांगला वाटा निवडला आहे. तो तिच्यापासून काढून घेतला त्यांनी ते ऐकले नाही.” २५ नंतर एक नियमशास्त्राचा शिक्षक जाणार नाही.”

उभा राहिला आणि त्याने येशूची परीक्षा पाहण्याचा प्रयत्न केला, तो म्हणाला, “गुरुजी, अनंतकाळचे जीवन मिळण्यासाठी मी काय केले पाहीजे?” (aiōnios g166) २६ तेव्हा येशू त्यास म्हणाला, “नियमशास्त्रात काय लिहिले आहे? तू त्यामध्ये काय वाचतोस?” २७ तो म्हणाला, “तू तुझा देव प्रभू याच्यावर पूर्ण अंतःकरणाने, पूर्ण आत्माने, पूर्ण शक्तीने प्रीती कर.” व स्वतःवर जरी प्रीती करतोस तरी तू आपल्या शेजाच्यावरही प्रीती कर. २८ तेव्हा येशू त्यास म्हणाला, “तू बरोबर उत्तर दिलेस, हेच कर म्हणजे तू जगशील.” २९ पण आपण योग्य प्रश्न विचारला आहे हे इतरांना दाखवून देण्यासाठी त्याने येशूला विचारले, “मग माझा शेजारी कोण?” ३० येशूने उत्तर दिले, “एक मनुष्य यशूलेम शहराहून यरीहोस निघाला होता आणि तो लुटारुंच्या हाती सापडला. त्यांनी त्याचे कपडे काढून घेऊन त्यास मारले व त्यास अर्धमेला टाकून ते निघून गेले. ३१ तेव्हा त्याचवेळी एक याजक त्या रस्त्याने जात होता. याजकाने त्यास पाहिले, पण तो रस्त्याच्या दुसऱ्या बाजूने निघून गेला. ३२ त्याच रस्त्याने एक लेवी त्याचिकाणी आला. लेव्याने त्यास पाहिले व तो सुद्धा रस्त्याच्या दुसऱ्या बाजूने निघून गेला. ३३ मग एक शोमरोरी त्याच रस्त्याने प्रवास करीत असता तो होता तेथे आला त्या मनुष्यास पाहून त्यास त्याचा कळवळा आला ३४ तो त्याच्याजवळ आला त्याच्या जखमांवर तेल व द्राक्षरस औतून त्या बांधल्या आणि त्यास आपल्या गाढवावर बसवून त्यास उतारशाळेत आणले व त्याची देखभाल केली. ३५ दुसऱ्या दिवशी त्याने दोन चांदीचे नाणे काढले आणि उतारशाळेच्या मालकाला दिले व म्हणाला, ‘याची चांगली देखभाल कर म्हणजे यापेक्षा जे तू अधिक खर्च करशील ते मी परत आल्यावर तुला देईल.’ ३६ लुटारुंच्या तावडीत जो मनुष्य सापडला होता, त्याच त्या तिच्यापैकी कोण खरा शेजारी होता असे तुला वाटते?” ३७ तो नियमशास्त्राचा शिक्षक म्हणाला, “ज्याने त्याच्यावर दद्या केली तो.” तेव्हा येशू त्यास म्हणाला, “जा आणि तूही तसेच कर.” ३८ मग येशू आणि त्याचे शिष्य त्याच्या मागणी जात असता, तो एका गावात आला. तेथे मार्था नावाच्या स्त्रीने त्याचे

११ मग असे झाले की, तो एका ठिकाणी प्रार्थना करीत होता. ती संपल्यावर शिष्यांपैकी एकजण त्यास म्हणाला, “प्रभू, जसे योहानाने त्याच्या शिष्यांना शिकवले; त्याचप्रमाणे तुम्ही देखील आम्हास प्रार्थना करायला शिकवा.” २ मग तो त्याना म्हणाला, “जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करता तेव्हा असे म्हणा: हे आमच्या स्वर्गातील पित्या, तुझे नाव पवित्र मानले जावो तुझे राज्य येवो, ३ आमची दररोजीची लागणारी भाकर आम्हास दे, ४ आमच्या यापांची आम्हास क्षमा कर, कारण आम्हीही आमच्या प्रत्येक अपराध्याला त्यांच्या अपराधांची क्षमा करतो आणि आम्हास परीक्षेत आणू नकोस तर आम्हास वाईटापासून सोडव.” ५ मग येशू त्यास म्हणाला, “समजा तुमच्यापैकी असा कोण आहे ज्याला मित्र आहे आणि तो त्याच्याकडे मध्यरात्री गेला व त्यास म्हणाला, ‘मित्रा, मला तीन भाकरी उसन्या दे, ६ कारण माझा मित्र नुकताच प्रवास करून माझ्याकडे आला आहे आणि त्यास वाढायला माझ्याजवळ काहीही नाही.’ ७ आणि तो मनुष्य आतून म्हणाला, ‘मला त्रास देऊ नको! मी अगोदरच दरवाजा लावलेला आहे आणि माझी मुले माझ्याजवळ झोपलेली आहेत. मी तुला भाकर देण्यासाठी उठू शकत नाही.’ ८ मी तुम्हास सांगतो की, जरी तो उठून त्यास काही देण्यासाठी टाळाटाळ करीत असेल तरी त्याच्या मित्राच्या आग्रहामुळे तो खात्रीने उठून त्यास जितक्या भाकरींची गरज आहे तितक्या त्यास देईल. ९ आणि म्हणून मी तुम्हास सांगतो, मागा म्हणजे तुम्हास दिले जाईल. शोधा म्हणजे तुम्हास सापडेल आणि ठोका म्हणजे तुम्हासाठी उघडले जाईल. १० कारण जो कोणी मागतो त्यास मिळेल. जो कोणी शोधतो त्यास सापडेल आणि जो कोणी ठोकतो त्याच्यासाठी दरवाजा उघडला जाईल. ११ तुम्हामध्ये असा कोण पिता आहे की, त्याच्या मुलाने त्यास मासा मागितला असता त्यास माशाएवजी साप देईल? १२ किंवा जर मुलाने अंडे मागितले तर कोणता पिता त्यास विंचू देईल? १३ जर तुम्ही वाईट असतानाही तुम्हास तुमच्या मुलांना चांगल्या देण्याचे कळते, तर मग स्वर्गीय पित्याजवळ

जे मागतात त्यांना तो किती विशेषकरून पवित्र आत्मा देईल?" ३१ दक्षिणेकडची राणी न्यायाच्या दिवशी या पिढीबरोबर उठून १४ येशू एक भूत काढीत होता. ते मुके होते. मग असे झाले त्यांना दोषी ठरवील कारण ती पृथ्वीच्या टोकाकडून शलमोनाचे की, जो मनुष्य बोलू शकत नव्हता ते, भूत बाहेर आल्यावर, तो शहाणपण ऐकंयासाठी आली आणि पाहा, शलमोनापेक्षाही बोलू लागला व लोकांचा जमाव आश्वर्यकित झाला. १५ परंतु थोर असा एक येथे आहे. ३२ न्यायाच्या दिवशी निनवेचे लोक त्या जमावातील काही लोक म्हणाले की, भूतांचा अधिपती या पिढीबरोबर उभे राहून हिला दोषी ठरवील कारण योनाचा जो बालजबूल याच्या साहाय्याने तो भूते काढतो. १६ आणि उपदेश ऐकून त्यांनी पश्चात्ताप केला आणि पाहा, योनापेक्षाही काहींनी त्याची परीक्षा पाहण्यासाठी स्वर्गातून चिन्ह मागितले. थोर असा एक येथे आहे." ३३ "कोणीही दिवा लावून तळघरात १७ पण त्यांच्या मनात काय होते हे तो जाणून होता म्हणून तो किंवा भांड्याखाली ठेवत नाहीत, तर आत येणाऱ्यांना प्रकाश त्यांना म्हणाला, "आपसात फूट पडलेले प्रत्येक राज्य ओसाड दिसवा म्हणून तो विठणीवर ठेवतात. ३४ डोला हा तुमच्या पडते आणि एखाद्या घरातील लोक एकमेकांविरुद्ध भांडतात शरीराचा दिवा आहे. जर तुमचे डोळे चांगले आहेत, तर तुमचे तेक्का त्या घराचे तुकडे होतात. ३५ आणि तुम्ही म्हणता तशी जर शरीरही प्रकाशाने भरलेले आहे. ३५ पण ते जर वाईट आहेत तर भूतांमध्येही फूट पडली तर त्याचे राज्य कसे टिकेल? मी तुम्हास तुमचे शरीर अंधकारमय आहेत म्हणून तुमच्यातला प्रकाश हा हे विचाराते, कारण तुम्ही म्हणता 'मी बालजबूलच्या साहाय्याने अंधार तर नाही ना, याची काळजी घ्या. ३६ जर तुमचे सर्व शरीर भूते काढतो' ३६ पण जर मी बालजबूलच्या साहाय्याने भूते प्रकाशमय आहे आणि त्याच्यातील कोणताही भाग अंधकारमय काढतो, तर तुमचे शिष्य कोणाच्या साहाय्याने भूते काढतात? नाही तर, जशी दिव्याची प्रकाशकिरणे तुला प्रकाश देतात, तसे म्हणून तेच तुमचा न्याय करतील. ३० परंतु जर मी देवाच्या ते तुला पूर्णपणे प्रकाशित करील." ३७ येशूने आपले बोलणे साहाय्याने भूते काढतो, तर मग यावरून हे स्पष्ट आहे की, संपविले तेक्का एका परश्याने त्यास आपल्या घरी येऊन स्वतः देवाचे राज्य तुमच्याकडे आले आहे. ३१ जेक्का एखादा बलवान बरोबर जेवायला बोलावले. तो आत गेला आणि आपल्या जागी मनुष्य आपल्या घराच्या सुरक्षिततेसाठी पूर्ण शस्त्रसामग्री जेवायला बसला. ३८ परंतु त्याने जेवणापूर्वी हात धुतले नाहीत बाळगातो तेक्का त्याची मालमत्ता सुरक्षित राहते. ३९ परंतु कोणी हे पाहून परश्याला फार आश्वर्य वाटले. ३९ तेक्का प्रभू त्यास त्याच्याहीपेक्षा अधिक बलवान त्याच्यावर हल्ला कसून त्याचा म्हणाला, "तुम्ही परश्यी प्याला व ताट बाहेरून साफ करता पराभव करतो, तेक्का ज्या शस्त्रसामग्रीवर त्याने विश्वास ठेवला पण तुम्ही आतून लोभीपणाने व दुष्टतेने भरलेले आहात. ४० होता, ती तो घेऊन जातो व त्यास मिळालेली लूट आपल्या अहो बुद्धीहीन मनुष्यांनो! ज्याने बाहेरील बाजू बनवली त्यानेच मित्रांना वाटतो. ३३ जो माझ्या पक्षाचा नाही, तो माझ्याविरुद्ध आतली बाजू बनवली नाही का? ४१ पण जे आतमध्ये आहे, ते आहे आणि जो माझ्याबरोबरीने गोळा करीत नाही, तर तो उथळून गरीबांना घ्या आणि नंतर सर्वकाही तुमच्यासाठी शुद्ध होईल. ४२ टाकगो. ४४ जेक्का अशुद्ध आत्मा मनुष्याबाहेर येतो व ते विसाया परंतु तुम्हा परश्यांना हाय असो कारण तुम्ही पुढिंगा, जीरे व घेण्यासाठी निर्जल प्रदेशात जागा शोधते. पण त्यास ती विश्रांती प्रत्येक भाजीपाल्याचा दशांश देता. परंतु तुम्ही न्याय आणि मिळत नाही. तेक्का तो म्हणतो, 'मी ज्या घरातून बाहेर आलो देवाविषयीचे प्रीती याकडे दुर्लक्ष करता. तुम्ही नितीने जगावे त्या घरात परत जाईल.' ४५ तो त्या घराकडे परत जातो आणि व देवावर प्रीती करणे या गोषी प्रथम करणे आवश्यक आहे तेक्का त्यास ते घर झाडून नीटनेटके केलेले आढळते. ४६ नंतर त्याचवेळेस इतर गोर्टींकडे दुर्लक्ष करू नये. ४३ तुम्हा परश्यांची तो जातो आणि आपणापेक्षा अधिक बळकट व दुष्ट असे सात केवीही दुर्दशा होणार, कारण तुम्हास सभास्थानातील महत्त्वाच्या आत्मे घेतो आणि ते त्या घराकडे परत जातो आणि व देवावर प्रीती करणे या गोषी प्रथम करणे आवश्यक आहे तेक्का त्या मनुष्याची शेवटची अवस्था पहिल्यापेक्षा वाईट होते." केवढी दुर्दशा होणार! कारण तुम्ही न दिसणाऱ्या कबरासारखे ४७ तो या गोषी बोलला तेक्का असे घडले की, गर्दीतील एक स्त्री आहात, अशा कबरांवर लोक नकळत पाय देऊन चालतात." मोळ्याने ओरडून त्यास म्हणाली, "धन्य ते गर्भाशय, ज्याने ४४ एक नियमशास्त्राचा शिक्षक येशूला म्हणाला, "गुरुजी, तुम्ही तुझा भार बाहिला व धन्य ती स्तने जी तू चोखलीस." ४८ परंतु असे बोलता तेक्का तुम्ही आमचासुद्धा अपमान करता." ४६ तेक्का तो म्हणाला, "जे देवाचे वचन ऐकतात आणि पाळतात तेच खेरे येशू म्हणाला, "नियमशास्त्राच्या शिक्षकांनो तुमचाही धिक्कार धन्य आहेत!" ४९ जसूजसा लोकसमुदाय वाढू लागला, तेक्का असो, कारण तुम्ही लोकांस वाहण्यास कठीण असे ओझे तो बोलू लागला, "ही पिढी दुष्ट पिढी आहे. ती चिन्ह मागत त्यांच्यावर लादता व ते उचलण्यास तुमच्या एका बोटानेसुद्धा आहे आणि योनाच्या चिन्हाशिवाय कोणतेही चिन्ह तिला दिले मदत करीत नाही. ४७ तुमचा धिक्कार असो, कारण तुमच्या जाणार नाही. ४० कारण जसा योना निनवेच्या लोकांकरिता पूर्वजांनी ठार केलेल्या संदेष्यासाठी तुम्ही कवरा बांधता. ४८ चिन्ह होता तसा मनुष्याचा पुत्रही या पिढीसाठी चिन्ह होईल. असे करून तुमच्या पूर्वजांनी केलेल्या कृत्यांचे समर्थन करता.

४९ यामुळे देवाचे ज्ञानसुद्धा असे म्हणाले, ‘मी प्रेषित व संदेषे बोलावे हे पवित्र आत्मा त्याचवेळी तुम्हास शिकवील.’ ५३ नंतर त्यांच्याकडे पाठवील. त्यांपैकी काही जणांना ते ठार मारतील व लोकसमुदायातील एकजण त्यास म्हणाला, “गुरुजी, माझ्या काही जणांचा ते छळ करतील!” ५० तर, संदेष्याचे जे रक्त भावाला वतन विभागून माझे मला द्यायला सांगा!” ५४ परंतु जगाच्या प्रारंभापासून सांडले गेले त्याबदलचा दंड या पिढीस येशू त्यास म्हणाला, “मनुष्या, मला तुमच्यावर मध्यस्थ किंवा भरून द्यावा लागेल. ५५ होय, मी तुम्हास खरोखर सांगतो न्यायाधीश म्हणून कोणी नेमले?” ५६ मग येशू त्यांना म्हणाला, की हाबेलाच्या रक्तापासून ते देवाचे भवन व वेदी यांच्यामध्ये “संभाळा आणि सर्व प्रकाराच्या लोभापासून स्वतःला दूर ठेवा मारल्या गेलेल्या जखन्या याच्या रक्तापर्यंत या पिढीला जबाबदार कारण जेव्हा एखाद्या मनुष्याजवळ त्याच्या गरजेपेक्षा अधिक धरण्यात येईल. ५७ तुम्हा नियमशास्त्र शिक्षकांची केवढी दुर्दशा असते तेव्हा ती संपत्ती त्याचे जीवन होत असे नाही.” ५८ होणार कारण तुम्ही ज्ञानाची किल्ली घेऊन गेला, तुम्ही स्वतः नंतर त्याने त्यास एक दाखला सांगितला, “कोणाएका धनवान आत गेला नाहीत आणि जे आत जाण्याचा प्रयत्न करत होते, मनुष्याच्या शेतजमिनीत फार उत्तम पीक आले. ५९ तो स्वतःशी त्यांनाही जाऊ दिले नाही.” ५९ येशू तेथून निघून जात असता विचार करून असे म्हणाला, ‘मी काय करू, कारण धान्य नियमशास्त्राचे शिक्षक व पूरशी त्याचा फार विरोध करू लागले साठवायला माझ्याकडे जागा नाही?’ ६० मग तो असे म्हणाला, व त्यास अनेक गोर्धीविषयी प्रश्न विचारू लागले. ६१ तो जे ‘मी आता असे करतो, मी माझी धान्याची कोठारे पाडून मोठी बोलेल त्या शब्दांमध्ये त्यास पकडण्यासाठी ते टपून होते.

१२ आणि त्यादरम्यान हजारो लोकांचा समुदाय जमला होता

आणि एवढा की ते एकमेकांना तुडवू लागले, तेव्हा येशू प्रथम आपल्या शिव्यांशी बोलाला: “परश्यांच्या खमिराविषयी जपा, म्हणजे त्यांच्या ढोंगाविषयी जपा. २ उघड केले जाऊन नाही असे काहीच झाकलेले नाही व जे कळणार नाही असे काहीच गुप्त नाही. ३ म्हणून तुम्ही जे काही अंधारात बोलाल ते उजेडात ऐकले जाईल आणि तुम्ही कोणाच्या कानात जे काही एकांतात सांगाल ते घराच्या छतावरून घोषित केले जाईल.” ४ “परंतु माझ्या मित्रांनो, मी तुम्हास सांगतो, जे शरीराला मारतात त्यांना तुम्ही भिज नका, कारण त्यानंतर त्यापेक्षा जास्त त्यांना काही करता येत नाही. ५ तुम्ही कोणाची भीती बाळगावी हे मी तुम्हास सांगतो. तुम्हास ठार मारल्या यानंतर तुम्हास नरकात टाकून देण्यास ज्याला अधिकार आहे, त्याची भीती धरा. होय, मी तुम्हास सांगतो, त्याचेच भय धरा. (Geenna g1067) ६ पाच चिमण्या दोन नाण्यांना विकतात की नाही? तरी त्यातील एकीचाही देवाला विसर पडत नाही. ७ पण तुमच्या डोक्यावरील सर्व केसेदेखील त्याने मोजलेले आहेत. भिज नका. पुष्कळ चिमण्यापेक्षा तुमचे मूल्य जास्त आहे. ८ जो मला इतर लोकांसमोर स्वीकारतो, त्या प्रत्येक मनुष्यास देवाच्या दूतासमोर मनुष्याचा पुत्रही स्वीकारील. ९ परंतु जो मला इतर लोकांसमोर नाकारतो, तो देवदूतांसमोरही नाकारला जाईल. १० प्रत्येक मनुष्य जो मनुष्याच्या पुत्राविरुद्ध बोलतो, त्यास क्षमा केली जाईल. परंतु जो पवित्र आत्म्याविरुद्ध दुर्भीषण करतो त्यास क्षमा केली जाऊन नाही. ११ जेव्हा ते तुम्हास सभास्थाने, राज्यकर्ते व अधिकारी यांच्यासमोर धरून आणतील तेव्हा तुम्ही काय बोलावे किंवा स्वतःचा बचाव कसा करावा याविषयी आधीच चिंता करीत बसू नका. १२ कारण तुम्ही काय

बांधीतो, मी माझे सर्व धान्य व माल तेथे साठवीन’ ६१ आणि मी माझ्या जीवाला म्हणेन, हे जीवा, आता तुझ्यासाठी अनेक वर्षे पुरतील अशा पुष्कळ चांगल्या गोष्टी साठवून ठेवलेल्या आहेत. आराम कर, खा, पी आणि मजा कर.’ ६० पण देव त्यास म्हणतो, ‘अरे मूर्ख, जर आज तुझा जीव गेला तर तू साठवलेल्या गोष्टी कोणाला मिळतील?’ ६१ जो कोणी स्वतःसाठी संपत्ती जमा करतो परंतु देवाच्या दृष्टीने जो धनवान नाही, अशा मनुष्यासारखे हे आहे.’ ६२ मग येशू त्याच्या शिष्यांना म्हणाला, “म्हणून मी तुम्हास सांगतो, स्वतःच्या जीवानाविषयी किंवा तुम्ही काय खावे याविषयी चिंता करू नका. किंवा तुमच्या शरीराविषयी म्हणजे कोणते कपडे घालावेत याविषयी चिंता करू नका. ६३ कारण अनन्पेक्षा जीव आणि कपड्यांपेक्षा शरीर महत्वाचे आहे. ६४ कावळ्यांचा विचार करा ते पेरीत नाहीत व कापणीही करीत नाहीत. त्यांना कोठार नाही व कणगीही नाही. तरीही देव त्याचे पोषण करतो. पक्ष्यांपेक्षा तुम्ही किंतीतरी मौल्यवान आहात! ६५ चिंता करून तुम्हापैकी कोण स्वतःच्या आयुष्याची दोरी हातभर वाढवावयास कोण समर्थ आहे? ६६ ज्याअर्थी तुम्हीही सर्वत लहान गोष्ट करू शकत नाही, तर इतर गोर्धीविषयीची चिंता का करता? ६७ रानफुले कशी वाढतात याचा विचार करा. ती कष्ट करीत नाहीत व कातीत नाहीत. तरी मी तुम्हास सांगतो, शलमोनदेखील आपल्या सर्व वैभवात त्यांच्यातील एकासारखाही सजला नक्हता. ६८ तर, जे आज आहे व उद्या भट्टीत टाकले जाईल अशा त्या रानातील गवताला देवाने असा पोशाख घालता आहे, तर तुम्ही जे अल्पविश्वासू त्या तुम्हास तो किंतीतरी अधिक चांगला पोशाख घालणार नाही काय! ६९ तुम्ही काय खावे व काय प्यावे याविषयी काळजीत असू नका आणि या गोर्धीविषयी चिंता करू नका. ३० कारण परराष्ट्री हे मिळविण्याची खटपट करतात पण या गोर्धींची तुम्हास गरज आहे, हे तुमच्या स्वर्गीय पित्याला माहीत आहे. ३१

त्याएवजी प्रथम त्याचे राज्य मिळविण्यासाठी झटा म्हणजे या ५० मला बापितस्मा घ्यावयाचा आहे आणि तो होईपर्यंत मी किती गोषीही तुम्हास दिल्या जातील. ३२ हे लहान कळ्या भिक नको, अस्वस्थ आहे! ५१ मी पृथ्वीवर शांतता प्रस्थापित करण्यास कारण तुम्हास त्याचे राज्य घावे यामध्ये स्वर्गीय पित्याला संतोष आलो आहे, असे तुम्हास वाटते का? नाही, मी तुम्हास सांगतो, वाटतो. ३३ तुमची मालमत्ता विका आणि गरिबांमध्ये वाटा. मी तुमच्यात फूट पाडण्यासाठी आलो आहे. ५२ मी असे म्हणतो जुन्या न होणाऱ्या व न जिजणाऱ्या अशा थेल्या स्वतःसाठी कारण आतापासून घरातील पाच जणात एकमेकांविरुद्ध फूट स्वर्गात बनवा. तेथे थोरही जाऊ शकणार नाही व कसरही पडेल. तिथे दोघाविरुद्ध व दोघे तिथाविरुद्ध अशी फूट पडेल. ५३ त्याचा नाश करणार नाही. ३४ कारण जेथे तुमचे धन आहे त्यांच्यात पित्याविरुद्ध मुलगा व मुलाविरुद्ध पिता अशी फूट तेथे तुमचे मनही लागेल. ३५ तुमच्या कंबरा बांधलेल्या आणि पडेल, आईविरुद्ध मुलगी व मुलीविरुद्ध आई अशी फूट पडेल, दिवे लागलेले असू घ्या. ३६ लग्नाच्या मेजवानीवरून परतणाऱ्या सासूविरुद्ध सून व सुनेविरुद्ध सासू अशी त्यांच्यात फूट पडेल. मालकाची वाट पाहणाऱ्या लोकांसारखे व्हा जेणेकरून, तो परत ५४ तो लोकसमुदायाला म्हणाला, जेव्हा पश्चिमेकडून ढग येताना येतो व दरवाजा ठोकावतो तेव्हा त्यांच्यासाठी त्यांनी ताबडतोब पाहता तेव्हा तुम्ही लोग घ्यावतो की, पाऊस पडेल आणि तसेच दरवाजा उघडावा. ३७ मालक परत आल्यावर जे नोकर त्यास घडते. ५५ जेव्हा दक्षिणेकडचा वारा वाहतो, तेव्हा तुम्ही घ्यावतो की, पाऊस पडेल आणि तसेच दरवाजा उघडावा. जागे व तयारीत असलेले आढळतील ते धन्य. मी तुम्हास खरे उकाडा होईल आणि तसेच घडते. ५६ अहो ढोंगयांनो! तुम्हास सांगतो, तो स्वतः त्यांची सेवा करण्यासाठी कंबर कसेल, त्यांना पृथ्वीवरील व आकाशातील चिन्हांची लक्षणे पारखता येतात, मेजावर बसायला सांगून त्यांची सेवा करील. ३८ तो मध्यरात्री पण सध्याच्या काळाचा अर्थ तुम्हास का काढता येत नाही किंवा त्यांनंतर येवो, जर ते नोकर त्यास तयारीत आढळतील काय? ५७ आणि तुम्ही तुमच्यासाठी काय योग्य आहे ते तुम्ही तर ते धन्य. ३९ परंतु याविषयी खात्री बाळगा; घोर केव्हा येणार स्वतःचे स्वतःचे काय तुम्ही तारीफ नाही? ५८ तुम्ही तुमच्या वाद्यावरोबर हे जर घराच्या मालकाला माहीत असते तर त्याने अपले घर न्यायालयात जात असता वाटेतच त्यांच्याशी समेट करा नाही त्यास फोडू दिले नसते. ५९ तुम्हीही तयार असा कारण तुम्हास तर तो तुम्हास न्यायाधीशासमोर नेर्ईल आणि न्यायाधीश तुम्हास वाटत नाही अशया क्षणी? मनुष्याचा पुत्र येईल.” ६० मग पेत्र दंडाधिकाच्याच्या स्वाधीन करील आणि अधिकारी तुम्हास म्हणाला, “प्रभू तुम्ही हा दाखला आम्हासच सांगत आहात तुरंगात टाकील. ५१ मी तुम्हास सांगतो, अगदी शेवटली दमडी की सर्वांना?” ६२ तेव्हा प्रभू म्हणाला, “प्रभू त्याच्या इतर न दमडी फेडीपर्यंत तुम्ही तेथून सुटणारच नाही.”

नोकरांना त्यांचे थाय्य योग्यवेळी देण्यासाठी ज्याची नेमणूक करील असा व विश्वासू कारभारी कोण आहे? ६३ त्याचा मालक येईल त्यावेळी असे करताना जो नोकर त्यास आढळेल तो धन्य. ६४ मी तुम्हास खरे सांगतो, मालक त्यास त्याच्या सर्व मालमत्तेवर अधिकारी म्हणून नेमील. ६५ पण जर तो नोकर मनात म्हणतो, ‘माझा मालक येण्यास फार उशीर करत आहे’ आणि मग तो त्याच्या स्त्री व पुरुष नोकरांना मारहाण करायला व खाण्यापिण्यास सुरुवात करतो व झिंगतो, ६६ तर तो नोकर वाट पाहत नाही त्यादिवशी आणि त्यास माहीत नाही तेव्हा त्याचा मालक येईल व त्यास कापून त्याचे तुकडे करील आणि अविश्वासू लोकांबरोबर त्याचा वाटा ठेवील. ६७ आपल्या मालकाची इच्छा माहीत असूनही जो नोकर तयार राहत नाही किंवा जो आपल्या मालकाच्या इच्छेप्रयाणे करीत नाही, त्या नोकराला खूप मार मिळेल. ६८ परंतु ज्याला माहीती नक्हते म्हणून त्याने मालकाला न आवडणारे असे कृत्य जर नोकराने केले असेल तर त्यास कमी मार बसेल. ज्या कोणाला पुष्कल दिले आहे त्याच्याकडून पुष्कलाची अपेक्षा केली जाईल. ज्यांच्याजवळ जास्त ठेवले आहे त्यांच्याकडून जास्त मागितले जाईल.” ६९ “मी पृथ्वीवर आग लावण्यास आलो आणि जर ती अगोदरच पेटलेली असेल तर मग मला आणखी काय पाहीजे?

१३ त्यावेळी येशूला तेथे उपस्थित लोकांनी, पिलाताने गालील प्रांतातील मनुष्यांचे रक्त त्यांच्याच यज्ञपशुंच्या रक्तात कसे मिसळले होते, त्याविषयी सांगितले, २ त्याने त्यांना उत्तर दिले, “या गालीलकरानी हे जे दुःख भोगले त्यावरून ते इतर गालीलकरांपेक्षा जास्त पापी होते, असे तुम्हास वाटते का? ३ मी तुम्हास सांगतो की असे नाही, जर तुम्ही पश्चात्ताप केला नाही तर ते जसे मरण पावले तसे तुम्हीही मराल. ४ किंवा ज्यांच्यावर शिलोहाचा बुरुज पडला व त्याखाली दबून मारले गेलेले ते अठराजण यरूशलेम शहरात राहणाऱ्या इतर सर्व लोकांपेक्षा अधिक पापी होते असे तुम्हास वाटते का? ५ नाही, मी तुम्हास सांगतो जर तुम्ही पश्चात्ताप केला नाही तर तुम्ही सर्वजण त्यांच्यासारखे मराल.” ६ नंतर येशूने हा दाखला सांगितला, “एका मनुष्याने त्याच्या द्राक्षमळ्यात अंजिराचे झाड लावले होते, त्यावर काही फळ असेल म्हणून तो ते पाहावयास आला परंतु त्यास काहीही आढळले नाही. ७ म्हणून तो माळयाला म्हणाला, पाहा, या अंजिराच्या झाडावर फळ पाहण्यासाठी मी गेल्या तीन वर्षांपासून येत आहे, परंतु मला त्यावर काही आढळत नाही. ते तोडून टाक. उगाच त्याने जागा तरी का अडवावी? ८ माळयाने उत्तर दिले, मालक, हे

एवढे एक वर्षभर ते राहू या. म्हणजे मी त्याच्याभोवती खणून माहीत नाही. २६ नंतर तुम्ही म्हणाल, आम्ही तुमच्याबरोबर त्यास खत घालीन. ९ मग येत्या वर्षात फल आले तर छानच! जेवलो, आम्ही तुमच्याबरोबर प्यालो, आमच्या रस्त्यावर तुम्ही जर आले नाही तर मग आपण ते तोडून टाकावे.” १० आणि शिक्षण दिले! २७ आणि तो तुम्हास म्हणेल, तुम्ही कोठून शब्बाथ दिवशी येशू एका सभास्थानात शिकवीत होता. ११ आलात हे मला माहीत नाही, अन्याय करण्यांनो तुम्ही सर्व तेथे एक स्त्री होती, तिला दुष्ट आत्म्याने अठरा वर्षांपासून माझ्यापासून दूर क्वा. २८ तेथे रडणे व दात खाणे चालेल, अंपंग केले होते. ती कुबडी होती व तिला सरळ उभे राहता येत तेव्हा तुम्ही अब्राहामाला आणि इसहाकाला आणि याकोबाला नव्हते. १२ येशूने तिला पाहून तिला बोलावले आणि तो तिला आणि सर्व सदेष्ट्याना देवाच्या राज्यामध्ये पाहाल, पण तुम्ही म्हणाला, “मुली, तुझ्या आजारापासून तू मुक्त झाली आहेस.” स्वतः मात्र बाहेर टाकलेले असाल. २९ आणि लोक पूर्वकडून, १३ नंतर त्याने आपले हात तिच्यावर ठेवले आणि ती तत्काळ पश्चिमेकडून, उत्तरेकडून व दक्षिणेकडून येतील व देवाच्या नीट झाली आणि ती देवाची स्तुती करू लागली. १४ नंतर, राज्यात मेजास भोवती आपापल्या जागेवर बसतील. ३० जे येशूने तिला बरे केले होते तो शब्बाथाचा दिवस होता म्हणून शेवटचे आहेत ते पहिले होतील व जे पहिले आहेत ते शेवटचे सभास्थानाचा अधिकारी त्याच्यावर रागावला शब्बाथ दिवशी होतील, हे लक्ष्यात ठेवा.” ३१ त्यावेळी काही परशी येशूकडे आले कोणतेही काम करू नये असा यथूदांचा नियम आहे. तो लोकांस आणि ते त्यास म्हणाले, “येथून निघा व दुसरीकडे कुठे तरी म्हणाला, “काम करण्यासाठी सहा दिवस आहेत म्हणून या जा, कारण हेरोद तुम्हास ठार मारणार आहे.” ३२ येशू त्यांना सहा दिवसांमध्ये या व बरे क्वा. पण शब्बाथ दिवशी येऊन म्हणाला, “जा आणि त्या कोलह्याला सांगा, ‘ऐक, मी लोकांतून बरे होऊ नका.” १५ येशूने त्यास उत्तर दिले आणि म्हणाला, भूते काढीन, आज व उद्या रोग बरे करीन आणि तिसऱ्या दिवशी “ढोण्याने, तुम्हापैकी प्रत्येकजण त्याच्या बैलाला व गाढवाला माझे काम संपवीन.” ३३ तरीही आज, उद्या आणि परवा मला शब्बाथ दिवशी त्याच्या ठिकाणाहून सोडून पाणी पाजायला पुढे गेले पाहिजे कारण संदेश्य यस्त्यालेम शहराबाहेर मारला जावा घेऊन जात नाही का? १६ ही तर अब्राहामाची कन्या आहे. हे शक्य नाही.” ३४ यस्त्यालेमे, यस्त्यालेमे, जी तू सदेष्ट्यांना सैतानाने हिला अठरा वर्षे बांधून ठेवले होते. त्या बांधनातून मातेस व देवाने पाठविलेल्यांवर दगडामार करतेस! कोबडी तिला शब्बाथ दिवशी सोडविणे चूक होते काय?” १७ तो असे जशी पिलांना आपल्या पंखाखाली एकवटते तसे किंतीतरी वेळा म्हणाल्यावर त्याचा विरोध करण्यांना लाज वाटली व त्याने तुम्हा लोकांस एकवटण्याची माझी इच्छा होती, पण तुमची ज्या अद्भूत गोषी केल्या होत्या त्यामुळे सगळा समुद्राय आनंद तशी इच्छा नव्हती. ३५ “पाहा, देवाने तुमच्या घराचा त्याग करू लागला. १८ मग तो म्हणाला, “देवाचे राज्य कशासारखे केला आहे. मी तुम्हास सांगतो, ‘परमेश्वराच्या नावाने येणारा आहे? आणि मी त्यास कशाची उपमा देऊ. १९ देवाचे राज्य धन्यवादित असो” असे म्हणण्याची वेळ येईपर्यंत तुम्ही मला एका मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे. तो मोहरीचा दाणा एका पाहणार नाही.”

मनुष्याने घेतला व आपल्या बागेत लावला व ते वाढून त्याचे मोठे झाड झाले आणि आकाशातील पाखारांनी त्याच्या फांद्यावर घरटी बांधली.” २० तो पुन्हा म्हणाला, “मी देवाच्या राज्याला आणखी कशाची उपमा देऊ? २१ ते खमिरासारखे पिठ किंवा इतर पदार्थांना आंबविण्यासाठी उपयोगात येणारा पदार्थ आहे. एका स्त्रीने तीन मापे पिठात खमिर मिसळले आणि ते सर्व खमिरामुळे फुगले.” २२ येशू यस्त्यालेम शहराच्या दिशेने वाटचाल करीत असता, गांवांगावातून आणि खेड्याचाड्यांतून तो लोकांस शिकवीत होता. २३ कोरीतीरी त्यास विचारले, “प्रभू, अगदी थोड्याच लोकांचे तारण होईल का?” तो त्यांना म्हणाला, २४ “अरुंद दरवाजाने आत जाण्याचा प्रयत्न करा, कारण मी तुम्हास सांगतो की, पुष्कळज्ञं आत येण्याचा प्रयत्न करतील, पण त्यांना ते शक्य होणार नाही. २५ घराच्या मालकाने उठून दरवाजा बंद केल्यावर, तुम्ही बाहेर उभे रहाल व दरवाजा ठोळवाल आणि म्हणाला; प्रभू, आम्हासाठी दरवाजा उघडा! परंतु तो तुम्हास उत्तर देईल, तुम्ही कोठून आलात हे मला

१४ एका शब्बाथ दिवशी तो परश्यांच्या अधिकाऱ्यांपैकी एकाच्या घरी जेवावायास गेला, तेव्हा तेथे जमतेले लोक येशूवर बारकाईने नजर ठेवून होते. २ आणि तेथे त्याच्यासमोर जलोदर झालेला एक मनुष्य होता. ३ येशूने नियमशास्त्र शिक्षकांना व परश्यांना विचारले, “शब्बाथ दिवशी वरे करणे नियमशास्त्राला धरून आहे की नाही?” ४ परंतु ते गप्पच राहिले. तेव्हा येशूने त्या आजारी मनुष्यास धरून त्यास बरे केले व त्यास पाठवून दिले. ५ मग तो त्यांना म्हणाला, “जर तुमच्यापैकी एखाद्याला एक मुलगा किंवा एक बैल आहे व तो विहीरीत पडला, तर शब्बाथ दिवशी तुम्ही त्यास ताबडतोब बाहेर काढणार नाही काय?” ६ आणि या प्रश्नाला उत्तर देणे त्यांना जमले नाही. ७ नंतर, आमंत्रित पाहुणे स्वतःसाठी मानाच्या जागा कसे निवडून घेत होते हे पाहून, त्याने त्यांना एक दाखला सांगितला, तो म्हणाला, ८ “जेव्हा एखादा तुम्हास लग्नाच्या मेजवानीला आमंत्रित करील, तेव्हा मानाच्या आसनावर बसू

नका कारण तुमच्यापेक्षा अधिक महत्त्वाच्या मनुष्यास त्याने संखेने लोक येशूबरोबर चालत होते. तो त्यांच्याकडे वळाला व कदाचित आमंत्रण दिले असेल. ९ मग ज्याने तुम्हा दोघांना म्हणाला, २६ “जर कोणी माझ्याकडे येतो आणि आपले वडील, आमंत्रित केले आहे तो येईल आणि तुम्हास म्हणेल, या आई, पत्नी, मुले, भाऊ, बहिणी एवढेच नव्हे, तर स्वतःच्या मनुष्यास तुझी जागा दे. मग अपमानित होऊन तुम्हास खालच्या जीवाचासुद्धा द्वेष करीत नाही, तर तो माझा शिष्य होऊ शकत जागी बसावे लागेल. १० पण जेव्हा तुम्हास आमंत्रित केलेले नाही. २७ जो कोणी स्वतःचा वधूसंभ घेऊन माझ्यामार्गे येणार असेल, तेव्हा जा आणि अगदी खालच्या जागी जाऊन बसा. नाही, तो माझा शिष्य होऊ शकणार नाही. २८ जर तुम्हासपैकी यासाठी की, जेव्हा यजमान येईल, तेव्हा तो तुम्हास म्हणेल, कोणाला बुरुज बांधायचा असेल तर तो अगोदर बसून खर्चाचा मित्र, वरच्या आसनावर येऊन बस. तेव्हा तुझ्या पाहुण्यांसमोर अंदाज करून तो पूर्ण करावयास त्याच्याजवळ पुरेसे पैसे आहे तुझे गौरव होईल. ११ कारण जो कोणी स्वतःला उंच करतो तो की नाही हे पाहणार नाही काय? २९ नाही तर कदाचित तो नमवला जाईल व जो स्वतःला नमवतो तो उंच केला जाईल.” पाया घालील आणि पूर्ण करू शकणार नाही आणि जे पाहणारे १२ मग ज्याने आमंत्रण दिले होते त्यास तो म्हणाला, “तू जेव्हा आहेत ते त्याची थट्टा करतील आणि म्हणतील, ३० या मनुष्याने दुपारी किंवा संध्याकाळी भोजनास बोलावशील तेव्हा तुझ्या बांधयास सुरुवात केली पण पूर्ण करू शकला नाही! ३१ किंवा मित्रांना, भावांना, तुझ्या नातवाईकांना किंवा श्रीमंत शेजायांना एक राजा दुसऱ्या राजाबरोबर लढाई करण्यास निघाला, तर तो बोलावू नको, कारण तेही तुला परत आमंत्रण देतील व अशा अगोदर बसून याचा विचार करणार नाही का? की, त्याच्या दहा रीतीने तुझ्या आमंत्रणाची परतफेड केली जाईल. ३२ पण जेव्हा हजार मनुष्यांनिशी त्याच्या शत्रूशी, जो वीस हजार सैन्यांनिशी तू मेजवानी देशील, तेव्हा गरीब, लंगडे, पंगळे, आंधळे यांना चालून येत आहे, त्यास त्याचा सामना करता येणे शक्य आहे आमंत्रण दे. ३४ म्हणजे तू धन्य होशील, कारण तुझी परतफेड काय? ३२ जर तो त्यास तोंड देऊ शकणार नसेल, तर त्याचा करण्यासाठी त्यांच्याकडे काहीही नाही. तर नीतिमानांच्या शत्रू दूर अंतरावर असतानाच तो मध्यस्थ पाठवून शांततेसाठी पुनरुत्थानाच्या वेळी तुझी परतफेड होईल.” ३५ मेजाभोवती सलोख्याचे बोलणे सुरु करील. ३३ त्याच प्रकारे तुमच्यापैकी बसलेल्यापैकी एकाने जेव्हा हे ऐकले, तेव्हा तो येशूला म्हणाला, जो कोणी सर्वस्वाचा त्याग करीत नाही त्यास माझा शिष्य होता “जो देवाच्या राज्यात भाकर खाईल, तो प्रत्येकजण धन्य.” ३६ येणार नाही. ३४ मीठ चांगले आहे, पण मिठाची जर चव गेली, मग येशू त्यास म्हणाला, “एक मनुष्य एका मोळ्या मेजवानीची तर त्यास खारटपणा कशाने येईल? ३५ ते जमिनीच्या किंवा तयारी करीत होता. त्याने पुष्कळ लोकांस आमंत्रण दिले. खताच्याही पूर्णपणे निरुपयोगी ठरेल व लोक ते फेकून देतील. ३७ भोजनाच्या वेळी ज्यांना आमंत्रण दिले होते त्यांना ‘या ज्याला ऐकायला कान आहेत तो ऐको.’

कारण सर्व तयार आहे’ असा निरोप सांगण्यासाठी नोकराला पाठवले. १८ ते सर्वजण सबव सांगू लागले. पाहिला त्यास म्हणाला, ‘मी शेत विकत घेतले आहे आणि मला जाऊन ते पाहिले पाहिजे. कृपाकरून मला क्षमा कर.’ १९ दुसरा म्हणाला, ‘मी बैलाच्या पाच जोळ्या विकत घेतल्या आहेत व त्यांची पारख करण्यासाठी मी चाललो आहे, कृपाकरून मला क्षमा कर.’ २० आणखी तिसरा म्हणाला, ‘मी लग्न केले आहे व त्यामुळे मी येऊ शकणार नाही.’ २१ तो नोकर परत आला व त्याने आपल्या मालकाला या गोष्टी सांगितल्या. मग घराचा मालक रागावला आणि नोकराला म्हणाला, ‘बाहेर रस्त्यावर आणि नगरातल्या गल्ल्यांमध्ये लवकर जा व गरीब, आंधळे, असहाय्य, लंगडे यांना घेऊन इकडे ये!’ २२ नोकर म्हणाला, ‘मालक, आपल्या आज्ञेप्रमाणे केले आहे आणि तरीही आणखी जागा रिकाम्या आहे.’ २३ मालक नोकराला म्हणाला, ‘रस्त्यावर जा, कुंपणाजवळ जा आणि तेथे असलेल्या लोकांस आग्रहाने आत येण्यास सांग म्हणजे माझे घर भरू जाईल. २४ कारण मी तुम्हास सांगतो की, त्या आमंत्रित मनुष्यापैकी एकालाई माझ्या जेवणातले काही चाखायला मिळणार नाही.’ २५ मोळ्या

१५ सर्व जकातदार व पापी त्याचे ऐकण्यास त्याच्याजवळ येत होते. २ तेव्हा पूरुशी व नियमशास्त्राचे शिक्षक कुरकुर करू लागले. ते म्हणू लागले, “हा पापाचांना जवळ करून त्यांच्याबरोबर जेवतो!” ३ मग येशूने त्यांनाही दाखला सागितला. ४ “तुमच्यापैकी कोणा एकाजवळ शंभर मेंद्रे असून त्यातील एक हरवले, तर तो नव्याणणव रानात सोडून हरवलेल्या मेंद्रामागे ते सापडेपर्यंत जाणार नाही काय? ५ आणि जेव्हा त्यास ते सापडते तेव्हा तो आनंदाने ते खांदावर घेतो. ६ आणि घरी येतो, तेव्हा मित्रांना आणि शेजायांना एकत्र करून म्हणतो, माझ्याबरोबर आनंद करा कारण माझे हरवलेले मेंद्रू सापडले आहे. ७ त्याप्रमाणे ज्यांना पश्चात्तापाची गरज नाही अशा नव्याणणव नीतिमानांबद्दल होणाऱ्या आनंदापेक्षा पश्चात्ताप करणाऱ्या एका पापी मनुष्याबद्दल स्वर्गात अधिक आनंद होईल, हे मी तुम्हास सांगतो. ८ किंवा एका स्त्रीकडे चांदीची दहा नाणी आहेत आणि जर तिचे एक नाणे हरवले तर ती दिवा लावून घर झाडून ते मिळेपर्यंत काळजीपूर्वक शोधणार नाही काय? ९ आणि तिला जेव्हा ते नाणे सापडते

तेव्हा ती मैत्रिणीना आणि शेजाच्याना बोलाविते आणि म्हणते, समजावू लागला. २९ परंतु त्याने पित्याला उत्तर दिले, पाहा, माझ्याबरोबर आनंद करा कारण माझे हरवलेले नाणे साडले इतकी वर्षे मी तुमची सेवाचाकी केली आहे व कधीही तुमची आहे. ३० त्याचप्रमाणे पश्चात्ताप करणाऱ्या एका पाप्याबद्दल आज्ञा मोडली नाही! मित्रांबरोबर आनंद करण्यासाठी तुम्ही देवाच्या दूतासमोर आनंद होतो हे मी तुम्हास सांगतो.” ३१ मग मला कधी साथे करदूसुद्धादिले नाही. ३० आणि ज्याने तुमची येशू म्हणाला, “एका मनुष्यास देन पुत्र होते. ३२ त्या दोघांपैकी सर्व संपत्ती वेश्यांवर उथळली तो तुमचा मुलगा परत आला तेव्हा थाकटा पुत्र म्हणाला, बाबा, मालमतेतला माझा वाटा मला द्या. तुम्ही त्याच्यासाठी मोठी मेजवानी केली. ३१ तेव्हा पित्याने आणि मग त्यांच्या वडिलांनी आपली संपत्ती दोघा मुलांमध्ये त्यास म्हणाले, बाळा, तू नेहमीच माझ्याबरोबर आहेस आणि जे वांटून दिली. ३३ त्यानंतर काही दिवसांनंतर लागलीच थाकट्या माझे आहे ते सर्व तुझे आहे. ३२ परंतु आज आपण आनंद आणि मुलाने आपले सर्व गोळाके केले आणि तो दूरदेशी निघून गेला. उत्सव केला पाहिजे कारण हा तुझ्या भाऊ मरण पावला होता तेथे त्याने त्याची सर्व संपत्ती चैनीत व मौजमजेचे जीवन जगून तो जिवंत झाला आहे. तो हरवला होता, तो सापडला आहे.” उथळून टाकली. ३४ त्याने सर्व पैसे खर्चून टाकले आणि मग त्या देशात भयंकर दुष्काळ पडला व त्यास गरज भासू लागली. ३५ त्या देशातील एका नागरिकाजवळ तो गेला आणि त्याचा आश्रय धरून राहीला. त्या नागरीकाने त्यास आपल्या शेतात डुकरे चारावयास पाठवले. ३६ तेव्हा कोणी त्यास काहीही दिल्याने, डुकरे ज्या शेंगा खातात त्या खाऊन तरी आपले पोट भरावे अशी त्यास फार इच्छा होई. ३७ नंतर तो शुद्धीकर आला व स्वतःशीच म्हणाला, माझ्या पित्याच्या घरी कितीतरी नोकरांना पुरुन उरेल इतके अन्न आहे आणि पाहा मी तर येथे भूकेने मरत आहे! ३८ आता, मी उठून आपल्या पित्याकडे जाईन आणि त्यास म्हणेन, बाबा, मी स्वगारिवरुद्ध आणि तुमच्याविरुद्ध पाप केले आहे. ३९ तुमचा मुलगा म्हणवून घेण्याच्या योग्यतेचा मी राहीलो नाही. मला आपल्या रोजंदारीवरील एखाद्या नोकरासारखे ठेवून घ्या. ४० मग तो थाकटा मुलगा उठला व आपल्या पित्याकडे गेला. तो त्याच्या घरापासून दूर असतांनाच, त्याच्या पित्याने त्यास पाहिले आणि त्यास त्याचा कळवठा आला आणि धावत जाऊन त्याच्या गळ्यात उडला व त्याचे पुष्कळ मुके घेतले. ४१ मुलगा त्यास म्हणाला, बाबा, मी स्वगारिवरुद्ध व तुमच्याविरुद्ध पाप केले आहे. आता तुमचा मुलगा म्हणवून घेण्याचा मला अधिकारनाही. ४२ परंतु पिता आपल्या नोकरास म्हणाला, त्वरा करा, चांगला झगा आणून त्यास घाला. त्याच्या हातात अंगठी आणि पायात जोडे घाला. ४३ आणि मोठी मेजवानी करा, आपण खाऊ आणि आनंद करू! ४४ कारण हा माझा मुलगा मरण पावला होता पण जिवंत झाला आहे! तो हरवला होता, पण आता सापडला आहे व ते आनंद करू लागले. ४५ यावेळेस, त्याचा वडील मुलगा शेतात होता. तो घराकडे परतला आणि घराजवळ आल्यावर, त्याने गायनवादन व नाचण्याचा आवाज ऐकला. ४६ त्याने एका नोकराला बोलावून विचारले, हे सर्व काय चालले आहे? ४७ तो नोकर त्यास म्हणाला, तुमचा भाऊ आला आहे. तो तुमच्या पित्याला सुखरुप परत मिळाला म्हणून त्यांनी मोठी मेजवानी ठेवली आहे. ४८ तेव्हा तो रागे भरला आणि तो आत जाईना. तेव्हा त्याचा पिता बाहेर येऊन त्यास

१६ येशूने त्याच्या शिष्यांना एक दाखला सांगितला,

“कोणीएक श्रीमंत मनुष्य असून, त्याचा एक कारभारी होता. हा कारभारी तुमचे पैसे उथळतो, अशी तक्रार त्या श्रीमंत मनुष्याकडे करण्यात आली. ४९ म्हणून त्या श्रीमंत मनुष्याने कारभाच्याला आत बोलावून म्हटले, तुझ्याविषयी मी हे काय ऐकत आहे? तर आता तुझ्या कारभाराचा हिशेब दे, कारण यापुढे तुला कारभार पाहावयचा नाही. ५० तेव्हा कारभारी स्वतःशी म्हणाला, माझे मालक माझे कारभाच्याचे काम काढून घेत आहेत तर मी आता काय करू? शेतात कष्ट करण्याएवढे बळ माझ्या अंगात नाही व भीक मागण्याची मला लाज वाटते. ५१ मला कारभाच्याच्या कामावरून ते काढून टाकतील तरीही लोकांनी मला त्यांच्या घरात घ्यावे यासाठी मी काय करावे हे मला माहिती आहे. ५२ मग कारभाच्याने त्याच्या मालकाच्या प्रत्येक कर्जदाराला बोलावले. पहिल्याला तो म्हणाला, तू माझ्या मालकाकडून किती कर्ज घेतले आहे जे तुला फेडायचे आहे. ५३ तो म्हणाला, तीन हजार लिटर तेल. त्याने त्यास म्हटले, ही तुझी हिशेबाची वही घे आणि लवकर बसून यावर दीद हजार मांड ५४ नंतर दुसऱ्याला म्हटले, तुला किती देणे आहे? तो म्हणाला, वीस हजार किलो ग्रॅम तो त्यास म्हणाला, ही तुझी हिशेबाची वही घे व सोळा हजार मांड. ५५ अन्यायी कारभाच्याने शहाणपण केले. यावरून धन्याने त्याची वाहवा केली; कारण या युगाचे लोक आपल्यासारख्यांविषयी प्रकाशाच्या लोकांपेक्षा शहाणे असतात. (aiōn g165) ५६ मी तुम्हास सांगतो, तुमच्यासाठी, तुमच्या अनीतीच्या धनाने मित्र मिळवा. यासाठी की, जेव्हा हे धन संपेल तेव्हा त्यांनी तुम्हास सार्वकालिक वस्तीत घ्यावे (aiōnios g166) ५७ एखाद्यावर थोडासा विश्वास टाकणे शक्य आहे व जो कोणी थोड्या गोर्टीविषयी अन्यायी आहे तो जास्त गोर्टीविषयी अन्यायी राहील. ५८ म्हणून जर तुम्ही अनीतिकारक धनाविषयी विश्वासू नाही, तर मग खन्या धनाविषयी तुमच्यावर कोण विश्वास ठेवील? ५९ जे दुसऱ्याचे आहे त्याविषयी तुम्ही विश्वासू

नसाल तर जे तुमचे आहे ते तुम्हास कोण देईल? १३ कोणत्याही म्हणजे ते तरी या दुःखाच्या ठिकाणी येणार नाहीत. २९ पण नोकराला देन मालकांची सेवा करता येत नाही. एकाचा तो अब्राहाम म्हणाला, तुझ्या भावांजवळ मोशे आणि संदेश्ये आहेत राग करील व दुसऱ्यावर तो प्रीती करील किंवा एकाला तो त्यांचे त्यांनी ऐकावे. ३० तो श्रीमंत मनुष्य म्हणाला, नाही, हे धरून राहील व दुसऱ्याला तुच्छ मानील. तुम्ही एकाच वेळी पित्या अब्राहामा, मरण पावलेल्यामधून कोणी माझ्या भावांकडे देवाची व पैशाची सेवा करू शकत नाही.” ३४ मग ते पश्ची गेला तर ते पश्चात्ताप करतील. ३१ अब्राहाम त्यास म्हणाला, जर धनाचे लोभी होते त्यांनी हे सर्व ऐकले व त्यांनी येशूघा तिरस्कार ते मोशेचे आणि संदेश्याचे ऐकत नाहीत तर मरण पावलेल्यातून केला. ३५ येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही स्वतःला लोकांसमोर जर कोणी उठला तरी त्यांची खात्री होणार नाही.”

नीतिमान म्हणून मिरवता, पण देव तुमची अंतःकरणे ओळखतो. जे लोकास त्यांच्या दृष्टीत महान वाटते ते देवाच्या नजरेमध्ये अमंगल आहे. ३६ योहानापर्यंत नियमशास्त्र व संदेशे हे होते आणि तेक्षणासून देवाच्या राज्याची सुवार्ता गाजवली जात आहे व प्रत्येकजण त्यामध्ये शिरण्याचा जोराने प्रयत्न करीत आहे. ३७ नियमशास्त्राचा एकही काना किंवा मात्रा नाहीसा होण्यापेक्षा आकाश व पृथीचे नाहीसे होणे सोपे आहे. ४८ जो कोणी आपल्या पल्तीला सोडून देतो व दुसरीबरोबर लाग्न करतो तो व्यभिचार करतो आणि जो कोणी, पतीने सोडून दिलेल्या स्त्री सोबत लाग्न करतो तो व्यभिचार करतो. ४९ कोणीएक श्रीमंत मनुष्य होता तो जांभळे आणि महागडे खादीचे कपडे घालीत असे. प्रत्येक दिवस तो ऐशोआरामात घालवीत असे. ५० त्याच्या फाटकाजवळ लाजर नावाचा एक गरीब मनुष्य पडून होता आणि त्याच्या अंगावर फोड आलेले होते. ५१ त्या श्रीमंत मनुष्याच्या जेवणाच्या टेबलावरून जे काही खाली पडेल ते तरी आपल्याला खायला मिळेल अशी तो अपेक्षा करत असे याशिवाय कुकी येऊन त्याचे फोड चाटीत असत. ५२ मग असे झाले की, तो गरीब मनुष्य मरण पावला व देवदूतांनी त्यास अब्राहामाच्या ऊरशी नेऊन ठेवले. नंतर श्रीमंत मनुष्यकी मरण पावला व त्यास पुरले गेले. ५३ श्रीमंत मनुष्य मृतलोकात यातना भोगीत होता, तेथून त्याने वर पाहीले व दूरवर असलेल्या अब्राहामाला आणि लाजराला त्याच्या बाजूला पाहिले, (Hadēs g86) ५४ तो ओरडून म्हणाला, हे पित्या अब्राहामा, माझ्यावर दया कर आणि लाजराला पाठव यासाठी की तो बोटाचे टोक पाण्यात बुडवून माझी जीभ थंड करील, कारण या आपीमध्ये मी भयंकर दुखः सहन करीत आहे. ५५ परंतु अब्राहाम म्हणाला, माझ्या मुला, ध्यानात घे की तुझ्या जीवनात जशा तुला चांगल्या गोषी मिळाल्या, तशा लाजराला वाईट गोषी मिळाल्या. पण आता त्यास आराम मिळत आहे व तू दुःखात आहेस. ५६ आणि या सगळ्याशिवाय, तुमच्या व आमच्यामध्ये एक मोठी दरी ठेवलेली आहे, यासाठी की, येथून तुमच्याकडे कोणाला जाता येणार नाही व तुमच्याकडून कोणालाही आमच्याकडे येता येणार नाही. ५७ तो श्रीमंत मनुष्य म्हणाला, मग तुला मी विनंती करतो की, पित्या, लाजराला माझ्या वडिलांच्या घरी पाठव, ५८ लाजराला माझ्या पाच भावांकडे जाऊन त्यांना सावध करू दे

१७ मग येशू त्याच्या शिष्यांना म्हणाला, “ज्यामुळे लोक पाप करतील त्या येतीलच पण ज्याच्यामुळे ती येतात त्याची केवढी दुर्दशा होणार! २ त्याने या लहानारील एकाला पाप करावयास लावण्यापेक्षा त्याच्या गळ्यात जात्याची तळी बांधून त्यास समुद्रात टाकावे यामध्ये त्याचे हित आहे. ३ स्वतःकडे लक्ष यां! जर तुमचा भाऊ पाप करतो तर त्यास धमकावा आणि जर तो पश्चात्ताप करतो तर त्यास माफ करा. ४ जर तो दिवसातून सात वेळा तुझ्याविस्तु पाप करतो आणि सात वेळा तुझ्याकडे येतो व म्हणतो, मी पश्चात्ताप करतो, तरीही तू त्यास माफ कर.” ५ मग प्रेषित प्रभू येशूला म्हणाले, “आमचा विश्वास वाढव.” ६ प्रभू येशू म्हणाला, “जर तुमचा विश्वास मोहरीच्या दाण्याएवढा असेल तर तुम्ही या तुरीच्या झाडाला म्हणू शकता, मुळासकट उपटून समुद्रात लावली जा. तर ते झाड तुमचे ऐकेल. ७ तुमच्यापैकी असा कोण आहे की, त्याचा नांगरणारा किंवा मेंद्रे राखणारा दास शेतातून आल्यावर तो त्यास म्हणेल, ‘आत्ताच येऊन जेवायला बस.’ ८ उलट माझे जेवण तयार कर, ‘माझे खाणेपिणे होईपर्यंत कंबर बांधून माझी सेवा कर आणि मग तू खा व पी,’ असे तो त्यास म्हणाणार नाही काय? ९ ज्या गोषी करण्याबद्दल तुम्ही नोकराला हुक्म करता ते केल्याबद्दल तुम्ही त्यास धन्यवाद म्हणता का? १० तुमच्या बाबतीतही तसेच आहे. जेव्हा तुम्हास करण्यास सांगितलेली सर्व कामे केल्यावर तुम्ही असे म्हणले पाहिजे, आम्ही कोणत्याही मानास लायक नसलेले नोकर आहोत आम्ही फक्त आमचे कर्तव्य केले आहे.” ११ मग असे झाले की, तो यश्शतेम शहराकडे चालला असता, शोमरोन व गालील प्रांताच्या सीमा यांमधून गेला. १२ तो कोणाएका खेड्यात जात असताना तेथे त्यास कुष्ठरोगाने ग्रस्त दहा पुरुष भेटले १३ आणि ते दूर उभे राहून मोठमोठ्याने ओरडून म्हणाले “येशू स्वामी, आमच्यावर दया करा,” असे बोलून त्यांनी त्याच्याकडे आरोळी केली. १४ जेव्हा येशूने कुष्ठरोग्यांना पाहिले, तेक्का तो त्यांना म्हणाला, “जा आणि स्वतःला याजकांना दाखवा.” ते याजकाकडे जात असतांनाच शुद्ध झाले, १५ जेव्हा त्यांच्यातील एकाने पाहिले की आपण बेरे झालो आहोत तेक्का तो परत आला व तो मोठ्याने ओरडून देवाचे गौरव करू लागला. १६ तो येशूच्या

पायाजवळ खाली पडला व त्याने त्यास नमन केले. तसेच त्याने १८ निराश न होता नेहमी प्रार्थना कशी करावी हे शिष्यांनी त्याचे उपकार मानले. तो एक शोरेरनी होता. १७ येशू त्यास म्हणाला, “दहाजण शुद्ध झाले नाहीत काय? बाकीचे नऊजण तो म्हणाला, “एका नगरात एक न्यायाधीश होता. तो देवाला कोठे आहेत? १८ या विदेशी मनुष्याशिवाय कोणीही देवाचे गौरव भीत नसे व लोकांचीही भीड धरीत नसे. ३ त्या नगरात एक करण्यासाठी परत आला नाही काय?” १९ तो त्यास म्हणाला, विधवा होती. ती नेहमी येऊन न्यायधिशाला म्हणत असे, “ऊठ आणि जा, तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे.” २० ‘माझ्या विरोधाकंविरुद्ध माझा न्याय करा!’ ४ त्याची इच्छा परश्यांनी येशूला विचारले, देवाचे राज्य केव्हा येईल, येशूने काही काळ नव्हती पण शेवटी तो मनात म्हणाला, ‘मी जरी त्यांना उत्तर दिले, “देवाचे राज्य दृश्य स्वरूपात येत नाही. २१ देवाला भीत नाही व लोकांस मान देत नाही, ५ तरीही विधवा पाहा, ते येथे आहे किंवा तेथे आहे! असे म्हणणार नाहीत कारण मला त्रास देते म्हणून मी तिचा न्याय करीन, नाही तर ती देवाचे राज्य तर तुमच्यामध्ये आहे.” २२ शिष्यांना तो म्हणाला, नेहमी येऊन मला अगदी त्रासून सोडेल.” ६ मग प्रभू म्हणाला, “मनुष्याच्या पुत्राच्या येण्याच्या दिवसापैकी एका दिवसाची “लक्ष्य द्या अन्यायी न्यायाधीश काय म्हणाला. ७ आणि मग जे तुम्ही आतुरतेने वाट पाहाल. पण तो दिवस तुम्ही पाहू शकणार देवाचे निवडलेले लोक दिवसरात्र त्याचा धावा करतात त्यांचा नाही, असे दिवस येतील. २३ आणि लोक तुम्हास म्हणतील, तो न्याय करणार नाही काय? तो त्यांना मदत करण्यास वेळ पाहा, तो तर येथे आहे किंवा पाहा, तो तेथे आहे, तेव्हा तुम्ही लावेल का? ८ मी तुम्हास सांगतो, तो त्यांचा न्याय लवकर मला पाहाण्यासाठी त्यांच्यामागे जाऊ नका. २४ कारण जशी करील, तरीही जेव्हा मनुष्याचा पुत्र येईल, तेव्हा त्यास पृथ्वीवर वीज आकाशाच्या एका सिमेपासुन दुसऱ्या सिमेपर्यंत चमकते विश्वास आढळेल काय?” ९ आपण नीतिमान आहोत असा जे तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे येणे त्याच्या दिवसात होईल. २५ पण कित्येक स्वतःविषयी विश्वास धरून इतर सर्वास तुच्छ मानीत पहिल्याने त्याने खूप दुःख भोगावे व या पिढीकडून नाकारले होते त्यांनाही त्याने दाखला सांगितला, तो असा, १० “दोन जण जावे याचे अगत्य आहे. २६ जसे नोहाच्या दिवसात झाले, तसेच प्रार्थना करण्यास वर परमेश्वराच्या भवनात गेले, एक पूर्शी मनुष्याच्या पुत्राच्या दिवसात पण होईल. २७ नोहाने तारखात होता आणि दुसरा जकातदार होता. ११ पूर्शी उभा राहिला प्रवेश केला आणि मग महापूर आला व त्या सर्वांचा नाश झाला आणि त्याने अशी प्रार्थना केली, ‘हे देवा, मी तुझे उपकार मानतो त्या दिवसापर्यंत ते खात होते, पीत होते, लग्न करून घेत कारण, मी इतर लोकांसारखा म्हणजे चोर, अन्यायी, व्यभिचारी होते आणि लग्न करूनही देत होते. २८ त्याच्यप्रमाणे, लोटाच्या व या जकातदारासारखा नाही. १२ उलट मी आठवड्यातून दिवसात झाले तसे होईल: ते खात होते, पीत होते. विकत घेत दोनदा उपवास करतो आणि माझ्या सर्व उत्पन्नाचा दहावा होते. विकत देत होते. लागड करीत होते. बांधीत होते. २९ भाग देतो.’ १३ परंतु जकातदार दूर अंतरावर उभा राहून वर पण ज्या दिवशी लोट सदोम सोडून बाहेर निघाला त्यादिवशी स्वर्गाकडे दृश्यी लावण्यास देखील न धजता आपला उत्तर बडवत आकाशातून आग व गंधक यांचा पाऊस पडला आणि सर्वांचा म्हणाला, ‘हे देवा मज पापावार दया कर.’ १४ मी तुम्हास नाश केला. ३० मनुष्याचा पुत्र प्रकट होण्याच्या दिवशीही असेच सांगतो हा मनुष्य त्या दुसऱ्या मनुष्यापेक्षा न्यायी ठरून घरी घडेल ३१ त्यादिवशी जर एखादा छातावर असेल व त्याचे सामान गेला कारण जो कोणी स्वतःला कमी करतो त्यास उंच केले घरात असेल, तर त्याने ते बाहेर काढण्यासाठी घरात जाऊ जाईल आणि जो कोणी स्वतःला कमी करतो त्यास उंच केले नये, त्याच्यप्रमाणे जो शेतात असेल त्याने परत जाऊ नये. ३२ जाईल.” १५ आणि लोक आपल्या मुलांनाही त्याच्याकडे स्पर्श लोटाच्या पत्नीची आठवण करा. ३३ जो कोणी आपला जीव करण्यास आणत असता हे शिष्यांनी पहिल्यावर त्यांनी लोकांस वाचवू पाहतो तो आपला जीव गमवेल आणि जो कोणी आपला धमकावेल. १६ पण येशू बालकांना स्वतःकडे बोलवून म्हणाला, जीव गमावील तो त्यास वाचवील. ३४ मी तुम्हास सांगतो, त्या “बालकांना माझ्याकडे येऊ द्या. त्यांना अडवू नका कारण देवाचे रात्री बिछान्यावर देघे असतील, त्यांच्यामधून एक घेतला जाईल राज्य त्यांच्यासारख्यांचे आहे. १७ मी तुम्हास खरे सांगतो, जो व दुसरा ठेवला जाईल. ३५ दोन स्त्रिया दलण करत असतील, कोणी बालकाप्रमाणे देवाच्या राज्याचा स्वीकार करणार नाही, तर त्यांपैकी एक घेतली जाईल व दुसरी ठेवली जाईल. ३६ त्याचा स्वर्गात प्रवेश होऊ शकणार नाही.” १८ एका यहूदी शेतात देघे असतील एकाला घेतले जाईल व दुसऱ्याला ठेवले अधिकाच्याने त्यास विचारले, “उत्तम गुरुजी, सार्वकालिक जाईल.” ३७ शिष्यांनी त्यास विचारले, कोठे प्रभू? येशूने उत्तर जीवन मिळविण्यासाठी मी काय करू?” (alōnios g166) १९ दिले, “जीथे प्रेत असेल तेथे गिधाडे जमतील.”

येशू त्यास म्हणाला, “मला उत्तम का म्हणतोस? देवाशिवाय कोणीही उत्तम नाही. २० तुला आज्ञा माहीत आहेत व्यभिचार करून नको, खून करून नको, चोरी करून नको, खोटी साक्ष देऊनको,

तुझ्या आई-वडीलांचा मान राख.” २१ तो अधिकारी म्हणाला, दृष्टी येवो, तुझ्या विश्वासाने तुला चांगले केले आहे.” ४३ “या सर्व आज्ञा मी माझ्या तरुणपणासून पाळल्या आहेत.” २२ ताबडतोब त्यास दिसू लागले आणि तो देवाचे गौरव करीत जेव्हा येशूने हे ऐकले, तेव्हा तो त्यास म्हणाला, “तुझ्यामध्ये येशूच्या मागे गेला. सर्व लोकांनी हे पाहिले आणि देवाची स्तुती अजून एका गोष्टीची कमी आहे. तुझ्याजवळचे सर्वकाही विकून केली.

ते गरिबांना वाट, म्हणजे स्वर्गात तुला धन मिळेल. मग ये. माझ्यामागे चल.” २३ पण जेव्हा त्या अधिकाऱ्याने हे ऐकले तेव्हा तो फार दुखी झाला, कारण तो फार श्रीमंत होता. २४ तो दुखी झाला आहे हे जेव्हा येशूने पाहिले तेव्हा तो लोकांस म्हणाला, “ज्यांच्याजवळ धन आहे, त्या लोकांचा देवाच्या राज्यात प्रवेश होणे किती कठीण आहे! २५ होय, श्रीमंत मनुष्याचे देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे यांपेक्षा उंटाने सुरुच्या नाकातून जाणे सोपे आहे.” २६ नंतर ज्या लोकांनी हे ऐकले, ते म्हणाले, “तर मग कोणाचे तारण होईल?” २७ तो म्हणाला, “ज्या गोरी मनुष्यांना अशक्य आहेत त्या देवाला शक्य आहेत.” २८ मग पेत्र म्हणाला, “बघा, आमच्याकडे जे होते, ते सर्व टाकून आम्ही तुमच्यामागे आलो आहोत.” २९ येशूने त्यांना म्हटले, “मी तुम्हास खरे सांगतो, देवाच्या राज्याकरता ज्याने आपले घर, पत्नी, भाऊ, आई-वडील किंवा मुलेबाळ सोडली” ३० त्यांना या काळी पुष्कळ पटीने व येणाऱ्या युगात सार्वकालिक जीवन मिळणार नाही असा कोणी नाही.” (αιόνιος g165, αἰόνιος g166)

३१ येशूने निवडलेल्या बाराजणांना बाजूला घेतले आणि त्यांना म्हणाला, “ऐका! आपण वर यस्तशेलेम शहरात जात आहोत आणि संदेश्यांपी मनुष्याच्या पुणाविषयी जे काही लिहिले होते ते सर्व पूर्ण होईल. ३२ म्हणजे त्यास पसराईयांच्या स्वाधीन करतील, त्याची थट्टा होईल, त्याची निंदा करतील, त्याचावर थुंकील ३३ त्यास फटके मारतील, त्याचा जीव घेतील आणि तो तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठेल.” ३४ त्याने म्हटलेले काहीच शिष्यांना समजले नाही कारण हे वचन त्यांच्यापासून लपवून ठेवण्यात आले होते आणि तो कोणत्या गोईविषयी बोलत आहे हे त्यांना माहीत नव्हते. ३५ येशू यरीहोजवळ येत असतांना एक आंधछा रस्त्यावर बसून भीक मागत होता. ३६ जेव्हा त्या आंधळ्या मनुष्याने जवळून जाणाऱ्या लोकांचा आवाज ऐकला तेव्हा त्याने विचारले, ही कशाची गडबड चालली आहे. ३७ लोकांनी त्यास सांगितले, “नासरेथकर येशू जवळून जात आहे.” ३८ तो ओरडून म्हणाला, “अहो येशू, दाविदाचे पुत्र माझ्यावर दया करा.” ३९ जे पुढे चालले होते त्यांनी त्यास शांत राहण्यास सांगितले. पण तो अजून मोठ्याने ओरडून म्हणाला, “दाविदाचे पुत्र माझ्यावर दया करा!” ४० येशू थांबला आणि त्याने आंधळ्याला स्वतःकडे आणण्याची आज्ञा केली, तो आंधछा जवळ आल्यावर येशूने त्यास विचारले, ४१ “मी तुझ्यासाठी काय करावे म्हणून तुझी इच्छा आहे?” तो म्हणाला, “प्रभू मला पुन्हा दृष्टी यावी.” ४२ येशू त्यास म्हणाला, “तुला

१९ येशूने यरीहोत प्रवेश केला आणि त्यामधून जात होता. २ तेव्हा पाहा, जक्कया नावाचा कोणीएक मनुष्य होता, तो मुख्य जकातदार असून खूप श्रीमंत होता. ३ येशू कोण आहे हे पाहण्याचा तो प्रयत्न करीत होता पण गर्दीमुळे त्याचे काही चालेना, कारण तो ठेंगणा होता. ४ तेव्हा तो सर्वाच्या पुढे पळत गेला आणि येशूला पाहण्यासाठी एका उंबराच्या झाडावर चढला कारण तो त्याच रस्त्याने पुढे जाणार होता. ५ मग येशू त्याठिकाणी येताच दृष्टी वर करून त्यास म्हणाला, “जक्कया, त्वरा करून खाली ये, कारण आज मला तुझ्या घरी उतरायचे आहे.” ६ तेव्हा त्याने त्वरेने खाली उतरून आनंदाने त्याचे आगत-स्वागत केले. ७ हे पाहून सर्व लोक कुरकुर करू लागले की, “पापी मनुष्याच्या घरी हा उतरायला गेला आहे.” ८ तेव्हा जक्कय उभा राहून प्रभूला म्हणाला, “प्रभूजी, पाहा, मी आपले अर्धे धन गरिबांस देतो आणि मी अन्यायाने कोणाचे काही घेतले असले तर ते चौपट परत करतो.” ९ येशू त्यास म्हणाला, “आज या घराचे तारण झाले आहे कारण हा मनुष्यसुद्धा अब्राहामाचा मुलगा आहे. १० कारण मनुष्याचा पुत्र जे हरवलेले ते शोधण्यास आणि तारण्यास आला आहे.” ११ ते या गोष्टी ऐकत असता त्याने त्यास एक दाखलाही सांगितला कारण तो यस्तशेलेम शहराजवळ होता आणि देवाचे राज्य आताच प्रकट होणार आहे असे त्यांना वाटत होते. १२ तो म्हणाला, “कोणीएक उमराव, आपण राज्य मिळवून परत यावे या उद्देशने दूदेशी गेला. १३ त्याने आपल्या दहा दासांना बोलावले व त्यांना दहा नाणी देऊन सांगितले, “मी येईपर्यंत त्यावर व्यापार करा.” १४ त्याच्या नगराचे लोक त्याचा द्वेष करत म्हणून त्यांनी त्याच्या मागोमाग वकील पाठवून सांगितले, ‘ह्याने आमच्यावर राज्य करावे अशी आमची इच्छा नाही.’ १५ मग असे झाले कि, तो राज्य मिळवून पुन्हा परत आल्यावर ज्यांना त्याने व्यापारकरिता पैसा दिला होता, त्यावर किंती नफा झाला हे समजावे म्हणून दासांना आज्ञा देऊन त्यांना बोलावीले. १६ पहिला पुढे आला आणि म्हणाला, ‘धनी तुम्ही दिलेल्या नाण्यावर मी आणखी दहा नाणी मिळवली आहेत.’ १७ तेव्हा तो त्यास म्हणाला, ‘चांगल्या दासा, छान केलेस, तू थोडक्यांविषयी विश्वासू झालास, म्हणून तू दहा नगरावर अधिकारी होशील.’ १८ मग दुसरा आला व म्हणाला, ‘धनी, तुमच्या पाच नाण्यांवर मी पाच नाणी आणखी मिळवली.’ १९ आणि तो त्यास म्हणाला, ‘तू पाच नगरांवर अधिकारी असशील.’ २० मग आणखी एक दास आला आणि म्हणाला,

‘धनी, आपण दिलेले नाणे मी हातरुमालात बांधून ठेवले होते. असे दिवस येतील की, तुझे शत्रू तुझ्याभोवती कोट उभारतील. २१ आपण कठोर आहात, जे आपण ठेवले नाही, ते आपण तुला वेढतील आणि सर्व बाजूंनी तुला कोंडीत पकडतील. ४४ ते काढता आणि जे पेरले नाही, ते कापता. म्हणून मला तुमची तुला, तुझ्या मुलांना तुझ्या भिंतीच्या आत खुळीस मिळवतील भीती वाट होती,’ २२ धनी त्यास म्हणाला, ‘दुष्ट दासा, तुझ्याच व दगडावर दगड राहू देणार नाही कारण तू देवाचा तुझ्याकडे शब्दांनी मी तुझा न्याय करतो. तुला ठाऊक होते की मी कडक येण्याचा समय तू ओळखला नाही.’ ४५ येशूने परमेश्वराच्या शिस्तीचा मनुष्य आहे. मी जे दिले नाही ते घेतो आणि जे पेरले भवनात प्रवेश केला व विक्री करीत होते त्यांना बाहेर घालवू नाही त्याची कापणी करतो, २३ तर तू माझा पैसा पेढीवर का लागला. ४६ आणि त्यांना म्हणाला, “पवित्र शास्त्रात असे ठेवला नाहीस? मग जेव्हा मी परत आलो असतो तेव्हा ते मला लिहिले आहे की, माझे घर प्राथमिके घर होईल, पण तुम्ही ते व्याजासह मिळाले असते?” २४ त्याच्याजवळ उभे राहणाऱ्यांना लुटारची गुहा केली आहे.” ४७ तो दररोज परमेश्वराच्या भवनात तो म्हणाला, ‘त्याच्यापासून ते नाणे घ्या आणि ज्याच्याजवळ शिकवीत असे. मुख्य याजक लोक, नियमशास्त्राचे शिक्षक, दहा नाणी आहेत, त्यास द्या.’ २५ ते त्यास म्हणाले, ‘धनी, लोकांचे पुढारी त्यास ठार मारण्याचा प्रयत्न करीत होते. ४८ त्याच्याजवळ दहा नाणी आहेत, त्यास द्या.’ २६ धन्याने उत्तर दिले, ‘मी पण तसे करण्यासाठी त्यांना काही मार्ग सापडत नक्हता कारण तुम्हास सांगतो, ज्याच्याजवळ आहे, त्यास अधिक दिले जाईल सर्व लोक त्याचे मन लावून ऐकत असत.

आणि ज्याच्याजवळ नाही, त्याच्याकडे जे काही असेल तेसुद्धा २० एके दिवशी येशू परमेश्वराच्या भवनात लोकांसं शिक्षण काढून घेतले जाईल. २७ परंतु मी राज्य करू नये अशी इच्छा देत असता व सुवार्ता सांगत असता, मुख्य याजक लोक, नियमशास्त्राचे शिक्षक आणि वडीलजन एकत्र वर त्याच्याकडे आले. २८ येशूने या गोष्टी सांगितल्यावर तो वर यश्शलेम शहरार्प्यंत गेला. २९ तो वर जातांना, जेव्हा तो जैतून डोंगर म्हटलेल्या टेकडीनजीक असलेल्या बेथफगे आणि बेथानीजवळ आला तेव्हा त्याने आपल्या दोन शिष्यांना असे सांगून पाठवले, ३० व म्हटले, “तुमच्यासमोर असलेल्या तेर आहेले गेले. ३१ तो वर जातांना, जेव्हा तो जैतून डोंगर म्हटलेल्या टेकडीनजीक असलेल्या बेथफगे आणि बेथानीजवळ आला तेव्हा त्याने आपल्या दोन शिष्यांना असे सांगून पाठवले, ३२ येशूने या गोष्टी सांगितल्यावर तो वर यश्शलेम विचारतो, तुम्ही मला सांगा. ४ योहानाचा बाप्तिस्मा स्वर्गापासून होता की मनुष्यापासून होता?” ५ त्यांनी आपसात चर्चा केली आणि एकमेकांना म्हणाले, “जर आपण स्वर्गापासून म्हणावे, तर तो म्हणेल, ‘तर मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?’ ६ पण जर आपण मनुष्यांकडून म्हणावे, तर सर्व लोक आपणास दगडमार करतील कारण त्यांची खात्री आहे की, योहान हा एक संदेशा होता.” ७ म्हणून, “तो कोणापासून होता होता की मनुष्यापासून होता?” ८ त्यांनी आपसात चर्चा केली आणि एकमेकांना म्हणाले, “जर आपण स्वर्गापासून म्हणावे, तर तो म्हणेल, ‘तर मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही?’ ९ मग तो लोकांस येशू त्यास म्हणाला, “मग मीही या गोष्टी कोणत्या अधिकाराने आपली वस्त्रे रस्त्यावर पसरीत होते. ३७ तो जेव्हा जैतून डोंगराच्या उत्तरावर आला तेव्हा सर्व शिष्यसमुदाय, त्यांनी जे चमत्कार पाहिले होते त्याबद्दल मोठ्या आनंदाने देवाची सुर्ती करू लागला. ३८ ते म्हणाले, “प्रभूच्या नावाने येणारा राजा धन्यवादित असो! स्वर्गात शांती आणि ऊर्ध्वलोकी गौरव.” ३९ जमावातील काही परूशी येशूला म्हणाले, “गुरुजी, आपल्या शिष्यांना गप्प राहण्यास सांगा.” ४० त्याने उत्तर दिले, ‘मी तुम्हास सांगतो, जर ते शांत बसतील तर हे थोडे ओरडील.’ ४१ तो जेव्हा जवळ आला व त्याने शहर पाहिले, तेव्हा तो त्यासाठी रडला आणि म्हणाला, ४२ “कोणत्या गोष्टी तुला शांती देतील ते जर आज तू जाणून घेतले असते तर! परंतु आता त्या तुझ्याने नजरेपासून लपवून ठेवण्यात आल्या आहेत. ४३ तुझ्यावर

पाहिले, तेक्का त्यांनी आपसात चर्चा केली आणि म्हणाले, ‘हा मृतांच्या पुनरुत्थानामध्ये भाग घेण्यासाठी पात्र ठरतील, ते लग्न तर वारस आहे, आपण त्यास ठार मारू, म्हणजे वतन आपले करून घेणार नाहीत आणि लग्न करून देणार नाहीत (aiōn g165) होईल.’ १५ त्यांनी त्यास द्राक्षमळ्याच्या बाहेर फेकले व ठार ३६ आणि ते मरणार नाहीत, कारण ते देवदूतासारखे आहेत. मारले. तर मग द्राक्षमळ्याचा मालक काय करील? १६ तो येईल ते पुनरुत्थानाचे पुत्र असल्यामुळे ते देवाचे पुत्रही आहेत. ३७ आणि त्या शेतकऱ्यांना ठार मारील व तो द्राक्षमळा दुसऱ्यांना जळत्या झुऱ्पविषयी मोशेने लिहिले, तेक्का त्याने परमेश्वरास सोपवून देईल.’ त्यांनी हे एकले तेक्का ते म्हणाले, “असे कधीही ‘अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव’ असे न होवो.” १७ येशूने त्यांच्याकडे पाहिले व म्हटले, “तर मग म्हणले व मरण पावलेलेसुद्धा उठवले जातात हे दाखवून दिले. जो दगड बांधणाऱ्यांनी नाकारला तोच कोनशिला झाला. १८ ३८ देव मरण पावलेल्यांचा नाही तर जिवंतांचा देव आहे. सर्व जो कोणी त्याच्यावर पडेल त्याचे तुकडे होतील परंतु ज्या लोक जे त्याचे आहेत ते जिवंत आहेत.” ३९ तेक्का काही कोणावर तो पडेल त्याचा चुराडा होईल.” १९ नियमशास्त्राचे नियमशास्त्राचे शिक्षक म्हणाले, “गुरुजी, उत्तम बोललात.” शिक्षक आणि मुख्य याजक लोक यांनी त्याचवेळी त्यास अटक ४० मग त्यास आणखी प्रश्न विचारण्याचे धाडस कोणी केले करण्याचा प्रयत्न केला, पण त्यांना लोकांनी भीती वाटत होती. नाही. ४१ परंतु तो त्यांना म्हणाला, “ख्रिस्त दावीदाचा पुत्र आहे त्यांना त्यास अटक करायचे होते, कारण त्यांना माहीत होते असे ते कसे म्हणतात? ४२ कारण दावीद स्वतः स्तोत्राच्या की, हा दाखला त्याने त्यांनाच उद्देशून सांगितला होता. ४० तेक्का पुस्तकात म्हणतो, ‘परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले, ४३ त्यांनी त्याच्यावर पाळत ठेवली आणि त्यास बोलण्यांत धून मी तुझ्या शत्रूला तुझ्या पादासन करीत नाही तोपर्यंत तू राज्यपालाच्या आणि अधिकाराच्या अधीन करावे म्हणून आपण माझ्या उजवीकडे बस,’ ४४ अशा रीतिने दावीद त्यास प्रभू प्रामाणिक धार्मिक आहोत असे भासविणारे हेर पाठवले. ४१ म्हणतो, तर मग ख्रिस्त दावीदाचा पुत्र कसा?” ४५ सर्व लोक हे म्हणून त्या हेरांनी त्यास प्रश्न विचारला. ते म्हणाले, “गुरुजी, ऐकत असतांना तो शिष्यांना म्हणाला, ४६ “नियमशास्त्राच्या आम्हास माहीत आहे की, जे योग्य ते तुम्ही बोलता व शिकविता शिक्षकांविषयी सावध असा, त्यांना लांब झागे घालून फिरणे आणि तुम्ही पक्षपात करीत नाही. तर सत्याने देवाचा मार्ग आवडते, त्यांना बाजारात नमस्कार घेण्यास, सभास्थानात शिकविता. २२ आम्ही कैसराला कर द्यावा हे योग्य आहे किंवा महत्त्वाच्या आसनावर व मेजवानीच्या वेळी मानाच्या जागी नाही?” २३ ते धूर्तपणे आपल्याला फसवू पाहत आहेत याची बसणे आवडते. ४७ ते विधवांची घरे खाऊन फस्त करतात येशूना कल्पना होती. म्हणून तो त्यांना म्हणाला, “मला एक आणि देखाव्यासाठी लांब लांब प्रार्थना करतात. या मनुष्यांना नाणे दाखवा. २४ यावर कोणाची प्रतिमा व लेख्य आहे?” ते अत्यंत वाईट शिक्षा होईल.”

म्हणाले, “कैसराचा.” २५ तेक्का तो त्यांना म्हणाला, “कैसराचे ते २१ येशूने दृष्टी वर करून श्रीमंत लोकांस दानपेटीत दान कैसराला आणि देवाचे ते देवाला घ्या.” २६ तेक्का लोकांसमोर तो टाकतांना पाहीले. २ त्याने एका गरीब विधवेलाही जे काही बोलला त्यामध्ये त्यास धरणे त्यांना शक्य झाले नाही. तांब्याची दोन नाणी म्हणजे एक दमडी टाकताना पाहिले. ३ त्याच्या उत्तराने ते आश्र्वयचकित झाले आणि निरुत्तर झाले. २७ तेक्का तो म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो, या गरीब विधवेने मग पुनरुत्थान नाही असे म्हणणारे काही सदूकी त्याच्याकडे इतर सर्वपिक्षा अधिक टाकले. ४ कारण या सर्वांनी आपल्या आले. त्यांनी त्यास प्रश्न विचारला. ते म्हणाले, २८ “गुरुजी भरपूर संपत्तीमधून काही भाग दान म्हणून टाकले. परंतु हिने मोशेने आमच्यासाठी लिहून ठेवले आहे की जर एखाद्याचा भाऊ मरण पावला व त्या भावाला पल्ती आहे पण मूल नाही, तर त्याच्या भावाने त्या विधवेशी लग्न करावे आणि भावासाठी त्यास मुले व्हावीत. २९ सात भाऊ होते. पहिल्या भावाने लग्न केले व तो मूल न होता मरण पावला. ३० नंतर दुसऱ्या भावाने तिच्याशी लग्न केले. ३१ नंतर तिसऱ्याने तिच्याशी लग्न केले. सातही भावांबोराब तीच गोष घडली. कोणालाही मुले न होता ते मरण पावले. ३२ नंतर ती स्त्रीही मरण पावली. ३३ तर मग पुनरुत्थानाच्या वेळी ती कोणाची पल्ती होईल? कारण त्या सातांनीही तिच्याबोराब लग्न केले होते.” ३४ तेक्का येशू त्यांना म्हणाला, “या युगातले लोक लग्न करून घेतात व लग्न करून देतात. (aiōn g165) ३५ परंतु जे लोक त्या येणाऱ्या युगामध्ये व

टाकतांना पाहीले. २ त्याने एका गरीब विधवेलाही तांब्याची दोन नाणी म्हणजे एक दमडी टाकताना पाहिले. ३ तेक्का तो म्हणाला, “मी तुम्हास खरे सांगतो, या गरीब विधवेने इतर सर्वपिक्षा अधिक टाकले. ४ कारण या सर्वांनी आपल्या भरपूर संपत्तीमधून काही भाग दान म्हणून टाकले. परंतु हिने गरीब असूनही आपल्या उपर्जीविकेतील सर्वच टाकले.” ५ शिष्यातील काहीजण परमेश्वराच्या भवनाविषयी असे बोलत होते की, “ते सुंदर दगडांनी आणि अर्पणांनी सुशोभित केले आहे.” येशू म्हणाला, ६ “असे दिवस येतील की, हे जे तुम्ही पाहता त्यांतून जो घाडून टाकला जाणार नाही असा दगडावर दगड येथे राहणार नाही.” ७ त्यांनी त्यास प्रश्न विचारला, “गुरुजी या गोषी केव्हा घडतील? व या गोषी घडणार आहेत यासंबंधी कोणते चिन्ह असेल?” ८ येशू म्हणाला, “तुम्हास कोणी फसवू नये म्हणून सावध राहा कारण माझ्या नावाने पुष्कळ येतील आणि ‘तो मी आहे’ असे म्हणतील आणि ते म्हणतील, ‘वैल जवळ आली आहे. त्यांच्यामागे जाऊ नका!’ ९

जेव्हा तुम्ही लढाया व दंगे याविषयी ऐकाल तेव्हा घाबरु नका त्याचप्रमाणे या गोष्टी घडताना तुम्ही पाहाल तेव्हा ओळखा की कारण या गोष्टी घडल्याच पाहिजेत. पण एवढ्यात शेवट होणार देवाचे राज्य जवळ आले आहे. ३२ मी तुम्हास खरे सांगतो नाही.” १० मग तो त्यांना म्हणाला, “एक राष्ट्र दुसऱ्या राष्ट्रावर की, या सर्व गोष्टी घडून येईपर्यंत ही पिढी नाहीशी होणार उठेल, एक राज्य दुसऱ्या राज्यावर उठेल. ११ मोठे भूकंप नाही. ३३ आकाश व पृथ्वी नाहीशी होतील पण माझी वचने होतील, दुष्काळ पडतील आणि वेगवेगळ्या ठिकाणी पीडा मुळीच नाहीशी होणार नाही. ३४ परंतु तुम्ही स्वतःला सांभाळा, उद्धवतील, भित्रीदायक घटना घडतील आणि आकाशात मोठी दारुबाजी आणि अधाशीपणा व या हल्लीच्या जीवनासंबंधीच्या चिन्हे घडतील. १२ परंतु हे सर्व होण्यापूर्वी ते तुमच्यावर हात चिंता यांनी तुमची अंतःकरणे भारावून जाऊ नये, तो दिवस टाकतील आणि तुमचा छळ करतील. चौकशीसाठी ते तुम्हास पाशासारखा अकस्मात तुमच्यावर येईल. ३५ खरोखर, तो सभास्थानासमोर उभे करतील आणि तुरुंगात टाकतील. माझ्या पृथ्वीवर असणाऱ्या सर्व लोकांवर येईल. ३६ यास्तव तुम्ही नावासाठी ते तुम्हास राजे व राज्यपाल यांच्यासमोर नेतील. १३ या सर्व होण्याच्या गोष्टी चुकवायला व मनुष्याच्या पुत्रासमोर यामुळे तुम्हास माझ्याविषयी साक्ष देण्याची संधी मिळेल. ४४ उभे राहायला सबल असावे म्हणून सर्व प्रसंगी प्रार्थना करीत तेव्हा उत्तर कसे घावे याविषयी आधीच विचार करायचा नाही जागे राहा.” ३७ प्रत्येक दिवशी तो परमेश्वराच्या भवनात अशी मनाची तयारी करा, १५ कारण मी तुम्हास असे शब्द व शिक्षण देत असे आणि रात्री मात्र तो जैतूनाचा डोंगर महलेल्या अशी बुद्धी देईन की ज्यामुळे त्यांना तुमचा विरोध करायला टेकडीवर राहत असे. ३८ सर्व लोक भवनात जाण्यासाठी व किंवा तुमच्याविरुद्ध बोलायला मुळीच जमणार नाही. १६ परंतु त्याचे ऐकण्यासाठी पहाटेस उठून त्याच्याकडे येत असत.

आईवडील, भाऊ, नातेवाईक आणि मित्र तुमचा विश्वासघात

करतील आणि तुम्हावैकी काही जणांना ठार मारतील. १७

माझ्या नावामुळे सर्वजंग तुमचा द्वेष करतील. १८ परंतु तुमच्या डोक्यावरील एक केसही नाहीसा होणार नाही. १९ तुम्ही आपल्या धीराने आपले जीव मिळवून घ्याल. २० तुम्ही जेव्हा यरूशलेम शहरास सैन्यानी वेढा घाटलेला पाहाल, तेव्हा तुम्हास कळून येईल की, तिचा नाश होण्याची वेळ आली आहे. २१ जे यहूदीया प्रातीत आहेत त्यांनी डोंगरांमध्ये पळून गेले पाहिजे. जे रानात आहेत त्यांनी शहरात जाऊ नये. २२ ज्या सर्व गोष्टी लिहिलेल्या आहेत त्या पूर्ण होण्यासाठी हे शिक्षेचे दिवस आहेत. २३ त्या दिवसात ज्या गरोदर स्त्रिया आहेत व ज्या बाळाचे पोषण करण्याच्या स्त्रिया आहेत, त्यांच्यासाठी ते किती भ्यंकर होईल. अशा स्त्रियांची खरोखर दुर्दशा होईल कारण देशावर मोठे संकट येईल आणि लोकांवर क्रीध येईल. २४ ते तलवारीच्या धारेने पडतील आणि त्यांना कैद करून राश्ट्रांत नेतील आणि पराश्रीय लोकांचा काळ संपेपर्यंत परराश्रीय यरूशलेम शहरास पायाखाली तुडवतील. २५ सूर्य, चंद्र, तरी यांच्यात चिन्हे होतील, पृथ्वीवरील राष्ट्रे हतबल होतील व समुद्राच्या गर्जणाच्या लाटांनी ते घाबरून जातील. २६ भीतीमुळे व जगावर कोसळण्याच्या गोर्धनीची वाट पाहण्याने मनुष्य मरणोन्मुख होतील व आकाशातील बळे डळमळतील. २७ नंतर ते मनुष्याच्या पुत्राला सामर्थ्यने आणि वैभवाने ढगांत येताना पाहतील. २८ परंतु या गोष्टी घडण्यास आरंभ होईल, तेव्हा सरल उभे राहा आणि तुमचे डोके वर करा, कारण तुमच्या सुटकेची वेळ जवळ येत आहे.” २९ नंतर त्यांने त्यास एक दाखला सांगितला, “अंजिरावे झाड व इतर दुसऱ्या झाडांकडे पाहा. ३० त्यांना पालावी येऊ लागली की, तुमचे तुम्हीच समजता की, उन्हाळा अगदी जवळ आला आहे. ३१

२२ नंतर बेखमीर भाकरीचा सण ज्याला वल्हांडण म्हणतात,

तो जवळ आला. २ मुख्य याजक लोक आणि नियमशास्त्राचे शिक्षक, येशूला कसे मारता येईल या बाबतीत चर्चा करीत होते कारण त्यांना लोकांची भीती वाट होती. ३ तेव्हा बारा प्रेषितांपैकी एकात, म्हणजे यहूदात इस्कर्योतामध्ये सैतान शिरला. ४ यहूदा मुख्य याजक लोक व परमेश्वराच्या भवनाचे अधिकारी यांच्याकडे गेला आणि त्यांच्या हाती येशूला कसे धरून देता येईल याविषयीची बोलणी केली. ५ त्यांना फार आनंद झाला व त्यांनी त्यास पैसे देण्याचे मान्य केले. ६ म्हणून त्यांने संमती दर्शविली आणि तो येशूला गर्दी नसेल तेव्हा धरून त्यांच्या हाती देण्याची संधी शोधू लागला. ७ बेखमीर भाकरीचा सण, ज्या दिवशी वल्हांडणाचे कोकरु मारावयाचे तो दिवस आला. ८ तेव्हा त्याने पेत्र व योहान यांना सांगून पाठवले की, “जा आणि आपणासाठी वल्हांडण सणाचे भोजन तयार करा म्हणजे आपण ते खाऊ.” ९ पेत्र व योहान येशूला म्हणाले, “आम्ही त्याची तयारी कोठे करावी अशी तुमची इच्छा आहे?” १० तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही नगरात प्रवेश कराल तेव्हा पाण्याचे भांडे घेऊन जाणारा एक मनुष्य तुम्हास भेटेल. तो ज्या घरात जाईल तेथे जा. ११ आणि त्या घरमालकास सांगा, ‘गुरुजींनी तुम्हास विचारले आहे की, माझ्या शिष्यांसंह वल्हांडण सणाचे भोजन करता येईल ती पाहुण्यांची खोली कोठे आहे?’ १२ तो मनुष्य तुम्हास माडीवरील सजविलेली खोली दाखवील तेथे तयारी करा.” १३ तेव्हा पेत्र व योहान तेथून निघाले. जसे येशूने सांगितले तसेच सर्व घडले तेव्हा त्यांनी वल्हांडणाच्या भोजनाची तयारी केली. १४ वेळ झाली तेव्हा येशू त्याच्या प्रेषितांसह भोजनास बसला. १५ तो त्यांना म्हणाला,

“मी दुःख भोगण्यापूर्वी तुमच्याबरोबर वल्हांडण सणाचे भोजन ज्याच्याजवळ थैली आहे त्याने ती घ्यावी व त्याने पिशवीसुद्धा घ्यावे अशी माझी फार इच्छा होती. १६ कारण मी तुम्हास सांगतो घ्यावी आणि ज्याच्याजवळ तलवार नाही त्याने आपला झगा की, देवाच्या राज्यात हे परिपूर्ण होईपर्यंत मी पुन्हा हे भोजन विकावा आणि ती विकत घ्यावी. ३७ मी तुम्हास सांगतो, करणार नाही.” १७ नंतर येशूने पेला घेऊन व उपकारस्तुती तो अपराध्यांत गणलेला होता, असा जो शास्त्रलेख आहे तो करून तो म्हणाला, “हा घ्या आणि आपसात याची वाटणी माझ्याठायी पूर्ण झाला पाहिजे कारण माझ्या विषयीच्या गोषी करा. १८ कारण मी तुम्हास सांगतो की, देवाचे राज्य येईपर्यंत पूर्ण होत आहेत.” ३८ ते म्हणाले, “प्रभू पहा, येथे देन तलवारी यापुढे मी द्राक्षरस घेणार नाही.” १९ नंतर त्याने भाकर घेऊन आहेत.” तो त्यांना म्हणाला, “तेवढे पुरे!” ३९ मग तो निघून व उपकारस्तुती करून ती मोडली आणि त्यांना देऊन म्हटले, आपल्या रीतीप्रमाणे जैतूनाच्या डोंगराकडे गेला व शिष्यही “हे माझे शरीर आहे जे तुम्हासाठी दिले जात आहे. माझ्या त्याच्या मागोमाग गेले. ४० तेव्हा त्याठिकाणी आल्यावर त्याने आठवणीसाठी हे करा.” २० त्याच्यप्रमाणे त्यांचे भोजन झाल्यावर त्यांना म्हटले, “तुम्ही परीक्षेत पडू नये म्हणून प्रार्थना करा.” त्याने घ्याला घेतला आणि म्हणाला, “हा घ्याला माझ्या रक्कात ४१ तो त्यांच्यापासून दगडाच्या टप्प्याइतका दूर गेल्यानंतर नवा करार आहे, जो तुमच्यासाठी ओतला जात आहे. २१ परंतु त्याने गुढघे टेकले आणि अशी प्रार्थना केली, ४२ “पित्या, जर पाहा! माझा विश्वासधात करणाऱ्याचा हात माझ्याबोरबरच तुझी इच्छा असेल तर हा घ्याला माझ्यापासून दूर कर. तरी मेजावर आहे. २२ कारण मनुष्याचा पुत्र ठरल्याप्रमाणे जातो माझ्या इच्छेप्रमाणे नाही तर तुझ्या इच्छेप्रमाणे होऊ दे.” ४३ खरा पण ज्याच्या हातून तो धरून दिला जातो त्या मनुष्याची स्वर्गातून एक देवदूत आला व तो त्यास सामर्थ्य देत राहिला केवढी दुर्दशा होणार.” २३ आणि ते आपापसात एकमेकाला ४४ दुःखांने ग्रासलेला असतांना त्याने अधिक कळकळीने प्रश्न विचारलागले, “हे करणारा आपणापैकी कोण असावा?” प्रार्थना केली आणि त्याचा घाम रक्काच्या येंवासारखा जमिनीवर २४ तसेच, त्यांच्यामध्ये अशासंबंधी वाद निर्माण झाला की, पडत होता. ४५ आणि जेव्हा प्रार्थना करून तो उठला आणि त्यांच्यामध्ये सर्वांत मोठा कोण आहे. २५ तेव्हा त्याने त्यांना शिष्यांकडे आला तो पाहा ते खिन्न झाल्यामुळे झोपी गेलेले म्हटले, “परराष्ट्रीयांचे राजे त्यांच्यावर प्रभूत्व करतात आणि त्यास आढळले. ४६ तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही का झोपत जे त्यांच्यावर अधिकार गाजवतात त्यांना ते परोपकारी असे आहात? उठा आणि परीक्षेत पडू नये म्हणून प्रार्थना करा.” ४७ वाटतात. २६ परंतु तुम्ही तसे नाही. त्याएवजी तुमच्यातील तो बोलत असतांनाच लोकांचा जमाव आला व बारा शिष्यातील सर्वांत मोठा असलेल्याने सर्वांत लहान क्वाहे व जो अधिकारी यहूदा इस्कॅर्पोंत म्हटलेला एकजण त्यांच्यापुढे चालत होता. आहे त्याने सेवक व्हावे. २७ तेव्हा मोठा कोण जो मेजावर येशूचे चुंबन घेण्यासाठी तो त्याच्याजवळ आला. ४८ परंतु बसतो तो की जो सेवा करतो तो? जो मेजावर बसतो तो नाही येशू त्यास म्हणाला, “यहूदा, चुंबन घेऊन मनुष्याच्या पुत्राचा का? परंतु मी तुम्हामध्ये सेवा करणाऱ्यासारखा आहे. २८ विश्वासधात करतोस काय?” ४९ त्याच्याभोवती जे होते ते परंतु माझ्या परीक्षेमध्ये माझ्या पाठीशी उभे राहिलेले असे काय होणार हे ओळखून त्यास म्हणाले, “प्रभू आम्ही तलवार तुम्हीच आहात. २९ ज्याप्रमाणे माझ्या पित्याने माझी नियुक्ती चालवावी काय?” ५० त्यांच्यापैकी एकाने महायाजकाच्या केली तशी मी तुम्ही नियुक्ति राज्यावर करतो. ३० म्हणून नोकरावर वार केला आणि त्याचा उजवा कान कापला. ५१ तुम्ही माझ्या राज्यात माझ्या मेजावर खावे व घ्यावे आणि येशूने उत्तर दिले, “हे पुरेसे असू द्या.” आणि त्याने त्याच्या आसनावर बसून इसाएलाच्या बारा वंशाचा न्याय करावा. ३१ कानाला स्पर्श केला व त्यास बरे केले. ५२ नंतर येशू मुख्य शिमोना, शिमोना, ऐक! सैतानाने तुम्हास गळ्हासारखे चालावे याजक लोक, परमेश्वराच्या भवनाचे मुख्य अधिकारी आणि म्हणून मागितले आहे. ३२ परंतु शिमोना, तुझा विश्वास ढळू वडील जे त्याच्यावर चालून आले होते, त्यांना म्हणाला, “तुम्ही नये, म्हणून मी तुझ्यासाठी प्रार्थना केली आहे आणि तू पुन्हा तलवारी आणि सोटे घेऊन माझ्यावर चालून आलात, जसा काय माझ्याकडे वळलास म्हणजे तुझ्या भावांस स्थिर क.” ३३ मी लुटारु आहे. ५३ मी तर तुम्हाबरोबर दररोज परमेश्वराच्या परंतु शिमोन पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभू, मी तुझ्याबरोबर भवनात असे आणि तुम्ही माझ्यावर हात टाकला नाही. परंतु तुरुंगात जाण्यासाठी व मरण्यासाठी तयार आहे.” ३४ पण येशू ही तुमची वेळ आणि अंधाराची सत्ता आहे.” ५४ त्यांनी त्यास म्हणाला, “पेत्र, मी तुला सांगतो, तू मला ओळखतोस हे तीन अटक केली व ते त्यास महायाजकाच्या घरी घेऊन गेले. पेत्र वेळा नाकारशील तोपर्यंत आज कोंबडा आरवणार नाही.” ३५ दुरुन त्यांच्यामागे चालला. ५५ त्यांनी अंगणाच्या मध्यभागी येशू शिष्यांना म्हणाला, “जेव्हा मी तुम्हास थैली, पिशवी व विस्तव पेटविला आणि त्याच्याभोवती बसले व पेत्रीही त्यांच्यात वहाणाशिवाय पाठवले, तेव्हा तुम्हास काही कमी पडले क?” ते बसला. ५६ तेव्हा कोणाएका दासीने तेथे त्यास विस्तवाच्या म्हणाले, “काहीही नाही.” ३६ तो त्यांना म्हणाला, “पण आता, उजेडात बसलेले पाहिले. तिने त्याच्याकडे निरखून पाहिले आणि

ती म्हणाली, “हा मनुष्यांनी त्याच्याबरोबर होता.” ५७ पेत्र ते विचारले की, “हा मनुष्य गालील प्रांताचा आहे काय?” ७ जेव्हा नाकारून म्हणाला, “बाई, मी त्यास ओळखत नाही.” ५८ थेड्या त्यास समजले की, येशु हेरोदाच्या अधिकाराखाली येतो, तेव्हा वेळानंतर दुसऱ्याने त्यास पाहिले आणि म्हणाला, “तू त्याने त्यास हेरोदाकडे पाठवले. तो त्या दिवसात यरूशलेम सुद्धा त्यांच्यापैकी एक आहेस!” पण पेत्र म्हणाला, “गृहस्था, शहरामध्येच होता. ८ हेरोदाने येशूला पाहिले तेव्हा त्यास फार मी नाही!” ९९ नंतर सुमरे एक तास झाल्यावर आणखी एकजण आनंद झाला, कारण त्याने त्याजविषयी ऐकले होते व त्यास ठामपणे म्हणाला, “खाणीने हा मनुष्यसुद्धा त्याच्याबरोबर होता, असे बाट होते की, तो एखादा चमत्कार करील व आपल्याला कारण हा गालील प्रांताचा आहे.” ६० परंतु पेत्र म्हणाला, तो बायाला मिळेल अशी आशा त्यास होती. ९ त्याने येशूला “गृहस्था तू काय बोलतोस ते मला कळत नाही!” तो बोलत अनेक प्रश्न विचारले, पण येशूने त्यास उत्तर दिले नाही. १० असताना त्याच क्षणी कोंबडा आरवला. ६१ आणि प्रभूने वळून मुख्य याजक लोक आणि नियमस्थानाचे शिक्षक तेथे उभे पेत्राकडे पाहिले तेव्हा पेत्राला प्रभूने उच्चारिलेले वाक्य आठवले, राहून त्याच्याविरुद्ध जोरदारपणे आरोप करीत होते. ११ हेरोदाने “आज कोंबडा आरवण्यापूर्वी तू तीन वेळा मला नाकारशील,” त्याच्या शिपायांसह येशूला अपमानस्यद वागणूक दिली, त्याची असे सांगितलेले त्यास आठवले. ६२ मग तो बाहेर जाऊन थट्टा केली. त्यांनी त्याच्यावर एक तलम झाला घातला व त्यास मोठ्या दुःखाने रडला. ६३ येशूवर पहारा देण्याचा लोकांनी पिलाताकडे परत पाठवले. १२ त्याच दिवशी हेरोद आणि पिलात त्याचा उपहास करायला व त्यास मारायला सुरुवात केली. एकमेकांचे मित्र बनले त्यापूर्वी ते एकमेकांचे वैरी होते. ६४ ६४ त्यांनी त्याचे डोळे बांधले व त्यास प्रश्न विचारू लागले. ते पिलाताने मुख्य याजक लोक, पुढारी आणि लोकांस एकत्र म्हणाले, “ओळख बघू! तुला कोणी मारले?” ६५ आणि ते बोलावले. १४ “हा मनुष्य लोकांस फितवणारा म्हणून याला त्याची निदा करण्यासाठी आणखी पुष्कळ काही बोलले. ६६ तुम्ही माझ्याकडे आणले; आणि पहा, ज्या गोर्टीचा आरोप तुम्ही दिवस उगवला तेव्हा वडील लोकांची म्हणजे त्यामध्ये दोन्ही याच्यावर ठेवता त्यासंबंधी मी तुमच्यासमक्ष चौकशी केल्यावर प्रकारचे लोक, मुख्य याजक लोक व नियमस्थानाचे शिक्षक मला या मनुष्याकडे काहीही दोष सापडला नाही. १५ हेरोदालाही यांची सभा भरली आणि ते त्यास त्यांच्या सभेत घेऊन गेले. आरोपविषयी काहीही आधार सापडला नाही कारण त्याने ६७ ते म्हणाले, “जर तू ख्रिस्त आहेस तर आम्हास सांग” येशु त्यास परत आमच्याकडे आणले आहे. तुम्हीही पाहू शकता त्यांना म्हणाला, जरी “मी तुम्हास सांगितले तरी तुम्ही माझ्यावर की, मरणाची शिक्षा देण्यास योग्य असे त्याने काहीही केलेले विश्वास ठेवणार नाही. ६८ आणि जरी मी तुम्हास प्रश्न विचारला नाही. ६९ म्हणून मी याला फटके मारून सोडून देतो.” १७ तरी तुम्ही उत्तर देणार नाही. ६९ पण आतापासून मनुष्याचा कारण त्यास त्या सापात त्यांच्याकरिता एकाला सोडावे लागत पुत्र सर्वसमर्थ देवाच्या उजवीकडे बसलेला असेल.” ७० ते असे. १८ पण ते सर्व एकत्र मोळ्याने ओरडले, “या मनुष्यास सर्व म्हणाले, तर मग तू देवाचा पुत्र आहेस काय? त्याने त्यांना ठार करा! आणि आम्हासाठी बरबाला सोडाळा!” १९ बरबाले उत्तर दिले, “तुम्ही म्हणता की, मी आहे.” ७१ मग ते म्हणाले, शहरात खळबळ माजवली होती. त्याने काही लोकांस ठारही “आता आपल्याला आणखी साक्षीची काय गरज आहे? आपण केले होते, त्यामुळे त्यास तुरऱ्यात टाकले होते.” २० मग पिलात स्वतः त्याच्या तोंडचे शब्द ऐकले आहेत.”

२३ मग त्यांचा सर्व समुदाय उठला व त्यांनी येशूला पिलाताकडे नेले. २ व ते त्याच्यावर आरोप करू लागले. ते म्हणाले, “आम्ही या मनुष्यास लोकांची दिशाभूल करताना पकडले. तो कैसराला कर देण्यासाठी विरोध करतो आणि म्हणतो की, तो स्वतः ख्रिस्त, एक राजा आहे.” ३ मग पिलाताने येशूला विचारले, तू यहूदींचा राजा आहेस काय? येशु म्हणाला, “आपण म्हणता तसेच.” ४ मग पिलात मुख्य याजकांना आणि जमावाला म्हणाला, या मनुष्यावर दोष ठेवण्यास मला काही कारण आढळत नाही. ५ पण त्यांनी आग्रह धरला. ते म्हणाले, “यहूदीया प्रांतातील सर्व लोकांस तो आपल्या शिकवणीने चिथावित आहे, त्याने गालील प्रांतापासून सुरुवात केली आणि येथरपर्यंत आला आहे.” ६ पिलाताने हे ऐकले, तेव्हा त्याने

येशूला सोडण्याची इच्छा धरून किरून त्यांच्याची बोलला. २१ पण ते ओरडतच राहिले, “त्याला वधस्तंभावर खिला, त्यास वधस्तंभावर खिला!” २२ पिलात तिसऱ्यांदा त्यांना म्हणाला, “का? या मनुष्याने असा कोणता गुन्हा केला आहे? मरणाची शिक्षा देण्यायोग्य असे मला याच्याविरुद्ध काहीही आढळले नाही. यास्तव मी याला फटक्याची शिक्षा सांगून सोडून देतो.” २३ पण याला वधस्तंभावर खिलाच असा त्यांनी मोळ्याने ओरडून आग्रह चालविला आणि त्यांच्या ओरडण्याला यश आले. २४ तेव्हा पिलाताने त्यांच्या मागण्याप्रमाणे व्हावे असे ठरवले. २५ जो मनुष्य दंगा आणि खून यासाठी तुरऱ्यात टाकला गेला होता व ज्याची त्यांनी मागणी केली होती त्यास त्याने सोडून दिले. पिलाताने त्यांच्या इच्छेप्रमाणे करण्यासाठी येशूला त्यांच्या हाती दिले. २६ ते त्यास घेऊन जात असताना, कुरेनेकर शिमोन नावाचा कोणीएक शेतावरून येत होता त्यांनी

त्यास धरले व त्याने येशूच्या मागे चालून वधस्तंभ वाहावा पाहण्यासाठी जमलेल्या लोकांनी घडलेल्या गोष्टी पाहिल्या, म्हणून तो त्याच्यावर ठेवला. २७ लोकांचा व स्त्रियांचा मोठा तेक्का ते छाती बडवीत परत गेले. ४९ परंतु त्याच्या ओळखीचे समुदाय त्याच्यामागे चालला, त्या स्त्रिया त्याच्यासाठी ऊर सर्वजन हे पाहण्यासाठी दूर उभे राहिले. त्यामध्ये गालील बडवून शोक करीत होत्या. २८ येशू त्याच्याकडे वळून म्हणाला, प्रांताहून त्याच्यामागे आलेल्या स्त्रियाही होत्या. ५० तेथे योसेफ “यरूशलेमच्या कन्यांने, माझ्यासाठी रडू नका, तर आपल्या नावाचा एक मनुष्य होता. तो यहूदी सभेचा सभासद व चांगला स्वतःसाठी आणि आपल्या मुतांबाळांसाठी रडा. २९ कारण आणि नीतिमान मनुष्य होता. ५१ त्याने त्याच्या कामाला व असे दिवस येत आहेत, जेक्का लोक म्हणतील, धन्य त्या स्त्रिया विचारला संमती दिली नव्हती. तो यहूदीया प्रांतातील अरिमथाई ज्या वांझ आहेत आणि धन्य ती गर्भशये, ज्यांनी जन्मदिले नगराचा होता. तो देवाच्या राज्याची वात पाहत होता. ५२ हा नाहीत व धन्य ती स्तने, ज्यांनी कधी पाजले नाही. ३० तेक्का मनुष्य पिलाताकडे गेला आणि त्याने येशूचे शरीर मागितले. ५३ ‘ते पर्वतास म्हणतील, आम्हावर पडा आणि ते टेकड्यांस ते त्याने वधस्तंभावरून खाली काढले आणि तागाच्या वस्त्रात म्हणतील. आम्हास झाका’ ३१ ओल्या झाडाला असे करतात गुंडाळले. नंतर ते खडकात खोदलेल्या कबरेत ठेवले. ही कबर तर वाळलेल्यांचे काय?” ३२ आणि दुसरे दोघे जण अपराधी अशी होती की, जिच्यात तोपर्यंत कोणालाही ठेवले नव्हते. ५४ होते त्यांनाही त्यांनी त्याच्याबरोबर जिवे मारण्यास नेले. ३३ तो तयारीचा दिवस होता आणि शब्दाथ सुरु होणार होता. ५५ आणि जेक्का ते गुन्हेगारांसमवेत “कवटी” म्हटलेल्या ठिकाणी गालील प्रांताहून येशूबरोबर आलेल्या स्त्रिया योसेफाच्या मागे आले, तेथे त्यांनी त्यास व त्या अपराधांस, एकाला त्याच्या गेल्या. त्यांनी ती कबर व तिच्यामध्ये ते शरीर कसे ठेवले ते उजवीकडे व एकाला डावीकडे असे वधस्तंभावर खिल्लले. ३४ पाहिले. ५६ नंतर त्या घरी गेल्या व त्यांनी सुगंधी मसाले आणि नंतर येशू म्हणाला, “हे पित्या, त्यांची क्षमा कर, कारण ते लेप तयार केला. शब्दाथ दिवशी त्यांनी आजेप्रमाणे विसावा काय करतात हे त्यांना समजत नाही.” त्यांनी चिठ्ठ्या टाकून घेतला.

त्याचे कपडे वाटून घेतले. ३५ लोक तेथे पाहत उभे होते आणि पुढारी थट्टा करून म्हणाले, त्याने दुसऱ्यांना वाचवले, जर तो खिस्त, देवाचा निवडलेला असेल तर त्याने स्वतःला वाचावावे! ३६ शिपायांनीही त्याची थट्टा केली. ते त्याच्याकडे आले आणि त्यांनी त्यास आंब दिली. ३७ आणि ते म्हणाले, “जर तू यथूदांचा राजा आहेस तर स्वतःला वाचव!” ३८ त्याच्यावर असे लिहिले होते “हा यहूदी लोकांचा राजा आहे.” ३९ तेथे खिल्ललेल्या एका गुन्हेगाराने त्याची निंदा केली. तो म्हणाला, तू खिस्त नाहीस काय? स्वतःला व आम्हासही वाचव! ४० पण दुसऱ्या गुन्हेगाराने त्यास दटावले आणि म्हणाला, “तुला देवाचे भय नाही का? तुलाही तीच शिक्षा झाली आहे. ४१ पण आपली शिक्षा योग्य आहे कारण आपण जे केले त्याचे योग्य फळ आपणास मिळत आहे. पण या मनुष्याने काहीही अयोग्य केले नाही.” ४२ नंतर तो म्हणाला, “येशू, तू आपल्या राज्यात येशील तेक्का माझी आठवण कर.” ४३ येशू त्यास म्हणाला, “मी तुला खरे सांगतो, आज तू मजबरोबर सुखलोकात असशील.” ४४ त्यावेळी जवळ जवळ दुपारचे बारा वाजले होते आणि तीन वाजेपर्यंत सर्व प्रदेशावर अंथार पडला. त्यादरम्यान सूर्य प्रकाशला नाही. ४५ आणि परमेश्वराच्या भवनातील पडदा मधोमध फाटला आणि त्याचे दोन भाग झाले. ४६ येशू मोठ्या आवाजात ओरडला, “पित्या, मी आपला आत्मा तुझ्या हाती सोपवून देतो.” असे बोलून त्याने प्राण सोडून दिला. ४७ जेक्का रोमी शताधीपतीने काय घडले ते पाहिले तेक्का त्याने देवाचे गौरव केले आणि म्हणाला, “खरोखर हा नीतिमान मनुष्य होता.” ४८ हे दृश्य

२४ आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी त्या स्त्रिया अगदी पहाटेस कबरेकडे आल्या आणि त्यांनी स्वतः तयार केलेले सुगंधी मसाले आणले. २ त्यांना थोंड कबरेवस्न लोटतेला आढळला. ३ त्या आत गेल्या, परंतु त्यांना प्रभू येशूचे शरीर सापडले नाही. ४ यामुळे त्या अवाक झाल्या असतानाच, अचानक लखलखीत कपडे घातलेले दोन पुरुष त्यांच्या बाजूला उभे राहिले. ५ तेक्का अतिशय भयभीत होऊन त्यांनी आपले चेहरे जमिनीकडे केली असता ते त्यांना म्हणाले, जो जिवंत आहे त्याचा शोध तुंही मरण पावलेल्यांमध्ये का करता? ६ तो येथे नाही; तो उठला आहे! तो गालील प्रांतात असताना त्याने तुम्हास काय सांगितले याची आठवण करा. ७ ते असे की, “मनुष्याच्या पुत्राला धरून पापी लोकांच्या हाती द्यावे, त्यास वधस्तंभावर खिळावे आणि तिसऱ्या दिवशी त्याने उठावे.” ८ नंतर स्त्रियांना येशूच्या शब्दाची आठवण झाली. ९ त्या कबरेपासून परतल्या आणि त्यांनी या सर्व गोष्टींचे वर्तमान अकरा प्रेषितांना व इतर सर्वांना सांगितले. १० त्या स्त्रिया मगदालीया नगराची मरीया, योहान्ना आणि याकोबाची आई मरीया या होत्या. त्या आणि इतर स्त्रियांसुद्धा ज्या त्यांच्याबरोबर होत्या, प्रेषितांना या गोष्टी सांगत होत्या. ११ पण प्रेषितांना त्यांचे सांगणे मूर्खपणाचे वाटले आणि त्यांनी त्यांच्यावर विश्वास ठेवला नाही. १२ पण पेत्र उठला आणि कबरेकडे पळला. त्याने खाली वाकून पाहिले पण त्यास तागाच्या गुंडाळण्याच्या वस्त्राशिवाय काही आढळले नाही. जे घडले त्याविषयी तो

स्वतःशीच आश्रय करीत दूर गेला. १३ त्याच दिवशी त्याच्यातील घेतली आणि उपकार मानले. नंतर त्याने ती मोडली व ती देघे शिष्य यरुशलेम शहरापासून सुमारे अकरा किलोमीटर त्यांना तो देऊ लागला. ३१ तेक्का त्यांचे डोळे उघडले आणि अंतरावर असलेल्या अम्माऊस नवाच्या गावाला चालले होते. त्यांनी त्यास ओळखले. पण तो त्यांच्यातून अदृश्य झाला. १४ ते एकमेकांशी या घडलेल्या सर्व गोष्टीविषयी बोलत होते. ३२ मग ते एकमेकांना म्हणू लागले, “तो वाटेवर आपणाशी १५ ते बोलत असताना आणि या गोष्टींची चर्चा करीत असताना बोलत असताना व शास्त्रलेखाचा उलगाडा करीत होता तेक्का येशू स्वतः आला आणि त्यांच्याबरोबर चालू लागला. १६ आपल्या अंतःकरणाला आतल्या आत उकळी येत नव्हती पण त्यांचे डोळे त्यास ओळखण्यापासून बंद करण्यात आले काय?” ३३ मग ते लगेच उठले व यरुशलेम शहरास परत होते. १७ येशू त्यांना म्हणाला, “चालत असताना तुम्ही गेले. तेक्का त्यांना अकरा प्रेषित व त्यांच्याबरोबर असलेले इतर एकमेकांबरोबर बोलत आहात त्या गोष्टी कोणत्या आहेत?” एकत्र जमलेले आढळले. ३४ प्रेषित आणि इतरजण म्हणाले, चालता चालता ते थांबले. ते अतिशय दुःखी दिसले. १८ “खोरेखर प्रभू उठला आहे! आणि शिमोनाला दिसला आहे.” त्यांच्यातील एकजण ज्याचे नाव कल्यापा होते, तो त्यास ३५ नंतर त्या दोन शिष्यांनी वाटेत काय घडले ते त्यांना सांगितले म्हणाला, “या दिवसांमध्ये घडलेल्या गोष्टी माहीत नसलेले आणि तो भाकर मोडत असताना त्यांनी त्यास कसे ओळखले असे यरुशलेम शहरात राहणारे तुम्ही एकटेच आहात काय?” ते सांगितले. ३६ ते या गोष्टी त्यांना सांगत असतानाच येशू १९ येशू त्यांना म्हणाला, “तुमच्या मते कोणत्या गोष्टी?” ते त्यांच्यामध्ये उभा राहिला आणि त्यास म्हणाला, “तुम्हास त्यास म्हणाले, “नासेरेथकर येशूविषयीच्या सर्व गोष्टी. हाच शांती असो.” ३७ ते दचकले आणि भयभीत झाले. त्यांना असे तो मनुष्य जो आपल्या कृत्यांनी आणि शब्दांनी देवासमोर वाटले की, ते भूत पाहत आहेत. ३८ तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही आणि मनुष्यांसमोर एक महान सदेशा झाला. २० आणि आसी असे अस्वस्थ का झालात? तुमच्या मनात शंका का निर्माण चर्चा करीत होतो की, कसे आमच्या मुख्य याजकांनी आणि झाल्यां? ३९ माझे हात व पाय पाहा तुम्हास मी दिसतो तोच मी अधिकाच्यांनी त्यास मरणदंड भोगण्यासाठी स्वाधीन केले आहे. मला स्पर्श करा आणि पाहा की, मला आहे तसे हाडमांस आणि त्यांनी त्यास वथस्तंभी खिळले. २१ आसी अशी आशा भूताला नसते.” ४० असे बोलून त्याने त्यास आपले हातपाय केली होती की, तोच एक आहे जो इसाएलाची मुक्तात करील दाखवले. तरीही त्यांच्या आनंदामुळे त्यांना ते खरे वाटेना. ४१ आणि या सगळ्याशिवाय हे सर्व घडून गेलेल्या गोष्टीला आज तरी आनंदामुळे विश्वास न धरता आश्र्यकित झाले तेक्का येशू तीम दिवस झालेत. २२ आणि आमच्या परिवारातील काही त्यांना न्हणाला, “येथे तुमच्याजवळ खाण्यासाठी काय आहे?” स्त्रियांनी आम्हास आश्र्यकित केले आहे. आज अगदी पहाटे ४२ मग त्यांनी त्यास भाजलेला माशाचा तुकडा दिला. ४३ त्याने त्या कबरेकडे गेल्या, २३ परंतु त्यांना त्याचे शेरीर सापडले तो घेतला व त्यांच्यासमोर खाल्ला. ४४ तो त्यांना म्हणाला, नाही. त्यांनी येऊन आम्हास सांगितले की, त्यांना देवदूतांचे “याच त्या गोष्टी ज्या मी तुम्हाबरोबर असताना सांगितल्या दर्शन झाले आणि देवदूतांनी सांगितले की, तो जिवत आहे. होत्या की, मोशेचे नियमशास्त्र, संदेशे आणि स्तोत्रे यामध्ये २४ तेक्का आमच्यातील काही कबरेकडे गेले आणि स्त्रियांनी माझ्याविषयी जे सांगितले आहे ते सर्व पूर्ण झालेच पाहिजे.” जसे सांगितले होते, तसेच त्यांना आढळले, पण त्यांनी त्यास ४५ नंतर शास्त्रलेख समजण्यासाठी त्याने त्यांची मने उघडली. पाहिले नाही.” २५ मग येशू त्यांना म्हणाला, “संदेश्यांनी ४६ मग तो त्यांना म्हणाला, “पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे सांगितलेल्या सर्व गोष्टींवर विश्वास ठेवण्यास तुम्ही अति मुर्ख की, खिस्ताने दुःख भोगावे आणि मरण पावलेल्यातून तिसऱ्या आणि मंद आहात. २६ खिस्तासाठी या सर्व गोष्टी सहन करणे दिवशी उठावे, ४७ आणि यरुशलेम शहरापासून आरंभ करून आणि म्हणून त्याने मोशेपासून सुरुवात करून आणि सर्व करण्यात यावी. ४८ या गोष्टींचे तुम्ही साक्षी आहात. ४९ पाहा, संदेश्यापर्यंत सांगून, शास्त्रलेखात त्याच्याविषयी काय लिहिले माझ्या पित्याने देऊ केलेली देणारी मी तुमच्याकडे पाठवतो; आहे ते सर्व त्याने त्यांना स्पष्ट करून सांगितले. २८ ज्या तुम्ही स्वर्गीय सामर्थ्यनि युक्त व्हाल तोपर्यंत या शहरात राहा.” खेड्याकडे ते जात होते, त्याच्याजवळ ते आले आणि येशूने ५० नंतर तो त्यांना बाबेर दूरवर बेथानीपर्यंत घेऊन गेला आणि असा बहाणा केला की, जणू काय तो पुढे जाणार आहे. २९ त्याने हात वर करून आशीर्वाद दिला. ५१ तो आशीर्वाद देत परंतु जास्त आग्रह करून ते म्हणाले, “आमच्याबरोबर राहा असतानाच तोपर्यंत आकाशात घेतला गेला. ५२ नंतर त्यांनी कारण संध्याकाळ झालीच आहे आणि दिवसीही मावळला त्याची उपासना केली व ते मोठ्या आनंदाने यरुशलेम शहरास आहे.” मग तो त्यांच्याबरोबर रहावयास आत गेला. ३० जेव्हा परतले. ५३ आणि ते परमेश्वराच्या भवनात देवाचा धन्यवाद तो त्यांच्याबरोबर जेवायला मेजासभोवती बसला, त्याने भाकर सतत करत राहिले.

योहान

सरळ करा, असे अरण्यात ओरडणाऱ्याची वाणी मी आहे.”

२४ आणि पाठविलेली माणसे परुश्यांपैकी होती. २५ आणि

१ प्रारंभी शब्द होता, शब्द देवासह होता आणि शब्द देव त्यांनी त्यास प्रश्न करून म्हटले, “आपण जर ख्रिस्त नाही किंवा होता. २ तोच प्रारंभी देवासह होता. ३ सर्वकाही त्याच्याद्वारे एलीया नाही किंवा तो सदेषाही नाही, तर आपण बापितस्मा झाले आणि जे काही झाले ते त्याने केल्यावांधून झाले नाही. का करता?” २६ योहानने त्यांना उत्तर दिले, “मी पाण्याने ४ त्याच्यामध्ये जीवन होते; आणि ते जीवन मनुष्यमात्राचा बापितस्मा करतो, पण तुम्ही ज्याला ओळखित नाही असा प्रकाश होते. ५ तो प्रकाश अंधारात प्रकाशतो; तरी अंधाराने एकजण तुम्हामध्ये उभा आहे. २७ तो माझ्यामागून येणारा त्यास स्वीकारले नाही. ६ देवाकडून पाठविलेला एक मनुष्य आहे, त्याच्या वहाणांचा बंद सोडावयास मी योग्य नाही.” २८ प्रकट झाला; त्याचे नाव योहान. ७ तो साक्षीकरीता, त्या याद्वेन्या पलीकडील बेथानीत योहान बापितस्मा करीत होता प्रकाशाविषयी साक्ष द्यावी म्हणून आला; यासाठी की सर्वांनी तेथे या गोष्टी घडल्या. २९ दुसऱ्या दिवशी येशूला आपल्याकडे त्याच्याद्वारे विश्वास ठेवावा. ८ योहान तो प्रकाश नव्हता, पण येताना पाहून योहान म्हणाला, “हा पाहा, जगाचे पाप हरण त्या प्रकाशाविषयी साक्ष द्यावी म्हणून आला. ९ जो खरा प्रकाश करणारा देवाचा कोकरा! ३० ज्याच्याविषयी मी म्हणालो होतो प्रत्येक मनुष्यास प्रकाशित करतो तो जगात येणार होता. ३० की, ‘माझ्यामागून एकजण येत आहे तो माझ्या पुढ्यांनी म्हणून मी आला, तरी त्याच्या स्वकीयांनी त्याचा स्वीकार केला नाही. पाण्याने बापितस्मा करीत आलो आहे.’” ३२ योहानाने अशी ११ पण जितक्यांनी त्याचा स्वीकार केला, म्हणजे त्याच्या साक्ष दिली की, “आत्मा कबुतरासारखा आकाशातून उत्तरत नावावर विश्वास ठेवला, तितक्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा असतांना आणि त्याच्यावर स्थिर राहिलेला मी पाहिला. ३३ अधिकार दिला. ३३ त्यांचा जन्म रक्त किंवा देहाची इच्छा मी तर त्यास ओळखत नव्हतो, तरी मी पाण्याने बापितस्मा किंवा मनुष्याची इच्छा यापासून झाला नाही, तर देवापासून करावा म्हणून ज्याने मला पाठवले त्याने मला सांगितले की, ‘तू झाला. ४४ शब्द देह झाला व त्याने आमच्यात वस्ती केली ज्या कोणावर आत्मा उत्तरत असतांना आणि स्थिर राहिलेला आणि आम्ही त्याचे गौरव पाहीले, ते पित्यापासून आलेल्या पाहशील तोच पवित्र आत्म्याने बापितस्मा करणारा आहे.’” ३४ एकुलत्या एकाचे गौरव असावे असे कृपेने व सत्याने परिपूर्ण मी स्वतः पाहिले आहे आणि साक्ष दिली आहे की, हा देवाचा होते. ४५ योहान त्याच्याविषयी साक्ष देतो आणि मोठ्याने पुत्र आहे.” ३५ त्यानंतर दुसऱ्या दिवशी योहान व त्याच्या म्हणतो, “ज्याच्याविषयी मी सांगितले की, माझ्यामागून जो शिष्यांतील दोघांसह उभा असता; ३६ येशूला जातांना न्याहाळून येत आहे तो माझ्यासमोर झाला आहे, कारण तो माझ्या पूर्वी पाहून म्हणाला, “हा पाहा, देवाचा कोकरा!” ३७ त्याचे हे होता, तो हाच आहे.” ३६ त्याच्या पूर्णतेतून आपल्या सर्वांना म्हणणे त्या दोघा शिष्यांनी ऐकले आणि ते येशूच्या मागोमाग कृपेवर कृपा मिळाली आहे. ३७ कारण नियमशास्त्र मोरेश्वाद्वारे निघाले. ३८ तेक्का येशू वळून त्यांना आपल्यामागे येताना पाहून देण्यात आले होते; कृपा व सत्य ही येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे झाली. म्हणाला, “तुम्ही काय शोधीता?” ते त्यास म्हणाले, “रब्बी, ३९ देवाला कोणीही कथीहि पाहिले नाही. जो देवाचा एकुलता (म्हणजे गुरुजी) आपण कोठे राहता?” ३९ तो त्यांना म्हणाला, एक पुत्र पित्याच्या उराशी असतो त्याने त्यास प्रकट केले आहे. “या म्हणजे पाहाल.” मग त्यांनी जाऊन तो कोठे राहतो ते ४१ आणि योहानाची साक्ष ही आहे; जेव्हा यदूटी अधिकाच्यांनी बघितले आणि ते त्यादिवशी त्याच्या येथे राहिले; तेक्का तो यस्त्वातेम शहराहून याजक व लेवी यांना त्यास विचारायला सुमारे चार वाजले होते. ४० योहानाचे बोलणे ऐकून त्याच्यामागे पाठवले की, “तू कोण आहे?” ४० त्याने उघडपणे कबूल केले, जे दोघे जण गेले, त्यांच्यापैकी एक शिमोन पेत्राचा भाऊ अंद्रिया नाकारले नाही, “मी ख्रिस्त नाही,” असे त्याने कबूल केले. ४१ हा होता. ४१ त्यास त्याचा सख्खा भाऊ शिमोन पहिल्याने तेक्का त्यांनी त्यास विचारले, “तर मग आपण कोण आहात? भेटला व त्यास म्हणाला, “आम्हास मसीहा (म्हणजे ख्रिस्त) एलीया आहात का?” तो म्हणाला, “मी नाही.” “आपण तो सापडला आहे.” ४२ त्याने त्यास येशूकडे आणले; येशूने सदेषा आहात काय?” त्याने उत्तर दिले, “मी नाही.” ४३ त्याच्याकडे न्याहाळून पाहून म्हटले, “तू योहानाचा पुत्र शिमोन यावरुन ते त्यास म्हणाले, “आपण कोण आहा? म्हणजे ज्यांनी आहेस. तुला केफा (म्हणजे पेत्र किंवा खडक) म्हणतील.” ४३ आम्हास पाठवले त्यांना आम्ही उत्तर देऊ. स्वतःविषयी आपले दुसऱ्या दिवशी त्याने गालील प्रांतात जाण्याचा बेत केला; आणि काय म्हणणे आहे?” ४३ तो म्हणाला, “यशया संदेश्याने तेक्का फिलिप्प त्यास भेटला; येशूने त्यास म्हटले, “माझ्यामागे सांगितल्याप्रमाणे ‘परमेश्वराचा मार्ग नीट करा ज्याच्या वाट ये.’” ४४ आता, फिलिप्प बेथसैदाचा, म्हणजे अंद्रिया व पेत्र

यांच्या नगराचा होता. ४५ फिलिप्पाला नथनेल भेटल्यावर नाहीत. १३ मग यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला व येशु तो त्यास म्हणाला, “ज्याच्याविषयी मोशेने नियमशास्त्रात यस्शलेम शहरास वर गेला. १४ आणि त्यास परमेश्वराच्या लिहिले व तसेच संदेश्यांनी लिहिले, तो म्हणजे योसेफाचा भवनात गुरे, मेंद्रे आणि कबुरे विकणारे आणि सराफ हे पुत्र येशु नासरेथकर आम्हास सापडला आहे.” ४६ नथनेल बसलेले आढळले. १५ तेव्हा त्याने दोन्यांचा एक कोरडा करून त्यास म्हणाला, “नासरेथमधून काहीतरी उत्तम निघू शकेल मेंद्रे व गुरे या सर्वांना परमेश्वराच्या भवनातून घालवून दिले. काय?” फिलिप्पाने त्यास म्हणाला, “येऊन पाहा.” ४७ नथनेल सराफाचा पैसाही ओतून टाकला आणि चौरंग पालथे केले. आपल्याकडे येत आहे हे येशूने बघितले व तो म्हणाला, “पाहा, १६ व त्याने कबुरे विकणांयांना म्हटले, “ह्यांना येथून काढा, हा खरा इसाएप्ली आहे, याच्यात कपट नाही.” ४८ नथनेल त्यास माझ्या स्वर्णीय पित्याच्या घराची बाजारपेठ करू नका.” १७ म्हणाला, “आपणांला माझी ओळख कोठली?” येशूने त्यास तेव्हा ‘तुझ्या भवनाविषयीचा आवेश मला ग्रासून टाकील,’ असा उत्तर दिले, “तुला फिलिप्पाने बोलावते त्यापूर्वी तू अंजिराच्या शास्त्रलेख असल्याचे त्याच्या शिष्यांना आठवले. १८ त्यावरून झाडाखाली होतास तेव्हाच मी तुला बघितले.” ४९ नथनेलाने यहूदी त्यास म्हणाले, “तुम्ही हे करता तर आम्हास तुमच्या उत्तर दिले, “रब्बी, आपण देवाचे पुत्र आहा, आपण इसाएलाचे अधिकाराचे काय विन्ह दाखवता?” ५० येशूने त्यांना उत्तर देऊन राजे आहात.” ५० येशूने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “मी तुला म्हटले, “तुम्ही हे परमेश्वराचे भवन मोळून टाका आणि मी तीन अंजिराच्या झाडाखाली पाहिले असे तुला सांगितले म्हणून तू ते दिवसात उभारीन.” ५० यावरून यहूदी अधिकारी म्हणाले, विश्वास ठेवतोस काय? तू याच्यापेक्षा मोठाचा गोषी पाहरील.” “परमेश्वराचे हे भवन बांधण्यास शेहावाळीस वर्षे लागली आणि ५१ आणखी तो त्यास म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, आणि तुम्ही हे तीन दिवसात उभारणार काय?” ५१ तो तर तुम्ही यापुढे आकाश उघडलेले आणि देवदूतांना छढताना व आपल्या शरीररूपी भवनाविषयी बोलला होता. ५२ म्हणून मनुष्याच्या पुत्रावर उत्तरत असताना पहाल.”

२ नंतर तिसऱ्या दिवशी गालील प्रांतातील काना नगरात एक

लग्न होते आणि येशूची आई तेथे होती. २ येशूला व त्याच्या शिष्यांनाही लग्नाचे आमत्रंग होते. ३ मग द्राक्षरस संपला तेव्हा, येशूची आई त्यास म्हणाली, “त्यांच्याजवळ द्राक्षरस नाही.” ४ येशू तिला म्हणाला, “मुली, याच्याशी तुझ्या माझ्या काय संबंध आहे? माझी वेळ अजून आली नाही.” ५ त्याची आई नोकरांना म्हणाली, “हा तुम्हास जे काही सांगेले ते करा.”

६ तेथे पाण्याचे सहा दगडी रांजन, यहूद्यांच्या शुद्धीकरणाच्या रीतीप्रामाणे ठेवलेले होते, त्यामध्ये दोन दोन, तीन तीन मण पाणी मावेल असे ते होते. ७ येशू त्यांना म्हणाला, “रांजन पाण्याने भरा.” आणि त्यांनी ते काठोकाठ भरले. ८ मग त्याने नोकरांना म्हणाला, “रब्बी, आपण देवाकङ्कू आलेले शिक्षक आहात सांगितले, “आता आता त्यातले काढून भोजनकारभाऱ्याकडे हे आम्ही जाणतो; कारण आपण जी चिन्हे करीत आहात घेऊन जा,” तेव्हा त्यांनी ते नेले. ९ द्राक्षरस बनलेले पाणी? ती कोणीही मनुष्य, त्याच्याबरोबर देव असल्याशिवाय करू भोजनकारभाऱ्याने जेव्हा चाखले आणि तो कुठला होता हे शकणार नाही.” ३ येशू त्यास म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे त्यास माहीत होते, तेव्हा भोजनकारभारी वराला बोलावून, १० त्यास येत नाही.” ४ निकदेम त्यास म्हणाला, “म्हातारा झालेला म्हटले, “प्रत्येक मनुष्य अगोदर चांगला द्राक्षरस वाढतो आणि मनुष्य कसा जन्म घेऊ शकेल? त्यास आपल्या आईच्या उदरात लोक यथेच्छ प्याले मग बेचव वाढतो, पण तू तर चांगला दुसऱ्यांदा जाणे व जन्म घेणे शक्य होईल काय?” ५ येशूने द्राक्षरस आतापर्यंत ठेवला आहेस.” ११ येशूने गालील प्रांतातील त्यास उत्तर दिले, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, पाण्यापासून व काना नगरात आपल्या अद्भुत चिन्हांचा हा प्रारंभ करून आपले गौरव प्रकट केले आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याच्यावर विश्वास प्रवेश करू शकत नाही. ६ देहापासून जन्मलेले देह आहे आणि ठेवला. १२ त्यानंतर तो, त्याची आई, त्याचे भाऊ व त्याचे आत्म्यापासून जन्मलेले आत्मा आहे. ७ तुम्ही पुन्हा जन्मले शिष्य खाली कफर्णहूमास गेले; पण ते तेथे फार दिवस राहिले पाहिजे, असे मी तुम्हास सांगितले याचे आश्वर्य मानू नका. ८

तो असे म्हणत असे हे तो मरण पावलेल्यातून उठल्यावर त्याच्या शिष्यांना आठवले आणि त्यांनी शास्त्रलेखावर व येशूने उच्चारलेल्या वचनावर विश्वास ठेवला. २३ आता वल्हांडण सणाच्या वेळी, तो यस्शलेम शहरात असता, त्याने केलेली चिन्हे पाहून पुष्कळ जणांनी त्याच्या नावावर विश्वास ठेवला. २४ असे असले तरी येशू त्यांना ओळखून असल्यामुळे त्यास स्वतःला त्यांच्यावर विश्वास नक्हता. २५ शिवाय, मनुष्याविषयी कोणीही साक्ष द्यावी याची त्यास गरज नक्हती; कारण मनुष्यात काय आहे हे तो ओळखीत होता.

३ परश्यांपैकी निकदेम नावाचा एक मनुष्य होता, तो यहूद्यांचा एक अधिकारी होता. २ तो रात्रीचा त्याच्याकडे येऊन भरा.” आणि त्यांनी ते काठोकाठ भरले. ३ येशू त्यास म्हणाला, “रब्बी, आपण देवाकङ्कू आलेले शिक्षक आहात सांगितले, “आता आता त्यातले काढून भोजनकारभाऱ्याकडे हे आम्ही जाणतो; कारण आपण जी चिन्हे करीत आहात घेऊन जा,” तेव्हा त्यांनी ते नेले. ४ द्राक्षरस बनलेले पाणी? ती कोणीही मनुष्य, त्याच्याबरोबर देव असल्याशिवाय करू भोजनकारभाऱ्याने जेव्हा चाखले आणि तो कुठला होता हे शकणार नाही.” ५ येशू त्यास म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे त्यास माहीत होते, तेव्हा भोजनकारभारी वराला बोलावून, १० त्यास येत नाही.” ६ निकदेम त्यास म्हणाला, “म्हातारा झालेला म्हटले, “प्रत्येक मनुष्य अगोदर चांगला द्राक्षरस वाढतो आणि मनुष्य कसा जन्म घेऊ शकेल? त्यास आपल्या आईच्या उदरात लोक यथेच्छ प्याले मग बेचव वाढतो, पण तू तर चांगला दुसऱ्यांदा जाणे व जन्म घेणे शक्य होईल काय?” ७ येशूने द्राक्षरस आतापर्यंत ठेवला आहेस.” ११ येशूने गालील प्रांतातील त्यास उत्तर दिले, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, पाण्यापासून व काना नगरात आपल्या अद्भुत चिन्हांचा हा प्रारंभ करून आपले गौरव प्रकट केले आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याच्यावर विश्वास प्रवेश करू शकत नाही. ८ देहापासून जन्मलेले देह आहे आणि ठेवला. १२ त्यानंतर तो, त्याची आई, त्याचे भाऊ व त्याचे आत्म्यापासून जन्मलेले आत्मा आहे. ९ तुम्ही पुन्हा जन्मले शिष्य खाली कफर्णहूमास गेले; पण ते तेथे फार दिवस राहिले पाहिजे, असे मी तुम्हास सांगितले याचे आश्वर्य मानू नका. १०

वारा पाहिजे तिकडे वाहतो आणि त्याचा आवाज तुम्ही ऐकता, दिले, “मनुष्यास स्वर्गातून दिल्यावाचून काहीच मिळू शकत पण तो कोठून येतो आणि कोठे जातो हे तुम्हास कळत नाही. नाही. २८ मी ख्रिस्त नाही, तर मी त्याच्यापुढे पाठिलेला आहे, जो कोणी आत्म्यापासून जन्मलेला आहे त्याचे असेच आहे.” याविषयी तुम्हीच माझे साक्षी आहात. २९ ज्याला वधू आहे तो १९ निकदेमाने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “या गोषी कशा होऊ वर आणि जो वराचा मित्र उभा राहून त्याचे बोलणे ऐकतो, शकतील?” ३० येशूने त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तू इसाएलाचे त्यास वराच्या वाणीने अत्यानंद होतो. तसा हा माझा आनंद गुरु असूनही तुम्हास या गोषी समजत नाही काय? ३१ मी पूर्ण झाला आहे. ३० त्याची वृद्धी व्हावी व माझा न्हास व्हावा तुम्हास खरे खरे सांगतो, जे आम्हास ठाऊक आहे ते आम्ही हे अवश्य आहे. ३१ जो वरून येतो तो सर्वाच्या वर आहे. जो सांगतो आणि आम्ही जे पाहिले आहे त्याची साक्ष देतो; पण पृथ्वीवरचा आहे तो पृथ्वीचा आहे आणि पृथ्वीवरचे बोलतो. जो तुम्ही आमची साक्ष मानत नाही. ३२ मी पृथ्वीवरच्या गोषी स्वर्गातून येतो तो सर्वाच्या वर आहे. ३३ जे त्याने पाहिले आहे व तुम्हास सांगितल्या असता तुम्ही विश्वास ठेवत नाही; मग, ऐकले आहे त्याविषयी तो साक्ष देतो आणि त्याची साक्ष कोणी मी स्वर्गातील गोषी जर तुम्हास सांगितल्या तर तुम्ही कसा मानत नाही. ३३ ज्याने त्याची साक्ष स्वीकारली आहे त्याने देव विश्वास ठेवाल? ३४ स्वर्गातून उत्तरलेला व स्वर्गात असलेला जो खरा आहे” यावर आपला शिक्का लावला आहे. ३५ कारण मनुष्याचा पुत्र त्याच्यावाचून कोणीही स्वर्गात घडून गेला नाही. ज्याला देवाने पाठवले आहे तो देवाची वचने बोलतो कारण तो १४ जसा मोरेने अरण्यात पितळेचा सर्प उंच केला होता तसे आत्मा मोजून मापून देत नाही. ३५ पिता पुत्रावर प्रीती करतो मनुष्याच्या पुत्रालाही उंच केले पाहिजे, ३६ यासाठी की, जो कोणी विश्वास ठेवतो त्यास त्याच्याठारी सार्वकालिक जीवन प्राप्त क्वावे. (aiōnios g166) ३६ कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की, त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला यासाठी की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्यास सार्वकालिक जीवन मिळवे. (aiōnios g166) ३७ कारण देवाने पुत्राला जगात पाठवले ते जगाचा न्याय करायला नाही, पण त्याच्याद्वारे जगाचे तारण क्वावे म्हणून पाठवले. ३८ जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा न्याय होणार नाही, पण जो विश्वास ठेवत नाही त्याचा न्याय झालेलाच आहे; कारण, त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला नाही. ३९ आणि न्याय हाच आहे की, जगात प्रकाश आला आहे; पण मनुष्यांनी प्रकाशापेक्षा अंधाराची आवड धरली, कारण त्यांची कृत्ये वाईट होती; ३० कारण जो कोणी वाईट कृत्ये करतो तो प्रकाशाचा द्रेष करतो आणि आपली कृत्ये उघडकीस येऊ नयेत म्हणून प्रकाशाकडे येत नाही. ३१ पण जो सत्य आचरतो तो प्रकाशाकडे येतो यासाठी की, आपली कृत्ये देवाच्या ठारी केलेली अहेत हे उघड क्वावे.” ३२ यानंदर येशू व त्याचे शिष्य यहूदीयाच्या प्रांतात आले आणि तेथे त्याच्याबोरबर राहून तो बापितिस्मा करत होता. ३३ आणि योहानादेखील शालिमाजवळ, एनोन येथे बापितिस्मा करीत होता; कारण तेथे पाणी पुष्कळ होते आणि लोक तेथे येऊन बापितिस्मा घेत असत. ३४ तोपर्यंत योहान तुरुंगात टाकला गेला नव्हता. ३५ मग योहानाच्या शिष्यांचा एका यहूद्याबोरबर शुद्धीकरणविषयी वादविवाद झाला. ३६ ते योहानाकडे येऊन त्यास म्हणाले, “रब्बी, यांदेनेच्या पलीकडे जो आपल्याबोरबर होता आणि आपण ज्याच्याविषयी साक्ष दिली तो बापितिस्मा करीत आहे आणि त्याच्याकडे सगळे जात आहेत.” ३७ योहानाने उत्तर

४ येशू योहानापेक्षा अधिक शिष्य करून त्यांचा बापितिस्मा करीत आहे हे प्रश्नयांच्या कानी गेले आहे असे जेकडा प्रभूला कळले. २ (तरी, येशू स्वतः बापितिस्मा करीत नव्हता पण त्याचे शिष्य करीत होते) ३ तेक्का तो यहूदीया प्रांत सोडून पुन्हा गालील प्रांतात गेला. ४ आणि त्यास शोमरोन प्रांतातून जावे लागले. ५ मग तो शोमरोन प्रांतातील सूखार नावाच्या नगरास आला. ते याकोबाने आपला मुलगा योसेफ याला दिलेल्या शेताजवळ होते. ६ तेथे याकोबाची विहीर होती. म्हणून प्रवासाने दमलेला येशू तसाच त्या विहीरजवळ बसला, तेक्का सुमारे दुपारचे बारा वाजले होते. ७ तेथे एक शोमरोनी स्त्री पाणी काढाण्यास आली. येशू तिला म्हणाला, “मला प्यायला दे.” ८ कारण त्याचे शिष्य गावात अन्न विकत घ्यायला गेले होते. ९ तेक्का ती शोमरोनी स्त्री त्यास म्हणाली, “आपण यहूदी असून माझीसारात्या एका शोमरोनी स्त्रीजवळ प्यायला पाणी मागता हे कसेद?” कारण यहूदी शोमरोनी लोकांबरोबर कोणतेही व्यवहारीक संबंध ठेवत नव्हते. १० येशूने तिला उत्तर दिले, “देवाचे दान म्हणजे काय आणि मला प्यायला दे असे तुला म्हणाणारा कोण आहे, हे तुला समजले असते तर तू त्याच्याजवळ मागितले असतेस आणि त्याने तुला जिवंत पाणी दिले असते.” ११ ती स्त्री त्यास म्हणाली, “साहेब, पाणी काढायला आपल्याजवळ काही नाही व विहीर तर खोल आहे, मग आपल्याजवळ ते जिवंत पाणी कोठून? १२ आमचा पूर्वज याकोब याने ही विहीर आम्हास दिली, तो स्वतः, त्याचे पुत्र व त्याची गुरेढोरे हिचे पाणी पीत असत.

त्याच्यापेक्षा आपण मोठे आहात काय?” १३ येशूने तिला उत्तर त्याचे कार्य सिद्धीस न्यावे हेच माझे अन्न आहे. ३५ अजून दिले, “जो कोणी हे पाणी पिईल त्यास पुन्हा तहान लागेल, चार महिन्यांचा अवकाश आहे, मग कापणी येईल, असे तुम्ही १४ परंतु मी देईन ते पाणी जो कोणी पिईल त्यास कधीही म्हणता की नाही? पाहा, मी तुम्हास म्हणतो, आपली नजर वर तहान लागणार नाही. जे पाणी मी त्यास देईन ते त्यांच्यामध्ये करून शेते पाहा; ती कापणीसाठी पांढी होऊन चुकली आहेत. सार्वकालिक जीवनासाठी उपलब्ध याण्याचा झारा होईल.” ३६ कापणारा मजुरी मिळवते व सार्वकालिक जीवनासाठी पीक (aiōn g165, aiōnios g166) १५ ती स्त्री त्यास म्हणाली, “साहेब, गोळा करतो; यासाठी की पेरणाच्याने व कापणी करणाच्यानेही मला तहान लागू नये व पाणी काढायला मला येथवर येणे भाग एकत्र आनंद करावा. (aiōnios g166) ३७ ‘एक पेरतो आणि पडून नये म्हणून ते पाणी मला दा.’” ३८ येशू तिला म्हणाला, “जा, दुसरा कापतो”, अशी जी म्हण आहे ती या बाबतीत खरी आहे. तुझ्या पतीला बोलावून आण.” ३९ ती स्त्री म्हणाली, “मला ३८ ज्यासाठी तुम्ही कष्ट केले नाहीत ते कापायला मी तुम्हास पती नाही.” येशूने तिला म्हटले, “तू ठीक बोललीस की, ‘तुला पाठवले. दुसर्यांनी कष्ट केले होते व तुम्ही त्यांच्या कष्टात पती नाही’; ३८ कारण तुला पाच पती होते आणि तुझ्याजवळ वाटेकरी झालेले आहात.” ३९ “मी केलेले सर्वकाही त्याने मला आता आहे तो तुझा पती नाही, हे तू खेरे बोललीस.” ४० ती सांगितले” अशी साक्ष देणाच्या त्या स्त्रीच्या बोलण्यावरून स्त्री त्यास म्हणाली, “साहेब, आपण संदेषे आहात हे आता त्या नगरातल्या पुष्कळ शोमरोनी लोकांनी त्याच्यावर विश्वास मला समजले. ४० आमच्या पूर्वजांनी याच डोंगरावर उपासना ठेवला. ४० म्हणून शोमरोनी त्याच्याकडे आल्यावर, त्यांनी केली आणि तुम्ही म्हणता की, जिथे उपासना केली पाहिजे ते त्यास आपल्याबरोबर रहायची विनंती केली; मग तो तेरे स्थान यरूशलेम शहरात आहे.” ४१ येशू तिला म्हणाला, “मुली, दोन दिवस राहिला. ४१ आणखी किंतीतरी लोकांनी त्याच्या माझ्यावर विश्वास ठेव की अशी घटका येत आहे, तुम्ही या वचनावरून विश्वास धरला. ४२ आणि ते त्या स्त्रीला म्हणाले, डोंगरावर किंवा यरूशलेम शहरात पित्याची उपासना करणार “आता तुझ्या बोलण्यावरूनच आम्ही विश्वास धरतो असे नाही, नाही, ४२ तुम्ही ज्याला औळखीत नाही अशाची उपासना कारण आम्ही स्वतः ऐकले आहे व हा खरोखर जगाचा तारणारा करतो; आम्हास ठाऊक आहे अशाची उपासना आम्ही करतो, आहे, हे आम्हास समजले आहे.” ४३ मग त्या दोन दिवसांनंतर, कारण यहूद्यांतूनच तारण आहे. ४३ तरी खेरे उपासक आत्म्याने तो तेथून गालील प्रांतात निघून गेला. ४४ कारण येशूने स्वतः व खरेपणाने सर्वर्यां पित्याची उपासना करतील अशी वेळ साक्ष दिली की, संदेष्याला स्वतःच्या देशात मान मिळत येत आहे, किंवुना आसीच आहे; कारण आपले उपासक नाही. ४५ म्हणून तो गालील प्रांतात आल्यावर गालीलकरांनी असेच असावेत, अशी पित्याची इच्छा आहे. ४६ देव आत्मा त्याचे स्वागत केले; कारण त्याने सणात यरूशलेम शहरात आहे; आणि त्याच्या उपासकांनी त्याची उपासना आत्म्याने व केलेल्या सर्व गोष्टी त्यांनी पाहिल्या होत्या; कारण तेही सणाला खरेपणाने केली पाहिजे.” ४७ ती स्त्री त्यास म्हणाली, “मी गेले होते. ४८ नंतर तो गालील प्रांतातील काना नगरात पुन्हा जाणते की, मसीहा ज्याला ख्रिस्त म्हणतात तो येणार आहे, हे आला. तेरे त्याने पाण्याचा द्राक्षरस केला होता. त्या स्थळी मला माहित आहे. तो येईल तेव्हा तो सर्व गोष्टी संगेल.” ४९ कोणीएक अंमलादार होता, त्याचा मुलगा कफर्णहूमात आजारी येशू तिला म्हणाला, “तुझ्यारी बोलणारा मीच तो आहे.” ४९ होता. ४९ येशू यहूदीया प्रांतातून गालील प्रांतात आला आहे हे इतक्यात त्याचे शिष्य आले आणि तो एका स्त्रीबरोबर बोलत ऐकून तो त्याच्याकडे गेला आणि त्याने खाली येऊन आपल्या आहे याचे त्यांना आश्रम वाटले, तरी कोणी असे म्हणले नाही मुलाला बरे करावे अशी त्याने विनंती केली कारण तो मरायला की, “आपण काय विचारत आहात?” किंवा “आपण तिच्याशी टेकला होता. ४८ त्यावर येशू त्यास म्हणाला, “तुम्ही चिन्हे का बोलत आहात?” ४८ ती स्त्री तेव्हा आपला पाण्याचा आणि अदूते बघितल्याशिवाय विश्वास ठेवणारच नाही.” ४९ घडा तेरेच टाकून नगरात गेली आणि लोकांस म्हणाली, ४९ तो अंमलादार त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, माझे मूल मरण्यापूर्वी “चला, मी केलेले सर्वकाही ज्याने मला सांगितले, तो मनूष्य आपण खाली येण्याची कृपा करा.” ५० येशू त्यास म्हणाला, पाहा, तोच ख्रिस्त असेल काय?” ५० तेव्हा ते नगरातून निघून “जा, तुमचा मुलगा वाचला आहे.” तेव्हा तो मनूष्य, त्यास त्याच्याकडे येऊ लागले. ५१ त्याचे शिष्य त्यास विनंती करून येशूने म्हटलेल्या वचनावर विश्वास ठेवून, आपल्या मागानी निघून म्हणाले, “रब्बी, काहीतरी खाऊन घ्या.” ५१ पण तो त्यांना गेला. ५२ आणि तो खाली जात असता त्याचे दास त्यास भेटून म्हणाला, “तुम्हास माहीत नाही असे अन्न माझ्याजवळ खायला म्हणाले, “आपला मुलगा वाचला आहे.” ५२ तेव्हा केव्हापासून आहे.” ५३ यावरून शिष्य एकमेकांस म्हणू लागले, “ह्याला त्याच्यात सुधारणा होऊ लागली म्हणून त्याने त्यांना प्रश्न केला कोणी खायला आणून दिले असेल काय?” ५४ येशू त्यांना आणि ते त्यास म्हणाले, “काल, दुपारी एक वाजता त्याचा ताप म्हणाला, “ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे करावे व गेला.” ५५ यावरून ज्या ताशी येशूने त्यास सांगितले होते की,

“तुमचा मुलगा वाचला आहे,” त्याच ताशी हे झाले असे पित्याने त्यावाचून काहीही त्यास स्वतः होऊन करता येत नाही; कारण ओळखले आणि त्याने स्वतः व त्याच्या सर्व धराण्याने विश्वास तो जे काही करतो ते पुत्रही तसेच करतो. २० कारण पिता ठेवला. ५४ येशू यहूदीया प्रांतातून गालील प्रांतात आल्यावर पुत्रावर प्रतीकी करतो आणि तो स्वतः जे काही करतो ते त्यास त्याने पुन्हा जे दुसरे चिन्ह केले ते हे.

५ त्यानंतर यहूदींचा सण होता आणि येशू यस्तशेम शहरास

वर गेला. २ यस्तशेम शहरास, मेंद्रे दरवाज्याजवळ एक तळे आहे, ज्याला इडी भाषेत बेथेसदा महणतात, त्याच्याजवळ पाच पडव्या आहेत. ३ त्यामध्ये रोगी, आंधळे, लंगडे, लुळे यांचा मोठा समुदाय पडलेला असे. ४ कारण की देवदूत वेळोवेळी तळ्यांत उतरून पाणी हलवत असे आणि पाणी हलवल्यानंतर त्यामध्ये प्रथम जो जाईल त्यास कोणताही रोग असला तरी तो बरा होत असे. ५ तेथे अडतीस वर्षांपासून आजारी असलेला कोणीएक मनुष्य होता. ६ येशूने त्यास पडलेले पाहिले व त्यास तसे पडून आता बराच काळ लोटला हे ओळखून त्यास म्हटले, “तुला बरे होण्याची इच्छा आहे काय?” ७ त्या आजारी मनुष्याने त्यास उत्तर दिले, “साहेब, पाणी हलविले जाते तेव्हा मला तळ्यात सोडायला माझ्याजवळ कोणी नाही; आणि मी जातो न जातो तोच दुसरा कोणीतरी माझ्या आधी उतरतो.” ८ येशू त्यास म्हणाला, “ऊठ, आपली बाज उचलून घेऊन चालू लाग.” ९ लगेच तो मनुष्य बरा झाला व आपली बाज उचलून चालू लागला. तो दिवस शब्दाथ दिवस होता. १० यावरून यहूदी त्या बन्या झालेल्या मनुष्यास म्हणाले, “आज शब्दाथ आहे, बाज उचलणे तुला योग्य नाही.” ११ त्याने त्यांना उत्तर दिले, “ज्याने मला बरे केले त्यानेच मला सांगितले की, आपली बाज उचलून घेऊन चालू लाग.” १२ त्यांनी त्यास विचारले, “आपली बाज उचलून चाल, असे ज्याने तुला म्हणले तो मनुष्य कोण आहे?” १३ पण तो कोण होता हे त्या बन्या झालेल्या मनुष्यास माहित नव्हते; कारण त्याठिकाणी लोकसमुदाय असल्यामुळे येशू निस्टून गेला होता. १४ त्यानंतर तो येशूला परमेश्वराच्या भवनात भेटला तेव्हा तो त्यास म्हणाला, “पाहा, तू बरा झाला आहेस, आतापासून पाप करू नकोस, करशील तर तुझे पूर्वीपेक्षा अधिक वाईट होईल.” १५ त्या मनुष्याने जाऊन यहूदींना सांगितले, “ज्याने मला बरे केले तो येशू आहे.” १६ या कारणावरून यहूदी येशूच्या पाठीस लागले, कारण तो शब्दाथ दिवशी अशी कामे करत असे. १७ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “माझा स्वर्णीय पिता आजपर्यंत काम करीत आहे आणि मीही काम करीत आहे.” १८ यामुळे तर यहूदी त्यास जीवे मारण्याची अधिकच खटपट करू लागले, कारण त्याने शब्दाथ मोडला एवढेच नाही, पण देवाला स्वतःचा पिता म्हणून त्याने स्वतःला देवासमान केले होते. १९ यावरून येशूने त्यांना उत्तर दिले; “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, पुत्र पित्याला जे काही करताना पाहतो

दाखवतो आणि तुम्ही आश्रम्य करावे म्हणून तो याहून मोठी कामे त्यास दाखवील. २१ कारण पिता जसा मरण पावलेल्यांना ठवून जिवंत करतो तसा पुत्रही पाहिजे त्यांना जिवंत करतो. २२ पिता कोणाचा न्याय करीत नाही, तर न्याय करण्याचे सर्व काम त्याने पुत्राकडे सोपवून दिले आहे. २३ यासाठी की जसा पित्याचा सन्मान करतात तसा पुत्राचाही सन्मान सर्वांनी करावा. जो पुत्राचा सन्मान करत नाही तो, ज्याने मला पाठवले, त्या पित्याचा सन्मान करत नाही. २४ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो माझी वचन ऐकतो आणि ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे आणि त्याच्यावर न्यायाचा प्रसंग येणार नाही; तो मरणातून जीवनात पार गेला आहे. (aiōnios g166) २५ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो की, मरण पावलेले लोक देवाच्या पुत्राचा आवाज ऐकतील व जे ऐकतील ते जिवंत होतील, अशी बेळ येत आहे, किंवडुना आता आलीच आहे. २६ कारण पित्याच्या ठायी जसे स्वतःचे जीवन आहे तसे पुत्राच्या ठायीही स्वतःचे जीवन असावे असे त्याने त्यास दिले. २७ आणि तो मनुष्याचा पुत्र आहे, या कारणास्तव न्यायनिवाडा करण्याचा अधिकारही त्यास दिला. २८ त्याचे आश्रम्य करू नका; कारण जेव्हा कबरात असलेले सर्व त्याचा आवाज ऐकतील अशी घटका येत आहे, २९ आणि ज्याने सर्कमे केली ते जीवनाच्या पुनरुत्थानासाठी व ज्यांनी दुष्कर्मे केली ते न्यायाच्या पुनरुत्थानासाठी बाहेर येतील. ३० मला स्वतः होऊन काही करता येत नाही. जसे मी ऐकतो तसा न्यायनिवाडा करतो आणि माझी निवाडा योग्य आहे कारण मी स्वतःच्या इच्छेप्रमाणे नाही तर ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे करायला पाहतो. ३१ मी जर स्वतःविषयी साक्ष दिली तर माझी साक्ष खरी नाही; ३२ माझ्याविषयी साक्ष देणारा दुसरा आहे; आणि मला माहीत आहे की, माझ्याविषयी तो साक्ष देतो ती साक्ष खरी आहे. ३३ तुम्ही योहानाकडे पाठवून विचारले व त्याने सत्याविषयी साक्ष दिली. ३४ पण मी मनुष्याची साक्ष मान्य करीत नाही, तथापि तुम्हास तारण प्राप्त क्वावे म्हणून मी हे सांगतो. ३५ तो जलता व प्रकाशणारा दिवा होता; आणि तुम्ही काही काळ त्याच्या प्रकाशात आनंद करण्यास मान्य झालात. ३६ परंतु माझ्याजवळ जी साक्ष आहे ती योहानाच्या साक्षीपेक्षा मोठी आहे, कारण जी कार्ये सिद्धीस नेण्याचे पित्याने माझ्याकडे सोपवले आहे, म्हणजे जी कार्ये मी करतो तीच माझ्याविषयी साक्ष देतात की, पित्याने मला पाठवले आहे. ३७ आणखी ज्या पित्याने मला पाठवले आहे त्यानेच माझ्याविषयी साक्ष दिली आहे. तुम्ही कधीही त्याची वाणी ऐकली नाही व त्याचे

स्वरूपही पाहिलेले नाही. ३८ त्याचे वचन तुम्ही आपणांमध्ये दृढ त्याने आपल्या शिष्यांना सांगितले, “उरलेले तुकडे गोळा करा, राखले नाही, कारण ज्याला त्याने पाठवले त्याच्यावर तुम्ही म्हणजे काही वाया जाऊ नये.” १३ मग जेवणाच्यांना पुरे विश्वास ठेवला नाही? ३९ तुम्ही शास्त्रलेख शोधता, कारण ज्ञाल्यावर त्यांनी जवाच्या पाच भाकरींचे उरलेले तुकडे गोळा करून बारा टोपल्या भरल्या. १४ तेव्हा त्याने केलेले चिन्ह मिळेल आणि तेच शास्त्रलेख माझ्याविषयी साक्ष देणारे आहेत. पाहून ती माणसे म्हणू लागली, “जगात जो संदेश येणार आहे (aiōnios g166) ४० पण तुम्ही आपल्याला जीवन मिळावे म्हणू तो खरोखर हाच आहे.” १५ मग ते येऊन आपणास राजा माझ्याकडे येऊ इच्छीत नाही. ४१ मी मनुष्याकडून प्रशंसा करून करण्याकरिता बळजबरीने धरण्याच्या बेतात आहेत हे ओळखून घेत नाही. ४२ परंतु मी तुम्हास ओळखले आहे की, तुमच्यात येशू पुन्हा डोंगरावर एकटाच निघून गेला. ४६ संध्याकाळ देवाविषयी प्रीती नाही. ४३ मी आपल्या स्वर्गीय पित्याच्या ज्ञाल्यावर त्याचे शिष्य खाली सरोवराकडे गेले; १७ आणि एका नावाने आलो आहे पण तुम्ही माझा स्वीकार करत नाही; दुसरा तारवात बसून सरोवराच्या दुसऱ्या बाजूस कर्फार्हूमकडे जाऊ कोणी स्वतःच्या नावाने आला तर तुम्ही त्याचा स्वीकार कराल. लागले. इतक्यात अंधार झाला होता आणि येशू त्यांच्याकडे ४४ जे तुम्ही एकमेकांकडून प्रशंसा करून घेता आणि जो एकच आला नव्हता. ४८ आणि मोठा वारा सूटून सरोवर खबळू लागले देव आहे त्याच्याकडून प्रशंसा करून घेण्याची खटपट करत होते. १९ मग त्यांनी सुमारे सहा किलोमीटर वल्हवून गेल्यावर नाही, त्या तुम्हास विश्वास ठेवता येणे कसे शक्य आहे? ४५ मी येशूला पाण्यावरून तारवाजवळ चालत येताना पाहिले आणि पित्यासमीर तुमच्यावर आरोप करीन, असे मानू नका. तुम्ही त्यांना भय वाटले. २० पण तो त्यांना म्हणाला, “मी आहे, भिक्ष ज्याच्यावर आशा ठेवता तो मोरेच तुमच्यावर आरोप लावणार नका.” २१ म्हणून त्यास तारवात घेण्याची त्यांना इच्छा झाली. आहे; ४६ कारण तुम्ही मोरेच विश्वास ठेवला असता तर तेवढ्यात त्यांला जायचे होते त्याठिकाणी तारू किनाच्यास माझ्यावर विश्वास ठेवला असता, कारण त्याने माझ्याविषयी लावले. २२ दुसऱ्या दिवशी जो लोकसमुदाय सरोवराच्या दुसऱ्या लिहिले आहे. ४७ पण तुम्ही त्याच्या लिखाणावर विश्वास ठेवत बाजूस उभा होता त्यांने पाहिले की, ज्या लहान होडीत त्याचे नाही, तर माझ्या वचनावर कसा विश्वास ठेवाल?”

६ या गोष्टी झाल्यानंतर येशू गालीलच्या सरोवराच्या दुम्या बाजूस गेला ज्याला तिबिर्य सरोवरसुद्धा म्हणतात. २ तेव्हा मोठा लोकसमुदाय त्याच्या मागोमाग चालला, कारण आजारी असलेल्यांवर तो जी चिन्हे करीत होता ती त्यांनी पाहिली होती. ३ येशू डोंगरावर जाऊन तेथे आपल्या शिष्यांबरोबर बसला. ४ आता वल्हांडण हा यहूद्यांचा सण जवळ आला होता. ५ तेव्हा येशू दृश्यी वर करून व लोकांचा जमाव आपल्याकडे येत आहे असे पाहून फिलिप्पाला म्हणाला, “आपण या लोकांसं खायला भाकरी कोठून विकत आणारार?” ६ हे तर त्याने त्याची परीक्षा पाहण्याकरता म्हटले; कारण आपण काय करणार आहोत हे त्यास ठाऊक होते. ७ फिलिप्पाने त्यास उत्तर दिले, “त्यांच्यातल्या प्रत्येकाने थोडे थोडे घेतले तरी दोनशे चांदीच्या नाण्याच्या भाकरी पुरणार नाहीत.” ८ त्याच्या शिष्यांतला एकजण, शिमोन पेत्राचा भाऊ अंद्रिया त्यास म्हणाला, ९ “येथे एक लहान मुलगा आहे. त्याच्याजवळ पाच जवाच्या भाकरी आणि दोन मासळ्या आहेत; परंतु इतक्यांना त्या कशा पुरणार?” १० येशू म्हणाला, “लोकांसं बसवा.” त्या जागी पुष्कळ गवत होते, तेव्हा तेथे जे सुमारे पाच हजार पुरुष होते ते बसले. ११ येशूने त्या पाच भाकरी घेतल्या आणि त्याने उपकार मानत्यावर त्या बसलेल्याना वाटून दिल्या. तसेच त्या मासळ्यांतून त्यांना हवे होते तितके दिले. १२ ते तृप्त झाल्यावर

शिष्य बसले होते त्याच्याशिवाय तेथे दुसरे तारू नव्हते आणि येशू आपल्या शिष्यांबरोबर त्या तारवावर चढला नव्हता. तर त्याचे शिष्य मात्र निघून गेले होते. २३ तरी प्रभूने उपकार मानत्यावर त्यांनी जेथे भाकर खाल्ली त्या ठिकाणाजवळ तिबिर्याहून दुसरी लहान तारवे आले होते. २४ तेथे येशू नाही व त्याचे शिष्यांनी नव्हते हे जेव्हा लोकांनी बघितले तेव्हा त्यांनीही होड्या घेतल्या व येशूला शोधीत ते कर्फार्हूमला आले. २५ आणि तो त्यांना सरोवराच्या पलीकडे भेटला तेव्हा ते त्यास म्हणाले, “रब्बी, आपण इकडे कधी आलात?” २६ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “मी तुम्हास खेरे खेरे सांगतो, तुम्ही चिन्हे बघितलीत म्हणून नाही, पण भाकरी खाऊन तृप्त झालात म्हणून माझा शोध करता. २७ नष्ट होणाऱ्या अन्नासाठी श्रम करू नका, पण सार्वकालिक जीवनाकरता, टिकणाऱ्या अन्नासाठी श्रम करा. मनुष्याचा पुत्र ते तुम्हास देईल, कारण त्याच्यावर देवित्याने शिक्का मारला आहे.” (aiōnios g166) २८ तेव्हा ते त्यास म्हणाले, “आम्ही देवाची कामे करावीत म्हणून काय करावे?” २९ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “देवाचे काम हेच आहे की, ज्याला त्याने पाठवले आहे त्याच्यावर तुम्ही विश्वास ठेवावा.” ३० म्हणून ते त्यास म्हणाले, असे कोणते चिन्ह आपण दाखवता की ते बधून आम्ही आपल्यावर विश्वास ठेवावा? आपण कोणते कृत्य करात? ३१ आमच्या पूर्वजांनी अरण्यात मान्ना खाल्ला; पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘त्याने त्यास स्वर्गातून भाकर खाण्यास दिली.’ ३२ तेव्हा येशू

त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, मोशेने तुम्हास देह खाल्ला नाही व त्याचे रक्त प्याला नाही तर तुमच्यामध्ये स्वर्गांतील भाकर दिली असे नाही, तर माझा पिता स्वर्गांतून जीवन नाही. ५४ जो माझा देह खातो आणि माझे रक्त पितो येणारी खरी भाकर तुम्हास देतो. ३३ कारण जी स्वर्गांतून उतरते त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त झाले आहे आणि मीच त्यास व जगाला जीवन देते तीच देवाची भाकर होय.” ३४ तेव्हा शेवटल्या दिवशी पुन्हा उठवीन. (aiōnios g166) ५५ कारण माझा ते त्यास म्हणाले, “प्रभूजी, ही भाकर आम्हास नित्य द्या.” देह खरे खाद्य आहे आणि माझे रक्त खरे पेय आहे. ५६ जो माझा ३५ तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “मीच जीवनाची भाकर आहे. देह खातो आणि माझे रक्त पितो तो माझ्यात राहतो आणि माझ्याकडे जो येतो त्यास कधीही भूक लागणार नाही आणि जो मी त्याच्यात राहतो. ५७ जसे जिवंत पित्याने मला पाठवले माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्यास कधीही तहान लागणार नाही. आणि मी जसा पित्यामुळे जगतो, तसे जो मला खातो तोसुद्धा ३६ परंतु तुम्ही मला पाहीले असताही विश्वास ठेवत नाही असे माझ्यामुळे जगेल. ५८ स्वर्गांतून उतरलेली भाकर हीच आहे. मी तुम्हास सांगितले. ३७ पिता जे मला देतो ते सर्व माझ्याकडे तुमच्या पूर्वजांनी भाकर खाल्ली तरी ते मरण पावले. हे तसे येईल आणि माझ्याकडे जो येतो त्यास मी कधीच घालवणार नाही. ही भाकर जो खातो तो सर्वकाळ जगेल.” (aiōn g165) ५९ नाही. ३८ कारण मी स्वर्गांतून आलो तो स्वतःच्या इच्छेप्रमाणे कफर्णहूमात शिक्षण देत असताना त्याने सभास्थानात या गोषी करायला नाही, पण ज्याने मला पाठवले त्याच्या इच्छेप्रमाणे सांगितल्या. ६० त्याच्या शिष्यांतील पुष्कळांनी हे ऐकून महटले, करायला आलो आहे. ३९ आणि ज्याने मला पाठवले त्याची “हे वचन कठीण आहे; हे कोण ऐकून घेऊ शकतो?” ६१ इच्छा हीच आहे की, त्याने मला जे सर्व दिले आहे त्यातून मी आपले शिष्य याविषयी कुरकुर करीत आहे हे मनात ओळखून काहीही हरवू नये, पण शेवटच्या दिवशी मी ते उठवावे. ६० येशू त्यांना म्हणाला, “ह्यामुळे तुम्ही अडखळता काय? ६२ माझ्या पित्याची इच्छा हीच आहे की, जो कोणी पुत्राला पाहून मनुष्याच्या पुत्राला तो आधी होता जेथे होता तेथे जर वर त्याच्यावर विश्वास ठेवतो, त्यास सार्वकालिक जीवन प्राप्त चढताना पाहाल तर? ६३ आत्मा जीवन देणारा आहे, देहापासून क्वावे; त्यास मीच शेवटच्या दिवशी उठवीन.” (aiōnios g166) ६१ काही लाभ घडवीत नाही. मी तुमच्याशी बोललो ती वचने आत्मा “मी स्वर्गांतून उतरलेली भाकर आहे” असे तो म्हणाला म्हणून आणि जीवन अशी आहेत. ६४ तरी विश्वास ठेवत नाहीत असे यहूदी त्याच्याविषयी कुरकुर करू लागले. ६२ तेव्हा ते म्हणाले, तुम्हासध्ये कित्येक आहेत” कारण कोण विश्वास ठेवत नाही “हा येशू योसेफाचा मुलगा नाही काय? याच्या पित्याला आणि आणि आपल्याला कोण धरून देईल, हे येशू पहिल्यापासून आईला आम्ही ओळखतो. आता हा कसे म्हणतो, मी स्वर्गांतून जाणत होता. ६५ तो म्हणाला, “म्हणून मी तुम्हास म्हणाले उतरलो आहेत?” ६३ येशूने त्यांना उत्तर देऊन महटले, “तुम्ही की, कोणीही मनुष्य, त्यास पित्याने ते दिल्याशिवाय, तो आपआपल्यात कुरकुर करू नका. ६४ ज्याने मला पाठवले आहे माझ्याकडे येऊ शकत नाही.” ६६ त्यांनंतर, त्याच्या शिष्यांतले त्या पित्याने आकर्षिल्याशिवाय कोणीही माझ्याकडे येऊ शकत पुष्कळजण पतर गेले आणि ते पुन्हा कधी त्याच्याबोरबर चालले नाही. त्यास शेवटल्या दिवशी मी उठवीन. ६५ संदेश्यांच्या नाहीत. ६७ तेव्हा येशू बाराजणांना म्हणाला, “तुमची पण ग्रंथात लिहीले आहे की, ‘ते सगळे देवाने शिकवलेले असे जायची इच्छा आहे काय?’” ६८ तेव्हा शिमोन पेत्रोने त्यास होतील”, जो पित्याकडून ऐकून शिकला आहे तो माझ्याकडे उत्तर दिले, “प्रभू, आम्ही कोणाकडे जाणार? सार्वकालिक येतो. ६६ जो देवापासून आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे असे नाही. ६७ मी आणि आम्ही विश्वास ठेवला आहे आणि जाणतो की, आपण तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो विश्वास ठेवतो त्यास सार्वकालिक देवाचे पवित्र पुरुष आपण आहात.” ६० येशूने त्यांना उत्तर जीवन प्राप्त झाले आहे. (aiōnios g166) ६८ मीच जीवनाची दिले, “मी तुम्हा बाराजणांना निवडून घेतले नाही काय? तरी भाकर आहे. ६९ तुमच्या पूर्वजांनी रानात मान्ना खाल्ला आणि ते मरण पावले. ७० पण स्वर्गांतून उतरणारी भाकर अशी आहे पुढी यहूदा इस्कार्योंत याच्याविषयी म्हणले होते; कारण बारा की ती जर कोणी खाल्ली तर तो मरणार नाही. ७१ स्वर्गांतून उतरलेली जिवंत भाकर मीच आहे. या भाकरीतून जो कोणी खाईल तो सर्वकाळ जगेल. जी भाकर मी देईन ती माझा देह असून ती जगाच्या जीवनासाठी आहे.” (aiōn g165) ७२ तेव्हा यहूद्यांनी आपआपल्यात वाद वाढवून महटले, “हा आम्हास आपला देह कसा खायला देऊ शकेल?” ७३ यावरून येशू त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राचा

७४ यानंतर येशू गालील प्रांतात फिरू लागला, कारण यहूदी अधिकारी त्यास ठार मारायला पाहत होते. म्हणून त्यास यहूदीया प्रांतात फिरवेसे वाटले नाही. २ यहूद्यांचा मंडपाचा सण जवळ आला होता. ३ म्हणून त्याचे भाऊ त्यास म्हणाले, “तू इशून नीघ आणि यहूदीया प्रांतात जा, म्हणजे तू करतोस

ती तुझी कामे तुझ्या शिव्यानीही पाहावीत. ४ जो कोणी २७ तरी हा कुठला आहे हे आम्हास ठाऊक आहे; पण ख्रिस्त प्रसिद्ध होऊ पाहतो तो गुप्तपणे काही करत नाही. तू या गोष्टी येईल तेव्हा तो कोठला आहे हे कोणालाही कळणार नाही.” २८ करीत असरील तर स्वतः जगाला प्रकट हो.” ५ कारण त्याचे यावरून येशू परमेश्वराच्या भवनात शिक्षण देत असता मोळयाने भाऊही त्याच्यावर विश्वास ठेवत नव्हते. ६ त्यावरून येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही मला ओळखता आणि मी कुठला आहे हे म्हणाला, “सणाला जाण्याची माझी वेळ अजून आलेली नाही; तुम्ही जाणता; तरीही मी आणण होऊन आलो नाही; ज्याने मला तुमची वेळ तर सर्वदा सिद्ध आहे. ७ जगाने तुमचा द्वेष करवा हे पाठवले तो खरा आहे त्यास तुम्ही ओळखत नाही. १९ मी तर शक्य नाही; पण ते माझा द्वेष करते, कारण मी त्याच्याविषयी त्यास ओळखतो, कारण मी त्याच्यापासून आहे व त्याने मला साक्ष देतो की, त्यांची कामे वाईट आहेत. ८ तुम्ही सणाला वर पाठवले आहे.” ३० यावरून ते त्यास धरण्यास पाहत होते, जा. मी या सणाला आताच वर जात नाही कारण माझी वेळ तरी कोणी त्याच्यावर हात टाकला नाही, कारण त्याची वेळ अजून पूर्ण झालेली नाही.” ९ असे त्यांना सांगून तो गालील अजून आली नव्हती. ३१ तेव्हा लोकसमुदायातील पुष्कळांनी प्रांतात राहिला. १० पण त्याचे भाऊ सणाला वर गेल्यानंतर त्याच्यावर विश्वास ठेवला व ते म्हणू लागले, “ख्रिस्त येईल तोसुधा, उघडपणे न जाता गुप्तपणे वर गेला. ११ तेव्हा, यहूदी तेव्हा याने केलेल्या चिन्हांपेक्षा तो काही अधिक काय करणार त्यास सणात शोधीत होते आणि म्हणत होते, “तो आहे तरी आहे?” ३२ लोकसमुदाय त्याच्याविषयी अशी कुजबुज करत कोठे?” १२ आणि लोकांतही त्याच्याविषयी पुष्कळ कुजबुज आहे हे परश्यांच्या कानावर गेले आणि मुख्य याजक लोक सुरु झाली. कोणी म्हणत होते, “तो चांगला आहे.” दुसरे कोणी व परश्यांनी त्यास धरण्यास कामदार पाठवले. ३३ यावरून म्हणत होते, “नाही, तो लोकांस फसवतो.” १३ तरी यहूदींच्या येशू त्यांना म्हणाला, “मी आणखी थोडा वेळ तुमच्याबरोबर भीतीमुळे कोणीही त्याच्याविषयी उघडपणे बोलत नसे. ४४ मग आहे मग ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे मी निघून जाणार सण अर्धा आटोपल्यावर येशू वर परमेश्वराच्या भवनात जाऊन आहे. ३४ तुम्ही माझा शोध कराल तरी मी तुम्हास सापडणार शिक्षण देऊ लागला. ४५ तेव्हा यहूदी आश्वर्य करून म्हणू लागले, नाही आणि जेथे मी असेन तेथे तुम्ही येऊ शकणार नाही.” ३५ “शिकल्यावाचून याला विद्या करी आली?” १६ त्यावरून येशूने यामुळे यहूदी आपसात म्हणाले, “हा आपल्याला सापडणार त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “माझी शिकवण माझी नाही तर नाही असा हा कोठे जाईल? हा ग्रीकमधील आपल्या पांगलेल्या ज्याने मला पाठविले त्याची आहे. १७ जो कोणी त्याच्या यहूदी लोकांस जाऊन त्यांस शिकवील काय? ३६ हा जे म्हणतो इच्छेप्रमाणे करण्याची इच्छा बाळगील त्यालाही शिकवण की, ‘तुम्ही माझा शोध कराल आणि मी तुम्हास सापडणार देवापासून आहे किंवा मी आपल्या मनाचे बोलतो हे समजेल. नाही आणि मी असेन तिथे तुम्ही येऊ शकणार नाही,’ हे १८ जो आपल्या मनाचे बोलतो, तो स्वतःचाच गौरव करतो, परंतु म्हणणे काय आहे?” ३७ मग सणाच्या शेवटल्या दिवशी म्हणजे आणणाला ज्याने पाठवले त्याचे गौरव जो पाहतो तो मनुष्य मोळवा दिवशी, येशू उथा राहून मोळयाने म्हणाला, “कोणी खरा आहे व त्याच्यामध्ये अनीती नाही. १९ मोशेने तुम्हास तहानलेला असेल तर त्याने माझ्याकडे यावे आणि प्यावे. ३८ जो नियमशास्त्र दिले की नाही? तर तुम्ही कोणीही नियमशास्त्र माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याच्या अंतकरणातून शास्त्रलेखात पाळीत नाही. तुम्ही मला ठार मारायला का पाहता?” २० सांगितल्याप्रमाणे जिवंत पाण्याच्या नद्या वाहतील.” ३९ लोकांनी त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तुला भूत लागले आहे. ज्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला त्यांना जो आत्मा मिळणार तुला ठार मारायला कोण पाहतो?” २१ येशूने त्यांना उत्तर होता, त्याच्याविषयी त्याने हे म्हटले. तोपर्यंत पवित्र आत्मा देऊन म्हटले, “मी एक कृत्य केले व त्यामुळे तुम्ही सर्व आश्वर्य दिलेला नव्हता, कारण अजून येशूचे गौरव झाले नव्हते. ४० करता. २२ मोशेने तुम्हास सुंता लावून दिली (तरी ती मोशेपासून लोकसमुदायातील कित्येकजण हे शब्द ऐकून म्हणत होते, नाही, पण पूर्वजांपासून आहे.) आणि तुम्ही शब्दाथ दिवशी “खरोखर, हा तो संदेशा आहे.” ४१ कित्येक म्हणाले, “हा मनुष्याची सुंता जर शब्दाथ दिवशी होते तर, तर मी शब्दाथ येणार आहे काय? ४२ दाविदाच्या वंशाचा आणि ज्या गावात दिवशी एका मनुष्यास अगदी बरे केले यामुळे तुम्ही माझ्यावर दावीद होता त्या बेथलेहेमातून ख्रिस्त येईल अस शास्त्रलेख रागावता काय? ४४ तोंड पाहून न्याय करू नका तर यथार्थ म्हणत नाही काय?” ४५ यावरून त्याच्यामुळे लोकात फूट न्याय करा.” २५ यावरून यरूशलेमकरापैकी कित्येकजण म्हणू झाली. ४६ त्यांच्यातील कित्येकजण त्यास धरायला पाहत होते, लागले, “ज्याला ठार मारायला पाहतात तो हाच नाही? मुख्य याजकांकडे व परश्यांकडे आले, तेव्हा ते त्यांना म्हणाले, हाच ख्रिस्त आहे, हे खरोखर अधिकाच्यांना कळले आहे काय? “तुम्ही त्यास का आणले नाही?” ४६ कामदार उत्तर दिले,

“कोणीही मनुष्य त्याच्यासारखा कधी बोलला नाही.” ४७ तेव्हा कोठून आलो आणि कोठे जाणार हे तुम्हास माहीत नाही. १५ परश्यांनी त्यांना उत्तर दिले, “तुम्हीपण फसलात काय? ४८ तुम्ही देहानुसार न्याय करता; मी कुणाचा न्याय करीत नाही. अधिकाच्यांपैकी किंवा परश्यांपैकी कोणी त्याच्यावर विश्वास १६ आणि जरी मी कोणाचा न्याय करतो, तरी माझा न्याय खरा ठेवला आहे काय? ४९ पण हा जो लोकसमुदाय नियमशास्त्र आहे कारण मी एकटा नाही तर मी आहे व ज्याने मला पाठवले जाणत नाही तो शापित आहे.” ५० पूर्वी त्याच्याकडे आलेला तोसुध्दा आहे. १७ तुमच्या नियमशास्त्रात असे लिहिले आहे आणि त्यांच्यातला एक असलेला निकदेम त्यांना म्हणाला. ५१ की, दोया मनुष्यांची साक्ष खरी आहे. १८ मी स्वतःविषयी साक्ष “एखाद्या मनुष्याचे ऐकण्याअगोदर आणि तो काय करतो याची देणारा आहे आणि ज्या पित्याने मला पाठवले आहे तोसुध्दा माहीती करून घेतल्यावाचून आपले नियमशास्त्र त्याचा न्याय माझ्याविषयी साक्ष देतो.” १९ यावरून ते त्यास म्हणाले, करते काय?” २० त्यांनी त्यास उत्तर देऊन म्हटले, “तुम्हीपण “तुम्हीपण येशूने उत्तर दिले, “तुम्ही मला किंवा गालील प्रांतातले आहात काय? शोधा आणि बघा, कारण माझ्या पित्यालाही ओळखत नाही. तुम्ही मला ओळखले असते गालील प्रांतातून संदेश उद्भवत नाही.” २१ मग ते सर्वजण तर माझ्या पित्यालाही ओळखले असते.” २० तो परमेश्वराच्या आपआपल्या घरी गेले.

२२ येशू जैतूनाच्या डोंगराकडे गेला, २ नंतर पहाटेस तो पुन्हा

परमेश्वराच्या भवनात आला, तेव्हा सर्व लोक त्याच्याकडे आले आणि तो बसून त्यांना शिकवू लागला. ३ तेव्हा व्यभिचार करत असतांना धरलेल्या एका स्त्रीला नियमशास्त्राचे शिक्षक व परश्यां यांनी त्याच्याकडे आणले व तिला मध्यभागी उभे करून ते त्यास म्हणाले, ४ “गुरुजी, ही स्त्री व्यभिचार करीत असताना धरण्यात आली. ५ मोशेने नियमशास्त्रात आम्हास अशी आज्ञा दिली आहे की, अशांना दगडमार करावी, तर आपण हिच्याविषयी काय म्हणता?” ६ त्यास दोष लावायला आपणास काहीतरी मिळावे म्हणून त्याची परीक्षा पाहण्याकरता ते असे म्हणाले. पण येशू खाली आणून आपल्या बोटाने जमिनीवर लिहू लागला. ७ आणि ते त्यास एकसारखे विचारत असता तो उठून त्यांना म्हणाला, “तुमच्यात जो कोणी निष्पाप असेल त्याने प्रथम तिच्यावर एक दगड टाकावा.” ८ मग तो पुन्हा खाली ओणवून जमिनीवर लिहू लागला. ९ हे शब्द ऐकून वृद्धातल्या वृद्धापासून तो सरळ शेवटल्या मनुष्यापर्यंत ते सर्व एकामागून एक निधून गेले, येशू एकटा राहिला आणि ती स्त्री मध्यभागी उभी होती. १० नंतर येशू उठला व त्या स्त्रीशिवाय तेथे कोणीही नाही असे पाहून तिला म्हणाला, “मुली, तुला दोष देणारे कोठे आहेत? तुला कोणी दंड ठरवला नाही काय?” ११ ती म्हणाली, “प्रभूजी, कोणी नाही.” तेव्हा येशू तिला म्हणाला, “मी देखील तुला दोषी ठरवीत नाही; जा, यापुढे पाप करू नको.” १२ पुढे येशू पुन्हा त्यांना म्हणाला, “मीच जगाचा प्रकाश आहे; जो मला अनुसरतो तो अंधारात चालाणारच नाही, तर त्याच्याजवळ जीवनाचा प्रकाश राहील.” १३ यावरून परश्यां त्यास म्हणाले, “तुम्ही स्वतःविषयी साक्ष देता, तुमची साक्ष खरी नाही.” १४ येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “मी स्वतःविषयी साक्ष दिली तरी माझी साक्ष खरी आहे, कारण मी कोठून आलो आणि कोठे जाणार हे मला माहीत आहे; पण मी

भवनात शिकवीत असताही वचने जामदारखान्यात बोलला; पण कोणीही त्याच्यावर हात टाकले नाहीत, कारण त्याची वेळ अजून आलेली नक्ती. १५ पुन्हा तो त्यांना म्हणाला, “मी निधून जातो आणि तुम्ही माझा शोध कराल व तुम्ही आपल्या पापात मराल, मी जेथे जातो तिकडे तुम्ही येऊ शकत नाही.” १६ यावर यहूदी म्हणाले, “हा आमहत्या करणार काय? कारण हा म्हणतो की, मी जाईन तिथे तुम्हास येता येणार नाही.” १७ तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही खालचे आहात, मी वरचा आहे; तुम्ही या जगाचे आहा, मी या जगाचा नाही. १८ म्हणून मी तुम्हास सांगितले की, तुम्ही तुमच्या पापात मराल; कारण, मी तो आहे असा तुम्ही विश्वास न धरल्यास तुम्ही आपल्या पापात मराल.” १९ यावरून ते त्यास म्हणाले, “तू कोण आहेस?” येशू त्यांना म्हणाला, “पहिल्यापासून तुम्हास जे सांगत आलो तेच नाही का? २० मला तुमच्याविषयी पुष्कळ बोलायचे आहे व न्यायनिवाडा करायचा आहे, पण ज्याने मला पाठवले तो खरा आहे आणि ज्या गोषी मी त्याच्याकडून ऐकल्या त्या मी जगाला सांगतो.” २१ तो त्यांच्याशी पित्याविषयी बोलत होता हे त्यांना कळले नाही. २२ तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “तुम्ही जेव्हा मनुष्याच्या पुत्राला उंच कराल तेव्हा तुम्हास हे कळेल की तो मी आहे आणि मी स्वतः काही करीत नाही तर पित्याने मला सांगितल्याप्रमाणे मी हे करतो. २३ ज्याने मला पाठवले तो माझ्याबरोबर आहे; त्याने मला एकटे सोडले नाही; कारण मी नेहमी त्यास आवडणाऱ्या गोषी करतो.” २४ येशू हे बोलत असता पुष्कळ जणांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. २५ ज्या यहूदींनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला त्यांना येशू म्हणाला, “तुम्ही माझ्या वचनात राहिला तर खरोखर माझे शिष्य आहात. २६ तुम्हास सत्य समजेल आणि सत्य तुम्हास बंधनसुर्क करील.” २७ त्यांनी त्यास उत्तर दिले, “आम्ही अब्राहामाचे वंशज आहोत आणि कधीही कोणाचे दास झालो नाही. तुम्ही आम्हास कसे म्हणता की, तुम्ही स्वतंत्र केले जाल?” २८ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो कोणी पाप करतो तो

पापाचा दास आहे. ३५ दास सर्वकाळ घरात राहत नाही; पुत्र दिले, “मी स्वतःचे गौरव केले तर माझे गौरव काहीच नाही, सर्वकाळ घरात राहत. (aiōn g165) ३६ म्हणून जर पुत्राने तुम्हास माझे गौरव करणारा माझा स्वर्गीय पिता आहे, तो आमचा देव बंधनमुक्त केले तर तुम्ही, खरोखर, बंधनमुक्त व्हाल. ३७ मी आहे असे तुम्ही त्याच्याविषयी म्हणता. ५५ तरी तुम्ही त्यास जाणतो की, तुम्ही अब्राहामाचे वंशज आहात, तरी तुमच्यामध्ये ओळखले नाही, मी त्यास ओळखतो आणि मी त्यास ओळखत माझ्या वचनाला जागा नाही, म्हणून तुम्ही मला जीवे मारायला नाही असे जर मी म्हणेन, तर मी तुमच्यासारखा लबाड ठरेन. पाहता. ३८ मी पित्याजवळ जे पाहिले ते बोलतो, तसेच तुम्ही पण, मी त्यास ओळखतो आणि त्याचे वचन पाळतो. ५६ आपल्या पित्याकडून जे ऐकले ते करता.” ३९ त्यांनी त्यास माझा दिवस बघायला तुमचा पिता अब्राहाम उल्लसीत झाला; उत्तर दिले, “अब्राहाम आमचा पिता आहे.” येशु त्यांना म्हणाला, तो त्याने पाहिला व त्यास आनंद झाला.” ५७ यहूदी त्यास “तुम्ही अब्राहामाची मुले आहात तर अब्राहामाची कृत्ये कराल. म्हणाले, “तुम्हास अजून पन्नास वर्षे झाली नाहीत आणि तुम्ही ४० परंतु ज्याने देवापासून ऐकलेले सत्य तुम्हास सांगितले अब्राहामाला पाहिले आहे काय?” ५८ येशु त्यांना म्हणाला, त्या मनुष्यास म्हणजे मला तुम्ही आता ठार मारायला पाहता. “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, अब्राहामाचा जन्म झाला त्यापूर्वी अब्राहामाने असे केले नाही. ५९ तुम्ही आपल्या पित्याच्या कृत्ये मी आहे.” ६० यावरुन त्यांनी त्यास मारायला दगड उचलले, करता.” ते त्यास म्हणाले, “आमचा जन्म व्यभिचारापासून पण येशु परमेश्वराच्या भवनामधून गुप्तपणे निघून गेला. झाला नाही. आम्हास एकच पिता म्हणजे देव आहे.” ५२ येशूने १ तो तिकडून पुढे जात असता एक जन्मपासूनचा आंधळा मनुष्य त्याच्या दृशीस पडला. २ तेव्हा त्याच्या शिष्यांनी त्यास विचारले, “रब्बी, कोणाच्या पापामुळे हा असा आंधळा जन्मास आला? याच्या की याच्या आई-वडीलांच्या?” ३ येशूने उत्तर दिले, “ह्याने किंवा याच्या आई-वडीलाने पाप केले असे नाही, तर याच्याठारी देवाची कार्ये प्रकट क्वावीत म्हणून हा असा जन्मास आला. ४ ज्याने मला पाठवले त्याची कामे दिवस आहे तोपर्यंत आपल्याला केली पाहिजेत. रात्र येणार आहे. तिच्यात कोणालाही काम करता येणार नाही. ५ मी जगात आहे तोपर्यंत मी जगाचा प्रकाश आहे.” ६ असे बोलून तो जमिनीवर थुंकला व थुंकिने त्याने चिखल केला, तो चिखल त्याच्या डोळ्यांस लावला. ७ आणि त्यास म्हटले, “जा, शिलोहाच्या तळ्यात धू.” (याचा अर्थ पाठवलेला) म्हणून त्याने जाऊन धुतले आणि तो डोळस होऊन पाहू लागला. ८ म्हणून त्याचे शेजारी व ज्यांनी त्यास भीक मागाताना पूर्वी पाहिले होते ते म्हणाले, “तो जो बसून भीक मागात असे तो हाच ना?” ९ कोणी म्हणाले, “हा तो आहे.” दुसरे म्हणाले, “नाही, हा त्याच्यासारखा आहे.” पण तो म्हणाला, “मी तोच आहे.” १० म्हणून ते त्यास म्हणाले, “मग तुझे डोळे कसे उघडले?” ११ त्याने उत्तर दिले, “येशु नावाच्या मनुष्याने चिखल करून माझ्या डोळ्यांस लावला आणि तो मला म्हणाला, ‘शिलोहवर जाऊन धू’ मी जाऊन धुतले आणि मला दिसू लागले.” १२ तेव्हा त्यांनी म्हटले, “तो कोठे आहे?” तो म्हणाला, “मला माहीत नाही.” १३ तो जो पूर्वी आंधळा होता त्यास त्यांनी परश्यांकडे नेले, १४ ज्यादिवशी येशूने चिखल करून त्याचे डोळे उघडले तो दिवस शब्दाथ होता. १५ म्हणून परश्यांनीही त्यास पुन्हा विचारले. “तुला कसे दिसू लागले?” आणि तो त्यांना म्हणाला, “त्याने माझ्या डोळ्यांस चिखल लावला, तो मी धुऊन टाकल्यावर,

परश्यांनी त्यास अपमान करतो आणि तुम्ही माझी अपमान करता. ५० मी स्वतःचे गौरव करू पाहत नाही; ते पाहणारा व न्यायिनिवाडा करणारा आहेच. ५१ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जर कोणी माझे वचने पाळील तर त्यास मरणाचा अनुभव कथीही येणार नाही.” (aiōn g165) ५२ यहूदी लोक त्यास म्हणाले, “आता आम्हास कळले की, तुम्हास भूत लागले आहे. अब्राहाम मरण पावला आणि सदेशेही मरण पावले; आणि तुम्ही म्हणता की, कोणी माझे वचन पाळील तर तो कथी मरण अनुभवणार नाही. (aiōn g165) ५३ आमचा पिता अब्राहाम मरण पावला; त्याच्यापेक्षा तुम्ही मोठे आहात काय? आणि सदेशेही मरण पावले; तुम्ही स्वतःला काय समजता?” ५४ येशूने उत्तर

मला दिसू लागले.” १६ तेव्हा परश्यांतील कित्येक म्हणाले, पापात जन्मलास आणि तू आम्हास शिकवतोस काय?” आणि “हा मनुष्य देवापासून नाही, कारण तो शब्दाथ पाळीत नाही.” त्यांनी त्यास बाहेर घालवले. ३५ त्यांनी त्यास बाहेर घालवले हे पण दुसरे म्हणाले, “जो मनुष्य पापी आहे तो असली चिन्हे येशूने ऐकले; आणि त्यास तो सापडल्यावर तो त्यास म्हणाला, कशी करू शकतो?” १७ म्हणून, पुन्हा ते त्या आंधळ्याला “तू मनुष्याच्या पुत्रावर विश्वास ठेवतोस काय?” ३६ त्याने उत्तर म्हणाले, “त्याने जे जर तुझे डोळे उघडले तर तू त्याच्याविषयी काय दिले, “साहेब, मी त्याच्यावर विश्वास ठेवावा असा तो कोण म्हणतोस?” तो म्हणाला, “तो एक संदेश आहे.” ४८ म्हणून आहे?” ३७ येशूने त्यास म्हटले, “तू त्यास पाहिले आहे आणि यहूदी अधिकाऱ्यांनी ज्याला दृष्टी आली होती त्याच्याविषयी तुझ्याबरोबर आता बोलत आहे तोच तो आहे.” ३८ तो म्हणाला, त्याच्या आई-वडीलांना बोलवून विचारपूस करीपर्यंत, तो पूर्वी “प्रभूजी, मी विश्वास ठेवतो.” आणि त्याने त्यास नमन केले. ३९ आंधळा असून व आता डोळस झाला आहे, यावर विश्वास तेव्हा येशू म्हणाला, “मी न्यायनिवाड्यासाठी या जगात आलो ठेवला नाही. १९ त्यांनी त्यांना विचारले, “तुमचा जो मुलगा आहे; यासाठी की, ज्यांना दिसत नाही त्यांना दिसावे आणि आंधळा जन्मला म्हणून तुम्ही म्हणता तो हा आहे काय? मग ज्यांना दिसते त्यांनी आंधळे क्वावे.” ४० तेव्हा परश्यांतील जे आता त्यास कसे दिसते?” २० त्याच्या आई-वडीलांनी उत्तर त्याच्याबरोबर होते त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या; आणि ते त्यास दिले, “हा आमचा मुलगा आहे; आणि हा आंधळा जन्मला म्हणाले, “आम्ही पण आंधळे आहोत काय?” ४१ येशू त्यांना होता हे आम्हास माहीत आहे. ३१ तरी आता त्यास कसे दिसू म्हणाला, “तुम्ही आंधळे असता तर तुम्हास पाप नसते, परंतु लागले हे आम्हास माहीत नाही किंवा त्याचे डोळे कोणी उघडले तुम्ही म्हणता की, ‘आम्हास आता दिसते’, म्हणून तुमचे पाप हेही आम्हास माहीत नाही. त्यास विचारा, तो वयात आलेला तसेच राहते.”

आहे, तो स्वतःविषयी सांगेल.” २२ त्याच्या आई-वडीलांना यहूदी अधिकाऱ्यांचे भय होते म्हणून ते असे म्हणाले, कारण, तो ख्रिस्त आहे असे कोणी पतकरल्यास त्यास सभास्थानातून घालवावे, असे यहूदांचे आधीच एकमत झाले होते. ३३ यामुळे त्याच्या आई-वडीलांनी म्हटले, “तो वयात आलेला आहे, त्यास विचारा.” २४ तेव्हा जो मनुष्य आंधळा होता त्यास त्यांनी दुसऱ्यांदा बोलवावे आणि ते त्यास म्हणाले, “देवाचे गोरख कं; हा मनुष्य पापी आहे हे आम्ही जाणतो.” २५ यावरून त्याने उत्तर दिले, “तो पापी आहे किंवा नाही हे मी जाणत नाही. मी एक गोंड जाणतो; मी पूर्वी आंधळा होतो आणि आता मला दिसते.” २६ म्हणून ते त्यास म्हणाले, “त्याने तुला काय केले? त्याने तुझे डोळे कसे उघडले?” २७ त्याने त्यांना उत्तर दिले, “मी तुम्हास आताच सांगितले, तरी तुम्ही ऐकले नाही; ते पुढी ऐकायची इच्छा का करता? तुम्हीही त्याचे शिष्य होऊ पाहता काय?” २८ तेव्हा त्यांनी त्याची निंदा करून आणि ते त्यास म्हणाले, “तू त्याचा शिष्य अहेस; आम्ही मोशेचे शिष्य अहोत. २९ देव मोशेबरोबर बोलला हे आम्हास माहीत आहे. हा कोठला आहे हे आम्हास माहीत नाही.” ३० त्या मनुष्याने त्यांना उत्तर दिले “हेच तर मोठे आश्वर्य आहे की, हा कोठला आहे हे तुम्हास माहीत नाही; आणि तरी त्याने माझे डोळे उघडले. ३१ आपल्याला हे माहीत आहे की, देव पापी लोकांचे ऐकत नाही, तर जो मनुष्य देवाचा उपासक आहे आणि जो त्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो त्याचे तो ऐकतो. ३२ आंधळा जन्मलेल्या कोणाचे डोळे उघडल्याचे युगाच्या आरंभापासून कधी कोणाच्या ऐकण्यात आले नव्हते. (aiōn g165) ३३ हा जर देवापासून नसता तर याला काही करता आले नसते.” ३४ त्यांनी त्यास म्हटले, “तू सर्वस्वी

१० “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, जो मेंढवाड्यांत दरवाजातून न जातां दुसरीकडून चढून जातो, तो चोर आणि लुटाऱ्याहे. २ जो दरवाजाने आत जातो तो मेंढपाळ आहे. ३ त्याच्यासाठी द्वारपाल दरवाजा उघडतो आणि मेंढे त्याची वाणी ऐकतात. तो आपल्या मेंढरांना ज्याच्या त्याच्या नावाने हाक मारतो आणि त्यांना बाहेर नेतो; ४ आणि आपली सर्व मेंढे बाहेर काढल्यावर तो त्यांच्यापुढे चालतो आणि मेंढे त्याच्यामागे चालतात; कारण ती त्याचा वाणी ओळखतात. ५ ती परक्याच्या मागे कधीच जाणार नाहीत, तर ती त्याच्यापासून पळतील; कारण ती परक्याची वाणी ओळखीत नाहीत.” ६ येशूने त्यांना हा दाखला सांगितला. तरी ज्या गोष्टी तो त्यांच्याबरोबर बोलला त्या काय आहेत हे त्यांना समजले नाही. ७ म्हणून येशू त्यांना पुढी म्हणाला, “मी तुम्हास खरे खरे सांगतो की, मी मेंढारांचे द्वार आहे. ८ जे माझ्या पूर्वी आले ते सर्व चोर आणि लुटाऱ्याहेत, त्याचे मेंढरांनी ऐकले नाही. ९ मी द्वार आहे; माझ्याद्वारे कोणी आत जाईल तर त्याचे तारण होईल; तो आत येईल आणि बाहेर जाईल आणि त्यास खावयास मिळेल. १० चोर तर, तो केवळ चोरी, घाट व नाश करायला येतो. मी तर त्यांना जीवन प्राप्ती व्हावी व विपुलपणे व्हावी म्हणून आलो आहे. ११ मी उत्तम मेंढपाळ आहे; उत्तम मेंढपाळ मेंढरांकरिता आपला जीव देतो. १२ जो मेंढपाळ नाही तर मोलकरीच आहे आणि ज्याची स्वतःची मेंढे नाहीत, तो लांडग्याला येत असलेले पाहून मेंढे सोडून पळून जातो; आणि लांडगा त्यांच्यावर झाडप घालून धरतो त्याची दाणादाण करतो. १३ मोलकरी पळून जातो कारण तो मोलकरीच आहे आणि त्यास मेंढरांची काळजी नाही. १४

मी उत्तम मेंढपाळ आहे; आणि, जसा पिता मला ओळखतो देवाचा पुत्र आहे असे म्हटल्यावरून तुम्ही ‘दुर्भाषण करता’ असे आणि मी पित्याला ओळखतो तसे जे माझे आहेत त्यांना मी तुम्ही मला म्हणता काय? ३७ मी जर माझ्या पित्याची कामे ओळखतो आणि जे माझे आहेत ते मला ओळखतात; ४५ करीत नसेन तर माझ्यावर विश्वास ठेवू नका. ३८ पण जर मी आणि मी मेंढरांसाठी आपला जीव देतो. ४६ या मेंढवाड्यातली ती करीतो तर माझ्यावर विश्वास न ठेवला तरी त्या कामांवर नाहीत अशी माझी दुसरी मेंढरे आहेत; तीही मला आणली विश्वास ठेवा. अशासाठी की, माझ्यामध्ये पिता आहे आणि पाहिजेत आणि ती माझी वाणी ऐकतील. मग एक कल्प पित्यामध्ये मी आहे हे तुम्ही ओळखून घ्यावे.” ३९ ते त्यास आणि एक मेंढपाळ असे होईल. ४७ मी आपला जीव परत पुन्हा धरावयास पाहू लागले, परंतु तो त्यांच्या हाती न लागता घेण्याकरिता देतो म्हणून पिता माझ्यावर प्रीती करतो. ४८ निघून गेला. ४९ मग तो पुन्हा यांदेनेच्या पलीकडे जेथे योहान कोणी तो माझ्यापासून घेत नाही. तर मी होऊनच तो देतो. पहिल्याने बापित्स्मा करीत असे त्याठिकाणी जाऊन राहिला. मला तो देण्याचा अधिकार आहे आणि मला तो परत घेण्याचा ४१ तेव्हा पुष्कळ लोक आले; ते म्हणाले, “योहानाने काही चिन्ह अधिकार आहे. ही आज्ञा मला माझ्या पित्यापासून मिळाली केले नाही हे खेर आहे, तरी योहानाने याच्याविषयी जे काही आहे.” ४९ म्हणून या शब्दांवरून यूहूदी लोकात पुन्हा फूट सांगितले ते सर्व खेरे आहे.” ४२ तेरेथे पुष्कळ जणांनी त्याच्यावर पडली. ४० त्यांच्यातील पुष्कळजण म्हणाले, “त्याला भूत विश्वास ठेवला.

लागले आहे आणि तो वेडा आहे. तुम्ही त्याचे का ऐकाता?” ४१

११ आता बेथानीतील लाजर नावाचा एक मनुष्य आजारी होता. हे मरीया व तिची बहीण मार्था या त्याच गावच्या भूताला आंधक्याचे डोळे उघडता येतात काय?” ४२ तेव्हा होत्या. २ तिने सुवासिक तेल घेऊन प्रभूला लावले व आपल्या यरूशलेम शहरात पुनःस्थापनेचा सण असून दिवाळा होता. ४३ केसानी त्याचे पाय धुतले ती हीच मरीया होती आणि तिचा आणि येशू परमेश्वराच्या भवनात शलमोनाच्या देवडीत फिरत होता. ४४ म्हणून यूहूदी लोक त्याच्याभोवती जमले आणि त्यास म्हणाले, “आपण कोठवर आमची मने संशयात ठेवणार? तुम्ही ख्रिस्त असाल तर आम्हास उघडपणे सांगा.” ४५ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “मी तुम्हास सांगितले तरी तुम्ही विश्वास ठेवत नाही, कारण तुम्ही माझ्या मेंढरांपैकी नाही. ४६ माझी मेंढरे माझी वाणी ऐकतात, मी त्यांना ओळखतो आणि ती माझ्यामागे येतात. ४७ मी त्यांना सार्वकालिक जीवन देतो; त्यांचा कथीही नाश होणार नाही. आणि कोणी त्यांना माझ्या हातातून हिसकावून घेणार नाही.

(aiōn g165, aiōnios g166) ४८ पित्याने मला जे दिले ते सर्वाहून मोठे आहे आणि पित्याच्या हातातून ते कोणी हिसकावून घेऊ शकत नाही. ४९ मी आणि पिता एक आहोत.” ४३ तेव्हा यूहूदी लोकांनी त्यास दगडमार करायला पुन्हा दगड उचलले. ४१ येशू त्यांना म्हणाला, “मी माझ्या स्वर्गीय पित्याकडची पुष्कळ चांगली कामे तुम्हास दाखवली आहेत. त्या कामांतील कोणत्या कामाकरता तुम्ही मला दगडमार करता?” ४३ यूहूदी लोकांनी त्यास उत्तर दिले, “आम्ही चांगल्या कामासाठी तुला दगडमार करीत नाही, पण दुर्भाषणासाठी करतो; कारण तू मनुष्य असून स्वतःला देव म्हणवतोस.” ४४ येशूने त्यांना म्हणले, “तुम्ही बोलतो असे त्याना वाटले. ४५ येशू देव आहा, असे मी म्हणालो हे तुमच्या शास्त्रात लिहिले नाही काय? ४६ ज्यांना देवाचे वचन प्राप्त झाले त्यांना जर त्याने देव म्हणले आणि शास्त्रलोखाचा भंग होत नाही, ४७ तर ज्याला की, तुम्ही विश्वास ठेवावा. तरी आपण त्याच्याकडे जाऊ या.” पित्याने पवित्र कार्यास्तव नेमून जगात पाठवले, त्या मला, मी

१२ होता. हे मरीया व तिची बहीण मार्था या त्याच गावच्या भाऊ लाजर आजारी होता. ३ म्हणून त्याच्या बहिणीनी येशूला निरोप पाठवून कळवले, “प्रभूजी, बधा, आपण ज्याच्यावर प्रीती करता तो आजारी आहे.” ४ पण ते ऐकून येशू म्हणाला, “हा आजार मरणासाठी नाही पण देवाच्या गौरवासाठी आहे; म्हणजे देवाच्या पुत्राचे त्याच्यायोगे गौरव घ्यावे.” ५ आता मरीया व तिची बहीण मार्था आणि लाजर यांच्यावर येशू प्रीती करीत होता. ६ म्हणून तो आजारी आहे हे त्याने ऐकले तरी तो होता त्या ठिकाणीच आणखी दोन दिवस राहिला. ७ मग त्यानंतर, त्याने शिष्यांना म्हणले, “आपण पुन्हा यूहूदीया प्रांतात जाऊ या.” ८ शिष्य त्यास म्हणाले, “रब्बी, यूहूदी लोक आपल्याला आताच दगडमार करू पाहत होते आणि आपण पुन्हा तिकडे जाता काय?” ९ येशूने उत्तर दिले, “दिवसाचे बारा तास आहेत की नाहीत? दिवसा जर कोणीचा चालतो तर त्यास ठेच लागत नाही, कारण तो या जगाचा उजेड पाहतो; १० पण जर कोणी रात्री चालतो तर त्यास ठेच लागते कारण त्याच्यायाची उजेड नाही.”

११ येशू या गोषी बोलल्यावर, तो त्यांना म्हणाला, “आपला मित्र लाजर झोपला आहे, पण मी त्यास झोपेतून उठवावयास जातो.” १२ म्हणून त्याचे शिष्य त्यास म्हणाले, “प्रभूजी, त्यास झोप लागली असेल तर तो बरा होईल.” १३ आता येशू त्याच्या मरणाविषयी बोलला होता. झोपेतून मिळण्याच्या आरामाविषयी लाजर मरण पावला आहे. १५ आणि मी तिथे नव्हतो म्हणून तुमच्यासाठी मला आनंद वाटतो, कारण माझी अशी इच्छा आहे की, तुम्ही विश्वास ठेवावा. तरी आपण त्याच्याकडे जाऊ या.”

१६ मग ज्याला दिदुम म्हणत तो थोमा आपल्या सोबतीच्या असेल; कारण त्यास मरून चार दिवस झाले आहेत.” ४० शिष्यांना म्हणाला, “आपणही याच्याबरोबर मरावयास जाऊ येशूने तिला म्हटले, “तू विश्वास ठेवशील तर तू देवाचे गैरव याया.” १७ मग येशू आला तेव्हा त्यास कळले की, त्यास कबरेत पाहशील असे मी तुला सांगितले नक्हते काय?” ४१ तेव्हा ठेऊन चार दिवस झाले आहेत. ४२ आता बेथानी नगर यरूशलेम त्यांनी धोंड काढली; आणि येशूने डोळे वर करून म्हणाला, शहरापासून सुमारे तीन किलोमीटर होते. ४३ आणि यहूदी “हे पित्या, तू माझे ऐकले म्हणून मी तुझे उपकार मानतो. लोकांपैकी पुष्कळजण मार्था व मरीया यांच्याकडे त्यांच्या ४४ मला माहीत आहे की, तू माझे नेहमी ऐकतोस, तरी जे भावाबद्दल त्यांचे सांत्वन करण्यास आले होते. ४५ म्हणून लोक सभोवती उभे आहेत त्यांच्याकरिता मी बोललो, यासाठी येशू येत आहे हे ऐकताच मार्था त्यास जाऊन भेटली, पण की, तू मला पाठवले आहे असा त्यांनी विश्वास धरावा.” ४६ मरीया घरांतच बसून राहिली. ४७ तेव्हा मार्था येशूला म्हणाली, असे म्हटल्यावर त्याने मोठांचे हाक मारली, “लाजरा, बाहेर “प्रभूजी, आपण येथे असता तर माझा भाऊ मरण पावला ये.” ४८ तेव्हा जो मरण पावलेला होता तो बाहेर आला; त्याचे नसता. ४९ तरी आताही जे काही आपण देवाजवळ माणाल ते हातपाय प्रेतवस्त्रांनी बांधलेले व तोंड रुमालाने गुंडाळलेले देव आपल्याला दैर्ल, हे मला ठाऊक आहे.” ५० येशूने तिला म्हटले, “ह्याला मोकळे करून जाऊ या.” म्हटले, “तुझा भाऊ पुन्हा उठेल.” ५१ मार्था त्यास म्हणाली, ५२ तेव्हा मरियेकडे आलेल्या यहूदी लोकांनी त्याने जे केले “तो शेवटल्या दिवशी पुनरुत्थानसमयी पुन्हा उठेल हे मला ते पाहिले आणि त्यांच्यातल्या पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास ठाऊक आहे.” ५३ येशूने तिला म्हटले, “पुनरुत्थान व जीवन ठेवला; ५४ पण कित्येकांनी परश्यांकडे जाऊन येशूने केले मीच आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मरण पावला असला ते त्यांना सांगितले. ५५ मग मुख्य याजकांनी व परश्यांनी तरी जागेल. ५६ आणि जिवंत असलेला प्रत्येकजण जो माझ्यावर सभा भरवून म्हटले, “आपण काय करीत आहो? कारण तो विश्वास ठेवतो तो कधीही मरणार नाही, यावर तू विश्वास ठेवतेस मनुष्य पुष्कळ चमत्कार करीत आहे. ५७ आपण त्यास असेच काय?” (aiōn g165) ५७ ती त्यास म्हणाली, “होय, प्रभूजी, सोडले तर सर्व लोक त्याच्यावर विश्वास ठेवतील; आणि रोपी जगात येणारा जो देवाचा पुत्र ख्रिस्त तो आपणच आहात असा लोक येऊन आपले स्थान आणि राष्ट्री हिरावून घेतील.” ५८ विश्वास मी धरला आहे.” ५८ आणि एवढे बोलून ती निघून तेव्हा त्यांच्यापैकी कयफा नावाचा कोणीएक मनुष्य जो त्या गेली व आपली बहीण मरीया हिला एकीकडे बोलवून म्हटले, वर्षी महायाजक होता, तो त्यांना म्हणाला, “तुम्हास काहीच “गुरुंजी आले आहेत आणि ते तुला बोलावत आहे.” ५९ मरियेने कळत नाही. ६० प्रजेसाठी एका मनुष्याने मरावे आणि सर्व हे ऐकताच, ती लवकर उठून त्याच्याकडे गेली. ६१ आता, येशू राष्ट्राचा नाश होऊ नये तुम्हास फायदेशीर आहे, हेही तुम्ही अजून गवात आला नव्हता, पण मार्था त्यास जेथे भेटली त्याच लक्षत आणत नाही.” ६२ आणि हे तर तो आपल्या मनाचे ठिकाणी होता. ६३ तेव्हा जे यहूदी मरियेबरोबर घरात होते व बोलला नाही; तर त्या वर्षी तो मुख्य याजक असल्यामुळे त्याने तिचे सांत्वन करीत होते, मरीया घाईघार्इने उठून बाहेर जातांना संदेश दिला की, येशू त्या राष्ट्रासाठी मरणार आहे. ६४ आणि पाहिल्यावर, ती कबरेकडे रडावयास जात आहे असे समजून ते केल त्या राष्ट्रासाठी असे नाही, तर यासाठी की त्याने देवाच्या तिच्यामागे गेले. ६५ मग येशू होता तेथे मरीया आल्यावर त्यास पांगलेल्या मुलांसही एकत्र जमदून एक करावे. ६६ यावरून त्या पाहून ती त्याच्या पाया घडली व त्यास म्हणाली, “प्रभूजी, दिवसापासून, त्यांनी त्यास जीवे मरण्याचा आपसात निश्चय आपण येथे असता तर माझा भाऊ मरण पावला नसता.” केला. ६७ म्हणून त्यानंतर येशू यहूदी लोकात उघडपणे फिरला ६८ जेळा, येशू तिला व तिच्याबरोबर आलेल्या यहूदी लोकांस नाही; तर तेथून रानाजवळच्या प्रांतांतील एफार्डीम नावाच्या रडतांना पाहून तो आत्म्यात कळवळला व अस्वस्थ झाला; ६९ नगरास गेला व तेथे आपल्या शिष्यांबरोबर राहिला. ७० तेव्हा आणि म्हणाला, “तुम्ही त्यास कोठे ठेवले आहे?” ते त्यास यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला होता; आणि पुष्कळ लोक म्हणाले, “प्रभूजी, येऊन पाहा.” ७१ येशू रुदला. ७२ यावरून वल्हांडणाच्या अगोदर, आपणास शुद्ध करून घ्यावयास बाबैर यहूदी लोक म्हणाले, “पाहा, याची त्याच्यावर कितीतरी प्रीती गावाहून वर यरूशलेम शहरास गेले. ७३ आणि ते येशूला शोधित होती!” ७४ पांतु त्यांच्यांतील कित्येक म्हणाऱे, “ज्याने त्या होते व ते परमेश्वराच्या भवनात उभे राहून त्यांनी एकमेकांना आंधल्याचे डोळे उघडले त्या या मनुष्यास, हा मरू नये असे म्हणत होते, “तुम्हास काय वाटते? सणास तो मुळीच येणार सुद्धा करता आले नसते काय?” ७५ येशू पुन्हा अंतःकरणात नाही का?” ७६ आता मुख्य याजकांनी व परश्यांनी तर त्यास खवळून कबरेकडे आला. ती एक गुहा होती व तिच्या तोंडावर धरण्याच्या हेतूने अशी आज्ञा केली होती की, तो कोठे आहे धोंड ठेवलेली होती. ७७ येशूने म्हटले, “धोंड काढा.” मृताची असे जर कोणाला समजले तर त्याने कळवावे. बहीण मार्था त्यास म्हणाली, “प्रभूजी, आता त्यास दुर्गंधी येत

१२ मग येशु वल्हांडणाच्या सहा दिवस आधी बेथानीस आला इच्छा आहे.” २२ फिलिप्पाने येऊन अंट्रियाला सांगितले; अंट्रिया

आणि ज्या लाजराला येशूने मरण पावलेल्यातून उठवले व फिलिप्प यांनी येऊन येशूला सांगितले. २३ येशूने त्यांना होते तो तेथे होता. २४ म्हणून त्यांनी तेथे त्याच्यासाठी रात्रीचे म्हटले, “मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव होण्याची वेळ आली आहे. भोजन केले आणि मार्था वाढीत होती. पण त्याच्याबोरेबर २४ मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, गवळाचा दाणा जमिनीत पडून भोजनास बसलेल्यात लाजर हा एक होता. ३ तेक्का मरीयेने मरण पावला नाही, तर तो एकटाच रहतो; आणि मरण पावला अर्धा शेर, शुद्ध जटामांसाची, अतिमोलवान सुवासिक तेल घेऊन तर तो पुष्कळ पीक देतो. २५ जो आपल्या जीवावर प्रीती येशूच्या पायांना लावून आपल्या केसांनी त्याचे पाय पुसले; करतो तो त्यास मुकेल आणि जो या जगांत आपल्या जीवाचा आणि तेलाच्या सुवासाने घर भरून गेले. ४ तेक्का, त्याच्या द्वेष करतो तो त्याचे सार्वकालिक जीवनासाठी रक्षण करील. शिष्यांतला एक, त्यास धरून देणार होता तो यहूदा इस्कायोंत (aiōnios g166) २६ जर कोणी माझी सेवा करतो तर त्याने मला म्हणाला, ५ “हे सुवासिक तेल तीनशे चांदीच्या नायांस विकून अनुसरावे, म्हणजे जेथे मी आहे तेथे माझा सेवकही असेल. जर ते गरीबास का दिले नाही?” ६ त्यास गरिबांची काळजी होती कोणी माझी सेवा करतो तर पिता त्यास मान करील. २७ आता म्हणून तो हे बोलला असे नाही, तर तो चोर होता म्हणून हे माझा जीव अस्वस्थ होत आहे आणि मी काय बोलू? हे पित्या, बोलला. त्याच्याजवळ डबी होती आणि तिच्यात जे टाकण्यांत तू या घटकेपासून माझे रक्षण कर. पण मी या कारणासाठीच येई ते तो चोरून घेई, म्हणून तो असे बोलला. ७ यावरून येशूने या घटकेत आलो आहे. २८ हे पित्या, तू आपल्या नावाचे म्हटले, “तिच्या वाटेस जाऊ नका. मला पुरण्याच्या दिवसासाठी गौरव कर” तेक्का आकाशवाणी झाली, “मी ते गौरविले आहे तिने हे राखून ठेवले आहे. ८ कारण गरीब नेहमी तुमच्याजवळ आणि पुन्हाही गौरवीन.” २९ तेक्का जे लोक सभोवती उभे आहेत, पण मी नेहमी तुमच्याजवळ आहे असे नाही.” ९ तो तेथे होते आणि ज्यांनी हे ऐकले ते म्हणाले, “मेघगर्जना झाली.” आहे असे यहूदीतील पुष्कळ लोकांस कळले आणि केवळ दुसरे म्हणाले, “त्याच्याशी देवदूत बोलला.” ३० येशूने त्यांना येशूकरता नाही, तर ज्याला त्याने मरण पावलेल्यातून उठवले उत्तर देऊन म्हटले, “ही वाणी माझ्यासाठी झाली नाही तर होते त्या लाजरालाही आपण पाहावे म्हणून ते आले. ३१ पण तुमच्यासाठी झाली आहे. ३२ आता या जगाचा न्याय होतो, मुख्य याजकांनी आपण लाजरालाही ठार मारावे असा विचार आता या जगाचा शासक बाहेर टाकला जाईल. ३३ आणि मला केला. ३४ कारण त्याच्यामुळे पुष्कळ यहूदी त्यांना सोडून जर पृथक्यापासून उंच केले तर मी सर्वांना माझ्याकडे आकर्षून येशूवर विश्वास ठेवत होते. ३५ दुसऱ्या दिवशी सणास आलेले वेईन.” ३६ तो तर आपण कोणत्या मरणाने मरणार पाहिजे हे पुष्कळ लोक येशु यस्शलेम शहरास येत आहे असे ऐकून, सुचिविण्याकरिता हे बोलला. ३७ लोकांनी त्यास विचारले, ख्रिस्त ३८ खजुरीच्या झावळ्या घेऊन त्याच्या भेटीस घ्यायला बाहेर सर्वकाळ राहील असे आम्ही नियमशास्त्रांतून ऐकले आहे, निघाले आणि गजर करीत म्हणाले, “होसान्ना! प्रभूच्या नावाने तर “मनुष्याच्या पुत्राला उंच केले पाहिजे” असे आपण कसे येणारा इसाएलाचा राजा!” धन्यवादित असो. ३९ आणि येशूला म्हणता? हा मनुष्याचा पुत्र आहे तरी कोण? (aiōn g165) ३५ एक शिंगरु मिठाल्यावर तो त्यावर बसला. ३६ हे सियोनेच्या यावरून येशु त्यांना म्हणाला, “आणखी थोडा वेळ तुमच्याबोरेबर कन्हे, भिज नको, पाहा, तुझा राजा गाढीच्या शिंगरावर बसून प्रकाश आहे, तुम्हास प्रकाश आहे तोपर्यंत चाला; यासाठी कि येत आहे.” या शास्त्रलेखाप्रमाणे हे घडले. ३७ या गोष्टी तर अंधकाराने तुम्हास गाठू नये; कारण जो अंधकारात चालतो त्याच्या शिष्यांना पहिल्याने समजल्या नक्हत्या, पण येशूचे त्यास आपण कोठे जातो हे कळत नाही. ३८ तुम्ही प्रकाशाचे गौरव झाल्यावर, त्यांना आठवण झाली की, त्याच्याविषयी या पुत्र व्हावे म्हणून तुम्हाजवळ प्रकाश आहे तोपर्यंत प्रकाशावर गोष्टी लिहिल्या होत्या आणि लोकांनी त्याच्यासाठी असे केले विश्वास ठेवा.” येशू या गोष्टी बोलला आणि तेथून निधन जाऊन होते. ३९ त्याने लाजराला कबरेतून बोलावून मरण पावलेल्यातून त्यांच्यापासून गुप्त राहिला. ३७ त्याने त्यांच्यासमोर इतकी उठवले, त्यावेळेस जो लोकसमुदाय त्याच्याबोरेबर होता त्यांने विच्ने केली असतांही त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही; त्याच्याविषयी साक्ष दिली. ४० त्याने हे चिन्ह केले होते असे ३८ हे यासाठी झाले की, यशया सदेष्याने जे वचन सांगितले त्यांनी ऐकले म्हणूनही लोक त्यास भेटावयास गेते. ४१ मग होते ते पूर्ण व्हावे, ते असे: “प्रभू, आम्ही ऐकलेल्या वार्तेवर परूशी एकमेकांस म्हणाले, “तुमचे काहीच चालत नाही, हे कोणी विश्वास ठेवला आहे? परमेश्वराचा भूज कोणास प्रकट तुम्ही पाहतो; पाहा, जग त्याच्यामागे चालले आहे.” ४२ सणांत झाला आहे?” ४३ म्हणून त्यांना विश्वास ठेवता आला नाही; उपासना करावयास आलेल्या लोकांपैकी काही लोक ग्रीक होते. या कारणाने यशया पुन्हा म्हणाला, ४४ “त्यांनी डोळ्यांनी ४५ त्यांनी गालील प्रांतातील बेथसैदाकर फिलिप्प याच्याजवळ पाहू नये, अंतःकरणाने समजू नये, वळू नये व मी त्यांना बरे येऊन विनंती केली की, “साहेब, येशूला भेटावे अशी आमची करू नये म्हणून त्याने त्यांचे डोळे आंधळे केले व अंतःकरण

कठीण केले आहे.” ४१ यशयाने त्याचे गौरव पाहिले म्हणून म्हटले, “ज्याचे स्नान झाले आहे त्यास पायांशिवाय दुसरे काही त्याने या गोषी सांगितल्या आणि तो त्याच्याविषयी बोलला. धुवायची गरज नाही, तर तो सर्वांगी शुद्ध आहे; तुम्ही शुद्ध आहा, ४२ तरी यहूदी अधिकांयांनूनी पुष्कळांनी त्याच्यावर विश्वास पण सगळे जण नाही.” ४१ कारण आपणाला विश्वासघाताने ठेवला, परंतु आपाणांस सभास्थानाच्या बाहेर घालवून येणे म्हणून शत्रूच्या हाती कोण धरून देणार आहे हे त्यास ठाऊक होते, परश्यामुळे ते तसे कबूल करीत नक्हते. ४३ कारण त्यांना म्हणून तो म्हणाला, “तुम्ही सगळे जण शुद्ध नाही.” ४२ मग देवाकडील गौरवापेक्षा मनुष्याकडील गौरव अधिक प्रिय वाटले. त्याने त्यांचे पाय धुतल्यावर आपली बाह्यवस्त्रे घालून व तो ४४ आणि येशू मोठ्याने म्हणाला, “जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो पुन्हा खाली बसल्यावर त्यांना म्हणाला, “मी तुम्हास काय केले तो माझ्यावर नाही, तर ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ते तुम्हास समजले काय? ४३ तुम्ही मला ‘गुरु’ आणि ‘प्रभू’ ठेवतो. ४५ आणि जो मला पाहतो तो ज्याने मला पाठवले त्यास म्हणता आणि ते ठीक म्हणता, कारण मी तसाच आहे. ४४ पाहतो. ४६ जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्यांने अंथकारात मग मी जर तुमचा प्रभू आणि गुरु असता तुमचे पाय धुतले राहू नये म्हणून मी जगात प्रकाश असा आलो आहे. ४७ कोणी तर तुम्हीपण एकमेकांचे पाय धुवावेत. ४८ कारण मी तुम्हास जर माझी वचने ऐकतो पण ती पाळीत नाही, त्याचा न्याय मी केले तसे तुम्हीही करावे म्हणून मी तुम्हास उदाहरण दिले करीत नाही; कारण मी जगाचा न्याय करण्यासाठी नव्हे, तर आहे. ४९ मी तुम्हास खेरे खेरे सांगतो, दास आपल्या धन्यापेक्षा मी जगाचे तारण करायला आलो आहे. ४८ जो माझा अवमान मोठा नाही; आणि पाठवलेला पाठवणाऱ्यापेक्षा मोठा नाही. करतो आणि माझी वचने स्वीकारीत नाही त्याचा न्याय करणारे ४७ या गोषी तुम्हास समजतात तर त्याप्रमाणे वागल्याने तर कोणी आहे. जे वचन मी सांगितले, तेच शेवटल्या दिवशी, तुम्ही धन्य आहात. ४९ मी तुमच्यातील सर्वांविषयी बोलत त्याचा न्याय करील. ४९ कारण मी आपल्या मनाचे बोललो नाही. मी ज्यांना निवडले आहे त्यांना मी ओळखतो. तरी, नाही, तर मी काय सांगावे आणि काय बोलावे याविषयी ज्या ‘ज्याने माझी भाकर खालीली त्यानेच माझ्याविसृद्ध आपली टाच पित्याने मला पाठवले त्यानेच मला आज्ञा दिली आहे. ५० त्याची उचलली, हा शास्त्रलेख पूर्ण झाला पाहिजे. ५१ आतापासून हे आज्ञा सर्वकालिक जीवन आहे. हे मला ठाऊक आहे. म्हणून जे होण्याच्या आधीच मी हे तुम्हास सांगून ठेवतो, यासाठी की काही मी बोलतो ते पित्याने मला सांगितल्याप्रमाणे बोलतो.”

(aiōnios g166)

१३ आता, वल्हांडण सणाअगोदर असे झाले की, येशूने

आता या जगांतून पित्याकडे निघून जाण्याची वेळ आली आहे, हे जाणून, या जगातील स्वकीयांवर त्याची जी प्रीती होती, ती त्याने शेवटपर्यंत केली. १ शिमोनाचा पुत्र यहूदा इस्कार्योत्याच्या मनात येशूला विश्वासघाताने शत्रूच्या हाती यावे असे सैतानाने आधीच घालते होते. २ येशू जाणत होता की, पित्याने त्याच्या हातात सर्व दिले होते आणि तो देवाकडून आला होता व देवाकडे जात होता; ४ येशू भोजनावरून उठला, त्याने आपली बाह्यवस्त्रे एकीकडे ठेवली आणि एक कापड घेऊन आपल्या कमरेला बांधला. ५ त्यानंतर येशू एका गंगाळात पाणी ओतून आणि तो शिष्यांचे पाय धुउ लागला व कमरेला बांधलेल्या कापडाने पुसू लागला. ६ मग तो शिमोन पेत्राकडे आला, तेव्हा तो त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, आपण माझे पाय धुता काय?” ७ येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी काय करतो ते तुला आता कळत नाही, पण ते तुला पुढे कळेल.” ८ पेत्र त्यास म्हणाला, “तुम्हास माझे पाय कधीही धुवावयाचे नाहीत.” येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी तुला धुतले नाही, तर तुला माझ्यावरोबर वाटा नाही.” (aiōnios g165) ९ शिमोन पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, माझे केवळ पायच धुउ नका, तर हात आणि डोकेही धुवा.” १० येशूने त्यास

द्यावे असे येशू सांगतो आहे, असे कित्येकांस वाटले. ३० मग नाही; माझ्यामध्ये राहणारा पिता स्वतःची कामे करतो. ११ मी घास घेतल्यावर तो लगेच बाहेर गेला; त्यावेळी रात्र होती. ३१ पित्यामध्ये व पिता माझ्यामध्ये आहे यावर तुम्ही विश्वास ठेवा; तो बाहेर गेल्यावर येशू म्हणाला, “आता मनुष्याच्या पुत्राचे नाही तर माझ्या कृत्यांमुळे तरी माझ्यावर विश्वास ठेवा. १२ गौरव झाले आहे आणि त्याच्याठार्यी देवाचे गौरव झाले आहे; मी तुम्हास खरे खरे सांगतो, मी जी कामे करतो ती माझ्यावर ३२ देव आपल्याठार्यी त्याचे गौरव करील. तो त्याचे लवकर विश्वास ठेवणाराही करील आणि त्यापेक्षा अधिक मोठी करील, गौरव करील. ३३ मुलांनो, मी अजून थोडा वेळ तुमच्याबोरेबर कारण मी पित्याकडे जातो. ३४ पुत्राच्या ठारी पित्याचे गौरव आहे; तुम्ही माझा शोध कराल; आणि मी यहूदी अधिकाऱ्यांना व्हावे म्हणून तुम्ही जे काही माझ्या नावाने मागाल ते मी करीन. सांगितले की, ‘मी जाईन तिकडे तुम्हास येता येणार नाही.’ तसे ४४ तुम्ही माझ्या नावाने माझ्याजवळ काही मागाल तर मी ते तुम्हासही आता सांगतो. ३५ मी एक नवी आज्ञा तुम्हास देतो; करीन. ४५ माझ्यावर तुम्ही प्रीती असली तर तुम्ही माझ्या आज्ञा तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी. जशी मी तुमच्यावर प्रीती केली पाळाल. ४६ मी पित्याला विनंती करीन, मग तो तुम्हास दुसरा तशी तुम्हीही एकमेकांवर प्रीती करावी. ४७ तुम्ही एकमेकांवर कैवारी म्हणजे सत्याचा आत्मा देईल. अशासाठी की, त्याने प्रीती असली म्हणजे यावरुन सर्व ओळखील की, तुम्ही माझे तुम्हाबोरेबर सर्वकाळ रहावे. (aiōn g165) ४७ तो सत्याचा आत्मा शिष्य आहात.” ४८ शिमोन पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, आहे, जग त्यास ग्रहण करू शकत नाही, कारण ते त्यास पाहत आपण कोठे जाता?” येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी जाईन नाही अथवा त्यास ओळखीत नाही; तुम्ही त्यास ओळखता, तिकडे, आता, तुला माझ्यामागे येता येणार नाही; पण नंतर तू कारण तो तुम्हाबोरेबर राहतो आणि तो तुम्हामध्ये वस्ती करील. येशील.” ४९ पेत्र त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, मला आपल्यामागे ४८ मी तुम्हास अनाथ असे सोडणार नाही; मी तुम्हाकडे येईन. आताच का येता येणार नाही? मी आपल्यासाठी माझा जीव ४९ आता थोडाच वेळ आहे, मग जग मला आणखी पाहणार देईन.” ५० येशूने त्यास उत्तर दिले, “माझ्यासाठी तू आपला नाही. पण तुम्ही मला पाहाल; मी जिवंत आहे, म्हणून तुम्हीही जीव देशील काय? मी तुला खरे खरे सांगतो, तू मला तीनदा जिवंत रहाल. ५१ त्यादिवशी तुम्हास समजेल की, मी आपल्या नाकारशील तोपर्यंत कोंबडा आरवणार नाही.”

१४ “तुमचे अंतःकरण घाबरू देऊ नका; देवावर विश्वास

ठेवा, माझ्यावरही विश्वास ठेवा. २ माझ्या पित्याच्या घरात राहण्याच्या जागा पुष्कळ आहेत. नसत्या तर मी तुम्हास तसे सांगितले असते; मी तुमच्यासाठी जागा तयार करावयास जातो ३ आणि, मी जाऊन तुम्हासाठी जागा तयार केली म्हणजे पुन्हा येऊन तुम्हास आपल्याजवळ घेईन; यासाठी जेथे मी आहे तेथे तुम्हीही असावे. ४ मी जातो तिकडचा मार्ग तुम्हास माहीत आहे.” ५ थोमा त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, आपण कोठे जाता हे आम्हास माहीत नाही; मग मार्ग आम्हास कसा माहीत असणार?” ६ येशूने त्यास म्हटले, “मार्ग, सत्य आणि जीवन मीच आहे. माझ्याद्वारे आल्याशिवाय पित्याकडे कोणी येत नाही. ७ मी कोण आहे हे तुम्ही ओळखले असते तर माझ्या पित्यालाही ओळखले असते. आतापासून पुढे तुम्ही त्यास ओळखता आणि तुम्ही त्यास पाहिलेही आहे.” ८ फिलिप्प, त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, आम्हास पिता दाखवा, म्हणजे आम्हास तेवढे पुरे आहे.” ९ येशूने त्यास म्हटले: “फिलिप्पा, मी इतका काळ तुम्हाजवळ असूनही तू मला ओळखीत नाहीस काय? ज्याने मला पाहिले आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे; तर ‘आम्हास पिता दाखवा’ असे तू कसे म्हणतोस? १० मी पित्यामध्ये व पिता माझ्यामध्ये आहे, असा विश्वास तू धरीत नाहीस काय? ज्या गोष्टी मी तुम्हास सांगतो, त्या मी आपल्या मनाच्या सांगत

पित्यामध्ये आहे व तुम्ही माझ्यामध्ये व मी तुम्हामध्ये आहे. २१

ज्याच्याजवळ माझ्या आज्ञा आहेत आणि जो त्या पाळतो तोच माझ्यावर प्रीती करणारा आहे; आणि जो माझ्यावर प्रीती करतो त्याच्यावर माझा पिता प्रीती करील; मीही त्याच्यावर प्रीती करीन व स्वतः त्यास प्रकट होईन.” २२ यहूदा (इस्कार्योंत नव्हे) त्यास म्हणाला, “प्रभूजी, असे काय झाले की, आपण स्वतः आम्हास प्रकट व्हाल आणि जगाला प्रकट होणार नाही?” २३ येशूने त्यास उत्तर दिले, “ज्याची माझ्यावर प्रीती असेल तो माझे वचन पाळील; माझा पिता त्याच्यावर प्रीती करील आणि आम्ही त्याच्याकडे येऊन, त्याच्याबोरेबर वस्ती करून राहू. २४ जो माझ्यावर प्रीती करीत नाही तो माझी वचने पाळीत नाही आणि तुम्ही जे वचन ऐकता ते माझे नाही तर ज्याने मला पाठवले त्या पित्याचे आहे. २५ मी तुमच्याबोरेबर राहत असतांना या गोष्टी तुम्हास सांगितल्या आहेत. २६ तरी ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवील तो कैवारी म्हणजे पवित्र आत्मा तुम्हास सर्वकाही शिकवील आणि ज्या गोष्टी मी तुम्हास सांगितल्या त्या सर्वाची तुम्हास आठवण करून देईल. २७ मी तुम्हास शांती देऊ ठेवितो; मी आपली शांती तुम्हास देतो जसे जग देते तसे मी तुम्हास देत नाही; तुमचे अंतःकरण अस्वस्थ किंवा भयभीत होऊ नये, २८ ‘मी जातो आणि तुम्हाकडे परत येईन.’ असे जे मी तुम्हास सांगितले ते तुम्ही ऐकले आहे. माझ्यावर तुमची प्रीती असती तर मी पित्याकडे जातो म्हणून तुम्हास आनंद वाटला असता; कारण माझा पिता माझ्यापेक्षा थोर आहे. २९ ते

होईल तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवावा, म्हणून ते होण्याअगोदर, मी तुम्हास या आज्ञा करतो. १८ जग जर तुमचा द्वेष करते आता मी तुम्हास सांगितले आहे, ३० यापुढे, मी तुम्हाबरोबर तर तुमचा द्वेष करण्याच्यापूर्वी त्याने माझाही केला आहे. १९ फार बोलणार नाही, कारण जगाचा शासक येतो; तरी माझ्यावर जर तुम्ही जगाचे असता तर जगाने स्वकीयांवर प्रीती केली त्याची काही सत्ता नाही. ३१ परंतु मी पित्यावर प्रीती करतो असती. पण तुम्ही जगाचे नाही, मी तुम्हास जगांतून निवडले आणि पित्याने जशी मला आज्ञा दिली तसे मी करतो, हे जगाने आहे, म्हणून जग तुमचा द्वेष करते, २० ‘दास धन्यापेक्षा मोठा ओळखावे म्हणून असे होते. उठा, आपण येथून जाऊ.’

१५ “मीच खरा द्राक्षवेल आहे आणि माझा पिता माळी आहे.

२ माझ्यातील, फळ न देणारा, प्रत्येक फाटा तो काढून टाकतो आणि फळ देणाऱ्या प्रत्येक फाट्याला अधिक फळ यावे म्हणून तो त्यास साफसूफ करतो. ३ जे वचन मी तुम्हास सांगितले त्यामुळे, तुम्ही आता शुद्ध झालाच आहात. ४ तुम्ही माझ्यामध्ये राहा आणि मी तुम्हामध्ये राहीन. जसे फाटा वेलात राहिल्यावाचून त्यास आपल्याआपण फळ देता येत नाही, तसे माझ्यामध्ये राहिल्यावाचून तुम्हासही देता येणार नाही. ५ मीच वेल आहे, तुम्ही फाटे आहा; जो माझ्यामध्ये राहतो आणि मी ज्याच्यामध्ये राहतो तो पुष्कळ फळ देतो, कारण माझ्यापासून वेगळे असल्यास तुम्हास काही करीता येत नाही. ६ कोणी माझ्यामध्ये राहिला नाही, तर त्यास फाट्याप्रमाणे बाहेर टाकतात व तो वाळून जातो आणि तसेले फाटे गोळा करून अनीत टाकतात व ते जळून जातात. ७ तुम्ही माझ्यामध्ये राहीला आणि माझी वचने तुम्हामध्ये राहिली तर जे काही तुम्हास पाहिजे असेल ते मागा म्हणजे ते तुम्हास मिळेल. ८

तुम्ही चिपुल फळ दिल्याने माझ्या पित्याचे गौरव होते; आणि तुम्ही माझे शिष्य व्हाल. ९ जशी पित्याने माझ्यावर प्रीती केली

तशीच मीही तुम्हावर प्रीती केली आहे; तसेच तुम्हीही माझ्या बाहेर घालवतील;

इतकेच काय पण तुमचा जीव घेणाऱ्या प्रीतीत रहा. १० जसा मी माझ्या पित्याच्या आज्ञा पाळून त्याच्या प्रत्येकाला आपण देवाला सेवा सादर करीत आहोत असे वाटेल,

प्रीतीत राहतो, तसेच तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल तर तुम्ही अशी वेळ येत आहे. ३ त्यांनी पित्याला आणि मलाही ओळखले माझ्या प्रीतीत रहाल. ११ माझा आनंद तुम्हामध्ये असावा आणि नसल्यामुळे ते असे करतील. ४ मी तुम्हास या गोषी अशासाठी तुमचा आनंद परिपूर्ण व्हावा म्हणून मी हे तुम्हास या गोषी सांगून ठेवल्या आहेत की, ती घडण्याची वेळ आली म्हणजे सांगितल्या आहेत. १२ जशी मी तुम्हावर प्रीती केली तशीच त्या मी तुम्हास सांगितल्या होत्या याची आठवण व्हावी. या तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी अशी माझी आज्ञा आहे. १३ गोषी मी तुम्हास, प्रारंभापासून, सांगितल्या नाहीत, कारण मी आपल्या मित्रांसाठी आपला जीव घावा यापेक्षा कोणाची प्रीती तुमच्याबरोबर होतो. ५ पण ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे मोठी नाही. १४ मी तुम्हास जे काही सांगतो ते तुम्ही कराल तर मी आता जातो आणि आपण कोठे जाता असे तुमच्यापैकी तुम्ही माझे मित्र आहात. १५ मी तुम्हास आतापासून दास म्हणत कोणीही मला विचारीत नाही. ६ पण मी या गोषी तुमच्याशी नाही, कारण धनी काय करतो ते दासास कळत नाही; पण मी बोलल्यामुळे तुमचे अंतःकरण दुःखाने भरले आहे. ७ तरीही मी तुम्हास मित्र म्हणले आहे, कारण मी ज्या गोषी पित्याकडून तुम्हास खेरे ते सांगतो, मी जातो हे तुमच्या फायद्याचे आहे, ऐकून घेतल्या त्या सर्व मी तुम्हास कळवल्या आहेत. १६ तुम्ही कारण मी गेलो नाही, तर कैवरी तुमच्याकडे येणारच नाही; मी मला निवडले नाही, तर मी तुम्हास निवडले आणि नेमले आहे; गेलो तर मी त्यास तुमच्याकडे पाठवीन; ८ आणि तो आल्यावर यामध्ये हेतू हा आहे की, तुम्ही जाऊन, फळ घावे, तुमचे फळ तो जगाची पापाविषयी, नीतिमत्त्वाविषयी आणि न्यायाविषयी टिकावे आणि जे काही तुम्ही माझ्या नावाने पित्याजवल मागाल खात्री करील. ९ पापाविषयी; कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत ते त्याने तुम्हास घावे. १७ तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी म्हणून नाहीत. १० नीतिमत्त्वाविषयी; कारण मी माझ्या पित्याकडे जातो

आणि पुढे तुम्हास मी दिसणार नाही. ११ आणि न्यायाविषयी; आहे. २८ मी पित्यापासून निघून जगात आलो आहे; पुन्हा, कारण या जगाच्या शासकाचा न्याय झाला आहे. १२ मला जग सोडून पित्याकडे जातो.” २९ त्याचे शिष्य त्यास म्हणाले, तुम्हास अजून पुष्कळ गोष्टी सांगवाचाच्या आहेत पण तुम्ही “पाहा, आता आपण उघडपणे बोलत आहा, दाखला सांगत आताच त्या सहन करू शकणार नाही. ३० पण तो सत्याचा नाही. ३० आता आम्हास कळले आहे की, आपल्याला सर्वकाही आत्मा येईल तेक्का तो तुम्हास मार्ग दाखवून सर्व सत्यात नेईल, कळते आणि कोणी आपल्याला विचारावे याची आपणाला कारण तो आपल्या स्वतःचे सांगणार नाही; तर जे ऐकेल तेच गरज नाही. यावरुन आपण देवापासून आला आहात असा सांगेल आणि होणाऱ्या गोष्टी तुम्हास कळवील. ३१ तो माझे आम्ही विश्वास धरतो.” ३१ येशूने त्यांना उत्तर दिले, “तुम्ही गौरव करील, कारण जे माझे आहे त्यातून घेऊन ते तो तुम्हास आता विश्वास ठेवता काय? ३२ पाहा, अशी वेळ येत आहे कळवील. ३५ जे काही स्वर्गीय पित्याचे आहे ते सर्व माझे आहे; किंबहुना आली आहे की, तुमची दाणादाण होऊन तुम्ही सर्व म्हणून मी म्हणालो की, जे माझे आहे त्यातून घेऊन ते तुम्हास आपआपल्या घरी जाल व मला एकटे सोडाल; पण मी एकटा कळवील. ३६ थोड्या वेळाने, मी तुम्हास दिसणार नाही; आणि नाही, कारण पिता माझ्याबरोबर आहे. ३३ माझ्याठारी तुम्हास पुन्हा, थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहाल.” ३७ तेक्का त्याच्या शांती मिळावी म्हणून मी या गोष्टी सांगितल्या आहेत. जगात शिष्यापैकी काही एकमेकांस म्हणाले, “हा आम्हास, ‘थोड्या तुम्हास क्लेश होतील; तरी धीर धरा, मी जगाच्या शक्तीला वेळाने मी तुम्हास दिसणार नाही आणि पुन्हा थोड्या वेळाने जिकले आहे.”

तुम्ही मला पाहाल,’ शिवाय, ‘कारण मी पित्याकडे जातो.’ असे जे म्हणतो त्याचा अर्थ काय? १८ ते म्हणत होते, हा ‘थोड्या वेळाने’ असे जे म्हणतो याचा अर्थ काय? हा काय बोलतो ते आम्हास समजत नाही. १९ आपणाला विचारावे असे त्यांच्या मनात आहे, हे ओळखून येशू त्यांना म्हणाला, “मी म्हणले की, थोड्या वेळाने, तुम्हास मी दिसणार नाही आणि पुन्हा, थोड्या वेळाने, तुम्ही मला पहाल, याविषयी एकमेकांना विचारीत आहात काय? २० मी तुम्हास खेरे खेरे सांगतो, तुम्ही रडाल आणि शोक कराल, तरी जग आनंद करील. तुम्हास दुःख होईल, पण तुमचे दुःखच तुमचा आनंद होईल. २१ स्त्री प्रसूत होते तेक्का तिला वेदनांचे दुःख होते, कारण तिची प्रसूतीची घटका आलेली असते; पण बालक जन्मल्यावर जगात एक मनुष्य जन्मल्याचा जो आनंद होतो त्यामुळे तिला त्या क्लेशाची आठवण होत नाही. २२ आणि म्हणून, आता तुम्हास दुःख झाले आहे; तरी मी तुम्हास पुन्हा भेटेन आणि तुमचे अंतःकरण आनंदित होईल आणि तुमच्यापासून तुमचा आनंद कोणीही हिरावून घेणार नाही. २३ आणि त्यादिवशी तुम्ही मला काही प्रश्न विचारणार नाही. मी तुम्हास खेरे खेरे सांगतो, तुम्ही पित्याजवळ काही मागाल तर तो ते तुम्हास माझ्या नावाने देईल. २४ तुम्ही अजून माझ्या नावाने काही मागितले नाही; मागा म्हणजे तुम्हास मिळेल, यासाठी की, तुमचा आनंद परिपूर्ण क्वावा. २५ या गोष्टी मी तुमच्याशी दाखल्यात बोलतो आहे; पण जेक्का मी तुमच्याशी दाखल्यात बोलणार नाही पण मी तुम्हास उघडपणे पित्याविषयी सांगेन अशी वेळ येत आहे. २६ त्यादिवशी तुम्ही माझ्या नावाने मागाल; आणि मी तुमच्यासाठी पित्याजवळ विनंती करीन असे मी तुम्हास म्हणत नाही. २७ कारण पिता स्वतः तुमच्यावर प्रीती करतो, कारण तुम्हास म्हणत नाही पण जेक्का मी तुमच्याशी दाखल्यात बोलणार नाही पण मी तुम्हास उघडपणे पित्याविषयी सांगेन अशी वेळ येत आहे. २८ त्यादिवशी तुम्ही माझ्या नावाने मागाल; आणि मी तुमच्यासाठी पित्याजवळ विनंती करीन असे मी तुम्हास म्हणत नाही. २९ कारण पिता स्वतः तुमच्यावर प्रीती करतो, कारण तुम्हास म्हणत नाही पण जेक्का मी तुमच्याशी दाखल्यात बोलणार नाही पण मी तुम्हास उघडपणे पित्याविषयी सांगेन अशी वेळ येत आहे. ३० जे माझे ते सर्व तुझे आहे आणि जे तुझे ते सर्व माझे आहे आणि त्यांच्याठारी माझे गौरव झाले आहे. ३१ आणि आता, यापुढे मी जगात नाही; पण ते जगात आहेत आणि मी तुझ्याकडे येत आहे. हे पवित्र पित्या, तू मला दिलेल्या तुझ्या नावात त्यांना राख यासाठी की, जसे आपण एक आहेत तसे त्यांनीही एक क्वावे. ३२ जोपर्यंत मी त्यांच्याबरोबर होतो तोपर्यंत तू मला दिलेल्या तुझ्या नावात मी त्यांना राखले; मी

१७ “या गोष्टी बोलल्यावर येशू वर आकाशाकडे दृष्टी लावून म्हणाला, हे पित्या, वेळ आली आहे; पुत्राने तुझे गौरव करावे म्हणून तू आपल्या पुत्राचे गौरव कर. २ जे तू त्यास दिले आहेत त्या सर्वांना त्याने सार्वकालिक जीवन द्यावे, म्हणून तू त्यास सर्व मनुष्यांमात्रावर अधिकार दिला आहेस. (aiōnios g166) ३ सार्वकालिक जीवन हेच आहे की, तू जो एकच, खरा देव त्या तुला आणि ज्याला तू पाठवलेस त्या येशू ख्रिस्ताला ओळखवे. (aiōnios g166) ४ जे तू काम मला करावयाला दिलेस ते पूर्ण करून मी पृथ्वीवर तुझे गौरव केले आहे. ५ तर आता, हे माझ्या पित्या, हे जग होण्याआधी तुझ्याबरोबर मला जे गौरव होते त्याच्यायोगे तू आपणा स्वतःबरोबर माझे गौरव कर. ६ जे लोक तू मला जगातून दिले त्यांना मी तुझे नाव प्रकट केले. ते तुझे होते आणि ते तू मला दिलेस आणि त्यांनी तुझे वचन पालले आहे. ७ आता त्यांना समजले आहे की, तू ज्या गोष्टी मला दिल्यास त्या सर्व तुझ्यापासून आहेत. ८ कारण तू मला जी वचने दिलीस ती मी त्यांना दिली आहेत; ती त्यांनी स्वीकारली, मी तुझ्यापासून आलो हे त्यांनी खरोखर ओळखले आणि तू मला पाठवले. असा त्यांनी विश्वास ठेवला. ९ त्यांच्यासाठी मी विनंती करतो, मी जगासाठी विनंती करीत नाही, तर जे तू मला दिले आहेत त्यांच्यासाठी मी विनंती करतो, कारण ते तुझे आहेत. १० जे माझे ते सर्व तुझे आहे आणि जे तुझे ते सर्व माझे आहे आणि त्यांच्याठारी माझे गौरव झाले आहे. ११ आणि आता, यापुढे मी जगात नाही; पण ते जगात आहेत आणि मी तुझ्याकडे येत आहे. हे पवित्र पित्या, तू मला दिलेल्या तुझ्या नावात त्यांना राख यासाठी की, जसे आपण एक आहेत तसे त्यांनीही एक क्वावे. १२ जोपर्यंत मी त्यांच्याबरोबर होतो तोपर्यंत तू मला दिलेल्या तुझ्या नावात मी त्यांना राखले; मी

त्यांचा सांभाळ केला आणि नाशाच्या पुत्राशिवाय त्यांच्यातून “नासरेथकर येशूला.” तो त्यांना म्हणाला, “तो मी आहे.” कोणाचा नाश झाला नाही. हा शास्त्रलेख पूर्ण क्वावा म्हणून आणि ज्या यहूदाने त्यास धरून दिले देखील त्यांच्याबोर असे झाले. १३ पण आता मी तुझ्याकडे येत आहे आणि माझा उभा होता, ६ “तो मीच आहे,” असे म्हणताच ते मागे सरकून आनंद त्यांच्याठाठी परिपूर्ण क्वावा म्हणून मी जगात या गोष्टी जाऊन जमिनीवर पडले. ७ मग त्याने त्यांना पुन्हा विचारले, बोलतो. १४ मी त्यांना तुझे वचन दिले आहे, जगाने त्यांचा द्वेष “तुम्ही कोणाला शोधता?” आणि ते म्हणाले, “नासरेथकर केला आहे; कारण जसा मी जगाचा नाही तसे तेही जगाचे येशूला.” ८ येशूने उत्तर दिले, “मीच तो आहे; असे मी तुम्हास नाहीत. १५ तू त्यांना जगातून काढून घ्यावे अशी मी विनंती सांगितले, तुम्ही मला शोधीत असला तर यांना जाऊ द्या.” ९ करीत नाही, तर तू त्यांना दुष्टपासून राखावे अशी मी विनंती “जे तू मला दिले आहेत त्यांतून मी एकही हरविला नाही,” असे करतो. १६ जसा मी जगाचा नाही, तसे तेही जगाचे नाहीत. १७ जे वचन तो बोलला होता ते पूर्ण क्वावे म्हणून हे झाले. १० तू त्यांना सत्यात पवित्र कर. तुझे वचन हेच सत्य आहे. १८ जसे तेक्का शिमोन पेत्राजवळ तलवार असल्याने त्याने ती उपसली व तू मला जगात पाठवले तसे मीही त्यांना जगात पाठवले आहे. महायाजकाच्या दासावर चालविली आणि त्याचा उजवा कान १९ आणि त्यांनीही सत्यांत पवित्र क्वावे म्हणून मी त्यांच्याकरिता कापून टाकला. त्या दासाचे नाव मल्ख होते. ११ तेक्का येशू स्वतःला पवित्र करतो. २० मी केवळ त्यांच्यासाठी नाही, तर पेत्राला म्हणाला, “तरवार म्यानात घाल. पित्याने मला जो त्यांच्या शब्दावरून जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात त्यांच्यासाठीही घ्याला दिला आहे तो मी पिझ नये काय?” १२ मग सैनिकांची विनंती करतो ११ की, त्या सर्वांनी एक क्वावे; हे माझ्या पित्या, तुकडी व हजारांचा सरदार आणि यहूद्यांचे अधिकारी हे येशूला जसा तू माझ्यामध्ये आहेस व मी तुझ्यामध्ये आहे तसे त्यांनीही धरून बांधले. १३ आणि त्यास प्रथम हन्नाकडे नेले कारण, त्या तुझ्यामाझ्यामध्ये एक क्वावे, कारण तू मला पाठवले असा वर्षी महायाजक असलेल्या क्यफाचा हा सासरा होता, १४ एका जगाने विश्वास धरावा. २२ तू जे गौरव मला दिले आहे, ते मनुज्याने लोकांसाठी मरावे हे फायद्याचे आहे. अशी मसलत मी त्यांना दिले आहे, यासाठी की, जसे आपण एक आहोत यहूद्यास याच क्यफाने दिली होती. १५ शिमोन पेत्र व दुसरा तसे त्यांनी एक क्वावे; २३ म्हणजे मी त्यांच्यामध्ये आणि तू एक शिष्य येशूच्या मागे मागे चालले; तो शिष्य महायाजकाच्या माझ्यामध्ये; यासाठी की, त्यांनी एक होऊन पूर्ण क्वावे आणि, ओळखीचा होता आणि येशूबोरवर महायाजकाच्या वाड्यात त्यावरून जगाने समजून घ्यावे की, तू मला पाठवले आणि गेला. १६ पण पेत्र बाहेर, दाराशी उभा राहिला होता, म्हणून जशी तू माझ्यावर प्रीती केली तशी त्यांच्यावरही प्रीती केली. जो दुसरा शिष्य महायाजकाच्या ओळखीचा होता त्याने बाहेर २४ हे माझ्या पित्या, माझी अशी इच्छा आहे की, तू जे मला जाऊन व द्वारपालिकेला सांगून पेत्राला आत आणले. १७ दिले आहेत त्यांनीही जेथे मी असेन तेथे माझ्याजवळ असावे, यावरून ती तरूण द्वारपालिका होती ती पेत्राला म्हणाली, “तूही यासाठी की, जे माझे गौरव तू मला दिले आहे ते त्यांनी पाहावे; या मनुज्याच्या शिष्यापैकी आहेस काय?” तो म्हणाला, “मी कारण जगाचा पाया घातला त्यापुर्वी तू माझ्यावर प्रीती केली. नाही.” १८ थंडी असल्यामुळे दास व कामदार कोळशाचा विस्तव २५ हे न्यायसंपन्न पित्या, जगाने तुला ओळखले नाही, मी तुला पेटवून शेकत उभे राहिले होते आणि पेत्र पण त्यांच्याबोरवर ओळखले आहे आणि तू मला पाठवले असे त्यांनी ओळखले शेकत उभा होता. १९ तेक्का महायाजकाने येशूला त्याच्या आहे. २६ मी तुझे नाव त्यास कलवले आहे आणि मी कलवीन, शिष्यांविषयी व त्याच्या शिक्षणाविषयी प्रश्न केले. २० येशूने यासाठी की, जी प्रीती तू माझ्यावर केली ती त्यांच्यामध्ये त्यास उत्तर दिले, “मी जगासमोर उघडपणे बोललो आहे, असावी आणि मी त्यांच्यामध्ये असावे.”

१८ हे बोलल्यानंतर येशू आपल्या शिष्यांबोरवर किंद्रोन

ओहळाच्या पलीकडे गेला. तेथे एक बाग होती; तेथे तो व त्याचे शिष्य गेले. २ ही जागा त्यास धरून देणाऱ्या यहूदालाही माहीत होती कारण येशू पुष्कळ वेळा आपल्या शिष्यांबोरवर तेथे जात असे. ३ तेक्का सैनिकांची तुकडी व मुख्य याजक लोक व परूशी यांच्याकडे कामदार मिळाल्यावर, दिवे, मशाली व शस्त्रे घेऊन यहूदा तेथे आला. ४ येशू आपणावर जे काही येणार हे सर्व जाणून बाहेर आला आणि त्यांना म्हणाला, “तुम्ही कोणाला शोधत आहात?” ५ त्यांनी त्यास उत्तर दिले,

सभास्थानात आणि परमेश्वराच्या भवनात, सर्व यहूदी जमतात, तेथे मी नेहमी शिक्षण दिले आणि गुप्तपणे मी काही बोललो नाही. २१ मला का विचारात? मी काय बोललो ते. ज्यांनी ऐकले आहे त्यांना विचारा. पाहा, मी जे बोललो ते त्यांना माहीत आहे.” २२ त्याने असे म्हटल्याबोरवर जवळ उभा राहणारा एक कामदार येशूला चापत मारून म्हणाला, “तू महायाजकाला असे उत्तर देतोस काय?” २३ येशूने त्यास उत्तर दिले, “मी वाईट रीतीने बोललो असलो तर कसे वाईट बोललो ते सिद्ध कर; योग्य रीतीने बोललो असलो तर मला का मारतोस?” २४ तेक्का हन्नाने त्यास महायाजक क्यफा याच्याकडे बांधलेलेच पाठवले. २५ शिमोन पेत्र शेकत उभा राहिला होता; त्यास इतर म्हणाले, “तूही

त्याच्या शिष्यांतला आहेस काय?” त्याने नाकारले व म्हटले, असो!” मग त्यांनी त्यास चापटा मारल्या. ४ म्हणून पिलाताने “मी नाही.” २६ पेत्राने ज्याचा कान कापला होता त्याचा नातलग पुन्हा बाहेर येऊन, म्हटले, “पाहा, मला त्याच्यात काही अपराध असलेला, महायाजकाच्या दासांपैकी एक होता, तो त्यास दिसत नाही, हे तुम्हास समजावे म्हणून मी त्यास तुमच्याकडे म्हणाला, “मी तुला त्याच्याबरोबर बागेत नाही का पाहिले?” बाहेर आणतो.” ५ तेव्हा येशू काट्यांचा मुकुट व जांभळा २७ पेत्राने पुन्हा नाकारले आणि, लागलाच, कोंबडा आरवला. झाग घातलेला बाहेर आला आणि पिलात त्यांना म्हणाला, २८ तेव्हा त्यांनी येशूला कयफाकडून सरकारवाड्यांत नेले; तेव्हा “पाहा, हा मनुष्य!” ६ मुख्य याजक लोक व त्यांचे कामदार सकाळ होती आणि आपण अशुद्ध होऊ नये, पण वल्हांडणाचे त्यास बधून ओरडून म्हणाले, याला “वधस्तंभावर खिळा, भोजन करता यावे म्हणून ते स्वतः सरकारवाड्यांत गेले नाहीत. वधस्तंभावर खिळा.” पिलात त्यांना म्हणाला, “तुम्हीच त्यास २९ यास्तव पिलात त्याच्याकडे बाहेर येऊन म्हणाला, “तुम्ही नेऊन, वधस्तंभावर खिळा; कारण मला त्याच्यात काही अपराध या मनुष्यावर काय आरोप ठेवता?” ३० त्यांनी त्यास उत्तर दिसत नाही.” ७ यहूदी लोकांनी त्यास उत्तर दिले, “आम्हास दिले, “तो दुष्कर्मी नसता तर आम्ही त्यास आपल्या हाती दिले नियमशास्त्र आहे आणि त्या शास्त्राप्रमाणे हा मरण पावला नसते.” ३१ पिलाताने त्यांना म्हटले, “त्याला तुम्हीच आपल्या पाहिजे; कारण याने स्वतःला देवाचा पुत्र केले.” ८ पिलात नियमशास्त्राप्रमाणे त्याचा न्याय करा.” यहूदी अधिकारी त्यास हे बोलणे ऐकून अधिकच भ्याला; ९ आणि तो पुन्हा जाऊन म्हणाले, “आम्हास कोणाचा जीव घेण्याचा अधिकार नाही.” व येशूला म्हणाला, “तू कोठला आहेस?” पण येशूने त्यास ३२ आपण कोणत्या मरणाने मरणार हे सुचवितांना येशूने जे उत्तर दिले नाही. १० पिलाताने त्यास म्हटले, “माझ्याबरोबर तू वचन सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे म्हणून असे झाले. ३३ बोलत नाहीस काय? तुला सोडण्याचा अधिकार मला आहे म्हणून पिलात पुन्हा सरकारवाड्यांत गेला; आणि त्याने येशूला आणि तुला वधस्तंभावर खिळण्याचा अधिकार मला आहे हे बोलावून म्हणाला, “तू यहूद्यांचा राजा आहेस काय?” ३४ येशूने तुला माहीत नाही काय?” ११ येशूने उत्तर दिले, “आपणाला तो उत्तर दिले, “आपण स्वतः हे म्हणात किंवा दुसऱ्यांनी आपणाला अधिकार वरून दिलेला नसता तर माझ्यावर मुळीच चालला माझ्याविषयी हे सांगितले?” ३५ पिलाताने उत्तर दिले, “मी नसता, म्हणून ज्याने मला आपल्या हाती दिले त्याचे पाप यहूदी आहे काय? तुझ्याच लोकांनी आणि मुख्य याजकांनी अधिक आहे.” १२ यावरून पिलाताने त्यास सोडायचा प्रयत्न तुला माझ्या हाती दिले; तू काय केले.” ३६ येशूने उत्तर दिले, केला, पण यहूदी ओरडून म्हणाले, “आपण जर याला सोडिले “माझे राज्य या जगावे नाही. माझे राज्य या जगावे असेहे तर तर आपण कैसराचे मित्र नाही; जो कोणी स्वतःला राजा यहूद्यांच्या हाती मी दिला जाऊ नये म्हणून माझ्या सेवकांनी करतो तो कैसराला नाकारतो.” १३ म्हणून पिलाताने हे बोलणे लढाई केली असती; पण माझे राज्य येथेले नाही.” ३७ म्हणून ऐकल्यावर येशूला बाहेर आणले आणि तो फरसबंदी नावाच्या पिलात त्यास म्हणाला, “तर तू राजा आहेस काय?” येशूचे जागी न्यायासनावर बसला. इत्री भाषेत या जागेला गब्बाथा उत्तर दिले, “मी राजा आहे असे आपण म्हणता. मी यासाठी म्हणतात. १४ तो वल्हांडणाच्या तयारीचा दिवस होता, तेव्हा जन्मलो आहे आणि यासाठी मी जगात आले आहे. मी सत्याची सुमारे दुपारचे बारा वाजले होते आणि तो यहूद्यांना म्हणाला, साक्ष घावी. जो कोणी सत्याचा आहे तो माझी वाणी ऐकतो.” “पाहा, तुमचा राजा!” १५ यावरून ते औरडले, “ह्याला संपवून ३८ पिलात त्यास म्हणाला, “सत्य काय आहे?” आणि हे बोलून टाका, त्यास वधस्तंभावर खिळावे. पिलात त्यांना म्हणाला, “मी तो पुन्हा यहूद्यांकडे बाहेर गेला आणि त्यांना म्हणाला, “मला तुमच्या राजाला वधस्तंभावर खिळावे काय?” मुख्य याजकांनी त्याच्यात काही अपराध दिसत नाही. ३९ पण तुमच्यासाठी उत्तर दिले, “आम्हास कैसराशिवाय राजा नाही.” १६ मग, त्याने वल्हांडण सणांत मी एकाला सोडावे अशी तुमच्यात रीत आहे; येशूला वधस्तंभावर खिळण्याकरिता त्यांच्या हाती दिले. १७ तर तुमच्यासाठी मी यहूद्यांच्या राजाला सोडावे अशी तुमची तेव्हा त्यांनी येशूला आपल्या ताब्यात घेतले आणि तो आपला इच्छा आहे काय?” ४० तेव्हा पुन्हा ते ओरडून म्हणाले, “ह्याला वधस्तंभ स्वतः वाहत ‘कवटीचे’ स्थान म्हटलेल्या जागी गेला. सोडू नका, तर बरब्बाला सोडा” आता बरब्बा हा एक लुटारू या जागेला इत्री भाषेत गुलगुथा म्हणतात. १८ तेथे त्यांनी होता.

१९ नंतर पिलाताने येशूला नेऊन फटके मारवले. २ तेव्हा दुसऱ्याला दुसऱ्या बाजूस आणि येशूला मध्ये असे वधस्तंभावर खिळले. १९ आणि पिलाताने एक फलक लिहून तो वधस्तंभावर घातला; “यहूद्यांचा राजा नासोरी येशू” असे लिहिले होते. २० येशूला वधस्तंभावर खिळले होते ते ठिकाण नगराच्या जवळ होते. म्हणून पुष्कळ यहूद्यांनी तो फलक वाचला. तो इत्री,

रोमी व ग्रीक भाषांत लिहिला होता. २१ तेव्हा यहूद्यांचे मुख्य असून पण यहूद्यांच्या भीतीमुळे गुप्त शिष्य होता, पिलाताने याजक लोक पिलाताला म्हणाले, “यहूद्यांचा राजा असे लिहू त्यास परवानगी दिल्यावरून त्याने जाऊन येशूचे शरीर नेले. नका तर याने म्हणले “भी यहूद्यांचा राजा आहे” असे लिहि.” ३१ आणि, त्याच्याकडे पहिल्याने रात्रीचा आलेला निकदेमही २२ पिलाताने उत्तर दिले, “मी लिहिले ते लिहिले.” २३ मग गंधर्सव व अगरु यांचे सुमारे शंभर मापे मिश्रण घेऊन आला. ४० शिपायांनी येशूला वधस्तंभावर खिळल्यावर त्याचे कपडे घेतले मग त्यांनी येशूचे शरीर घेतले आणि यहूद्यांच्या उत्तरकार्याच्या आणि प्रयेक शिपायाला एक वाटा असे चार वाटे केले; आणि रीतीप्रमाणे त्यांनी ते सुंधांधी मसाल्यांसहित तागाच्या वस्त्रात झागाही घेतला. या झाग्याला शिवण नक्हती; तो वरपासून सरळ गुंडाळले. ४१ त्यास ज्याठिकाणी वधस्तंभावर खिळले होते विणलेला होता. ४२ म्हणून ते एकमेकांना म्हणाले, “आपण हा तेथे एक बाग होती; आणि त्या बागेत एक नवी कबर होती; फाडू नये; पण तो कोणाला मिळेल हे ठरवण्याकरता चिन्ह्या त्यामध्ये कोणाला कधीही ठेवलेले नव्हते. ४२ तो यहूद्यांचा टाकून पाहावे.” हे यासाठी झाले की, ‘त्यांनी माझे कपडे तयारीचा दिवस असल्यामुळे व ती कबर जवळ असल्यामुळे, आपसात वाटून घेतले आणि माझ्या झाग्यावर त्यांनी चिन्ह्या त्यांनी येशूला तेथे ठेवले.

टाकिल्या,’ असा हा शास्त्रलेख पूर्ण क्वावा; म्हणून शिपायांनी या गोष्टी केल्या. २५ पण येशूच्या वधस्तंभाजवळ त्याची आई, त्याची मावशी व क्लोपार्ची पत्नी मरीया आणि मदालीया नगराची मरीया या उभ्या होत्या. २६ येशूने जेव्हा आपल्या आईला व तो ज्या शिष्यावर त्याची प्रीती होती त्यास जवळ उभे राहिलेले पाहून तेव्हा तो आपल्या आईला म्हणाला, “आई, पाहा, हा तुझा मुलगा.” २७ मग तो त्या शिष्याला म्हणाला, “पाहा, ही तुझी आई!” आणि त्या शिष्याने तिला तेक्हापासून आपल्याकडे घेतले. २८ मग, आता सर्व पूर्ण झाले आहे हे जाणून येशूने, शास्त्रलेख पूर्ण क्वावा म्हणून, “मला तहान लागली आहे” असे म्हटले. २९ तेथे, एक आंब भरून ठेवलेले भाडे होते, म्हणून त्यांनी आंबेने भरलेला एक बोऱा एका एजोब झाडाच्या काठीवर बसवून त्याच्या तोंडाला लावला. ३० येशूने आंब घेतल्यानंतर म्हटले, “पूर्ण झाले आहे.” आणि आपले मस्तक लववून आपला आत्मा समर्पण केला. ३१ तो तयारीचा दिवस होता आणि शब्दाथ दिवशी वधस्तंभावर शरीरे राहू नयेत, कारण तो शब्दाथ मोठा दिवस होता म्हणून यहूद्यांनी पिलाताला विनंती केली की, त्यांचे पाय तोडून त्याना काढून घेऊन जावे. ३२ तेव्हा शिर्पाई आल्यावर त्यांनी त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळ्यात आलेल्या पहिल्याचे व दुसऱ्याचे पाय तोडले. ३३ परंतु ते येशूजवळ आल्यावर, तो मरून गेला आहे असे पाहून, त्यांनी त्याचे पाय तोडले नाहीत. ३४ तरी शिपायापैकी एकाने भाल्याने त्याच्या कुशीत भोसकले; आणि, लगेच, रक्त व पाणी बाहेर आले. ३५ आणि ज्याने हे पाहिले त्याने साक्ष दिली आहे त्याची साक्ष खरी आहे व आपण खरे बोलतो हे त्यास ठाऊक आहे यासाठी की, तुम्हीही विश्वास ठेवावा. ३६ कारण, “त्याचे एकही हाड मोडणार नाही,” हा शास्त्रलेख पूर्ण क्वावा म्हणून या गोष्टी झाल्या. ३७ आणि दुसरा एक शास्त्रलेख पुन्हा म्हणतो, “ज्याला त्यांनी वधिले ते त्याच्याकडे पाहीतील.” ३८ यानंतर, जो अरिमथर्डीकर योसेफ याने आपल्याला येशूचे शरीर नेता यावे अशी पिलाताला विनंती केली. तो येशूचा शिष्य

२० आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, पहाटेस अंधारातच, मगदालीया नगराची मरीया कबरेजवळ आली आणि कब्रेच्या तोंडावरून धोऱ्या काढली आहे असे तिने पाहिले. २ तेव्हा शिमोन पेत्र व ज्याच्यावर येशूची प्रीती होती त्या दुसऱ्या शिष्याकडे धावत येऊन ती त्यांना म्हणाली, “त्यांनी प्रभूला कबरेतून काढून नेले आणि त्यास कोठे ठेवले हे आम्हास माहीत नाही.” ३ म्हणून पेत्र व तो दुसरा शिष्य बाहेर पडून कबरेकडे जावायास निघाले. ४ तेव्हा ते दोघे जण बरोबर धावत गेले; पण तो दुसरा शिष्य पेत्राच्या पुढे धावत गेला व कबरेजवळ प्रथम पोहचला. ५ त्याने ओणवून आत डोकावले आणि त्यास तागाची वस्त्रे पडलेली दिसली. पण तो आत गेला नाही. ६ शिमोन पेत्रिही त्याच्यामागून येऊन पोहचला व तो कबरेत शिरला; ७ आणि तागाची वस्त्रे पडलेली व जो रुमाल त्याच्या डोक्याला होता तो त्या तागाच्या वस्त्रांजवळ नव्हे, तर वेगळा एकीकडे गुंडाळून ठेवलेला होता. ८ तेव्हा जो दुसरा शिष्य पहिल्याने कबरेजवळ आला होता तोही आत गेला आणि त्याने पाहून विश्वास ठेवला. ९ कारण त्याने मरण पावलेल्यातून पुन्हा उठावे हे अवश्य आहे, हा शास्त्रलेख त्यांना अजून कळला नव्हता. १० मग ते शिष्य पुन्हा आपल्या घरी गेले. ११ पण इकडे मरीया बाहेर कबरेजवळ रडत उभी राहिली होती आणि ती रडता रडता तिने ओणवून कबरेत पाहिले; १२ आणि जंथे येशूचे शरीर आधी ठेवलेले होते तेथे ते शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले दोन देवदूत एक डोक्याकडील बाजूस आणि एक पायाकडील बाजूस बसलेले दिसले. १३ आणि ते तिला म्हणाले, “मुली, तू का रडतेस?” ती त्यांना म्हणाली, “त्यांनी माझ्या प्रभूला नेले आणि त्यास कोठे ठेवले हे मला माहीत नाही.” १४ असे बोलून ती मागे वळली आणि तो तिला येशू उभा असलेला दिसला; पण तो येशू आहे हे तिने ओळखले नाही. १५ येशूने तिला म्हटले, “मुली, तू का रडतेस? तू कोणाला शोधतेस?” तो माळी आहे असे समजून त्यास म्हणाली, “साहेब, तू त्यास यैथून नेते असेल तर

कोठे ठेवलेस ते मला सांग म्हणजे मी त्यास घेऊ जाईन.” २१ आणि या यानंतर पुन्हा शिव्याच्या सरोवराजवळ येशूने १६ येशूने तिला म्हटले, “मरीये,” ती वळून त्यास इब्री भाषेत शिष्यांना स्वतःस प्रकट झाला; आणि अशाप्रकारे म्हणाली, “रब्बूनी,” (म्हणजे गुरुजी) १७ येशूने तिला म्हटले, स्वतःस प्रकट केले. २८ शिमोन पेत्र व ज्याला दिदुम म्हणत तो “मला शिवू नकोस; कारण, मी अजून पित्याकडे वर गेलो थोमा, गालील प्रांतातील काना नगरातील नथनेल व जब्दीचे नाही; तर माझ्या बांधवांकडे जाऊन, त्यांना सांग की, जो माझा पुत्र आणि त्याच्या शिष्यांतील दुसरे दोघे जण हे बरोबर होते. पिता आणि तुमचा पिता, माझा देव आणि तुमचा देव आहे ३ शिमोन पेत्र त्यांना म्हणाला, “मी मासे धरावयला जातो.” त्याच्याकडे मी वर जातो.” १८ मगदालीया नगराची मरीया गेली ते त्यास म्हणतात, “आम्ही पण तुझ्याबोर येतो.” तेव्हा ते आणि आपण प्रभूला पाहिल्याचे आणि त्याने आपल्याला या निघून तारवात चढले आणि त्या रात्री त्यांनी काहीही धरले गोष्टी सांगितल्याचे तिने शिष्यांना कळविले. १९ त्या दिवशी, नाही. ४ पण आता पहात होते वेळी येशू समुद्र किनाऱ्याजवळ म्हणजे आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी संध्याकाळी, शिष्य जेथे उभा होता, पण तो येशू होता हे शिष्यांना समजले नाही. ५ तेव्हा जमले होते तेथील दरवाजे यहूद्यांच्या भीतीमुळे बंद असता, येशूने त्यांना म्हटले, “मुलांनो, तुमच्याजवळ काही खावयाला येशू आत आला व मध्यभागी उभा राहून म्हणाला, “तुम्हास आहे काय?” ते त्यास म्हणाले, “नाही.” ६ आणि तो त्यांना शांती असो.” २० आणि हे बोलल्यावर त्याने त्यांना आपले म्हणाला, “तारवाच्या उजवीकडे जाळे टाका आणि तुम्हास हात आणि कूस दाखवली; आणि शिष्यांनी प्रभूला बघितले मिळेल.” म्हणून त्यांनी टाकले आणि माशांच्या घोळक्यामुळे ते तेव्हा ते आनंदित झाले २१ तेव्हा येशू त्यांना पुन्हा म्हणाला, त्यांना आता ओढवेना. ७ तेव्हा ज्या शिष्यावर येशूची प्रीती “तुम्हास शांती असो. जसे पित्याने मला पाठवले आहे तसे होती तो पेत्राला म्हणाला, “तो प्रभू आहे.” शिमोन पेत्राने ऐकले मीहि तुम्हास पाठवतो.” २२ एवढे बोलल्यावर त्याने त्यांच्यावर की, तो “प्रभू आहे, प्रभू आहे” तेव्हा तो उघडा असल्यामुळे फुंकर टाकली आणि तो त्यांना म्हणाला, “पवित्र आत्म्याचा (त्याने बाहेरील वस्त्र, झगा, न घातल्यामुळे) त्याने कमेरला स्वीकार करा. २३ ज्या कोणाच्या पापांची तुम्ही क्षमा करता झगा गुंडाळला आणि सरोवरात उडी घेतली. ८ आणि दुसरे त्यांची क्षमा झाली आहे आणि ज्या कोणाची तुम्ही ठेवता ती शिष्य त्या लहान मचव्याने ते माशांचे जाळे ओढीत ओढीत तशीच ठेवलेली आहेत.” २४ येशू आला तेव्हा, बारांतील एक, आले कारण ते किनाऱ्यापासून फार दूर नक्हते, पण सुमारे ज्याला दिदुम म्हणत तो थोमा त्यांच्याबोरवर नक्हता. २५ म्हणून दोनशे हातावर होते. ९ तेव्हा ते किनाऱ्यावर बाहेर आल्यावर दुसऱ्या शिष्यांनी त्यास सांगितले, “आम्ही प्रभूला पाहिले.” तेथे कोळशांचा विस्तव आणि त्यावर ठेवलेली मासकी आणि तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, “मी त्याच्या हातात खिळ्यांची खून भाकरी पाहिली. १० येशूने त्यांना म्हटले, “तुम्ही आता धरलेल्या बघितल्याशिवाय, खिळ्यांच्या जागी माझे बोट घातल्याशिवाय मासलीमधून काही आणा.” ११ तेव्हा शिमोन पेत्राने मचव्यावर आणि त्याच्या कुशीत माझा हात घातल्याशिवाय मी विश्वास चढून एकशे त्रेपन मोठ्या माशांनी भरलेले जाळे किनाऱ्यावर ठेवणारच नाही.” २६ आणि पुन्हा, आठ दिवसानी, त्याचे शिष्य ओढून आणले. ते तिकते असतानाही जाळे फाटले नाही. १२ घरात होते आणि थोमा त्यांच्याबोरवर होता; आणि दरवाजे येशू त्यांना म्हणाला, “या, न्याहरी करा.” कारण तो प्रभू बंद असताना येशू आला व मध्यभागी उभा राहिला आणि आहे हे त्यांना समजले म्हणून आपण कोण आहात हे त्यास म्हणाला, “तुम्हास शांती असो.” २७ मग तो थोमाला म्हणाला, विचारावास शिष्यांतील कोणी धजला नाही. १३ तेव्हा येशूने “तुझे बोट पुढे कर आणि माझे हात बघ; तुझा हात पुढे कर भाकर घेतली आणि त्यांना दिली; तशीच मासकी दिली. १४ आणि माझ्या कुशीत घाल; आणि विश्वासहीन होऊ नकोस पण येशू मरण पावलेल्यातून उठल्यानंतर त्याची शिष्यांना प्रकट विश्वास ठेवणारा हो.” २८ आणि थोमाने त्यास म्हटले, “माझा व्हायची ही तिसरी वेळ. १५ मग त्यांची न्याहरी झाल्यावर येशूने प्रभू आणि माझा देवा!” २९ येशूने त्यास म्हटले, “तू मला शिमोन पेत्राला म्हटले, “योहानाच्या पुत्रा शिमोना, यांच्यापेक्षा पाहिले आहे म्हणून विश्वास ठेवला आहे. पाहिल्यावांचून विश्वास तू माझ्यावर अधिक प्रीती करतोस काय?” तो त्यास म्हणाला, ठेवणारे आहे ते धन्य!” ३० आणि या पुस्तकात लिहिली नाहीत “होय, प्रभू, तू जाणतोस की, मी तुझ्यावर प्रीती करतो.” तो अशी दुसरीही पुष्कळ चिन्हे येशूने आपल्या शिष्यांसमोर केली. त्यास म्हणतो, “माझी कोकरे चार.” ३१ तो पुन्हा दुसऱ्यांदा ३१ पण ही छासाठी लिहिली आहेत की, येशू हा देवाचा पुत्र त्यास म्हणाला, “योहानाच्या पुत्रा, शिमोना, तू माझ्यावर प्रीती ख्येस्त आहे, असा तुम्ही विश्वास ठेवावा आणि तुम्ही विश्वास करतोस काय?” तो त्यास म्हणाला, “होय, प्रभू, तू जाणतोस ठेवल्याने तुम्हास त्याच्या नावात जीवन मिळावे.

की, मी तुझ्यावर प्रीती करतो.” तो त्यास म्हणाला, “माझी मेंद्रे राख.” ३७ तो तिसऱ्यांदा त्यास म्हणाला, “योहानाच्या पुत्रा, शिमोना, तू माझ्यावर प्रीती करतोस काय?” पेत्र दुःखी होऊन

त्यास म्हणाला, “प्रभू तुला सर्व माहीत आहे, तू जाणतोस की, मी तुझ्यावर प्रीती करतो.” येशू त्यास म्हणतो, “माझी मेंद्रे चार.” १८ “मी तुला खरे खरे सांगतो, तू जेव्हा तरुण होतास तेव्हा आपली कंबर बांधून तुझी इच्छा असेल तिकडे जात होतास; पण तू म्हातारा होशील तेव्हा हात पुढे करशील, दुसरा तुझी कंबर बांधील आणि तुझी इच्छा नसेल तिकडे तुला नेईल.” १९ तो कोणत्या मरणाने देवाचे गौरव करणार होता हे प्रकट करायला तो हे बोलला आणि हे बोलल्यावर तो त्यास म्हणतो, “माझ्यामागे ये.” २० तेव्हा पेत्र मागे वळला आणि पाहतो की, ज्या शिष्यावर येशूची प्रीती होती जो भोजनाच्या वेळी त्याच्या छातीशी टेकला असता मागे लवून ‘प्रभू तुला धरून देणारा तो कोण आहे?’ असे म्हणाला होता, त्यास त्याने मागे चालताना पाहिले. २१ म्हणून, त्यास बघून, पेत्र येशूला म्हणाला, “प्रभू ह्याचे काय?” २२ येशूने त्यास म्हटले, “मी येईपर्यंत त्याने रहावे अशी जर माझी इच्छा असेल तर त्याचे तुला काय? तू माझ्यामागे ये.” २३ तेव्हा बांधवांत हे बोलणे पसरले की, तो शिष्य मरणार नाही. पण “मी येईपर्यंत त्याने रहावे अशी जर माझी इच्छा असेल तर तुला काय?” २४ जो या गोर्टीची साक्ष देतो व ज्याने या गोर्टी लिहिल्या आहेत तोच हा शिष्य आहे; आणि त्याची साक्ष खरी आहे हे आम्हास माहीत आहे. २५ आणि ह्याशिवाय येशूने केलेली पुष्कळ कृत्ये आहेत; ती एकाएक लिहिली तर लिहिलेली पुस्तके या जगात देखील मावणार नाहीत असे मला वाटते.

प्रेषि.

होता.” १८ (त्याने आपल्या दुष्टाईची कृतीकरून मजुरीने शेत विकत घेतले. तो पालथा पडल्याने त्याचे पोट मध्येच फुटले, व

१ हे थियफिला, येशूने जे शिकवले आणि केले, व ज्या विषयी त्याची आतडी बाहेर पडली. १९ हे यशूलेम शहरात राहणाऱ्या मी पहिल्या ग्रंथात नमुद केले, २ त्या दिवसापर्यंत जेव्हा तो सर्वाना कळले म्हणजे रक्काचे शेत, असे लिहिले आहे की, त्याचे घर उजाड पडो, व त्यामध्ये त्यांना पुष्कळ प्रमाणांनी आपण जिवंत आहोत. हे दाखवून कोणीही न राहो. आणि, त्याचा हुढा दूसरा घेवो. २१ म्हणून, चाळीस दिवसापर्यंत तो त्यांना दर्शन देत असे, व देवाच्या प्रभू येशू, आमच्यामध्ये आत बाहेर येत जात होता त्या सर्व राज्याच्या गोष्टी संगंत असे. ४ नंतर तो त्यांच्याशी एकत्र काळात, २२ योहानाच्या बापिस्तस्यापासून तर ज्या दिवशी प्रभू असता त्याने त्यांना आज्ञा केली की, “यशूलेम शहर सोडून येशूला आपल्यापासून वर घेण्यात आले, त्या दिवसापर्यंत तर जाऊ नका तर पित्याने देऊ केलेल्या, ज्या देणगी विषवी, तुम्ही जी माणसे आपल्या संगतीसोबतीत होती त्यांच्यातून एकाने माझ्याकडून ऐकले आहे त्याची वात पाहा. ५ कारण योहानाने आपल्याबरोबर त्याच्या पुनरुत्थानाचा साक्षी झाले पाहिजे. २३ पाण्याने तुमचा बापिस्तस्मा केला खरा; थोड्या दिवसानी तुमचा तेव्हा ज्याचे उपनाव युस्त होते, तो बर्सबा महलेला योसेफ बापिस्तस्मा पवित्र आत्याने होईल.” ६ मग सर्वजण एकत्र जमले व मठिया, या दोघांना त्यांनी पुढे आणते. २४ मग त्यांनी असताना शिष्यांनी येशूला विचारले, “प्रभूजी, याच काळात अशी प्रार्थना केली, “हे सर्वांची हृदये जाणणाऱ्या प्रभू, २५ हे आपण इसाएलाचे राज्य पुन्हा स्थापित करणार काय?” ७ सेवकपद व प्रेषितपद सोडून आपल्या जागी गेलेल्या यहूदाचे तो त्यांना न्हणाला, “पित्याने स्वतःच्या अधिकारात काळ पद ज्याला मिळावे असा या दोषापैकी तू कोण निवडला आहेस व समय ठेवले आहेत ते जाणणे तुम्हाकडे नाही. ८ परंतु ते दाखव.” २६ मग त्यांनी त्यांच्यासाठी चिठ्ठ्या टाकल्यावर पवित्र आत्मा तुम्हावर येईल, तेव्हा तुम्ही सामर्थ्य प्राप्त कराल, मठियाची चिठ्ठी निघाली; तेव्हा त्यास अकरा प्रेषितांबरोबर आणि यशूलेम शहरात सर्व यहूदीया आणि शोमरेन प्रांतात, गणण्यात आले.

व पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत तुम्ही माझे साक्षी व्हाल.” ९ असे सांगितल्यावर त्यांच्या डोळ्यासमोर तो वर घेतला गेला, आणि मेघांनी त्यास दृष्टीआड केले. १० नंतर तो जात असता ते आकाशाकडे निरखून पाहत होते, तेव्हा पाहा, शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले दोन पुरुष त्यांच्याजवळ उभे राहिले. ११ आणि ते असे बोलले, “अहो गालीलाकाशांगो, तुम्ही आकाशाकडे का पाहत उभे राहिले आहात? हा जो येशू तुम्हापासून वर आकाशात घेतला गेला आहे? तुम्ही त्यास जसे आकाशात जातांना पाहता तसाच तो परत येईल.” १२ मग यशूलेम शहराजवळ म्हणजे शब्दाथ दिवसाच्या मजलेवर असलेल्या जैतुनांच्या डोंगरावरून ते यशूलेम शहरास परत आले. १३ आणि आल्यावर ते माडीवरच्या एका खोलीत जिथे पेत्र, योहान, याकोब, अंदिया, फिलिप, थोमा, बर्थलमय, मत्तय, अल्फीचा मुलगा याकोब, शिमोन जिलोत व याकोबाचा मुलगा यहूदा हे राहत होते, तिथे गेले. १४ हे सर्वजण आणि त्यांच्यासह कित्येक सित्र्या, येशूची आई मरीया, व त्याचे भाऊ एकचित्ताने एकसारखे प्रार्थना करत होते. १५ त्या दिवसात पेत्र बंधुवर्गामध्ये, सुमारे एकशेवीस मनुष्यांच्या जमावामध्ये उभा राहून म्हणाला, १६ “बंधुजनहो, येशूला थरून नेणाऱ्यांना वाट दाखविणाऱ्या यहूदाविषयी पवित्र आत्याने दावीदाच्या मुखावाटे जे भविष्य आधीच वर्तवले होते, ते पूर्ण होण्याचे अगत्य होते. १७ तो आपल्या मधलाच एक होता आणि त्यास या सेवेतल्या लाभाचा त्याचा वाटा मिळाला

२ नंतर पेन्टेकॉस्ट म्हणजे पन्नासावा दिवस आला तेव्हा ते सर्व एकत्र जमले असताना. २ अक्समात मोठ्या वाच्याच्या सुसाट्यासारखा आकाशातून नाद झाला, व ज्या धरात ते वसले होते ते सर्व त्याने भरले. ३ आणि वेगवेगळ्या होत असलेल्या अग्नीच्या जीभांसारख्या जीभा त्यांना दिसल्या, व प्रत्येकावर त्या एकएक अशा बसल्या. ४ तेव्हा ते सर्वजण पवित्र आत्याने परिपूर्ण झाले आणि आत्याने जसजशी त्यांना वाचा दिली, तसतसे ते निरनिराळ्या भाषांतून बोलू लागले. ५ त्यावेळेस आकाशाखालच्या प्रत्येक राष्ट्रातील भक्तिमान यहूदी यशूलेम शहरात राहत होते. ६ तो नाद झाल्यावर लोकसमुदाय एकत्र होऊन गोंधळून गेला, कारण प्रत्येकाने त्यांना आपआपल्या भाषेत बोलताना ऐकले. ७ ते सर्व आश्वयनि थक्क होऊन; म्हणाले, “पाहा, हे बोलणारे सर्व गालील प्रांतीतील ना? ८ तर आपण प्रत्येकजण आपआपली जन्मभाषा ऐकतो हे कसे? ९ पार्थी, मेदी, एलामी, मेसोपेट्या, यहूदीया, कप्पदुकिया, पंत, आशिया, १० फुगिया, पंफुलिया, मिसर व कुरणेच्या जवळचा लिबुवा देश द्यात राहणारे, यहूदी व यहूदीयमतानूसारी असे रोमन प्रवासी, ११ क्रेतीय, अरब, असे आपण त्यांना आपआपल्या भाषांत देवाची महत्कृत्ये सांगताना ऐकतो.” १२ तेव्हा ते सर्व विस्मित होऊन; व गोंधळून जाऊन एकमेकांस म्हणाले, “हे काय असेल?” १३ परंतु दुसरे कित्येक चेष्टा करीत म्हणाले, “हे

नवीन द्राक्षरसाने मस्त झाले आहेत.” १४ तेव्हा पेत्र अकरा आणि तुम्ही जे पाहता व ऐकता त्याचा त्याने वर्षाव केला आहे. प्रेषितांबोबर उभा राहून, त्यांना मोठ्याने म्हणाला, अहो यहूदी ३४ कारण दावीद राजा स्वर्गास चढून गेला नाही, पण तो स्वतः लोकांनो व यस्थलेम शहरातील रहिवाशयांनो, हे लक्षात आणा म्हणतो, ‘परमेश्वराने माझ्या प्रभूला सांगितले की, ३५ मी तुझ्या व माझो बोलणे ऐकून घ्या. १५ तुम्हास वाटते हे मस्त झाले शत्रूचे तुझे पादासन करेपर्यंत तू माझ्या उजवीकडे बसून राहा.” आहेत, पण असे नाही कारण सकाळचे नऊ वाजले आहेत. १६ “म्हणून, इसाएलाच्या सर्व घराण्याने हे निश्चयपूर्वक समजून परंतु योएल संदेश्याने जे सांगितले होते ते हे आहे: १७ देव घ्यावे की, ज्या येशूला तुम्हीं वधसंतभावर खिळून मारले त्यास म्हणतो, “शेवटच्या दिवसात असे होईल, मी मनुष्यामात्रावर देवाने प्रभू व ख्रिस्त असे करून ठेवले आहे.” १७ हे ऐकून आपल्या आत्याचा वर्षाव करीन, तेव्हा तुमचे पुत्र व तुमच्या त्यांच्या अंतःकरणास चुटपुट लागली आणि ते पेत्र व इतर कन्या संदेश देतील. तुमच्या तरुणांस दृष्टां होतील व तुमच्या प्रेषित हाणांना म्हणाले, “बंधुजनहो, आम्ही काय करावे?” १८ वृद्धास स्वप्ने पडतील. १९ आणखी त्या दिवसात मी आपल्या पेत्र त्यांना म्हणाला, “पश्चात्ताप करा आणि तुमच्या पापांची दासांवर व आपल्या दासींवर आपल्या आत्याचा वर्षाव करीन, क्षमा क्हावी, म्हणून तुम्ही प्रत्येकजण येशू ख्रिस्ताच्या नावाने म्हणजे ते संदेश देतील. २० आणि वर आकाशात अद्भूते व बाप्तिस्मा घ्या, म्हणजे तुम्हास पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त खाली पृथ्वीवर चिन्हे, म्हणजे रक्त, अग्नी व धूम्रूप वाफ अशी होईल. २१ कारण हे वचन तुम्हास तुमच्या मुलाबाळांना व जे मी दाखवीन. २० परमेश्वराचा महान व प्रसिद्ध दिवस येण्यापूर्वी दूर आहेत, त्या सर्वांना म्हणजे जितक्यांना परमेश्वर आपला सूर्य अंधकारमय व चंद्र रक्तमय होईल. २१ तेव्हा असे होईल की देव स्वतःकडे बोलावील तितक्यांना दिले आहे.” २० आणखी जो कोणी परमेश्वराच्या नावाने त्याचा धावा करील तो तरेल.” त्याने दुसऱ्या पुष्कल गोष्टी सांगून त्यास साक्ष दिली व बोध २२ “अहो इसाएल लोकांनो, या गोष्टी ऐका: नासोरी येशूच्या द्वारे करून; म्हटले, “या कुटिल पिढीपासून तुम्ही आपला बचाव देवाने जी महत्कृत्ये, अद्भूते व चिन्हे तुम्हास दाखिली त्यावरून करून घ्या.” २३ तेव्हा ज्यांनी त्याच्या संदेशाचा स्वीकार केला देवाने तुम्हाकरिता मान्यता दिलेला असा तो मनुष्य होता, याची त्यांच्या बाप्तिस्मा झाला, आणि त्यादिवशी त्यांच्यांत सुमारे तुम्हास माहिती आहे. २३ तो देवाच्या ठाम संकल्पानुसार व तीन हजार मनुष्यांची भर पडली. २४ ते प्रेषितांच्या शिक्षणात पूर्वज्ञानानुसार तुमच्या स्वाधीन झाल्यावर, तुम्ही त्यास धरून कारण सहवासात, भाकर मोडण्यांत व प्रार्थना करण्यांत तपर अधर्म्याच्या हातांनी वधसंतभावर खिळून मारले; २५ त्यास देवाने असत. २५ तेव्हा प्रत्येक मनुष्यास भय वाटले, आणि प्रेषितांच्या मरणाच्या वेदनांपासून सोडून उठवले, कारण त्यास मरणाच्या हातानु पुष्कल अद्भूत कृत्ये व चिन्हे घडत होती. २६ ते तेव्हा स्वाधीन राहणे अशक्य होते. २६ दावीद त्याच्याविषयी असे विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते आणि त्यांचे सर्वकाही सामाईक म्हणतो, ‘मी परमेश्वरास आपणापुढे नित्य पाहिले आहे; मी होते, २७ ते आपआपली जमीन व मालमत्ता विकून जसजशी ढळू नये म्हणून तो माझ्या उजवीकडे आहे. २८ म्हणून माझे प्रत्येकाला गरज लागत असे, तसतसे सर्वांना वांटून देत असत. हृदय आनंदित व माझी जीभ उल्लसित झालीच आणखी माझा २६ ते दररोज एकचित्ताने व तपरतेने परमेश्वराच्या भवनात देह ही आशेवर राहील. २७ कारण तू माझा जीव मृत्युलोकात राहू देणार नाहीस, व आपल्या पवित्र पुरुषाला कुजण्याचा अनुभव येऊ देणार नाहीस. (Hades g86) २८ जीवनाचे मार्ग तू प्रसन्न असत आणि प्रभू तारण प्राप्त होत, असलेल्या मनुष्यांची मला कळविले आहेत; ते आपल्या समक्षतेने मला हर्षभरीत दररोज मंडळीत भर घालीत असे.

करशील.” २९ “बंधुजनहो, कुलाधिपति दावीद, हायाच्याविषयी मी तुम्हाबोबर प्रशस्तपणे बोलतो तो मरण पावला, पुरुला गेला व त्याची कबर आजपर्यंत आपल्यामध्ये आहे. ३० तो संदेश होता, आणि त्यास ठाऊक होते की देवाने त्यास अभिवचन दिले की तुझ्या संतानातील एकाला तुझ्या राजासनावर बसवीन. ३१ ह्याचे पूर्वज्ञान असल्यामुळे तो खिस्ताच्या: पुनरुत्थानाविषयी असे बोलाला की, त्यास मृत्युलोकात सोडून दिले नाही, व त्याच्या देहाला कुजण्याचा अनुभव आला नाही. (Hades g86) ३२ त्या येशूला देवाने उठवले, ह्याविषयी आम्ही सर्व साक्षी आहोत. ३३ म्हणून तो देवाच्या उजव्या हाताकडे बसविलेला आहे त्यास पवित्र आत्याचिषयीचे वचन पित्यापासून प्राप्त झाले आहे,

३ तेव्हा व योहान हे प्राथनेच्या वेळेस दुपारच्या तीन वाजता वर परमेश्वराच्या भवनात जात होते. २ आणि जन्मापासून पांगळा असा एक मनुष्य होता, भवनाच्या सुंदर नावाच्या दाराजवळ भवनात जाणाच्याकडे भीक मागण्यास दररोज त्यास कोणीतरी नेऊ ठेवत असत. ३ पेत्र व योहान हे परमेश्वराच्या भवनात जात आहेत, असे पाहून त्याने त्यांच्याकडे भीक मागितली. ४ तेव्हा पेत्र, योहानाबोबर त्यास निरखून पाहत, म्हणाला, “आमच्याकडे पाह.” ५ तेव्हा त्यांच्यापासून काही मिळेल, अशी आशा धरून त्याने त्यांच्याकडे लक्ष लावले. ६ आणि पेत्र म्हणाला, “रूपे व सोने माझ्याजवळ काहीच

नाही; पण जे माझ्याजवळ आहे. ते मी तुला देतो, नासोरी ऐकणार नाही तो लोकांमधून अगदी नष्ट केला जाईल. २४ येशू ख्रिस्ताच्या नावाने उठून चालू लाग.” ७ आणि त्याने आणखी, शमुवेलापासून जे संदेश्याच्या परंपरेने झाले, जितके त्याचा उजवा हात धरून त्यास उठवले: तेव्हा लागलेच त्याची बोलत आले, त्या सवानी या दिवसाविषयी कळवले. २५ तुम्ही पावले व त्याचे घोटे यांत बळ आले. ८ आणि तो उडी मारून संदेश्याचे मुले आहात आणि तुझ्या संतीद्वारे पृथ्वीतील सर्व उभा राहिला व चालू लागला, आणि तो चालत व उड्या मारत कुळे आशीर्वादित होतील, असे अब्राहामाशी बोलून, ‘देवाने व देवाची सुती करत त्याच्यावरोबर परमेश्वराच्या भवनात तुमच्या पूर्वजांशी जो करार केला त्या कराराची तुम्ही मुले गेला. ९ आणि सर्व लोकांनी त्यास चालताना व देवाची सुती आहा.’ २६ देवाने आपला सेवक येशू याला उठवून प्रथम करताना पाहिल. १० आणि जो भवनाच्या सुंदर दाराजवळ तुमच्याकडे पाठवले, यासाठी की, त्याने तुमच्यातील प्रत्येकाला भीक मागण्यासाठी बसत असे; तो हाच आहे असे त्यांनी त्यास तुमच्या दुष्कर्मासून फिरण्याने तुम्हास आशीर्वाद द्यावा.”

ओळखले तेव्हा त्यास जे झाले होते त्यावरून ते आश्चर्यनि व विस्मयाने व्याप्त झाले. ११ तेव्हा तो पेत्राला व योहानाला धरून राहिला असता, सर्व लोक फार आश्चर्य करीत शलमोनाच्या द्वारमंडप म्हटलेल्या ठिकाणी, त्याच्याकडे धावत आले. १२ हे पाहून पेत्राने त्या लोकांस उत्तर दिले, तो म्हणाला, “अहो इस्पाएल मनुष्यांनो, यावरून तुम्ही आश्चर्य का करता? अथवा आम्ही आपल्या सामर्थ्यानि किंवा सुभक्तीने याला चालायला लावले आहे, असे समजून आम्हाकडे का न्याहाळून पाहता? १३ अब्राहामाचा, इसहाकाचा, व याकोबाचा देव, आमच्या पूर्वजांच्या देव, याने आपला सेवक येशू याचे गौरव केले आहे. त्यास तुम्ही मरणास सोपवून दिले, व पिलाताने त्यास सोडून देण्याचे ठरवले असताही त्यास तुम्ही त्याच्यासमक्ष नाकारले. १४ तुम्ही तर जो पवित्र व नीतिमान त्यास नाकारले, आणि धातक मनुष्य आम्हास द्यावा असे मागितले. १५ आणि जीवानाच्या अधिपतीला तुम्ही जिवे मारले; त्यास देवाने मरण पावलेल्यामधून उठवले याचे आम्ही साक्षी आहोत. १६ आणि त्याच्या नावाने त्याच्या नावावरील विश्वासाकडून ज्याला तुम्ही पाहता, व ओळखता त्या या मनुष्यास शक्तीमान केले आहे. आणि, त्याच्याद्वारे प्राप्त झालेल्या विश्वासानेच तुम्ही सर्वाच्यादेखत याला हे पूर्ण आरोग्य दिले आहे. १७ तर आता भावांनो, मी जाणतो की अज्ञानाने तुम्ही तसेच तुमच्या अधिकाऱ्यांनीही हे केले आहे, १८ परंतु आपल्या ख्रिस्ताने दुःखे सोसावी, म्हणून देवाने आपल्या सर्व संदेश्याच्या तोंडाने जे पूर्वी कळवले होते, ते याप्रमाणे पूर्ण केले आहे. १९ तर तुमची पापे पुसून टाकली जावी, म्हणून पश्चात्ताप करा, व फिरा अशासाठी की विसाव्याचे समय प्रभूच्या समक्षतेपासून यावे; २० आणि तुमच्याकरिता पूर्वी नेमलेला, ख्रिस्त येशू याला त्याने पाठवावे. २१ सर्व गोर्टींची सुस्थिती पुनःस्थापित होण्याच्या काळांपर्यंत स्वर्गात त्यास राहणे अवश्य आहे, त्या काळाविषयी युगाच्या आरंभासून देवाने आपल्या पवित्र संदेश्याच्या तोंडून सांगितले आहे. (alön g165) २२ मोशेने तर सांगिते की, ‘प्रभू देव तुम्हासाठी माझ्यासारखा संदेश तुमच्या भावांमधून उठवील. तो जे काही तुम्हास रागेल ते सर्व त्याचे ऐका.’ २३ आणि असे होईल की जो कोणी जीव त्या संदेश्याचे

४ पेत्र आणि योहान लोकांशी बोलत असता, याजक परमेश्वराच्या भवनाची रखवाली करणाऱ्यांच्या सरदार व सटूकी हे त्याच्यावर चालून आले. २ कारण ते लोकांस शिक्षण देऊन येशूच्या द्वारे पुनरुत्थान असे उघडपणे सांगत होते म्हणून त्यांना फार संताप आला. ३ तेव्हा त्यांनी त्यांना अटक केली व आता संध्याकाळ झाली होती म्हणून सकाळपर्यंत त्यांना बंदिशाळेत ठेवले. ४ तरी वचन ऐकणाऱ्यातील पुष्कळांनी विश्वास ठेवला; आणि विश्वास ठेवलेल्या पुरुषांची संख्या सुमारे पाच हजार होती. ५ मग दुसऱ्या दिवशी असे झाले, की त्यांचे अधिकारी, वडील व नियमशास्त्र शिक्षक हे यरूशलेम शहरात एकत्र जमले. ६ त्यामध्ये महायाजक हन्ना व कयफा, योहान, आलेक्सांद्र मुख्य याजकाचे जे सर्व नातेवाईक ते होते. ७ त्यांनी पेत्र व योहानाला मध्ये उभे करून विचारले, “हे तुम्ही कोणत्या सामर्थ्यानि, किंवा कोणत्या नावाने केले?” ८ तेव्हा पेत्र पवित्र आत्म्याने पूर्ण झालेला असता, त्यांना म्हणाला, “अहो लोकांच्या अधिकाऱ्यांनो, आणि वडिलांनो, ९ एका आजारी मनुष्यावर उपकार झाला म्हणजे तो कशाने बरा करण्यात आला याविषयी जर आमची चौकशी आज होत आहे? १० तर तुम्हा सर्वांस व सर्व इस्पाएल लोकांस हे माहित असावे, की ज्याला तुम्ही वथस्तंभी दिले, ज्याला देवाने मरण पावलेल्यामधून उठवले, त्या नासोरी येशू ख्रिस्ताच्या नावाने, हा मनुष्य बरा होऊन येथे तुमच्यापुढे उभा राहिला आहे. ११ जो थोंडा तुम्ही बांधण्याच्यांनी नाकारला तो कोनशीला झाला तो हाच आहे. १२ आणि तारण दुसऱ्या कोणामध्ये नाही कारण जेणेकरून आपले तारण होईल; असे दुसरे कोणतेही नाव आकाशाखाली मनुष्यामध्ये दिलेले नाही.” १३ तेव्हा पेत्राचे व योहानाचे धैर्य पाहून, आणि ही निरक्षर व अशिक्षित माणसे आहेत, हे जाणून त्यांनी आश्चर्य केले, आणि हे येशूच्या संगतीत होते असे त्यांनी ओळखले. १४ तेव्हा तो बरा झालेला मनुष्य त्यांच्याजवळ उभा असलेला पाहून, यहूदी पुढाऱ्यांना त्यांच्याविरुद्ध काही बोलता येईना. १५ मग त्यांना सभेच्या बाहेर जाण्याची आज्ञा करून ते आपसात विचार करू लागले. १६ ते म्हणाले, “या

मनुष्यांस आपण काय करावे? कारण खरोखर यांच्याकडून घरांचे मालक होते तितक्यांनी ती विकली आणि विकलेल्या प्रसिद्ध चमत्कार घडला आहे यरुशलेम शहरात राहणाऱ्या वस्तूचे मोल आणले. ३५ आणि ते प्रेषितांच्या पायाशी ठेवले, सर्वास माहित आहे; व ते आपण नाकारू शक्त नाही. १७ मग जसजशी कोणाला गरज लागत असे, तसतसे ते प्रत्येकाला परंतु हे लोकांमध्ये अधिक पसरू नये, म्हणून आपण त्यांना बाटून देत असत. ३६ आणि कुप्रे बेटाचा रहिवासी लेवी योसेफ, अशी धमकी द्यावी की, यापुढे तुम्ही या नावाने कोणाशीही ज्याला प्रेषितांनी बर्णवा, म्हणजे उत्तेजन पुत्र असे नाव दिले बोलू नये.” १८ मग त्यांनी पेत्र व योहानला बोलावून आज्ञा होती. ३७ त्याची जमीन होती, ती त्याने विकून तिचा पैसा केली की तुम्ही येशूच्या नावाने मुळीच बोलू नका व शिकवूही आणून प्रेषितांच्या पायाशी ठेवला.

नका. १९ परंतु पेत्र व योहान यांनी त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “देवापेक्षा तुमचे ऐकावे हे देवाच्या दृष्टीने योग्य की अयोग्य आहे, हे तुम्हीच ठरवा. २० कारण ज्या गोषी आम्ही पाहिल्या व ऐकल्या त्या आम्ही बोलू नयेत हे आम्हास शक्य नाही.” २१ तेक्का त्यांनी त्यांना आणखी धमकावून सोडून दिले, कारण लोकांमुळे त्यांना शिक्षा कशी करावी. हे त्यांना काहीच सुचेना, कारण घडलेल्या गोरीवरून सर्व लोक देवाचे गौरव करीत होते. २२ कारण ज्या मनुष्यावर हा बरा करण्याचा चमत्कार घडला होता तो चाळीस वर्षांहून अधिक वयाचा होता. २३ तेक्का त्यांची सुटका झाल्यानंतर, ते आपल्या लोकांकडे आले आणि मुख्य याजकांनी व वडिलांनी जे काही म्हणले होते ते सर्व त्यांनी सांगितले. २४ ते एकून ते एकचित्त होऊन देवाला उच्च वाणीने म्हणाले, “हे प्रभू, आकाश, पृथ्वी, समुद्र व त्यातील सर्वकाही ज्याने निर्माण केले तो तूच आहे. २५ तुझा सेवक, आमचा पूर्वज दावीद, याच्या मुख्याने पवित्र आत्म्याच्याद्वारे तू म्हटले, ‘राष्ट्रे का खवळली व लोकांनी व्यर्थ कल्पना का केल्या?’ २६ प्रभूविरुद्ध व त्याच्या ख्रिस्ताविरुद्ध पृथ्वीचे राजे उभे राहिले, व अधिकारी एकत्र जमले.” २७ कारण खरोखरच ज्याला तू अभिषेक केलास तो तुझा पवित्र सेवक, येशू द्याच्याविरुद्ध या नगरात परसाईरी व इसाएली लोक यांच्याबरोबर हेरोद व पंतप्रिय पिलात एकत्र झाले. २८ यासाठी की जे काही घडावे म्हणून तुझ्या हाताने व तुझ्या इच्छेने पूर्वी नेमले होते ते त्यांनी करावे. २९ तर हे प्रभू, आता तू त्यांच्या धमकावण्याकडे पाहा आणि तुझ्या दासांनी पूर्ण धैयनीं तुझे वचन बोलावे असे दान दे. ३० तू आपला हात लोकांस निरोगी करण्यास पुढे करीत असता असे कर तुझा पवित्र सेवक येशू याच्या नावाने चमत्कार व अद्भूते घडावी असे ही कर.” ३१ आणि त्यांनी प्रार्थना केल्यावर ज्या जागेमध्ये ते एकत्र जमले होते ती हालली, आणि ते सर्व पवित्र आत्म्याने पूर्ण होऊन, देवाचे वचन धैयनीं बोलू लागले. ३२ तेक्का विश्वास ठेवणाऱ्यांचा समुदाय एक मनाचा व एकजिवाचा होता: आणि कोणीही आपल्या मालमतेतील काही आपले स्वतःचे आहे असे म्हणत नसे, तर त्यांचे सर्व पदार्थ सामाईक होते. ३३ आणि प्रेषित मोठ्या सामथ्याने, प्रभू येशूच्या पुनरुत्थानाविषयी साक्ष देत होते, आणि त्या सर्वांवर मोठी कृपा होती. ३४ त्यातील कोणालाही काही उणे नक्हते, कारण जितके जमिनीचे किंवा

४ तेक्का हनन्या नावाचा कोणी एक मनुष्य व त्याची पत्ती सप्पीरा यांनी आपली मालमत्ता विकली, २ मग त्याने त्या किंमतीतून काही भाग पत्तीच्या संमतीने ठेवून घेतला, आणि काही भाग आणून प्रेषितांच्या पायाशी ठेवला. ३ तेक्का पेत्र म्हणाला, हनन्या, तू पवित्र आत्म्याशी लबाडी करावी आणि जमिनीच्या किंमतीतून काही ठेवून घ्यावे म्हणून सैतानाने तुझे मन का भरले आहे? ४ ती होती तोपर्यंत तुझी स्वतःची नक्हती काय? आणि ती विकल्यानंतर त्याची आलेली किंमत तुझ्याच स्वाधीन नक्हते काय? ही गोष्ट तू आपल्या मनात का आणली? तू मनुष्याशी नाही, तर देवाशी लबाडी केली आहे. ५ तेक्का हनन्याने हे शब्द ऐकताच खाली पडून प्राण सोडला. आणि हे ऐकणाऱ्या सर्वांना मोठे भय प्राप्त झाले. ६ तेक्का काही तरुणांनी उठून त्यास गुंडाळले, व बाहेर नेऊन पुरले. ७ त्यानंतर सुमारे तीन तासांनंतर त्याची पत्ती आत आली, पण जे झाले होते ते तिला समजले नक्हते. ८ तेक्का पेत्राने तिला म्हटले, “मला सांग तुझी एवढ्यालाच जमीन विकली काय.” आणि तिने म्हटले, “होय, एवढ्यालाच.” ९ पण पेत्र तिला म्हणाला, “प्रभूच्या आत्म्याची परीक्षा पाहण्यास तुम्ही एकोपा का केला? पाहा ज्यांनी तुझ्या पतीला पुरले त्यांचे पाय दारापाशी आहेत, ते तुलाही उचलून बाहेर नेतील.” १० तेक्का लागलेच तिने त्यांच्या पायाजवळ पडून प्राण सोडला, आणि तरुण आत आले तेक्का ती मरण पावलेली; अशी आढळली आणि त्यांनी तिला बाहेर नेऊन तिच्या पतीजवळ पुरले. ११ आणि सर्व मंडळीला व ज्यांनी या गोषी ऐकल्या त्या सर्वांना मोठे भय प्राप्त झाले. १२ तेक्का प्रेषितांच्या हातून लोकांमध्ये पुष्कळ चमत्कार व अद्भूते घडत असत. आणि ते सर्व एकचित्ताने शलमोनाच्या द्वारमंडपात जमत असत. १३ आणि अविश्वासी लोकांतला कोणी त्यांच्याशी मिळण्यास धजत नसे; तरी लोक त्यांना थोर मानीत असत, १४ इतकेच नक्हे तर विश्वास धरणारे पुष्कळ पुरुष व स्त्रिया यांचे समुदाय प्रभूला मिळत असत. १५ इतके चमत्कार घडले की लोकांनी दुखणेक्यास उचलुन रस्त्यामध्ये आणले, आणि पेत्र जवळून येत असता त्याची सावली तरी त्यांच्यातील कोणालाच पडावी म्हणून त्यांना बाजांवर व पलंगावर ठेवले. १६ आणखी यरुशलेम

शहराच्या, आसपासच्या चूकडल्या गावांतील लोकांचे समुदाय मनुष्यांचे काय करणार ह्याविषयी जपून असा. ३६ कारण काही रोग्यास व अशुद्ध आन्तर्यामी पिडलेल्यास घेउन येत असत. ३७ दिवसांपूर्वी, थुदास हा पुढे येऊन मी कोणीतरी आहे, असे म्हणू तेव्हा महायाजक उठले आणि तो व त्याच्याबरोबर असलेले लागला, त्यास सुमारे चारशे माणसे मिळाली. तो मारला गेला सर्व सदूकी पंथाचे लोक हे आवेशाने भरले. ३८ आणि त्यांनी आणि जितके त्यास मानत होते त्या सर्वांची दाणादाण होऊन ते आपले हात प्रेषितावर टाकून त्यांना सार्वजनिक बंदिशाळेत नाहीसे झाले. ३९ त्याच्यामागून गालीलकर यहूदा नावनिशी ठेवले. ४० परंतु त्याची प्रभुच्या दूताने तुरुंगाचे दरवाजे उघडले होण्याच्या दिवसात पुढे आला व त्याने पुष्कळ लोकांस फिटवून व त्यांना बाहेर आणून म्हटले, ४१ “जा, आणि परमेश्वराच्या आपल्या नादी लावले त्याचाही नाश झाला. व जितके त्यास भवनात उभे राहून या जीवनाचा सर्व संदेश लोकांस सांगा.” ४२ मानत होते त्या सर्वांची पांगापांग झाली. ४३ म्हणून मी तुम्हास हे ऐकून उजाडताच ते परमेश्वराच्या भवनामध्ये जाऊन शिक्षण आता सांगतो, या मनुष्यांपासून दूर राहा व त्याना जाऊ या देऊ लागले, इकडे महायाजक व त्यांच्याबरोबर जे होते त्यांनी कारण हा बेत किंवा हे कार्य मनुष्याचे असल्यास नष्ट होईल. येऊन न्यायसभा व इसाएल लोकांचे संपूर्ण वडीलमंडळ एकत्र ४४ परंतु ते देवाचे असल्यास तुम्हास ते नष्ट करता यावयाचे बोलावले, आणि त्यांना आणण्यास बंदिशाळेकडे पाठवले. ४५ नाही, तुम्ही मात्र देवाचे विरोधी ठराल.” ४६ तेव्हा त्यांनी त्याचे पण तिकडे गेलेल्या शिपायांना ते तुरुंगात सापडले नाहीत, सांगणे मान्य केले, त्यांनी प्रेषितांना बोलावून त्यांना मारहाणा म्हणून त्यांनी परत येऊन सांगितले, ४७ “बंदिशाळा चांगल्या केली आणि येशूच्या नावाने बोलू नका असे निक्षून संगून व्यवस्थेने बंद केलेली आणि दरवाजांपाशी पहारेकरी उभे त्यांना सोडून दिले. ४८ ते तर त्या नावासाठी आपण अपमानास राहिलेले आम्हास आढळले, परंतु तुरुंग उघडल्यावर आम्हास पात्र ठरविण्यांत आलो म्हणून आनंद करीत न्यायसभेपुढून आत कोणी सापडले नाही.” ४९ हे वर्तमान ऐकून याचा काय निघून गेले. ५० आणि दररोज, परमेश्वराच्या भवनात व घरोघर परिणाम होईल, ह्याविषयी परमेश्वराच्या भवनाचा सरदार व शिकवण्याचे, व येशू हाच ख्रिस्त आहे ही सुवार्ता गाजविण्याचे मुख्य याजक लोक घोटाळ्यात पडले. ५१ इतक्यात कोणीतरी त्यांनी सोडले नाही.

येऊन त्यांना असे सांगितले, पाहा, “ज्या मनुष्यास तुम्ही तुरुंगात ठेवले होते ते तर परमेश्वराच्या भवनात उभे राहून लोकांस शिक्षण देत आहेत.” ५२ तेव्हा सरदाराने शिपायांसह जाऊन त्यांना जुलूम न करता आणले, कारण लोक आणणाला दगडमार करतील, असे त्यांना भय वाटत होते. ५३ त्यांनी त्यांना आणून न्यायसभेपुढे उभे केले, तेव्हा महायाजकाने त्यांना विचारले, ५४ “या नावाने शिक्षण देऊ नका, असे आम्ही तुम्हास निक्षून सांगितले होते की नाही, तरी पाहा, तुम्ही आपल्या शिकवणीने यरूशलेम शहर भरून टाकले आहे आणि या मनुष्याच्या रक्तपाताचा दोष आपच्यावर आपू पाहत आहात.” ५५ परंतु पेत्रोने व इतर प्रेषितांनी उत्तर दिले, “आम्ही मनुष्यांपेक्षा देवाची आज्ञा मानली पाहिजे, ५६ ज्या येशूला तुम्ही वधस्तंभावर टांगून मारले, त्यास आपल्या पूर्वजांच्या देवाने उठवले. ५७ त्याने इसाएलाला पश्चात्ताप व पापांची क्षमा ही देणी देण्याकरता देवाने त्यास आपल्या उजव्या हाताशी अधिपती व तारणारा असे उच्चपट दिले. ५८ या गोरीविषयी आम्ही साक्षी आहोत आणि देवाने आपल्या आज्ञा पाळण्यांना जो पवित्र आत्मा दिला, आहे तो सुधा साक्षी आहे.” ५९ हे ऐकून ते चिडून गेले आणि त्यांना जिवे मारण्याचा विचार करू लागले. ६० परंतु सर्व लोकांनी प्रतिष्ठित मानलेला गमलियेल नावाचा एक पूर्शी शास्त्राध्यापक होता, त्याने न्यायसभेत उभे राहून त्या मनुष्यांना थोडा वेळ बाहेर पाठवण्यास सांगितले. ६१ मग तो त्यांना म्हणाला, “अहो इसाएल लोकांनो, तुम्ही या

ज्या ज्ञानाने व ज्या आत्म्याने बोलत होता त्यांना त्यांच्याने तोंड पहिल्या खेपेस पाठवले. १३ मग दुसऱ्या खेपेस योसेफाने देववेना. १४ तेक्हा त्यांनी काही लोकांची गुप्तपणे मने वळवली, आपल्या भावांना ओळख दिली; आणि योसेफाचे कूळ फारो “आम्ही स्टेफनाला मोर्शेविस्रुद्ध व देवाविरुद्ध दुर्भाषण करताना राजाला कळले. १५ तेक्हा योसेफाने आपला पिता याकोब व ऐकले असे म्हणण्यास पढविले.” १६ आणि लोकांस, वडिलांस आपले सगळे नातलग, म्हणजे पंचाहतर माणसे ह्यांना बोलावून व नियमशास्त्राच्या शिक्षकांस चिथवले, त्यांनी स्टेफनावर चाल घेतले. १७ ह्याप्रमाणे याकोब मिसर देशात गेला; आणि तेथे करून त्यास धरून न्यायसभूष्टे नेले. १८ आणि त्यांनी खोटे तो, व आपले पूर्वजही मरण पावले. १९ त्यांना शखेमात नेले साक्षीदार उभे केले, ते म्हणाले, “हा मुनुच्य या पवित्र स्थानाच्या आणि जी कबर अब्राहामाने शखेमात हमोराच्या पुत्रांपासून व नियमशास्त्राच्या विरुद्ध दुर्भाषण करण्याचे सोडत नाही. २० रोख रुपये देऊन विकत घेतली होती तिच्यात त्यांना पुरते. कारण आम्ही त्यास असे बोलताना ऐकले, हा नासोरी येशू हे २१ मग देवाने अब्राहामाला जे अभिवचन दिले होते ते पूर्ण स्थान मोडून टाकील आणि मोरेने आम्हास लावून दिलेल्या होण्याचा समय जसजसा जवळ आला, तसतसे ते लोक मिसर चालीरीती बदलून टाकील.” २२ तेक्हा न्यायसभेत बसतेले देशात वाढून संखेने पुष्कळ झाले. २३ योसेफाची माहिती सर्वजंग त्याच्याकडे निरखून पाहत असता त्यांना त्याचे मुख नसलेला असा दुसरा राजा मिसर देशाच्या गादीवर बसेपर्यंत देवदूताच्या मुखासारखे दिसले.

असे चालले. २४ हाच राजा आपल्या लोकांबरोबर कपटाने

वागला आणि त्यांची बालके जगू नवेत, म्हणून ती बाहेर टाकून

देण्यास त्याने त्यांना भाग पाडले असे त्याने आपल्या पूर्वजांना

छळले. २५ त्या काळात मोरेचा जन्म झाला, तो देवाच्या दृष्टीने

अतिशय सुंदर होता; त्याचे पालनपोषण तीन महिने पर्यंत

त्याच्या पित्याच्या धरी झाले. २६ मग त्यास बाहेर टाकून देण्यात

आले असता, फारोच्या कन्येने त्यास घेउन आपला मुलगा

म्हणून त्यास वाढवले. २७ मोरेला मिसरी लोकांचे सर्व ज्ञान

शिकला; आणि तो भाषणात व कामात पराक्रमी होता. २८ मग

तो जवळ जवळ चाळीस वर्षाचा झाला, तेक्हा आपले बांधव

म्हणजे इसाएलाचे संतान ह्यांची भेट घ्याची असे त्याच्या मनात

आले. २९ तेक्हा मोरेने इसाएलातील कोणाएकावर अन्याय

होत आहे, असे पाहून या जाचलेल्या मनुष्याच्या कैवार घेतला

आणि मिस्याला मारून त्याचा सूड घेतला: ३० तेक्हा देव

त्याच्या हातून त्याच्या बांधवाची सुट्टका करत आहे हे त्यांना

समजले असेल असे त्यास वाटले होते, पण ते त्यांना समजले

नाही. ३१ मग दुसऱ्या दिवशी कोणी इसाएली भांडत असता तो

त्यांच्यापुढे आला व त्यांचा समेट करू लागला; तो म्हणाला,

‘गृहस्थांनो, तुम्ही बांधव; आहात एकमेकांवर अन्याय का

करता?’ ३२ तेक्हा जो आपल्या शेजाच्यावर अन्याय करत होता,

तो त्यास ढकलून देऊन म्हणाला, ‘तुला आमच्यावर अधिकारी

व न्यायाधीश कोणी केले? ३३ काल तू मिस्याला ठार मारते,

तसे मलाही मारायला पाहतोस काय?’ ३४ हे शब्द ऐकताच

मोरे पळून गेला आणि मिध्यान देशात परदेशी होऊन राहिला;

तेथे त्यास दोन पुत्र झाले. ३५ मग चाळीस वर्षे भरल्यावर,

सीनाय पर्वताच्या रानात एका झुडपातील अग्निज्वालेत एक

देवदूत त्याच्या दृष्टीस पडला. ३६ मग मोरेने अग्निज्वालाचे

दृष्ट पाहिल्यावर, तो फार आश्र्वयचकित झाला; आणि हे दृष्ट

पाहण्यासाठी तो जवळ गेला, तेक्हा प्रभूची वाणी झाली की,

‘मी तुझ्या पूर्वजांचा देव, अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव,

७ महायाजक म्हणाला, “या गोष्टी अशाच आहेत काय?” २

तेक्हा तो म्हणाला, “बंधुजनहो व वडिलांनो, ऐका, आपला पूर्वज अब्राहाम हारान प्रांतात जाऊन राहण्यापूर्वी मेसोपटेम्या देशात असता गौरवशाली देवाने त्यास दर्शन दिले.” ३ व म्हटले, “तू आपला देश व आपले नातलग सोडून मी तुला दाखवीन त्या देशात जा. ४ तेक्हा तो खास्यांच्या देशातून निघून हारान नगरात जाऊन राहिला; मग त्याचा पिता मरण पावल्यावर देवाने त्यास तेथून काढून सध्या तुम्ही राहता त्या देशात आणले. ५ पण त्यामध्ये त्यास वतन दिले नाही, पाऊल भर देखील जमीन दिली नाही. त्यास मूळबाळ नसताही देवाने त्यास अभिवचन दिले की, हा देश तुला व तुझ्यामागे तुझ्या संततीला वतन असा दईल. ६ देवाने आणखी असे सांगितले त्याची संतती परदेशात जाऊन काही काळ राहतील, आणि ते लोक त्यांना दास करून चारशे वर्षे वाईटाने वागवतील. ७ ‘ज्या राष्ट्राच्या दास्यात ते असतील त्यांचा न्याय मी करीन’ आणि त्यानंतर ते तेथून निघून ‘या स्थळी माझी उपासना करतील,’ असे देवाने म्हटले. ८ त्याने अब्राहामाला सुंतेचा करार लावून दिला हा करार झाल्यानंतर अब्राहामाला इसहाक झाला, त्याची त्याने आठव्या दिवशी सुंता केली मग इसहाकाला याकोब झाला व याकोबाला बारा कुलपती झाले. ९ नंतर कुलपतींनी हेव्यामुळे योसेफाला मिसर देशात विकून टाकले, पण देव त्याच्याबरोबर होता. १० त्याने त्यास त्याच्यावरील सर्व संकटातून सोडवले, आणि मिसर देशाचा राजा फारो याच्यासमोर त्यास कृपापात्र व ज्ञानी असे केले. म्हणून फारोने त्यास मिसर देशावर व आपल्या सर्व घरावर अधिकारी नेमले. ११ मग सर्व मिसर: आणि कनाने या देशात दुष्काळ पडून त्यांच्यावर जबर संकट आले आणि आपल्या पूर्वजांना अन्न मिळेनासे झाले. १२ तेक्हा मिसर देशात धान्य आहे, हे ऐकून याकोबाने तुमच्याआमच्या पूर्वजांना

व याकोबाचा देव आहे.’ तेक्हा मोशे थरथर कापला व त्यास कशा प्रकारचे घर बांधणार? किंवा माझ्या विसाव्याचे स्थान तिकडे पाहण्याचे धैर्य झाले नाही. ३३ कारण प्रभूने त्यास कोणते? ५० माझ्या हाताने या सर्व वस्तू केल्या नाहीत काय?’ म्हटले, ‘तू आपल्या पायातले जोडे काढ, कारण ज्या जागेर तु ५१ अहो ताठ मानेच्या आणि हृदयांची व कानांची सुंतु न उभा आहेस ती पवित्र भूमी आहे. ३४ मिसर देशातल्या माझ्या झालेल्या, लोकांनो तुम्ही तर पवित्र आत्म्याला; सर्वदा विरोध लोकांची विष्टी मी खरोखर पाहिली आहे; त्यांचे हुंदके मी करता जसे तुमचे पूर्वज तसेच तुम्हीही. ५२ ज्याचा पाठलाग ऐकले आहेत आणि त्यांना सोडवून बेण्यासाठी मी उतरलो तुमच्या पूर्वजांनी केला नाही असा संदेश्यांमध्ये कोणी झाला आहे; तर आता चल, मी तुला मिसर देशात पाठवतो.’ ३५ का? ज्यानी त्या नीतिमान पुरुषाच्या आगमनाविषयी पूर्वी तुला अधिकारी व न्यायार्थीश कोणी केले, असे म्हणून, ‘ज्या सांगितले त्यांना त्यांनी जिवे मारले, आणि आता त्यास धरून मोशेला त्यांनी झिडकारले होते?’ त्यालाच झूऱ्यात दर्शन देणारे व जिवे मारणारे तुम्ही निघाला आहात. ५३ अशा तुम्हास झालेल्या देवदूताच्या हस्ते, देवाने अधिकारी व मुक्तिदाता म्हणून देवदूतांच्या योगे योजलेले नियमशास्त्र प्राप्त झाले होते, पण पाठवले. ३६ मिसर देशात, तांबड्या समुद्रात, व रानात चाळीस तुम्ही ते पाळले नाही.” ५४ त्याचे भाषण ऐकणाऱ्या सभेतील वर्षे अद्भूत कृत्ये करून व चिन्हे दाखवून त्या लोकांस बाहेर सभासदांच्या अंतःकरणास इतके झोँबले, ते दातोठ खाऊ नेले. ३७ तोच मोशे इसाएल लोकांस म्हणाला, ‘देव तुमच्या लागले. ५५ परंतु पवित्र आत्म्याने पूर्ण होऊन त्याने आकाशाकडे बांधवामधून, माझ्यासारखा संदेश तुमच्यासाठी उत्पन्न करीत.’ निरखून पाहिले, तेक्हा देवाचे तेज व देवाच्या उजवीकडे येशू उभा ३८ रानातील मंडळीमध्ये सीनाय वर्पतावर त्याच्याशी बोलणाऱ्या असलेला त्याच्या दृष्टीस पडला. ५६ आणि त्याने म्हटले, ‘पाहा, देवदूताबोरबर आणि आपल्या पूर्वजांबरोबर जो होता तो हाच आकाश उघडलेले व मनुष्याचा पुत्र देवाच्या उजवीकडे उभा होय. त्यालाच आपल्याला देण्याकरता जिंवत वर्चने मिळाली. असलेला मला दिसत आहे.’ ५७ तेक्हा ते मोठ्याने ओरडून, व ३९ त्याचे ऐकण्याची आपल्या पूर्वजांची इच्छा नव्हती; तर त्यांनी कान बंद करीत, एकजुटीने त्याच्या अंगावर धावून गेले; ५८ त्यास घिकारले व आपले अंतःकरण मिसर देशाकडे फिरवून. मग ते त्यास शहराबाहेर घालवून दगडमार करू लागले: आणि ४० ते अहरोनाला म्हणाले, ‘आमच्यापुढे चालतील अशा देवता साक्षीदारांनी आपली वस्त्रे शौल नावाच्या एका तरुणाच्या आम्हास करून दे. कारण ज्याने आम्हास मिसर देशातून आणले पायाजवळ ठेवली. ५९ ते दगडमार करीत असता स्तेफन प्रभूचा त्या मोशेचे काय झाले, हे आम्हास कळत नाही.’ ५१ मग त्या धावा करीत म्हणाला, ‘हे प्रभू येशू, माझ्या आत्म्याचा स्वीकार दिवसात त्यांनी वासराची मूर्डी बनवली, व तिच्यापुढे ‘घज कर.’’ ६० मग गुडधे ठेकून तो मोठ्याने ओरडला, ‘हे प्रभू, हे करून’ आपल्या हातच्या कृतीबद्दल आनंदोत्सव केला. ६२ तेक्हा पाप त्यांच्याकडे मोजू नको.’ असे बोलून, तो मरण पावला. देवाने त्यांच्याकडे पाठ फिरवली आणि त्यांना आकाशातील सेनाणणाची पूजा करण्यास सोडून दिले; श्वाविष्यी संदेश्यांच्या पुस्तकात लिहीले आहे हे इसाएलाच्या घराण्या, तुम्ही चाळीस वर्षे अरण्यात बलिदाने व यज्ञ मला केलेत काय? ६३ मोलव्याचा मंडप व रेफेन दैवतांचा तारा म्हणजे पुजण्याकरता: तुम्ही ज्या प्रतिमा केल्या त्या तुम्ही उचलून घेतल्या; मीही तुम्हास बाबेलच्या पलिकडे नेऊ ठेवीन.’ ६४ तू जो नमुना पाहिलास त्याप्रमाणे साक्षीचा मंडप कर, असे ज्याने मोशेला सांगितले, त्याने नेमल्याप्रमाणे तो मंडप रानात आपल्या पूर्वजांचा होता. ६५ जी राष्ट्रे देवाने त्यांच्यासोमेन घालवली, त्यांचा देश आपल्या ताब्यात घेतला, तेक्हा तो मिळालेला मंडप त्यांनी योहेशाबाबोरबर त्या देशात आणिला. आणि दाविदाच्या काळापार्यंत परंपरेने तसाच ठेवला. ६६ दाविदावर देवाची कृपादृष्टी झाली; आणि त्याने याकोबाच्या घराण्यासाठी वस्त्रीस्थान मिळविण्याची विनंती केली. ६७ आणि शलमोनाने त्याच्यासाठी घर बांधले. ६८ तथापि जो परातपर तो हातांनी बांधलेल्या घरात राहत नाही; संदेश्याने म्हणाले आहे. ६९ प्रभू म्हणतो, ‘आकाश माझे राजासन आहे, पृथ्वी माझे पादासन आहे. तुम्ही माझ्यासाठी

स्तेफनाचा जो खून झाला त्यास शौलाची संमती होती. त्या दिवसापासून यशस्विलेम शहर; येथील ख्रिस्ताच्या मंडळीचा मोठा छळ सुरु झाला, प्रेषितांशिवाय इतर सर्व विश्वास ठेवणारे शिष्य यहूदीया व शोमरोन प्रांताच्या, कानाकोपन्यात पांगून गेले. २ काही धार्मिक मनुष्यांनी स्तेफनाला पुरुले आणि त्याच्यासाठी त्यांनी फार शोक केला. ३ शौलाने ख्रिस्ताच्या मंडळीचा छळ करण्यास सुरुवात केली; तो घरोघर जाई विश्वास ठेवणारे पुरुष व स्त्रिया यांना धसून खेचून नेई, व तुरुगात टाकित असे. ४ विश्वास ठेवणारे सगळीकडे पांगले होते जेथे कोठे विश्वास ठेवणारे जात तेथे ते लोकांस सुवार्ता सांगत. ५ फिलिप्प शोमरोन प्रांतातील एका शहरात गेला, त्याने ख्रिस्ताची घोषणा केली तेथील लोकांनी फिलिप्पाचे बोलणे ऐकले, व त्याने केलेले चमत्कार पाहिले. ६ फिलिप्प जी चिन्हे करत असे व ज्या गोष्टी त्यांना सांगत असे, ते ती लक्षपूर्वक ऐकत असत. ७ कारण ज्यांना अशुद्ध आत्मे लागले होते त्यांच्यातील पुष्कळांतून ते मोठ्याने ओरडून निघून गेले; तेथे बरेच लंगाडे व अर्धांगवायू झालेले लोक बरे झाले. ८ यामुळे शहरातील लोक

फार आनंदित झाले. ९ शिमोन नावाचा मनुष्य त्या नगरात राहत रस्ता वाळवटातून जातो. २७ मग तो उठला. व गेला, रस्त्यात होता, तो जाढूचे प्रयोग करीत असे; त्याच्या प्रयोगामुळे शोमरोन त्यास एक इथिअपेपियाचा मनुष्य भेटला, तो मनुष्य घंट होता, प्रांतातील लोक आश्वर्यचकित होत असत, तो स्वतःला फार तो इथिअपेपियाच्या कांदके राणीकडे उच्च पदावर अधिकारी मोठा समजत असे. १० अगदी लहानापासून मोठ्यापर्यंत लोक महणून कामाला होता. तो राणीच्या खजिन्याचा मुख्य होता, तो लक्ष्यपूर्वक त्याचे ऐकत, ते म्हणत असत, “देवाची महान शक्ती यरूशलेम शहरास उपासना करण्यासाठी गेला होता. २८ आता असे ज्याला म्हणतात तोच हा मनुष्य आहे.” ११ त्याने आपल्या तो परत जाताना आपल्या रथात बसून यशया संदेष्याचा ग्रंथ जादूमुळे बराच काळपर्यंत लोकांस चकीत केले, असल्याने वाचत होता. २९ पवित्र आत्मा फिलिप्पाला म्हणाला, “त्या लोक त्याचे ऐकत असत. ३० परंतु जेव्हा देवाचे राज्य व येशू रथाजवळ जा.” ३० मग फिलिप्प त्या रथाजवळ धावत धावत खिस्ताचे नाव ह्याविष्यी फिलिप्पाने त्या लोकांस सुवार्ता सांगत गेला, तेव्हा त्याने त्यास यशया संदेष्याचा ग्रंथ वाचताना ऐकले, असता त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला, त्याचवेळी त्यांनी फिलिप्प त्यास म्हणाला, “तुम्ही जे वाचत आहात ते तुम्हास बापिस्मा घेतला, त्यांच्यात जसे पुरुष होते तशा स्त्रियाही समजते काय?” ३१ तो अधिकारी म्हणाला, “मला हे कसे, होत्या. ३२ स्वतः शिमोनाने विश्वास ठेवला: आणि त्याचा समजेल कोणीतरी याचा उलगडा करून मला सांगयला होवे?” बापिस्मा झाल्यावर, तो फिलिप्पबोरवर राहू लागला; आणि आणि त्याने फिलिप्पाला रथात चढून आपल्यापाशी बसण्यास झालेले घमत्कार आणि अद्भूत चिन्हे पाहून, शिमोन आश्वयने बोलावले. ३३ शास्त्रलेखातील जो भाग तो वाचत होता तो थक्क झाला. ३४ यरूशलेम शहरामधील प्रेषितांनी हे ऐकले भाग पुढीलप्रमाणे होतो, “वधावयला घेऊन जात असलेल्या की शोमरोनातील लोकांनी देवाच्या वचनाचा स्वीकार केला, मेंद्रासारखा तो होता; लोकर कातरणाच्यांपुढे गप्प राहणाऱ्या महणून पेत्र व योहान यांना प्रेषितांनी शोमरोनातील लोकांकडे कोकरंप्रमाणे तो शांत राहिला, त्याने आपले तोंड उघडले पाठवले. ३५ पेत्र व योहान जेव्हा आले, तेव्हा त्यांनी शोमरोनी नाही: ३३ त्यास लजिजत केले गेले त्याच्या लीन अवस्थेत विश्वास ठेवणाऱ्यांना पवित्र आत्मा मिळाला म्हणून, प्रार्थना त्यास न्याय मिळाला नाही: त्याच्या पिढीचे वर्णन कोण करील? केली. ३६ या लोकांचा प्रभू येशूच्या नावात बापिस्मा झाला कारण पृथ्वीवरील त्याचे जीवन संपरिवर्ते गेले आहे.” ३४ तो होता, परंतु पवित्र आत्मा अजून त्यांच्यावर आला नव्हता. अधिकारी फिलिप्पाला म्हणाला, “कृपाकरून मला सांगा, हे १७ मग पेत्र व योहान यांनी त्यांच्या डोक्यावर हात ठेवला, कोणाविष्यी बोलतो आहे? तो स्वतःविषयी बोलत आहे, की आणि त्यांना पवित्र आत्मा मिळाला. ३८ शिमोनाने पाहिले दुसऱ्या कोणाविष्यी बोलत आहे?” ३५ मग फिलिप्पाने तोंड की, प्रेषितांच्या हात ठेवण्याने लोकांस पवित्र आत्मा मिळाला उघडले; व शास्त्रलेखातील यशया संदेष्याच्या भागापासून तेव्हा शिमोनाने प्रेषितांना पैसे देऊ करून म्हटले. ३९ “मी सुरुवात करून येशूविषयीची सुवार्ता त्यास सांगितली. ३६ ते ज्याच्यावर हात ठेवीन त्यास पवित्र आत्मा मिळेल, असा दोषे प्रवास करीत असताना, एका तळयाजवळ आले; तेव्हा अधिकार मलासुद्धा द्या.” २० पेत्र शिमोनाला म्हणाला, “तुझ्हा अधिकारी म्हणाला, “पाहा, येथे पाणी आहे; माझा बापिस्मा व तुझ्या पैशाचा नाश होवो; कारण, देवाचे दान पैशाच्या करायला कोणती अडचण आहे?” ३७ फिलिप्पाने म्हटले, जर बळावर विकत घेण्याचा तू विचार केला.” ३१ या कामात तू आपण आपल्या सर्व अंतःकरणाने विश्वास धरता तर योग्य आमचा सहभागी होऊ शकणार नाहीस, कारण तुझे अंतःकरण आहे, त्याने उत्तर दिले, येशू ख्रिस्त देवाचा पुत्र आहे असा देवासमोर योग्य नाही. २२ तू ज्या या वाईट गोषी केल्या आहेत, मी विश्वास धरतो. ३८ आणि घंटाने रथ थांबविण्याची आज्ञा त्यासाठी पश्चात्ताप कर, प्रभूला प्रार्थना कर, कदाचित तुझ्या केली, नंतर फिलिप्प व घंट हे दोषे उतरून पाण्यात गेले, आणि अंतःकरणातील कल्पनेची तो तुला क्षमा करील. ३९ कारण फिलिप्पाने त्याचा बापिस्मा केला. ३१ ते जेव्हा पाण्याबाहेर तुझ्या मनात कटू मत्सर भरलेला आहे व तू पापाच्या बंधनात आले, तेव्हा प्रभूच्या आत्म्याने फिलिप्पाला दूर नेले; आणि त्या आहेस, हे मला दिसून आले आहे. ३४ शिमोनाने उत्तर दिले, अधिकाच्याला फिलिप्प पुन्हा दिसला नाही, पण तो अधिकारी तुम्ही सांगितले त्यातले काही माझ्यावर येऊ नये महणून तुम्हीच पुढे तसाच मोठ्या आनंदाने प्रवास करीत घरी गेला. ४० आपण प्रभुकडे माझ्यासाठी प्रार्थना करा. २५ नंतर पेत्र व योहान अजोत नगरात आहोत. असे फिलिप्पाला दिसून आले आणि ह्यांनी आपली साक्ष लोकांस देऊन, “प्रभूचे वचन गजवल्यावर पुढे जात असताना जी जी गावे लागली त्या सर्व गावात त्याने ते यरूशलेम शहरास परत आले, परत येताना वाटेत त्यांनी सुवार्ता सांगितली, नंतर तो कैसरीया शहरास गेला.

अनेक शोमरोनी गावात सुवार्ता सांगितली.” ३६ परमेश्वराचा

दूत फिलिप्पाला तो म्हणाला, “उठ आणि यरूशलेम शहराहून गज्जा शहराकडे जाते त्या वाटेने दक्षिणेकडे जा.” तो

१ शैल यरूशलेम शहरामध्ये प्रभूच्या अनुयायांना अजूनही धमकावण्याचा व जिवे मारण्याचा प्रयत्न करीत होता,

म्हणून तो महायाजकाकडे गेला. २ शौलाने दिमिष्क येथील काहीतरी शौलाच्या डोळ्यावरून खाली पडले, आणि त्यास पुन्हा सभास्थानातील महायाजकाकडून ख्रिस्ताच्या अनुयायांना दृष्टी आली शौल तेथून उठल्यावर त्याचा बापिस्मा करण्यात पकडण्यासाठी अशी अधिकारपत्रे मागितली की, जर त्यास तेथे आला. १९ नंतर त्याने अन्न सेवन केल्यावर त्याच्या अंगात कोणी “तो मार्ग” अनुसरणारा, मग तो पुरुष असो अथवा स्त्री, शक्ती आली, शौल काही दिवस दिमिष्क येथील शिष्यांबोरबर सापडले तर त्याने त्यांना बांधून यरूशलेम शहरास आणावे. ३ राहिला. २० यानंतर सरळ सभास्थानात जाऊन शौल येशूच्या मग शौल दिमिष्काजवळ आला तेव्हा एकाएकी, आकाशातून नावाची घोषणा करू लागला, येशू हा देवाचा पुत्र आहे. २१ फारच प्रखर प्रकाश त्याच्याभोवती चमकला; ४ शौल जमिनीवर ज्या लोकांनी शौलाचे बोलणे ऐकले त्या सर्वांना मोठे नवल पडला आणि एक वाणी त्याच्याशी बोलताना त्याने ऐकली, वाटले ते म्हणाले, “यरूशलेम शहरातील ज्या लोकांचा येशूच्या “शौला, शौला, तू माझा छल का करतोस?” ५ शौल म्हणाला, नावावर विश्वास आहे, त्या सर्वांचा नाश करू पाहणारा हाच नाही “प्रभू तू कोण आहेस?” ती वाणी म्हणाली, “मी येशू आहे, काय? तो येशूच्या अनुयायांना अटक करण्यासाठी येथे आला ज्याचा तू छल करीत आहेस तो मीच आहे; ६ आता ऊ, आणि आहे व तो त्यांना यरूशलेम शहरातील मुख्य याजकांसमोर नगरात जा, तुला काय करायचे आहे, ते तुला तेथे कोणीतरी उभे करणार आहे.” २२ परंतु शौल अधिकारिक सामर्थ्यशाली सांगेल.” ७ जी माणसे शौलाबोरबर प्रवास करीत होती, ती होत गेला, त्याने हे सिद्ध केले की, येशू हाच ख्रिस्त आहे तेथेच स्तब्ध उभी राहिली त्या लोकांनी आवाज ऐकला, पण आणि त्याचे पुरावे इतके सबल होते. दिमिष्क येथील यहूदी त्यांना कोणी दिसले नाही. ८ शौल जमिनीवरून उठला, त्याने त्याच्याबोरबर वाद घालू शकले नाहीत. २३ काही दिवसानंतर, डोळे उघडले, पण त्यास काहीच दिसेना, म्हणून जे लोक यहूदी लोकांनी शौलाला जिवे मारण्याचा कट रचला. २४ त्याच्याबोरबर होते त्यांनी त्याचा हात धरून त्यास दिमिष्क यहूदी रात्रिदिवस शहराच्या वेशीवर पहारा देत होते व शौलाला शहरात नेले. ९ तीन दिवसांपर्यंत शौलाला काहीच दिसत नव्हते, पकडण्याची वाट पाहत होते. त्यांना शौलाला ठार मारायचे होते, त्याने काही खाल्ले किंवा प्याले नाही. १० दिमिष्कांमध्ये येशूचा पण त्यांचा हा बेत शौलास समजला. २५ एके रात्री शौलाने एक शिष्य होता त्याचे नाव हनन्या होते; प्रभू त्याच्याशी एका ज्यांना शिक्षण दिले होते अशा काही अनुयायांनी शहरातून दृष्टींतात बोलला तो म्हणाला, “हनन्या.” हनन्याने उत्तर दिले, जाण्यासाठी शौलाला मदत केली, अनुयायांनी शौलाला एका “मी इथे आहे, प्रभू” ११ प्रभू हनन्याला म्हणाला, “ऊठ आणि टोपलीत ठेवले, नंतर त्यांनी टोपली गावकुसावरून रात्रीच्या नीट नावाच्या रस्त्यावर जा, तेथे यहूदाचे घर शोध व तारसस वेळी खाली सोडली. २६ नंतर शौल यरूशलेमे शहरास गेला शहराहून आलेल्या शौल नावाच्या व्यक्तीबद्दल विचार सध्या तेथील विश्वास ठेवणाऱ्यांच्या परिवारात मिसळण्याचा त्याने तो तेथे आहे; व प्रार्थना करीत आहे. १२ शौलाने दृष्टींतात प्रयत्न केला, पण ते त्यास घारत होते, त्यांचा विश्वासच बसत पाहिले की त्यामध्ये हनन्या नावाचा मनुष्य आपल्याकडे आला, नव्हता, शौल खरोखर येशूचा शिष्य झाला आहे. २७ परंतु असून आपल्यावर हात ठेवत आहे व त्यानंतर त्यास पुन्हा दृष्टी बर्णवाने शौलाचा स्वीकार केला व त्यास घेऊन प्रेषितांकडे प्राप्त झाली, असे त्यास दिसते.” १३ परंतु हनन्याने उत्तर गेला. बर्णवाने सांगितले की, शौलाने येशूला दिमिष्कच्या दिले, “प्रभू, मी त्या मनुष्याविषयी अनेक लोकांच्या तोऱ्हून रस्त्यावर पाहिले आहे, येशू त्याच्याशी कसा बोलला हेही ऐकले आहे, यरूशलेम शहरातील तुझ्या संतांशी तो किती वाईट त्याने सविस्तरणे सांगितले, मग त्याने प्रेषितांना सांगितले की, रीतीने वागला हे मी ऐकले आहे. १४ आणि आता जे तुझ्या येशूविषयीची सुवार्ता शौलाने मोठाचा धैर्यनि दिमिष्क येथील नावावर विश्वास ठेवतात अशा लोकांस बांधून नेण्यासाठी मुख्य लोकांस सांगितली. २८ मग शौल अनुयायांसह तेथे राहिला, तो याजकांकडून अधिकारपत्र घेऊन हा शौल येथे आला आहे.” यरूशलेम शहरामध्ये सगळीकडे गेला. व धैर्यनि प्रभूची सुवार्ता १५ परंतु प्रभू म्हणाला, “जा, राजांना आणि परराष्ट्रांना आणि सांगू लागला. २९ शौल नेहमी ग्रीक भाषा बोलणाऱ्या यहूदी इस्लामाचे संतान यांच्यासमोर माझे नाव घेऊन जाण्याकरता लोकांशी बोलत असे तो त्यांच्याशी वादविवाद करीत असे, पण तो माझे निवडलेले पात्र आहे. १६ माझ्या नावाकरीता ज्या ते त्यास मारण्याचा प्रयत्न करीत होते. ३० जेव्हा बंधुजनांना हे गोष्टी त्यास सहन कराव्या लागतील त्या मी त्यास दाखवून कठाले तेव्हा त्यांनी त्यास कैसरीय येथे नेते, व नंतर तेथून देईन,” १७ हनन्या निघाला आणि यहूदाच्या घरी गेला, त्याने त्यास तार्सास पाठवले. ३१ अशाप्रकारे सर्व यहूदिया, गालील शौलाच्या डोक्यावर हात ठेवला आणि म्हटले, “शौल, भाऊ, प्रांत, शोमरोन या प्रदेशातील मंडळीस तेथे शांती लाभली; प्रभू येशूने तुला इकडे येत असता रस्त्यावर दर्दन दिले त्याचे आणि, मंडळी पवित्र आत्माच्या सांत्वनेत व परमेश्वराच्या मला तुझ्याकडे पाठवले, यासाठी की, तुला पुन्हा दृष्टी यावी व भयात वाढत गेली. ३२ मग असे झाले की, पेत्र यरूशलेम तू पवित्र आत्म्याने परिपूर्ण व्हावे.” ३३ लागलीच खपल्यासारखे शहराच्या सभोवतालच्या गावामध्ये फिरला, लोद या गावामध्ये

जे देवाचे पवित्रजन होते त्यांना भेटला. ३३ लोद येथे त्यास आहेत देवाला तुझी आठवण आहे.” ५ तू यापो गावी माणसे ऐनेयास नावाचा मनुष्य आढळला, त्याच्या अंगातून वारे गेल्याने पाठीव आणि शिमोन नावाच्या मनुष्यास घेऊ नये, शिमोनाला तो पंग झाला होता व आठ वर्षे अंथरुणाला खिलून होता. ३४ पेत्र असे सुद्धा म्हणतात. ६ तो शिमोन नावाच्या चांभाराच्या पेत्र त्यास म्हणाला, “ऐनेयास, येशू ख्रिस्त तुला बरे करीत घरी राहत आहे त्याचे घर समुद्रकिनारी आहे. ७ कर्नेल्याशी आहे, ऊठ, आपले अंथरुण नीट कर.” ऐनेयास ताबडतोब उभा बोलणे झाल्यावर देवदूत निघून गेला नंतर कर्नेल्याने त्याचे दोन राहिला. ३५ लोद येथे राहणाऱ्या सर्व लोकांनी आणि शारोनात विश्वासू नोकर व एका धर्मशील शिपायाला बोलावून घेतले. राहणाऱ्यांनी त्यास पाहिले, तेक्का ते सर्व प्रभूकडे वळले. ३६ ८ कर्नेल्याने या तिघांना घडलेले सर्वकाही सांगितले आणि यापो शहरात येशूची एक शिष्या राहत होती, तिचे नाव तविथा त्यांना यापोला पाठवले. ९ दुसऱ्या दिवशीही माणसे यापो होते, (प्रीक भाषेत तिचे नाव “दुर्कस” होते. त्याचा अर्थ हरीण) गावाजवळ आली, ती दुपारची वेळ होती, त्याचवेळी प्रार्थना ती नेहमी लोकांसाठी चांगली कामे करीत असे गरीबांना दानधर्म करावयास पेत्र गच्छीवर गेला. १० पेत्राला भूक लागली होती, करीत असे. ३७ जेक्का पेत्र लोदमध्ये होता, तेक्का तविथा त्यास काही खावेसे वाटले, ते पेत्रासाठी जेवणाची तयारी करीत आजारी पडली व मरण पावली; लोकांनी तिला आंघोल घालून असता पेत्राला तंद्री लागली. ११ आणि आपल्यासमोर आकाश व माडीवरच्या एका खोलीत ठेवले. ३८ यापो येथील शिष्यांनी उघडले असून मोठ्या चांदव्यासारखे चार कोपरे धरून सोडलेली ऐकले की, पेत्र लोदमध्ये आहे, लोद हे यापोजवळ आहे, म्हणून एक चादर पृथ्वीवर उत्तर आहे असा दृष्टांत त्यास झाला. त्यांनी दोन माणसे पाठवली, त्यांनी त्यास विनंती केली, ते १२ त्यामध्ये पृथ्वीवरील सर्वप्रकारचे चालणारे, सरपटाणारे, म्हणाले, “त्वरा करा, आमच्याकडे लवकर या.” ३९ पेत्र तयार आकाशात उडणारे पक्षी होते. १३ नंतर एक वाणी पेत्राने ऐकली, झाला व त्यांच्याबरोबर गेला, जेक्का तो तेथे पोहोचला तेक्का “पेत्रा, ऊठ; यापैकी कोणताही प्राणी मारून खा.” ४४ पण त्यांनी त्यास माडीवरच्या एका खोलीत नेले, सर्व विधवा स्त्रिया पेत्र म्हणाला, “मी तसे कधीच करणार नाही, प्रभू जे अशुद्ध व पेत्राभोवती उभ्या राहिल्या, त्या रडत होत्या, दुर्कस जिंवत अपवित्र आहे असे कोणतेही अन्न मी कधी खाल्लेले नाही.” ४५ असतामा जे कपडे व झग्ये तिने तयार केले होते ते त्यांनी पेत्राला पण ती वाणी त्यास पुक्का म्हणाली, “देवाने या गोषी शुद्ध केल्या दाखवले. ४० पेत्राने खोलीतील सर्वांना बाहेर काढले त्याने आहेत, त्यांना अशुद्ध म्हणून नकोस.” ४६ असे तीन वेळा घडले; गुडघे टेकून प्रार्थना केली आणि दुर्कसच्या शरीराकडे वळून तो मग ते पात्र आकाशात वर घेतले गेले. ४७ पेत्र भयचकित होऊन म्हणाला, “तविथा ऊठ” तेक्का तिने डोळे उघडले, जेक्का तिने या दृष्टांताचा अर्ध काय असावा याविषयी विचार करू लागला, पेत्राला पाहीले तेक्का ती उठून बसली. ४८ त्याने तिला आपला ज्या लोकांस कर्नेल्याने पाठवले होते, त्यांना शिमोनाचे घर हात देऊन उभे राहण्यास मदत केली, नंतर त्याने पवित्रजनांना सापडले ते दाराजवळ उभे होते. ४९ त्यांनी विचारले, “शिमोन आणि विधवा स्त्रियांना खोलीमध्ये बोलावले, त्याने तविथाला पेत्र येथेच राहतो काय?” ५० पेत्र या दृष्टांताविषयीच विचार त्यांना दाखवले, ती जिंवत होती. ५१ यापोमधील सर्व लोकांस करत असतांना, आत्मा त्यास म्हणाला, “एक, तीन माणसे हे समजते, यातील पुष्कल लोकांनी प्रभूवर विश्वास ठेवला. ५२ तुला शोधीत आहेत. ५३ ऊठ आणि पायाऱ्या उतरून खाली नंतर असे झाले की, तो यापोत शिमोन नावाच्या कोणाएका जा, कारण मीच त्यांना पाठवले आहे, काही संशय न धरता कातडे कमावणाऱ्या चांभाराच्या येथे बरेच दिवस राहीला.

१० कर्नेल्य नावाचा मनुष्य कैसरीयामध्ये राहत होता, तो

इटलीकी नावाच्या पलटणीत शताधिपती होता. २ कर्नेल्य हा भक्तीमान असून आपल्या कुटुंबासह देवाचे भय बाळगणारा होता; तो गोरारिबांना पुष्कळसा दानधर्म करीत असे आणि तो नेहमी देवाची प्रार्थना करीत असे. ३ एके दिवशी दुपारी तीन वाजण्याच्या सुमारास, कर्नेल्याला दृष्टांत झाला, त्याने तो स्पष्टपणे पाहिला, त्या दृष्टांतांत देवाचा एक दूत त्याच्याकडे आला आणि त्यास म्हणाला, “कर्नेल्या!” ४ कर्नेल्य देवदूताकडे पाहून भयभीत होऊन आणि म्हणाला, “काय आहे, प्रभू?” देवदूत कर्नेल्याला म्हणाला, “देवाने तुझी प्रार्थना ऐकली आहे, ज्या गोषी तू गरीबांना दिल्या आहेत, त्या देवाने पाहिल्या

जेव्हा पेत्र आत गेला, तेव्हा कर्नेल्य त्यास भेटला, कर्नेल्याने येशूला लोकांस स्पष्ट पाहू दिले. ४१ परंतु सर्वच माणासांनी पेत्राच्या पाया पडून आदरने त्यास नमन केले. २६ पण पेत्र येशूला पाहिले नाही, देवाने त्यांना अगोदरच साक्षीदार म्हणून म्हणाला, “उभा राहा, मी तुझ्यासारखाच मनुष्य आहे.” २७ निवडले होते, त्यांनीच त्यास पाहिले, ते साक्षीदार आम्ही पेत्र त्याच्याशी बोलत घरात गेला आणि आतमध्ये बेरेच लोक आहोत येशू मरणातून उठविला गेल्यानंतर आम्ही त्याच्याबोर जमलेले त्याने पाहिले. २८ पेत्र त्या लोकांस म्हणाला, “तुम्ही हे अन्नपाणी सेवन केले. ४२ येशूने आम्हास ‘लोकांस उपदेश जाणता की, यहूदी मनुष्याने इतर विदेशी लोकांच्या घरी जाणे करायला सांगितले, जिंवतांचा आणि मरण पावलेल्यांचा न्याय किंवा त्यांच्याशी संबंध ठेवणे हे यहूदी नियमाला धरून नाही, करण्यासाठी देवाने त्यास आपल्याला आहे” हे सांगण्यासाठी पण देवाने मला दाखविले आहे की, मी इतर मनुष्यामात्राला त्याने आम्हास आज्ञा केली. ४३ जो कोणी येशूर विश्वास अशुद्ध किंवा अपवित्र मानू नये. २९ याच कारणासाठी जेव्हा ठेवतो, त्यास क्षमा केली जाईल, येशूच्या नावामध्ये देव त्या हे लोक मला बोलावण्यास आले, तेव्हा मी त्यांच्याशी वाद व्यक्तीच्या पापांची क्षमा करील, सर्व संदेहे हे खेर आहे असे घातला नाही, आता, कृपाकरून मला सांगा, तुम्ही मला येथे का म्हणतात.” ४४ पेत्र हे बोलत असतानाच त्याचे बोलणे ऐकत बोलावले?” ३० कर्नेल्य म्हणाला, “चार दिवसांपूर्वी, माझ्या बसलेल्या सर्व लोकांवर पवित्र आत्मा उतरला. ४५ यहूदी सुंता घरांमध्ये मी प्रार्थना करीत होतो, बरोबर याच वेळेला म्हणजे झालेले विश्वास ठेवणारे जे पेत्राबोर आले होते, ते चकित दुपारचे तीन वाजता मी प्रार्थना करीत होतो, अचानक एक झाले, यहूदी नसलेल्या लोकांवरसुद्धा पवित्र आत्माच्या दानाचा मनुष्य माझ्यासमोर उभा राहिला, त्याने लखलखीत, चमकदार वर्षाव झाला आहे, यामुळे ते चकित झाले. ४६ आणि यहूदी कपडे घातले होते.” ३१ तो मनुष्य म्हणाला, “कर्नेल्या देवाने नसलेल्या लोकांस निरनिराळ्या भाषा बोलताना आणि देवाची तुझी प्रार्थना ऐकली आहे, गरीब लोकांस ज्या वस्तू तू दिल्या स्तुती करताना यहूदी लोकांनी ऐकले. ४७ मग पेत्र म्हणाला, आहेत ते देवाने पाहिले आहे, देव तुझी आठवण करतो. ३२ “या लोकांस पाण्याने बाप्तिस्मा देण्यास आपण नकार देऊ म्हणून यापो या शहरी काही माणसे पाठव व शिमोन पेत्राला शक्त नाही, ज्याप्रमाणे आम्हास मिळाला, त्याच्यप्रमाणे त्यांनाही बोलावून घे, येत्र हा शिमोन चांभाराच्या घरी राहत आहे आणि पवित्र आत्मा मिळाला आहे.” ४८ म्हणून पेत्राने कर्नेल्य, त्याचे घर समुद्राच्या जवळ आहे. ३३ तेव्हा मी लागलीच तुम्हास त्याचे नातेवाईक आणि मित्र यांना येशू ख्रिस्ताच्या नावाने निरोप पाठविला, तुम्ही येथे आलात ही तुमची मोठी कृपा आहे, बाप्तिस्मा देण्याची आज्ञा केली, मग पेत्राने आणखी काही तेव्हा आम्हास जे काही सांगण्याची आज्ञा प्रभूने तुम्हास दिली दिवस त्यांच्याबोर रहावे अशी त्या लोकांनी त्यास विनंती आहे, ते ऐकण्यासाठी आम्ही सर्व आता येथे देवासमोर जमलेले केली.

आहोत.” ३४ पेत्राने बोलायला सुरुवात केली मला आता हे खरोखर समजले आहे की, “देवाला प्रत्येक मनुष्य सरखाच आहे. ३५ प्रत्येक राष्ट्रात जो कोणी त्याची भक्ती करतो आणि योग्य ते करतो, त्यास देव स्वीकारतो, व्यक्ती कोणत्या देशाची आहे, हे महत्त्वाचे नाही. ३६ देव इसापली लोकांशी बोलता, देवाने त्यांना सुवार्ता पाठविली की, येशू ख्रिस्ताद्वारे शांती जगात आली आहे, येशू सर्वांचा प्रभू आहे. ३७ सगळ्या यहूदीया प्रांतात काय घडले हे तुम्हा सर्वांना माहीत आहे, त्याची सुखावत योहानाने लोकांस बाप्तिस्म्याविषयी गालील प्रांतात जो संदेश दिला, त्याने झाली. ३८ नासरेथच्या येशूविषयी तुम्हास माहीती आहे, देवाने त्यास पवित्र आत्म्याचा व सामर्थ्याचा अभिषेक केला, येशू सगळीकडे लोकांसाठी चांगल्या गोषी करीत गेला, जे लोक दुष्ट आत्म्याने पछाडले होते त्यांना येशूने बेर केले, कारण देव त्याच्याबोर होता. ३९ येशूने संपूर्ण यहूदीया प्रांतात आणि यरूशलेम शहरात जे जे केले त्या सर्व गोषी आम्ही पाहिल्या आणि आम्ही त्याचे साक्षीदार आहोत, पण येशूला मारण्यात आले, लाकडाच्या वधसंतंभावर त्यांनी त्यास टांगून मारले. ४० परंतु देवाने तिसऱ्या दिवशी त्यास जिंवत केले देवाने

११ यहूदी नसलेल्या लोकांनीसुद्धा देवाच्या वचनाचा स्वीकार केला आहे हे यहूदीया प्रांतातील प्रेषितांनी व बंधूनी ऐकले. २ पण जेव्हा पेत्र यरूशलेम शहरास आला, तेव्हा सुंता झालेला यहूदी विश्वासी गट त्याच्यावर टिका करू लागले. ३ ते म्हणाले, “जे सुंता न झालेले व परराष्ट्रीय आहेत अशा विश्वास ठेवणाऱ्या लोकांच्या घरी तुम्ही गेला, एवढेच नव्हे तर तुम्ही त्यांच्यासह जेवणही केले.” ४ म्हणून पेत्राने त्यांना सर्व घटना सविस्तर स्पष्ट करून सांगितल्या. ५ पेत्र म्हणाला, मी यापो शहरात प्रांतात करीत असताना मला तंद्री लागल्यासारखे झाले व मी एक दृश्यात पाहिला की, मोठ्या चांदव्यासारखे चार कोपेरे धरून सोडलेली एक चादर माझ्यापर्यंत आली. ६ मी त्याच्याकडे न्याहाळून पाहून विचार करीत होतो, मी त्यामध्ये पृथ्वीवरील चार पायाचे प्राणी, जंगली पशू, सरपटणारे प्राणी आणि आकाशात उडणारे पक्षी मी त्यामध्ये पाहिले. ७ एक वाणी माझ्याशी बोलताना मी ऐकली, “पेत्रा, ऊठ, मारू खा!” ८ पण मी म्हणालो, “प्रभू, मी असे कधीही करणार नाही, मी अपवित्र किंवा अशुद्ध असे कधीच खाल्लो नाही.” ९

आकाशातून त्या वाणीने पुन्हा उत्तर दिले, “देवाने या गोष्टी व विश्वासाने पूर्ण होता; तेव्हा प्रभूला पुष्कळजण मिळाले. शुद्ध केल्या आहेत, त्यांना अशुद्ध म्हणू नकोस.” १० असे २५ जेव्हा बर्णबा तार्सास गेला तेव्हा तो शौलाचा शोध घेत तीन वेळा घडले, मग ते सर्व पुन्हा वर आकाशात घेतले गेले. होता. २६ जेव्हा बर्णबाने त्यास शोधले तेव्हा त्याने शौलाला ११ इतक्यात पाहा, तीन माणसे ज्या घरामध्ये आम्ही होतो आपल्यासह अंत्युखियाला आणले, शौलाने व बर्णबाने वर्षभर त्यापुढे कैसरीयाहून माझ्याकडे पाठवलेली तीन माणसे येऊन तेथे मंडळीत राहून पुष्कळ लोकांस शिकवले, अंत्युखियामध्ये उभी राहिली. १२ आत्म्याने मला कोणत्याही प्रकारचा संशय येशूच्या अनुयायांना ‘ख्रिस्ती’ हे नाव पहिल्यांदा मिळाले. २७ न थरिता त्यांच्याबरोबर जाण्यास सांगितले, हे सहा बंधू जे याच काळात काही संदेशे यरुशलेम शहराहून अंत्युखियास येथे अहेत, तेही माझ्याबरोबर होते, आही कर्नेल्याच्या घरी आले. २८ यांच्यापैकी एकाचे नाव अगाब होते, अंत्युखियात तो गेलो. १३ कर्नेल्याने आपल्या घरात देवदूत उभा असलेला कसा उभा राहिला आणि बोलू लागला, पवित्र आत्म्याच्या साहाय्याने दिसला हे आम्हास सांगितले, देवदूत कर्नेल्याला म्हणाला, तो म्हणाला, फार वाईट काळ सर्व पृथ्वीवर येत आहे, लोकांस “काही माणसे यापेस पाठव, शिमोन पेत्राला बोलावून घे. खायला अन्न मिळाणार नाही, क्लैंडिया राजा राज्य करीत होता १४ तो तुझ्याशी बोलेल, तो ज्या गोष्टी तुला सांगेल, त्यामुळे तेव्हा त्याच्या काळात हे घडले. २९ विश्वास ठेवणाऱ्यांनी ठरवले तुझे व तुझ्या कुटुंबाचे तारण होईल.” १५ त्यानंतर मी माझ्या की, यहूदीया येथील आपल्या बंधू व भगिनींना जास्तीत जास्त भाषणाला सुरुवात केली, सुरुवातीला ज्याप्रमाणे पवित्र आत्मा मदत पाठविण्याचा प्रयत्न करावा प्रत्येक शिष्याने जास्तीत आपल्यावर आला तसाच तो त्यांच्यावरही आला. १६ तेव्हा मला जास्त मदत पाठवण्याचे ठरवले. ३० त्यांनी पैसे गोळा करून प्रभूचे शब्द आठवले, प्रभू म्हणाला होता, “योहान लोकांचा बर्णवा व शौल यांच्याकडे दिले, मग बर्णबा व शौल यांनी ते पैसे बापितस्मा पाण्याने करीत असे हे खरे, पण तुमचा बापितस्मा यहूदीयातील वडीलजनांकडे पाठवून दिले.

पवित्र आत्म्याने होईल.” १७ आपण प्रभू येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवला तेव्हा जसे आपांस तसे त्यांसही देवाने सारखेच दान दिले, मग देवाला अडविणारा असा मी कोण? १८ जेव्हा त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या, तेव्हा ते शांत राहिले, त्यांनी देवाची सुती केली आणि म्हणाले, “तर मग देवाने परराष्ट्रीयांसही जीवन मिळावे म्हणून पश्चात्पाबुद्धी दिली आहे.” १९ स्टेफन मारला गेल्यानंतरच्या काळात जो छळ झाला, त्यामुळे विश्वास ठेवणारे यरुशलेम शहरापासून दूर ठिकाणी फेनीके प्रांत, कुप्रे बेट व अंत्युखिया शहरापर्यंत पांगले गेले, विश्वास ठेवणाऱ्यांनी या ठिकाणी फक्त यहूदी लोकांसंच सुवार्ता सांगितली. २० यातील काही विश्वास ठेवणारे कुप्रे व कुरेने येथे राहणारे होते, जेव्हा हे लोक अंत्युखियात आले, तेव्हा त्यांनी या ग्रीक लोकांस येशूविषयीची सुवार्ता सांगितली. २१ प्रभू विश्वास ठेवणाऱ्यांना मदत करीत होता आणि बन्याच मोठ्या गटाने विश्वास ठेवला व ते प्रभूला अनुसूल लागले. २२ याविषयीची बातमी यरुशलेम शहरातील विश्वास ठेवणाऱ्या मंडळीच्या कानावर आली, म्हणून यरुशलेम शहरातील विश्वास ठेवणाऱ्यांनी बर्णबाला अंत्युखियाला पाठवले. २३ बर्णबा चांगला मनुष्य होता, तो पवित्र आत्म्याने आणि विश्वासाने पूर्णपिणे भरलेला होता, जेव्हा बर्णबा अंत्युखियाला गेला, तेव्हा त्याने पाहिले की, देवाने या लोकांवर खूप कृपा केली आहे, त्यामुळे बर्णबाला खूप आनंद झाला, अंत्युखियातील सर्व विश्वास ठेवणाऱ्यांना त्याने उत्तेजन दिले, त्याने त्यांना सांगितले, कधीही तुमचा विश्वास गमावू नका, नेहमी प्रभूची आज्ञा अंतःकरणापासून पाला. २४ तो चांगला मनुष्य होता आणि पवित्र आत्म्याने

१२ त्या वेळेच्या सुमारास हेरोद राजाने मंडळीतील काही जणांस छळावे म्हणून त्यांच्यावर हात टाकला. २ योहानाचा भाऊ याकोबा ह्याला त्याने तलवारीने जिवे मारले. ३ हेरोदाने पाहिले की, यहूदी अधिकाऱ्यांना हे आवडले आहे, म्हणून त्याने पेत्रालासुद्धा अटक करण्याचे ठरवले, ते बेखमी भारीकरून दिवस होते. ४ हेरोदाने पेत्राला अटक करून तुरुंगात टाकले, त्याच्या रखवालीकरिता त्यास शिपायांच्या चार चौकड्यांच्या स्वाधीन केले, वल्हांडण सण झाल्यावर पेत्राला लोकांसमोर आणण्याची योजना होती. ५ म्हणून पेत्राला तुरुंगात ठेवण्यात आले, पण मंडळी सातत्याने पेत्रासाठी देवाकडे प्रार्थना करीत होती. ६ पेत्र दोन शिपायांच्यामध्ये झोपला होता, त्यास दोन साखळ्यांनी बांधले होते, तुरुंगाच्या दाराजवळ आणखी काही शिपाई पहारा देत होते, ती रात्रीची वेळ होती व हेरोदाने असा विचार केला की, दुसऱ्या दिवशी पेत्राला लोकांसमोर आणावे. ७ तेव्हा पाहा, अचानक परमेश्वराचा दूत तेथे उभा राहिला, तुरुंगाच्या खोलीत एकदम प्रकाश पडला, देवदूताने पेत्राच्या कुशीला स्पर्श करून त्यास उठवले, देवदूत म्हणाला, “लवकर ऊठा!” तेव्हा पेत्राच्या हातातील साखळ्या गळून पडल्या. ८ देवदूत पेत्राला म्हणाला, “कपडे घाल व तुझ्या वहाणा घाल,” मग पेत्राने कपडे घालले, मग देवदूत म्हणाला, “तुझा झगा अंगात घाल व माझ्यामागे ये.” ९ मग देवदूत बाहेर पडला व पेत्र त्याच्यामागे चालला, पेत्राला कळत नव्हते की, हे खरोखर काय करीत आहे, त्यास वाटले आपण दृष्टिंत पाहत आहोत. १० पहिल्या व दुसऱ्या फेच्यातील पहरेकऱ्यांना ओलांडून पेत्र

व देवदूत लोखंडी दाराजवळ येऊन पोहोचले, ते त्यांच्यासाठी देवाचे वचन जास्तीत जास्त लोकांपर्यंत पसरत गेले व लोकांस आपोआप उघडले, पेत्र व देवदूत दरवाजामधून बाहेर पडले, प्रेरित करीत होता, विश्वास ठेवणाऱ्यांचा गट दिसेंदिवस मोठा त्यांनी एक रस्ता पार केला आणि अचानक देवदूत पेत्राला होत होता. २५ बर्णबा व शौलाने त्यांचे यरुशलेम शहरातील सोडून निघून गेला. ११ पेत्राला मग कळले की नक्की काय घडले काम संपविल्यानंतर ते अंत्युखियाला परत आले, त्यांनी मार्क आणि तो म्हणाला, “आता मला समजले की प्रभूने खरोखर योहान याला त्यांच्याबरोबर घेतले.

त्याचा दूत माझ्याकडे पाठविला व त्याने मला हेरोदाच्या हातातून व यहूदी लोकांचा संपूर्ण अपेक्षाभंग करून मला सोडवले आहे.”

१२ या गोर्टींची जाणीव झाल्यावर पेत्र मरीयेच्या घरी गेला, ती योहान ज्याला मार्कही म्हणत त्याची आई होती, पुष्कळ लोक त्याठिकाणी जमले होते, ते सर्व प्रार्थना करीत होते.

१३ पेत्राने फाटकाचा दरवाजा ठोठावला, तेक्का रुदा नावाची दासी फाटक उघडण्यासाठी आली. १४ तिने पेत्राचा आवाज लगेच ऑळखला आणि ती खूप आनंदित झाली, ती फाटक उघडण्याचेसुद्धा विसरून गेली, ती आतमध्ये पठाली आणि लोकांस तिने सांगितले, “पेत्र दाराजवळ उभा आहे.” १५ विश्वास ठेवणारे रुदाला म्हणाले, “तुला वेड लागले आहे!”

परंतु पेत्र दाराजवळ उभा आहे, असे रुदा परत परत अगदी कळकळीने सांग लागली, म्हणून लोक म्हणाले, “तो पेत्राचा दूत असला पाहिजे.” १६ पण पेत्र बाहेरून फाटक सारखे ठोठावत होता, जेक्का विश्वास ठेवणाऱ्यांनी फाटक उघडले, तेक्का त्यांनी पेत्राला पाहिले, ते चकित झाले होते. १७ पेत्राने हाताने खुणावून शांत राहायला सांगितले, मग त्याने प्रभूने तुरुंगातून कसे आणले हे सविस्तर सांगितले, तो म्हणाला, “याकोब व इतर बांधवांना काय घडले ते सांगा,” मग पेत्र तेथून निघून दुसऱ्या ठिकाणी गेला. १८ दुसऱ्या दिवाशी शिपाई फार हताश झाले होते, पेत्राचे काय झाले असावे याचा ते विचार करीत होते. १९ हेरोदाने पेत्राला सगळीकडे शोधले पण तो त्यास शेंधू शकला नाही, मग हेरोदाने पहारेक्यांना प्रश्न विचारले व त्यांना मरणाची शिक्षा ठोठावली, नंतर हेरोद यहूदीया प्रांतातून निघून गेला, तो कैसरीया शहरात गेला व तेथे काही काळ राहिला. २० हेरोद सोर व सिदेन नगरातील लोकांवर फार रागावला होता, ते लोक मिळून हेरोदाला भेटायला आले, ब्लस्तला आपल्या बाजूला वळविण्यात ते यशस्वी झाले, ब्लस्त हा राजाचा खाजगी सेवक होता, लोकांनी हेरोदाकडे शांततेची मागणी केली कारण त्यांचे देश अन्धाच्याचा बाबतीत हेरोदाच्या देशावर अवलंबन होता. २१ हेरोदाने त्यांना भेटण्यासाठी एक दिवस ठरवला, त्यादिवशी हेरोदाने आपला सुंदर दरबारी पोशाख घालाला होता, तो न्यायासनावर बसून लोकांसमोर भाषण करू लागला. २२ लोक मोठ्याने आरोळी करून म्हणाले, “ही तर देवाची वाणी आहे, मनुष्याची नक्की!” हेरोदाने या स्तुतीचा स्वीकार केला.

२३ आणि त्याने देवाला गौरव दिला नाही, म्हणून परमेश्वराच्या दूताने त्यावर प्रहार केला, तो किडे पडून मरण पावला. २४

१३ अंत्युखिया येथील ख्रिस्ती मंडळीत काही संदेषे व शिक्षक होते, ते पुढीलप्रमाणे: बर्णबा, शिमोन निग्र, लूक्य कुरेनेकर, मनाएन (जो हेरोदाबरोबर लहानाचा मोठा झाला होता) आणि शौल. २ ही सर्व माणसे परमेश्वराची आराधना करीत व उपवास करीत असता, पवित्र आत्मा त्यांना म्हणाला, “बर्णबा व शौलाला ह्यांना ज्या कामासाठी मी बोलावले आहे त्यासाठी त्यांना माझ्याकरिता वेगळे करा.” ३ म्हणून मंडळीने उपवास व प्रार्थना केल्या, त्यांनी बर्णबा व शौल यांच्या डोक्यावर हात ठेवून प्रार्थना केली, मग त्यांना पाठवून दिले. ४ पवित्र आत्म्याच्याद्वारे बर्णबा व शौल यांना पाठविण्यात आले, ते सलुकीयात गेले, नंतर तेथून समुद्रमार्गे कुप्रे बेटावर गेले. ५ ते जेव्हा सलमी शहरात आले, तेक्का त्यांनी देवाचे वचनाची यहूदी लोकांच्या सभास्थानात घोषणा केली मार्क म्हटलेला योहान हाही त्यांच्या मदतीला होता. ६ ते संपूर्ण बेट पार करून पफे शहरास गेले, पफे येथे त्यांना एक यहूदी मनुष्य भेटला, तो जादूच्या करामती करीत असे, त्याचे नाव बर्येशू होते, तो खोटा संदेशा होता.

७ बर्येशू नेहमी सिर्ग्य पौल याच्या निकट राहण्याचा प्रयत्न करायचा, सिर्ग्य पौल राज्यपाल होता व तो हुशर होता, त्याने बर्णबा व शौल यांना आपणाकडे बोलावले, त्यास त्यांच्याकडून देवाचे वचन ऐकण्याची उत्कंठा दाखवली. ८ परंतु अलीम “जाडूगार” (त्याच्या नावाचा अर्थ हाच आहे) हा बर्णबा व शौल यांच्याविरुद्ध होता, राज्यपालाने विश्वास ठेवू नये म्हणून अलीमने त्याचे मन वळविण्याचा प्रयत्न केला. ९ पण शौल, ज्याला पौलहि म्हणत, तो पवित्र आत्म्याने भरला होता, पौलाने त्याच्याकडे रोखून पाहिले व म्हणाला. १० “सैतानाच्या पुत्रा तू दुश्टाईने व खोटेपणाने भरलेला आहेस, अवघ्या नीतिमानाच्या वैद्या, तू प्रभूचे सरळ मार्ग विपरीत करण्याचे सोडून देणार नाहीस काय? ११ तर आता पाहा, प्रभूचा हात तुझ्यावर आहे, तू आंधळा होशील व काही वेळपर्यंत तुला सूर्य दिसणार नाही,” मग लागलेच अलीमावर धुके व अंधार पडला आणि तो आपल्याला कोणी हाती धरून चालवावे म्हणून इकडेतिकडे फिसून मनुष्यांचा शोध करू लागला. १२ तेक्का जे झाले ते पाहून राज्यपालाने विश्वास ठेवला, प्रभूच्या शिक्षणाने तो चकित झाला. १३ पौल व जे त्याचे मित्र त्यांच्याबरोबर होते ते पफेकडून समुद्रमार्गे निघाले, ते पंफुलियातील पिर्गा गावी आले, परंतु योहान त्यांना सोडून परत यरुशलेमे शहरास गेला. १४ पौल व

त्याच्या मित्रांनी त्यांचा प्रवास पुढे चालू ठेवला, पिरगपासून पुढे घडणारे होते, ते सर्व या यहूदी लोकांनी येशूला केले, मग त्यांनी ते पिसिदीयांतील अंत्युखियास गेले आणि शब्बाथ दिवशी ते येशूला वधस्तंभावरून खाली घेतले व त्यास कबरेत ठेवले. सभास्थानात गेले आणि तेथे बसले. १५ तेव्हा नियमशास्त्र ३० पण देवाने त्यास मरणातून उठवले. ३१ यानंतर, पुष्कळ आणि संदेश्यांच्या लेखाचे वाचन झाल्यावर सभास्थानाच्या दिवसांपर्यंत जे त्याच्याबरोबर होते, त्यांना गालील प्रांतापासून अधिकाच्यांनी पौल व बर्णबाला निरोप पाठविला, “बंधुनो, येशूलेम शहरापर्यंत येशूने दर्शन दिले, ते लोक आता त्याचे येथील लोकांस काही मदत होईल असे काही बोधवचने सांगा.” साक्षीदार म्हणून लोकांसमोर आहेत. ३२ आम्ही तुम्हास देवाने १६ पौल उभा राहिला आणि आपला हात उंचावून म्हणाला, जे अभिवचन आमच्या वाडवडिलांना दिले त्याविषयी सुवार्ता “अहो इसाएल लोकांनो व देवाचे भय धरणाच्यांनो, ऐका. १७ सांगातो. ३३ आमी त्यांची लेकरे आहोत आणि देवाने हे या इसाएल लोकांच्या देवाने आपल्या वाडवडिलाची निवड केली अभिवचन आमच्या बाबतीत खेरे करून दाखविले, देवाने हे आणि ते ज्या काळात मिसरमध्ये परकी म्हणून राहत होते, त्या येशूला मरणातून पुन्हा उठविण्याद्वारे केले, आम्ही याविषयी काळात देवाने त्यांना आगांत केले आणि उभारलेल्या बाहूने स्तोत्रसंहितेमध्येसुद्धा वाचतो: ‘तू माझा पुत्र आहेस, आज त्यांना तेथून बाहेर आणले. १८ आणि देवाने अरण्यातील चाळीस मी तुला जन्म दिला आहे.’ ३४ शिवाय त्याने कुजण्याच्या वर्षात त्यांना सहनशीलता दाखविली. १९ देवाने कनानच्या अवस्थेपर्यंत जाऊ नये म्हणून त्याने त्यास मरणातून उठवले, प्रदेशातील सात राष्ट्रांना नाश केला, देवाने त्यांच्या जमिनी याविषयी त्याने असे सांगितले आहे की, ‘दाविदाला देण्यात त्याच्या लोकांस दिल्या. २० हे सर्व साधारणपणे चारशेपन्नास आलेली पवित्र व निश्चित आशीर्वाद तुम्हास देर्दैन.’ ३५ म्हणून वर्षात घडले, त्यानंतर देवाने शमुवेल संदेश्यापर्यंत आपल्या आणखी एका स्तोत्रात तो म्हणतो: ‘तू तुझ्या पवित्र पुरुषाला लोकांस न्यायाधीश नेमून दिले. २१ मग लोकांनी राजाची कबरेत कुजण्याचा अनुभव येऊ देणार नाहीस.’ ३६ कारण मागणी केली, देवाने त्यांना किंशाचा पुत्र शौल याला दिले, शौल दावीद आपल्या पिढीची देवाच्या इच्छेप्रामाणे सेवा करून मरण हा बन्यामिनाच्या वंशातील होता, तो चाळीस वर्षापर्यंत राजा पावला, आपल्या वाडवडिलांशेजारी त्यास पुरले आणि कबरेत होता. २२ नंतर देवाने शैलाला काढून टाकले, देवाने दावीदाला त्याचे शरीर कुजले. ३७ पण ज्याला देवाने मरणातून पुन्हा त्यांचा राजा केले, दावीदाविषयी देव असे बोलाला इशायाचा उठवले, त्यास कुजण्याचा अनुभव आला नाही. ३८ बंधुनो, पुत्र, दावीद मला माझ्या मनासारखा मिळाला आहे, तो माझी आम्ही जी घोषणा करीत आहोत ते तुम्ही समजून घेतले सर्व इच्छा पूर्ण करील. ३९ याच दाविदाच्या वंशजातून देवाने पाहिजे: या एकाकडूनच तुमच्या पापाची क्षमा तुम्हास मिळू इसाएल लोकांचा तारणारा आणिला, तो वंशज येशू आहे, शकते. ३९ मोशेचे नियमशास्त्र तुम्हास तुमच्या पापांपासून देवाने हे करण्याचे अभिवचन दिले होते. ४० येशू येण्यापूर्वी सर्व मुक्त करणार नाही, पण प्रत्येक व्यक्ती जी त्याच्यावर विश्वास इसाएली लोकांस योहानाने उपदेश केला, त्यांच्या अंतःकरणात ठेवते, ती त्याच्याद्वारे त्या सर्वविषयी न्यायी ठरविली जाते. ४० बदल क्वाहा म्हणून योहानाने लोकांस सांगितले की, त्यांनी संदेश्यांनी सांगितलेल्या काही गोष्टी घडतील, सावध राह! बापिस्था घेतला पाहिजे. ४५ जेव्हा योहान आपले काम संपवत या गोष्टी तुमच्याबाबत होऊ नयेत म्हणून जपा. ४१ अहो होता, तेव्हा तो म्हणाला, ‘मी कोण आहे असे तुम्हास वाटो? थिककार करणाऱ्यांनो, पाहा, आशर्व्य करा व नाहीसे क्वा, कारण मी ख्रिस्त नाही, तो नंतर येत आहे, त्याच्या वहाणांचे बंद तुमच्या काळामध्ये मी एक कार्य करतो, ज्याच्यावर तुमचा सोडण्याची सुद्धा माझी लायकी नाही.’ ४६ माझ्या बंधुनो, विश्वास बसणार नाही कोणी ते स्पष्ट करून सांगितले तरी तुम्ही अग्राहामच्या कुटुंबातील पुत्रांनो आणि तुम्ही यहूदी नसलेले पण त्याच्यावर विश्वास ठेवणार नाही.” ४७ जेव्हा पौल व बर्णबा खन्या देवाची उपासना करणारे, ऐका! या तारणाची बातमी जाऊ लागले, तेव्हा लोक म्हणाले की, पुढील शब्बाथाच्या आम्हास सांगितली गेली. ४७ यशूलेम शहरामध्ये राहतात दिवशी परत या आणि आम्हास याविषयी अधिक सांगा. ४८ ते यहूदी व त्याचे अधिकारी यांनी त्यास ओळखले नाही, येशू सभास्थानातील बैठक संपल्यावर अनेक यहूदी लोक आणि हा तारणारा होता, येशूविषयी जे शब्द संदेश्यानी लिहिले ते यहूदी मतानुसारी चालणारे इतर धार्मिक लोक पौल व बर्णबा यहूदी लोकांसाठी प्रत्येक शब्बाथाच्या वारी वाचले गेले, परंतु यांच्यामागे गेले, पौल व बर्णबा यांनी त्या लोकांस देवाच्या त्याना ते समजले नाही, यहूदी लोकांनी येशूला दोषी ठरवल्याने कृपेत ठिकून राहण्यास कळकळीची विनंती केली. ४८ पुढील त्यांनी ते भविष्यावाद्यांचे शब्द खेरे ठरवले. ४९ येशूने का मरावे शब्बाथवारी शहरातील जवळ जवळ सर्व लोक परमेश्वराचे वचन याचे खेरे कारण ते शोधू शकले नाहीत, पण त्यांनी पिलाताला ऐकण्यासाठी एकत्र जमले. ५० यहूदी लोकांनी त्या सर्वाना तेथे सांगितले की त्यास जिवे मारावे. ५१ शास्त्रामध्ये येशूच्याबद्दल पाहिले, त्यामुळे यहूदी लोकांस मत्सर वाटू लागला, तेही काही या गोष्टी लिहिल्या होत्या की, जे वाईट ते त्याच्याबाबतीत फार वाईट गोष्टी बोलले आणि जे पौल बोलला त्याविरुद्ध वाद

उपस्थित केला. ४६ पण पौल व बर्णबा फार धैयने बोलले, ते म्हणाले, “देवाचे वचन तुम्हा यहूद्याना प्रथम आम्हास सांगितलेच पाहिजे, पण तुम्ही ऐकण्यास नकार देत आहात, तुम्ही तुमचे स्वतःचेच नुकसान करून घेत आहात व अनंतकाळचे जीवन प्राप्त करून घेण्यासाठी अपात्र ठरत आहात! म्हणून आही आता दुसऱ्या देशांतील परराष्ट्रीय लोकांकडे जाऊ. (aiōnios g166) ४७ प्रभूने आम्हास आज्ञा दिली आहे की, ‘परराष्ट्रीयांसाठी मी तुम्हास प्रकाश असे केले यासाठी की, तुम्ही पृथ्वीवरील सर्व लोकांस तारणाचा मार्ग दाखवू शकाल.’ ४८ जेव्हा यहूदी नसलेल्यांनी पौलाला असे बोलताना ऐकले तेव्हा ते फार आनंदित झाले, परमेश्वराच्या वचनाला त्यांनी गौरव दिले आणि त्या लोकांपेकी पुष्कळांनी वचनावर विश्वास ठेवला, कारण ते अनंतकाळच्या जीवनासाठी निवडले गेले होते. (aiōnios g166) ४९ आणि परमेश्वराचा संदेश संपूर्ण देशात सांगितला गेला.” ५० पौल व बर्णबा यांना समजले तेव्हा त्यांनी आपले कपडे फाडले तेव्हा यहूदी लोकांनी शहरातील काही धर्मिक स्त्रिया व पुढारी व लोकांच्या गर्दीत शिरले आणि मोठाने म्हणाले. ५१ लोकांनो, यांना भडकावून दिले, त्या लोकांनी पौल व बर्णबा यांच्याविरुद्ध या गोषी तुम्ही का करीत आहात? आम्ही देव नाही! तुम्हास अनेक वाईट गोषी केल्या आणि त्यांना शहराबाहेर घालवून जशा भावना आहेत, तशाच आम्हासही आहेत! आम्ही तुम्हास दिले. ५२ मग पौल व बर्णबा यांनी आपल्या पायाची धूल सुवर्तां सांगायला आलो, आम्ही तुम्हास हे सांगत आहोत की इटकली व ते इकून्या शहराला गेले. ५३ इकडे येशूचे शिष्य या व्यर्थ गोरीपासून तुम्ही तुमचे मन वळवावे, खच्या जिवंत आनंदाने व पवित्र आन्याने पूर्ण झाले.

१४ पौल व बर्णबा इकून्या शहरात गेले, ते तेथील यहूदी

सभास्थानात गेले, तेथील लोकांशी ते बोलले, पौल व बर्णबा अशा रीतीने बोलते की, पुष्कळ यहूदी लोकांनी व ग्रीक लोकांनी त्यांनी जे सांगितले त्यावर विश्वास ठेवला. २ परंतु काही यहूदी लोकांनी विश्वास ठेवला नाही, त्यांनी परराष्ट्रीय लोकांची मने भडकाविली आणि बंधुजनांविषयीची मने वाईट केली. ३ म्हणून पौल व बर्णबाने त्याठिकाणी बरेच दिवस मुक्काम केला आणि परमेश्वराच्या बालाने येशूविषयी धैयनि सांगत राहीले, पौल व बर्णबाने देवाच्या कृपेविषयी साक्ष दिला, परमेश्वराने त्यांना पौल व बर्णबाला चमत्कार व अद्भूत कृत्ये करण्यास मदत करून ते जे काही सांगत होते ते खेरे ठरवले. ४ परंतु शहरातील काही लोकांस यहूदी लोकांची मते पटली, दुसऱ्या लोकांस प्रेषित पौल व बर्णबाचे म्हणणे पटले, त्यामुळे शहरात दोन तट पडले. ५ काही परराष्ट्रीय लोक, काही यहूदी लोक व त्यांचे पुढारी यांनी पौल व बर्णबाला बांधले व इजा करण्याचा प्रयत्न केला, त्यांना पौल व बर्णबा यांना दगडमार करून मारावयाचे होते. ६ पौल व बर्णबा यांना जेव्हा त्याविषयी कळले तेव्हा त्यांनी ते शहर सोडले, ते लुस व दर्बे या लुकवनिया देशाच्या नगरात गेले आणि त्या शहरांच्या सभोवतालच्या परिसरात गेले. ७ आणि तेथे त्यांनी सुवार्ता सांगितली. ८ लुस येथे एक मनुष्य होता त्याचे पाय अधू होते तो जन्मतःच पांगळा

जन्मला होता व कधीच चालला नव्हता. ९ पौल भाषण करीत असताना हा मनुष्य ऐकत होता, पौलाने त्याच्याकडे दृष्टी लावून व त्यास आपण बरे होऊ असा त्या मनुष्याचा विश्वास आहे असे पाहून. १० मोठाने म्हणाला, “तुझ्या पायावंबर नीट उभा राहा!” तेव्हा त्या मनुष्याने उडी मारली आणि चालू लागला. ११ पौलाने केलेले लोकांनी जेव्हा पाहिले, तेव्हा ते आपल्या लुकवनिया भाषेत ओरडले, ते म्हणाल, “देव मनुष्यांच्या रूपाने आमच्यात उतरले आहेत.” १२ लोकांनी बर्णबाला ज्यूपिटर म्हटले व पौलाला मकर्मी म्हटले, कारण पौल मुख्य बोलाणारा होता. १३ ज्यूपिटरचे मंदिर जवळ होते, या मंदिराचा पुजारी काही बैल व फुले घेऊन वेशीजवळ आला, पुजारी व लोकांस पौल व बर्णबा यांची उपासाना करण्यासाठी त्यांच्यापुढे बळी घावाच्या होता. १४ परंतु ते काय करीत आहेत, हे जेव्हा प्रेषित पौल व बर्णबा यांना समजले तेव्हा त्यांनी आपले कपडे फाडले केल्या, की त्याद्वारे तो खरा आहे हे सिद्ध क्हावे, तो तुमच्यासाठी चांगल्या गोषी करतो, तो तुम्हास आकाशातून पाऊस देतो, योग्येव्ही तो तुम्हास चांगले पीक देतो, तो तुम्हास भरपूर अन्न देतो व तो तुमची अंतःकरणे आनंदाने भरतो. १५ पौल व बर्णबाने या गोषी लोकांस सांगितल्या व मोठाचा प्रयासाने आपणास यज्ञ अर्पिण्यापासून त्याना परावृत्त केले. १६ नंतर अंतुखिया व इकून्या येथील काही यहूदी लोक तेथे आले, त्यांनी लोकसमुदायाची मने आपल्या बाजूस वळविली आणि पौलाला दगडमार केला, त्यामध्ये पौल मरण पावला असे समजून त्यांनी त्यास ओढत नेऊन नगराबाहेर टाकले. १७ पण शिष्य पौलाभोवती जमा झाल्यावर पौल उठून परत शहरात गेला व दुसऱ्या दिवरी बर्णबाबरोबर तो दर्बे शहरास गेले. १८ आणि त्या नगरात त्यांनी सुवार्ता सांगून अनेक लोकांस शिष्य केले, त्यानंतर ते लुस, इकून्या आणि अंतुखिया नगराना परत आले. १९ आणि त्यांनी तेथील शिष्यांना येशूवरील विश्वासात बळकट केले, त्यांनी आपल्या विश्वासांत अटल रहावे म्हणून उत्तेजन दिले, ते म्हणाले, “अनेक दुःखांना तोंड देत आपण देवाच्या राज्यात प्रवेश केला पाहिजे.” २० पौल व बर्णबाने प्रत्येक मंडळीत वडीलजनांची नैमाणूक केली, त्यांनी या वडिलांसाठी उपवास आणि प्रार्थना केल्या, प्रभू येशूवर विश्वास असलेले

असे सर्व वडीलजन होते म्हणून पौलाने व बर्णबाने त्यांना जी चिन्हे व अदूते केली त्यांचे केलेले वर्णन त्यांनी ऐकून प्रभूच्या हाती सोपवले. २४ पौल आणि बर्णबा पिसिदिया घेतले. १३ मग त्यांचे भाषण संपल्यावर याकोब म्हणाला; प्रदेशातून गेले नंतर ते पंफुलिया येथे आले. २५ त्यांनी पिर्गा बंधुजनहो, माझे ऐका. १४ परराष्ट्रीयांतून आपल्या नावाकरिता शहरात देवाचा सदेश दिला नंतर ते अत्तलिया शहरात गेले. २६ काही लोक काढून घावे मध्यून देवाने त्यांची भेट कशी घेतली, नंतर तेथून पुढे पौल व बर्णबा सिरिया प्रांतातील अंत्युखियात है शिमोनाने सांगितले आहे, १५ आणि ह्याच्याशी संदेख्यांच्या समुद्रमार्गे गेले, जे काम त्यांनी पूर्ण केले होते त्याची सुरुवात उक्तीचाही मेळ बसतो, असा शास्त्रलेख आहे की, १६ ह्यांनंतर त्यांनी देवाच्या कृपेने अंत्युखियापासूनच केली होती. २७ ते मी परत येईन व दावीदाचा पडलेला मंडप पुन्हा उभरीन; आणि जेव्हा तेथे पोहोचले, तेव्हा त्यांनी मंडळीला एकत्र बोलावले त्याची भगदडे बुजवून तो पुन्हा नीट करीन, १७ ह्यासठी की, आणि देवाने त्यांच्याबाबतीत ज्या ज्या गोषी केल्या त्या त्यांना शेष राहिलेल्या मनुष्यांनी व ज्या राष्ट्रांना माझे नाव देण्यात सांगितल्या तसेच दुसऱ्या देशातील परराष्ट्रीय लोकांमध्ये देवाने आले आहे त्या सर्वांनी प्रभूचा शोध करावा. १८ हे जे त्यास युगादीपासून माहीत आहे ते करणारा प्रभू असे म्हणतो. (aión १६५) १९ तेव्हा माझे तर मत असे आहे की, जे परराष्ट्रीयांतून देवाकडे वळतात त्यांना त्रास देऊ नये; २० तर त्यांना असे लिहून पाठवावे की, मूर्तीचे अमगंगलण, जारकर्म, गळा दाबून मारलेले प्राणी व रक्त ह्याच्यापासून तुम्ही अलिप्त असा. २१ कारण प्राचीन काळापासून प्रत्येक शब्दाथ दिवशी सभास्थानात मोशेचे पुस्तक वाढून दाखवून त्याची धोषणा करणारे लोक प्रत्येक नगरांत आहेत. २२ तेव्हा पौल व बर्णबा ह्यांच्याबोर आपणातून निवडलेली माणसे म्हणजे बंधुजनांतील प्रमुख बर्शब्बा म्हटलेला यदूदा व सीला ह्यांना अंत्युखियास पाठवले तर बरे होईल असे सर्व मंडळीसह प्रेषित आणि वडील ह्यांना वाटले. २३ त्यांच्या हाती त्यांनी असे लिहून पाठवले: “अंत्युखिया, सिरिया व किलकिया येथील परराष्ट्रीयांतून बंधुजन ह्यांना प्रेषित व वडीलवर्ग या बंधुजनांचा सलाम. २४ आमच्यापैकी काहीना जाऊन आपल्या बोलण्याने तुमचे जीव घोटाळ्यात पाडून त्रास दिला असे आमच्या कानी आले आहे; पण त्यांना आम्ही तसे करावयाला सांगितले नव्हते. २५ म्हणून आमचे एकमत झाल्यावर आम्हास हे योग्य वाटले की, २६ आपल्या प्रभू येशु स्थिराच्या नावाकरिता जीवावर उदार झालेले आपले प्रिय बंधू बर्णबा व पौल ह्यांच्याबोर काही निवडलेले माणसे तुम्हाकडे पाठवावी. २७ ह्याकरिता यदूदा व सीला ह्यांना आम्ही पाठवले आहे ते स्वतः या गोषी तुम्हास तोंडी सांगतील. २८ कारण पुढे दिलेल्या जस्तीच्या गोषीशिवाय तुम्हावर जास्त ओझे लादू नये असे पवित्र आत्म्याला व आम्हास योग्य वाटले: २९ त्या म्हणजे मूर्तीला अपिलेले पदार्थ, रक्त, गळा दाबून मारलेले प्राणी व जारकर्म ही तुम्ही वर्ज्य करावी; ह्यापासून स्वतःला जपाल तर तुमचे हित होईल, क्षेमकुशल असो.” ३० त्यांना पाठवून दिल्यावर ते अंत्युखियास गेले आणि त्यांनी सर्व मंडळीला जमवून ते पत्र सादर केले. ३१ त्यातला बोध वाचून त्यांना आनंद झाला. ३२ यदूदा व सीला हे स्वतः संदेषे होते, म्हणून त्यांनी पुष्कळ बोलून बंधुजनांना बोध केला व स्थिरावले. ३३ तेथे ते काही दिवस राहील्यावर ज्यांना त्यांना पाठवले होते त्यांच्याकडे

जाण्यास बंधुजनानी त्यांना शांतीने पाठवून दिले. ३४ परंतु नगर असून तेथे रोमन लोंकाची वसाहत आहे त्या नगरात सिलाला तेथे आणखी रहावयास बेरे वाटले. ३५ आणि पौल आम्ही काही दिवस राहीलो. ३६ मग शब्दाथ दिवशी आम्ही व बर्णबा इतर पुष्कळ जणांबरोबर प्रभूचे वचन शिकवीत व वेशीबाहेर नदीकाठी, जेथे प्राथना होत असते असे आम्हास सुवार्तेची घोषणा करीत अंत्युखियास राहीले. ३७ मग काही वाटले तेथे जाऊन बसलो; आणि ज्या स्त्रिया तेथे जमल्या दिवसानंतर पौलाने बर्णबाला म्हणले “ज्या ज्या नगरात आपण होत्या त्यांच्याबरोबर बोलू लागलो. ४४ तेथे लुटिया नावाची प्रभूच्या वचनांची घोषणा केली तेथे पुढी जाऊन बंधुजनाना कोणीएक स्त्री होती, ती थुवटीरा नगराची असून जांभळी भेटून ते कसे आहेत हे पाहू या.” ३७ बर्णबाची इच्छा होती वस्त्रे विकीत असे; ती देवाची उपासना करणारी होती, तिने की, ज्याला मार्क म्हणत त्या योहानाला बरोबर घ्यावे. ३८ आमचे भाषण ऐकले, तिचे अंतःकरण प्रभूने असे प्रफुल्लित परंतु पौलाला वाटले की, पंफुलियाहून जो आपणाला सौडून केले की, पौलाच्या सांगण्याकडे तिने लक्ष दिले. ३९ मग गेला होता व आपल्याबरोबर काम करावयास आला नाही तिचा व तिच्या घराण्याचा बाप्तिस्मा झाल्यावर तिने अशी त्यास सोबतील घेणे योग्य नाही. ३९ ह्यावरून त्यांच्यामध्ये तीव्र विंती केली की, “भी प्रभूवर विश्वास ठेवणारी आहे असे जर मतभेद उपस्थित होऊन ते एकमेकांपासून वैगळे झाले आणि तुम्ही मानीत आहात तर माझ्या घरी येऊन राहा.” तिच्या बर्णबा मार्काला घेऊन तारवात बसून कुप्रास गेला; ४० पौलाने आग्रहास्तव ती विंती आम्हास मान्य करावी लागली. ४६ सीलाला निवडून घेतले आणि बंधुजनानी त्यास प्रभूच्या कृपेवर मग असे झाले की, आम्ही प्रार्थना स्थळाकडे जात असता सोपविल्यावर तो तेथून निघाला. ४१ आणि मंडळयाना स्थैर्य कोणीएक दुष्ट आत्मा लागलेली मुलगी आम्हास आढळली, देत सिरीया व किलिकिया ह्यामधून गेला.

१६ मग तो दर्बे व लुस्त येथे खाली आला; आणि पाहा,

तेथे तीमथ्य नावाचा कोणीएक शिष्य होता; तो विश्वास ठेवण्याचा कोणाएक क्यूंकी स्त्रीचा मुलगा होता, त्याचा पिता हेल्लेणी होता. २ त्यास लुसांतले व इकुन्यातले बंधू नावाजीत होते. ३ त्याने आपणाबरोबर यावे अशी पौलाची इच्छा होती; तेव्हा त्याठिकाणी जे यहूदी होते त्यांच्याखातर त्याने त्यास घेऊन त्यांची सुंता केली; कारण त्याचा पिता ग्रीक आहे हे सर्वांना ठाऊक होते. ४ तेव्हा त्यांनी नगरांमधून जाता जाता यरूशलेम शहरातील प्रेषित व वडील ह्यांनी जे ठराव केले होते ते त्यांना पाळावयास नेमून दिले. ५ ह्यावरून मंडळ्या विश्वासात स्थिर झाल्या व दिवर्सेंदिवस वाढत चालल्या. ६ नंतर आशिया प्रांतात वचन सांगण्यास त्यांना पवित्र आत्म्याकडून प्रतींवंध झाल्यामुळे ते फुगिया व गलतिया या प्रांतामधून गेले. ७ आणि मुसिया प्रांतापर्यंत आल्यावर बिशुनिया प्रांतास जाण्याचा त्यांनी प्रयत्न केला; परंतु येशूच्या आत्म्याने त्यांना जाऊ दिले नाही. ८ मग ते मुसियाजवळून जाऊन त्रोवस शहरास खाली गेले. ९ तेथे रात्री पौलाला असा दृष्टांत झाला की, मासेदोनियात कोणीएक मनुष्य उभा राहून आपणाला विंती करीत आहे की, “इकडे मासेदोनियात येऊन आम्हास साहाय्य कर.” १० त्यास असा दृष्टांत झाल्यानंतर त्या लोकांस सुवार्ता सांगावयास देवाने आम्हास बोलावले आहे असे अनुमान करून आम्ही मासेदोनियात जाण्याचा लागलाच विचार केला. ११ तेव्हा त्रोवसापासून हाकारून आम्ही नीट समशाकेस वेटाला गेलो व दुसऱ्या दिवशी नियापुलीस शहरास गेलो. १२ तेथून फिलिप्पी शहरास गेलो; ते मासेदोनियाचे या भागातले पहिलेच

तिच्या अंगात येत असे, ती दैवप्रश्न सांगून आपल्या धन्यांना

पुष्कळ मिळकत करून देत असे. १७ ती पौलाच्या व आमच्या मागे येऊन मोठाचाने म्हणाली, “हे लोक परातपर देवाचे दास आहेत, हे आपणाला तारणाचा मार्ग कळवितात.” १८ असे ती पुष्कळ दिवस करीत असे; मग पौलाला अतिशय वाईट वाटले व मागे वळून तो त्या दुष्ट आत्म्याला म्हणाला, “येशू ख्रिस्ताच्या नावाने मी तुला आज्ञा करतो की, तू हिच्यामधून निघून जा.” आणि ते तत्काळ निघून गेले. १९ मग आपल्या मिळकतीची आशा गेली असे पाहून तिच्या धन्यांनी पौल व सीला ह्यांना धरून पेठेत अधिकायांकडे ओढून नेले. २० आणि त्यांनी त्यांना अधिकायांपुढे उभे करून म्हटले, “हे लोक यहूदी असून आमच्या नगराला त्रास देतात. २१ आणि आम्हा रोमन लोकांस जे परिपाठ स्वीकारावयाला व आचरावयाला योग्य नाहीत ते हे संगतात.” २२ तेव्हा लोक त्यांच्यावर उठले आणि अधिकायांनी त्यांची वस्त्रे फाडून काढली व त्यांना छळ्या मारावयाची आज्ञा दिली. २३ मग पुष्कळ फटके मारल्यावर त्यांना बंदिशाळेत टाकून त्यांनी बंदिशाळेचे नायकाला त्यांना बंदोबस्तात ठेवण्याचा हुक्कूम केला. २४ त्यास असा हुक्कूम मिळाल्यावर त्यांने त्यांना आतल्या बंदिखान्यात घालू त्यांचे पाय खोडियात अडकवले. २५ मध्यरात्रीच्या सुमारास पौल व सीला हे प्रार्थना करीत असता व गाणे गाऊन देवाची स्तुती करीत असता बंदिवान त्यांचे ऐकत होते. २६ तेव्हा एकाएकी असा मोठा भूमिकंप झाला की बंदिशाळेचे पाये डगमगले, सर्व दरवाजे लागलेच उघडले व सर्वांची बंधने तुटली. २७ तेव्हा बंदिशाळेच्या नायकाने जागे होऊन बंदिशाळेचे दरवाजे उघडे पाहिले; आणि बंदिवान पलून गेले आहेत असा तर्क करून तो तलवार उपसून आपला घाट करणार होता. २८ इतक्यात पौल

मोळ्याने ओरडून म्हणाला तू स्वतःला काही अपाय करून घेऊ शोध लागला नाही तेक्हा त्यांनी यासोनाला व कित्येक बंधूना नकोस; कारण आम्ही सर्वजण येथेच आहोत. २९ मग दिवे नगराच्या अधिकाऱ्यांकडे ओढीत नेऊन आरडाओर करीत आणवून तो आत धावत गेला, कांपत कांपत पौल व सीला म्हटले, ज्यांनी जगाची उलटापालट केली ते येथेही आले आहेत. ह्यांच्या पाया पडला. ३० आणि त्यांना बाहेर काढून म्हणाला ७ त्यास यासोनाने आपल्या घरात घेतले आहे आणि हे सर्वजण “साहेब, माझे तारण क्वावे म्हणून मला काय केले पाहीजे?” कैसराच्या आज्ञेविरुद्ध वागतात, म्हणजे येशू म्हणून दुसराच ३१ ते म्हणाले, “प्रभू येशूवर विश्वास ठेव म्हणजे तुझे व तुड्या कोणी राजा आहे असे म्हणतात. ८ हे ऐकवून त्यांनी लोकांस घराण्याचे तारण होईल.” ३२ त्यांनी त्यास व त्याच्या घरातील व शहराच्या अधिकाऱ्यास खवळून सोडले. ९ मग त्यांनी सर्वांना प्रभूचे वचन सांगितले. ३३ मग रात्रीच्या त्याच घटकेस यासोनाचा व इतरांचा जामीन घेऊन त्यांना सोडून दिले. १० नंतर त्याने त्यांना जवळ घेऊन त्यांच्या जखमा धुतल्या; आणि बंधुजानांनी पौल व सीला ह्यांना लागलेच रातोरात बिरुद्या शहरास तेक्हांच त्याने व त्याच्या घरच्या सर्व मनुष्यांनी बापिस्तमा घेतला. पाठवले, ते तेथे पोहचल्यावर यहूदयांचे सभास्थानात गेले. ३४ मग त्याने त्यास घरी नेऊन जेवू घातले आणि देवावर विश्वास ११ तेथील लोक थेस्सलनीकातल्या लोकापेक्षा मोठ्या मनाचे ठेवून त्याने व त्याच्या घरच्या मंडळीने आनंदोत्सव केला. ३५ होते; त्यांनी मोळ्या उत्सुकतेने वचनाचा स्वीकार केला आणि दिवस उगवल्यावर अधिकाऱ्यांनी चोपदारास पाठवून सांगितले या गोष्टी अशाच आहेत की काय ह्याविषयी ते शास्त्रलेखात की, “त्या मनुष्यांना सोडून दे.” ३६ तेक्हा बंदिशाळेच्या नायकाने दररोज शोध करीत गेले. १२ त्यातील अनेकांनी व बच्याच पौलाला असे वर्तमान सांगितले की, “तुम्हास सोडावे म्हणून प्रतिष्ठित ग्रीक स्त्रिया व पुरुष ह्यांनी विश्वास ठेवला. १३ तरीही अधिकाऱ्याने माणसे पाठवली आहेत; तर आता शांतीने जा.” पौल देवाचे वचन बिस्तुताही सांगत आहे हे थेस्सलनीकांतल्या ३७ परंतु पौल त्यांना म्हणाला, “आम्ही रोमन माणसे असता यहूद्यांना समजले तेक्हा त्यांनी तिकडेही जाऊन लोकांस खवळून अपराधी ठरवल्याचाचून त्यांनी आम्हास उघडपणे फटके मारून चैतविले. १४ त्यावस्थन बंधुजानांनी पौलाला समुद्राकडे जाण्यास बंदिशाळेत टाकले आणि आता ते आम्हास गुप्तपणे घालवितात लागलेच पाठवले; आणि सीला व तीमथ्य हे तेथेच राहीले. १५ काय? हे चालणार नाही; तर त्यांनी स्वतः येऊन आम्हास तेक्हा पौलाला पोहचविणाऱ्यांनी त्यास अथेनैपर्यंत नेले आणि बाहेर काढावे.” ३८ मग चोपदारांनी हे वर्तमान अधिकाऱ्यास सीला व तीमथ्य ह्यांनी आपणाकडे होईल तितके लवकर यावे सांगितले, तेक्हा ते रोमन आहेत हे ऐकून त्यास भय वाटले. ३९ अशी त्यांची आज्ञा घेउन ते निघाले. १६ पौल अथेनैस त्यांची मग त्यांनी येऊन त्यांनी समजूत घातली; आणि त्यांना बाहेर वाट पाहत असता, ते शहर मूर्तीनी भरलेले आहे असे पाहून आणून नगरातून निघून जाण्याची विनंती केली. ४० मग ते त्याच्या मनाचा संताप झाला. १७ ह्यामुळे तो सभास्थानात बंदीशाळेतून निघून लुटियेच्या घरी गेले, बंधुजानांस भेटून त्यांनी यहूद्यांबोरोबर व उपासक लोकांबोरोबर आणि बाजारात जे त्यास त्यांना थीर दिला आणि तेथून ते मार्गस्थ्य झाले.

१७ नंतर ते अंफिपुली व अपुल्लोनिया या शहरांच्यामधून

जाऊन थेस्सलनीकास शहरास गेले, तेथे यहूद्यांचे सभास्थान होते. २ तेथे पौलाने आपल्या परिपाठाग्रमाणे त्याच्याकडे जाऊन तीन शब्दाथ त्यांच्याबोरबर शास्त्रलेखावरून वादविवाद केला. ३ त्यांने शास्त्रलेखाचा उलगडा करून असे प्रतिपादन केले की, ख्रिस्ताने दुःख सोसावे व मरण पावलेल्यांमधून पुन्हा उठावे ह्याचे अगत्य होते आणि ज्या येशूची मी तुमच्यापुढे घोषणा करीत आहे तो तोच तो ख्रिस्त आहे. ४ तेक्हा त्याच्यापैकी काही जणांची खातारी होऊन पौल सीला ह्यांना येऊन मिळाले; आणि ग्रीक उपासक ह्यांचा मोठा समुदाय त्यांना मिळाला, त्यामध्ये प्रमुख स्त्रिया काही थोड्या थोडक्या नव्हत्या. ५ परंतु यहूद्यांनी हेव्याने आपणाबोरोबर बाजारचे काही गुंड लोक घेऊन व घोळका जमवून नगरांत घबराट निर्माण केली आणि यासोनाच्या घरावर हल्ला करून त्यांना लोकांकडे बाहेर काढून आणण्याची खटपट करून पाहिली. ६ परंतु त्यांचा

आढळत त्यांच्याबोरबर दररोज वाद घालीत असे. १८ तेक्हा एपिकूरपंथी व स्तोप्रियकपंथी ह्यांच्याबोरबर कित्येक तत्वज्ञांनी त्यास विरोध केला, कित्येक म्हणाले, “हा बडबड्या काय बोलतो?” दुसरे म्हणाले, “हा परक्या दैवतांची घोषणा करणारा दिसतो” कारण येशू व पुनरुत्थान ह्याविषयीच्या सुवार्तेची तो घोषणा करीत असे. १९ नंतर त्यांनी त्यास धरून अरियपग टेक्कीवर नेऊन म्हटले, “तुम्ही दिलेली ही नवी शिकवण काय हे आम्हास समजून सांगाल काय? कारण तुम्ही आम्हास अपरिचित गोष्टी ऐकवत आहा; ह्याचा अर्थ काय हे समजून घ्यावे अशी आमची इच्छा आहे.” २० कारण तुम्ही आम्हास अपरिचित गोष्टी ऐकवित आहा; त्याचा अर्थ काय हे समजून घ्यावे अशी आमची इच्छा आहे.” २१ काहीतरी नवलविशेष सांगितल्या ऐकल्याशिवाय सर्व अथेनैकर व तेथे राहणारे परके लोक ह्यांचा वेळ जात नसे. २२ तेक्हा पौल अरियपगाच्या मध्यभागी उभा राहून म्हणाला अहो अथेनैकरांनो, तुम्ही सर्वबाबतीत देवदेवतांना फर मान देणारे आहात असे मला दिसते. २३ कारण मी फिरता फिरता तुमच्या उपासनेच्या वस्तू पाहतांना, अज्ञात

देवाला ही अक्षरे लिहिलेली वेदी मला आढळली ज्याचे तुम्ही करण्यात आपला सर्व वेळ घालवू लागला, येशू हाच ख्रिस्त अज्ञानाने भजन करता ते मी तुम्हास जाहीर करतो. २४ ज्या आहे अशी साक्ष देऊ लागला. ६ परंतु यहूदी लोकांनी पौलाला देवाने जग व त्यातले अवधे निर्माण केले तो स्वर्गचा व पृथ्वीचा विरोध केला, त्यास यहूदी लोक वाईट रीतीने बोलले, तेव्हा प्रभू असून हातांनी बांधलेल्या इमारतीत राहत नाही. २५ आपला निषेध दर्शविण्याकरिता पौलाने आपल्या अंगावरील आणि त्यास काही उणे आहे, म्हणून मनुष्यांच्या हातून त्याची कपडे झटकले, तो यहूदी लोकांस म्हणाला, “जर तुमचे तारण सेवा घडावी असेही नाही; कारण जीवन प्राण व सर्वकाही तो झाले नाही, तर तो तुमचा दोष असेल! तुमचे रक्त तुमच्याच स्वतः सर्वांना देतो. २६ आणि त्याने एकापासुन मनुष्यांची सर्व माथी असो! मी निर्दोष आहे, येथून पुढे मी परराष्ट्रीय लोकांकडेर राष्ट्रे निर्माण करून त्यांनी पृथ्वीच्या संबंध पाठीवर रहावे असे जाईन.” ७ पौल तेथून निघाला आणि सभास्थानाजवळ राहत केले आहे; आणि त्याचे नेमलेले समय व त्यांच्या वस्तीच्या असलेल्या तीत युस्त नावाचा देवाचा उपासक याच्या घरी गेला. सीमा त्याने ठरविल्या आहेत. २७ यासाठी की, त्यांनी देवाचा ८ त्या सभास्थानाचा क्रिस्प हा पुढारी होता, क्रिस्पने व त्याच्या शोध या आशेने करावा आणि त्यास कसे तरी प्राप्त करून घरातील सर्वांनी प्रभूवर विश्वास ठेवला, करिंथ येथील पुष्कळ घ्यावे, तो आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही. २८ कारण लोकांनी पौलाचे बोलणे ऐकले आणि विश्वास ठेवला, करिंथ आपण त्याच्याठायी जगतो, वागतो व आहोत तसेच तुमच्या येथील पुष्कळ लोकांनी पौलाचे बोलणे ऐकले आणि विश्वास कवीपैकीही कित्येकांनी म्हणले आहे की, आपण वास्तविक ठेवला आणि त्यांचा बप्पितस्मा करण्यात आला. ९ एके रात्री, त्याचा वंश आहोत. २९ तर मग आपण देवाचे वंशज असतांना प्रभूने स्वप्रामध्ये पौलाला म्हटले, “घाबरु नको, बोलत राहा, मनुष्याच्या चातुर्यने व कल्पनेने कोरलेले सोने, रुपे किंवा शांत राहू नको. १० मी तुझ्याबरोबर आहे, कोणीही तुझ्यावर पाषाण, ह्यांच्या आकृतीसारखा देव आहे असे आपल्याला हल्ला करणार नाही व तुला इजा करणार नाही; कारण या वाटता कामा नये. ३० अज्ञानाच्या काळांकडे देवाने डोळेझाक शहरात माझे पुष्कळ लोक आहेत.” ११ म्हणून पौल तेथे दीप केली, परंतु आता सर्वांनी सर्वत्र पश्चात्ताप करावा अशी तो वर्षे देवाचे वचन त्या लोकांस शिकवीत राहिला. १२ जेव्हा मनुष्यांना आज्ञा करतो. ३१ त्याने असा एक दिवस नेमला आहे गलिलयो अखया प्रांताचा राज्यपाल होता, त्यावेळेस काही यहूदी की, ज्या दिवशी तो आपण नेमलेला मनुष्य येशू याच्याद्वारे पौलविरुद्ध एकत्र आले आणि त्यास न्यायासनापुढे उभे केले. जगाचा न्यायनिवाडा नीतिमत्वाने करणार आहे; त्याने त्यास ३२ यहूदी लोक म्हणाले, “हा मनुष्य अशा रीतीने लोकांस देवाची मरण पावलेल्यातून उठवून ह्याविषयीचे प्रमाण सर्वास पटवले उपासना करायला शिकवीत आहे की, जे नियमशास्त्राच्या आहे. ३२ तेव्हा मृतांच्या पुनरुत्थानाविषयी ऐकून कित्येक थट्टा विरुद्ध आहे.” १४ पौल काही बोलणार इतक्यात गलिलयो करू लागले, कित्येक म्हणाले, “ह्याविषयी आम्ही तुमचे पुन्हा यहूदी लोकांस म्हणाला, “एखादा अपराध किंवा वाईट गोष्ट आणखी ऐकू.” ३३ इतके झाल्यावर पौल त्यांच्यामध्यून निघून असती तर तुमचे म्हणणे ऐकून घेणे रास्त ठरले असते. १५ गेला. ३४ तरी काही मनुष्यांनी त्यास चिटकून राहून विश्वास परंतु ज्याअर्थी ही बाब शब्द, नावे व तुमच्या नियमशास्त्रातील ठेवला; त्यामध्ये दिओनुस्य अरिय-पगकर, दामारी नावांची प्रश्नांशी संबंधित आहे, त्याअर्थी तुम्हीच तुमची समस्या सोडवा, कोणी स्त्री व त्यांच्याबरोबर इतर कित्येक होते.

अशा गोरींदाबत न्याय करण्यास मी नकार देतो.” १६ मग

गलिलयोने त्यांना न्यायासनापुढून घालवून दिले. १७ मग त्या सर्वांनी सभास्थानाचा प्रमुख सोस्थेने याला न्यायासनासमोर मारहाण केली, पण गलिलयोने त्याकडे लक्ष दिले नाही. १८ पौल बंधुजनांबरोबर बरेच दिवस राहिला, नंतर तो निघाला व सिरीया प्रांताला समुद्रमार्गे गेला आणि त्याच्याबरोबर प्रिस्किल्ला व अविवला ही दोघे होती, पौलाने किंवित्या शहरात आपल्या डोक्याचे मुंदण केले, कारण त्याने नवस केला होता. १९ मग ते इफिस येथे आले, पौलाने प्रिस्किल्ला व अविवला यांना तेथे सोडले, तो सभास्थानात गेला आणि यहूदी लोकांबरोबर वादविवाद केला. २० जेव्हा त्यांनी त्यास तेथे आणखी काही वेळ थांबण्यासाठी सांगितले, तेव्हा तो कबूल झाला नाही. २१ परंतु जाता जाता तो म्हणाला, “देवाची इच्छा असेल तर मी परत तुमच्याकडे येईन” मग तो समुद्रमार्गे इफिसहून

१८ नंतर पौलाने अवैतै शहर सोडले व करिंथ शहरास गेला.

२ करिंथमध्ये पौल एका यहूदी मनुष्यास भेटला ज्याचे नाव अविवला असे होते, तो पंत प्रांतातील रहिवासी होता, आपली पत्नी प्रिस्किल्ला हिच्यासह नुकताच तो इटलीहून आला होता, कारण सर्व यहूदी लोकांनी रोम शहर सोडून गेले पाहिजे असा हुक्म कलौद्याने काढला होता, पौल त्यांना भेटावयास गेला. ३ पौलासारखेच ते तंबू बनवणारे होते, तो त्यांच्याबरोबर राहिला व त्यांच्याबरोबर काम करू लागला. ४ प्रत्येक शब्दाथारी पौल सभास्थानात यहूदी लोकांशी व ग्रीक लोकांशी मने वळविण्याचा प्रयत्न करीत असे. ५ जेव्हा सीला व तीमथ्य हे मासेदोनियाहून परत आले, तेव्हा पौल यहूदी लोकांस उपदेश

निघाला. २२ जेव्हा पौल कैसरीया येथे आला, तेव्हा तो तेथून वर आणि तुरन्नाच्या शाळेत दररोज त्यांच्याशी चर्चा केली. १० हे यस्त्वात शहरास गेला आणि मंडळीला भेटला, मग तो खाली असे दोन वर्षे चालले, याचा परिणाम असा झाला की, आशियात अंत्युखियाला गेला. २३ तेथे काही दिवस राहिल्यानंतर तो गेला राहत असलेल्या सर्व यहूदी व ग्रीक लोकांपर्यंत प्रभू येशूचे आणि गलतिया व फुगिया या प्रदेशातून ठिकठिकाणी प्रवास वचन पोहोचले. ११ देवाने पौलाच्या हातून असामान्य चमत्कार करीत गेला, त्याने येशूच्या अनुयायांना विश्वासात बळकट घडविले. १२ पौलाच्या शरीरावरून रुमाल आणि कपडेही आणून केले. २४ अपुल्लो नावाचा एक यहूदी होता, तो आलेक्सांद्र काही, लोक या गोषी आजारी लोकांवर ठेवत असत, जेव्हा ते शहरात जन्मला होता, तो उच्च शिक्षित होता, तो इफिस येथे असे करीत तेव्हा आजारी लोक बरे होत आणि दुष्ट आत्मे त्यांना आला, त्यास शास्त्रलेखाचे सखोल जान होते. २५ परमेश्वराच्या सोडून जात. १३ काही यहूदी सुद्धा सगळीकडे प्रवास करीत मार्गाचे शिक्षण त्यास देण्यात आले होते, तो आत्म्यात आवेशी असत व लोकांमधून दुष्ट आत्मे घालवीत असत, ते दुष्ट आत्म्याने असल्यामुळे येशूविषयी अचूकतेने शिकवीत असे व बोलत पछाडलेल्या व्यक्तीमधून प्रभू येशूच्या नावाने ते आत्मे घालवीत असे, तरी त्यास फक्त योहानाचा बाप्तिस्माच ठाऊक होता. २६ असत. १४ ते म्हणत, “पौल ज्या येशूच्या नावाने घोषणा करतो तो सभास्थानात निर्भीडपणे बोलू लागला, तेव्हा प्रस्तिकला व त्या नावाने मी तुला आज्ञा करतो,” स्किवा नावाच्या यहूदी अकिवला ह्यांनी त्यांचे भाषण ऐकून त्यास जवळ बोलावून मुख्य याजकाचे सात पुत्र असे करीत होते. १५ परंतु एकदा घेतले व त्यास देवाचा मार्ग अधिक स्पष्टपणे दाखविला. २७ एक दुष्ट आत्मा त्यांना म्हणाला, “मी येशूला ओळखतो, पौल अपुल्लोला अख्या देशाला जायचे होते, तेव्हा बंधुंनी त्यास मला माहीत आहे, पण तुम्ही कोण आहात?” १६ मग ज्याला उत्तेजन दिले आणि तेथील येशूच्या शिष्यांना त्याचे स्वागत दुष्ट आत्मा लागला होता त्या मनुष्याने त्यांच्यावर उडी मारली, करण्यविषयी लिहिते, जेव्हा तो पोहोचला, तेव्हा ज्यांनी त्याने त्यांच्यावर सरशी केली व त्यांना पराभूत केले, तेव्हा ते कृपेमुळे विश्वास ठेवला होता, त्यांना त्याने खूप मदत केली. दोघे उघडे व जखमी होऊन घरातून पळाले. १७ इफिस येथे २८ जाहीर वादविवादात त्याने यहूदी लोकांस फार जोरदारपणे राहणाच्या सर्व यहूदी व ग्रीक लोकांस हे समजले, तेव्हा सर्वांना पराभूत केले आणि पवित्र शास्त्रलेखाच्या आधारे येशू हाच भीती वाटली आणि लोक प्रभू येशूच्या नावाचा अधिकच आदर ख्रिस्त आहे हे सिद्ध केले.

१९ तेव्हा असे झाले की, अपुल्लो करिंथ येथे असताना पौल

निरनिराळ्या भागातून प्रवास करीत इफिस येथे आला, तेथे त्यास काही शिष्य आढळले. २ पौलाने त्यांना विचारले, “जेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवला, तेव्हा तुम्हास पवित्र आत्मा मिळाला काय?” ते अनुयायी त्यास म्हणाले, “पवित्र आत्मा आहे हे सुद्धा आम्ही ऐकलेले नाही.” ३ तो म्हणाला, “मग कसला बाप्तिस्मा तुम्ही घेतला?” ते म्हणाले, “योहानाचा बाप्तिस्मा.” ४ पौल म्हणाला, “योहानाचा बाप्तिस्मा पश्चात्तापाचा होता, त्याने लोकांस सांगितले की, त्यानंतर जो येत आहे, त्यांच्यावर लोकांनी विश्वास ठेवावा, तो येणारा म्हणजे येशू होय.” ५ जेव्हा त्यांनी हे एकले, तेव्हा त्यांनी प्रभू येशूच्या नावात बाप्तिस्मा घेतला. ६ आणि जेव्हा पौलाने त्याचे हात त्यांच्यावर ठेवले, तेव्हा पवित्र आत्मा त्यांच्यावर आला आणि ते निरनिराळ्या भाषा बोलू लागले व भविष्य सांगू लागले. ७ या गटात सर्व मिळून बारा पुरुष होते. ८ पौल यहूदी सभास्थानात जात असे व तीन महिने धैयनि बोलत असे, देवाच्या राज्याविषयी चर्चा करीत व यहूदी लोकांचे मन वळवीत असे. ९ परंतु त्यांच्यातील काही कठीण मनाचे झाले व त्यांनी विश्वास ठेवण्यास नकार दिला आणि ख्रिस्ताच्या मार्गविषयी वाईट बोलले, मग पौल त्यांच्यातून निघून गेला व शिष्यांनी त्यांच्यातून वेगळे केले

करू लागले. १८ पुष्कळसे विश्वास ठेवणारे पापकबुली देऊ लागले व ज्या वाईट गोषी त्यांनी केल्या होत्या, त्या सांगू लागले. १९ काही विश्वास ठेवणाऱ्यांनी जाढूची कामे केली होती, या विश्वास ठेवणाऱ्यांनी आपली सर्व जाढूची पुस्तके लोकांसमोर आणली आणि जाळली, त्या पुस्तकांची किंमत पन्नास हजार चांदीच्या नाण्यांइटकी भरली. २० अशा रीतीने प्रभूच्या वचनाचा दूरवर प्रसार झाला व ते फार परिणामकारक ठरले. २१ या गोषी घडल्यानंतर पौलाला पवित्र आत्म्याने सुचवले की, मासेदोनिया व अख्या या प्रांतांतून प्रवास करीत पुढे यस्त्वात शहरास जायचे आहे, तो म्हणाला, “मी तेथे गेल्यानंतर मला रोम शहरही पाहिलेच पाहिजे.” २२ म्हणून त्याचे दोन मदतनीस तीमथ्य व एरास्त यांना त्याने मासेदोनियाला पाठवून दिले आणि त्याने आणखी काही काळ आशियात घालविला. २३ याकाळामध्ये ‘त्या मार्गविषयी’ मोठा गोंधळ उडाला. २४ देमेत्रिय नावाचा एक मनुष्य होता, तो सोनार होता, तो अर्तमी देवीचे देल्हरे बनवीत असे, जे कारागीर होते त्यांना यामुळे खूप पैसे मिळत. २५ त्या सर्वांना व या धंद्याशी संबंध असलेल्या सर्वांना त्याने एकत्र केले आणि तो म्हणाला, लोकहो, तुम्हास माहीत आहे की, या धंद्यापासून आपल्याला चांगला पैसा मिळतो. २६ पण पाहा तो पौल नावाचा मनुष्य काय करीत आहे तो काय म्हणत आहे ते ऐका! पौलाने पुष्कळ लोकांस प्रभावित केले आहे व बदलले आहे, त्याने हे इफिसमध्ये व सगळ्या आशियामध्ये

केले आहे, तो म्हणतो, मनुष्यांच्या हातून बनवलेले देव खरे २० जेव्हा गोंधळ थांबला, तेव्हा पौलाने येशूच्या अनुयायांना देव नाहीत. २७ ह्यामुळे या आपल्या धूंधाची बदनार्मी होण्याचा भेटायल बोलावले आणि त्यांना उत्तेजन दिल्यानंतर थोका आहे, इतकेच नक्हे तर ज्या महादेवी अर्तमीची पूजा सर्व त्यांचा निरोप घेतला आणि तो मासेदोनियाला निघाला. २ आशिया प्रांत किंबऱ्हना जगसुद्धा करते तिचे देऊळ निरुपयोगी मासेदोनियातून जात असताना निरनिराळ्या ठिकाणी असलेल्या ठरण्याचा व तिचे स्वतःचे महत्त्व नष्ट होण्याचा धोका आहे. २८ येशूच्या अनुयायांना त्याने अनेक गोषी सांगून धीर दिला, मग जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा ते फार रागावले आणि मोठायाने पौल ग्रीसला आला. ३ त्याठिकाणी तो तीन महिने राहिला, औरडून महणून लागले, “इफिसकरांची अर्तमी थोर आहे.” २९ पौल सिरीया प्रांताता समुद्रमार्गे निघाला असता, यहूदी लोकांनी शहरातील लोकांमध्ये गोंधळ उडाला आणि लोकांनी गायस व त्याच्याविरुद्ध कट रचला, हे पाहून त्याने मासेदोनियातून अरीस्तार्ख्य या पौलाबरोबर सोबती म्हणून प्रवास करणाऱ्या परत फिरण्याचे ठरवले. ४ त्याच्याबरोबर काही लोक होते ते मासेदोनियाच्या रहिवाशयांना पकडून नाट्यगृहात नेले. ३० असे: बिस्तु नगराच्या पुराचा मुलगा सोपत्र, थेस्सलीनीका पौल लोकांच्या पुढे जाऊ इच्छीत होता पण येशूचे अनुयायी येथील अरिस्तार्ख्य व संकुंद, दर्बे येथील गायस आणि तीमथ्य, त्यास असे करू देईनात. ३१ पौलाचे काही मित्र जे प्रांताधिकारी तुखिक व त्रफिम हे आशिया प्रांतातील होते. ५ ही माणसे होते, त्यांनी निरोप पाठवून त्याने नाट्यगृहात जाऊ नये अशी आमच्यापुढे गेली व त्रोवस शहरात आमची वाट पाहू लागली. ६ कळकळीची विनंती केली. ३२ एकत्र जमलेल्या जमावातून बेखुरी भाकरीच्या यहूदी सणानंतर आम्ही फिलीच्यै येथून काही लोक एक घोषणा करू लागले तर दुसरे लोक इतर घोषणा समुद्रमार्गे निघालो आणि जाऊन भेटलो व तेथे सात दिवस राहिलो. ७ मग आठवड्याच्या त्यातील पुष्कळ जणांना माहीत नक्हते की, आपण या न्याय पहिल्या दिवरी आम्ही सर्व भाकर मोडण्यासाठी एकत्र जमलो भवनात एकत्र का आलोत. ३३ यहूदी लोकांनी आलेक्सांद्र असताना, पौल त्याच्याबरोबर बोलू लागला कारण दुसऱ्या नावाच्या एका मनुष्यास ढकलीत नेऊन सर्वाच्या समोर उभे दिवशी निघण्याचा त्याचा बेत होता, तो मध्यरात्रीपर्यंत बोलत केले, तो आपल्या हातांनी खुणावून त्यांना समजावण्याचा राहीला. ८ माडीवरच्या ज्या खोलीत आम्ही जमाझालो होतो प्रयत्न करू लागला. ३४ पण जेव्हा लोकांस समजले की, तो तेथे पुष्कळ दिवे होते. ९ युतुख नावाचा एक तरुण खिडकीत एक यहूदी आहे, तेव्हा जवळ जवळ दोन तास सातत्याने ते बसला होता, पौल बोलत असताना त्याच्यावर झोपेचा इतका एका आवाजात ओरडत राहिले, “इफिसकरांची अर्तमी देवी थोर अंमल चढाला की, तो तिसया मजल्यावरून खाली पडला, जेव्हा आहे.” ३५ शहराचा लेखनिक लोकांस शांत करीत म्हणाला, त्यास उचलले, तेव्हा तो मरण पावलेला आढळला. ३० पौल “इफिसच्या लोकांनो, थोर अर्तमी देवीचे व स्वागतून पडलेल्या खाली गेला व त्याच्यावर ओणवा पडला आणि त्यास आपल्या पवित्र दगडाचे इफिस हे रक्षणकर्ते आहे, हे ज्याला माहीत हातांनी कवेत धस्त म्हणाला, “चिंता करू नका! त्याच्यात नाही असा एकतरी मनुष्य जगात आहे काय? ३६ ज्याअर्थी अजून जीव आहे.” ३१ मग पौल वर गेला, त्यांने भाकर मोडली या गोषी नाकारात येत नाहीत त्याअर्थी तुम्ही शांत राहिलेच व ती खाली, पहाट होईपर्यंत तो त्यांच्याशी बोलला, मग तो पाहिजे, उतावलेणा करू नये. ३७ तुम्ही या दोघांना येथे घेऊन गेला. ३२ त्या तरुणाला त्यांनी जिवत असे घरी नेले, त्या सर्वांना आलात, वस्तुत: त्यांनी मंदिरातील कशाचीही चोरी केली नाही फार समाधान झाले. ३३ तेथून आम्ही पुढे निघालो व अस्सा या किंवा आपल्या देवीची निंदा केलेली नाही. ३८ जर देमेत्रिय व नगरी समुद्रमार्गे निघालो, तेथे आम्ही पौलाला घेणार होतो, त्याच्याबरोबर असलेल्या कारगिरांच्या काही तक्रारी असतील, त्यानेच अशाप्रकारे योजना केली होती, ती म्हणजे त्याने स्वतः तर त्यासाठी न्यायालये उघडी आहेत, तेथे ते एकमेकांवर आरोप पायी जायचे. ३९ जेव्हा आम्हास तो अस्सा येथे भेटला, तेव्हा करू शकतात. ३९ परंतु जर तुम्हास एखाद्या गोषीची चौकशी आम्ही त्यास जहजात घेतले आणि आम्ही मितुलेनेशहरास गेलो. करायची असेल तर नियमित सभेत त्यासंबंधी विचार केला ४५ दुसऱ्या दिवशी आम्ही जहजाने मितुलेनाहून निघालो व जाईल. ४० आज येथे जे काही घडलेले आहे, त्याबद्दल योग्य ते खियास बेटावर आलो, मग दुसऱ्या दिवशी सामा बेट औलांडले कारण आपणांस सांगता येणार नाही, त्यामुळे आपणच ही आणि एक दिवसानंतर मितेत शहरास आलो. ४६ कारण पौलाने दंगल सुरु केली असा आरोप आपल्यावर केला जाण्याची भीती ठरवले होते की इफिस येथे थांबायचे नाही, आशियात त्यास आहे.” ४७ असे सांगून झाल्यानंतर त्याने जमावाला जाण्यास जास्त वेळ थांबायचे नक्हते, तो घाई करीत होता कारण शक्य सांगितले.

झाल्यास पन्नासाच्या दिवसाच्या सणासाठी त्यास यरूशलेम

शहरात रहावयास हवे होते. ४७ मितुलेनाहून इफिस येथे निरोप पाठवून पौलाने तेथील मंडळीच्या वडीलजनांना बोलावून घेतले.

१८ जेव्हा ते आले, तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, आशियात आलो लक्षात ठेवले पाहिजेत, तो स्वतः म्हणाला, “घेण्यापेक्षा देणे त्या दिवसापासून मी तुमच्या सोबत असताना कसा राहिलो अधिक धन्यतेचे आहे.” ३६ आणि हे बोलल्यावर पौलाने गुडधे हे तुम्हास माहीत आहे. १९ मी प्रभूची सेवा पूर्ण नम्रतेने व टेकले आणि प्रार्थना केली. ३७ तेव्हा प्रत्येकाला खूपच रडू रडून केली, यहूदी लोकांनी केलेल्या कटामुळे निर्माण झालेल्या आले, ते पौलाच्या गळ्यात पडले व त्याचे मुके घेत राहिले. ३८ उपद्रवांना तोंड देत मी त्याची सेवा केली. २० जे काही तुमच्या ते पुढ्या त्यास कधीही पाहू शकणार नाहीत, या वाक्याने त्यांना चांगल्यासाठी होते ते तुम्हास संगण्यासाठी कोणतीही कसर फार दुःख झाले, मग ते त्यास जहाजापर्यंत निरोप देण्यास गेले. ठेवली नाही, हे तुम्हास माहीत आहे आणि या गोषी जाहीरपणे व घराघरातून संगण्यासाठी मी कधीही मागेपूढे पाहिले नाही.

२१ पश्चात्ताप करून देवाकडे वळण्याविषयी आणि आपल्या प्रभू येशूवरील विश्वासाविषयी यहूदी व ग्रीक लोकांस सारखीच साक्ष दिली. २२ आणि आता आत्म्याच्या आज्ञेने यरूशलेम शहरास चाललो आहे आणि तेथे माझ्याबाबतीत काय घडेल हे माहीत नाही. २३ मला फक्त एकच गोष माहीत आहे की प्रत्येक शहरात पवित्र आत्मा मला सावध करतो, तुरुंगवास व संकटे माझी वाट पाहत आहेत हे तो मला सांगतो. २४ मी माझ्या जीवनाविषयी काळजी करीत नाही, सर्वात महत्त्वाची गोष म्हणजे मी माझे काम पूर्ण करणे, प्रभू येशूने जे काम मला दिले ते मला पूर्ण करायला पाहिजे ते काम म्हणजे देवाच्या कृपेबद्दल ची सुवार्ता लोकांस सांगितली पाहिजे. २५ राज्याची घोषणा करीत ज्या लोकात मी फिरलो त्या तुम्हातील कोणालाही मी पुढ्या कधीही दिसणार नाही हे आता मला माहीत आहे. २६ म्हणून मी तुम्हास जाहीरपणे सांगतो की, सर्वाच्या रक्तसंबंधाने मी निर्दोष असा आहे. २७ देवाची संपूर्ण इच्छा काय आहे हे प्रकट करण्यास मी कधीही मागेपूढे पाहिलेले नाही. २८ तुमची स्वतःची व देवाच्या सर्व लोकांची, ज्याना देवाने तुम्हास दिलेले आहे, त्यांची काळजी च्या, कळपाची काळजी घेण्याचे काम पवित्र आत्म्याने तुम्हास दिलेले आहे, तुम्ही मंडळीसाठी मेंढपाळासारखे असले पाहिजे, ही मंडळी देवाने स्वतःचे रक्त देऊन विकत घेतली. २९ मला माहीत आहे की, मी गेल्यावर तुपच्यामध्ये भयंकर असे दुष्ट लांडगे येतील, ते कळपाला सोडणार नाहीत. ३० तुमच्यामधूनसुद्धा लोक उठून शियांना, चुकीचे असे शिकवून आपल्यामध्ये घेऊन जातील. ३१ यासाठी सावध राहा, तुम्हातील प्रत्येकाला गेले तीन वर्षे डोळ्यांत अश्रू आणून सावध करण्याचे मी कधीच थांबविले नाही हे आठवा. ३२ आणि आता मी तुम्हास देवाच्या व वचनाच्या कृपेच्या अर्धीन करतो, जी तुमची वाट करण्यासाठी समर्थ आहे व सर्व पवित्र केलेल्यांमध्ये वतन घावयाला समर्थ आहे. ३३ मी कोणाच्याही सोन्याचा, चांदीचा व कपड्यांचा लोभ धरला नाही. ३४ मी आपल्या स्वतःच्या व माझ्याबरोबर राहणाऱ्यांच्या गरजा माझ्या हातांनी भागविल्या हे तुम्हास चांगले माहीत आहे. ३५ अशा रीतीने मी तुम्हास उदाहरण घालू दिले आहे की जे दुर्बल आहेत अशांना आपण स्वतः मेहनत करून मदत केली पाहिजे व प्रभू येशूचे शब्द

२१ त्यांचा निरोप घेतल्यानंतर आम्ही समुद्रमार्गे निघालो

आणि सरळ प्रवास करीत कोस बेटास आलो, दुसऱ्या दिवशी आम्ही रुद बेटास गेलो, तेथून आम्ही पातरा शहरास गेलो. २ तेथे फेनीकेला जाणारे जहाज आम्हास आढळले, तेव्हा आम्ही जहाजात बसून पुढे निघालो. ३ तेव्हा कुप्र आमच्या नजरेत आले, परंतु ते डाव्या अंगाला टाकून आम्ही सरळ सिरीया प्रांताला रवाना झालो व सोर येथे उतरलो, कारण तेथे जहाजातील माल उतरावयाचा होता. ४ तेथे येशूचे काही शिष्य आम्हास आढळले आणि आम्ही त्यांच्याबरोबर सात दिवस राहिलो, पवित्र आत्म्याच्या सूचनेवरून त्यांनी पौलाला असे सांगितले की, त्याने यरूशलेम शहरास जाऊ नये. ५ आमच्या भेटीचे दिवस संपत आत्म्यावर आम्ही तेथून निघून आमचा पुढील प्रवास परत सुरु केला, त्यावेळी तेथील बंधुजन आपल्या पत्नी, मुलांच्याबरोबर आमच्यासह शहराबाहेर आले व तेथील समुद्रकिनाऱ्यावर आम्ही गुडधे टेकले व प्रार्थना केली. ६ मग एकमेकांचा निरोप घेऊन आम्ही जहाजात बसलो व ते लोक आपापल्या घरी गेले. ७ सोरापासून आम्ही आमचा प्रवास सुरु केला व पोलेमा येथे उतरलो आणि तेथील बंधुजनांना भेटलो, त्यांच्याबरोबर एक दिवस राहिलो. ८ आणि दुसऱ्या दिवशी निघून आम्ही कैसरीयास आलो व सुवार्तिक फिलिप्प याच्या घरी जाऊन राहिलो, तो निवडलेल्या सात सेवकांपैकी एक होता. ९ त्यास चार मुली होत्या, त्यांची लम्ने झालेली नव्हती, या मुलींना देवाच्या गोषी सांगण्याचे दान होते. १० त्या बंधूच्या बरोबर वरेच दिवस राहिल्यावर अगब नावाचा संदेश यहूदीयाहून तेथे आला. ११ त्याने आमची भेट घेऊन पौलाच्या कमरेचा पट्टा मागून घेतला, त्याने स्वतःचे हात व पाय बांधले आणि तो म्हणाला, “पवित्र आत्मा असे म्हणतो; हा पट्टा ज्या मनुष्याच्या कमरेचा आहे, त्यास यरूशलेम शहरातील यहूदी लोक असेच बांधतील व परराष्ट्रीयांच्या हाती देतील.” १२ आम्ही व तेथील सर्वांनी ते शब्द ऐकले, तेव्हा आम्ही व इतर लोकांनी पौलाला कळकळीची विनंती केली की, त्याने यरूशलेम शहरास जाऊ नये. १३ पण पौल म्हणाला, “तुम्ही हे काय करीत आहा, असे रडून तुम्ही माझे मन खचवीत आहात काय? मी फक्त बांधून घेण्यासाठी नव्हे तर प्रभू येशूच्या नावासाठी यरूशलेम शहरामध्ये मरायलादेखील तयार आहे.” १४ यरूशलेम

शहरापासून दूर राहण्यासाठी आम्ही त्याचे मन वळवू शकलो देखील परमेश्वराच्या भवनात आणले आहे आणि ही पवित्र जागा नाही, म्हणून आम्ही त्यास विनंती करायची सोडली आणि विटाळविली आहे.” २५ ते असे म्हणाले, कारण इफिसच्या म्हटले, “प्रभूच्या इच्छेप्रमाणे होवो.” १५ त्यानंतर आम्ही तयार त्रफिमला त्यांनी पौलाबरोबर यस्शलेम शहरातील पाहिले होते, झालो आणि यरुशलेम शहरास निघालो. १६ कैसरीया येथील त्रफिम यहूदी नक्हता, तो ग्रीक होता, लोकांस वाटले, पौलानेच येशूचे काही शिष्य आमच्याबोबर आले आणि आम्हास म्हासोन त्यास परमेश्वराच्या भवनात नेले आहे. ३० सर्व शहर खवळून नावाच्या व्यक्तिकडे घेऊन गेले, कारण त्याच्याकडे आम्ही उठले, सगळे लोक धावू लागले, त्यांनी पौलाला पकडले व राहणार होतो, तो कुप्रचा असून सुरुवातीच्या काळात प्रथम परमेश्वराच्या भवनातून बाहेर ओढून काढले, लगेच दरवाजे शिष्य झालेल्यांपैकी एक होता. १७ आम्ही जेव्हा यरुशलेम बंद करण्यात आली. ३१ ते त्यास ठार मारण्याचा प्रयत्न शहरास पोहचलो, तेव्हा तेथील बंधुजनांनी मोठ्या आनंदाने करीत असतानाच रोमी सैन्याच्या सरदाराकडे बातमी गेली की, आमचे स्वागत केले. १८ दुसऱ्या दिवशी पौल आमच्यासह सगळ्या यस्शलेम शहरात सगळीकडे गोंधळ उडालेला आहे. याकोबाला भेटायला आला, तेव्हा सर्व वडीलजन हजर होते. १९ ३२ ताबडतोब त्याने काही शिपाई व काही शताधिपती घेतले व पौल त्यांना भेटला, नंतर त्याच्या हातून देवाने परराष्ट्रीय लोकात तो यहूदी जेथे पौलाला मारीत होते, तेथे धावत गेला, जेव्हा कशीकशी सेवा करून घेतली, याविष्यी क्रमवार सविस्तर यहूदी लोकांनी रोमी सरदाराला व सैन्याला पाहिले तेव्हा त्यांनी माहिती सांगितली. २० जेव्हा त्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी पौलाला मारण्याचे थांबविते. ३३ मग सरदार पौलाकडे आला व देवाचा गौरव केला आणि ते त्यास म्हणाले, “बंधू तू पाहशील त्यास अटक केली व त्यास साखळ्यांनी बांधण्याची आज्ञा की हजारो यहूदी विश्वास ठेवणारे झालेत, पण त्यांना असे दिली, मग सरदाराने पौल कोण आहे व त्याने काय केले आहे वाटते की, मोरेचे नियम पाळणे फार महत्वाचे आहे. २१ याविष्यी विचारले. ३४ गर्दार्तून वेगवेगळ्या प्रकारचे आवाज या यहूदी लोकांनी तुझ्याविष्यी ऐकले आहे की, जे यहूदी ऐकू येत लागले, गोंधळामुळे व ओरडण्यामुळे सरदाराला सत्य इतर देशात राहतात त्यांना तू मोरेचे नियम पाळू नका असे काय आहे हे जाणून घेता येईना, म्हणून सरदाराने शिपायांना सांगतोस, तसेच आपल्या मुलांची सुंता करू नका असे सांगतो. २२ मग आता पौल इमारतीच्या पायाच्यांजवळ आला तेव्हा शिपायांना त्यास काय केले पाहिजे? तू येथे आला आहेस हे त्यांना नक्की उचलून आत न्यावे लागले. ३६ कारण जमाव हिस्क बनत कळेल. २३ तेव्हा आता आम्ही सांगतो तसेकर; आमच्यातील चालला होता, जमाव त्याच्यामागे चालला होता व ओरडत चार लोकांनी नवस केला आहे. २४ त्या चौधांना घे व स्वतःचे होता, “त्याला जिवे मारा.” ३७ शिपाई पौलाला इमारतीत घेऊन त्यांच्यासह शुद्धीकरण करून घे, त्या चौधांना त्यांच्या डोक्याचे जाणार इतक्यात पौल सरदाराला म्हणाला, “मी काही बोलू मुंडण करता यावे म्हणून त्यांचा खर्च तू कर, मग सर्वाना हे शक्को काय?” तो सरदार म्हणाला, “तुला ग्रीक बोलता येते समजेल की, त्यांनी जे काही तुझ्याबद्दल ऐकले आहे ते खरे काय? ३८ मग मला वाटते, तो मनुष्य तू नाहीस, मला वाटले नाही, उलट तू नियमशास्त्राचे पालन करतोस हे दिसेल. २५ जे ज्या मिसरी मजुराने काही दिवसांपूर्वी बंड करून सरकारला परराष्ट्रीय विश्वास ठेवणारे आहेत त्यांना आम्ही पत्र लिहिले त्रास देण्याचा प्रयत्न केला, तोच तू आहेस, त्या मिसरी मनुष्यांने आहे, ते असे, मूर्तीला वाहिलेले अन्न त्यांनी खाऊ नये, रक्त चार हजार दहशतवाद्यांना अरण्यात नेले.” ३९ पौल म्हणाला, अगर गुदमरुन मारलेले प्राणी त्यांनी खाऊ व जारकर्म करू “किलकिया प्रांतातील तार्सस नगरात राहणारा मी एक यहूदी नये.” २६ मग पौलानेच त्या चार लोकांस आपल्याबरोबर आहे, मी एका महत्वाच्या शहराचा नागरिक आहे, मी तुम्हास घेतले, दुसऱ्या दिवशी शुद्धीकरणाच्या विधीमध्ये तो सहभागी विनवितो, मला लोकांशी बोलू या.” ४० जेव्हा सरदाराने त्यास झाला, मग तो परमेश्वराच्या भवनात गेला, शुद्धीकरणाचे दिवस बोलण्याची परवानगी दिली तेव्हा तो पायाच्यांवर उभा राहिला केल्या संपतील हे जाहीर केले, शेवटच्या दिवशी प्रत्येकासाठी आणि आपल्या हाताने त्याने लोकांस शांत राहण्यास सांगितले, अर्पण देण्यात येईल. २७ सात दिवस जवळ जवळ संपत जेव्हा सगळीकडे शांताता पसरली तेव्हा पौल इब्री भाषेत बोलू आले होते, परंतु आशियातील काही यहूदी लोकांनी पौलाला लागला.

परमेश्वराच्या भवनात पाहिले, त्यांनी लोकांस भडकाविले व पौलाला धरले. २८ ते मोठ्याने ओरडून म्हणाले, “इसाएलाच्या लोकांनो, मदत करा! हाच तो मनुष्य आहे, जो सर्व लोकांस

२२ बंधुजनहो व वडील मंडळींनो, मी जे काही आता तुम्हास प्रत्युत्तर करतो ते ऐका. २ तो आपणाबरोबर इब्री भाषेत बोलत आहे हे ऐकून ते अधिक शांत झाले, मग त्याने म्हटले. ३ सगळीकडे आपल्या लोकांविरुद्ध आपल्या नियमांविरुद्ध व या मी यहूदी आहे, माझा जन्म किलकीयातील तार्स नगरांत झाला जागेबद्दल शिकवीत आहे आणि आता त्याने ग्रीक लोकांस

आणि मी या शहरांत गमलियेलच्या चरणांजवळ लहानाचा मोठा मान्यता दर्शवित होतो आणि त्याचा घात करणाऱ्याची वस्त्रे होऊन मला वाडवडीलांच्या नियमशास्त्राचे शिक्षण कडकडीत सांभाळीत होतो. २१ तेव्हा त्याने मला सांगितले, “जा मी तुला रीतीने मिळाले आणि जसे तुम्ही सर्व आज देवाविषयी आवेशी मी परराष्ट्रीयांकडे दूर पाठवतो.” २२ या वाक्यापर्यंत लोकांनी आहात तसा मीही होतो. ४ पुरुष व स्त्रिया ह्यांना बांधून तुरुंगात त्याचे ऐकले; मग ते आरोळी मासून बोलले, जगातून ह्याला घालू देहान्त शिक्षा देऊन सुद्धा मी ‘या मार्गाचा’ पाठलाग केला. नाहीसे करा, याची जगण्याची लायकी नाही. २३ ते ओरडत ५ त्याविषयी महायाजक व सगळा वडिलवर्गही माझा साक्षी व आपली बाह्यवस्त्रे अंगावरून काढून टाकून आकाशात धूळ आहे; मी त्यांच्यापासून बंधुजनांस पत्रे घेऊन दिमिष्कास चाललो उथळीत असता. २४ सरदाराने शिपायांना सांगितले, पौलाला होतो; ह्यासाठी की, जे तेथे होते त्यांनाही बांधून यश्शलेम चाबकाने मारा, अशाप्रकारे हे लोक पौलाविरुद्ध का ओरड करीत शहरात शासन करावयास आणावे. ६ मग असे झाले की, आहेत हे सरादाराला जाणून घ्यायचे होते. २५ मग त्यांनी त्यास जाता जाता मी दिमिष्क शहराजवळ पोहचलो तेव्हा सुमारे वाद्यांनी ताणले, तेव्हा जवळ उभ्या असलेल्या शताधीपतीला दुपारच्या वेळेस आकाशातून माझ्याभोवती एकाएकी मोठा पौलाने म्हटले, “रोमन मनुष्यास व ज्याला दोघी ठरवले नाही प्रकाश चमकला. ७ तेव्हा मी जमिनीवर पडलो आणि “शौला, अशाला तुम्ही फटके मारणे कायदेशीर आहे काय?” २६ हे शौला, माझा छळ का करितोस?” अशी वाणी माझ्याबोरोबर मी एकूण शताधीपतीने सरदाराजवळ जाऊन म्हटले, आपण हे बोलताना ऐकली. ८ मी विचारले, प्रभूजी, तू कोण आहेस? काय करीत आहा? तो मनुष्य रोमन आहे. २७ तेव्हा सरदार त्याने मला म्हटले, “ज्या नासोरी येशूचा तू छळ करितोस त्याच्याजवळ येऊन म्हणाला, “मला सांग, तू रोमन आहेस तोच मी आहे.” ९ तेव्हा माझ्याबोरोबर जे होते त्यांना प्रकाश काय?” त्याने म्हटले, “होय.” २८ सरदाराने उत्तर दिले, “मी हा दिसला खरा, परंतु माझ्याबोरोबर बोलणाऱ्याची वाणी त्यांनी नागरिकपणाचा हक्क फार मोल देऊन विकत घेतला आहे.” ऐकली नाही. २९ मग मी म्हणालो, प्रभूजी मी काय करावे? पौलाने म्हटले, “मी तर जन्मतःच रोमन आहे.” २९ ह्यावरून जे प्रभूने मला म्हटले, “उठून दिमिष्कात जा; मग तू जे काही त्याची चौकशी करणार होते ते तत्काळ त्याच्यापासून निघून करावे म्हणून ठरविण्यात आले आहे, त्या सर्वविषयी तुला गेले; शिवाय हा रोमन आहे असे सरदाराला कळले तेव्हा तेथे सांगण्यात येईल.” ३१ त्या प्रकाशाश्च्या तेजामुळे मला त्यालाही भीती वाटली, कारण त्याने त्यास बांधिले होते. ३० दिसेनासे झाले; म्हणून माझ्या सोबत्यांनी माझा हात धरून मला यहूदी लोकांनी त्याच्यावर जो आरोप आणला तो काय आहे हे दिमिष्कात नेले. ३२ मग हन्न्या नावाचा कोणीएक मनुष्य होता, निश्चितपणे कळावे असे सरदाराच्या मनात होते, म्हणून दुसऱ्या तो नियमशास्त्राप्रमाणे नीतिमान होता आणि तेथे राहणारे सर्व दिवशी त्याने त्यास मोकळे केले आणि मुख्य याजक लोक व यहूदी त्याच्याविषयी चांगले बोलत असत. ३३ तो माझ्याकडे सगळी न्यायसभा ह्यांना एकत्र होण्याचा हुक्म करून पौलाला आला व जवळ उभा राहून मला म्हणाला, शौल भाऊ, इकडे खाली आणून त्याच्यापुढे उभे केले.

पहा, तत्काणीच मी त्याच्याकडे वर पाहिले. १४ मग तो म्हणाला आपल्या पूर्वजांच्या देवाने तुझ्यासंबंधाने ठरवले आहे की, त्याची इच्छा काय आहे हे तू समजून घ्यावे; आणि त्या नीतिमान पुरुषाला पहावे व त्याच्या तोंडाची वाणी ऐकावी. १५ कारण जे तू पाहिले आहे व ऐकले आहे त्याविषयी तू सर्व लोकांपुढे त्याचा साक्षी होशील. १६ तर आता उशीर का करितोस? ऊठ, त्याच्या नावाचा थावा करून बापितस्मा घे आणि आपल्या पापांचे क्षालन कर. १७ मग असे झाले की, मी यश्शलेमे शहरास माघारी आल्यावर, परमेश्वराच्या भवनात प्रार्थना करीत असता माझे देहभान सुटले. १८ तेव्हा मी त्यास पाहिले; तो मला म्हणाला, “त्वरा कर, यश्शलेम शहरातून लवकर निघून जा; कारण तू माझ्याविषयी दिलेली साक्षी ते मान्य करणार नाहीत.” १९ तेव्हा मी म्हणालो, प्रभू, त्यांना ठाऊक आहे की, तुझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्यानी मी बंदीत टाकून प्रत्येक सभास्थानात त्यांना मारहाण करीत असे. २० तुझा साक्षी स्तेफन याचा रक्तपात झाला तेव्हा मी स्वतः जवळ उभा राहून

२३ मग पौल न्यायसभेकडे स्थिर दृष्टी करून म्हणाला, “बंधुजनहो, मी आजपर्यंत देवाबरोबर पूर्ण सद्गावाने वागत आलो आहे.” २ तेव्हा महायाजक हन्न्या ह्याने त्याच्याजवळ उभे राहणाऱ्यांस त्याच्या तोंडात मारण्याची आज्ञा केली. ३ तेव्हा पौल त्यास म्हणाला, “हे चुना लावलेल्या भिंती, तुला देव मारील; तू नियमशास्त्राप्रमाणे माझा न्याय करावयाला बसला असता नियमशास्त्राविरुद्ध मला मारण्याची आज्ञा देतोस काय?” ४ तेव्हा जवळ उभे राहणारे म्हणाले, “तू देवाच्या महायाजकाची निंदा करितोस काय?” ५ पौलाने म्हटले, “बंधुजनहो, हा महायाजक आहे हे मला ठाऊक नक्ते; कारण तू आपल्या लोकांच्या अधिकाच्याविरुद्ध वाईट बोलू नको असे शास्त्रात लिहिले आहे.” ६ तेव्हा त्यांच्यामध्ये एक भाग सूकी व एक भाग परशी आहे, हे ओळखून पौल न्यायसभेमध्ये मोठाने म्हणाला, “बंधुजनहो, मी परशी व परश्यांचा पुत्र आहे; आमची आशा व मरण पावलेल्यांचे पुनरुत्थान ह्यासंबंधाने

माझी चौकशी होत आहे.” ७ तो हे बोलत आहे तोंच परुशी व मग त्याने दोघा शताधिपतींना बोलावून सांगितले, “कैसरीयास सदूकी ह्यांच्यात भांडण लागून लोकात फुट पडली. ८ करण जाण्यासाठी दोनशे शिराई, सतर स्वार व दोनशे भालेकरी पुनरुस्थान नाही आणि देवदूत व आतमाही नाही, असे सदूकी प्रहर रात्रीस तयार ठेवा.” ९४ आणि पाठाले मिळवा, त्यावर म्हणतात; परुशी तर या दोन्ही गोष्टी मान्य करतात. ९ तेव्हा पौलाला बसवून फेलिक्स सुभेदाराकडे सांभाळून न्या. २५ मोठी गडबड उडाली; आणि जे नियमशास्त्र शिक्षक, परुश्यांच्या शिवाय त्याने अशा मजकूराचे पत्र लिहिले. २६ “महाराज पक्षाचे होते त्यांच्यातून काहीजण उठून तणतण करीत म्हणाले, फेलिक्स ह्यांना सुभेदार कलौदी लुसिया याचा सलाम. २७ या “या मनुष्याच्या ठायी आम्हास काही वाईट दिसत नाही; जर मनुष्यास यहूद्यांनी धरले होते आणि त्यांच्याकडून त्याचा घात आमा किंवा देवदूत त्यांच्याबोर बोलाला असेल तर मग होणार होता, इतक्यात हा रोमी आहे असे कळाल्यावरून मी कसेत?” २८ असे त्यांच्यात जोराचे भांडण चालले असता; ते शिराई घेऊन जाऊन त्यास सोडवले. २९ आणि ह्यांच्यावर पौलाला फाडून टाकतील असे भय वाटून सरदाराने शिपायांना आरोप आणण्याचे काय कारण होते हे समजून घेण्याच्या हुक्म केला की, खाली जाऊन त्यास त्यांच्यामधून सोडवून इच्छेने त्यास त्यांच्या न्यायसभेत खाली नेले. ३० तेव्हा त्यांच्या गढीत आणावे. ३१ त्याच रात्री प्रभू त्याच्यापुढे उभा राहून नियमशास्त्रातील वादग्रस्त गोर्गीसंबंधी त्याच्यावर काही ठपका म्हणाला, “धीर धर; जशी तू युश्शलेमे शहरात माझ्याविषयी आणला होता, परंतु मरणाची किंवा बंधनाची शिक्षा देण्याजोगा साक्ष दिली तशी रोम शहरांतही तुला घावी लागेल.” ३२ मग आरोप त्याच्यावर नक्ता, असे मला दिसून आले. ३३ या दिवस उगवल्यावर, किंव्येक यहूदी एकजूट करून शपथबद्ध मनुष्या विरुद्ध कट होणार आहे अशी मला खबर लागताच मी होऊन म्हणाले, पौलाचा जीव घेईपर्यंत आम्ही खाणार पिणार त्यास आपल्याकडे पाठवले आहे, वार्दीनाही आपल्यासमोर नाही. ३४ हा कट रचणारे इसम चालीसांहून अधिक होते. ३५ खटला चालवण्यास सांगितले आहे, सुखरूप असावे.” ३६ ते मुख्य याजक लोक व वडील ह्यांच्याकडे येऊन म्हणाले, शिपायांनी हुक्माप्रमाणे पौलाला रात्री अंतिपत्रिसास नेले. ३७ “पौलाचा जीव घेईपर्यंत आम्ही अन्नाला शिवणार नाही, अशा आणि दुसऱ्या दिवशी त्याच्याबोर जाण्यास स्वार ठेवून ते कडकडीत शपथेने आम्ही आपणास बद्द करून घेतले आहे. ३८ गढीत परत आले. ३९ कैसरीयात गेल्यावर स्वारांनी सुभेदाराला तर आता त्याच्याविषयी आणखी काही बारकाईने विचारपूस पत्र देऊन पौलाला त्याच्यापुढे उभे केले. ४० पत्र वाचून त्याने करावयाची आहे, या निमित्ताने त्यास आपणाकडे आणावे असे विचारले, हा कोणत्या प्रांताचा आहे; तो किलीकीयाचा आहे तुम्ही न्यायसभेतही सरदाराला समजवावे; म्हणजे तो जवळ समजन्यावर, ४१ त्याने म्हटले, “तुझे वादी आले म्हणजे मी येतो न येतो तोंच त्याचा जीव घेण्यास आम्ही तयार आहोत.” ४२ तुझे म्हणणे ऐकेन.” आणि ‘त्याला हेरोदाच्या राजवाड्यात तेव्हा ते दबा धरून बसल्याचे पौलाच्या बहिणीच्या मुलाने ऐकेले ठेवावे’ असा त्याने हुक्म सोडला.

आणि गढीत जाऊन त्याने पौलाला सांगितले. ४३ तेव्हा पौलाने एका शाताधीपतीला बोलावून म्हटले, या तरुणाला सरदाराकडे त्याने त्यास सरदाराकडे नेऊन म्हटले, बंदिवान पौल हाणे मला बोलावून विनंती केली की, या तरुणाला आपणाकडे आणावे, त्यास आपणाबोर बोलावयाचे आहे. ४४ तेव्हा सरदाराने त्याचा हात धरून त्यास एकीकडे नेऊन विचारले, “तुला काय सांगावयाचे आहे?” ४५ तो म्हणाला, “यहूद्यांनी असा एकोपा केला आहे की, पौलाविषयी आणखी काही बारकाईने विचारपूस करावयाच्या निमित्ताने त्यास उद्या खाली सभेमध्ये आणावे, अशी आपणाला विनंती करावी. ४६ तर आपण त्यांचे ऐकून नकः कारण त्यांच्यापैकी चालीसांहून अधिक माणसे त्याच्यासाठी दबा धरून बसली आहेत; त्यांनी शपथ घेतली आहे की, त्यास जिवे मारीपर्यंत आपण खाणार पिणार नाही; आणि आता ते तयार होऊन आपल्या संमतीची वाट पाहत आहे.” ४७ तेव्हा, “तू हे मला कळविले आहे हे कोणाला सांगू नकी, असे त्या जिबरदस्तीने ह्याला आमच्या हातातून काढून नेले. ४८ आणि तरुणाला निक्षून सांगून सरदाराने त्यास निरोप दिला.” ४९

याची चौकशी आपण कराल तर ज्या गोष्टीचा दोषारोप आम्ही सापडली म्हणजे तुला बोलावीन.” २६ आणखी आपणास त्याच्यावर करतो त्या सर्वांविषयी त्याच्याकडूनच आपणाला पौलाकडून पैसे मिळतील अशी आशाही त्यास होती, म्हणून तो समजेत.” ९ तेव्हा या सर्व गोष्टी अशाच आहेत, असे म्हणून त्यास पुनःपुन्हा बोलावून घेवून त्याच्याबरोबर संभाषण करत दुसऱ्या यहूद्यांनी ही दुजोरा दिला. १० मग सुभेदाराने बोलण्यास असे. २७ पुढे दोन वर्षांनंतर फेलिक्साच्या जागेवर पुक्क्य फेस्त खुणविल्यावर पौलाने उत्तर दिले, “आपण पुष्कळ वर्षापासून हा आला; तेव्हा यहूद्यांची मर्जी संपादन करण्याच्या इच्छेने या लोकांचे न्यायाधीश आहात हे मला ठाऊक आहे, म्हणून फेलिक्स पौलाला कैदेतच ठेवून गेला.

मी आपल्यासंबंधीच्या गोष्टीचे संतोषाने समर्थन करतो. ११ आपल्याला पूर्णपणे कठून येईल की, मला यरूशलेम शहरात उपासना करायला जाऊन अजून बारापेक्षा अधिक दिवस झाले नाहीत. १२ आणि परमेश्वराच्या भवनात, सभास्थानात किंवा नगरात कोणाबरोबर वादविवाद करांना किंवा बंडाळी माजवतांना मी त्यांना आढळलो नाही. १३ ज्या गोष्टीचा दोषारोप ते माझ्यावर आता करत आहेत, त्या गोष्टी त्यांना आपणापुढे शाबीत करता येत नाहीत. १४ तरी मी आपणाजवळ इतके कवूल करतो की, ज्या मार्गाला ते पाखंड म्हणतात त्या मार्गाप्रमाणे जे जे नियमशास्त्रानुसार आहे व जे जे संदेश्यांच्या लेखांत आहे त्या सर्वांवर विश्वास ठेवून मी पूर्वजांच्या देवाची सेवा करतो. १५ आणि नीतिमानांचे व अनीतिमानांचे पुनरुत्थान होईल, अशी जी आशा धरतात तीच आशा मी देवाकडे पाहून धरतो. १६ ह्यामुळे देवासंबंधाने व मनुष्यांसंबंधाने माझा विवेकभाव सतत शुद्ध राखण्याचा मी यत्न करत असतो. १७ मी पुष्कळ वर्षांनी आपल्या लोकांस दानर्थम करण्यास व ज्यापैणे वाहण्यास आलो. १८ शुद्धीकरणाच्या विधीत मी ब्रतस्थ असा परमेश्वराच्या भवनात आढळलो, माझ्याबरोबर लोकांचा घोळका नव्हता किंवा दंगा होत नव्हता; पण तेथे आशिश्या प्रांतातले कित्येक यहूदी होते. १९ त्यांचे माझ्याविरुद्ध काही असते तर त्यांनी आपणा पूढे येऊन माझ्यावर दोषारोप करायचा होता. २० किंवा मी न्यायसभेपूढे उभा राहीलो असता माझा कोणता अपराध ह्यांना दिसून आला ते ह्यांनी तरी सांगाये; २१ ह्यांच्यामध्ये उभे राहून, मरण पावलेल्यांचा पुनरुत्थानाविषयी माझा न्याय आज तुमच्यापुढे होत आहे, हे शब्द मी मोठ्याने बोललो, हा एवढा उद्घार अपराध असला तर असेल.” २२ फेलिक्सास त्या मार्गाची चांगली माहीती असल्यामुळे त्याने खटला तहकूब करून म्हटले, “लुसीयाचा सरदार येईल तेव्हा तुमच्या प्रकरणाचा निकाल करीन.” २३ आणि त्याने शताधिपतीला हुक्म केला की, ह्याला पहाय्यात ठेवावे; तरी ह्याला मोकळीक असावी आणि ह्याच्या स्वकीयांना याची सेवा करण्यास मनाई नसावी. २४ मग काही दिवसांनंतर फेलिक्स आपली यहूदी पत्ती दुसिल्ला हिच्यासह आला व त्याने पौलाला बोलावून ख्रिस्त येशूरील विश्वासाविषयी त्याच्यापासून ऐकून घेतले. २५ तेव्हा नीतिमत्त्व, इंट्रियदमन व पुढे होणारा न्याय ह्यांविषयी तो भाषण करत असता, फेलिक्साने भयभीत होऊन म्हटले, “आता जा, संधी

२६ मग फेस्त सुभ्यांत आल्यावर तीन दिवसानी कैसरीयाहून वर यरूशलेम शहरास गेला. २ तेव्हा मुख्य याजक व यहूद्यांतील मुख्य पुरुष ह्यांनी त्याच्याकडे पौलाविरुद्ध फिर्याद नेली. ३ आणि, कृपाकरून त्यास यरूशलेम शहरात बोलावून घ्यावे, अशी त्याच्याकडे विनंती केली; वाटेत दबा धरून त्याचा घात करण्याचा त्यांचा बेत होता. ४ फेस्ताने उत्तर, “पौल कैसरीयात कैदेत आहे; मी स्वतः लवकरच तिकडे जाणार आहे. ५ म्हणून त्या मनुष्याचा काही अपराध असला तर तुमच्यातील प्रमुखांनी माझ्याबरोबर येऊन त्याच्यावर आरोप ठेवावा.” ६ मग तो त्यांच्यामध्ये आठदहा दिवस राहून कैसरीयास खाली गेला आणि दुसऱ्या दिवशी न्यायासनावर बसल्यावर त्याने पौलाला आणण्याचा हुक्म केला. ७ तो आल्यावर यरूशलेम शहराहून आलेल्या यहूद्यांनी त्याच्याभोवती उभे राहून ज्यांचा पुरावा त्यांना देता आला नाही असे पुष्कळ व भयंकर आरोप त्याच्यावर ठेवले. ८ पौलाने प्रत्युत्तर केले की, “मी यहूद्यांच्या नियमशास्त्राचा, परमेश्वराच्या भवनाचा किंवा कैसराचा काही अपराध केला नाही.” ९ तेव्हा यहूद्यांची मर्जी संपादन करण्याच्या इच्छेने फेस्त पौलाला म्हणाला, “यरूशलेम शहरात जाऊन तेथे माझ्यापुढे या गोष्टीविषयी तुझा न्याय व्हावा अशी तुझी इच्छा आहे काय?” १० तेव्हा पौलाने म्हटले, “कैसराच्या न्यायासनापुढे मी उभा आहे; येथेच माझा न्याय झाला पाहीजे, मी यहूद्यांचा काही अपराध केला नाही, हे आपणही चांगले जाणता. ११ मी अपराध केला असला किंवा मरणास योग्य असे काही केले असले तर मी मरण्यास तयार नाही असे नाही; परंतु त्यांनी माझ्यावर जे आरोप ठेवले आहेत त्यांतला एकही जर खरा ठरत नाही, तर मला त्यांच्या स्वाधीन करण्याचा कोणालाही अधिकार नाही; मी कैसराजवळ न्याय मागतो.” १२ तेव्हा फेस्ताने सभेची मसलत घेऊन उत्तर दिले, “तू कैसराजवळ न्याय मागितला आहेस तर कैसरापुढे जाशील.” १३ मग काही दिवस झाल्यावर अग्रिप्पा राजा व बर्णांका ही दोघे कैसरीयास येऊन फेस्ताला भेटली. १४ तेथे ती पुष्कळ दिवस राहिली, तेव्हा फेस्ताने राजापुढे पौलाचे प्रकरण काढून म्हटले, “फेलिक्साने बदीत ठेवलेला एक मनुष्य येथे आहे. १५ मी यरूशलेम शहरास गेलो होतो तेव्हा यहूद्यांच्या मुख्य याजकांनी व डीलांनी फिर्याद करून त्याच्याविरुद्ध ठराव व्हावा म्हणून विनंती केली. १६ त्यांना मी उत्तर दिले की, आरोपी

व वादी हे समोरासमोर येऊन आरोपाविषयी प्रत्युत्तर देण्याची आपल्या बचावाचे भाषण सुरु केले. २ अग्रिप्पा महाराज, आरोपीला संधी मिळण्यापूर्वी कोणालाही शिक्षेकरीता सोपवून मी स्वतःला धन्य समजतो करण यहूद्यांनी आपल्यासमोर देण्याची रोमी लोकांची रीत नाही.” १७ म्हणून ते येथे आल्यावर माझ्याविरुद्ध केलेल्या आरोपांचा बचाव करण्याची संधी आज काही उशीर न करता, दुसऱ्या दिवशी न्यायासनावर बसून मी मिळाली. ३ विशेषत, यहूदी चालीरीत आणि प्रश्न इत्यादी त्या मनुष्यास आणण्याचा हुक्म केला. ४८ त्याच्यावर आरोप गोर्ंची आपणांला चांगल्या प्रकारे माहिती असल्याने तर करणारे जेव्हा त्याच्याविरुद्ध बोलण्यास उभे राहिले, तेव्हा हे जास्तच खेरे म्हणावे लागेल, तेव्हा आपण माझे बोलणे माझ्या अपेक्षेप्रमाणे कसल्याही गुन्ह्याबाबत त्यांनी त्याच्यावर धीराने ऐकून घ्यावे अशी मी विनंती करतो. ४ मी माझे जीवन आरोप केले नाहीत. ५९ उलट आपल्या धर्माविषयी आणि तरुणपणापासून माझ्या प्रांतात व यरूशलेम शहरात कशा कोणाएका मनुष्याविषयी ज्याचे नाव येशू आहे, त्याच्यावरून रीतिने जगत आलो हे सर्व यहूदी लोकांस चांगले माहित आहे. यहूदी लोकांनी त्या मनुष्याशी वाद केला, येशू हा जरी मरण ५ ते मला बच्याच काळापासून ओळखतात आणि त्यांची इच्छा पावलेला असला, तरी पौलाचा असा दावा आहे की, येशू जिवंत असेल तर मी एक पर्हशी म्हणजे आमच्या यहूदी धर्माच्या एका आहे. २० या प्रश्नाची चौकशी कशी करावी हे मला समजेना, कटूर गटाचा सभासद या नात्याने कसा जगत आलो याविषयी ते तेव्हा त्या यहूदी मनुष्याविरुद्ध यहूदी लोकांचे जे आरोप आहेत, साक्ष देऊ शकतील. ६ आता देवाने आमच्या पुर्वजांना जे वचन त्याबाबत त्यास यरूशलेम शहरास नेऊन त्याचा न्याय केला दिले त्याची आशा धरल्याबद्दल माझा न्याय होण्याकरता मी उभा जावा अशी त्याची इच्छा आहे काय, असे मी त्यास विचारले. आहे; ७ ते वचन प्राप्त होण्याची आशा बाळगून आमचे बारा २१ सप्राटाकडून आपल्या न्यायनिवाडा होईपर्यंत आपण कैदेत वंश देवाची सेवा रात्रिदिवस एकाग्रतेने करीत आहेत, महाराज, राहू असे जेव्हा पौल म्हणाला, तेव्हा मी आज्ञा केली की, तीच आशा बाळगल्याबद्दल माझ्यावर यहूद्यांनी आरोप ठेवला कैसराकडे पाठविणे शक्य होईपर्यंत त्यास तुरुंगातच ठेवावे. आहे. ८ देव मरण पावलेल्यांना परत उठवितो, असे तुमच्यापैकी २२ यावर अग्रिप्पा फेस्ताला म्हणाला, “मला स्वतःला या कित्येकांना विश्वास ठेवण्यास अयोग्य का वाटावे. ९ नासरेथच्या मनुष्याचे म्हणणे ऐकावेसे वाटते,” फेस्ताने त्यास उत्तर दिले, येशूच्या नावाविरुद्ध जे जे काही करता येईल ते ते मी करावे “उद्या,” त्याचे म्हणणे, “तुम्ही ऐकू शकाल.” २३ म्हणून दुसऱ्या असे मलादेखील वाटत होते. १० आणि नक्की हेच मी यरूशलेम दिवशी अग्रिप्पा आणि बर्णांचा मोठ्या थाटामाटात आले व शहरात केले, कारण मुख्य याजकांकडून मला तसा अधिकार लष्करी सरदार व शहरातील मुख्य नागरिकांसह दबावात प्रवेश मिळाला होता, म्हणून मी देवाच्या अनेक संतांगा तुरुंगात केला, तेव्हा फेस्ताच्या आज्ञेनुसार पौलाला तेथे आणण्यात टाकले आणि हे जे संतगण जिवे मारले गेले, त्यांच्याविरुद्ध आले. २४ मग फेस्त म्हणाला, “राजे अग्रिप्पा महाराज आणि मी माझे मत नोंदविले. ११ अनेक सभास्थानात मी त्यांना आमच्याबोरोबर येथे उपरिथित असलेले सर्वजण, या मनुष्यास शिक्षा केली आणि देवाविरुद्ध जबरीने वाईट भाषण करायला पाहा! याच्याच विषयी यरूशलेम व कैसरिया येथील सर्व लावण्याचा मी प्रयत्न केला, या लोकांवरील माझा राग इतक्या यहूदी लोकांनी माझ्याकडे अर्ज दिलेला आहे, याला जिवंत राहू पराकोटीला गेला होता की, मी त्यांचा छळ करण्याकरता इतर देऊ नये, असा आकांत ते करतात. २५ परंतु याला मरणदंड शहरांमध्ये देखील जात असे. १२ एकदा दिमिज्क शहराला घावा असे याने काहीही केले नाही, असे मला आढळून आले जाण्यासाठी मुख्य याजकांनी मला अधिकार व परवानगी दिली आणि त्याने स्वतःच आपणांला सप्राटाकडून न्याय मिळावा तेव्हा महाराज. १३ वाटेत भर दुपारच्या वेळी मी माझ्या व अशी मागणी केली, म्हणून मी त्यास कैसरासमोर न्यायासाठी माझ्यासपवेत असणाऱ्याच्या भोवती स्वर्गीय प्रकाश फाकलेला पाठविण्याचे ठरवले आहे. २६ परंतु सप्राटाला याच्याविषयी पाहिला, तो प्रकाश सूर्यपिक्षाही जास्त प्रखर होता. १४ आम्ही निशिचत असे कळवावे, असे माझ्याकडे काही नाही, म्हणून सर्व खाली जमिनीवर पडलो आणि इब्री भाषेत माझ्याशी मी याला तुमच्यापुढे आणि विशेषत: राजा अग्रिप्पापुढे आणून बोलताना एक वाणी मी ऐकली, ती वाणी म्हणाली, “शौला, उभे केले आहे, ते अशाकरिता की, या चौकशीनंतर मला शौला, माझा छळ तू का करतोस? अणकुचीदार कठीवर लाथ या मनुष्याविषयी काहीही लिहिता यावे. २७ शेवटी खाली यारणे तुला हानिकारक आहे.” १५ आणि मी म्हणालो, “प्रभू, तू कैद्याला कसलाही आरोप न ठेवता कैसराकडे पाठविणे मला कोण आहेस?” प्रभूने उत्तर दिले, “मी येशू आहे, ज्याचा तू छळ करीत आहेस. १६ आता ऊ आणि उभा राहा! या कारणांसाठी मी तुला दर्शन दिले आहे तुला सेवक म्हणून नेमावे व जे काही तुला दाखविले व जे दाखवीन त्याचा साक्षीदार म्हणून तुला नेमावे. १७ या लोकांपासून व परराष्ट्रीयांपासून मी तुझे रक्षण

२६ अग्रिप्पा पौलाला म्हणाला, “तुला तुझी बाजू मांडायला परवानगी आहे.” यावर पौलाने आपला हात उंच करून

करीन. १८ मी तुला त्यांच्याकडे पाठवतो, ह्यासाठी की, त्यांनी मनुष्याने कैसराकडे न्याय मागितला नसता, तर त्यास सोडून अंथारांतून निघून उजेडाकडे व सैतानाच्या अधिकारातून देवाकडे देता आले असते.”

वळावे, म्हणून तू त्यांचे डोके उघडावे आणि त्यांना पापाची क्षमा व्हावी व माझ्यावरील विश्वासाने पवित्र झालेल्या लोकांमध्ये वतन मिळावे.” १९ यासाठी, अग्रिष्णा महाराज मला जो स्वर्गीय दृष्टांत झाला, त्याचा मी आज्ञाभंग केला नाही. २० उलट पहिल्यांदा दिमिष्कातील आणि नंतर यरुशलेम शहरातील, यहूदीया प्रांतातील सर्व आणि परराष्ट्रीय लोकांसंसुद्धा प्रभूच्या वचनाची साक्ष दिली, त्यांनी पश्चात्ताप करावा, देवाकडे वळावे आणि पश्चात्तापाला साजेल अशी कामे करावी असे मी त्यांना सांगितले. २१ या कारणांमुळे मी परमेश्वराच्या भववात असताना काही यहूदी लोकांनी मला धरले आणि जिवे मारण्याचा प्रयत्न केला. २२ परंतु देवाने मला मदत केली म्हणून मी आज येथे उभा राहून समाजातील लहानयोरांना साक्ष देत आहे, जे काढी पुढे होणार होते, त्याविषयी संदेष्यांनी व मोशेने जे सांगितले त्यापेक्षा दुसरे मी सांगत नाही. २३ त्यानुसार देवाचा अभिषित जो खिस्त तो दुःखसहन करील आणि मरण पावलेल्यातून उठविला जाणाऱ्यांत तो पाहिला असेल, यहूदी लोकांसं तसेच परराष्ट्रीयांनाही देव प्रकाशाची घोषणा करील. २४ पौल आपल्या बचावासंबंधी बोलत असताना फेस्ट त्यास मोठ्याने म्हणाला, “पौला, तू वेडा आहेस, जास्त ज्ञानमुळे तुला वेड लागले आहे.” २५ पौलाने उत्तर दिले, “फेस्ट महाराज, मी वेडा नाही; तर ज्या गोटी खाच्या आहेत आणि अगदी योग्य आहेत, त्यांच्याविषयीच मी बोलत आहे. २६ येथे हजर असलेल्या महाराजांना याविषयी चांगली माहिती आहे आणि यामुळे मी त्यांच्याशी उघडपणाने बोलू शकतो, त्याच्या ध्यानातून काही सुलेले नसेल, असे मला खात्रीने वाटते, मी हे म्हणतो, कारण ही गोष्ट एखाद्या कानाकोप्यात झाली नाही. २७ अग्रिष्णा महाराज, संदेष्यानी जे लिहिले त्यावर तुमचा विश्वास आहे काय? तुमचा त्यावर विश्वास आहे.” हे मला नक्की माहीत आहे. २८ यावर अग्रिष्णा म्हणाला, “एवढ्या थोड्या वेळात खिस्ती होण्यासाठी तू माझे मन वळवू शकरील असे तुला वाटते काय?” २९ पौलाने उत्तर दिले, “थोड्या वेळात म्हणा अगर जास्त वेळात म्हणा, मी जसा आहे तसे केवळ तुम्हीच नक्के तर आज जे जे येथे बसून माझे बोलणे ऐकत आहेत त्या सर्वांनी माझ्यासारखे या साखळदंडाखेरीज, विश्वास ठेवणारे व्हावे, अशी माझी देवाला नग्र विनंती आहे.” ३० यानंतर राजा, बर्णका, राज्यपाल आणि त्यांच्याबरोबर इतर जे तेथे बसले होते, ते सर्व उठले. ३१ ते न्यायालयातून बाहेर पडल्यावर एकमेकांशी बोलत होते, ते म्हणाले, “ज्यामुळे तुरुंगवास किंवा मरणांदं घावा असे काहीही या मनुष्याने केले नाही.” ३२ अग्रिष्णा फेस्टाला म्हणाला, “या

२७ जेव्हा आम्ही समुद्रमार्गे इटलीला जाण्याचे ठरवले तेव्हा पौल व इतर काही कैधांना युल्य नावाच्या शताधिपतीच्या हाती सोपविण्यात आले, युल्य हा अगस्तस सेनेचा एक अधिकारी होता. २ अद्रमुत्तिय येथील एका जहाजातून आम्ही जाणार होते, हे जहाज आशियाच्या किनाच्यावरील बंदरे घेत पुढे जाणार होते, आम्ही या जहाजातून प्रवासास निघालो, तेव्हा मासेदोनियातील थेस्सलनीका येथे राहणारा अरिस्तार्ख आमच्याबरोबर होता. ३ दुसऱ्या दिवशी आम्ही सिदोन नगराला पोहचलो, युल्य पौलाशी फार चांगला वागला, पौलाच्या मित्रांना त्याची काळजी घेता यावी म्हणून त्याने मोकळीक दिली. ४ तेथून आम्ही समुद्रमार्गे पुढे निघालो आणि कुप्रच्या किनाच्याकिनाच्याने निघालो कारण वारा समोरच्या होता. ५ किलिकिया व पंफुलिया प्रांताजवळच्या समुद्राला पार करून लुक्या प्रांतातील मुर्या बंदरात पोहचलो. ६ तेथे शताधिपतीला इटलीला जाणारे आलेक्सांट्रीयाचे एक जहाज आढळले, त्याने आम्हास त्या जहाजात बसविले. ७ आम्ही बरेच दिवस हल्ळूहल्ळू प्रवास करीत होते, कनिदा शहरापर्यंत येण्यासाठी आम्हास फार कष पडले कारण वारा तोंडचा होता, आम्हास पुढे जाता येईना, म्हणून आम्ही क्रेताच्या दक्षिणेकडून सलमोन शहराच्या समोरच्या बाजूस गेलो. ८ यापुढे आमचे जहाज क्रेत बेटाच्या किनाच्याने मोठ्या अडचणीतून सुरक्षित बंदर येथे पोहोचले, तेथे जवळच लसया नगर होते. ९ बराच वेळ वाया गेला होता आणि पुढील प्रवास करणे बरेच अवघड झाले होते, कारण एक्हाना यहूद्याच्या उपासाचा काळही निघून गेला होता, तेव्हा पौलाने त्यांना सावधानतेचा इशारा दिला, पौल म्हणाला, १० “पुरुषांनो, मला वाटते, आपल्या प्रवासात जहाजातील मालाला आणि जहाजालाच नक्के तर आपल्या जीवलाही धोका होईल.” ११ परंतु पौलाच्या मताशी जहाजाचा कप्तान व मालक सहमत झाले नाहीत, उलट जहाजाच्या कप्तानाच्या व मालकाच्या बोलण्यावरच शताधिपतीचा जास्त विश्वास होता. १२ परंतु हे सुरक्षित म्हंटलेले बंदर हिवाळ्यात मुक्काम करायला सोईचे नक्कते, म्हणून बहुमताने पुढे निघावे असे ठरले आणि फेनिकेला जाण्याचा प्रयत्न करावा आणि शक्य झाले तर तेथेच हिवाळा घालवावा असे ठरले. १३ तेव्हा दक्षिणेकडून मंद वारे वाहू लागले, तेव्हा ते नांगर उचलून क्रेताच्या किनाच्याकिनाच्याने तासू हाकारीत जाऊ लागले, जहाजावरच्या लोकांस वाटू लागले की, अशाच प्रकारचे वारे आम्हास पाहिजे होते व तसेच ते वाहत आहे. १४ परंतु लवकरच क्रेत बेटावरून ‘ईशान्येच’ म्हंटलेले वादळी वारे वाहू लागले. १५ आणि जहाज

वादळी वाच्यात सापडले व त्यास पुढे जाता येईना, तेव्हा पुढे दोर कापून टाकले आणि त्याखाली पाण्यात पडू दिल्या. ३३ जाण्याचा प्रयत्न सोडून आम्ही वाच्याने जहाज भरकूट दिले. १६ पहाट होण्याअगोदर पौलाने त्या सर्वांना काहीतरी खाण्याचा मग कौदा नावाच्या लहानशा बेटाच्या किनायाकिनायाने आम्ही आग्रह केला, तो म्हणाला, “आज चौदावा दिवस आहे, तुम्ही जाऊ लागलो, मग थोड्या खटपटीनंतर जीवन रक्षक होडीवर आतुरतेने वाट पाहत आहात पण खाणेपिणे काही केले नाही, उचलून घेतली. १७ जीवन रक्षक होडी आत धेतल्यावर लोकांनी अन्नाचा कणही खाल्ला नाही. ३४ तुम्ही थेडे तरी खा, कारण जहाज दोरखंडाने आवळून बांधले, जहाज वाळू असलेल्या तुमचा टिकाव लागण्यासाठी तुम्ही खाणे जसरीचे आहे, तुम्ही सूर्ती नावाच्या उथळ जागी आदलेले या भीतीने त्यांनी शीड खावे अशी मी तुम्हास विनंती करतो, तुमच्यापैकी कोणाच्या खाली काढले, तेव्हा वाच्याने ते भरकूट लागले. १८ जोरदार केसासही धक्का लागणार नाही.” ३५ असे बोलल्यानंतर पौलाने वादळी वाच्याचे तडाखे खावे लागल्याने लोकांनी दुसऱ्या दिवशी भाकर घेतली आणि सर्वांच्या समक्षे देवाचे उपकार मानले, जहाजावरील सामान बाहेर टाकून दिले. १९ तिसऱ्या दिवशी ती भाकर मोडून तो खाऊ लागला. ३६ ते पाहून त्या सर्वांना जहाजाची काही सामग्री त्यांनी आपल्या हातांनी बाहेर काढून धीर आला आणि ते जेवले. ३७ आम्ही सर्व भिळून जहाजात टाकली. २० बरेच दिवस आम्हास सूर्य किंवा तरे दिसले दोनशे शहातर लोक होतो. ३८ त्या सर्वांनी पुरेसे खाल्ल्या नाहीत, वादळ फारच भयंकर होते, आम्ही आमच्या तरण्याची प्याल्यानंतर थान्य समुद्रात टाकून दिले आणि जहाजातील भार सर्व आशा सोडून दिली, आम्ही मरणार असे आम्हास वाटू कमी केला. ३९ दिवस उजाइल्यावर त्यांना भूभागाची ओळख लागले. २१ बराच काळपर्यंत लोकांस उपवास घडल्यावर, मग पटली नाही, परंतु तेथे किनारा असलेल्या उपसागरासारखी ती पौल त्याच्यासमोर उभा राहिला आणि म्हणाला, “गुहस्थांनो, जागा दिसून आली, म्हणून शक्य झाल्यास तेथील किनायाला क्रेतावरून मुक्काम हलवू नका, हा माझा सल्ला तुम्ही ऐकयल जहाज लावण्याचे त्यांनी ठरवले. ४० म्हणून त्यांनी नंगर कापले पाहिजे होता, म्हणजे हा त्रास व ही हानी तुम्हास टाळत आली आणि समुद्रात पडू दिले, त्याचबरोबर सुकाणांच्या दोया एकत्र असती.” २२ पण आता तुम्ही धीर धरावा अशी माझी विनंती केल्या, नंतर त्यांनी जहाजाच्या पुढच्या भागाचे शीड वारा आहे, कारण तुमच्यापैकी एकाच्याही जीवलां धोका पोहोचणार भरावे म्हणून उभे केले आणि जहाज किनायाला आणले. ४१ नाही, आपले जहाज मात्र गमवावे लागेल. २३ मी ज्या देवाचा परंतु दोन समुद्रांमधील वर आलेल्या वाळूच्या दिग्गावर जहाज सेवक आहे आणि ज्याची उपासना मी करतो, त्याचा दूत जोराने आदलेले, तेव्हा जहाजाची पुढची बाजू वाळूमध्ये रूठन काल रात्री माझ्या बाजूला उभा राहीला. २४ आणि तो दूत बसली आणि गलबताचा मागचा भाग लाटांच्या ताडाच्यामुळे म्हणाला, “पौला भिउ नको! तुला कैसरापुढे उभे राहिलेच तुटू लागला. ४२ तेव्हा शिपायांनी कैद्यांना मारण्याचे ठरवले, पाहिजे, तुझ्याबरोबर प्रवास करणारे सर्व लोक देवाने त्याच्या यासाठी की त्यांच्यातील कोणी पोहोत जाऊन पळू नये. ४३ दयेने तुला दिले आहेत. २५ तेव्हा गृहस्थांनो, तुम्ही सर्व धीर परंतु शताधिपतीला पौलाला वाचवायचे होते म्हणून त्याने धरा! कारण मला जसे देवाने सांगितले, अगदी तसे होणार शिपायांना तो विचार सोडून देण्यास सांगितले आणि ज्यांना असा मला विश्वास आहे. २६ परंतु आपणास एखाद्या बेटावर पोहाता येत असेल त्यांनी जहाजातून उड्या टाकून किनायाला उतरून थांबावे लागले.” २७ चौदाच्या रात्री आमचे जहाज जावे अशी आज्ञा केली. ४४ वाकीच्या लोकांनी फळ्यांच्या अट्रिया समुद्रातून चालले होते, तेव्हा खलाशांनी जहाज एखाद्या अगर जहाजाच्या तुलेल्या लाकडांच्या आधारे भूमी गाठावी भूमीजवळ पोहोचले असावे असा अंदाज केला. २८ त्यांनी असे सांगितले, अशा रीतीने जहाजातील सर्वजण सुखरुपपणे पाण्याची खोली मोजली तेव्हा ती चाळीस मीटर भरली, आणखी भूमीवर पोहोचले.

काही वेळाने त्यांनी परत एकदा समुद्राची खोली मोजली तेव्हा ती तीस मीटर भरली. २९ ओबड्योबॉड खडकाळ जागेवर आपले जहाज आदलेले अशी भीती वाटल्याने त्यांनी चार नंगर जहाजाच्या मागील बाजूने टाकले आणि दिवस उजाइल्याची प्रार्थना करीत वाट पाहू लागले. ३० खलाशांनी जहाजातून सुटका करून घेण्याचा प्रयत्न केला, त्यांनी जहाजाच्या पुढील भागातून नांगर टाकल्याचे भासवू जीवन रक्षक होड्या समुद्रात टाकल्या. ३१ परंतु पौल शताधिपतीला व इतर शिपायांना म्हणाला, “जर हे लोक जहाजात राहणार नाहीत, तर तुम्ही वाचणार नाही.” ३२ यावर शिपायांनी जीवन रक्षक होड्यांचे

२८ जेव्हा आमचे पाय सुखरुपपणे तेथील जमीनीला लागले, तेव्हा आम्हास कळले की, त्या बेटाचे नाव मिलिता असे आहे. २ तेथील रहिवाश्यानी आम्हास अतिशय ममतेने वागविले, त्यांनी एक शेकोटी पेटविली आणि आमचे स्वागत केले, कारण पाऊस पडू लागला होता व थंडीही होती. ३ पौलाने काटक्या गोळा केल्या आणि ते त्या शेकोटीट टाकू लागला, उण्णतेमुळे तेथून एक साप निघाला आणि त्याने पौलाच्या हाताला विळखा घातला. ४ ते पाहून तेथील रहिवाशी एकमेकांना म्हणू लागले, “हा मनुष्य खुनी असला पाहिजे, समुद्रातून जरी हा वाचला

असला तरी न्यायदेवताही याला जगू देत नाही.” ५ परंतु पौलाने असा नाही की, यहूदी लोकांविरुद्ध मला दोषारोप करण्याची तो प्राणी शेकोटीत झटकून टाकला आणि पौलाला काही इच्छा आहे. २० या कारणासाठी तुम्हास भेटण्याची आणि अपाय झाला नाही. ६ त्या बेटावरील लोकांस पौलाचे अंग तुमच्याशी बोलण्याची मी इच्छा दाखविली, कारण इसाएलाच्या सुजून येईल किंवा पौल एकाएकी मरून पडेल असे वाट होते, आशेच्या निषेमुळेच मी या साखळ्यांनी जखडलो गेलो आहे.” बराच वेळ वाट पाहूनही पौलाला काहीही विकार झाल्याचे २१ यहूदी पुढारी पौलाला म्हणाले, “आम्हास तुमच्याबाबत दिसेना, तेव्हा त्या लोकांचे विचार पालटले आणि पौल देवघ यहूदीयाहून कसलेही पत्र आलेले नाही, अगर तिकडून येणाऱ्या आहे असे ते म्हणू लागले. ७ तेथून जवळच पुल्ल्य नावाच्या बंधुजनांपैकी एकाही भावाने तुमच्याविषयी वाईट कळविले मनुष्याची शेती होती, पुल्ल्य हा त्या बेटाचा मुख्य अधिकारी अथवा बोललेले नाही.” २२ परंतु तुमची मते काय आहेत हे होता, त्याने आम्हा सर्वचे त्याच्या घरी स्वागत केले आणि समजून येण्याची आमची इच्छा आहे, कारण या गटाविरुद्ध तीन दिवस आमचा चांगला पाहुणचार केला. ८ पुल्ल्याचे सगळीकडे लोक बोलतात हे आम्हास माहीत आहे. २३ तेव्हा वडील तापाने व पोट खराब असल्यामुळे आजारी होते, त्यामुळे यहूदी लोकांनी एक बैठकीचा दिवस ठरवला, जेथे पौल राहत अंथरुणाला खिळून होते, पौल त्या आजारी व्यक्तीला भेटायला होता, तेथे ते मोठ्या संख्येने जमा झाले, तेव्हा पौलाने त्यांना गेला प्रार्थना करून पौलाने आपला हात त्याच्यावर ठेवला आणि समजावून सांगितले आणि देवाच्या राज्याविषयी आपली साक्ष त्या मनुष्यास बरे केले. ९ हे घडलेले पाहिल्यावर त्या बेटावरील दिली, मोशेच्या नियमशास्त्रापासून आणि संदेश्यांच्यापासून इतर आजारी लोक पौलाकडे आले आणि बरे झाले. १० फोड करून येशूविषयी त्यांची खात्री पटविण्याचा प्रयत्न केला, त्यांनी आम्हास सन्मानपूर्वक पुष्कळ वस्तू भेटीदाखल दिल्या हे तो सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत करीत होता. २४ त्याने आणि जेव्हा आम्ही परत प्रवासास निघालो तेव्हा आम्हास फोड करून सांगितलेल्या गोषीविषयी काही जणांची खात्री लागणाऱ्या अनेक गोषी पुरविल्या. ११ आम्ही तेथे हिवाळयात पटली, तर काहीनी तो बोलत असलेल्या गोषीवर विश्वास ठेवला राहिल्यावर आलेकसांद्रा शहरातील एका जहाजातून पुढील नाही. २५ पौल पुढील एक गोष बोलला, त्यावरून मतभेद प्रवासास निघालो, ते जहाज त्या बेटावर हिवाळाभ मुक्कामाला होऊन त्यांच्यापैकी काहीजण उठले आणि तेथून जाऊ लागले, होते, त्या जहाजाच्या समोरील बाजूस जुळवा भावाचे चिन्ह पौल म्हणाला, “यशया संदेश्यांच्या द्वारे पवित्र आत्मा आपल्या होते. १२ मग आम्ही सुराक्षा येथे जाऊन पोहचलो आणि तेथे वाडविलांशी जे बोलला, ते खरोखरच किती खरे आहे! यशया तीन दिवस राहिलो. १३ तेथून शिडे उभासून आम्ही निघालो म्हणाला होता.” २६ या लोकांकडे तुम्ही जा आणि त्यांना सांगा: आणि रेगियोन नगराला गेलो, तेथे एक दिवस मुक्काम केला, तुम्ही ऐकाल तर खरेपण तुम्हास समजाणार नाही, तुम्ही पहाल नंतर दक्षिणेकडील वारा सुटल्यावर दुसऱ्या दिवशी पुत्युलास तुम्हास दिसेल पण तुम्ही काय पाहत ते तुम्हास कळणार नाही. गेलो. १४ त्या शहरात आम्हास काही बंधुजन भेटले, त्यांच्या २७ कारण या लोकांचे अंतःकरण जड झाले आहेत त्याच्या सांगण्यावरून आम्ही तेथे सात दिवस राहिलो, मग आम्ही रोम कानांनी त्यांना ऐकू येत नाही आणि त्यांनी आपले डोळे बंद येथे जाऊन पोहचलो. १५ तेथील बंधुनी आमच्याबद्लची वार्ता केले आहेत नाही तर त्यांनी आपल्या ढोळ्यांनी पाहिले असते ऐकली होती, ते आमच्या भेटीसाठी अपियाच्या बाजारपेठेपर्यंत आणि आपल्या कानांनी ऐकले असते आणि माझ्याकडे वळले आणि तीन धर्मशाळेपर्यंत आले, पौलाची त्यांची भेट झाल्यावर असते आणि मी त्यांना बरे केले असते. २८ म्हणून देवाचे हे त्याने देवाचे उपकार मानले व त्यास धीर आला. १६ आम्ही रोम तारण पराराष्ट्रीयांकडे लोकांकडे पाठविण्यात आले आहे, हे तुम्हा येथे पोहोचल्यावर पौलाला एकटे राहायला परवानगी मिळाली, यहूदी लोकांस कळावे, ते ऐकतील. २९ तो असे बोलल्यावर परंतु त्याच्यावर देखरेख करण्यासाठी एक शिपाई ठेवण्यात यहूदी आपल्यामध्ये फार विवाद करीत निघाले. ३० पूर्ण दोन आला. १७ तीन दिवसानंतर पौलाने सर्व यहूदी पुढाऱ्यांना वर्षे तो त्याच्या भाड्याच्या घरात राहिला, जे त्यास भेटायला एकत्र बोलावले, जेव्हा सर्वजण जमा झाले तेव्हा पौल त्यांना येत, त्यांचे तो स्वागत करी. ३१ त्याने देवाच्या राज्याविषयी म्हणाला, “बंधूनो, आपल्या बांधवांविरुद्ध मी काहीही केलेले प्रचार केला, त्याने प्रभू येशूविषयी शिक्षण दिले, तो हे काम नाही, तरी मला यरुशलेम येथे पकडून रोमी लोकांच्या हाती कैदी फार धैयनि करीत असे आणि कोणीही त्यास बोलण्यात अडवू म्हणून देण्यात आले. १८ आणि जेव्हा त्यांनी माझी चौकशी शकले नाही.

केली, तेव्हा त्यांची मला सोडून देण्याची इच्छा होती, कारण

मरणदंडाला योग्य असा कोणताही गुन्हा मी केला नक्हता. १९

परंतु यहूदी लोकांनी जेव्हा माझ्या सुटकेला हरकत घेतली,

तेव्हा कैसराकडे न्याय मागाणे मला भाग पडले, याचा अर्थ

रोम.

सर्वकाळचे सामर्थ्य व देवपण या त्याच्या अदृश्य गोष्टी समजत
असल्याने स्पष्ट दिसतात, म्हणून त्यांना काही सबव नाही.

१ प्रेषित होण्यास बोलावलेला, येशू ख्रिस्ताचा दास, देवाच्या सुवार्तेसाठी वेगळा केलेला, पौल ह्याजकडून; २ देवाने त्याचे देव म्हणून गौरव केले नाही किंवा उपकार मानले नाहीत. सुवार्तेविषयी आपल्या संदेश्यांद्वारे पवित्र शास्त्रलेखात पण ते स्वतःच्या कल्पनांत विचारहीन झाले आणि त्यांचे निर्बुद्ध अगोदरच अभिवचन दिले होते; ३ ती सुवार्ता त्याचा पुत्र येशू मन अंथकारमय झाले. २२ स्वतःला ज्ञानी म्हणता म्हणता ते मूर्ख आपला प्रभू ह्याच्याविषयी आहे, जो देहासंबंधाने दाविदाच्या बनले. २३ आणि अविनाशी देवाच्या गौरवाएवजी त्यांनी नाशवंत वंशात जमास आला. ४ व पवित्रतेच्या आत्माच्या दृष्टी प्रमाणे मनुष्य, तसेच पक्षी आणि चतुष्पाद पशु व सरपटणारे प्राणी मरण पावलेल्यातून पुन्हा उठण्याने तो सामर्थ्याने देवाचा पुत्र ह्यांच्या स्वरूपाची प्रतिमा केली. २४ म्हणून त्यांना आपल्या ठरवला गेला; तो येशू ख्रिस्त आपला प्रभू आहे. ५ त्याच्याद्वारे शरीराचा त्यांचा त्यांच्यातच दुरूपयोग करण्यास देवानेदेखील आम्हास कृपा व प्रेषितपण ही मिळाली आहेत, ह्यासाठी की त्यांना त्यांच्या अंतःकरणातील वासनांद्वारे अमंगलपणाच्या सर्व राट्रांत त्याच्या नावकरता विश्वासाचे आज्ञापालन केले स्वाधीन केले. २५ त्यांनी देवाच्या सत्याच्या ऐवजी असत्य जावे. ६ त्यांपैकी तुम्हीही येशू ख्रिस्ताचे होण्यास बोलावलेले घेतले आणि निर्माणकर्त्याच्या जागी निर्मितीची उपासना व आहात. ७ रोममधील तुम्हा सर्वांस, देवाच्या प्रियांस, पवित्रजन सेवा केली. तो निर्माणकर्ता तर युगानुयुग धन्यवादित देव होण्यास बोलावलेल्यांस देव आपला पिता व आपला प्रभू येशू आहे. आमेन. (aiōn g165) २६ या कारणामुळे देवाने त्यांना ख्रिस्त ह्यांजकडून तुम्हास कृपा व शांती मिळत राहो. ८ मी दुर्वासनांच्या स्वाधीन केले; कारण त्यांच्या स्त्रियांनीही आपला तुमच्यातत्वा सर्वांसाठी प्रथम येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे माझ्या देवाचे नैसर्गिक उपभोग सोडून अनैसर्गिक प्रकार स्वीकारते; २७ उपकार मानतो कारण तुमचा विश्वास जगजाहीर होत आहे. ९ आणि तसेच पुरुषांनीही स्त्रियांचा नैसर्गिक उपभोग सोडून ते मी ज्याच्या पुत्राच्या सुवार्तेत माझ्या आत्माने ज्याची सेवा आपल्या वासनांत एकमेकांविषयी कामसंतप्त होऊन पुरुषांनी करीत आहे, तो देव माझा साक्षी आहे की, मी निरंतर माझ्या पुरुषांशी अयोग्य कर्म केले आणि त्यांनी आपल्या संभ्रमाचे प्रार्थनेत तुमची आठवण करतो; १० आणि अशी विनवणी योग्य प्रतिफल आपल्याठायी भोगले. २८ आणि त्यांना देवाला करतो की, आता शेवटी शक्यतो देवाच्या इच्छेने तुमच्याकडे स्मरणात ठेवणेही न आवडल्यामुळे देवाने त्यांना अनुचित गोष्टी माझे येणे क्वाहे म्हणून माझा मार्ग मोकळा क्वाहा. ११ कारण करीत राहण्यास विपरीत मानाच्या स्वाधीन केले. २९ ते सर्व तुम्ही स्थिर व्हावे म्हणून तुम्हास काही आत्मिक कृपादान प्रकाराच्या अनीतीने, दुष्टेने, लोभाने आणि कुवृत्तीने भरलेले दयावे ह्यासाठी मी तुम्हास भेटण्यास उत्कंठित आहे; १२ असून मत्सर, खून, कलह, कपट, दुष्ट भाव, ह्यांनी पूर्ण भरलेले; म्हणजे आपल्या एकमेकांना तुमच्या व माझ्या, विश्वासाने, कानगोषी करणारे, ३० मिंदक, देवद्रेष्टे, टवाळखोर, गर्विण्ठ, प्रौढी मला तुमच्याबरोबर उत्तेजन मिळावे. १३ बंधूनो, मला जसे इतर मिरवणारे, वाईट गोष्टी शोधून काढणारे, आई-वडीलांचा अवमान परराष्ट्रीयात फल मिळाले, तसेच तुमच्यात काही फल मिळावे करणारे, ३१ निर्बुद्ध, वचनभंग करणारे, दयाहीन व निर्दय झाले. म्हणून, मी तुमच्याकडे यावे असे पुक्कलाडा योजले होते, पण ३२ आणि या गोष्टी करणारे मरणाच्या शिक्षेस पात्र आहेत हा आतापर्यंत अडथळे आले, ह्याविषयी तुम्ही अज्ञानी असावे अशी देवाचा न्याय त्यांना कळत असून ते त्या करतात एवढेच केवळ माझी इच्छा नाही. १४ मी ग्रीक व बर्बर, ज्ञानी व अज्ञानी, ह्यांचा नाही, पण अशा गोष्टी करणाच्यांना ते संमतीही देतात. देणेकरी आहे. १५ म्हणून मी माझ्याकडून रोममधील तुम्हासही सुवार्ता सांगण्यास उत्सुक आहे. १६ कारण मला सुवार्तेची लाज वाटत नाही कारण विश्वास ठेवणाऱ्या प्रव्येकाला तारणासाठी, ती देवाचे सामर्थ्य आहे; प्रथम यहूदाला आणि ग्रीकालाही. १७ कारण तिच्या द्वारे देवाचे नीतिमत्त्व विश्वासाने विश्वासासाठी प्रकट होते कारण असा शास्त्रलेख आहे की, “नीतिमान विश्वासाने जगेल.” १८ वास्तविक जी माणसे अभक्ती, सत्य दाबतात अशा लोकांच्या अनीतीवर देवाचा क्रोध स्वर्गातून प्रकट होतो. १९ कारण देवाविषयी प्राप्त होणारे ज्ञान त्यांच्यात दिसून येते; कारण देवाने स्वतः त्यांना ते प्रकट केले आहे. २० कारण जगाच्या उत्पत्तीपासून करण्यात आलेल्या गोष्टीवरून त्याचे

२ तेहा दुसऱ्याला दोष लावणाऱ्या अरे बंधू, तू कोणीही असलास तरी तुला सबव नाही; कारण तू ज्या गोष्टीत दुसऱ्याला दोष लावतोस त्यामध्ये तू स्वतःला दोषी ठरवतोस; कारण दोष लावणारा तूही त्याच गोष्टी करतोस. २ पण आपल्याला माहीत आहे की, अशा गोष्टी करणाच्यांविरुद्ध, देवाचा सत्यानुसार न्यायनिवाडा आहे. ३ तर अशा गोष्टी करणाच्यांना दोष लावणाऱ्या आणि आपण स्वतः त्याच गोष्टी करणाच्या, अरे बंधू, तू स्वतः देवाच्या न्यायनिवाड्यातून सुटील असे मानतोस काय? ४ किंवा देवाची दया तुला पश्चात्तापाकडे घेऊन जात आहे हे न ओळखून तू त्याच्या ममतेचे,

क्षमाशीलतेचे आणि सहनशीलतेचे धन तुच्छ मानतोस काय? ५ शास्त्रलेखात लिहिल्याप्रमाणे देवाच्या नावाची परराष्ट्रीयात पण तू आपल्या हव्यादीपणारे व आपल्या पश्चात्तपर्हीन मनाने तुझ्यामुळे निंदा होत आहे. २५ कारण जर तू नियमशास्त्राचे आपल्या स्वतःसाठी देवाच्या क्रोधाच्या व यथोचित न्यायाच्या आचरण केलेस तर सुंता खरोखर उपयोगी आहें, पण जर प्रकटीकरणाच्या दिवसासाठी क्रोध साठवून ठेवत आहेस. ६ तो तू नियमशास्त्राचे उल्लंघन करतोस तर तुझी सुंता झालेली प्रत्येकाला ज्याच्या त्याच्या कृत्याप्रमाणे प्रतिफल देईल. ७ असूनही ती न झाल्यासारखीच आहे. २६ म्हणून कोणी मनुष्य म्हणजे जे थीराने सत्कर्मे करीत राहून गौरव, सन्मान व अक्षयता जर सुंता न झालेला असूनही, नियमशास्त्राचे नियम पाळील तर ही मिळवू पाहतात त्यांना तो सार्वकालिक जीवन देईलच; त्याची सुंता न होणे हे सुंता असे गणण्यात येणार नाही काय? (aiónios g166) ८ परंतु जे तट पाडणारे सत्याला न मानता २७ आणि देहाने सुंता न झालेला कोणी जर नियमशास्त्राचे अनीतीला मानतात त्यांना भयानक क्रीध व भयानक कोप. पालन करीत असेल, तर ज्या तुला शास्त्रलेख व सुंताविधी ९ संकट व क्लेश हे येतील. म्हणजे दुष्कृत्य करणारा मनुष्य मिळाले असूनही तू नियमशास्त्राचे उल्लंघन करतोस त्या तुझा प्रथम यूदी आणि मग हेलेणी अशा प्रत्येकाच्या जीवावर ती तो न्याय करणार नाही काय? २८ कारण बाहेरून यूदी आहे तो येतील. १० पण प्रत्येक चांगले करणाच्या प्रथम यूद्याला आणि यूदी नाही किंवा बाहेरून देहात सुंता आहे ती खरोखर सुंता मग ग्रीकास गौरव, शांती व सन्मान ही मिळतील. ११ कारण नाही. २९ कारण जो अंतरी यूदी आहे तो यूदी होय आणि जी देवाजवळ पक्षपात नाही. १२ कारण, नियमशास्त्राशिवाय आध्यात्मिक अनुसरून आहे, शास्त्रलेखाला अनुसरून नाही, असलेल्या जितक्यांनी पाप केले असेल ते नियमशास्त्राशिवाय अशी जी अंतःकरणाची सुंता आहे ती सुंता होय आणि त्याची नाश पावतील आणि नियमशास्त्राखाली असलेल्या जितक्यांनी प्रशंसा मनुष्याकडून नाही परंतु देवाकडून होईल.

पाप केले असेल त्यांना नियमशास्त्रानुसार न्याय होईल. १३ कारण नियमशास्त्राचे श्रवण करणारे देवापुढे नीतिमान आहेत असे नाही, पण नियमशास्त्राचे आचरण करणारे नीतिमान ठरतील. १४ कारण ज्यांना नियमशास्त्र नाही असे परराष्ट्रीय जेव्हा स्वभावतः नियमशास्त्रातील गोष्टी करतात तेव्हा त्यांना नियमशास्त्र नाही तरी ते स्वतः स्वतःसाठी नियमशास्त्र होतात. १५ आणि एकमेकातील त्यांचे विचार जेव्हा एकमेकावर आरोप करतात किंवा एकमेकांचे समर्थन करतात आणि त्यांचे विवेकही त्यांच्या जोडीला साक्ष देतात तेव्हा ते त्यांच्या हृदयावर लिहिलेल्या नियमशास्त्राचा परिणाम दाखवितात. १६ देव, माझ्या सुवार्तेप्रमाणे जेव्हा मनुष्यांच्या गुप्त गोष्टींचा ख्रिस्त येशूकडून न्याय करील त्यादिवशी हे दिसून येईल. १७ आता जर तू स्वतःला यूदी म्हणतोस, नियमशास्त्राचा आधार घेतोस आणि देवाचा अभिमान मिरवतोस; १८ तू त्याची इच्छा जाणतोस आणि चांगल्या गोष्टी पसंत करतोस, कारण तुला नियमशास्त्रातून शिक्षण मिळाले आहे; १९ आणि तुझी खातरी आहे की तूच अंथळ्यांचा वाटाड्या आहेस जे अंथारात आहेत त्यांचा प्रकाश, २० अल्पबुद्धी लोकांचे शिक्षक आणि लहान बाळांचा गुरु आहेस; कारण तुझ्याजवळ नियमशास्त्रात ज्ञानाचे व सत्याचे स्वरूप आहे; २१ तर मग जो तू दुसऱ्याला शिकवतोस तो तू स्वतःला शिकवीत नाहीस काय? चोरी करू नये, असे जो तू घोषणा करतोस तो तू चोरी करतो काय? २२ व्यभिचार करू नये, असे जो तू सांगतोस तो तू व्यभिचार करतोस काय? जो तू मूर्तीचा विटाळ मानतोस तो तू देवळे लुटतोस काय? २३ जो तू नियमशास्त्राचा अभिमान मिरवतोस तो तू नियमशास्त्राचे उल्लंघन करून देवाचा अपमान करतोस काय? २४ कारण

३ मग यूदी असण्यात फायदा तो काय? किंवा सुंताविधीकडून काय लाभ? २ सर्वबाबतीत पुष्कळच आहे. प्रथम हे की, त्यांच्यावर देवाची वचने सोपवली होती. ३ पण काहींनी विश्वास ठेवला नाही म्हणून काय झाले? त्यांचा अविश्वास देवाचा विश्वासूपणा व्यर्थ करील काय? ४ कधीच नाही! देव खरा व प्रत्येक मनुष्य खोटा ठरो. पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘तुझ्या बोलण्यात तू नीतिमान ठरावेस, आणि तुझा न्याय होत असता विजयी क्वावेस.’ ५ पण आमची अनीती जर देवाचे न्यायीपण स्थापित करते तर आम्ही काय म्हणावेच? जो देव आमच्यावर आपला क्रोध आणतो तो अन्यायी आहे काय? (मी मानवी व्यवहारप्रमाणे बोलत आहे.) ६ कधीच नाही! असे झाले तर, देव जगाचा न्याय कसा करील? ७ कारण जर माझ्या लबाडीने देवाचा खरेपणा अधिक प्रकट होऊन त्याच्या गौरवास कारण झाले, तर माझाही पापी म्हणून न्याय का क्वावा? ८ आणि आपण चांगले घडावे म्हणून वाईट करू या असे का म्हणून नये? आम्ही असे सांगत असतो अशी आमची निंदा कित्येक लोक करत आहे, अशा लोकांची त्यांना यथान्याय शिक्षा आहे. ९ मग काय? आपण यूदी अधिक चांगले आहेत काय? मुळीच नाही, कारण सगळे यूदी व ग्रीक पापाखाली आहेत, असा आधीच आम्ही त्यांच्यावर आरोप केला आहे. १० पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘नीतिमान कोणी नाही, एकही नाही. ११ ज्याला समजते असा कोणी नाही, जो झाटून देवाचा शोध करतो असा कोणी नाही, १२ ते सगळे बहकले आहेत, ते सगळे निरुपयोगी झाले आहेत; सत्कर्म करणारा कोणी नाही, एकही नाही. १३ त्यांचा घसा एक

उघडलेले थडगे आहे. ते आपल्या जीभांनी कपट योजतात, जो धर्माचरण न करणाऱ्यास नीतिमान ठरवतो त्याच्यावर त्यांच्या ओढांखाली सर्पचे विष असते. १४ त्यांचे तोंड शापाने व विश्वास ठेवतो, त्याचा विश्वास त्याच्या बाजूकडे नीतिमत्त्व कढूपणाने भरले आहे; १५ त्यांचे पाय रक्त पादण्यास उतावळे म्हणून गणला जातो, ६ देव ज्याच्या बाजूकडे कर्मांशिवाय आहेत. १६ विघ्वंस व विपत्ती त्यांच्या मार्गात आहेत. १७ नीतिमत्त्व गणतो अशा मनुष्याचा आशीर्वाद दावीद देखील शांतीचा मार्ग त्यांनी ओळखला नाही. १८ त्यांच्या डोळ्यांपुढे वर्णन करतो; तो असे म्हणतो की, ७ ‘ज्यांच्या अपराधांची देवाचे भय नाही.’ १९ आता आपण हे जाणतो की नियमशास्त्राची क्षमा झाली आहे, ज्यांची पापे झाकली गेली आहेत ते भन्य जे काही सांगते ते नियमशास्त्राधीन असलेल्यांस सांगते म्हणजे होत. ८ ज्याच्या हिंसोबी परमेश्वर पाप गणीत नाही तो मनुष्य प्रत्येक तोंड बंद केले जावे आणि सर्व जग देवासमोर अपराधी धन्य होय.’ ९ मग हा आशीर्वाद सुंता झालेल्यांकरता आहे की, म्हणून यावे. २० कारण देवाच्या दृष्टीपुढे नियमशास्त्राच्या सुंता न झालेल्यांकरताही आहे? कारण आपण असे मानतो कृतींकडून कोणीही मनुष्य नीतिमान ठरणार नाही, कारण की, विश्वास हा अब्राहामाकडे नीतिमत्त्व असा गणणयात आला नियमशास्त्राकडून पापाचे ज्ञान होते. २१ पण नियमशास्त्राकडून होता. २० मग तो कसा गणला गेला? त्याची सुंता झाल्यानंतर व सदेष्यांकडून साक्ष दिली गेल्याप्रमाणे, नियमशास्त्राशिवाय किंवा सुंता होण्याअगोदर? सुंता झाल्यानंतर नाही, पण सुंता देवाचे नीतिमत्त्व, आता, प्रकट झाले आहे. २२ पण हे देवाचे होण्याअगोदर. ११ आणि, तो सुंता न झालेला होता तेव्हा नीतिमत्त्व येशु ख्रिस्तावरील विश्वासाद्वारे, विश्वास ठेवणाऱ्या विश्वासाने त्यास मिळालेल्या नीतिमत्त्वाचा शिकका म्हणून सर्वांसाठी आहे कारण तेथे कसलाही फरक नाही. २३ कारण त्यास सुंता ही खून मिळाली. म्हणजे जे कोणी विश्वास ठेवतात, सर्वांनी पाप केले आहे आणि ते देवाच्या गौरवाला अंतरले ते सुंता न झालेले असले तरी त्याने त्या सर्वांचा पिता व्हावे; आहेत; २४ देवाच्या कृपेने ख्रिस्त येशूने खंडणी भरून प्राप्त म्हणजे त्यांच्याही बाजूकडे नीतिमत्त्व गणले जावे. २५ आणि जे केलेल्या मुक्तीच्या द्वारे ते विनामुल्य नीतिमान ठरतात. २५ सुंता झालेले आहेत ते केवळ सुंता झालेले आहेत एवढ्यावरून त्याच्या रक्ताकडून विश्वासाद्वारे प्रायश्चित्त होण्यास देवाने त्यास नाही, पण आपला पिता अब्राहाम हा सुंता न झालेला होता पुढे ठेवले, कारण देवाच्या मागे झालेल्या पापांच्या क्षेमेमुळे तेव्हा त्याच्यात असलेल्या त्याच्या विश्वासास अनुसरून जे सहनशीलपणात आणि त्याने आपले नीतिमत्त्व प्रकट करावे; चालातात त्यांचाही त्याने पिता व्हावे. १३ कारण तू जगाचा २६ त्याने या आताच्या काळात आपले नीतिमत्त्व प्रकट करावे, वारीस होशील, हे वचन अब्राहामाला किंवा त्याच्या संतानाला म्हणजे त्याने नीतिमान असावे आणि जो येशूवर विश्वास ठेवतो नम्हरते, पण विश्वासाच्या नीतिमत्त्वाच्या त्यास नीतिमान ठरविणारा व्हावे. २७ मग आपला अभिमान द्वारे होते. १४ कारण नियमशास्त्रामुळे जे आहेत ते वारीस झाले कुठे आहे? तो बाहेर ठेवला गेला. कोणत्या नियमामुळे? तर विश्वास निरर्थक आणि वचन निरुपयोगी केले गेले. १५ कर्मांच्या काय? नाही, पण विश्वासाच्या नियमामुळे. २८ म्हणून, कारण नियमशास्त्र क्रोधाला कारण होते. पण जेथे नियमशास्त्र नियमशास्त्राच्या कर्मांचावून मनुष्य विश्वासाने नीतिमान ठरतो नाही तेथे उल्लंघन नाही. १६ आणि म्हणून हे वचन विश्वासाद्वारे हे आपण पाहतो. २९ किंवा देव केवळ यूद्धांचा देव आहे म्हणजे कृपेने दिलेले आहे; ते ह्यासाठी की, नियमशास्त्रामुळे काय? परसारीयाचा नाही काय? हो, परसारीयांचा ही आहे. जे आहेत त्यांनाच ते असावे असे नाही. पण अब्राहामाच्या ३० जर सुंता झालेल्यांस विश्वासाने आणि सुंता न झालेल्यांस विश्वासामुळे जे आहेत त्यांनाही, म्हणजे सर्व संतानाला ते विश्वासाद्वारे जो नीतिमान ठरवील तो तोच एक देव आहे. ३१ तर खात्रीने असावे. तो आपल्या सर्वांचा पिता आहे. १७ कारण मग आपण विश्वासाद्वारे नियमशास्त्र व्यर्थ करतो काय? तसेच न पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘मी तुला अनेक राष्ट्रांचा होवो. उलट आपण नियमशास्त्र प्रस्थापित करतो.

४ तर मग आपला पूर्वज अब्राहाम ह्याला दैहिक दृष्ट्या काय मिळाले असे आपण म्हणावे? २ कारण अब्राहाम कर्मांनी नीतिमान ठरला असता तर त्यास अभिमान मिरवण्यास कारण होते; पण देवापुढे नाही. ३ कारण शास्त्रलेख काय म्हणतो? अब्राहामाने देवावर विश्वास ठेवला आणि ते त्याच्या बाजूकडे नीतिमत्त्व म्हणून गणले गेले. ४ आता जो कोणी काम करतो त्याचे वेतन कृपा म्हणून गणले जात नाही, पण देणे म्हणून गणले जाते. ५ पण जो काही करीत नाही, पण

पिता केले आहे.’ ज्याच्यावर त्याने विश्वास ठेवला, जो मरण पावलेल्यांना जिवंत करतो आणि अस्तित्वात नसलेल्यांना ते असल्याप्रमाणे बोलावतो त्या देवाच्या दृष्टीपुढे तो असा आहे. १८ ‘तसेच संतान होईल’ या वचनाप्रमाणे त्याने अनेक राष्ट्रांचा पिता व्हावे अशी आशा नसता, त्याने आशेने विश्वास ठेवला. १९ आणि विश्वासात दुर्बळ नसल्यामुळे, तो सुमारे शंभर वर्षांचा असता त्याने आपल्या निर्जीव शरीराकडे व सारेच्या उदराच्या वांझपणाकडे लक्ष दिले नाही. २० त्याने देवाच्या वचनाविषयी अविश्वासाने संशय थरला नाही; तो विश्वासात स्थिर असल्यामुळे देवाला गौरव देत होता. २१ आणि त्याची पूर्ण खात्री झाली की,

देव आपले अभिवचन पूर्ण करण्यासही तो समर्थ आहे. २२ त्याहून अधिक हे आहे की, देवाची कृपा व येशू ख्रिस्त या आणि म्हणून ते त्याच्या बाजूकडे नीतिमत्त्व म्हणून गणले गेले. एका मनुष्याच्या कृपेची देणगी पुष्कळांसाठी विपुल झाली. १६ २३ आता ते त्याच्या हिशेबी गणले गेले, हे केवळ त्याच्यावरता आणि पाप करणाऱ्या एकामुळे जसा परिणाम झाला, तशी लिहिले गेले नाही. २४ पण आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याला ज्याने देणगीची गोष्ट नाही; कारण एका अपराधामुळे दंडाजेसाठी न्याय मरण पावलेल्यातून उठवले त्याच्यावर आपण विश्वास ठेवला आला, पण अनेक अपराधामुळे निर्दोषीकरणासाठी कृपादान तर तो ते आपल्याही हिशेबी गणले ज्याणर आहे. २५ तो प्रभू आले. १७ कारण मरणाने, एका अपराधामुळे, एकाच्या द्वारे येशू आपल्या अपराधांसाठी धूरन देण्यात आला व आपण राज्य केले, तर त्याहून अधिक हे आहे की, जे कृपेची व नीतिमान ठरावे म्हणून तो जिवंत करण्यात आला आहे.

५ आता आपण विश्वासाने नीतिमान ठरवले गेलो आहोत

म्हणून आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे देवाबरोबर शांती आहे. २ आपण उभे आहोत त्या कृपेतही त्याच्याद्वारे विश्वासाने आपल्याला प्रवेश मिळाला आहे व आपण देवाच्या गौरवाच्या आशेत अभिमान मिरवतो. ३ आणि इतकेच नाही तर आपण संकटांतही अभिमान मिरवतो; कारण आपण जाणतो की संकट धीर उत्पन्न करते, ४ आणि धीर प्रचीती व प्रचीती आशा उत्पन्न करते. ५ आणि आशा लज्जित करीत नाही; कारण आपल्या अंतःकरणात आपल्याला दिलेल्या पवित्र आत्म्याच्याद्वारे देवाची प्रीती ओतली जात आहे. ६ कारण आपण दुर्बळ असतानाच ख्रिस्त यथाकाळी अभक्तांसाठी मरण पावला. ७ कारण एखाद्या नीतिमान मनुष्यासाठी क्वचित कोणी मनुष्य मरेल कारण एखाद्या चांगल्या मनुष्यासाठी कदाचीत कोणी मरण्याचेही धाडस करील, ८ पण आपण पापी असताना ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला, ह्यात देव पापाला मरण पावलो आहोत ते त्यामध्ये ह्यापुढे कसे राहणार? त्याची आपल्यावरील प्रीती प्रस्थापित करतो. ९ मग आता ३ किंवा आपण जितक्यांनी ख्रिस्त येशूमध्ये बापितस्मा घेतला, आपण त्याच्या रक्ताने नीतिमान ठरवले गेलो आहोत, तर त्याहून त्या आपण त्याच्या मरणात बापितस्मा घेतला हे तुम्ही जाणत अधिक हे आहे की त्याच्याद्वारे आपण देवाच्या क्रोधाधासून नाही काय? १० म्हणून आपण त्याच्या मरणातील बापितस्माने तारले जाऊ. १० कारण आपण वैरी होतो, तेक्का जर आपला त्याच्याबरोबर पुरले गेलो, ते ह्यासाठी की जसा ख्रिस्त पित्याच्या देवाबरोबर, त्याच्या पुत्राच्या मरणाने समेट केला गेला, तर गौरवामुळे मरण पावलेल्यांमधून उठवला गेला तसेच आपणही त्याहून अधिक हे आहे की, आपला समेट केला गेल्यामुळे जीवनाच्या नवेपणात चालले पाहिजे. ११ कारण जर त्याच्या त्याच्या जीवनाने आपण निश्चित तारले जाऊ. ११ इतकेच मरणाच्या रूपात आपण त्याच्याशी जोडलेले आहोत तर त्याच्या नाही, पण आता ज्याच्या द्वारे आपण समेट स्वीकारला आहे पुन्हा उठण्याच्या रूपात आपण त्याच्याशी जोडलेले होऊ. ६ तो आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे आपण देवाच्या ठायी आपण जाणतो की आपल्यामधील जुना मनुष्य त्याच्याबरोबर अभिमान मिरवतो. १२ म्हणून एका मनुष्याद्वारे जगात पाप वधस्तंभावर खिळला गेला आहे, म्हणजे पापाचे शरीर नष्ट आले व पापाद्वारे मरण आले आणि सर्वांनी पाप केल्यामुळे सर्व होऊन आपण पुढे पापाचे दास्य करू नये. ७ कारण जो मरण मनुष्यांवर मरण आले. १३ करण नियमशास्त्रापुर्वी जगात पाप पावला आहे तो पापापासून मुक्त होऊन न्यायी ठरवलेला आहे. होते, पण नियमशास्त्र नसतेवेळी पाप हिशेबात येत नाही. १४ ८ पण आपण जर ख्रिस्ताबरोबर मरण पावलो असलो, तर तरी मरणाने आदामापासून मोशेपर्यंत राज्य केले; आदामाच्या आपण त्याच्याबरोबर जिवंतही राहू असा आपण विश्वास ठेवतो. उल्लंघनाच्या रूपाप्रमाणे ज्यांनी पाप केले नव्हते त्याच्यावरही ९ कारण आपण हे जाणतो की, मरण पावलेल्यांमधून उठलेला राज्य केले आणि तो तर जो पुढे येणार होता त्याचा नमुना ख्रिस्त पुन्हा मरणार नाही. त्याच्यावर मरणाची सत्ता अजिबात होता. १५ पण अपराधाची गोष्ट आहे तशी कृपादानाची नाही; राहिली नाही. १० कारण तो मरण पावला तो पापासाठी एकदाच कारण एकाच्या अपराधामुळे जर पुष्कळ मरण पावले, तर मरण पावला, पण जिवंत आहे तो देवासाठी जिवंत आहे. ११

नीतिमत्त्वाच्या देणगीची विपुलता स्वीकारतात, ते त्या एकाच्या, म्हणजे येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे जीवनात राज्य करतील. १८ म्हणून जसे एकाच अपराधामुळे सर्व मनुष्यांना दंडाज्ञा ठरविण्यास कारण झाले, तसे एकाच निर्दोषीकरणामुळे सर्व मनुष्यांना जीवनासाठी नीतिमान ठरविण्यास कारण झाले. १९ कारण जसे एकाच्या आज्ञाभांगामुळे अनेक जण पापी ठरवले गेले, तसे एकाच्या आज्ञापालनामुळे अनेक जण नीतिमान ठरवले जातील. २० शिवाय, अपराध वाढावा म्हणून नियमशास्त्र आत आले. पण जेथे पाप वाढले तेथे कृपा अधिक विपुल झाली. २१ म्हणजे, जसे पापाने मरणाच्या योगे राज्य चालविले तसे कृपेने नीतिमत्त्वाच्या योगे प्राप्त होणाऱ्या सार्वकालिक जीवनासाठी आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे राज्य चालवावे. (aiōnios ९१६)

६ तर आता आपण काय म्हणावे? कृपा अधिक क्वाही म्हणून आपण पापात रहावे काय? २ कधीच नाही! आपण जे आपण पापात रहावे काय? २ कधीच नाही! आपण जे आपण जितक्यांनी ख्रिस्त येशूमध्ये बापितस्मा घेतला, आपण त्याच्या रक्ताने नीतिमान ठरवले गेलो आहोत, तर त्याहून त्या आपण त्याच्या मरणात बापितस्मा घेतला हे तुम्ही जाणत अधिक हे आहे की त्याच्याद्वारे आपण देवाच्या क्रोधाधासून नाही काय? ४ म्हणून आपण त्याच्या मरणातील बापितस्माने तारले जाऊ. १० कारण आपण वैरी होतो, तेक्का जर आपला त्याच्याबरोबर पुरले गेलो, ते ह्यासाठी की जसा ख्रिस्त पित्याच्या देवाबरोबर, त्याच्या पुत्राच्या मरणाने समेट केला गेला, तर गौरवामुळे मरण पावलेल्यांमधून उठवला गेला तसेच आपणही त्याहून अधिक हे आहे की, आपला समेट केला गेल्यामुळे जीवनाच्या नवेपणात चालले पाहिजे. ४ कारण जर त्याच्या त्याच्या जीवनाने आपण निश्चित तारले जाऊ. ११ इतकेच मरणाच्या रूपात आपण त्याच्याशी जोडलेले आहोत तर त्याच्या नाही, पण आता ज्याच्या द्वारे आपण समेट स्वीकारला आहे पुन्हा उठण्याच्या रूपात आपण त्याच्याशी जोडलेले होऊ. ६ तो आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे आपण देवाच्या ठायी आपण जाणतो की आपल्यामधील जुना मनुष्य त्याच्याबरोबर अभिमान मिरवतो. १२ म्हणून एका मनुष्याद्वारे जगात पाप वधस्तंभावर खिळला गेला आहे, म्हणजे पापाचे शरीर नष्ट आले व पापाद्वारे मरण आले आणि सर्वांनी पाप केल्यामुळे सर्व होऊन आपण पुढे पापाचे दास्य करू नये. ७ कारण जो मरण मनुष्यांवर मरण आले. १३ करण नियमशास्त्रापुर्वी जगात पाप पावला आहे तो पापापासून मुक्त होऊन न्यायी ठरवलेला आहे. होते, पण नियमशास्त्र नसतेवेळी पाप हिशेबात येत नाही. १४ ८ पण आपण जर ख्रिस्ताबरोबर मरण पावलो असलो, तर तरी मरणाने आदामापासून मोशेपर्यंत राज्य केले; आदामाच्या आपण त्याच्याबरोबर जिवंतही राहू असा आपण विश्वास ठेवतो. उल्लंघनाच्या रूपाप्रमाणे ज्यांनी पाप केले नव्हते त्याच्यावरही ९ कारण आपण हे जाणतो की, मरण पावलेल्यांमधून उठलेला राज्य केले आणि तो तर जो पुढे येणार होता त्याचा नमुना ख्रिस्त पुन्हा मरणार नाही. त्याच्यावर मरणाची सत्ता अजिबात होता. १५ पण अपराधाची गोष्ट आहे तशी कृपादानाची नाही; राहिली नाही. १० कारण तो मरण पावला तो पापासाठी एकदाच

तसेच आपण खिस्त येशूमध्ये खरोखर पापाला मरण पावलेले ती त्या नियमातून मुक्त होते. मग ती दुसऱ्या पुरुषाची झाली पण देवाला जिवंत आहोत असे तुम्ही स्वतःला माना. १२ तरी ती व्यभिचारिणी होत नाही. ४ आणि म्हणून, माझ्या म्हणून तुम्ही आपल्या मरणाधीन शरीरात त्याच्या वासनांच्या बंधूनो, तुम्हीपण खिस्ताच्या शरीराद्वारे नियमशास्त्राला मरण अधीन होण्यास पापाला राज्य चालवू देऊ नका. १३ आणि पावलेले झाला आहात; म्हणजे तुम्ही दुसऱ्याचे, जो मरण तुम्ही आले अवयव अनीतीची साधने म्हणून पापाला समर्पण पावलेल्यातून उठवला गेला त्याचे क्वावे; म्हणजे आपण देवाला करू नका. पण तुम्ही आपल्या स्वतःला मरण पावलेल्यातून फळ यावे. ५ कारण आपण देहाधीन असताना नियमशास्त्रामुळे जिवंत झालेले असे देवाला समर्पण करा आणि आपले स्वतःचे उद्भवलेल्या आपल्या पापांच्या भावना आपल्या अवयवात, अवयव नीतिमत्त्वाची साधने म्हणून तुम्ही देवाला समर्पण मरणाला फळ देण्यास कार्य करीत होत्या. ६ पण आपण करा. १४ तुमच्यावर पापाची सत्ता चालणार नाही कारण तुम्ही ज्याच्या बंधनात होतो त्यास आपण मरण पावलो असल्यामुळे नियमशास्त्राधीन नाही, पण कृपेखाली आणले गेला आहात. आपण आता नियमशास्त्रापासून मुक्त झालो आहोत, ते ह्यासाठी १५ मग काय? मग आपण नियमशास्त्राखाली नसून कृपेखाली की, आपण आत्माच्या नवेणाने सेवा करावी, शास्त्रलेखाच्या आणले गेली आहोत, म्हणून आपण पाप करावे काय? कथीच जुनेपणाने नाही. ७ मग काय म्हणावे? नियमशास्त्र पाप नाही. १६ तुम्ही ज्याला आपल्या स्वतःला दास म्हणून आज्ञा आहे काय? कथीच नाही. पण मला नियमशास्त्रशिवाय पाप पाळण्यास समर्पण करता, तुम्ही ज्याच्या आज्ञा पाळता त्याचे समजले नसते कारण ‘लोभ धूर नके’ असे नियमशास्त्राने तुम्ही दास आहात. ते मरणासाठी पापाचे किंवा नीतिमत्त्वासाठी सांगितल्याशिवाय मला लोभकळला नसता. ८ पण पापाने आज्ञापालनाचे, हे तुम्ही जाणत नाही काय? १७ पण देवाला आज्ञेची संधी घेऊन माझ्यात सर्व प्रकारचा लोभ उत्पन्न केला धन्यवाद कारण तुम्ही पापाचे दास असतानाही तुम्ही ज्या कारण नियमशास्त्रशिवाय पाप निर्जीव होते. ९ कारण मी शिक्षणाच्या शिस्तीखाली ठेवला गेला त्याच्या तुम्ही मनापासून एकदा नियमशास्त्रशिवाय जगत होतो, पण जेव्हा आज्ञा आज्ञा पाळल्या. १८ आणि पापापासून मुक्त केले जाऊन आली तेव्हा पाप सजीव झाले व मी मरण पावलो. १० आणि नीतिमत्त्वाचे दास झाला. ११ मी तुमच्या देहाच्या अशक्तपणामुळे जीवनासाठी दिलेली आज्ञा मरणाला कारण झाली, हे मला मनुष्यांच्या व्यवहारास अनुसरून बोलतो कारण जसे तुमचे दिसले. १२ पण पापाने आज्ञेची संधी घेतली आणि मला फसवले अवयव अमंगलपणाला व अनाचाराला अनाचारासाठी दास व तिच्या योगे ठार मारले. १३ म्हणून नियमशास्त्र पवित्र आहे, होण्यास समर्पित केलेत तसेच आता तुमचे अवयव नीतिमत्त्वाला तशीच आज्ञा पवित्र, च्याय्य आणि चांगली आहे. १४ मग जी पवित्रीकरणासाठी दास होण्यास समर्पण करा. १५ कारण तुम्ही चांगली आहे ती मला मरण झाली काय? तसे न होवो. पण पापाचे दास होता, तेव्हा तुम्ही नीतिमत्त्वाच्या बाबतीत स्वतंत्र जी चांगली आहे, तिच्या योगे, पाप हे पाप असे प्रकट क्वावे, होता. १६ आता तुम्हास ज्यांची लाज वाटते त्या गोर्टीपासून म्हणून माझ्यात, ती मरण हा परिणाम घडविते; म्हणजे पाप तेव्हा तुम्हास काय फळ मिळत होते? कारण त्या गोर्टीचा शेवट हे आज्ञेमुळे पराकोटीचे पापिष्ठ झाले. १७ कारण आपण हे मरण आहे. १८ पण आता तुम्ही पापापासून मुक्त केले जाऊन जाणतो की, नियमशास्त्र हे आतिक आहे, पण मी दैहिक आहे; देवाचे दास झाला असल्यामुळे, आता तुम्हास पवित्रीकरण हे फळ आहे आणि शेवटी सार्वकालिक जीवन आहे. (aiōnios g166) १९ कारण पापाचे वेतन मरण आहे, पण आपला प्रभू येशू खिस्त ह्याच्याद्वारे सार्वकालिक जीवन हे देवाचे कृपादान आहे. (aiōnios g166)

१० बंधूनो, (नियमशास्त्राची माहीती असणाऱ्यांशी मी बोलत आहे) मनुष्य जोपर्यंत जिवंत आहे तोपर्यंत त्याच्यावर नियमशास्त्राची सत्ता आहे हे तुम्ही जाणत नाही काय? १ कारण ज्या स्त्रीला पती आहे, ती पती जिवंत आहे तोपर्यंत त्यास नियमशास्त्राने बांधलेली असते; पण तिचा पती मरण पावला, तर पतीच्या नियमातून ती मुक्त होते. २ म्हणून पती जिवंत असताना, जर ती दुसऱ्या पुरुषाची झाली तर तिला व्यभिचारिणी हे नाव मिळेल. पण तिचा पती मरण पावला तर

२३ पण मला माझ्या अवयवात दुसरा एक असा नियम दिसतो; देवाचे वारीस, ख्रिस्ताबरोबर जोडीचे वारीस आहोत. म्हणजे, तो माझ्या मनातील नियमाशी लढून, मला माझ्या अवयवात त्याच्याबरोबर आपले गौरवही क्हावे, म्हणून त्याच्याबरोबर असलेल्या पापाच्या नियमाच्या स्वाधीन करतो. २४ मी किती आपण दुख तर सोसले वारीस आहोत. २८ कारण मी मानतो कठी मनुष्य! मला या मरणाच्या शरीरात कोण सोडवील? २५ की, या चालू काळातील दुख्ये ही आपल्यासाठी जे गौरव मी आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे देवाचे उपकार मानतो. प्रकट होईल, त्याच्यापुढे काही किमतीची नाहीत. २९ कारण, म्हणजे मग मी स्वतः मनाने देवाच्या नियमाचे दास्य करतो पण सृष्टीची उत्कट अपेक्षा देवाच्या पुत्रांच्या प्रकट होण्याची प्रतीक्षा देहाने पापाच्या नियमाचे दास्य करतो.

२८ म्हणून ख्रिस्त येशूमध्ये असणाऱ्यांना दंडाज्ञा नाही. ते देहाप्रमाणे नाही तर आत्म्याप्रमाणे चालतात. २ कारण, ख्रिस्त येशूतील जीवनाच्या पवित्र आत्म्याच्या नियमाने मला पापाच्या व मरणाच्या नियमातून मुक्त केले. ३ कारण देहामुळे नियमशास्त्र दुर्बल झाल्याने त्यास जे अशक्य झाले, त्यासाठी देवाने आपल्या स्वतःच्या पुत्राला पापासाठी पापमय देहाचे रूप देऊन पाठवले व पापाला देहात दंडाज्ञा ठरविली. ४ म्हणजे आपण जे देहाला अनुसरून नाही पण आत्म्याला अनुसरून चालणारे आहोत त्या आपल्यात नियमशास्त्राची आज्ञा पूर्ण क्वावी. ५ कारण देहाला अनुसरून चालणारे दैहिक गोर्धींवर मन ठेवतात; पण आत्म्याला अनुसरून चालणारे आत्मिक गोर्धींवर मन ठेवतात. ६ देहस्वभावाचे चिंतन हे मरण आहे पण आत्मिक मनाचे होणे म्हणजे जीवन व शांती. ७ कारण देहस्वभावाचे चिंतन हे देवाशी वैर आहे; कारण ते देवाच्या नियमाला अंकित होत नाही आणि त्यास खोरखर, होता येत नाही. ८ म्हणून जे देहाचे आहेत ते देवाला संतोषवू शकत नाहीत. ९ पण तुमच्यात जर देवाचा आत्मा वास करतो, तर तुम्ही देहाचे नाही, पण आत्म्याचे आहात कारण ख्रिस्ताचा आत्मा जर कोणात नसेल तर तो त्याचा नाही. १० पण जर तुमच्यात ख्रिस्त आहे, तर शरीर पापामुळे मरण पावलेले आहे, पण नीतिमत्त्वामुळे आत्मा जीवन आहे. ११ पण ज्याने येशूला मरण पावलेल्यातून उठवले त्याचा आत्मा जर तुमच्यात वास करतो, तर ज्याने ख्रिस्त येशूला मरण पावलेल्यातून उठवले तो तुमच्यात राहणाऱ्या, आपल्या आत्म्याच्याद्वारे तुमचीही मरणाधीन शरीरे जिवंत करील. १२ म्हणून बंधूनो आपण देगेकी आहोत; पण देहानुसार जगण्यास देहाचे नाही १३ कारण तुम्ही जर देहानुसार जगाल तर तुम्ही मराल, पण तुम्ही आत्म्याच्या योगे शरीराच्या कृती मारून टाकल्या तर तुम्ही जिवंत रहाल. १४ कारण देवाचा आत्मा जितक्यांना चालवतो ते देवाचे पुत्र आहेत. १५ कारण तुम्हास पुन्हा भय धरण्यास दासपणाचा आत्मा मिळाला नाही; पण आपण ज्यायोगे 'अब्बा-पित्या' अशी हाक मारतो असा दत्तकपणाचा आत्मा तुम्हास मिळाला आहे. १६ तो पवित्र आत्मा स्वतः आपल्या आत्म्याबरोबर साक्ष देतो की, आपण देवाची लेकरे आहोत. १७ आणि, जर मुले तर वारीस, दंडाज्ञा ठरविणारा कोण आहे? जो ख्रिस्त येशू मरण पावला,

स्वेच्छेने नाही, पण ज्याने तिला आशेने अधीन ठेवले त्याच्यामुळे राहिली; २१ कारण सृष्टीदेखील नाशाच्या दास्यातून मुक्त केली जाऊन देवाच्या मुलांच्या गौरवी स्वातंत्र्यात आणली जाईल. २२ कारण आपण जाणतो की, सर्व सृष्टी आतापर्यंत कण्हत व यातना सौशीत आहे. २३ आणि केवळ इतकेच नाही, पण ज्याना आत्म्याचे प्रथमफल मिळाले आहे असे जे आपण ते आपणी, स्वतः दत्तक घेतले जाण्याची, म्हणजे आपले शरीर मुक्त केले जाण्याची प्रतीक्षा करीत असता, अंतर्यामी कण्हत आहोत. २४ कारण, आपण आशेने तारले गेलो आहो; पण दिसणारी आशाही आशा नाही, कारण जी गोष्ट दिसत आहे तिची कोणी आशा करतो का? २५ पण जी गोष्ट आपल्याला दिसत नाही तिची आपण आशा केली, तर आपण थीराने प्रतीक्षा करतो. २६ त्याच्याप्रमाणे आपल्या अशक्तपणात पवित्र आत्माही आपल्याला सहाय्य करतो, कारण आपण प्रार्थना केली पाहिजे तरी कशासाठी करावी हे आपण जाणत नाही. पण ज्यांचा उच्चार करता येत नाही अशा कण्हण्यांनी आत्मा स्वतः आपल्यासाठी मध्यस्थी करतो. २७ आणि, जो अंतःकरणे शोधून पाहतो तो पवित्र आत्म्याचे मन जाणतो, कारण तो पवित्र जनांसाठी देवाच्या इच्छेस येईल अशी मध्यस्थी करतो. २८ कारण आपण हे जाणतो की, जे देवावर प्रीती करतात, जे त्याच्या योजनेप्रमाणे बोलावलेले आहेत त्यांच्यासाठी सर्व गोर्धी मिळून, त्यांच्या चांगल्यासाठी, सहकार्य करतात. २९ कारण त्यास ज्यांच्याविषयी पूर्वज्ञान होते ते आपल्या पुत्राच्या प्रतिरूपात प्रकट व्हावेत म्हणून त्याने त्यांना पूर्वनियोजितही केले. म्हणजे त्याने अनेक बंधुपर्यंत ज्येष्ठ व्हावे. ३० आणि त्याने ज्यांना पूर्वनियोजित केले त्यांना त्याने पाचारणही केले आणि त्याने ज्यांना पाचारण केले त्यांना त्याने नीतिमानही ठरवले आणि त्याने ज्यांना नीतिमान ठरवले त्यांचे त्याने गौरवही केले. ३१ मग या गोर्धीविषयी आपण काय म्हणावे? जर देव आपल्या बाजूला आहे, तर मग आपल्या विरुद्ध कोण? ३२ आणि ज्याने आपल्या स्वतःच्या पुत्राला राखले नाही, पण आपल्या सर्वांसाठी त्यास दिले, तो आपल्याला त्याच्याबरोबर सर्व गोर्धीची का देणार नाही? ३३ देवाच्या निवडलेल्यांवर दोषारोप कोण आणील? देव नीतिमान ठरविणारा आहे. ३४ दंडाज्ञा ठरविणारा कोण आहे? जो ख्रिस्त येशू मरण पावला,

हो, जो मरण पावलेल्यातून उठवला गेला व देवाच्या उजवीकडे करीन.’ १६ तर मग जो इच्छा धरतो त्याच्यामुळे नाही किंवा जो बसला आहे, तो तर आपल्यासाठी मध्यस्थी करीत आहे. धावतो त्याच्यामुळे नाही, पण जो देव दया करतो त्याच्यामुळे हे ३५ ख्रिस्ताच्या प्रीतीपासून कोण आपल्याला वेगळे करील? आहे. १७ म्हणून शास्त्रलेख फारोला म्हणतो, ‘मी तुला ह्यासाठी संकट किंवा दुःख, पाठलाग, भूक किंवा नगनता, आपत्ती किंवा मोठे केले की, तुझ्याद्वारे मी माझे सामर्थ्य प्रकट करावे आणि तलवार करील काक? ३६ कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले सर्व पृथ्वीवर माझे नाव गाजविले जावे.’ १८ म्हणजे परमेश्वराची आहे की, ‘तुझ्याकरता आम्ही दिवसभर मारले जात आहोत, इच्छा असेल त्याच्यावर तो दया करतो आणि त्याची इच्छा आम्ही वथाच्या मेंदुप्राप्तमाणे गणलेले आहोत.’ ३७ पण ज्याने असेल त्यास तो कठिण करतो. १९ तू ह्यावर म्हणशील की, तो आपल्यावर प्रीती केली, त्याच्याद्वारे या सर्व गोर्धंत आपण तरीही दोष का लावतो? त्याच्या योजनेला कोणी विरोध केला महाविजयी ठरतो. ३८ कारण माझी खात्री आहे की, मरण किंवा आहे? २० पण उलट अरे बंधू, तू जो देवाला उलून बोलतोस तो जीवन, देवदूत किंवा सत्ता, आताच्या गोष्टी किंवा येणाऱ्या गोष्टी तू कोण आहेस? तू मला असे का केलेस, अशी कोणती वस्तू किंवा बले, ३९ किंवा उंची किंवा खोली किंवा दुसरी कोणतीही करणाऱ्याता म्हणून शकेल? २१ कुंभाराने एकाच गोळयामधून निर्मिती आपला प्रभू ख्रिस्त येथे येथे ह्याच्याठायी असलेल्या देवाच्या एक पात्र मानासाठी तर दुसरे अपमानासाठी करायला मातीवर प्रीतीपासून आपल्याला वेगळे करू शकणार नाही.

अधिकार नाही काय? २२ मग आपण आपला क्रोध व्यक्त करावा आणि आपले सामर्थ्य प्रकट करावे असे जरी देव इच्छीत

करावा आणि आपले सामर्थ्य प्रकट करावे असे जरी देव इच्छीत असला, तरी त्याने जर नाशासाठी तयार केलेल्या क्रोधाच्या पात्रांना मोठ्या सहनशीलतेने गाजविले, २३ आणि गैरवासाठी आधी योजलेल्या देवेच्या पात्रांवर आपल्या गैरवाच धन प्रकट करावे म्हणून त्याने असे केले तर काय? २४ त्याने ज्यांना केवळ यहूद्यांमधून नाही, पण परराष्ट्रीयामधूनही बोलावले आहे ते आपण ती दवेची पात्रे आहोत. २५ कारण तो होशेयाच्या ग्रंथात असेही म्हणतो की, ‘जे माझी प्रजा नव्हते त्यांना मी माझी प्रजा म्हणेन, आणि जी माझी आवडती नव्हती, तिला मी माझी आवडती म्हणेन. २६ आणि असे होईल की त्यांना ज्याठिकाणी, तुम्ही माझी प्रजा नाही, असे म्हणले होते, तेथे त्यांना जिवंत देवाचे पुत्र म्हणले जाईल.’ २७ यशयादेखील इसाएलाविषयी ओरडून म्हणतो की, ‘इसाएलाच्या पुत्रांची संख्या जरी समुद्राच्या वाळूसारखी झाली, तरी एक अवरोध वाचवला जाईल. २८ कारण सर्व संपवून थांबविल्याप्रमाणे प्रभू पृथ्वीवर आपले वचन पूर्ण करील.’ २९ आणि यशयाने पूर्वी सांगितल्याप्रमाणे, सैन्याच्या प्रभूने जर आपल्यासाठी बीज ठेवले नसते तर आम्ही सदोमासारखे असतो आणि गमोरासारखे झालो असतो. ३० मग आपण काय म्हणावे? तर जे परराष्ट्रीय नीतिमत्त्वाच्या मागे लागले नाहीत त्यांनी नीतिमत्त्व मिळविले आहे, म्हणजे विश्वासाने मिळणारे नीतिमत्त्व मिळविले आहे. ३१ पण जे इसाएल नीतिमत्त्वाच्या नियमाच्या मागे लागले ते त्या नियमापर्यंत पोहोचले नाहीत. ३२ आणि का? कारण ते विश्वासाने नाही, पण कृतीनी त्याच्यामागे लागले कारण ते अडखळणाच्या दगडावर अडखळले. ३३ कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘बघा, मी सियोनात एक अडखळण्याचा दगड, एक अडथळ्याचा खडक ठेवतो. आणि जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो तो लजिजत होणार नाही.’

१० बंधूनो, त्यांचे तारण क्वावे, ही माझ्या मनाची कळकळीची यशया फार धीट होऊन म्हणतो की, ‘ज्यांनी माझा शोध केला इच्छा व माझी त्यांच्याकरिता देवाजवळ विनंती आहे. नाही त्यांना मी सापडलो आहे, ज्यांनी माझ्याविषयी विचारले २ कारण त्यांच्याविषयी मी साक्ष देतो की, त्यांना देवाविषयी नाही त्यांना प्राप्त झालो आहे.’ २१ पण इसाएलाविषयी तो ईर्ष्या आहे, पण ती ज्ञानामुळे नाही. ३ कारण ते देवाच्या म्हणतो, ‘मी एका, अवमान करणाऱ्या आणि उलटून बोलणाऱ्या नीतिमत्त्वाविषयी अज्ञानी असता आणि स्वतःचे नीतिमत्त्व प्रजेपुढे दिवसभर माझे हात पसरले.’

प्रस्थापित करू पाहत असता ते देवाच्या नीतिमत्त्वाला वश झाले नाहीत. ४ कारण ख्रिस्त हा विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकाला नीतिमत्त्वासाठी नियमशास्त्राचा शेवट आहे. ५ कारण नियमशास्त्राने प्राप्त होणाऱ्या नीतिमत्त्वाविषयी मोशे लिहितो की, ‘जो मनुष्य ते आचरतो तो त्याद्वारे जगेल.’ ६ पण विश्वासाने प्राप्त होणारे नीतिमत्त्व असे म्हणते की, तू आपल्या मनात म्हणू नकोस की, स्वर्गात कोण चढेल? (म्हणजे ख्रिस्ताला खाली आणण्यास) ७ किंवा मृत्लोकात कोण उतरेल? (म्हणजे ख्रिस्ताला मरण पावलेल्यांमधून वर आणण्यास) (Abyssos g12) ८ पण ते काय म्हणते? ते वचन तुझ्याजवळ, ते तुझ्या मुखात व तुझ्या अंतःकरणात आहे. म्हणजे आम्ही ज्यांची घोषणा करतो ते विश्वासाचे वचन हे आहे.

९ कारण येशू प्रभू आहे असे जर तू आपल्या मुखाने कबूल करशील आणि देवाने त्यास मरण पावलेल्यांमधून उठवले असा आपल्या अंतःकरणात विश्वास ठेवशील तर तुझे तारण होईल. १० कारण जो अंतःकरणाने विश्वास ठेवतो तो नीतिमान ठरतो व जो मुखाने कबूल करतो त्याचे तारण होते. ११ म्हणून शास्त्रलेख म्हणतो की, ‘जो कोणी त्यांच्यावर विश्वास ठेवतो तो लजिज्जत होणार नाही.’ १२ यहूदी व हेल्लेणी ह्यांच्यात फरक नाही, कारण तोच प्रभू सर्वावर असून जे त्याचा धावा करतात त्या सर्वासाठी तो संपन्न आहे, १३ ‘कारण जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील त्याचे तारण होईल.’ १४ मग ज्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला नाही त्याचा ते कसा धावा करतील? आणि ज्यांच्याविषयी त्यांनी ऐकले नाही त्यांच्यावर ते कसा विश्वास ठेवतील? आणि घोषणा करणाऱ्याशिवाय ते कसे ऐकतील? १५ आप्णि त्यांना पाठिल्याशिवाय ते कशी घोषणा करतील? कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘जे चांगन्या गोष्टींची सुवार्ता सांगतात त्यांचे पाय किती सुंदर आहेत!’ १६ पण सर्वांनी सुवार्ते आज्ञापालन केले नाही, कारण यशया म्हणतो की, ‘प्रभू आमच्याकडून ऐकले त्यावर कोणी विश्वास ठेवला आहे?’ १७ तर मग ऐकण्यामुळे विश्वास होतो आणि ख्रिस्ताच्या वचनामुळे ऐकणे होते. १८ पण मी म्हणतो की त्यांनी ऐकले नव्हते काय? हो, खचित ऐकले; ‘सर्व पृथ्वीवर त्यांचा आवाज आणि जगाच्या टोकापर्यंत त्यांचे शब्द पोहोचले आहेत.’ १९ पण मी म्हणतो की, इसाएलाला कळले नव्हते काय? प्रथम मोशे म्हणतो, ‘जे राष्ट्र नाहीत त्यांच्याकडून. मी तुम्हास ईर्ष्येस चढवीन, एका निर्बुद्ध राष्ट्रकडून मी तुम्हास चेतवीन.’ २० पण

१२ तर मी म्हणतो की, देवाने आपल्या लोकांस नाकारले आहे काय? कधीच नाही कारण मीही इसाएली आहे, अब्राहामाच्या संतानातला, बन्यामिनाच्या वंशातला आहे. २ देवाला पूर्वीपासून माहीत असलेल्या त्याच्या प्रजेला त्याने नाकारले नाही. शास्त्रलेख एलीयाविषयी काय म्हणतो हे तुम्ही जाणत नाही काय? तो देवाजवळ इसाएलाविस्दू अशी विनंती करतो की, ३ ‘प्रभू त्यांनी तुझ्या संदेष्ट्यांना मारले आहे आणि तुझ्या वेद्या खण्णून पाडल्या आहेत; आणि मी एकटा राहिलो आहे आणि ते माझ्या जीवावर टप्पले आहेत.’ ४ पण देवाचे उत्तर त्यास काय मिळाले? ‘ज्यांनी बआलाच्या मूर्तीपुढे गुडधा टेकला नाही, असे एकंदर सात हजार लोक मी माझ्यासाठी राखले आहेत.’ ५ मग त्याच्यप्रमाणे या चालू काळातही त्या कृपेच्या निवडीप्रमाणे एक अवशेष आहे. ६ आणि जर कृपेने आहे, तर कृतीवरून नाही; तसे असेल तर कृपा ही कृपा होत नाही. ७ मग काय? इसाएल जे मिळू पाहत आहे ते त्यास मिळाले नाही, पण निवडलेल्यांना ते मिळाले आणि बाकी अंधले केले गेले. ८ कारण नियमशास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘देवाने त्यांना या दिवसापर्यंत सुस्तीचा आत्मा दिला आहे; त्यांनी पाहू नये असे डोळे आणि त्यांनी ऐकू नये असे कान दिले आहेत.’ ९ त्याच्यप्रमाणे दावीद म्हणतो की, ‘त्यांचे मेज हे त्यांच्यासाठी जाळे व सापळा, आणि अडथळा व प्रतिफल होवो. १० त्यांनी पाहू नये म्हणून त्यांचे डोळे अंधकारमय होवोत, आणि तू त्यांची पाठ सतत वाकवा.’ ११ मग मी विचारतो की, इसाएलाने पडावे म्हणून त्यांना अडखलण आहे काय? तसे न होवो. पण त्यांच्या पडण्यामुळे त्यांना ईर्ष्येस चढवण्यास तारण परराष्ट्रीयांकडे आले आहे. १२ आता, त्यांचा अपराध हे जर जगाचे धन झाले आणि त्यांचे कमी होणे हे जर परराष्ट्रीयांची धन झाले, तर त्यांचा भरणा होणे हे त्याहून किती अधिक होईल? १३ पण, तुम्ही जे परराष्ट्रीय आहात, त्या तुमच्याशी मी बोलत आहे. ज्यांर्थी, मी परराष्ट्रीयांचा प्रेषित आहे त्यार्थी, मी माझ्या सेवेचे गौरव करतो. १४ यहूदी म्हणजे माझ्या देहाचे आहेत त्यांना मी शक्य त्याद्वारे ईर्ष्येस चढवून त्यांच्यामधील काहींचे तारण करावे. १५ कारण त्यांचा त्याग म्हणजे जगाशी समेट आहे तर त्यांचा स्वीकार म्हणजे मृतांतून जीवन नाही काय? १६ कारण पहिला उंडा जर पवित्र आहे तर तसाच सगळा गोळा आहे आणि मूळ जर पवित्र आहे तर तसेच फाटे आहेत. १७

आणि जैतुनाचे काही फाटे जर तोडले गेले आणि तू रानटी १२ म्हणून बंधूनो देवाची दया स्मरून मी तुम्हास विनंती जैतून असता, त्यामध्ये कलम करून जोडला गेलास आणि करतो की, तुम्ही आपली शरीरे ‘पवित्र व देवाला संतोष तू त्या जैतुनाच्या पौटीकतेच्या मुळात जर सहभागी झालास देणारे जिवंत ग्रहणीय’ यज्ञ म्हणून सादर करावीत; ही तुमची १८ तर त्या फाट्यांविसरू अभिमान मिरवू नकोस आणि जरी आध्यात्मिक सेवा आहे. २ आणि या जगाशी समरूप होऊ नका अभिमान मिरवलास तरी तू मुळाला उचलले नसून मुळाने तुला पण तुमच्या मनाच्या नवीनीकरणाने तुमचे रूपांतर होऊ द्या; उचलले आहे. १९ मग तू म्हणशील की, मला कलम करून म्हणजे देवाची उत्तम व त्यास संतोष देणारी परिपूर्ण इच्छा जोडण्यासाठी ते फाटे तोडले गेले. २० बरे, ते अविश्वासामुळे काय आहे ती तुम्ही ओळखावी. (aiōñ g165) ३ कारण मला तोडले गेले आणि तू विश्वासामुळे स्थिर आहेस, द्यात मोठेपण दिलेल्या कृपेच्या योगे, मी तुमच्यातील प्रत्येक जणाला असे मानू नकोस. पण भीती बालग; २१ कारण, जर देवाने मूळच्या संगती की, त्याने स्वतःला जसे मानावे त्याहून अधिक मोठे फाट्यांची गय केली नाही तर तो तुझीही गय करणार नाही. मानू नये, पण प्रत्येक जणाला देवाने दिलेलेल्या विश्वासाच्या २२ तर तू देवाची दया आणि छाटणी बघ. जे पडले त्यांच्यावर परिमाणानुसार त्याने समंजसपणे स्वतःला मानावे. ४ कारण छाटणी, पण, तू जर देयेत राहिलास तर तुड्यावर दया; नाही आपल्याला एका शरीरात जसे पुष्कळ अवयव आहेत आणि तर, तूही छाटला जाशील. २३ आणि ते जर अविश्वासात राहिले सर्व अवयवांचे काम एक नाही, ५ तसेही आपण पुष्कळ असून नाहीत तर तेही कलम करून जोडले जातील; कारण देव त्याना ख्रिस्तात एक शरीर आहेत; आणि आपण एकमेकांचे अवयव पुन्हा कलम करून जोडण्यास समर्थ आहे. २४ कारण तुला आहेत. ६ पण आपल्याला पुरविलेल्या कृपेप्रमाणे आपल्याला मूळच्या रानटी जैतुनांतून कापून, जर निसर्गांविसरू, चांगल्या वेगवेगळी कृपादाने आहेत; जर ते परमेश्वराचा संदेश देणे जैतुनाला कलम करून जोडले आहे, तर जे नैसर्गिक फाटे असेल तर विश्वासाच्या परिमाणानुसार आपण संदेश द्यावेत; आहेत ते, किंती विशेषकरून, आपल्या मूळच्या जैतुनाला कलम ७ सेवा असेल, तर सेवा करण्यात तत्पर रहावे; जो शिक्षण करून जोडले जातील? २५ बंधूनो, तुम्ही स्वतःला समजते देतो त्याने शिक्षण देण्यात, ८ किंवा बोध करतो त्याने बोध तेवढ्यात शहाणे होऊ नये, म्हणून माझी इच्छा नाही की, करण्यात तत्पर रहावे; जो दान देतो त्याने औदायानी द्यावे; जो तुम्ही या रहस्याविषयी अज्ञानी असावे. ते असे की, परजनांचा कारभार चालवतो त्याने तत्परतेने कारभार चालावाचा, जो दया भरणा आत येईपर्यंत इसाएलात काही अंशी अंथळेपण उद्धवले करतो त्याने संतोषाने दया करावी. ९ प्रीती निष्कपट असावी. आहे. २६ आणि सर्व इसाएल अशाप्रकारे तारले जाईल कारण वाईटापासून दूर रहा, चांगल्याला विलगून रहा. २७ बंधुप्रेमात पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘सियोनापासून उद्घारक एकमेकांशी सहनशील, मानात एकमेकांना अधिक मानणारे, ११ येईल, आणि याकोबातून अभक्ती घालवील. २७ आणि मी कामात आलशी न होत, आत्म्यात उत्तेजित होऊन प्रभूर्यां सेवा त्याची पापे दूर करीन. तेव्हा माझा त्यांच्याबरोबर हा करार करणारे द्या. १२ आशेत आनंद करणारे, संकटात धीर धरणारे, होईल.’ २८ ते सुवार्तेच्या बाबतीत तुमच्यामुळे वैरी आहेत प्रार्थनेत ठाम राहणारे, १३ पवित्रजनांच्या गरजेसाठी भागी पण ते दैवी निवडीच्या बाबतीत पूर्वजांमुळे प्रिय आहेत. २९ देणारे, आतिथात पुढे जाणारे असे द्या. १४ जे तुमचा छळ कारण देवाची कृपादाने व पाचारण अपवित्रतीय असतात. ३० करतात त्यांना आशीर्वाद द्या; आशीर्वाद द्या, शाप देऊ नका. कारण ज्याप्रमाणे पूर्वी तुम्ही देवाचा अवमान करीत होता पण १५ आनंद करण्यांबरोबर आनंद करा आणि रुडणाऱ्यांबरोबर आता इस्त्राएलाच्या आज्ञाभंगामुळे तुमच्यावर दया केली गेली रडा. १६ एकमेकांशी एकमनाचे द्या, उंच गोर्धंवर मन ठेवू आहे. ३१ त्याच्यप्रमाणे आता तेही अवमान करीत आहेत; म्हणजे नका, पण दीन अवस्थेत असलेल्यांकडे ओढले जा. स्वतःला तुमच्यावरील दयेच्या द्वारे त्यांच्यावर दया केली जावी. ३२ कारण समजते तेवढ्यात शहाणे होऊ नका. १७ वाईटाबद्दल वाईट देवाने सर्वावर दया करावी म्हणून सर्वांना आज्ञाभंगात एकत्र अशी कोणाची फेड करू नका. सर्व लोकांच्या दृष्टीपुढे चांगल्या कोंडले आहे. (ele0036 g1653) ३३ अहाहा! देवाच्या सुजरेच्या गोर्धंवर लक्ष ठेवा. १८ शक्य असल्यास सर्व लोकांशी तुम्ही व ज्ञानाच्या धनाची खोली किंती? त्याचे न्याय किंती अतकर्य आपल्याकडून शांतीने रहा. १९ प्रियांनो, तुम्ही स्वतः सूड घेऊ आहेत? आणि त्याचे मार्ग किंती अलक्ष्य आहेत? ३४ असे नका, पण क्रोधाला वाव द्या कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले नियमशास्त्रात लिहिले आहे; ‘कारण प्रभूचे मन कोणी ओळखले आहे की, ‘सूड घेणे माझ्याकडे आहे, मी फेड करीन, असे आहे?’ किंवा त्याचा सल्लागार कोण होता? ३५ किंवा कोणी परमेश्वर म्हणतो.’ २० पण तुझा वैरी भुकेला असेल तर त्यास त्यास आधी दिले आणि ते त्यास परत दिले जाईल? ३६ कारण खायला दे; तो तान्हेला असेल तर त्यास प्यायला दे; कारण सर्व गोटी त्याच्याकडून, त्याच्याद्वारे व त्याच्यासाठी आहेत; असे करण्यात तू त्याच्या ढोक्यावर विस्तवातल्या इंगळांची त्यास युगानुयुग गौरव असो. आमेन. (aiōñ g165)

रास करशील. २१ वाईटाने जिंकला जाऊ नकोस; पण बच्याने खाणाच्यास दोष लावू नये; कारण देवाने त्याचा स्वीकार वाईटाला जिंक.

१३ प्रत्येक मनुष्याने आपल्यावर असलेल्या अधिकाराच्यांच्या

अधीन रहावे, कारण देवाकडून नाही असा अधिकारी नाही; आणि जे आहेत ते देवाकडून नेमलेले आहेत. २ म्हणून जो अधिकाराच्याला विरोध करतो तो देवाच्या योजनेला विरोध करतो आणि जे प्रतिकार करतील ते स्वतःवर दोष आणवतील. ३ कारण चांगल्या कामात अधिकारांची भीती नाही पण वाईट कामात असते; मग तुला अधीकाराच्यांची भीती वाटू नये अशी तुझी इच्छा आहे काय? चांगले ते कर आणि तुला त्यांच्याकडून प्रशंसा मिळेल. ४ कारण तुझ्या चांगल्यासाठी तो देवाचा सेवक आहे; पण तू जर वाईट करीत असलास तर भय धर, कारण तो विनाकारण तलवार धरीत नाही कारण तो वाईट कराणाच्यांवर त्रोध व्यक्त करण्यास सूड घेणारा देवाचा सेवक आहे. ५ म्हणून तुम्ही केवळ क्रोधासाठी नाही, पण तसेच विवेकासाठी अधीन राहणे अगत्य आहे. ६ या कारणास्तव तुम्ही कर्ही देता कारण याच गोर्टीत ठाम राहणारे ते देवाचे सेवक आहेत. ७ म्हणून सर्वांना त्यांचे देणे घ्या; ज्याला कर त्यास कर, ज्याला जकात त्यास जकात, ज्याला आदर त्यास आदर, ज्याला मान त्यास मान. ८ तुम्ही एकमेकांवर प्रीती करावी, ह्याशिवाय कोणाचे देणेकरी असू नका कारण जो दुसऱ्यावर प्रीती करतो त्याने नियमशास्त्र पूर्ण केले आहे. ९ कारण ‘व्यभिचार करू नको, खून करू नको, चोरी करू नको, लोभ थरू नको’ आणि अशी दुसरी कोणतीही आज्ञा असेल तर ‘तू जशी आपल्यावर तशीच आपल्या शेजाच्यावर प्रीती कर’ या एका वचनात ती समावलेली आहे. १० प्रीती आपल्या शेजाच्याचे काही वाईट करीत नाही; म्हणून प्रीती ही नियमशास्त्राची परिपूर्ती आहे. ११ आणि हे आताच समय ओळखून करा, कारण आताच तुमची झोपेतून उठण्याची घटका आली आहे कारण आपण विश्वास ठेवला तेहापेक्षा आता आपले तारण अधिक जवळ आले आहे. १२ रात्र सरत आली असून दिवस जवळ आला आहे. म्हणून आपण अंधारातली कामे टाकून प्रकाशातली शस्त्रसामग्री परिधान करू या. १३ दिवसा शोभेल असे चालू या. दंगलीत व धूंदीत किंवा अमंगळपणात व कामातुरपणात किंवा कलहात व ईर्ष्येत राहू नये. १४ तर तुम्ही प्रभू येशू ख्रिस्त परिधान करा आणि देहवासनांसाठी काही तरतुद करू नका.

१४ जो विश्वासात दुर्बळ आहे त्याचा स्वीकार करा, पण

त्याच्या मतभेदाविषयी वाद करण्यास नाही. २ कोणी करू नकोस; सर्व गोरी खरोखर खाण्यायोग्य आहेत; पण जो असा विश्वास ठेवतो की, आपण सर्वकाही खावे, दुसरा कोणी मनुष्य दुसऱ्याला अडखळण करून खातो त्यास ते वाईट आहे. जो दुर्बळ आहे तो भाजीपाला खातो. ३ जो खातो त्याने २१ मांस न खाणे किंवा द्राक्षरस न पिणे किंवा तुझ्या बंधूला न खाणाच्यास तुच्छ लेखू नये; आणि जो खात नाही त्याने ज्यामुळे अडखळण होते असे काहीही न करणे चांगले आहे. २२

केला आहे. ४ दुसऱ्याच्या नोकराला दोष लावणारा तू कोण आहेस? तो आपल्या धन्यामुळे उभा राहील किंवा पडेल. हो, तो स्थिर केला जाईल; कारण धनी त्यास दिवसाहून सर्वथ आहे. ५ आणि कोणी एखादा दिवस दुसऱ्या दिवसाहून अधिक मानतो; दुसरा कोणी सगळे दिवस सारखे मानतो. प्रत्येक मनुष्याने स्वतःच्या मनात पूर्ण खातरी होऊ घावी. ६ जो दिवस मानतो त्याने प्रभूसाठी मानावे आणि जो खातो तोसुद्धा प्रभूसाठी खातो, कारण तो देवाचे उपकार मानतो; त्याचप्रमाणे जो खात नाही तो प्रभूसाठी खात नाही आणि देवाचे उपकार मानतो. ७ कारण आपल्यातला कोणीही स्वतःकरता जगत नाही व कोणीही स्वतःकरता मरत नाही. ८ कारण आपण जगलो तरी प्रभूकरता जगतो प्रभूणून आपण जगलो किंवा मरण पावलो तरी प्रभूचे आहेत. ९ कारण ख्रिस्त मरण पावला आणि पुन्हा जिंवत झाला तो द्यासाठी की, त्याने मृतांचा व जिंवतांचाही प्रभू असावे. १० मग तू आपल्या बंधूला दोष का लावतोस? किंवा तू आपल्या बंधूला तुच्छ का लेखतोस? कारण, आपण सगळे जण देवाच्या न्यायासनासमोर उभे राहणार आहोत. ११ कारण पवित्र शास्त्रात असे लिहिले आहे की, ‘प्रभू म्हणतो, मी जिंवत आहे म्हणून, प्रत्येक गुडया मला नमन करील, आणि प्रत्येक जीभ देवाचे स्तवन करील.’ १२ तर मग आपल्यातला प्रत्येकजण देवाला आपआपला हिशोब देईल. १३ तर आपण द्यापुढे एकमेकांना दोष लावू नये. पण असे ठरवू की, कोणीही आपल्या बंधूच्या मार्गात अडखळण किंवा पडण्यास कारण होईल असे काही ठेवू नये. १४ मी जाणतो व प्रभू येशूमुळे मी मानतो की, कोणतीही गोष मूळची अशुद्ध नाही, पण जो कोणी कोणतीही गोष अशुद्ध मानतो त्यास ती अशुद्ध आहे. १५ पण जर तुझा बंधू तुझ्या अन्नामुळे दुःखी होतो तर तू आता प्रीतीस अनुसून चालत नाहीस असे झाले. ज्याच्यासाठी ख्रिस्त मरण पावला त्याचा तुझ्या अन्नामुळे तू नाश करू नकोस. १६ म्हणून तुम्ही जे चांगले स्वीकारले आहे त्याची निंदा होऊ देऊ नका. १७ कारण खाणे किंवा पिणे द्यात देवाचे राज्य नाही; पण नीतिमत्त्व, शांती व पवित्र आत्म्यातील आनंद ह्यात आहे. १८ कारण जो ह्याप्रमाणे ख्रिस्ताची सेवा करतो तो देवाला स्वीकार्य व मनुष्यांनी स्वीकृत केलेला होतो. १९ तर आपण ज्या गोरी शांतीसाठी व एकमेकांच्या उभारणीसाठी उपयोगी आहेत त्यांच्यामागे लागू या. २० अन्नाकरता देवाचे काम तू नष्ट त्याच्या मतभेदाविषयी वाद करण्यास नाही. २ कोणी करू नकोस; सर्व गोरी खरोखर खाण्यायोग्य आहेत; पण जो असा विश्वास ठेवतो की, आपण सर्वकाही खावे, दुसरा कोणी मनुष्य दुसऱ्याला अडखळण करून खातो त्यास ते वाईट आहे. जो दुर्बळ आहे तो भाजीपाला खातो. ३ जो खातो त्याने २१ मांस न खाणे किंवा द्राक्षरस न पिणे किंवा तुझ्या बंधूला न खाणाच्यास तुच्छ लेखू नये; आणि जो खात नाही त्याने ज्यामुळे अडखळण होते असे काहीही न करणे चांगले आहे. २२

तुझ्यात विश्वास आहे, तो तू देवासमोर आपल्याजवळ बाळग. जाऊन मान्य व्हावे. १७ म्हणून मला देवाविषयीच्या गोष्टींत, जो स्वतः पसंत केलेल्या गोष्टींत स्वतःला दोषी ठरवीत नाही तो ख्रिस्त येशूच्या द्वारे अभिमानाला कारण आहे. १८ कारण धन्य होय. २३ पण जो मनुष्य संशय धरतो त्याने खाल्ले तर परराष्ट्रीयांना आज्ञाकित करावे म्हणून, ख्रिस्ताने माझ्याकडून तो दोषी ठरतो; कारण ते विश्वासाने खाल्लेले नाही कारण जे घडवले नाही असे शब्दाने आणि कृतीने काही सांगायला मी धजणार नाही. १९ चिन्हांच्या व अदूरांच्या सामथ्यानि, पवित्र आत्माच्या सामथ्यानि; अशाप्रकारे मी यरूशलेम शहरापासून सभोवताली इल्लूरिकम प्रांतापर्यंत ख्रिस्ताची सुवार्ता पसरवली आहे. २० पण दुसऱ्याच्या पायावर बांधणारा होऊ नये म्हणून ख्रिस्ताचे नाव जेथे घेतले जात नव्हते, अशा ठिकाणी मी सुवार्ता सांगण्यास झाटलो. २१ म्हणजे, शास्त्रलेखात लिहिल्याप्रमाणे, ‘ज्याना त्याच्याविषयी सांगण्यात आले नक्हते ते लोक पाहतील, आणि ज्यांनी ऐकले नव्हते त्यांना समजेल.’ २२ आणि म्हणून, तुमच्याकडे येण्यामध्ये मला पुष्कळ अडथळा आला. २३ पण आता या भागात काही वाव न राहिल्यामुळे व तुमच्याकडे यावे अशी इतक्या पुष्कळ वर्षांपासून माझी उत्कंठा असल्यामुळे, २४ मी स्पेन देशाकडे प्रवास करीन तेक्का तुमच्याकडे येईन; कारण मी अशी आशा करतो की, मी तिकडे जाताना तुहास भेटेन आणि तुमच्यात आधी, थोडा तृप्त झाल्यावर तुम्ही तिकडे पोहचते करावे. २५ पण पवित्र जनांची सेवा करण्यास मी आता यरूशलेम शहरास जात आहे. २६ कारण मासेदेनियाला व अख्याला हे बरे वाटले की, यरूशलेम शहरात राहत असलेल्या पवित्र जनांत जे गरीब आहेत त्यांच्यासाठी काही भागी करावी. २७ हे खरोखर त्यांना बरे वाटले आणि ते त्यांचे ऋणी आहेत; कारण त्यांच्या आत्मिक गोष्टींत जर परराष्ट्रीय भागीदार झाले आहेत, तर दैहिक गोष्टींत त्यांची सेवा करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे. २८ म्हणून मी हे पुरे केल्यावर हे पीक त्यांना शिक्का करून देऊन, तुमच्या बाजूकडून स्पेनला जाईन. २९ आणि माझी खातरी आहे की, मी तुमच्याकडे येईन तेक्का मी ख्रिस्ताच्या आशीर्वादाचा भार घेऊन येईन. ३० पण, मी आपला प्रश्न येशू ख्रिस्त ह्याच्याकरिता व आत्म्याच्या प्रीती करिता, बंधूंनो, तुम्हास विनंती करतो की, माझ्या लढ्यात, तुम्ही माझ्याकरिता देवाला प्रार्थना करण्यात माझे साथीदार व्हा; ३१ म्हणजे, यहूदीयात जे अवमान करणारे लोक आहेत त्यांच्या हातून माझी सुटका व्हावी आणि यरूशलेमसाठी जी माझी सेवा आहे ती तीथील पवित्र जनांस मान्य व्हावी; ३२ म्हणजे देवाच्या इच्छेने मी आनंदाने तुमच्याकडे यावे व तुमच्या सहवासात पुन्हा उत्तेजित व्हावे. ३३ आता शंतीचा देव तुम्हा सर्वांबोरा असो. आमेन.

१५ म्हणून आपण सशक्तांनी जे अशक्त आहेत त्यांच्या अशक्तपणाचा भाव वाहावा आणि स्वतःला संतुष्ट करू नये. २ आपल्यामधील प्रत्येक जणाने शेजांच्याला जे चांगले असेल त्यामध्ये त्याच्या उभारणीसाठी संतुष्ट करावे. ३ कारण ख्रिस्तानेही स्वतःला संतुष्ट केले नाही, पण ‘तुझी निंदा करणाऱ्यांची सर्व निंदा माझ्यावर आली’ हे नियमशास्त्रात लिहिले आहे तसेहोऊ दिले. ४ कारण ज्या गोष्टी पूर्वी लिहिण्यात आल्या त्या आपल्या शिक्षणासाठी लिहिण्यात आल्या; म्हणजे आपण धीराने व शास्त्रलेखाकडून मिळणाऱ्या उत्तेजनाने आशा धरावी. ५ आता, जो धीर व उत्तेजन देतो तो देव तुम्हास असे देवो की तुम्ही ख्रिस्त येशूप्रमाणे एकमेकांशी एकमनाचे व्हावे; ६ म्हणजे, जो, आपला प्रश्न येशू ख्रिस्त याचा देव आणि पिता आहे त्याचे तुम्ही एकमनाने व एकमुखाने गौरव करावे. ७ म्हणून देवाच्या गौरवाकरता जसा ख्रिस्तानेही आपला स्वीकार केला तसाच तुम्ही एकमेकांचा स्वीकार करा. ८ कारण मी म्हणतो की, ख्रिस्त देवाच्या सत्याकरता सुंता झालेल्यांचा सेवक झाला; म्हणजे पूर्वजांना दिलेल्या त्याच्या वचनांचे त्याने त्याना प्रमाण घ्यावे, ९ आणि देवाच्या दयेकरता परराष्ट्रीय त्याचे गौरव करावे कारण असे नियमशास्त्रात लिहिले आहे की, ‘म्हणून मी रास्तांत तुझी स्तुती करीन, आणि तुझ्या नावाची स्तोत्रे गाईन.’ १० आणि पुन्हा तो म्हणतो की, ‘अहो परराष्ट्रांनो, त्याच्या प्रजेबोराब आनंद करा.’ ११ आणि पुन्हा ‘सर्व परराष्ट्रांनो, परमेश्वराचे स्तवन करा, सर्व लोक त्याची स्तुती करोत.’ १२ आणि पुन्हा, यशया म्हणतो की, ‘इश्याला अंकुर फुटेल, आणि जो परराष्ट्रीयांवर अधिकार करण्यास उभा राहील; त्याच्यावर परराष्ट्रे आशा ठेवतील.’ १३ आणि आता आशेचा देव तुम्हास तुमच्या विश्वासाद्वारे आनंदाने व शांतीने भरो, म्हणजे पवित्र आत्म्याच्या सामथ्याने तुम्ही आशेत वाढत जावे. १४ आणि माझ्या बंधूंनो, तुमच्याविषयी मीही स्वतः मानतो की, तुम्ही स्वतः सदिच्छेने पूर्ण, सर्व प्रकारच्या ज्ञानाने भरलेले व एकमेकांस बोध करण्यास समर्थी आहात. १५ पण मी तुम्हास आठवण द्यावी म्हणून, तुम्हास काही ठिकाणी, अधिक धैर्याने लिहिले आहे; कारण मला देवाने पुरविलेल्या कृपेमुळे मी तुम्हास लिहिले आहे. १६ ती कृपा ह्यासाठी आहे की, तिच्या योगे, मी परराष्ट्रीयांसाठी देवाच्या सुवार्तेचे याजकपण करणारा, येशू ख्रिस्ताचा सेवक व्हावे; म्हणजे परराष्ट्रीय हे अर्पण पवित्र आत्म्याकडून पवित्र केले

१६ आता, किंचिंत्या शहरातील असलेल्या मंडळीची सेविका, आपली बहीण फिबी हिची मी तुम्हास शिफारस करतो की, २ तुम्ही पवित्र जनांस शोभेल असे तिचे प्रभूमध्ये स्वागत करा आणि तिच्या ज्या कामात तुमची गरज लागेल त्यामध्ये

तिचे साहाय्यक व्हा; कारण ती स्वतः पुष्कळांना व मलाही तुम्हास सलाम पाठवतात. २५ आता माझ्या सुवर्तेप्रमाणे व येशू साहाय्यक झाली आहे. ३ ख्रिस्त येशूमध्ये माझे जोडीदार- ख्रिस्ताच्या घोषणेप्रमाणे जे रहस्य मारील युगात गुप्त ठेवण्यात कामकरी प्रिस्का व अक्विला ह्यांना सलाम द्या. ४ यांनी माझ्या आले, (aiōnios g166) २६ पण आता प्रकट करण्यात आले आहे जिवासाठी आपला जीव थोकयात घातला आणि मीच एकटा व संदेश्यांच्या शास्त्रलेखावरून सनातन देवाच्या आज्ञेप्रमाणे त्यांचे उपकार मानतो असे नाही, पण परराष्ट्रीयातील सर्व विश्वासाच्या आज्ञापालनासाठी सर्व राष्ट्रांना कळवले आहे त्या मंडळ्या त्यांचे उपकार मानतात. ५ त्याच्याप्रमाणे, त्यांच्या घरात रहस्याच्या प्रकटीकरणानुसार जो तुम्हास स्थिर करण्यास जमणाऱ्या मंडळीलाही सलाम द्या आणि माझ्या प्रिय अपैनतला समर्थ आहे, (aiōnios g166) २७ त्या अनन्य ज्ञानी देवाला येशू सलाम द्या; तो ख्रिस्तासाठी आशियाचे प्रथमफळ आहे. ६ ख्रिस्ताद्वारे युगानुयुग गौरव असो. आमेन. (aiōn g165)

मरीयेला सलाम द्या; तिने तुमच्यासाठी पुष्कळ कष्ट केले आहेत.

७ माझे आप्त व जोडीदार-बंदिवान अंद्रेनिक्स व युनिया ह्यांना सलाम द्या; प्रेषितांत त्यांचे नाव आहे व माझ्यापूर्वीच ते ख्रिस्ताचे झाले होते. ८ प्रभूमध्ये माझा प्रिय अंगिल्यात ह्याला सलाम द्या.

९ ख्रिस्तात आमचा जोडीदार-कामकरी उर्बन आणि माझा प्रिय स्ताखू ह्यांना सलाम द्या. १० ख्रिस्तात स्वीकृत अपिल्लोस ह्याला सलाम द्या. ११ माझा आप्त हेरोदियोन ह्याला सलाम द्या. नार्कीसच्या घरचे जे प्रभूत आहेत त्यांना सलाम द्या. १२ प्रभूमध्ये श्रम करणाऱ्या त्रुकैना व त्रुफोसा ह्यांना सलाम द्या. प्रिय पर्सिस हिला सलाम द्या.

प्रभूमध्ये तिने पुष्कळ श्रम केले आहेत. १३ प्रभूमध्ये निवडलेला रुफस व त्याची आई ह्यांनाही सलाम द्या. ती मला आई समान आहे. १४ असुंक्रित, फ्लागोन, हरमेस, पत्रबास आणि हरमास ह्यांना व त्यांच्याबरोबर राहणाऱ्या बांधवांना सलाम द्या. १५

फिलोगास, युलिया, मिरीयस व त्याची बहीण आणि ओलुंगास ह्यांना सलाम द्या आणि त्यांच्याबरोबर राहणाऱ्या सर्व पवित्र जनांस सलाम द्या. १६ पवित्र चुंबनाने एकमेकांना सलाम द्या.

ख्रिस्ताच्या सर्व मंडळ्या तुम्हास सलाम पाठवत आहेत. १७ आता, बंधूनो, मी तुम्हास विनंती करतो की, तुम्ही शिकलेल्या शिकवणीविरुद्ध जे फुटी व अडथळे निर्माण करतात त्यांच्यावर लक्ष ठेवून त्यांना टाळा. १८ कारण असे लोक जो ख्रिस्त आपला प्रभू आहे त्याची सेवा करीत नाहीत पण आपल्या पोटाची सेवा करतात आणि गोड भाषणे व प्रशंसा करून भोळ्या मनुष्यांची मने बढकवतात; १९ कारण तुमचे आज्ञापालन सर्वत्र सर्वांना कळले आहे म्हणून मी तुमच्यासाठी आनंद करतो. पण तुम्ही चांगल्याविषयी ज्ञानी व्हावे आणि वाईटाविषयी अजाण असावे अशी माझी इच्छा आहे. २० आणि शांतीचा देव सैतानाला तुमच्या पायांखाली लवकरच तुडवील. आपला प्रभू येशू ख्रिस्त याची कृपा तुमच्याबरोबर असो. आमेन. २१ माझा जोडीदार-

कामकरी तीमथ्य आणि माझे आप्त लुकियस, यासोन व सोसिपेतर हे तुम्हास प्रभूमध्ये सलाम पाठवत आहे.

२२ माझा आणि या सर्व मंडळीचा आश्रयदाता गायस तुम्हास सलाम पाठवत आहे. नगर कारभारी एरास्त व बंधू कुर्त हेही

१ करि.

१ देवाच्या इच्छेप्रमाणे ख्रिस्त येशूचा प्रेषित होण्याकरता घालाणारा कोठे आहे? विद्वान कोठे आहे? या जगातील वाद जानी मनुष्य कोठे आहे? विद्वान कोठे आहे? या जगाचे ज्ञान मूर्खपणाचे ठरवले बोलावलेला, पौल आणि बंधू सोस्थनेस यांजकडून, २ नाही का? (aión g165) २१ म्हणून, देवाचे ज्ञान असतानाही, या करिंथ शहरात असलेल्या देवाच्या मंडळीस, म्हणजे ख्रिस्त जगाला स्वतःच्या ज्ञानाने देवाला ओळखता आले नाही, तेव्हा येशूमध्ये पवित्र केलेले आणि पवित्रजन होण्यास बोलावलेले आम्ही जो “मूर्खपणाचा” संदेश गाजवितो त्यामुळे जे विश्वास आहेत त्यांना व आपला प्रभू येशू ख्रिस्त, म्हणजे त्यांचा व ठेवणारे आहेत त्यांचे तारण करण्याचे देवाला बरे वाटले. २२ आमचाही प्रभू याचे नाव सर्व ठिकाणी घेणाऱ्या सर्व लोकांस, कारण अनेक यूटी लोक चमत्काराची चिन्हे विचारात आणि ३ देव आपला पिता आणि प्रभू येशू ख्रिस्त यापासून कृपा व ग्रीक लोक ज्ञानाचा शोध घेतात, २३ परंतु आम्ही वधस्तंभावर शांती असो. ४ ख्रिस्त येशूमध्ये तुमच्यावर झालेल्या देवाच्या खिळलेला ख्रिस्त गाजवितो. हा संदेश यहूदी लोकांसाठी कृपेबद्दल मी सतत तुमच्यासाठी माझ्या देवाचे उपकार मानतो. अडखळण आणि ग्रीकांसाठी मूर्खपणा असा आहे. २४ परंतु ५ त्याने तुम्हास प्रत्येक बाबतीत, सर्व बोलण्यात व सर्व ज्ञानात ज्यांना बोलावलेले आहे, अशा यहूदी व ग्रीक दोघांसही ख्रिस्त समृद्ध केले आहे. ६ जशी ख्रिस्ताविषयी साक्ष खरी असल्याची हा संदेश आहे तो देवाचे सामर्थ्य व देवाचे ज्ञान असाही आहे. खाची तुम्हासमध्ये झाली तसल्याच प्रकारे त्याने तुम्हासांनी संपन्न २५ तथापि ज्यांस तुम्ही देवाचा “मूर्खपणा” म्हणता ते मानव केले आहे. ७ म्हणून तुम्हांत कोणत्याही आत्मिक दानाची प्राण्याच्या शहाणपणापेक्षा अधिक शहाणपणाचे आहे आणि कमतरता नाही, तर तुम्ही आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या प्रकट ज्यांस तुम्ही देवाचा “दुर्बलपणा” समजता ते मानव प्राण्याच्या होण्याची वाट पाहता. ८ तोच तुम्हास शेवटपर्यंत दृढ देखील सशक्तपणाहून अधिक शक्तिशाली आहे. २६ तर आता बंधूनो, राखील, जेणेकरून आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या दिवशी देवाने तुम्हास केलेल्या पाचारणाबद्दल विचार करा. मानवी तुम्ही निर्दोष असावे. ९ ज्याने आपला पुत्र येशू ख्रिस्त, आपला दृष्टिकोनातून तुमच्यातील पुष्कळसे शहाणे, सामर्थ्यशाली, उच्च प्रभू याच्या सहभागितेत तुम्हास बोलावले होते, तो देव विश्वासू कुळातले नक्हते, २७ त्याएवजी जगातले जे मूर्ख त्याना देवाने आहे. १० तर आता, बंधूनो, प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावामध्ये मी निवडले, यासाठी की, शहाण्या मनुष्यास फजित करावे. २८ तुम्हास विनंती करतो की, तुम्ही सर्वांनी एकमेकांशी सारख्या कारण जगातील देवाने दीन, तुच्छ मानलेले, जे “नगण्य” त्यांना मनाने एकत्र घावे आणि तुमच्यात मतभेद असू नयेत, तर तुम्ही निवडले. यासाठी की जे “काहीतरी” आहेत त्यांना नगण्य एकाच हेनूने परिपूर्ण व्हावे. ११ कारण माझ्या बंधूनो ख्वोवेच्या करावे. १२ यासाठी की कोणाही मनुष्याने देवासमोर बढाई मारू मनुष्यांकडून मला असे कळविण्यात आले की, तुमच्यात भांडणे नये. ३० कारण तो ख्रिस्त येशूमध्ये तुमच्या जीवनाचा उगम आहेत. १३ माझे म्हणणे असे आहे की तुमच्यातील प्रत्येकजण आहे व तो देवाची देणगी म्हणून आपले ज्ञान, आपले नीतिमत्त्व, म्हणतो, “मी पौलाचा आहे.” “मी अपुल्लोचा आहे,” “मी आपले पवित्रीकरण आणि आपली मुक्ती असा झाला आहे. ३१ केफाचा आहे,” “मी ख्रिस्ताचा आहे.” ४३ ख्रिस्त विभागला यासाठी की नियमशास्त्रात असे लिहिले आहे, “जो अभिमान गेला आहे का? पौल वधस्तंभावर तुमच्यासाठी खिळला गेला बाळगतो त्याने परमेश्वरविषयी बाळगावा.”

होता का? पौलाच्या नावाने तुमचा बाप्तिस्मा झाला का? १४ मी देवाचे आभार मानतो की, क्रिस्प व गायस यांच्याशिवाय मी कोणाचाही बाप्तिस्मा केला नाही. १५ यासाठी की, माझ्या नावात तुमचा बाप्तिस्मा करण्यात आला, असे कोणीही म्हणू नये. १६ स्तेफनाच्या घरच्यांचा सुद्धा मी बाप्तिस्मा केला, याच्यतिरीक्त, तर इतर कोणाचाही बाप्तिस्मा केल्याचे मला आठवत नाही. १७ कारण ख्रिस्ताने मला बाप्तिस्मा करण्यासाठी नाही तर शुभर्वर्तमान सांगण्यासाठी पाठवले, ते देखील मानवी ज्ञानाने नक्हे, यासाठी की, ख्रिस्ताच्या वधस्तंभावरीत मृत्युचे सामर्थ्य व्यर्थ होऊ नये. १८ कारण ज्यांचा नाश होत आहे अशांसाठी वधस्तंभाविषयीचा संदेश मूर्खपणाचा आहे, परंतु ज्यांचे तारण होत आहे, अशांसाठी तो देवाचे सामर्थ्य आहे. १९ कारण असे नियमशास्त्रात लिहिले आहे, “शहाण्यांचे शहाणपण

मी नष्ट करीन आणि बुद्धिवंताची बुद्धि मी व्यर्थ करीन.” २०

जानी मनुष्य कोठे आहे? विद्वान कोठे आहे? या जगातील वाद

२ बंधूनो, जेव्हा मी तुमच्याकडे आलो तेव्हा मी देवाविषयीचे सत्य रहस्य मानवी ज्ञानाने किंवा उत्कृष्ट भाषण करून सांगत आलो असे नाही. २ कारण तुमच्यामध्ये असताना फक्त येशू ख्रिस्त आणि तोसुधा वधस्तंभावर खिळलेला, याशिवाय कशाचिह्नी ज्ञान मला असू नये असा मी ठाम निश्चय केला आहे. ३ आणि मी तुमच्याकडे अशक्त, भयभीत व थरथर कापत आलो. ४ माझे भाषण व घोषणा हे मन वळविणाऱ्या मानवी ज्ञानाद्वारे दिलेले नक्हते पण ते आत्मा आणि त्याचे सामर्थ्य यांच्या द्वारे होते. ५ जेणेकरून तुमचा विश्वास मानवी ज्ञानावर नक्हे तर देवाच्या सामर्थ्यावर असावा. ६ तरीपण, जे आत्मिक परीपक्व आहेत त्यांना आम्ही ज्ञान सांगतो परंतु ते ज्ञान या जगाचे नाही आणि या युगाचे नाहीसे होणारे जे अधिकारी त्यांचेही

नाही. (aiōn g165) ७ तर देवाचे रहस्यमय ज्ञान आम्ही सांगतो ते गुप्त ठेवलेले होते, ते देवाने युगाच्या पूर्वी तुमच्याआमच्या गौरवासाठी नेमले होते. (aiōn g165) ८ हे ज्ञान या युगाच्या कोणाही अधिकाच्याला माहीत नक्हते कारण जर त्यांना कळले असते, तर त्यांनी गौरवी प्रभूला वधसंभावर खिलले नसते.

(aiōn g165) ९ परंतु ज्याप्रमाणे पवित्र शास्त्र म्हणते, “दोळयांनी आहोत. १० देवाच्या कृपेद्वारे जे मला दिले आहे त्याप्रमाणे पाहिले नाही, कानांनी ऐकले नाही आणि मनुष्याच्या मनात जे मी सूजू, कुशल बांधणाऱ्यांप्रमाणे पाया घातला आणि दुसरा आले नाही, ते देवाने त्याच्यावर प्रीती करणाऱ्यांसाठी तयार केले त्यावर बांधीत आहे तर त्यावरचे बांधकाम आपण कसे करीत आहे.” ११ ते देवाने आत्माचाद्वारे आपणांस प्रकट केले आहे आहोत, ह्याविषयी प्रत्येकाने काळजी घ्यावी. १२ येशु ख्रिस्त हा कारण हा आत्मा प्रत्येक गोष्टीचा व देवाच्या खोल गोष्टीचाही जो घातलेला पाया आहे, त्याच्यावाचून इतर कोणीही दुसरा शोध घेतो. १३ कारण मनुष्याच्या आत्माशिवाय मनुष्याच्या पाया घालू शकत नाही. १४ जर कोणी त्या पायावर सोने, गोष्टी ओळखणारा दुसरा कोण मनुष्य आहे? त्याप्रमाणेच चांदी, मौल्यवान दगड, लाकूड, गवत किंवा पेंडा यांनी बांधतो, देवाच्या आत्माशिवाय देवाचे खोल विचार कोणीच ओळखू. १५ तर बांधणाऱ्या प्रत्येकाचे काम उघड होईल कारण तो शकत नाही. १६ परंतु आम्हास जगाचा आत्मा मिळाला नाही, दिवस ते उघडकीस आणील, तो दिवस अग्नीने प्रकट होईल तर देवापासूनचा आत्मा मिळाला आहे. यासाठी की, देवाने व तोच अग्नी प्रत्येकाचे काम कसे आहे याची परीक्षा करील. आपल्याला जे कृपेने दिले ते आपण ओळखून घ्यावे. १७ मानवी १८ ज्या कोणाचे त्या पायावर बांधलेले काम टिकेल, त्यास ज्ञानाने शिकवलेल्या शब्दांनी आम्ही या गोष्टी सांगत नाही, प्रतिफल मिळेल. १९ पण एखाद्याचे काम जळून जाईल व त्याचे तर आत्माने शिकवलेल्या शब्दांनी, आत्मिक शब्द उपयोगात नुकसान होईल तथापि तो स्वतः तारला जाईल परंतु जणू काय आणून आध्यात्मिक गोष्टीचे स्पष्टीकरण करतो. २० स्वाभाविक अनीतून बाहेर पडलेल्यासारखा तारला जाईल. २१ तुम्ही देवाचे मनुष्य देवाच्या आत्माच्या गोष्टी स्वीकारत नाही कारण त्या निवासस्थान आहोत आणि देवाचा आत्मा तुमच्यामध्ये निवास त्यास मूर्खपणाच्या वाटतात आणि तो त्या मानीत नाही, कारण करतो हे तुम्हास माहीत नाही काय? २२ जर कोणी देवाच्या त्या आत्माने समजायच्या असतात. २३ जो आत्मिक आहे तो निवासस्थानाचा नाश करतो तर देव त्या व्यक्तीचा नाश करील; तर सर्व गोष्टी समजतो तरी त्याची स्वतःवी पारख कोणाकडूनही कारण देवाचे निवासस्थान पवित्र आहे आणि ते तुम्ही आहोत. २४ होत नाही. २५ कारण पवित्र शास्त्र म्हणते, “प्रभूचे मन कोण कोणीही स्वतःला फसवू नये, जर कोणी स्वतःला या जगाच्या दृष्टीने ज्ञानी समजत असेल तर त्याने खरोखर ज्ञानी होण्यासाठी “मूर्ख” व्हावे. (aiōn g165) २६ कारण या जगाचे ज्ञान देवाच्या दृष्टीने मूर्खपणाचे आहे; कारण असे पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे की, “देव ज्ञान्यांना त्यांच्याच धूर्तपणात धरतो.” २७ आणि पुढी “परमेश्वर जाणतो की, ज्ञान्याचे विचार व्यर्थ आहेत.” २८ म्हणून मनुष्यांविषयी कोणीही फुशारकी मारू नये कारण सर्व गोष्टी तुमच्या आहेत. २९ तर तो पौल किंवा अपुल्लोस किंवा केफा, जग, जीवन किंवा मरण असो, आताच्या गोष्टी असोत अथवा येणाऱ्या गोष्टी असोत, हे सर्व तुमचे आहे. ३० तुम्ही ख्रिस्ताचे आहोत आणि ख्रिस्त देवाचा आहे.

३ बंधूनो, आत्मिक लोकांशी बोलावे तसा मी तुमच्याशी बोलू शकलो नाही. पण त्याएवजी मला तुमच्याशी दैहिक लोकांसारखे आणि ख्रिस्तामधील बालकांसारखे बोलावे लागले. २ मी तुम्हास पिण्यासाठी दूध दिले, जड अन्न दिले नाही कारण तुम्ही जड अन्न खाऊ शकत नक्हता व आतासुद्धा तुम्ही खाऊ शकत नाही. ३ तुम्ही अजूनसुद्धा दैहिक आहोत कारण तुमच्यात मत्सर व भांडणे चालू आहेत, तर तुम्ही दैहिक नाहीत काय व जगातील लोकांसारखे चालत नाही काय? ४ कारण जेव्हा एक म्हणतो, “मी पौलाचा आहे,” आणि दुसरा म्हणतो, “मी अपुल्लोसाचा आहे,” तेका तुम्ही साधारण मानवच आहोत की नाही? ५ तर मग अपुल्लोस कोण आहे? आणि पौल कोण आहे? ज्यांच्याद्वारे तुम्ही विश्वास ठेवला असे ते सेवक आहेत, प्रत्येकाला प्रभूने जे काम नेमून दिले त्याप्रमाणे ते आहेत. ६ मी बी लावले, अपुल्लोसाने त्यास पाणी घातले, पण देवाने त्याची वाढ केली. ७ तर मग लावणारा काही नाही किंवा

पाणी घालणाराही काही नाही, पण वाढविणारा देव हाच काय तो आहे. ८ जे बी पेरतात व पाणी घालतात ते एक आहेत आणि प्रत्येकाला आपापल्या श्रमाप्रमाणे आपआपली मजूरी मिळेल. ९ कारण अपुल्लोस आणि मी देवाच्या सेवाकार्यात सहर्कर्मी आहोत. तुम्ही देवाचे शेत आहोत व देवाची इमारत पाहिले नाही, कानांनी ऐकले नाही आणि मनुष्याच्या मनात जे मी सूजू, कुशल बांधणाऱ्यांप्रमाणे पाया घातला आणि दुसरा आले नाही, ते देवाने त्याच्यावर प्रीती करणाऱ्यांसाठी तयार केले त्यावर बांधीत आहे तर त्यावरचे बांधकाम आपण कसे करीत आहे.” १० ते देवाने आत्माचाद्वारे आपणांस प्रकट केले आहे आहोत, ह्याविषयी प्रत्येकाने काळजी घ्यावी. ११ येशु ख्रिस्त हा कारण हा आत्मा प्रत्येक गोष्टीचा व देवाच्या खोल गोष्टीचाही जो घातलेला पाया आहे, त्याच्यावाचून इतर कोणीही दुसरा शोध घेतो. १२ कारण मनुष्याच्या आत्माशिवाय मनुष्याच्या पाया घालू शकत नाही. १३ जर कोणी त्या पायावर सोने, गोष्टी ओळखणारा दुसरा कोण मनुष्य आहे? त्याप्रमाणेच चांदी, मौल्यवान दगड, लाकूड, गवत किंवा पेंडा यांनी बांधतो, देवाच्या आत्माशिवाय देवाचे खोल विचार कोणीच ओळखू. १४ तर बांधणाऱ्या प्रत्येकाचे काम उघड होईल कारण तो शकत नाही. १५ परंतु आम्हास जगाचा आत्मा मिळाला आहे. यासाठी की, देवाने व तोच अग्नी प्रत्येकाचे काम कसे आहे याची परीक्षा करील. आपल्याला जे कृपेने दिले ते आपण ओळखून घ्यावे. १६ मानवी १७ ज्या कोणाचे त्या पायावर बांधलेले काम टिकेल, त्यास ज्ञानाने शिकवलेल्या शब्दांनी आम्ही या गोष्टी सांगत नाही, प्रतिफल मिळेल. १८ पण एखाद्याचे काम जळून जाईल व त्याचे तर आत्माने शिकवलेल्या शब्दांनी, आत्मिक शब्द उपयोगात नुकसान होईल तथापि तो स्वतः तारला जाईल परंतु जणू काय आणून आध्यात्मिक गोष्टीचे स्पष्टीकरण करतो. १९ स्वाभाविक अनीतून बाहेर पडलेल्यासारखा तारला जाईल. २० तुम्ही देवाचे मनुष्य देवाच्या आत्माच्या गोष्टी स्वीकारत नाही कारण त्या निवासस्थान आहोत आणि देवाचा आत्मा तुमच्यामध्ये निवास त्यास मूर्खपणाच्या वाटतात आणि तो त्या मानीत नाही, कारण करतो हे तुम्हास माहीत नाही काय? २१ जर कोणी देवाच्या त्या आत्माने समजायच्या असतात. २२ जो आत्मिक आहे तो निवासस्थानाचा नाश करतो तर देव त्या व्यक्तीचा नाश करील; तर सर्व गोष्टी समजतो तरी त्याची स्वतःवी पारख कोणाकडूनही कारण देवाचे निवासस्थान पवित्र आहे आणि ते तुम्ही आहोत. २३ होत नाही. २४ कारण पवित्र शास्त्र म्हणते, “प्रभूचे मन कोण कोणीही स्वतःला फसवू नये, जर कोणी स्वतःला या जगाच्या दृष्टीने ज्ञानी समजत असेल तर त्याने खरोखर ज्ञानी होण्यासाठी “मूर्ख” व्हावे. (aiōn g165) २५ कारण या जगाचे ज्ञान देवाच्या दृष्टीने मूर्खपणाचे आहे; कारण असे पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे की, “देव ज्ञान्यांना त्यांच्याच धूर्तपणात धरतो.” २६ आणि पुढी “परमेश्वर जाणतो की, ज्ञान्याचे विचार व्यर्थ आहेत.” २७ म्हणून मनुष्यांविषयी कोणीही फुशारकी मारू नये कारण सर्व गोष्टी तुमच्या आहेत. २८ तर तो पौल किंवा अपुल्लोस किंवा केफा, जग, जीवन किंवा मरण असो, आताच्या गोष्टी असोत अथवा येणाऱ्या गोष्टी असोत, हे सर्व तुमचे आहे. २९ तुम्ही ख्रिस्ताचे आहोत आणि ख्रिस्त देवाचा आहे.

हाच माझा न्यायनिवाडा करणारा आहे. ५ म्हणून योग्य समय आहेत. १९ तरीही जर प्रभूची इच्छा असेल तर मी लवकरच येईपर्यंत म्हणजे प्रभू येईपर्यंत न्यायनिवाडा करूच नका. तो तुमच्याकडे येईन आणि मग मला समजेल की, जे गवर्ने फुगून अंधारामध्ये डकलेल्या गोर्टीवर प्रकाश टाकील व अंतःकरणातील गेले तो किंती चांगले आहेत हे पाहण्यासाठी नव्हे, तर ते किंती हेतू उद्घडकीस आणील, त्यावेळी देवाकडून प्रत्येकाची प्रशंसा सामर्थ्यशाली आहेत हे मी पाहीन. २० कारण देवाचे राज्य होईल. ६ आता, बंधूनो, तुमच्यासाठी मी या गोषी माझ्याकरिता बोलण्यावर अवलंबून नसते तर सामर्थ्यावर असते. २१ तुम्हास व अपुल्लोसाकरीता उदाहरणाने लागू केल्या आहेत. यासाठी काय पाहिजे? मी तुमच्याकडे तुम्हास शिक्षा करण्यासाठी काठी की, शास्त्रलेखापालीकडे कोणी स्वतःला न मानावे हा धडा तुम्ही घेऊन यावे, की प्रीतीने व सौम्यतेच्या आत्म्याने यावे?

आम्हापासून शिकावे म्हणजे तुम्हापैकी कोणीही गवर्ने फुगून जाऊ नये म्हणजे एखाद्याला चांगली वागणूक देऊन दुसऱ्याला विरोध करू नये. ७ कारण तुझ्यात व दुसऱ्यात फरक पाहतो तो कोण आहे? आणि तुला मिळाले नाही असे तुझ्याजवळ काय आहे? ज्याअर्थी तुला सर्व मिळाले आहे, तर तुला मिळाले नाही अशी बढाई का मारतोस? ८ तुम्हास ज्याची गरज आहे ते सर्व आधीच तुमच्याकडे आहे. तुम्ही अगोदरच श्रीमंत झाला आहात, तृप्त झाला आहात, तुम्हास असे वाटते की आमच्याशिवाय तुम्ही राजे झाला आहात आणि तुम्ही राजे बनलाच असता तर ठीक झाले असते, कारण आम्ही सुद्धा तुमच्याबोरबर राजे बनलो असतो. ९ कारण मला वाटते की देवाने आम्हास मरण्यासाठी शिक्षा दिलेल्या अशा लोकांसारखे शेवटचे प्रेषित केले कारण आम्ही जगाला, देवदूतांना तसेच मनुष्यांना जणू तमाशा असे झालो आहोत. १० आम्ही ख्रिस्तासाठी मुर्ख, तर तुम्ही ख्रिस्तामध्ये शहाणे आहात! आम्ही अशक्त आहोत, पण तुम्ही बलवान आहात! तुम्ही आदरणीय आहात, पण आम्ही तुच्छ आहोत! ११ अगदी का क्षणापर्यंत आम्ही भुक्लेआणि तहानलेले, उघडे आहोत, अमानुषपणे मारलेले, आम्ही बेघर असे आहोत. १२ आणि आम्ही श्रम करतो, आम्ही स्वतःच्या हातांनी काम करतो, आमची निंदा होत असता आम्ही अशीवर्दद देतो. १३ जेव्हा आमची निंदा होते, तेव्हा आम्ही अशीवर्दद देतो. जेव्हा आमचा छळ होतो तेव्हा आम्ही सहन करतो. जेव्हा आमची निंदा होते, आम्ही दयाळूपणे त्यांच्याशी बोलतो, या क्षणापर्यंत आम्ही जगासाठी गाळ आणि कवरा असे झालो आहोत. १४ मी तुम्हास हे लाजविण्यासाठी लिहित नाही, तर उलट मी तुम्हास माझ्या प्रिय लेकरांप्रमाणे चांगल्या गोर्टीची जाणीव करून देत आहे. १५ कारण जरी तुम्हास ख्रिस्तामध्ये दहा हजार गुरु असले तरी पुष्कळ वटील नाहीत कारण ख्रिस्त येशूमध्ये शुभर्वर्तमानाच्या योगे मी तुम्हास जन्म दिला आहे. १६ यास्तव मी तुम्हास बोध करतो की माझे अनुकरण करा. १७ यासाठीच तीमथ्याला तुमच्याकडे पाठवले आहे. प्रभूमध्ये तो माझा प्रिय व विश्वासू पुत्र आहे. ज्याप्रमाणे मी सगळीकडे प्रत्येक मंडळीमध्ये शिकवतो, तसेच तो ख्रिस्तामधील माझ्या शिकवणुकीची आठवण करून देईल. १८ पण जणू काय मी तुमच्याकडे येणार नाही, म्हणून काहीजण गवर्ने फुगले

५ मी अशी बातमी ऐकली आहे की, तुमच्यामध्ये व्यभिचार चालू आहे. ते असे की, आपणामध्ये कोणी आपल्या पित्याच्या दुसऱ्या पतीशी अनैतिक संबंध ठेऊन आहे. वास्तविक असले दुष्कृत्य परराष्ट्रीय लोकांमध्येही आढळणार नाही. २ आणि तरीही तुम्ही गवर्ने फुगला आहात, परंतु तुम्हास त्याबदल शोक झायला नको होता का? जे कोणी हे कर्म केले असेल त्यास तुमच्यातून काढून टाकले पाहिजे. ३ कारण जरी मी शरीराने तुमच्यात नसलो तरी आत्म्याने हजर आहे आणि हजर असल्याप्रमाणे त्याचा मी अगोदरच न्याय केलेला आहे, ज्याने हे अयोग्य कृत्य केले आहे, ४ जेव्हा तुम्ही प्रभू येशू द्याच्या सामर्थ्याने, माझा आत्मा तुमच्याबोरबर असेल, ५ तुम्ही अशा मनुष्यास देहाच्या नाशाकरता सैतानाच्या स्वाधीन करावे; म्हणजे, प्रभूच्या दिवशी त्याच्या आत्म्याचे तारण व्हावे. ६ तुमचा अभिमान चांगला नाही. थोडेसे खमीर सगळा गोळा फुगवते, हे तुम्हास माहित आहे न? ७ म्हणून तुम्ही जुने खमीर काढून टाका, यासाठी की जसे तुम्ही बेखमीर झाला आहात तसे तुम्ही एक नवीन गोळा व्हावे कारण आपला वल्हांडणाचा कोकरा जो ख्रिस्त त्याचे अर्पण झाले आहे. ८ तर आपण जुन्या खमिराने किंवा वाईटपणा व कुकर्मच्या खमिराने नाही, पण सरळपणा व खरेपणाच्या बेखमीर भाकरीने सण पाळू या. ९ मी तुम्हास माझ्या प्रतात लिहिले होते की व्यभिचाराशी संबंध ठेवू नका. १० तथापि जगातले व्यभिचारी, लोभी, लुबाडणारे किंवा मूर्तीपुजक द्यांची संगत मुळीच धरू नये असे माझे म्हणणे नाही; कारण मग तुम्हास जगातून बाहेर जावे लागेल. ११ पण आता, मी तुम्हास लिहिले आहे की, ख्रिस्तात बंधू म्हणलेला असा कोणी जर व्यभिचारी, लोभी किंवा मूर्तीपुजक, निंदक, पिणारा किंवा लुबाडणारा असेल तर त्याच्याशी संबंध ठेवू नका; अशा मनुष्यांबोरबर जेवूही नका. १२ कारण जे मंडळीच्या बाहेर आहेत त्यांचा न्याय करण्याचा माझा काय संबंध? त्याएवजी जे मंडळीत आहेत त्यांचा न्याय तुम्ही करीत नाही काय? १३ पण देव बाहेरच्यांचा न्याय करतो म्हणून ‘तुम्ही आपल्यामधून त्या दुष्मनुष्यास बाहेर काढा.’

६ जेव्हा तुमच्यापैकी एखाद्याचा दुसऱ्याबोरोबर वाद असेल, ते त्याच्या शरीराबाहेर होते पण व्यभिचार करणारा आपल्या

तर तो वाद पवित्र जनांपुढे जाण्याएवजी ती व्यक्ती तो स्वतःच्या शरीराविरुद्ध पाप करतो. १९ किंवा तुम्ही हे जाणत वाद न्यायालयात अनीतिमान लोकांसमोर नेण्याचे थाडस का नाही का की, तुमचे शरीर हे देवाकडून मिळालेल्या व तुमच्यात करतो? २० पवित्रजन जगाचा न्याय करतील हे तुम्हास माहित असलेल्या पवित्र आत्म्याचे निवासस्थान आहे? आणि तुम्ही नाही काय? आणि जर तुमच्याकडून जगाचा न्याय होणार आहे, आपले स्वतःचे नाही? २१ कारण तुम्हास मोल देऊन विकत तर क्षुलुक बाबींचा निण्य करण्यास तुम्ही योग्य नाही काय? ३ घेतले आहे; म्हणून तुम्ही आपल्या शरीराने देवाचे गौरव करा.

आपण देवदूतांचा न्याय करणार आहोत, हे तुम्हास माहित नाही काय? तर या जीवनासंबंधीचा न्याय किंती विशेषकरून आम्ही करू शकणार नाही? ४ म्हणून जर दररोजच्या जीवनासंबंधीची

प्रकरणे तुम्हास निकालात काढायची असतील, तर ज्यांची मंडळीत काही गणती नाही, अशा मनुष्यांना न्याय ठविण्यास का बसवता? ५ तुम्हास लाज वाटावी म्हणून मी असे म्हणतो, ज्याला भावाभावांचा न्यायनिवाडा करता येईल, असा एकही शहाणा मनुष्य तुमच्यात नाही काय? ६ पण या ऐवजी, भाऊ भावावर फिर्याद करतो आणि तीही अविश्वासासन्या पुढे करतो हे कसे? ७ तुम्ही एकमेकांवर खटले भरता ह्यात सर्व प्रकारे तुमचीच हानी आहे, त्यापेक्षा तुम्ही अन्याय का सहन करीत नाही? त्यापेक्षा तुम्ही आपली फसवणूक का होऊ देत नाही?

८ उलट तुम्ही दुसऱ्यावर आणि स्वतःच्या भावावर अन्याय करता आणि फसवता. ९ अनीतिमानास देवाचे राज्य वतन मिळणार नाही, हे तुम्ही जाणत नाही काय? फसू नका;

कोणीही व्यभिचारी, मूर्तीपुजक किंवा व्यभिचारी, विपरीत संभोग करू देणारे किंवा विपरीत संभोग करणारे, १० चोर, लोभी, दारुबाज, निंदा करणारे किंवा लुबाडणारे ह्यांना देवाच्या राज्याचे वतन मिळणार नाही. ११ आणि तुम्ही कियेकिजण तसे होता; पण तुम्ही धुरले गेला आहा, तुम्ही पवित्र केले गेला आहात आणि प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावाने व आपल्या देवाच्या आत्म्याकडून तुम्ही नीतिमान ठरवले गेला आहात. १२ “सर्व गोरी मला कायदेशीर आहेत,” पण सर्व गोरी माझ्या हिताच्या नसतात, “सर्व गोरी मला कायदेशीर आहेत,” पण मी त्यातील कोणत्याच गोरीच्या अधीन होणार नाही. १३ अनं पोटासाठी आहे आणि पोट अन्नासाठी आहे पण देव त्या दोघांचाही नाश करील. पण व्यभिचारासाठी शरीर नाही, तर शरीर प्रभूसाठी आहे आणि शरीरासाठी प्रभू आहे. १४ आणि देवाने प्रभूला उठवले आणि तो त्याच्या सामर्थ्याने आपल्यालासुद्धा उठवील.

१५ तुमची शरीरे ख्रिस्ताचे अवयव आहेत, हे तुम्हास माहित नाही काय? मग मी ख्रिस्ताचे अवयव घेऊन ते वेश्येचे अवयव करू काय? तसे न होवो. १६ तुम्ही हे जाणत नाही का की, जो वेश्येशी जोडला जातो तो तिच्याशी शरीराने एक होतो?

कारण तो म्हणतो की, ती दोधे एकदेह होतील. १७ पण जो प्रभूशी जोडला जातो तो त्याच्याशी आत्म्याने एकरूप होतो. १८ व्यभिचारापासून दूर पल्ला. जे दुसरे कोणतेही पण मनुष्य करतो

७ आता तुम्ही मला लिहिलेल्या गोर्टीविषयी मी लिहित आहे;

स्त्रीला स्पर्श न करणे हे पुरुषासाठी बरे आहे. २ तरीही व्यभिचार होत आहेत म्हणून प्रत्येक पुरुषाला आपली स्वतःची पत्नी असावी आणि प्रत्येक स्त्रीला आपला स्वतःचा पती असावा. ३ पतीने पत्नीला तिचा हक्क द्यावा; आणि त्याचप्रमाणे पत्नीनेही पतीला द्यावा. ४ पत्नीला तिच्या स्वतःच्या शरीरावर अधिकार नसतो, पण पतीला असतो; आणि त्याचप्रमाणे पतीलाही त्याच्या स्वतःच्या शरीरावर अधिकार नसतो, पण पत्नीला असतो. ५ विषयसुखासाठी एकमेकाला वंचित करू नका, तुम्हास प्रार्थनीला वेळ देता यावा म्हणून एकमेकांच्या संमतीने ठराविक वेळेकरीता दूर राहा आणि मग पुढा एक क्वा यासाठी की, सैतानाने तुमच्या असंयमामुळे तुम्हास मोहात पाडू नये. ६ पण मी हे संमती म्हणून सांगतो, आज्ञा म्हणून नाही. ७ माझी इच्छा अशी आहे की, सर्व लोक माझ्यासारखे असावेत पण प्रत्येक व्यक्तीला त्याचे स्वतःचे असे देवापासून दान आहे. एकाला एका प्रकारे राहण्याचे आणि दुसऱ्याला दुसऱ्या प्रकारे राहण्याचे. ८ म्हणून मी सर्व अविवाहितांना आणि विधवांना असे म्हणतो की, तुम्ही माझ्याप्रमाणे राहिलात तर ते तुमच्यासाठी बरे आहे. ९ तथापि जर त्यास संयम करता येत नसेल तर त्यांनी लग्न करावे; कारण वासनेनी जलण्यापेक्षा लग्न करणे बरे. १० आणि विवाहितांना मी आज्ञा देत आहे, मी नाही पण प्रभू देत आहे की पत्नीने पतीला सोडू नये. ११ पण, जर तिने सोडले तर लग्न न करता तसेच रहावे किंवा आपल्या पतीबरोबर समेट करावा आणि पतीने पत्नीला सोडू नये. १२ पण इतरांना हे प्रभू सांगत नाही, पण मी सांगतो की, जर एखाद्या बंधूची पत्नी विश्वास ठेवणारी नसेल आणि त्याच्याबरोबर राहण्यास तिची संमती असेल तर त्याने तिला सोडू नये. १३ आणि एखाद्या स्त्रीचा पती विश्वास ठेवणारी झाला नसेल आणि तिच्याबरोबर राहण्यास त्याची संमती असेल तर तिने त्यास सोडू नये. १४ कारण, विश्वास न ठेवणारा पती पत्नीमुळे पवित्र होतो आणि विश्वास न ठेवणारी पतीमुळे पवित्र होते. नाही तर तुमची मुले अशुद्ध असती पण ती आता पवित्र आहेत. १५ पण स्वतःचे विश्वास ठेवत नसल्यामुळे कोणी सोडून जात असेल तर जाऊ द्या; कारण कोणी बंधू किंवा बहीण अशा बाबतीत बंधनात नाही. पण देवाने आपल्याला

शांतीत राहण्याकरिता बोलावले आहे. १६ कारण पत्नी, तू गोर्टीची, म्हणजे पत्नीला कसे संतुष्ट करावे याची काळजी हे कशावरून जाणतेस की, तू आपल्या पतीला तारशील की करतो. ३४ जी अविवाहित किंवा कुमारी आहे ती आपण शरीराने नाही? किंवा तू, पती, हे कशावरून जाणतेस की, तू आपल्या व आत्मानेही पवित्र व्हावे, अशी प्रभूच्या गोर्टीविषयी चिंता पत्नीला तारशील की नाही? १७ तर जसे प्रभूने प्रत्येकाला करते; पण जी विवाहित आहे ती जगातल्या गोर्टीची, म्हणजे वाटून दिले आहे, जसे देवाने प्रत्येकाला बोलावले आहे, तसे आपल्या पतीला कसे संतुष्ट करावे याची काळजी करते. ३५ त्याने चालावे आणि ह्याप्रमाणे, मी सर्व मंडळयांना आज्ञा देत हे मी तुमच्याच हितासाठी सांगतो, तुमच्यावर बंधन टाकावे आहे. १८ सुंता झालेली असता कोणाला विश्वासासाठी पाचारण म्हणून नाही; पण तुम्ही विचलित न होता प्रभूची सेवा करावी झाले काय? तर त्याने सुंतेचे चिन्ह काढून टाकू नये. बेसुंता म्हणून सांगतो. ३६ जर एखाद्याला असे वाटते की, तो त्याच्या असलेल्या कोणाला विश्वासासाठी पाचारण आहे? त्याने सुंता कुमारिकेच्या अपमानास कारण होत आहोत, ती उपवर झाली करून घेऊ नये. १९ कारण सुंता झालेला असणे काही नाही आहे आणि तसे अगत्यच आहे, तर जशी इच्छा असेल तसे किंवा बेसुंता असणे काही नाही; पण देवाच्या आजांचे पालन त्याने करावे, तो पाप करीत नाही, त्याने लग्न करून घ्यावे. ३७ करणे हे सर्वकाही आहे. २० ज्याला जशा स्थितीत पाचारण पण ज्याने लग्न न करण्याचा निर्णय घेतला, ज्याला कशाची झाले असेल त्याने त्याच स्थितीत रहावे. २१ तू दास असता निकड नाही व ज्याची इच्छेवर सत्ता आहे आणि असे ज्याने बोलावला गेलास काय? त्याची पर्वा करू नकोस; पण तुला मनात रववले आहे तो चांगले करतो. ३८ म्हणून जो लग्न करून स्वतंत्र होता आले तर त्याचा उपयोग कर. २२ कारण दास देतो तो चांगले करतो; पण लग्न करून देत नाही तो अधिक असता जो प्रभूत बोलावला गेला तो प्रभूच्या स्वतंत्र मनुष्य आहे; चांगले करतो. ३९ विवाहित स्त्रीचा पती जिवंत आहे तोपर्यंत त्याचप्रमाणे जो स्वतंत्र असता बोलावला गेला तो ख्रिस्ताचा ती नियमाने बांधलेली आहे, पण जर तिचा पती मरण पावला दास आहे. २३ देवाने तुम्हास मोल देऊन विकत घेतले आहे, तर, कैवल प्रभूमध्ये विश्वासी असल्यास, तिची इच्छा असेल म्हणून तुम्ही मनुष्यांचे दास होऊ नका. २४ बंधूनो जो ज्या त्याच्याशी विवाहित होण्यास ती स्वतंत्र आहे. ४० पण ती जर स्थितीत बोलावला गेला आहे त्याने त्या स्थितीत देवाबरोबर अविवाहित राहील तर, माझ्या मते, ती अधिक आशीर्वादित रहावे. २५ आता कुमारिकंविषयी मला प्रभूकडून काही आज्ञा होईल आणि मी मानतो की, माझ्यातही देवाचा आत्मा आहे. नाही; पण, विश्वासू राहता येण्यास ज्याच्यावर प्रभूने दया केली आहे असा मी एक असल्यामुळे यी माझी मत देतो. २६ म्हणून मला वाटते की, आताच्या परिस्थीतीत हे चांगले आहे; म्हणजे जो ज्या स्थितीत असेल तसेच त्याने रहावे हे त्याच्यासाठी चांगले आहे. २७ तू पत्नीला विवाहाच्या वचनाने बांधलेला आहेस काय? तर तू स्वतः मुक्त होण्याचा प्रयत्न करू नकोस. तू पत्नीपासून सोडविला गेलास का? तर तू पत्नी मिळवण्यास पाहू नकोस. २८ पण तू जर लग्न केलेस तर तू पाप केले नाहीस; आणि कुमारिकेने लग्न केले तर तिने पाप केले नाही; पण अशांना संसारात हालअपेषा भोगाच्या लागतील आणि अशा हालअपेषा तुदास भोगाच्या लागू नयेत अशी माझी इच्छा आहे. २९ पण बंधूनो मी हे सांगतो की, हा काळ थोडका आहे. आता, ज्यांना स्त्रिया आहेत त्यांना स्त्रिया नसल्यासारखे त्यांनी जगावे; ३० जे रडतात त्यांनी रडत नसल्यासारखे, जे आनंद करतात त्यांनी आनंद करीत नसल्यासारखे आणि जे विकत घेतात त्यांनी ते आपले स्वतःचे नसल्यासारखे रहावे. ३१ जे या जगाचा उपयोग करतात त्यांनी दुरुपयोग न करणारे क्हावे; कारण या जगाचे स्वरूप लयास जात आहे. ३२ पण तुम्ही निश्चित असावे अशी माझी इच्छा आहे. जो अविवाहित आहे तो प्रभूच्या गोर्टीची, म्हणजे आपण प्रभूला करसे संतुष्ट करावे याची काळजी करतो; ३३ पण जो विवाहित आहे तो जगातल्या

आता तुम्ही मला लिहिलेल्या गोर्टीविषयी मी लिहित आहे; मूर्तीना वाहिलेल्या गोर्टीविषयी आपल्या सर्वांना ज्ञान आहे, हे आपण ज्यानतो. ज्ञान फुगवते, पण प्रीती उभारणी करते.

२ आपण एखादी गोष्ट ज्यानतो असे कोणाला वाटत असेल, तर ती जशी समजली पाहिजे तशी अजून तो जाणत नाही.

३ पण कोणी देवावर प्रीती करीत असेल तर त्या मनुष्यास देव ओळखतो. ४ म्हणून आता, मूर्तीना वाहिलेल्या पदार्थाच्या सेवनाविषयी आपण ज्यानतो की, जगात मूर्ती ही काहीच नाही आणि एकाशिवाय दुसरा देव नाही, ५ कारण स्वर्गात आणि पृथीवर देव म्हणलेले पुष्कळ असले, कारण तसे पुष्कळ दैवत आणि पुष्कळ प्रभू असतील, ६ पंतु आमच्यासाठी फक्त एकच देव जो पिता तो आहे. ज्याच्यासाठी आपण जगतो आणि ज्याच्यापासून सर्वकाही निर्माण झाले आणि फक्त एकच प्रभू येशू ख्रिस्त आहे. ज्याच्या द्वारे सर्व गोर्टी अस्तित्वात येतात व ज्याच्या द्वारे आपण जगतो. ७ पण हे ज्ञान प्रत्येक मनुष्यास असार नाही कारण मूर्तीविषयी जे विवेक बाळगतात असे कित्येकजण, या घटकेपर्यंत, ते मूर्तीला वाहिलेले नैवेद्य खात आहेत; आणि त्यांचा विवेक दुर्बळ असल्यामुळे अशुद्ध होतो. ८ पण अन्नामुळे देवापुढे आपली योग्यता ठरत नाही, आपण न खाण्याने कमी ठरत नाही किंवा खाण्याने अधिक ठरत नाही. ९

पण तुमचे हे स्वातंत्र्य दुर्बळ असलेल्यास, कोणत्याही प्रकारे, नाही काय? १४ प्रभूने त्याचप्रमाणे आज्ञा दिली आहे की, अडखळण होऊ नये म्हणून काळजी घ्या. १० कारण ज्ञान जे शुभवर्तमानाची घोषणा करतात त्याचा शुभवर्तमानावर असलेल्या तुला जर मूर्तीच्या असलेल्या ठिकाणी भोजनास निवाह व्हावा, १५ पण ह्यातील कोणत्याचा गोषीचा मी कधी बसलेले कोणी बघितले, तर तो दुर्बळ असल्यास त्याचा विवेक उपयोग केला नाही किंवा माझ्यासाठी तसे करावे म्हणून मी मूर्तीना वाहिलेले पदार्थ खाण्यास तयार होईल ना? १६ आणि या गोषी लिहिल्या नाहीत कारण हे माझे अभिमान मिरवणे ज्याच्यासाठी ख्रिस्त मरण पावला अशा दुर्बळ असलेल्या तुझ्या कोणी निरर्थक करण्यापेक्षा मला मरणे बरे वाटेल. १६ कारण बंधूचा तुझ्या या ज्ञानामुळे नाश होतो. १२ पण तुम्ही जेव्हा जरी मी शुभवर्तमान सांगतो, तरी अभिमान मिरवण्यास मला अशाप्रकारे बंधूच्या विरुद्ध पाप करून त्याचा दुर्बळ असलेला कारण नाही कारण मला हे करणे भाग आहे; मी शुभवर्तमान विवेक तुम्ही दुखावता, तेव्हा तुम्ही ख्रिस्ताविरुद्ध पाप करता. सांगणार नाही, तर मला हाय. १७ कारण, मी हे स्वेच्छेने केले, १३ म्हणून, जर माझ्या बंधूला अन्नाने अडखळण होत असेल तर मला वेतन मिळेल, पण माझ्या इच्छेविरुद्ध असेल, तर तर माझ्यावर हा कारभार सोपविला गेला आहे. १८ तर मग माझे म्हणून मी कधीही मांस खाणार नाही. (aiōn g165)

१ मी स्वतंत्र नाही काय? मी प्रेषित नाही काय? मी आपल्या प्रभू येशूला पाहिले नाही काय? प्रभूच्या ठायी तुम्ही माझे काम आहात ना? २ जरी मी इतरांकरता प्रेषित नसलो, तरी निःसंशय मी तुमच्याकरता आहे कारण तुम्ही प्रभूमध्ये माझ्या प्रेषितपणाचा शिक्का आहात. ३ माझी चौकशी करण्याच्याना हे माझे प्रत्युत्तर आहे: ४ आम्हास खाण्यापिण्याचा अधिकार नाही काय? ५ इतर प्रेषित, प्रभूचे भाऊ किंवा केफा, हे करतात त्याप्रमाणे आम्हास कोणी विश्वासी बाहीं पन्ती करून घेऊन, बरोबर नेण्याचा अधिकार नाही काय? ६ किंवा केवळ मला आणि बर्णालाकाम न करण्याचा अधिकार नाही काय? ७ स्वतःच्या खचनी सैनिक म्हणून सेवा करणारा असा कोण आहे? कोण द्राक्षमळा लावतो आणि त्याचे फळ खात नाही? किंवा कोण कळप राखतो आणि कळपाच्या दुधातून पीत नाही? ८ मी या गोषी लोकीरीतीस अनुसरून सांगतो काय? नियमशास्त्र हेच सांगत नाही काय? ९ कारण, मोशेच्या नियमशास्त्रात लिहिले आहे की, ‘मळणी करीत असलेल्या बैलाला मुस्के घालू नको.’ देव केवळ बैलांची काळजी करतो काय? १० किंवा सर्वस्वी आपल्याकरता तो हे म्हणतो? हे निःसंशय आपल्याकरता लिहिले आहे म्हणजे जो नांगरतो त्याने आशेने नांगरावे आणि जो मळणी करतो त्याने आपण वाटेकरी होऊ या आशेने करावी. ११ आम्ही तुमच्यात जर आतिक गोषी पेरल्या आहेत, तर आम्ही तुमच्या दैहिक गोषींची कापणी केल्यास त्यामध्ये मोठे काय आहे? १२ जर दुसरे तुमच्यावरील या अधिकाराचे वाटेकरी होतात, तर आम्ही विशेषकरून का होऊ नये? आणि तरी आम्ही या अधिकाराचा उपयोग केला नाही, पण ख्रिस्ताच्या

१० बंधूनो, तुम्हास हे माहीत असावे असे मला वाटते की, आपले सर्व पूर्वज मेघाखाली होते. ते सर्व तांबड्या शुभवर्तमानाला आम्ही अडखळण करू नये म्हणून, आम्ही समुद्रातून सुखरुप पार गेले. १२ मोशेचे अनुयायी म्हणून त्या सर्व गोषी सहन करतो. १३ जे निवास्थानाचा भवनातील पवित्र सर्वाचा मेघात व समुद्रात बापिस्मा झाला. ३ त्यांनी एकच वस्तूची सेवा करतात ते भवनातील अन्न खातात आणि जे आतिक अन्न खाल्ले. ४ व ते एकच आतिक पेय प्याले वेदीपुढे उभे राहतात ते वेदीचे भागीदार होतात, हे तुम्ही जाणत कारण ते त्याच्यामागून चालणाऱ्या खडकातून पीत होते आणि

तो खडक ख्रिस्त होता. ५ परंतु देव त्यांच्यातील पुष्कळ नाही. २२ आपण प्रभूला ईर्षेस पेटविण्याचा प्रयत्न करीत लोकांविषयी आनंदी नव्हता आणि त्यांची प्रेते अरण्यात पसरली आहोत का? कारण तो जितका सामर्थ्यशाली आहे तितके होती. ६ आणि या गोटी आमच्यासाठी उदाहरण म्हणून घडल्या, आम्ही नाही. तुमचे स्वातंत्र्य देवाच्या गौरवासाठी उपयोगात कारण ज्याप्रमाणे त्यांनी वाईट गोर्टींची अपेक्षा केली, त्याप्रमाणे आणा. २३ “काहीही करण्यास आम्ही मुक्त आहोत.” पण सर्वच आपण वाईटची इच्छा धरणारे लोक होऊ नये. ७ त्यांच्यापैकी हितकारक नाही. “आम्ही काहीही करण्यास मुक्त आहोत.” काहीजण मूर्तीपूजक होते तसे होऊ नका. पवित्र शास्त्रात परंतु सर्व गोटी लोकांस सामर्थ्ययुक्त होण्यास मदत करीत लिहिल्याप्रमाणे, “लोक खाण्यापिण्यास खाली बसले आणि ते नाहीत. २४ कोणीही स्वतःचे हित पाहू नये तर दुसऱ्यांचेही मूर्तीसमोर शरीरासंबंधाच्या हेतूने नाच करण्यासाठी उठले.” पाहावे. २५ मांसाच्या बाजारात जे मांस विकले जाते ते कोणतेही ८ ज्याप्रमाणे त्यांच्यातील काहीजणांनी केले तसे व्यभिचार मांस खा. विवेकभावाला त्या मांसाविषयीचे कोणतेही प्रश्न आपण करू नये. त्याचा परिणाम असा झाला की, एका न विचारता खा. २६ कारण ज्याप्रमाणे पवित्र शास्त्र म्हणते, दिवसात तेवीस हजार लोक मरण पावले. ९ आणि त्यांच्यातील “पृथ्वी व तिच्यावरील सर्वकाही प्रभूचे आहे.” २७ विश्वास न काहीजणांनी पाहिली तशी आपण ख्रिस्ताची परीक्षा पाहू नये. ठेवणाऱ्यांपैकी जर कोणी तुम्हास जेवावयास बोलावले आणि याचा परिणाम असा झाला की, ते सापांकडून मारले गेले. १० तुम्हास जावेसे वाटले तर विवेकभावाने कोणतेही प्रश्न न कुरकुर करू नका, ज्याप्रमाणे त्यांच्यातील काहीजणांनी केली, विचारता तुमच्यापुढे वाढलेले सर्व खा. ११ परंतु जर कोणी याचा परिणाम असा झाला की, ते मृत्युदूताकडून मारले गेले. तुम्हास सांगितले की, “हे मांस यज्ञात देवाला अपिलेले होते,” १२ या गोटी त्यांच्याबाबतीत उदाहरणार्थ होत्या म्हणून घडल्या व तर विवेकभावासाठी किंवा ज्या मनुष्याने सांगितले त्याच्यासाठी त्या गोटी लिहिल्या गेल्या यासाठी की आम्ही ज्यांच्यावर युग्माचा खाऊ नका. १३ आणि जेवा मी “विवेक” म्हणतो ते स्वतःचा शेवट आला आहे अशा आपणासाठी त्या इशारा अशा व्हाव्यात असे मी म्हणत नाही तर इतरांचा आणि हेच फक्त एक कारण (alön g165) १४ म्हणून मी खंबीरपणे उभा आहे असा जो विचार आहे कारण माझ्या स्वातंत्र्याचा इतरांच्या सद्सदिविवेकबुद्धीने करतो त्याने आपण पडू नये म्हणून जपावे. १५ जे मनुष्यास न्याय का क्वावा? १६ जे आभारपूर्वक अन्न खातो तर सामान्य नाही अशा कोणत्याही परीक्षेने तुम्हास घेरले नाही. माझी निंदा होऊ नये कारण या गोटीबद्दल देवाला मी धन्यवाद पंतू देव विश्वसनीय आहे. तुम्हास सहन करता येते त्यापलीकडे देतो. १७ म्हणून खाताना, पिताना किंवा काहीही करताना तो तुमवी परीक्षा घेणार नाही. परंतु त्या परीक्षेबोरबर, त्यातून सर्वकाही देवाच्या गौरवासाठी करा. १८ यहूदी लोक, ग्रीक बाहेर पडण्याचा मार्गाही तयार करील. म्हणजे तुम्हास सहन लोक किंवा देवाच्या मंडळीला अडखलण होऊ नका. १९ जसा करणे शक्य होईल. १९ तेवा, माझ्या प्रियांनो, मूर्तीपूजा टाळा. मी प्रत्येक बाबतीत सर्वांना संतुष्ट करण्याचा प्रयत्न करतो २० मी तुमच्याशी बुद्धीमान लोक समजून बोलत आहे. मी काय आणि माझ्यासाठी काय हितकारक आहे हे न पाहतो इतर बोलत आहे याचा तुम्हीच न्याय करा. २१ जो “आशीर्वादाचा प्रत्येकासाठी काय हितकारक आहे ते पाहतो यासाठी की त्यांचे प्याला” आम्ही आशीर्वादित करण्यास सांगतो, तो ख्रिस्ताच्या तारण क्वावे.

रक्ताच्या संभागीतेचा प्याला आहे की नाही? जी भाकर आपण मोडतो ती ख्रिस्ताच्या शरीराच्या सहभागितेची भाकर आहे की नाही? १७ आपण पुष्कळजण असून एक भाकर, एक शरीर असे आहोत, कारण आपण सर्व त्या एका भाकरीचे भागीदार आहोत. १८ देहासंबंधाने इस्याएल राष्ट्राकडे पाहा. जे अर्पण केलेले खातात ते वेदीचे भागीदार आहेत नाही का? १९ तर मी काय म्हणतो? माझ्या म्हणण्याचा अर्थ असा आहे का की मूर्तीला वाहिलेले अन्न काहीतरी आहे किंवा ती मूर्ती काहीतरी आहे? २० नाही, परंतु उलट माझ्या म्हणण्याचा अर्थ असा आहे की, जे अर्पण देवरहित परराष्ट्रीय लोक करतात ते अर्पण भूतांना करतात, देवाला करीत नाहीत आणि तुम्ही भूताचे भागीदार व्हावे असे मला वाटत नाही. २१ तुम्ही देवाचा आणि भूतांचाही असे दोन्ही प्याले पिठ शकत नाही. तुम्ही प्रभूच्या मेजाचे आणि भुताच्या मेजाचे भागीदार होऊ शकत

११ मी जसे ख्रिस्ताचे अनुकरण करतो तसे माझे अनुकरण करणारे व्हा. २ मी तुमची प्रशंसा करतो कारण तुम्ही माझी नेहमी आठवण करता आणि मी तुम्हास नेमून दिलेले विधी, काटेकोरपणे पाळता. ३ परंतु तुम्हास हे माहीत व्हावे असे मला वाटते की, ख्रिस्त हा प्रत्येक पुरुषाचे मस्तक आहे आणि प्रत्येक पुरुष हा स्त्रीचे मस्तक आहे आणि देव ख्रिस्ताचे मस्तक आहे ४ प्रत्येक पुरुष जो प्रार्थना करताना किंवा संदेश देताना आपले मस्तक आच्छादितो तो आपल्या मस्तकाचा अपमान करतो. ५ परंतु प्रत्येक स्त्री जी आपले मस्तक न झाकता प्रार्थना करते आणि लोकांमध्ये देवाचा संदेश सांगते ती मस्तकाचा अपमान करते कारण ती स्त्री मुंडलेल्या स्त्री सारखीच आहे. ६ जर स्त्री आपले मस्तक आच्छादित नाही तर तिने आपले केस कापून घ्यावेत परंतु केस कापणे किंवा मुंडण

करणे स्त्रीस लज्जास्पद आहे. तर तिने आपले मस्तक झाकावे. करीता. २७ म्हणून जो कोणी अयोग्य रीतीने प्रभूची भाकर ७ ज्याअर्थी मनुष्य देवाची प्रतिमा आणि वैभव प्रतिबिबित करतो खाईल किंवा प्याला पिईल तो प्रभूच्या शरीराविषयी आणि त्याअर्थी त्याने मस्तक झाकणे योग्य नाही. परंतु स्त्री पुरुषाचे रक्तविषयी दोषी ठेरेल. २८ म्हणून मनुष्याने स्वतःची परीक्षा वैभव आहे. ८ पुरुष स्त्रीपासून नाही परंतु स्त्री पुरुषापासून करावी आणि नंतर त्या भाकरीतून खावे व त्या प्याल्यातून आली आहे. ९ आणि पुरुष स्त्रीकरिता निर्माण केला गेला नाही, प्यावे. २९ कारण जर तो प्रभूच्या शरीराचा अर्थ न जाणत ती तर स्त्री पुरुषासाठी निर्माण केली गेली. ३० ह्याकारणामुळे भाकर खातो व पितो तर तो खाण्याने आणि पिण्याने स्वतःवर देवदूतांकरिता स्त्रीने आपल्यावर असलेल्या अधिकाराचे चिन्ह दंड ओढवून घेतो. ३० याच कारणामुळे तुम्हातील अनेक जण मस्तकावर धारण करावे हे योग्य आहे. ३१ तरीही प्रभूमध्ये आजारी आहेत आणि काहीजण मरण पावले आहेत. ३२ परंतु स्त्री पुरुषापासून स्वतंत्र नाही व पुरुष स्त्रीपासून स्वतंत्र जर आम्ही आमची परीक्षा करू तर आमच्यावर न्यायाचा प्रसंग नाही. ३२ कारण स्त्री जशी पुरुषापासून आहे, तसा पुरुषही येणार नाही. ३२ परंतु प्रभूकडून आमचा न्याय केला जातो तेव्हा स्त्रीपासून जन्माला येतो. परंतु सर्व गोष्टी देवापासून आहेत. ३३ आम्हास शिस्त लावण्यात येते, यासाठी की, जगातील इतर हे तुम्हीच ठरवा की, मस्तक न आच्छादित देवाची प्रार्थना करणे लोकांबरोबर आम्हासही शिक्षा होऊ नये. ३३ म्हणून माझ्या स्त्रीसाठी योग्य आहे का? ३४ पुरुषांनी लांब केस वाढविणे बंधूनो व बहिणींनो जेव्हा तुम्ही भोजनास एकत्र येता, तेव्हा हे त्याच्यासाठी लज्जास्पद आहे. असे निसर्गसुद्धा तुम्हास एकमेकांसाठी थांबा. ३५ जर कोणी खरोखरच भुकेला असेल शिकवीत नाही काय? ३५ परंतु स्त्रीने लांब केस राखणे हे तिला तर त्याने घरी खावे यासाठी की तुम्ही दंड मिळण्यासाठी एकत्र गैरव आहे कारण तिला तिचे केस आच्छादनासाठी दिले आहेत. जमू नये. मी येईन तेव्हा इतर गोष्टी सुरक्षीत करून देईन.

३६ जर कोणाला वाद घालायचा असेल तर मला दाखवून घा की, आमची अशी रीत नाही व देवाच्या मंडळ्यांचीही नाही.

३७ पण आताही पुढीची आज्ञा देत असताना मी तुमची प्रशंसा मंडळी म्हणून करीत नाही कारण तुमच्या एकत्र येण्याने तुमचे चांगले न होता तुमचे वाईट होते. ३८ प्रथम, मी ऐकतो की, जेव्हा मंडळीमध्ये तुम्ही एकत्र जमता, तेथे तुमच्यामध्ये फुटी असतात आणि काही प्रमाणात त्यावर विश्वास ठेवतो. ३९ यासाठी की, जे तुमच्यामध्ये स्वीकृत आहेत ते प्रकट क्वावे म्हणून तुम्हासमध्ये पक्षभेद असलेच पाहिजे. ३० म्हणून जेव्हा तुम्ही एकत्र येता तेव्हा तुम्ही ख्या अथवे प्रश्नोजन घेत नाही. ३१ कारण तुम्ही भोजन करता तेव्हा तुम्हातील प्रत्येकजण अगोदरच आपले स्वतःचे भोजन करतो. एक भुकेला राहतो तर दुसरा अतीतृप्त झालेला असतो. ३२ खाण्यापिण्यासाठी तुम्हास घरे नाहीत का? का तुम्ही देवाच्या मंडळीला तुच्छ मानता आणि जे गरीब आहेत त्यांना खिजवता? मी तुम्हास काय म्हणू? मी तुमची प्रशंसा करू काय? याबाबती मी तुमची प्रशंसा करत नाही.

३३ कारण प्रभूपासून जे मला मिळाले तेच मी तुम्हास दिले. प्रभू येशूचा, ज्या रात्री विश्वासघात करण्यात आला. त्याने भाकर घेतली, ३४ आणि उपकार मानल्यावर ती मोडली आणि म्हणाला, “हे माझे शरीर आहे, जे मी तुमच्यासाठी देत आहे. माझी आठवण करण्यासाठी हे करा.” ३५ त्याचप्रमाणे त्यांनी भोजन केल्यावर त्याने प्याला घेतला आणि म्हणाला, “हा प्याला माझ्या रक्ताने झालेला नवीन करार आहे. जितक्यांदा तुम्ही हा पिता तितक्यांदा माझी आठवण करण्यासाठी हे करा.” ३६ कारण जितक्यांदा तुम्हीही भाकर खाता व हा प्याला पिता, तितक्यांदा तुम्ही प्रभूच्या मरणाची तो येईपर्यंत घोषणा

१२ बंधूनो आत्मिक दानांविषयी, तुम्ही अज्ञानी असावे अशी माझी इच्छा नाही. २ जेव्हा तुम्ही परराष्ट्रीय होता, तेव्हा

जसे चालवले जात होता तसे तुम्ही या मुक्या मूर्तीकडे नेले जात होता. हे तुम्हास ठाऊक आहे. ३ म्हणून मी तुम्हास सांगत आहे की, देवाच्या आत्म्याने बोलणारा कोणीही मनुष्य असे म्हणत नाही की, “येशू शापित असो.” आणि पवित्र आत्म्याशिवाय कोणीही “येशू प्रभू आहे,” असे म्हणू शकत नाही. ४ आता कृपादानांचे निरनिराळे प्रकार आहेत, पण आत्मा एकच आहे. ५ तसेच सेवा करण्याचे निरनिराळे प्रकार आहेत, पण प्रभू एकच आहे. ६ आणि कार्याचे निरनिराळे प्रकार आहेत पण सर्वात सर्व कार्ये करणारा तो देव एकच आहे. ७ पण आत्म्याचे प्रकटीकरण हे सर्वास उपयोगी होण्यास एकेकाला दिले आहे. ८ कारण एकाला आत्म्याच्याद्वारे ज्ञानाचे वचन मिळते, आणखी एकाला त्याच आत्म्याच्या इच्छेप्रमाणे विद्येचे वचन दिले जाते. ९ दुसऱ्याला त्याच आत्म्याच्या योगे विश्वास, आणखी एकाला त्याच आत्म्याच्या योगे निरोगी करण्याची कृपादाने, १० आणखी एकाला चमत्कार करण्याची शक्ती व दुसऱ्याला भविष्य सांगण्याची शक्ती, तर दुसऱ्याला आत्म्या आत्म्यातील फरक ओळखण्याची, आणखी एकाला विविध प्रकारच्या भाषा बोलण्याची, आणखी एकाला भाषांतर करून अर्थ सांगण्याची शक्ती दिली आहे. ११ पण या सर्वात तोच एक आत्मा कार्य करतो. तो आपल्या इच्छेप्रमाणे प्रत्येक जणाला कृपादान वाटून देतो. १२ कारण शरीर ज्याप्रमाणे एक असून त्याचे अववर पुष्कळ असतात आणि एका शरीराचे अववर पुष्कळ असून एक शरीर असते त्याप्रमाणेच ख्रिस्त आहे. १३

कारण आपण यहूदी किंवा ग्रीक होतो, दास किंवा स्वतंत्र होतो देण्याची शक्ती असली, मला सर्व रहस्ये कळली व सर्व ज्ञान तरी एका आत्म्याने आपण सर्वांचा एका शरीरात बापिस्मा अवगत झाले आणि मला डोंगर हलवता येतील इतका माझ्यात झाला आहे आणि सर्वांना एकाच पवित्र आत्म्याने भरण्यात पूर्ण विश्वास असला पण माझ्याठायी प्रीती नसली, तर मी आले. १४ कारण शरीर हे एक अवयव नसून पुष्कळ अवयव काही नाही. ३ आणि जरी मी माझे सर्व धन गरजवंताच्या मिळून एक आहे. १५ जर पाय म्हणेल, ‘मी हात नाही म्हणून अन्नदानासाठी दिले आणि माझे शरीर होमार्पणासाठी दिले पण शरीराचा नाही’, तर त्यावरून तो शरीराचा नाही असे नाही. १६ जर माझ्याठायी प्रीती नसली तर मला काही लाभ नाही. ४ प्रीती आणि कान म्हणेल, ‘मी डोळा नाही म्हणून शरीराचा नाही’, तर सहनशील आहे, उपकारशील आहे, प्रीती हेवा करीत नाही; त्यावरून तो शरीराचा नाही असे नाही. १७ सर्व शरीर डोळा प्रीती बढाई मारीत नाही, फुगत नाही. ५ प्रीती गैरशिस्तपणे असते तर ऐकणे कुठे असते? असते तर वास वागत नाही, स्वहित पाहत नाही, चिडत नाही, अपकार स्मरत घेणे कुठे असते? १८ पण, शरीरातील प्रत्येक अवयव देवाने नाही. ६ प्रीती अनीतीत आनंद मानीत नाही. परंतु सत्याविषयी त्याच्या इच्छेप्रमाणे लावून ठेवला आहे. १९ ते सगळे मिळून एक ती आनंद मानते. ७ प्रीती सर्व गोष्टी सहन करते, सर्व गोष्टींवर अवयव असते, तर शरीर कुठे असते? २० पण, आता पुष्कळ विश्वास ठेवते, सर्व गोष्टींची आशा करते, सर्व गोष्टी सहन अवयव आहेत तरी एक शरीर असे आहेत, २१ आणि डोळा करते. ८ प्रीती कधीच संपत नाही; भविष्यवाण्या असतील त्या हाताला म्हणू शकणार नाही की, ‘मला तुझी गरज नाही’, तसेच निरुपयोगी होतील, भाषा असतील त्या नाहीशा होतील, ज्ञान डोके पायांना म्हणू शकणार नाही की, ‘मला तुमची गरज नाही’. असेल ते नाहीसे होईल; ९ कारण आमचे ज्ञान अपूर्ण आहे, २२ तर उलट, शरीराचे जे अवयव अधिक अशक्त दिसतात ते आम्ही अपूर्ण भविष्य संगंतो. १० पण जेव्हा पूर्णत्व येते तेव्हा आवश्यक आहेत. २३ आणि शरीराचे जे भाग आपण कमी जे अपूर्ण आहे ते नाहीसे केले जाईल. ११ जेव्हा मी मूल होतो, मानाचे मानतो त्यांना पुष्कळ अधिक मानाचे आवरण घालतो तेव्हा मूलासारखा बोलत असे, मी मूलासारखा विचार करीत आणि आपल्या कुरुप भागांना पुष्कळ अधिक रूप लाभते. २४ असे. मूलासारखा समजत असे. परंतु जेव्हा मी मोठा झालो, कारण आपल्या शीभूत दिसणाऱ्या अवयवांना गरज नाही पण तेव्हा मी लहानपणाच्या गोष्टी सोडून दिल्या आहेत. १२ आता ज्या भागांना गरज आहे त्यांना पुष्कळ अधिक मान देऊन देवाने आपण आराशात अस्पष्ट प्रतिबिंब पाहतो, परंतु जेव्हा पूर्णत्व शरीर जुळवले आहे. २५ म्हणजे शरीरात कोणेही मतभेद येते तेव्हा आपण समोरासमोर पाहू. आता मला अंशतःकळते, नसवे तर अवयवांनी एकमेकांची सारखीच काळजी घ्यावी. पण नंतर मला जसे पूर्णपणे ओळखण्यात आले आहे, तसे मी २६ आणि एक अवयव दुखत असला तर त्याच्याबाबोर सर्व पूर्णपणे ओळखीन, १३ सारांश, विश्वास, आशा आणि प्रीती ही अवयव दुख सोसतात आणि एका अवयवाचे गौरव झाले तर तिन्ही कायम राहतात. पण यामध्ये प्रीती श्रेष्ठ आहे.

त्याच्याबरोबर सर्व अवयव आनंद करतात. २७ आता, तुम्ही

१४ प्रीती हे तुमचे ध्येय असू द्या आणि आत्मिक दानांची विशेषत:

तुम्हास संदेश देता यावा याची मनापासून इच्छा बाळगा. २ ज्याला इतर भाषांमध्ये बोलण्याचे दान आहे तो खेर पाहता मनुष्याबरोबर बोलत नाही तर देवाबरोबर बोलतो कारण तो काय बोलतो हे कोणालाही कळत नाही. पवित्र आत्म्याच्याद्वारे तो गुढ गोष्टी बोलतो. ३ परंतु जो संदेश देतो तो लोकांशी बोध, उन्नती व सात्त्वन याविषयी बोलतो, ४ ज्याला दुसऱ्या भाषेत बोलण्याचे दान आहे, तो स्वतःचीच आध्यात्मिकदृष्ट्या उन्नती करून घेतो, पण ज्याला संदेश देण्याचे दान आहे तो संपूर्ण मंडळीची उन्नती करतो. ५ तुम्ही सर्वांनी अन्य भाषेत बोलावे, पण विशेषत: तुम्ही संदेश ध्यावेत अशी माझी इच्छा आहे कारण जो कोणी अन्य भाषांत बोलतो, त्याच्यापेक्षा जो संदेश देतो तो मोठा आहे. यासाठी की,

१३ मी मनुष्यांच्या आणि देवदूतांच्या भाषेत बोललो पण माझ्याठायी प्रीती नसली, तर मी वाजणारी थाळी किंवा

अन्य भाषा बोलण्यासाठी आलो तर तुमचा कसा फायदा झाणझाणणारी झांज असा आहे. २ आणि माझ्यात संदेश होईल? तुमचा फायदा होण्यासाठी मी तुमच्याकडे प्रकटीकरण,

दैवी ज्ञान, देवाकडून संदेश किंवा शिकवणूक आणायला नको किंवा बाहेरचा आत आला, तर सर्वजण जे बोलत असतील का? ७ हे निर्जीव वस्तु उदा. बासरी, वीणा यासारखे आवाज त्यामुळे त्या ऐकणाऱ्याला त्याच्या पापाची जाणीव होते, ते सर्व काढण्यासारखे आहे जर ते वायं ते निर्माण करीत असलेल्या त्याचा न्याय करतात; २५ त्याच्या अंत:करणातील मुपिते माहीत वेगवेगळ्या आवाजातील फरक स्पष्ट करीत नाही, तर एखाद्याला होतात आणि मग तो पालथा पडतो आणि देवाची उपासना बासरीवर किंवा वीणेवर कोणते संगीत वाजवले जात आहे ते करतो व म्हणतो “खरोखर देव तुमच्यामध्ये आहे” तुमच्या कसे कळेल? ८ आणि जर कर्णा अस्पष्ट आवाज काढील तर भेरीनी मंडळीला मदत घावी. २६ बँधूनो मग काय? तुम्ही एकत्र लढाईसाठी कोण तयार होईल? ९ त्याच्रप्रमाणे सहज समजेल जमता तेक्का तुमच्यापैकी प्रत्येकजण कोणी स्तोत्र गाण्यास, अशा भाषेतून बोलल्याशिवाय तुम्ही काय बोलला हे कोणाला कोणी शिक्षण देण्यास, कोणी प्रकटीकरण सांगण्यास, कोणी कसे समजेल? कारण तुम्ही हवेत बोलल्यासारखे होईल. १० अन्य भाषेतून बोलण्यास, तर कोणी अर्थ सांगण्यास तयार निःसंशय, जगात पुष्कळ प्रकारच्या भाषा आहेत व कोणतीही असतो. सर्वकाही मंडळीच्या उन्नतीसाठी असावे. २१ जर अर्थविरहीत नाही. ११ म्हणून जर मला भाषेचा अर्थ समजला कोणी अन्य भाषेत बोलणार असेल तर दोघांनी किंवा जास्तीत नाही तर जो बोलत आहे त्याच्यासाठी मी विदेशी ठेण व जो जास्त तिंबांनी बोलावे, एकावेळी एकानेच बोलावे आणि एका बोलणारा आहे तो माझ्यासाठी विदेशी होईल. १२ नक्की तेवे व्यक्तीने त्या बोलण्याचा अर्थ सांगावा. २८ जर मंडळीत अर्थ तुम्हासही लागू पडते जर तुम्ही आध्यात्मिक दाने मिळवता सांगणारा कोणी नसेल तर अन्य भाषा बोलण्यायने सभेत म्हणून उत्सुक आहात तर मंडळीच्या उन्नतीसाठी, मंडळीला गप्प बसावे, स्वतःशी व देवाशी बोलावे. २९ दोघा किंवा तिंबांनी आध्यात्मिक मजबूती येण्यासाठी जोरदार प्रयत्न करा. ३० संदेश द्यावा व इतरांनीही ते काय बोलतात याची परीक्षा करावी. म्हणून, जो अन्य भाषेत बोलतो त्याने तो जे बोलला आहे त्याचा ३० बसलेल्यापैकी एखाद्या व्यक्तीला जर काही प्रकट झाले तर अर्थ सांगता यावा म्हणून प्रार्थना करावी. ३१ कारण जर मी पहिल्या संदेश देणाऱ्याने गप्प बसावे. ३१ जर तुम्हा सर्वांना अन्य भाषेतून प्रार्थना केली तर माझा आत्माही प्रार्थना करतो संदेश देता येत असेल, तर एकावेळी एकानेच बोलावे, यासाठी पण माझी बुद्धी निष्कळ राहते. ३५ मग काय केले पाहिजे? मी की सर्वजण शिकतील, सर्वांना बोधपर मार्गदर्शन मिळेल. ३२ माझ्या आत्म्याने प्रार्थना करीन पण त्याचप्रमाणे मी माझ्या जे आत्मे संदेश्यांना प्रेरणा देतात, ते त्या संदेश्यांच्या स्वाधीन बुद्धीनेही प्रार्थना करीन. ३६ कारण जर तू तुझ्या आत्म्याने असतात. ३३ कारण देव हा बेशिस्तपणा आणणारा नसून, देवाचे धन्यवाद करशील तर जो ऐकणारा सामान्य व्यक्ती शांती आणणारा देव आहे. जशा सर्व मंडळ्या देवाच्या पवित्र तेथे बसला असेल तर तो तुझ्या उपकारसुतीच्या प्रार्थनेत लोकांच्या बनलेल्या असतात. ३४ स्त्रियांनी मंडळीत शांत “आमेन” कसे म्हणेल? कारण तू काय म्हणतोस ते त्यास रहावे, कारण त्यांना मंडळीत बोलण्याची परवानगी देण्यात कलत नाही. ३७ कारण तू उपकारसी चांगली करतोस, खरे आलेली नाही, कारण नियमशास्त्रसुद्धा असेच म्हणते. ३५ हे चांगले आहे तरी त्याने दुसऱ्याची उन्नती होत नाही. ३८ त्यांना जर काही शिकायचे असेल तर त्यांनी स्वतःच्या पतीला मी देवाचे उपकार मानतो, कारण मी तुम्हा सर्वांपेक्षा अधिक घरी विचारावे कारण स्त्रीने मंडळीत बोलणे हे तिला लज्जास्पद भाषा बोलतो. ३९ पण मी मंडळीत अन्य भाषेत दहा हजार आहे. ३६ देवाचे वचन तुम्हांपासून निघाले आहे काय? किंवा ते शब्द बोलण्यापेक्षा, दुसऱ्यांनाही शिकवावे म्हणून, मी माझ्या फक्त तुमच्यापर्यंतच आले आहे काय? ३७ एखादा जर स्वतःला बुद्धीने पाच शब्द बोलावे हे मला बरे वाटते. २० बँधूनो, तुम्ही संदेश समजत असेल किंवा जर तो आत्मिक मनुष्य असेल विचार करण्यात मुलासारखे असू नका. त्याएवजी दुष्टेत्याचा तर त्याने हे औलखले पाहिजे की, जे मी तुम्हास लिहित आहे बाबतीत लाहान बाळासारखे निरागस परंतु आपल्या विचारात ती परमेश्वराकडून देण्यात आलेली आज्ञा आहे. ३८ परंतु जर प्रौढ व्हा. ३१ नियमशास्त्र म्हणते, “इतर भाषा बोलणाऱ्याचा कोणी हे मानत नसेल, तर न मानो. ३९ म्हणून माझ्या बँधूनो उपयोग करून व अन्य भाषेने मी या लोकांशी बोलेन तरीसुद्धा संदेश देण्यासाठी उत्सुक असा, अन्य भाषेत बोलणाऱ्याला ते माझे ऐकणार नाहीत.” हे असे प्रभू म्हणते. २२ म्हणून इतर मना करू नका. ४० तर सर्व गोष्टी योग्य रीतीने आणि व्यवस्थित भाषांमध्ये बोलण्याचे दान हे विश्वास ठेवणाऱ्यांसाठी नसून असाव्यात.

अविश्वासणाऱ्यांसाठी चिन्हादाख्यल आहे. २३ म्हणून जर संपूर्ण मंडळी एकत्र येते व प्रत्येकजण दुसऱ्या भाषेत बोलत असेल आणि जर एखादा बाहेरचा किंवा अविश्वासणारा आत आला, तर तुम्ही वेडे आहात असे ते तुम्हास म्हणणार नाही का? २४ परंतु जर प्रत्येकजण संदेश देऊ लागला आणि जर अविश्वासणारा

१५ आता बँधूनो मी तुम्हास आठवण करून देतो, की जे शुभवर्तमान मी तुम्हास गाजवले व जे तुम्ही स्वीकारलेत व ज्याच्यात तुम्ही स्थिरही आहात. २ ज्याच्या द्वारे तुम्हास तारण मिळाले आहे तेच शुभवर्तमान मी तुम्हास कळवतो.

ज्या वचनाने तुम्हासही शुभवर्तमान सांगितले त्या वचनानुसार जो प्रथमफळ आहे आणि मग ख्रिस्त येण्याच्या वेळी त्याचे ते तुम्ही दृढ धरले असल्यास त्याच्या योगे तुमचे तारणही असलेले लोक जिवंत केले जातील. ४४ मग शेवट होईल, प्रत्येक होत आहे; नसल्यास तुमचा विश्वास व्यर्थ आहे. ३ कारण अधिपती, प्रत्येक सत्ता व प्रत्येक सामर्थ्य जेव्हा ख्रिस्त नाहीसे जे मला पहिल्यांदा सांगण्यात आले ते मी तुम्हास सांगून करील, तेव्हा ख्रिस्त देवपित्याला राज्य देईल. २५ कारण तो सर्व टाकले, त्यापैकी महत्त्वाचे हे आहे की, शास्त्रलेखाप्रमाणे शत्रू त्याच्या पायाखाली ठेवीपर्यंत त्यास राज्य केले पाहिजे. २६ ख्रिस्त तुमच्याआमच्या पापांसाठी मरण पावला. ४ त्यास जो शेवटचा शत्रू मृत्यु तो नष्ट केला जाईल. २७ पवित्र शास्त्र पुरण्यात आले व शास्त्रलेखाप्रमाणे तिसऱ्या दिवशी त्यास सांगते, “कारण देवाने, त्याच्या पायाखाली सर्व गोष्टी अंकित पुन्हा उठविण्यात आले. ६ व तो केफाला दिसला, नंतर बारा केल्या आहेत.” पण जेव्हा तो म्हणतो की, “सर्व गोष्टी त्याच्या प्रेषितांना, ६ नंतर तो एकाच वेळी पाचशेहून अधिक वांधवांना अंकित केल्या आहेत,” तेव्हा ज्याने सर्व गोष्टी त्याच्या अंकित दिसला. त्याच्यापैकी बहुसंख्य अजूनही जिवंत आहेत, तर केल्या, तो स्वतः बाहेर आहे हे उघड आहे. २८ आणि, जेव्हा सर्व काही मरण पावले आहेत. ७ नंतर तो याकोबाला दिसला, गोष्टी त्यास वश होतील तेव्हा पुत्र स्वतः त्या सर्व गोष्टी आपल्या मग पुन्हा तो सर्व प्रेषितांना दिसला. ८ आणि शेवटी मी वश करणाऱ्याला वश होईल. म्हणजे देवपिता हाव सर्वात सर्व जो अवेळी जन्मल्याप्रमाणे, त्या मलासुद्धा तो दिसला. ९ असावा. २९ नाही तर, जे लोक मरण पावल्यांसाठी बापिस्तमा कारण प्रेषितांमध्ये मी कनिष्ठ आहे, मी प्रेषित म्हणावयाच्या घेतात ते काय साधतील? जर मरण पावलेले उठविलेच जात योग्यतेचा नाही, कारण देवाच्या मंडळीचा मी छळ केला. ३० नाहीत तर ते लोक त्यांच्याविषयी बापिस्तमा का घेतात? ३० पण देवाच्या कृपेने मी जो आहे तो मी आहे आणि त्याची आणि आम्ही सुद्धा प्रत्येक वेळी संकटात का पडतो? ३१ माझ्यावरची कृपा व्यर्थ गेली नाही, उलट त्या सर्वांपेक्षा अधिक बंधूंनो ख्रिस्त येशू आपला प्रभु ह्याच्यातापी, मला तुमच्याविषयी कष्ट मी केले आहेत, करणारा मी नाही, तर देवाची कृपा जी असलेल्या अभिमानाची शपथ घेऊन मी हे म्हणतो की, मी माझ्याबोरबर होती, ती करीत होती. ३१ म्हणून मी असे किंवा रोज रोज मरतो. ३२ मनुष्य स्वभावाप्रमाणे इफिसात मी रानटी ते असोत आम्ही अशी घोषणा करतो आणि तुम्ही असाच प्राण्याबोरबर लढलो, तर मी काय मिळविले? जर मरण पावलेले विश्वास धरला. ३२ पण जर आम्ही ख्रिस्त मरण पावलेल्यातून उठवले जात नाहीत तर चला “आपण खाऊ पिऊ, कारण उद्या उठविला गेला आहे असे शुभवर्तमान गाजवतो, तर मृतांचे मरावयाचे आहो!” ३३ फसू नका, “वाईट सोबतीने चांगल्या पुनरुत्थान नाही असे तुमच्यातील काहीजण म्हणतात हे कसे? सवधी बिघडतात.” ३४ नीतिमत्त्वासंबंधाने शुद्धीवर या आणि ३४ जर मृतांचे पुनरुत्थान नाही तर ख्रिस्त मरणातून उठविला पाप करीत जाऊ नका कारण तुम्हापैकी काहीजण देवाविषयी गेला नाही, ३५ आणि जर ख्रिस्त मरणातून उठविला गेला नाही अज्ञानी आहेत. हे मी तुम्हास लाजविण्यासाठी बोलतो. ३५ तर आमचा संदेश व्यर्थ आहे आणि तुमचा विश्वासही व्यर्थ परंतु कोणीतरी म्हणेल? “मरण पावलेले कसे उठवले जातात? आहे. ३६ आणि आम्ही देवाचे खोटे साक्षी ठरलो कारण देवाने कोणत्या प्रकारच्या शरीराने ते येतात?” ३६ तू इतका अज्ञानी ख्रिस्ताला उठवले अशी आम्ही त्याच्याविषयी साक्ष दिली. जर आहेस काय? तू जे पेरतोस ते प्रथम मरण पावल्याशिवाय हे असे असेल की, मरण पावलेले उठवले जात नाहीत तर जिवंत होत नाही. ३७ आणि तू जे पेरतोस ते त्याचे भावी शरीर त्याने त्यास उठवले नाही. ३८ आणि जर मृतांना उठवले जात पेरीत नाहीस, तर उघडा दाणा पेरतोस; तो गळ्याचा किंवा दुसऱ्या नाही, तर ख्रिस्ताला मरणातून उठविण्यात आले नाही. ३९ कशाचा असेल. ३९ आणि मग देवाने निवडल्याप्रमाणे तो आणि, जर ख्रिस्त उठविला गेला नाही, तर तुमचा विश्वास त्यास आकार देतो, तो प्रत्येक दाण्याला त्याचे स्वतःचे “शरीर” व्यर्थ आहे आणि तुम्ही अजून तुमच्या पापात आहात. ४० होय देतो. ४१ जिवंत प्राणीमात्रांचे सर्वांचे देह सारखेच नसतात. आणि जे ख्रिस्तात मरण पावलेले आहेत, त्यांचाही नाश झाला त्याएवजी मनुष्याचे शरीर एक प्रकारचे असते. प्राणांचे शरीर आहे. ४१ जर ख्रिस्तावर असलेली आमची अशाही, फक्त या दुसऱ्या प्रकारचे असते, पक्षांचे वेगळ्या प्रकारचे असते; आणि जीवनासाठीच असली, तर सर्व मनुष्यांपेक्षा आम्ही दयनीय असे माशांचे आणखी वेगळ्या प्रकारचे असते. ४० तसेच स्वर्गीय आहोत. ४० परंतु आता प्रत्यक्षात ख्रिस्त मरणातून उठविला शरीरे आहेत आणि पृथ्वीवरील शरीरे आहेत, पण स्वर्गीय गेला आहे. जे मरण पावलेले आहेत त्यांच्यातील तो प्रथमफळ शरीराचे वैभव एक प्रकारचे असते, तर पृथ्वीवरील शरीराचे आहे. ४१ कारण ज्याअर्थी मनुष्याद्वारे मरण आले त्याप्रमाणे दुसरे असते. ४१ सूर्यांचे तेज वेगळ्या प्रकारचे तर चंद्रांचे तेज मृतांचे पुनरुत्थानसुद्धा मनुष्याद्वारे आले. ४२ कारण ज्ये वेगळ्या प्रकारचे असते. तायाचे तेज वेगळ्या प्रकारचे असते आद्यामाद्वारे सर्व मरण पावलात तसेच सर्वजण ख्रिस्ताद्वारे जिवंत आणि तेजाबाबत एक तारा दुसऱ्या तार्यांहून निराळा असतो. केले जातील. ४३ पण प्रत्येकजण त्याच्या क्रमानुसार, ख्रिस्त ४२ म्हणून मृतांच्या पुनरुत्थानाबाबत असे असेल, शरीर जे

जमिनीत पुरले गेले आहे ते नाश पावणारे आहे, जे शरीर स्वीकृत केलेल्या लोकांस तुमची देणगी यरुशलेम शहरास घेऊन उठविण्यात येते ते अविनाशी आहे. ४३ जे अपमानात पुरले जायला पाठवीन; ४ आणि जर माझेसुद्धा जाणे योग्य असेल जाते ते गौरवात उठवले जाते जे अशक्तपणात पुरले जाते ते तर ते माझ्याबोरे येतील. ५ मी मासेदोनिया प्रांतातून जाईन सामर्थ्यात उठते. ४४ जे जमिनीत पुरले जाते ते नैसर्गिक शरीर तेव्हा तुमच्याकडे येईन कारण मासेदोनियातून जाण्याची माझी आहे जे उठवले जाते ते आत्मिक शरीर आहे. जर नैसर्गिक शरीरे योजना आहे. ६ आणि शक्य झाल्यास मी तुमच्याबोरे राहीन आहेत तर आध्यात्मिक शरीरेसुद्धा असतात. ४५ आणि तेच आणि हिवाळाही घालवीन, म्हणजे मी जाणार असेन तिकडे पवित्र शास्त्र सांगते, “पाहिला मनुष्य, आदाम हा जिवंत प्राणी तुम्ही मला वाटेस लावावे. ७ कारण आता थोड्या वेळेसाठी झाला,” पण ख्रिस्त जो शेवटचा आदाम झाला तो जीवन देणारा तुम्हास भेटण्याची माझी इच्छा नाही कारण जर प्रभूची इच्छा आत्मा झाला. ४६ परंतु जे आत्मिक ते प्रथम नाही, जे नैसर्गिक असेल तर तुमच्यासमवेत काही काळ घालवावा अशी आशा ते प्रथम, मग जे आध्यात्मिक आहे ते. ४७ पाहिला मनुष्य मी धरतो. ८ पन्नासाच्या दिवसाच्या सणापर्यंत मी इफिसात भूमीतून म्हणजे तो मातीपासून बनविला गेला, तर दुसरा मनुष्य राहीन ९ कारण माझ्यासाठी मोठे आणि परिणामकारक द्वार स्वर्गातून आला. ४८ ज्याप्रमाणे तो मनुष्य मातीपासून बनविला उघडले आहे आणि असे अनेक आहेत जे मला विरोध करतात. गेला, त्याप्रमाणे लोकसुद्धा मातीपासूनच बनविला उघडले आहे आणि १० जर तीमर्थ आला तर तो तुमच्याजवळ निर्भयपणे कसा त्या स्वर्गाय मनुष्याप्रमाणे स्वर्गाय लोकही तसेच आहेत. ४९ राहील याकडे लक्ष द्या कारण तोसुद्धा माझ्यासारखेच प्रभूचे आणि जो मातीचा होता त्याचे प्रतिरूप आपण धारण केले, कार्य करीत आहे. ११ यास्तव कोणीही त्यास तुच्छ मानू त्याचप्रमाणे जो स्वर्गाय आहे त्याचे प्रतिरूप आपण धारण नये. तर मग त्याने माझ्याकडे यावे म्हणून त्यास शांतीने करू. ५० आता बंधूंनो मी हे सांगतो की, मांस व रक्त हांना पाठवा कारण इतर बंधूबोरे त्याच्या येण्याची मी वाट पाहत देवाच्या राज्याचे वतन मिळू शकत नाही आणि विनाशीपणाला आहे. ५१ पण बंधू अपुल्लोविषयी असे आहे की, त्याने इतर अविनाशीपणाचे वतन मिळत नाही. ५२ पाहा! मी तुम्हास बांधवांबोरे तुमच्याकडे यावे, अशी मी त्यास फार विनंती एक रहस्यमय सत्य सांगत आहे. आपण सर्व मरणार मानी. केली पण त्याची आता येण्याची मुळीच इच्छा नव्हती पण आपण सर्व बदलून जाऊ. ५२ क्षणात, डोळ्यांचे पाते लवते न त्यास सोयीची संधी मिळेल तेव्हा तो येईल. ५३ सावध असा, लवते तोच, शेवटचा कर्णा वाजेल तेव्हा, कारण कर्णा वाजेल तुमच्या विश्वासात बळकट राहा. धैर्यशील व्हा. सशक्त व्हा. आणि मरण पावलेले अविनाशीपणात उठवले जातील आणि ५४ प्रत्येक गोष्ट जी तुम्ही कराल ती प्रीतीत करा. ५५ आता आपण बदलून जाऊ. ५६ कारण हे जे विनाशी आहे त्याने बंधूंनो स्तेफनाच्या घाराण्याविषयी तुम्हास चांगली माहिती आहे. अविनाशीपण परिधान करावे आणि हे जे मरणाधीन आहे त्याने ते अख्या प्रांतातील प्रथमफळ आहे; आणि पवित्रजनांच्या अमरपण परिधान करावे हे आवश्यक आहे. ५६ हे जे विनाशी सेवेसाठी त्यांनी स्वतःला वाहिले आहे. मी तुम्हास विनंती करतो त्याने अविनाशीपण धारण करावे व हे जे मरणाधीन आहे त्याने की, ५७ प्रत्येकजण जो या कायर्ता सामील होतो व प्रभूसाठी अमरत्व धारण करावे, असे जेव्हा होईल तेव्हा, पवित्र शास्त्रात श्रम करतो अशा लोकांच्या तुम्हीसुद्धा अधीन व्हा. ५८ स्तेफन, लिहिल्याप्रमाणे; “विजयात मरण मिळले गेले आहे.” ५९ “अरे फर्नूनात आणि अख्यायिक हे आल्यासे मला अनंद झाला कारण मरणा तुझा विजय कोठे आहे? मरणा, तुझी नांगी कोठे आहे?” त्यांनी माझ्यासाठी जे केले ते तुम्ही करू शकला नसता. ६० (Hadès g86) ५६ मरणाची नांगी पाप आहे आणि पापाचे सामर्थ्य कारण त्यांनी माझा व तुमचा आत्मा प्रफुल्लीत केला आहे. नियमस्त्रात्रापासून येते. ६१ पण देवाला धन्यवाद असो, जो अशा लोकांस मान्यता द्या. ६२ आशियातील मंडळ्या तुम्हास प्रभू येथू ख्रिस्ताद्वारे आम्हास विजय देतो! ६३ म्हणून माझ्या नमस्कार सांगतात. अकिला, प्रिस्कील्ला व जी मंडळी त्यांच्या प्रिय बंधूनो व बहिर्णीनो प्रभूमध्ये स्थिर आणि अचल राहा. घरात जमते, ती प्रभूमध्ये तुम्हास नमस्कार सांगतात, २० सर्व नेहमी स्वतःला प्रभूच्या कार्यासाठी वाहून घ्या कारण तुम्ही बंधू तुम्हास नमस्कार सांगतात, पवित्र चुंबनाने एकमेकांना जाणता की प्रभूमध्ये तुमचे काम व्यर्थ नाही.

१६ आता, पवित्र जनाकरीता वर्णणी गोळा करण्यविषयी,

जसे मी गलतीयातील मंडळ्यांना आज्ञा केली त्याप्रमाणे तुम्हीही तसे करावे. २ तुमच्यामधील प्रत्येकाने, त्यास यश मिळेल त्या मानाने, प्रत्येक आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी द्रव्य

जमवून ठेवावे. ३ आणि मी आल्यावर तुम्ही पत्रे देऊन, तुम्ही

अभिवादन करा. २१ मी, पौल स्वतःच्या हाताने हा सलाम लिहीत आहे. २२ जर कोणी प्रभूवर प्रीती करीत नाही, तर तो शापित होवो, “मारानाशा; हे प्रभू ये” २३ प्रभू येशूची कृपा तुम्हाबोरे असो! २४ ख्रिस्त येशूमध्ये माझी प्रीती तुम्हा सर्वाबोरे असो. आमेन.

२ करि.

प्रथम मी तुमच्याकडे यावे, म्हणजे तुम्हास दोन भेटीचा फायदा

क्हावा. १६ मी मासेदोनियाला जाताना तुम्हास भेटण्याची योजना

- १** देवाच्या इच्छेने ख्रिस्त येशूचा प्रेषित पौल आणि बंधू तीमथ्य केली आणि मासेदोनियाहून परत येताना तुमच्याकडे येण्याचे ह्यांजकडून; करिंथ शहरातील देवाच्या मंडळीस व सर्व ठरवले आणि त्यानंतर तुम्ही मला यहूदीयाकडे वाटेस लावावे. अख्या प्रांतातील सर्व पवित्र जणांस सलाम, २ देव आपला पिता १७ असा विचार करीत असता, मी चंचलपणा केला काय? आणि प्रभू येशू ख्रिस्त ह्यांजकडून तुम्हास कृपा व शांती असो. किंवा मी जे योजतो ते देहाला अनुसरून योजतो काय? म्हणजे ३ आपला प्रभू येशू ख्रिस्ताचा देव आणि पिता, जो दयाकृ पिता मी माझे एकाच वेळेला ‘होय, होय’ आणि ‘नाही, नाही’ असे व सर्व सांत्वन करणारा देव तो धन्यवादित असो. ४ तो आमच्या म्हणतो काय? ४८ पण जसा देव विश्वसनीय आहे; तसे आमचे सर्व संकटात आमचे सांत्वन करतो; यासाठी की, ज्या सांत्वनाने तुमच्याबोराबचे बोलणे ‘होय’ आणि ‘नाही’ असे नाही. १९ आमचे स्वतःचे देवाकडून सांत्वन होते. त्या सांत्वनाने आम्ही, कारण आम्ही, म्हणजे मी, सिल्वान व तीमथ्य मिळून, तुमच्यात जे कोणी कोणत्याही संकटात आहेत त्याचे सांत्वन करण्यास ज्याची घोषणा केली तो देवाचा पुत्र येशू ख्रिस्त होय किंवा समर्थ क्वावे. ५ कारण ख्रिस्ताची दुःखे जशी आमच्यावर पुष्कळ नाही असा नव्हता तर त्याच्यात होय अशीच होती. २० कारण येतात तसे ख्रिस्ताकडून आमचे सांत्वनही पुष्कळ होते. ६ आणि देवाची सर्व वचने त्याच्यात ‘होय’ अशी आहेत, म्हणून आपण आम्हावर संकट येते ते तुमचे सांत्वन व तारण क्वावे म्हणून येते देवाच्या गौरवाला त्याच्याद्वारे ‘आमेन’ म्हणतो. २१ आता, जो आणि आम्हास सांत्वन मिळते ते तुमचे सांत्वन व्हावे म्हणून आम्हास अभिषेक करून तुमच्याबोराब ख्रिस्तात सुस्थिर करीत मिळते; म्हणजे असे की, जी दुःखे आम्ही सोशीत आहोत, आहे तो देव आहे. २२ तसाच त्याने आपल्यावर शिक्का मारला ती थीराने सहग करण्यास तुम्हास सामर्थ्य मिळते. ७ आणि आहे आणि जो येणार आहे त्याबद्दलची खात्री म्हणून आमच्या तुमच्याविषयीची आमची आशा बळकट आहे कारण आम्ही हे अंतःकरणात आपला पवित्र आत्मा हा विसार दिला आहे. २३ जाणतो की, तुम्ही दुःखांचे भागीदार आहात तसेच सांत्वनाचेही मी देवाला साक्षी होण्यासाठी हाक मरून आपल्या जीवाची भागीदार आहात. ८ बंधूनो, आमच्यावर आशियात जे संकट शाश्वत सांगतो की तुमच्याशी कठोर व्यवहार करू नये आले त्याविषयी तुम्ही अजाण असावे अशी आमची इच्छा म्हणून मी करिंथला आलो नाही. २४ आम्ही तुमच्या विश्वासावर नाही; ते असे की, आम्ही इतके, शक्तिपलीकडे, अतिशयच अधिकार गाजवितो असे नाही पण आम्ही तुमच्या आनंदात दडपले गेलो की, आम्ही आमच्या जिंवत राहण्याविषयीची तुमचे सहकारी आहोत कारण तुम्ही विश्वासाने उभे आहात. आशासुद्धा सोडून दिली होती. ९ खरोखर आम्हास वाटत होते की, आम्ही मरणारच, पण आम्ही स्वतःवर विश्वास ठेवू नये, तर जो देव मरण पावलेल्यांना उठवतो त्याच्यावर आम्ही विश्वास ठेवावा, म्हणून हे घडले. १० त्याने आम्हास मरणाच्या मोळ्या संकटातून सोडवले, तो आता सोडवत आहे आणि तो आम्हास ह्यांपुढीली सोडील, अशी त्याच्याविषयी आमची आशा आहे. ११ तुम्ही देखील आमच्यासाठी प्रार्थना करून आमचे सहाय्य करावे; मग पुष्कळ लोक आमच्यासाठी उपकार मानतील की त्यांच्या पुष्कळ प्रार्थनांमुळे देवाने आम्हास कृपा दिली आहे. १२ आम्हास अभिमान बाळगण्याचे कारण, म्हणजे आमच्या सद्सदीविवेकबुद्धीची साक्ष होय. आम्ही मनुष्याच्या ज्ञानाने नक्के, तर देवाच्या कृपेने, देवाच्या पवित्रतेने व प्रामाणिकपणे जगात आणि विशेषत: तुमच्याशी वागलो. १३ कारण तुम्हास वाचता येतात किंवा समजतात, त्यावाचून दुसऱ्या गोषी आम्ही तुम्हास लिहीत नाही आणि शेवटपर्यंत तुम्ही नीति समजून घ्याल अशी मी आशा धरतो. १४ त्याप्रमाणे तुम्ही काही अशी आम्हास मान्यता दिली की, जसे आपल्या प्रभू येशूच्या दिवशी तुम्ही आमच्या अभिमानाचा विषय आहा, तसेच आम्ही तुमच्या अभिमानाचा आहोत. १५ आणि मी या विश्वासामुळे असे योजले होते की,
- २** कारण मी स्वतःशी ठरवले होते की, मी पुन्हा दुःख देण्यास तुमच्याकडे येऊ नये. २ कारण जर मी तुम्हास दुःख देतो, तर ज्याला माझ्यामुळे दुःख होते त्याच्यावाचून मला आनंदित करणारा कोण आहे? ३ आणि मी हेच लिहिले होते, म्हणजे मी आल्यावर ज्यांच्याविषयी मी आनंद करावा त्यांच्याकडून मला दुःख होऊ नये, मला तुम्हा सर्वांविषयी विश्वास आहे की, माझा आनंद तो तुम्हा सर्वांचादेखील आहे. ४ कारण, मी दुःखाने, मनाच्या तळमळीने व अशू गाळीत तुम्हास लिहिले ते तुम्ही दुःखी व्हावे म्हणून नाही पण तुमच्यावर जी माझी प्रीती आहे तिची खोली तुम्हास समजावी. ५ जर कोणी दुःख दिले असेल, तर त्याने केवळ मलाच दुःख दिले, असे नाही, तर काही प्रमाणात तुम्हा सर्वांना दिले आहे. त्यासंबंधी मी फार कठीण होऊ इच्छीत नाही. ६ अशा मनुष्यास ही बहुमताने दिली ती शिक्षा पुरे. ७ म्हणून, उलट त्यास क्षमा करून तुम्ही त्याचे सांत्वन करावे; यासाठी की अति दुःखाने तो दबून जाऊ नये. ८ म्हणून मी तुम्हास विनंती करतो की, त्याच्यावर तुमची प्रीती आहे अशी त्याची खातरी करून द्या. ९ कारण मी तुम्हास या हेतून लिहिले आहे की, तुम्ही परीक्षेत टिकता की नाही व प्रत्येक

बाबतीत तुम्ही आज्ञाधारक राहता की नाही हे पाहावे. १० ज्या तेजोमय होती, तर जिचा परिणाम नीतिमत्त्व ती तिच्यापेक्षा कोणाला तुम्ही कशाची क्षमा करता त्यास मीही क्षमा करतो, किंती विशेषकरून अधिक तेजोमय असणार. १० इतकेच नव्हे, कारण मी क्षमा केली असेल तर ज्या कशाची कोणाला मी तर “जे तेजस्वी होते ते” या तुलनेने हीनदीन ठरले. ११ कारण क्षमा केली आहे, त्यास तुमच्याकरीता, मी ख्रिस्ताच्या समक्ष जे नाहीसे होणार होते ते जर तेजयुक्त आहे, तर जे शाश्वत ते केली आहे. १२ यासाठी सैतानाने आपल्याला ठक्कू नव्ये; कारण किंतीतीरी अधिक तेजस्वी असणार. १३ तर मग आम्हास अशी आपण त्याच्या दुष्ट योजना जाणत नाही असे नाही. १४ आणि आशा असल्यामुळे आम्ही फार थिटाईने बोलतो. १३ आम्ही पुढे जेव्हा मी ख्रिस्ताच्या सुवार्तेसाठी त्रोवस शहरास आल्यावर मोशेप्रमाणे करीत नाही; त्याने तोंडावर आच्छादन घातले ते आणि प्रभूकडून माझ्यासाठी एक द्वार उघडले गेले, १३ माझा ह्यासाठी की, जे नाहीसे होत चालले होते ते इसाएल लोकांस बंधू तीत हा मला सापडला नाही म्हणून माझ्या जीवाला चैन शेवटपर्यंत बघता येऊ नव्ये. १४ पण त्यांची मने कठीन केली पडेना. मग तेथेल्या लोकांचा निरोप घेऊन मी मासेदेनियास गेली कारण आजवर ते आच्छादन, तसेच जुन्या कराराच्या निघून गेलो. १५ पण देवाचे आभार मानतो जो ख्रिस्तामध्ये वाचनात, न काढलेले रहिले आहे; ते ख्रिस्तात नाहीसे झाले नेहमी आम्हास विजयाने नेतो आणि त्याच्याविषयीच्या ज्ञानाचा आहे. १६ पण आजपर्यंत ते आच्छादन, ते मोशेचे ग्रंथ वाचन सुगंध प्रत्येक ठिकाणी आमच्याद्वारे सगळीकडे पसरवितो. १७ करीत असता, त्यांच्या मनावर घातलेले असते. १६ पण ते जेव्हा कारण ज्यांचे तारण होत आहे अशा लोकात आणि ज्यांचा प्रभूकडे व्हेल तेक्का ते आच्छादन काढले जाईल. १७ आणि प्रभू नाश होत आहे अशा लोकात आम्ही देवाला ख्रिस्ताचा सुवास आत्मा आहे व जेथे प्रभूचा आत्मा आहे तेथे मोकळेपणा आहे. आहोत. १८ ज्या लोकांचा नाश होत आहे, मृत्युचा मरणसूचक १८ पण आपल्या तोंडावर आच्छादन नसून आपण सर्वजन, वास आणि जे तारले गेले आहेत, जीवनाकडे नेणारा जीवनाचा जणू आशात पाहिल्याप्रमाणे, प्रभूच्या तेजाकडे पाहत असता, वास आहोत आणि या गोर्टीसाठी कोण लायक आहे? १९ कलेकलेने त्याच्या प्रतिरूपात आपले रूपांतर होत आहे. हे कारण दुसऱ्या किंत्येकांसारखे देवाच्या वचनाची भेसळ करणारे प्रभूच्या आत्म्याकडून होत आहे.

आम्ही नाही पण आम्ही शुद्ध भावाने, देवाचे म्हणून देवाच्या दृष्टीपुढे ख्रिस्तात बोलतो.

४ म्हणून, आमच्यावर देवाची दया झाल्यामुळे ही सेवा आम्हास देण्यात आली आहे, म्हणून आम्ही खचत नाही. २

३ आम्ही पुन्हा आमची स्वतःची प्रशंसा करू लागलो आहोत आम्ही लज्जास्पद गुप्त गोर्टी आम्ही सोडल्यात; आम्ही कपटाने काय? किंवा आम्हास, दुसऱ्यांप्रमाणे, तुमच्याकरिता किंवा वागत नाही किंवा आम्ही देवाचे वचन फसवेपणाने हाताळीत तुमच्याकडून शिफारसपत्रांची गरज आहे काय? २ तुम्ही स्वतःच नाही तर देवाच्या दृष्टीसमोर खरेपण प्रकट करण्यास आम्ही आमची शिफारसपत्रे आहात; आमच्या अंतःकरणावर लिहिलेले, आपणांसमोर सर्व लोकांच्या सद्दसदविवेकबुद्धीला पटवितो. ३ प्रत्येकाने वाचलेले व प्रत्येकाला माहीत असलेले. ३ इझेने नव्हे, पण आमची सुवार्ता आच्छादली गेली असेल तर ज्यांचा नाश तर जिवंत देवाच्या आत्म्याने कोरलेले दगडी पाट्यांवर नव्हे, होत आहे त्यांच्यासाठी ती आच्छादली गेली आहे. ४ जो ख्रिस्त तर मानवी मांसमय हृदयाच्या पाट्यांवर कोरलेले, आमच्या देवाचे प्रतिरूप आहे त्याच्या गौरवाच्या सुवार्तेचा प्रकाश त्यांना सेवेच्या योगे तयार झालेले ख्रिस्ताचे पत्र आहात, असे तुम्ही प्रकाशमान होऊ नव्ये म्हणून, असे जे विश्वास ठेवत नाहीत, दाखवून देता. ४ आणि ख्रिस्तामुळे देवाच्या ठायी आमचा त्यांची मने या युगाच्या दुष्ट दैवताने आंधळी केलीली आहेत. असा विश्वास आहे. ५ आम्ही स्वतः: कोणतीही गोष्ट आपण (aiōn g165) ५ कारण आम्ही स्वतःची घोषणा करीत नाही पण होऊनक ठरविण्यास समर्थ आहोत असे नव्हे, तर आमच्या ख्रिस्त येशू जो प्रभू आहे त्याची आम्ही घोषणा करतो आणि अंगची पात्रता देवाकडून आलेली आहे. ६ त्याने आम्हास नव्या येशूकरता आम्ही तुमचे दास आहोत. ६ कारण ज्या देवाने कराराचे सेवक होण्यास पात्र केले. तो लेखाद्वारे केलेला नाही, प्रकाशला अंथारामधून प्रकाशण्यास सांगितले तो आमच्या पण पवित्र आत्म्याद्वारे केलेला आहे कारण लेखा मासून टाकतो अंतःकरणात, येशू ख्रिस्ताच्या मुखावरील, देवाच्या गौरवाच्या पण पवित्र आत्मा जिवंत करतो. ७ पण दगडावर कोरलेल्या ज्ञानाचा प्रकाश पाडण्यासाठी प्रकाशला आहे. ७ पण आमचे अक्षरात लिहिलेली मरणाची सेवा इतकी गौरवी झाली की, हे धन आमच्याजवळ मातीच्या भांड्यात आहे, याचा अर्थ हा इसाएल लोक मोशेच्या तोंडावरील तेज, जे नाहीसे होत चालले की, सामर्थ्याची पराकाष्ठा आमची नाही पण देवाची आहे. ८ होते, त्या तेजामुळे त्याच्या तोंडाकडे दृष्टी लावत नव्हती. ८ आम्हावर चारी दिशांनी संकेत येतात पण आम्ही अजून चिरडले तर तिच्यापेक्षा पवित्र आत्म्याची सेवा अधिक गौरवयुक्त कशी गेलो नाही, आम्ही गोधळलेलो आहोत पण निराश झालो नाही. होणार नाही? ९ कारण ज्या सेवेचा परिणाम दंडाज्ञा ती जर ९ आमचा पाठलाग केला गेला, पण त्याचा केला गेला नाही,

आम्ही खाली पडलेले आहोत तरी आमचा नाश झाला नाही. १० प्रत्येक जणाला, ख्रिस्ताच्या न्यायासनापुढे प्रकट झाले पाहिजे; आम्ही निंतर आमच्या शरीरात येशूचे मरण घेऊन जात असतो; ह्यासाठी की, शरीरात केलेल्या गोष्टींबद्दल प्रत्येक मनुष्यास यासाठी की, आमच्या शरीरात येशूचे जीवनही प्रकट व्हावे. ११ त्याने जे जे केले असेल त्याचे प्रतिफल मिळावे, ते चांगले कारण आम्ही जे जिवंत आहोत ते येशूकरता मरणाच्या सतत असेल किंवा वाईट असेल. १२ म्हणून आम्हास प्रभूचे भय स्वाधीन केले जात आहोत; म्हणजे आमच्या मरणाधीन देहात कळले असल्यामुळे आम्ही मनुष्यांचे मन वळवतो पण आम्ही येशूचे जीवनही प्रकट व्हावे. १३ म्हणून, आमच्यात मरण, पण देवाला प्रकट झालो आहो; आणि मी अशी आशा धरतो की, तुमच्यात जीवन हे कार्य करते. १४ मी विश्वास ठेवला आणि आम्ही तुमच्या विवेकांत प्रकट झालो आहोत. १५ कारण म्हणून मी बोललो, हे पवित्र शास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे आम्ही तुमच्याजवळ आम्ही आमची पुन्हा प्रशंसा करीत नाही, पण विश्वास ठेवला आहे आणि म्हणून बोलतो; कारण आमच्यात तुम्हास आमच्या बाबतीत अभिमानाला कारण देतो; म्हणजे, तोच विश्वासाचा आत्मा आहे. १६ कारण आम्ही हे जाणतो की, मनुष्याच्या अंतःकरणाविषयी नाही, पण त्याच्या बाहेरच्या प्रभू येशूला ज्याने उठवले तो आपल्यालाही येशूबोर उठवील रिथरीविषयी जे अभिमान मिरवतात त्यांच्यासाठी तुमच्याजवळ आणि आम्हास तुमच्याबोरबरच सादर करील. १७ सर्व गोष्टी काही उत्तर असावे. १८ कारण आम्ही वेडे झालो असलो तर तुमच्याकरता आहेत, म्हणजे ही विपुल कृपा पुष्कळ जणांच्या देवासाठी आणि आम्ही समंजस मनाचे असलो तर तुमच्यासाठी उपकारस्मरणाने, देवाच्या गौरवार्थ बहुणित क्हावी. १९ म्हणून आहोत. २० कारण ख्रिस्ताची प्रीती आम्हास आवरते कारण आम्ही खचत नाही. पण जरी आमचे हे बाहेरील देहपण नाश आम्ही असे मानतो की एक सर्वांसाठी मरण पावला तर पावत आहे, तरी आमचे अंतर्याम हे दिसानुदिस नवीन होत सर्व मरण पावले, २१ आणि सर्वांसाठी तो ह्यासाठी मरण आहे. २२ कारण हे जे हलके दुःख केवळ तात्कालिक आहे ते पावला की, ह्यापुढे जे जगतील त्यांनी आपल्या स्वतःसाठी आमच्यासाठी फार अधिक मोठ्या अशा सार्वकालिक गौरवाचा भार तयार करते. (aiōnios g166) २३ आता आम्ही दिसणाऱ्या गोष्टींकडे पाहतो कारण दिसणाऱ्या गोष्टी क्षणिक आहेत पण न दिसणाऱ्या गोष्टी सार्वकालिक आहेत. (aiōnios g166)

५ कारण आम्ही हे जाणतो की, आमचे हे जगिक घर ज्यामध्ये आम्ही राहतो, नष्ट झाले तर आम्हास देवापासून मिळालेले सर्वकाळचे घर स्वर्गात आहे. (aiōnios g166) २४ या तंबूत आम्ही कणहत आहोत आणि आमच्या स्वर्गातील घराचा पोशाख करण्यास आम्ही आतुर झालो आहोत. २५ आम्ही अशाप्रकारे वस्त्र परिधान केलेले असलो म्हणजे आम्ही उघडे सापडणार नाही. २६ कारण या मंडपात असलेले आम्ही आमच्यावर भार पडल्यामुळे कणहतो पण आमचे वस्त्र काढले जावे असे इच्छीत नाही, तर आमचा स्वर्गीय पोशाख घातला जावा म्हणजे हे मरणाधीनपण जीवनात गिळले जावे. २७ आणि याच एका गोष्टीसाठी ज्याने आम्हास तयार केले तो देव आहे आणि त्यानेच आम्हास पवित्र आत्मा हा विसार दिला आहे. २८ म्हणून आम्ही सतत धैर्य धरणारे आहोत कारण आम्ही हे जाणतो

अशी विनंती करतो की, तुम्ही देवाच्या कृपेचा स्वीकार व्यर्थ की आम्ही शरीरात राहत असताना प्रभूपासून दूर आहोत. २९ होऊ देऊ नका. ३० कारण तो म्हणतो, ‘मी अनुकूल समयी तुझे कारण आम्ही विश्वासाने चालतो, डोळ्यांनी दिसते त्याप्रमाणे ऐकले, आणि तारणाऱ्या दिवशी तुझे सहाय्य केले.’ पाहा, आता चालत नाही; ३१ आम्ही धैर्य धरतो आणि शरीरापासून दूर होऊन अनुकूल समय आहे, पाहा, आता तारणाचा दिवस आहे. ३२ या प्रभूजवळ राहण्यास आम्ही तयार आहोत. ३३ म्हणून आम्ही सेवेला दोष लावला जाऊ नये म्हणून आम्ही, कशात कोणाला, झाटत आहोत, म्हणजे आम्ही येथे किंवा तेथे असलो, तरी अडखलण्यास कारण होत नाही. ३४ उलट सर्व स्थिरीत देवाचे देवाला संतोष देणारे असे असावे. ३५ कारण आपल्याला, सेवक म्हणून, आम्ही आमच्याविषयीची खातरी पटवून देतो;

आम्ही पुष्कळ सोशिकपणाने संकटात, आपत्तीत व दुःखात; झाले आहे आणि आपल्या सर्व दुःखात मी अतिशय आनंदीत ६ फटक्यांत, बंदिवासांत व दंगलीत; कष्टात, जागरणात व आहे. ७ कारण आम्ही मासेदोनियास आल्यावर आमच्या उपासांत; ८ शुद्धतेने व ज्ञानाने, सहनशीलतेने व ममतेने, पवित्र शरीराला स्वास्थ्य नव्हते; आम्हास सगळीकडून त्रास देण्यात आत्म्याने व निष्क्रप्त प्रीतीने; ९ खेरेपणाच्या वचनाने व देवाच्या आला, बाहेऱ्न भांडणे व आतून भीती. १० तरीही, जो देव लीन सामर्थ्याने, उजव्या हातात व डाव्या हातात नीतिमत्त्वाची शस्त्रे अवश्येत असलेल्यांचे सांत्वन करतो त्याने आमचे तीताच्या बाळागून, ११ गौरवाने व अपमानाने, अपकीर्तीने व सत्कीर्तीने, येण्याकडून सांत्वन केले. १२ आणि केवळ त्याच्या येण्यामुळे आम्ही आपली लायकी पटवून देतो. आमच्याविषयी खातरी नाही, पण तो जेव्हा तुमची उत्कंठा, तुमचा शोक व तुमची पटवतो. फसव्या आणि तरी खरे आहोत, १३ अपरिचित आहोत माझ्याविषयीची तीव्र सदिच्छा ह्याविषयी आम्हास सांगत होता आणि सुपरीचित आहोत, मरत आहोत आणि बघा, आम्ही तेव्हा तुमच्याबाबतीत त्याचे जे सांत्वन झाले त्याच्या योगाने जिवंत आहोत. जणू शिक्षा भोगीत होतो आणि तरी मरण आमचे सांत्वन होऊन मला विशेष आनंद झाला. १४ मी माझ्या पावलो नाही. १५ आम्ही दुःखीत, तरी सदोदित आनंद करणारे, पत्राने तुम्हास दुःख दिले ह्याबद्दल मला वाईट वाटत नाही; आम्ही दरिद्री, तरी पुष्कळांना धनवान करणारे, आमच्याजवळ मला वाईट वाटले होते कारण मला दिसले होते की त्या पत्राने काही नसलेले आणि तरी सर्व असलेले असे आढळतो. १६ जणू घटकाभर, तुम्हास दुःखी केले होते; १७ तरी आता मी अहो करिंथकर बंधूनो, तुमच्यासाठी आम्ही तोंड उघडले आहे आनंद करतो, तुम्हास दुःख झाले ह्यामुळे नव्हे, तर पश्चात्ताप आणि आमचे अंतःकरण मोठे झाले आहे. १८ आमच्यात तुम्ही होण्याजोगे दुःख झाले ह्यामुळे, कारण देवानुसार तुमचे हे दुःख संकुचित झाला नाही, पण तुम्ही स्वतःच्या कळवळ्याविषयी दैवी होते, आमच्याकडून तुमची कसलीही हानी होऊन नये म्हणून संकुचित झाला आहात. १९ आता तुम्हीही असलीच फेड करून असे झाले. २० कारण देवप्रेरित दुःख तारणदायी पश्चात्तापास तुमचेही अंतःकरण मोठे करा. हे मी तुम्हास मुले म्हणून सांगतो. कारणीभूत होतो त्याबद्दल वाईट वाटत नाही, पण जगीक दुःख २१ विश्वास न ठेवणाऱ्यांबरोबर संबंध जोडून विजोड होऊ मरणास कारणीभूत होते. २२ कारण पाहा, तुमचे हे दुःख नका, कारण नीतिमान व अनाचार ह्यांची भागी कशी होणार? दैवी होते, या एकाच गोईने तुमच्यामध्ये केवढी कळकळ, प्रकाश व अंधकार ह्यांचा मिलाप कसा होणार? २३ ख्रिस्ताची केवढे दोषनिवारण, केवढा संताप, केवढे भय, केवढी उत्कंठा, बलियालाशी एकवाक्यता कशी होणार? किंवा विश्वास ठेवणार केवढी आस्था, केवढी शिक्षा करण्याची बुद्धी, उत्पन्न झाली! व विश्वास न ठेवणारा हे वाटेकरी कसे होणार? २४ आणि या बाबतीत तुम्ही सर्व प्रकारे निर्दोष आहात ह्याचे प्रमाण देवाच्या निवासस्थानाचा मूर्तीबरोबर मेळ कसा बसणार? कारण तुम्ही पटवून दिले आहे. २५ तथापि मी तुम्हास लिहिले ते तुम्ही जिवंत देवाचे निवासस्थान आहात कारण देवाने म्हणले आहे ज्याने अन्याय केला त्याच्यामुळे नव्हे आणि ज्यावर अन्याय की, ‘मी त्यांच्यात राहीन आणि त्यांच्यात वाचेन; मी त्यांचा देव झाला त्याच्यामुळेही नव्हे, तर आमच्याविषयी तुम्ही दाखवत होईन आणि ते माझी प्रजा होतील.’ २६ आणि म्हणून ‘प्रभू असलेल्या कळकळीची जाणीव तुम्हास देवासमक्ष व्हावी म्हणून म्हणतो की, त्यांच्यामधून बाहेर या आणि वेगळे व्हा; अशुद्ध लिहाले. २७ ह्यामुळे आमचे सांत्वन झाले आहे आणि आमचे त्यास शिवू नका; म्हणजे मी तुम्हास स्वीकारीन. २८ आणि मी सांत्वन इतकेच नव्हे, तर विशेषकरून तीताला आनंद झाल्यामुळे तुम्हास पिता होईन आणि तुम्ही माझे पुत्र व्हाल, असे सर्वसमर्थ आम्हीही फारच आनंदित झालो; कारण तुम्हा सर्वांकडून त्याच्या मनाला स्वस्था मिळाली. २९ आणि तुमच्याविषयी त्याच्यापुढे मी जर अभिमान मिरवला असेल तर मला काही लाज वाटत नाही. पण आम्ही ज्याप्रमाणे तुमच्याबरोबर सर्वकाही खरेपणाने बोलतो, त्याचप्रमाणे तीतापुढील तुम्हाविषयीचा आमचा अभिमान खरेपणाचा आढळला आहे. ३० तुमच्या सर्वांच्या आज्ञांकितपणाची म्हणजे तुम्ही भय धरून, कापत कापत, त्याचे कसे स्वागत केले याची त्यास आठवण होत असता तुमच्यासाठी त्याची ममता फारच फार आहे. ३१ मला सर्वाबतीत तुमचा विश्वास वाटतो म्हणून मी आनंद करतो.

७ प्रियांनो, आपल्यालाही अभिवचने मिळाली आहेत, म्हणून आपण देहाच्या व आत्म्याच्या प्रत्येक अशुद्धेपासून स्वतःला शुद्ध करू आणि देवाच्या भयात राहून आपल्या पवित्र्याला पूर्ण करावे. २ तुम्ही आमचा अंगिकार करा; आम्ही कोणावर अन्याय केला नाही, कोणाला बिघडवले नाही, कोणाचा गैरफायदा घेतला नाही. ३ दोषी ठरवण्यासाठी मी हे म्हणत आहे असे नाही. मी अगोदरही सांगितले आहे की, तुमच्याबरोबर आम्ही जगावे आणि मरावे एवढे तुम्ही आमच्या अंतःकरणात आहात. ४ मला तुमचा मोठा विश्वास आहे व मला तुमच्याविषयी फार अभिमान आहे; माझे पूरेपूर समाधान

C बंधूनो, मासेदोनियातील मंडळयांवर झालेल्या देवाच्या कृपेविषयी आम्ही तुम्हास कळवतो. २ ती अशी की,

संकटाच्या बिकट परीक्षेत त्यांचा आत्मंतिक आनंद व त्यांचे करण्याची आमची उत्सुकता दिसावी म्हणून हे करतो. २० ही जी कमालीचे दारिद्र्य हांमध्ये त्यांची औदैर्यसंपदा विपुल झाली. विपुलता आम्हाकडून सेवेस उपयोगी पडत आहे तिच्या कामात ३ कारण मी साक्ष देतो की, त्यांना जितके शक्य होते तितके कोणीही आम्हावर दोष लावू नये म्हणून आम्ही काळजीपूर्वक त्यांनी दिले आणि त्यांच्या क्षमतेपेक्षाही जास्त दिले. त्यांनी वागत आहोत. २१ आम्ही ‘प्रभूच्या दृष्टीने जे मान्य,’ इतकेच उत्सफूर्तपणे आपण होऊन दिले. ४ पवित्रजनांच्या सेवेमुळे नक्हे तर ‘मनुष्यांच्याही’ दृष्टीने जे मान्य, ते करण्याची खबरदारी मिळणाऱ्या आशीर्वादामध्ये सहभागी होण्याची कृपा मिळावी घेतो. २२ त्यांच्याबरोबर आम्ही आमच्या दुसऱ्या एका बंधूला म्हणून त्यांनी आस्थेवाईकपणे आम्हास विनंती केली. ५ पाठवले आहे. त्याच्या उत्सुकतेची पारख आम्ही पुकळ गोष्टीत आम्हास आशा होती त्याप्रमानेच केवळ नक्हे, तर त्यांनी अनेक वेळा केली आहे आणि आता तुमच्यावर त्याचा फार प्रथम स्वतःस प्रभूला दिले आणि देवाच्या इच्छेने आपणास विश्वास असल्यामुळे तो अधिक उत्सुक आहे. २३ तीताच्या आम्हासही दिले. ६ ह्यावरून आम्ही तीताजवळ विनंती केली बाबतीत सांगायाचे तर, तो तुमच्यामधील माझा एक सहकारी व की, जसा त्याने पूर्वी आरंभ केला होता त्याप्रमाने तुमच्यामध्ये सहकर्मचारी आहे, आमच्या इतर बंधूच्या बाबतीत सांगायाचे तर, कृपेच्या या कार्याचा शेवटही करावा. ७ म्हणून जसे तुम्ही सर्व ते खिस्ताला गौरव व मंडळयाचे प्रेषित आहेत. २४ म्हणून या गोष्टीत, म्हणजे विश्वासात, बोलण्यात ज्ञानात व सर्व आस्थेत लोकांस तुमच्या प्रीतीचा पुरावा द्या आणि आम्हास तुमच्याबद्दल व आम्हावरील आपल्या प्रीतीत वाढला आहा, तसे तुम्ही या वाटत असलेल्या अभिमानबद्दलचे समर्थन करा. यासाठी की, कृपेच्या कार्यातही फार वाढावे. ८ हे मी आज्ञा म्हणून सांगत मंडळयांनी ते पाहावे.

नाही, तर दुसऱ्यांच्या आस्थेवरून तुमच्याही प्रीतीचा खेरेपणा पडताळून पाहतो. ९ आपल्या प्रभू येशू खिस्ताची कृपा तुम्हास माहीत आहे, तो धनवान असता तुमच्याकरता दरिद्री झाला, अशा हेतूने की, त्याच्या दारिद्र्याने तुम्ही धनवान क्वावे. १० ह्याविषयी मी आपले मत सांगतो, कारण हे तुम्हास हितकारक आहे, तुम्ही मागेच एक वर्षापूर्वी प्रथमत: असे करण्यास आरंभ केला, इतकेच नक्हे तर अशी इच्छा करण्यासही केला. ११ तर हे कार्य आता पूर्ण करा, ह्यासाठी की जशी इच्छा करण्याची उत्सुकता तुमच्या तुम्हास होती तशी तुमच्या ऐपेतिप्रमाणे कार्यसिद्धी व्हावी. १२ कारण उत्सुकता असली म्हणजे ज्याच्या त्याच्याजवळ जसे असेल तसे ते मान्य होते, नसेल तसे नाही. १३ दुसऱ्याचे ओङ्गे हलके करण्यासाठी तुमच्यावर ओङ्गे लादावे असे नाही तर समानता असावी म्हणजे. १४ सध्याच्या काळात तुमच्या विपुलतेतून त्यांची गरज भागावी, यासाठी की नंतर त्याच्या विपुलतेमुळे तुमच्या गरजा भागविल्या जाव्यात अशी समानता व्हावी. १५ पवित्र शास्त्र म्हणते, “ज्याने मना पुष्कळ गोळा केला होता, त्यास कमी पडला नाही.” १६ जी आस्था माझ्यामध्ये तुमच्याविषयी आहे ती आस्था देवाने तीताच्या अंत:करणात घातली याबद्दल मी देवाचे आभार मानतो, १७ कारण तीताने आमच्या आळानाचे स्वागतच केले असे नाही तर तो पुष्कळ उत्सुकतेने आणि त्याच्या स्वतःच्या मोरळ्या आस्थेने तुमच्याकडे येत आहे. १८ आणि आम्ही त्याच्याबरोबर एका बंधूला ज्याची त्याच्या सुवार्तेबद्दलच्या मंडळयातील सेवेबद्दल वाहवा होत आहे, त्यास पाठवत आहोत. १९ यापेक्षा अधिक म्हणजे मंडळयांनी हे कृपेचे दानार्पण घेऊन जाण्यासाठी आमची निवड केली. जे आम्ही प्रभूच्या गौरवासाठी करतो आणि मदत

९ तथापि पवित्र जनांची सेवा करण्याविषयी मी तुम्हास लिहावे ह्याचे अगत्य नाही. १० कारण मदत करण्याबद्दलची तुमची उत्सुकता मला माहीत आहे आणि मी मासेदेनियातील लोकांस याविषयी अभिमानाने सांगत होतो की, गेल्या वर्षापासून अख्यातील तुम्ही लोक देण्यासाठी तयार आहात आणि तुमच्या उत्साहामुळे पुष्कळजण कृति करण्यास आवेशाने पुढे आले आहेत. ११ तरी या बाबतीत तुमच्याविषयीचा आमचा अभिमान व्यर्थ होऊन नये म्हणून मी या बंधूना पाठवत आहे आणि मी सांगितल्याप्रमाणे तुम्ही आपली तयारी केलेली असावी. १२ नाही तर कदाचित, मासेदेनियाचे लोक जर माझ्याबरोबर आले आणि तुम्ही तयारीत नसलेले आढळला, तर या खात्रीमुळे आमची आम्ही म्हणत नाही की, तुमची फजिती होईल. १३ म्हणून मला हे आवश्यक वाटते की, ह्यांनी तुमच्याकडे आधी जावे अशी या बंधूना विनंती करावी आणि तुम्ही देऊ केलेली देणगी त्यांनी आधीच तयार करावी; म्हणजे लोभाने घेऊन नाही पण देणगी म्हणून ती तयार राहील. १४ हे लक्षात ठेवा जो हात राखून पेरील तो त्याच प्रमाणात कापणी करील आणि जो उदार हाताने पेरील तो त्याच प्रमाणात कापणी करील. १५ प्रत्येक मनुष्याने आपल्या मनात जे ठरवते असेल त्याप्रमाणे त्याने घावे; दुःखी मनाने किंवा देणे भाग पडते म्हणून देऊ नये कारण ‘संतोषाने देणारा देवाला’ आवडतो. १६ तुमच्याजवळ सर्व गोष्टीत सदा, सर्व पुरवठा रहावा आणि प्रत्येक चांगल्या कामात तुम्ही संपन्न व्हावे म्हणून देव तुम्हास सर्व प्रकारची कृपा पुरवण्यास समर्थ आहे. १७ असे पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे; “तो गरीबांना उदारहस्ते देतो, त्याचे नितिमत्त्व सर्वकाळ राहते.” (alōn g165)

१८ आता जो पेरणाच्याला बीज व खाण्यासाठी भाकर पुरवतो

तो तुमच्यासाठी बीज पुरवील आणि बहुगुणित करील व तुमच्या बोलण्यात असतो, तसे आम्ही जवळ असताना कृतीत असतो. नीतिमन्त्राचे फल वाढवील. ११ म्हणजे तुम्ही सर्व उदारतेसाठी १२ जे किंत्यक स्वतःची प्रशंसा करतात, त्यांच्याबरोबर आम्ही प्रत्येक गोष्टीत संपन्न व्हाल व ती उदारता आमच्याद्वारे देवाचे आपणांस समजायला किंवा त्यांच्याशी आपली तुलना करायचे उपकारस्मरण अधिक होण्यास कारणीभूत होईल. १२ कारण थाडस करीत नाही, ते तर स्वतःस स्वतःकडूनच मोजत असता या सेवेचे काम केवळ पवित्रजनांच्या गरज पुरवणे एवढेच नाही व स्वतःची स्वतःबरोबरच तुलना करीत असतात हा शहाणपणा पण देवाच्या पुष्कळ उपकारस्मरणात ते सेवाकार्य बहुगुणित नाही. १३ आम्ही आमच्या मयदिबाहेर अभिमान मिरवणार नाही; होते. १४ या सेवेच्या कसोटीमध्ये, ख्रिस्ताच्या शुभवर्तमानाच्या तर देवाने आम्हास लावून दिलेल्या आमच्या मयदिच्या आतच अंगिकाराबाबत तुमच्या आजांकितपणामुळे आणि त्यांच्यासाठी मिरवू ती मर्यादा तुमच्यापर्यंत येऊन पोहोचली आहे. १४ कारण व इतरांसाठी तुम्ही उदारपणे दिलेल्या दानामुळे ते देवाचे गौरव जणू आम्ही तुमच्यापर्यंत पोहोचलो नव्हतो, अशाप्रकारे आम्ही करतात; १४ आणखी ते तुम्हाकरिता प्रार्थना करीत असता मयदिबाहेर जात नाही कारण आम्ही ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान तुम्हावर देवाने जी विपुल कृपा केली आहे त्यामुळे तुमची भेट गाजवीत तुमच्यापर्यंत प्रथम पोहचलोच आहोत. १५ आम्ही व्हावी अशी उत्कंठा ते धरतात. १५ देवाचे अवर्णनीय दान जे मर्यादा सोडून दुसऱ्यांच्या कामात अभिमान मिरवीत नाही; पण त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त याबद्दल त्याची स्तुती असो!

आम्हास आशा आहे की, जसा तुमचा विश्वास वाढेल तसा,

१० पण जो मी, पौल, तुमच्याबरोबर असताना तुमच्याशी

लीनपणे वागतो पण दूर असताना तुमच्याबरोबर कडकपणे वागतो. तो मी तुम्हास ख्रिस्ताच्या सौम्यतेने व नप्रतेने विनंती करतो. २ माझी मागणे असे आहे, आम्ही देहाला अनुसरून चालतो असा आमच्याविषयी जे विचार करतात, त्यांच्याबरोबर कडकपणे बोलण्याचा मी ज्या विश्वासाने विचार

गरज पडू नये. ३ कारण, आम्ही देहात चालणारे असूनही आम्ही देहस्वभावाप्रमाणे युद्ध करत नसतो. ४ कारण आमच्या

लढाईची स्त्रें दैहिक नाहीत, तर देवासाठी टटबंदी नाश

आहात. २ कारण मी देवाच्या आवेशाने तुम्हाविषयी आवेशी करण्यास ती समर्थ आहेत. चुकीच्या वादविवादातून काहीच

आहे, मी एका पतीबरोबर तुमची मागणी केली आहे, अशा हेतूने निष्पन्न होत नाही. ५ तर्कवितर्क व देवविषयक ज्ञानाविरुद्ध की, तुम्हास शुद्ध कुमारी असे ख्रिस्ताला सादर करावे. ३ पण

उंच उभारलेले असे सर्वकाही पाढून टाकून आम्ही प्रत्येक मला भीती वाटते की जसे हव्वेला सपने कपट करून फसवले

विचार अंकित करून तिला ख्रिस्ता पुढे मान झुकवण्यास तसे तुमचे विचार कसे तरी बिघडून ती ख्रिस्ताची शुद्ध भक्ती व

लावतो. ६ आणि तुम्ही आजापालनांत पूर्ण व्हाल तेव्हा सर्व सरळपण द्यापासून भ्रष्ट होतील. ४ कारण, जर कोणीही येऊन, आजाभंगाबद्दल शासन करण्यास आम्ही सिद्ध आहोत. ७ आम्ही ज्याची घोषणा केली नाही अशी दुसऱ्या येंवूची घोषणा

डोळ्यांपुढे आहे ते पाहा; आपण ख्रिस्ताचे आहोत असा जर केली किंवा तुम्हास मिळाला नव्हता असा दुसरा आत्मा तुम्ही

कोणाला स्वतःविषयी विश्वास असेल तर त्याने आमच्याविषयी स्वीकारात किंवा तुम्ही स्वीकारले नाही असे दुसरे शुभवर्तमान

स्वतःविषयी विश्वास करावा की, जसे आपण ख्रिस्ताचे आहोत तुम्ही स्वीकारात तर तुम्ही त्यांचे सहन करता. ५ पण मला

तसे तेही ख्रिस्ताचे आहोत. ८ कारण, प्रभूने आम्हास जो वाटते मी अतिश्रेष्ठ प्रेषितापेक्षा कुठल्या प्रकारे कमी नाही. ६

अधिकार दिलेला आहे, तो तुमची उन्नती व्हावी म्हणून दिलेला आणि मी भाषण करण्यात अशिक्षित असलो तरी ज्ञानात नाही.

आहे, तुमचा नाश करण्यास दिलेला नाही, त्याचा मी अधिक आम्ही हे तुम्हास सर्व गोष्टीत, सर्व प्रकारे, प्रकट केले. ७ तुम्ही

अभिमान मिरवल्यास मला लाज वाटणार नाही; ९ म्हणजे उंच व्हावे म्हणून मी आपणाला नीच केले म्हणजे मी देवाचे

मी पत्रांद्वारे भीती घालू पाहतो असे माझ्याविषयी कोणास शुभवर्तमान तुम्हास फुकट सांगितले यामध्ये मी पाप केले वाटू नये. १० कारण ते म्हणतात की, “त्याची पत्रे गंभीर व काय? ११ तुमची सेवा करण्यासाठी मी दुसऱ्या मंडळयांकडून जोरदार असतात, पण तो शेरीराने अशक्त आहे आणि त्याचे वेतन घेऊन त्यांना लुटले. १२ आणि मी तुम्हाजवळ होतो तेव्हा बोलणे ऐकण्याच्या लायकीचे नसते.” १३ अशा लोकांनी हे मला कमी पडले असतानाही मी कोणाला भार असा झालो नाही समजून घ्यावे की, आम्ही जसे दूर असताना आमच्या पत्रांतील

कारण मासेदेनियाहून जे बंधू आले त्यांनी माझी गरज पुरविली

आमच्या कामाच्या मयदिचे प्रमाण अधिक पसरत जाईल. १६

म्हणजे, दुसऱ्यांच्या कार्यक्षेत्रात आधीच करण्यात आलेल्या

कामाचा अभिमान न मिरवता, आम्ही तुमच्या पलीकडील प्रांतात शुभवर्तमान सांगावे. १७ पवित्र शास्त्र सांगावे, “पण जो

कोणी अभिमान मिरवतो त्याने प्रभूविषयी अभिमान मिरवावा.”

१८ कारण स्वतःची प्रशंसा करतो तोच स्वीकृत आहे.

१९ माझी इच्छा आहे की, तुम्ही माझा थोडासा मूर्खपणा

माझ्यासाठी सहन करावा. पण तो तुम्ही सहन करीतच

आहात. २ कारण मी देवाच्या आवेशाने तुम्हाविषयी आवेशी

करण्यास ती समर्थ आहेत. चुकीच्या वादविवादातून काहीच

आहे, मी एका पतीबरोबर तुमची मागणी केली आहे, अशा हेतूने निष्पन्न होत नाही. ५ तर्कवितर्क व देवविषयक ज्ञानाविरुद्ध की, तुम्हास शुद्ध कुमारी असे ख्रिस्ताला सादर करावे. ३ पण

उंच उभारलेले असे सर्वकाही पाढून टाकून आम्ही प्रत्येक मला भीती वाटते की जसे हव्वेला सपने कपट करून फसवले

विचार अंकित करून तिला ख्रिस्ता पुढे मान झुकवण्यास तसे तुमचे विचार कसे तरी बिघडून ती ख्रिस्ताची शुद्ध भक्ती व

लावतो. ६ आणि तुम्ही आजापालनांत पूर्ण व्हाल तेव्हा सर्व सरळपण द्यापासून भ्रष्ट होतील. ४ कारण, जर कोणीही येऊन, आजाभंगाबद्दल शासन करण्यास आम्ही सिद्ध आहोत. ७ आम्ही ज्याची घोषणा केली नाही अशी दुसऱ्या येंवूची घोषणा

डोळ्यांपुढे आहे ते पाहा; आपण ख्रिस्ताचे आहोत असा जर केली किंवा तुम्हास मिळाला नव्हता असा दुसरा आत्मा तुम्ही

कोणाला स्वतःविषयी विश्वास असेल तर त्याने आमच्याविषयी स्वीकारात किंवा तुम्ही स्वीकारले नाही असे दुसरे शुभवर्तमान

स्वतःविषयी विश्वास करावा की, जसे आपण ख्रिस्ताचे आहोत तुम्ही स्वीकारात तर तुम्ही त्यांचे सहन करता. ५ पण मला

तसे तेही ख्रिस्ताचे आहोत. ६ कारण, प्रभूने आम्हास जो वाटते मी अतिश्रेष्ठ प्रेषितापेक्षा कुठल्या प्रकारे कमी नाही. ६

अधिकार दिलेला आहे, तो तुमची उन्नती व्हावी म्हणून दिलेला आणि मी भाषण करण्यात अशिक्षित असलो तरी ज्ञानात नाही.

आहे, तुमचा नाश करण्यास आम्ही हे तुम्हास सर्व गोष्टीत, सर्व प्रकारे, प्रकट केले. ७ तुम्ही

अभिमान मिरवल्यास मला लाज वाटणार नाही; ८ म्हणजे उंच व्हावे म्हणून मी आपणाला नीच केले म्हणजे मी देवाचे

मी पत्रांद्वारे भीती घालू पाहतो असे माझ्याविषयी कोणास शुभवर्तमान तुम्हास फुकट सांगितले यामध्ये मी पाप केले वाटू नये. १० कारण ते म्हणतात की, “त्याची पत्रे गंभीर व काय? ११ तुमची सेवा करण्यासाठी मी दुसऱ्या मंडळयांकडून जोरदार असतात, पण तो शेरीराने अशक्त आहे आणि त्याचे वेतन घेऊन त्यांना लुटले. १२ आणि मी तुम्हाजवळ होतो तेव्हा बोलणे ऐकण्याच्या लायकीचे नसते.” १३ अशा लोकांनी हे मला कमी पडले असतानाही मी कोणाला भार असा झालो नाही समजून घ्यावे की, आम्ही जसे दूर असताना आमच्या पत्रांतील

आणि सर्व गोष्टीत मी तुम्हास ओझे होऊ नये म्हणून मी स्वतःस मला भूक व तहान माहीत आहे. पुष्कळ वेळा मी उपाशी राहिलो, ठेवले आणि यापुढेही ठेवीन. १० ख्रिस्ताचे सत्य माझ्यामध्ये थंडीत उघडा असा मी राहिलो, २८ या सर्व गोष्टीशिवाय दररोज आहे म्हणून मी सांगतो की, अख्या प्रांतात कोणीही माझ्या माझ्यावर येणार दबाव म्हणजे सर्व मंडळयांविषयीची चिता. २९ आभिमानास विरोध करणार नाही. ११ आणि का? कारण मी कोण दुर्बळ झाला असता तर मी दुर्बळ होत नाही काय? कोण तुम्हावर प्रिती करीत नाही काय? देव जाणतो की, मी तुमच्यावर दुसऱ्याला पापात पाडण्यास कारण होतो आणि मला संताप प्रीती करतो. १२ आणि मी जे करतो ते मी करीत राहीन यासाठी होत नाही? ३० जर मला अभिमान बाळगायचा असेल तर मी की, जे कारण पाहिजे आहे ते मी त्यांच्यासाठी ठेवू नये. ते त्यांना आपल्या दुर्बळतेच्या गोष्टीविषयी अभिमान बाळगीन. ३१ देव द्यासाठी हवे आहे की, ते ज्या कामात अभिमान मिरवतात आणि प्रभू येशूचा पिता, ज्याची अनंतकाळ्यर्थत स्तुती केली त्यामध्ये ते आमच्यासारखे दिसावेत. ३२ कारण असे लोक पाहिजे, तो हे जाणतो की मी खोटे बोलत नाही. (aiōn g165) खोटे प्रेषित आहेत, ते फसविणारे कामगार आहेत, ख्रिस्ताच्या ३२ दिमिष्क नगरात अरीतास राजाने नेमलेल्या अधिकायाने प्रेषितांचे सोंग घेणारी अशी आहेत. ४४ आणि यामध्ये आश्चर्य मला अटक करण्यासाठी दिमिष्ककरांच्या नगरावर पहारा दिला नाही कारण सैतानदेवील तेजस्वी दूताचे रुप धारण करतो. ४५ होता. ३३ पण मला टोपलीत बसवून गावकुसाच्या खिंडकीतून म्हणून त्याचे सेवकही जर न्यायीपणाच्या सेवकाचे रुप धारण खाली सोडण्यात आले आणि त्याच्या हातून मी निसटलो.

करतात त्यामुळे त्यामध्ये आश्चर्य वाटण्यासारखे काही नाही, त्यांचा शेवट त्यांच्या कार्याप्रमाणे होईल. १६ मी पुन्हा म्हणतो:

कोणीही मला मूढ समजू नये, पण जर तुम्ही समजता तर जसा मूढाचा तसा माझा स्वीकार करा. यासाठी की मी थोडासा अभिमान बाळगीन. १७ मी हे बोलत आहे ते प्रभूला अनुसरून बोलत नाही. तर या अभिमानाच्या थीटपणाने, जणू मूर्खासारखे बोलतो. १८ जसे बरेच लोक दैहिक गोष्टीविषयी अभिमान मिरवतात, तसा मी पण अभिमान मिरवीन. १९ तुम्ही शहाणे असल्याने मूढांचे आनंदाने सहन करता! २० वस्तुत: जे कोणी तुम्हास दास करते किंवा छळ करते किंवा तुमच्या गैरफकयदा घेते किंवा स्वतः पुढे येण्याचा प्रयत्न करते किंवा तुमच्या तोंडावर मारते तरी तुम्ही त्यांचे सहन करता. २१ स्वतःला हिणवून मी हे बोलतो, तरी ज्या बाबतीत कोणी थीट असेल, तिच्यात मीही थीट आहे (हे मी मूढपणाने बोलतो). २२ ते इत्री आहेत काय? मीही आहे. ते अब्राहामाचे संतान आहेत काय? मीहि आहे. २३ ते ख्रिस्ताचे सेवक आहेत काय? मी अधिक प्रमाणात आहे (मी हे वेडगळासारखे बोलतो) मी पुष्कळ कठींण काम केले आहे. सारखा तुरंगात जात होतो, वेसुपार फटके खाल्ले, पुष्कळ वेळा मरणाला सापोरे गेलो, म्हणून मीही अधिक आहे. २४ पाच वेळेला यहूद्यांकडून मला चाबकाचे एकोणचाळीस फटके बसले. २५ तीन वेळा काठीने मरण्यात आले, एकदा मला दागडामार करण्यात आला, तीन वेळा माझे जहाज फुटले, खुल्या समुद्रात मी एक रात्र व दिवस घालविला. २६ मी सातत्याने फिरत होतो, नदीच्या प्रवासात थोका होता. लुटारंकडून थोका होता. माझ्या स्वतःच्या देशबांधवांकडून थोका होता. परराष्ट्रीय लोकांकडून, शहरांमध्ये थोका होता. डोंगराळ प्रदेशात थोका होता. समुद्रातील थोके होते, विश्वास ठेवणाऱ्या खोट्या बंधूंकडून आलेले थोके होते. २७ तुम्ही माझ्याविषयी खातरी द्यायला पाहिजे होती कारण मी मी कष केले आणि घास गाळला व पुष्कळ वेळा जागरण केले.

१२ मला अभिमान मिरवणे भाग पडते; तरी हे उचित नाही पण मी प्रभूच्या दर्शनांकडे व प्रकटीकरणांकडे आता

वळतो. २ मला एक ख्रिस्तांतील मनुष्य माहीत आहे, तो चौदा वर्षांपूर्वी (शेरीरात की शेरीराबाहेर हे मला माहीत नाही, देवाला माहीत आहे) तिसऱ्या स्वर्गापर्यंत नेला गेला. ३ तो मला माहीत आहे आणि असा तो मनुष्य (शेरीरात की शेरीरापासून वेगळा हे मला माहीत नाही, देवाला माहीत आहे) ४ त्या मनुष्यास सुखलोकात उचलून नेण्यात आले आणि मनुष्याने ज्यांचा उच्चारही करणे योग्य नाही अशी वाक्ये त्याने ऐकली. ५ मी अशा मनुष्याविषयी अभिमान मिरवीन, मी स्वतःविषयी नाही, तर केवळ आपल्या दुर्बळतेची प्रौढी मिरवीन. ६ कारण आपण अभिमान मिरवावा अशी जरी मी इच्छा धरली, तरी मी मूढ होणार नाही, कारण मी जे खरे ते बोलेन; पण मी स्वतःस आवरले पाहिजे, म्हणजे कोणी जे माझे पाहतो किंवा ऐकतो त्याहून त्याने मला अधिक मानू नये. ७ आणि प्रकटीकरणांच्या विपुलतमुळे मी मयदिवाहेर चढून जाऊ नये म्हणून माझ्या देहात एक काटा दिलेला आहे, तो मला ठोसे मारणाच्या सैतानाचा दूत आहे; म्हणजे मी मयदिवाहेर चढून जाऊ नये. म्हणून तो ठेवण्यात आला आहे. ८ माझ्यामधून तो निघावा म्हणून मी प्रभूला द्याविषयी तीनदा विनंती केली. ९ आणि त्याने मला म्हणले की, ‘माझी कृपा तुला पुरे आहे, कारण अशक्तपणात माझे सामर्थ्य पूर्ण होते.’ म्हणून, फार आनंदाने, मी माझ्या अशक्तपणात अभिमान मिरवीन, म्हणजे ख्रिस्ताचे सामर्थ्य माझ्यावर रहावे; १० आणि म्हणून ख्रिस्तासाठी आजारात, अपमानात, आपत्तीत, पाठलागात आणि दुःखात मी संतुष्ट असतो कारण मी जेव्हा अशक्त असतो तेव्हाच सशक्त आहे. ११ मी मूढ बनलो, असे बनण्यास तुम्ही मला भाग पाडले; तुम्ही माझ्याविषयी खातरी द्यायला पाहिजे होती कारण मी मी कष केले आणि घास गाळला व पुष्कळ वेळा जागरण केले.

काहीच नसलो, तरी त्या अतिश्रेष्ठ प्रेषिंगांपेक्षा मी कोणत्याही जरी अशक्तपणात तो वधस्तंभावर खिळला गेला तरी देवाच्या गोषीत कमी नाही. १२ चिन्हे, अद्भुते व सामर्थ्याची कृत्ये यांच्या सामर्थ्यानि तो जिवंत आहे कारण त्याच्यात आम्हीही दुर्बळ योगाने खंच्या प्रेषिंगांची चिन्हे खरोखरच सर्व सहनशीलतेने आहोत पण आम्ही देवाच्या सामर्थ्यानि तुमच्यासाठी जिवंत तुम्हामध्ये घडविण्यात आली. १३ कारण मी आपला भार राहू. ५ तुम्ही विश्वासात आहात किंवा नाही म्हणून आपली तुम्हावर टाकला नाही, या एका गोषीशिवाय तुम्ही दुसऱ्या स्वतःची परीक्षा करा. आपली स्वतःची पारख करा. तुम्हास कोणत्या गोषीत दुसऱ्या मंडळयांपेक्षा कमी आहात? मला या आपल्यात येशू ख्रिस्त आहे हे कळत नाही काय? नसेल तर अपराधाची क्षमा करा. १४ बघा, मी तिसऱ्या वेळी तुमच्याकडे मग, तुम्ही पसंतीस न उतरलेले आहात. ६ मी आशा करतो येण्यास तयार आहे आणि तुमच्यावर भार घालणार नाही; की, आम्ही पसंतीस न उतरलेले नाही हे तुम्ही ओळखाल. ७ कारण मी तुमच्यापासून काही मिळवू पाहत नाही, तर मी आता देवाजवळ अशी प्रार्थना करतो की तुम्ही काही वाईट तुम्हास मिळवू पाहतो कारण मुलांनी आई-वडीलांसाठी साठवू करू नये; म्हणजे आम्ही स्वीकृत दिसावे म्हणून नाही, पण नये पण आई-वडीलांनी मुलांसाठी साठवले पाहिजे. १५ मी आम्ही स्वीकृत नसलो तरी तुम्ही चांगले ते करावे. ८ कारण तुमच्या जीवांसाठी फार आनंदाने खर्च करीन आणि स्वतः आम्ही सत्याविरुद्ध काही करत नाही, तर सत्यासाठी करतो. सर्वस्व खर्ची पडेन. मी तुमच्यावर अतिशयक प्रीती करतो म्हणून ९ जेव्हा आम्ही दुर्बळ आहोत व तुम्ही बलवान आहात तेव्हा तुम्ही माझ्यावर कमी प्रीती करता की काय? १६ असो, मी आम्ही आनंद करतो व तुम्ही परिपूर्ण क्वावे ह्यासाठीही प्रार्थना तुमच्यावर भार घालाला नाही, पण मी धूर्त असल्यामुळे मी करतो. १० एवढ्याकरता दूर असताना मी या गोषी लिहात तुम्हास युक्तीने धरले. १७ मी तुमच्यासाठी ज्यांना पाठवले अशा आहे, म्हणजे प्रभूने मला जो अधिकार उभारणी करण्यास कोणाकडून मी तुमचा फायदा घेतला काय? १८ मी तीताला दिलेला आहे, नाश करण्यास नाही, त्याचा उपयोग करून, मी विनंती केली आहे आणि मी एका बंधूला त्याच्याबोरोबर पाठवत तेथे असताना कडकपणाने वागू नये. १९ शेवटी, बंधूनो, आनंद आहे. तीताने तुमच्याकडून फायदा मिळवला काय? आम्ही करा तुम्ही आपली अधिकाधिक सुधारणा करा. तुमचे सांत्वन एकाच आत्म्याने चाललो नाही काय? एकाच चालीने चाललो होवो. तुम्ही एकमनाचे क्वाव शांतीने रहा आणि प्रीतीचा व नाही काय? १९ तुम्हास इतका वेळ वाटत असेल की आम्ही शांतीचा देव तुमच्याबोरर राहील. १२ पवित्र अभिवादनाने तुमच्यापुढे आमचे समर्थन करीत आहोत, आम्ही देवासमोर एकमेकांना सलाम करा. १३ तुम्हास सर्व पवित्रजन सलाम ख्रिस्ताच्या ठायी बोलत आहो आणि प्रियांनो या सर्व गोषी सांगतात. १४ प्रभू येशू ख्रिस्ताची कृपा, देवाची प्रीती आणि तुमच्या उन्नतीसाठी आहेत. २० कारण मला भीती वाटते पवित्र आत्म्याची सहभागिता तुम्हा सर्वांबोर असो. आमेन. की, मी येईन तेव्हा, मी अपेक्षा करीत असेन तसे, कदाचित्,

तुम्ही मला आढळणार नाही; आणि तुम्ही अपेक्षा करणार नाही
 असा मी तुम्हास आढळेन. कदाचित्, तुमच्यात कलह, ईर्ष्या,
 राग, विरोध, स्वार्थी महत्वकांक्षा, कुरकुरी, गर्व, अफवा व
 गोंधळ मला आढळून येतील. २१ किंवा मी पुन्हा येईन तेव्हा
 माझा देव तुमच्यासमोर मला लीन करील आणि ज्यांनी पाप
 केले असून आपण केलेल्या अमंगळपणाचा, व्यभिचाराचा व
 कामातुरुपणाचा ज्यांनी पश्चात्ताप केलेला नाही अशा पुष्कळ
 जणांसाठी मला शोक करावा लागेल.

१३ मी आता तिसऱ्या वेळी तुमच्याकडे येत आहे. दोन

किंवा तीन साक्षीदारांच्या तोंडून प्रत्येक शब्द सिद्ध होईल. २ ज्यांनी पूर्वी पाप केले होते त्यांना आणि दुसऱ्या सगळ्यांना मी अगोदर सांगितले होते आणि दुसऱ्या वेळी स्वतः आलो होतो तेव्हाप्रमाणे आता दूर असताना मी आधी सांगतो की, मी जर पुन्हा आलो तर गय करणार नाही. ३ कारण माझ्याद्वारे ख्रिस्त बोलतो ह्याचे प्रमाण तुम्हास पाहिजे ते हेच; तो तुमच्यासंबंधाने दुर्बळ नाही पण तुमच्यात समर्थ आहे. ४ कारण

गलती

पुढे, तीन वर्षांनंतर, मी केफाला भेटण्यास वर यरूशलेमास गेलो आणि पंधरा दिवस मी त्याच्याजवळ राहिलो; १९ पण

१ गलती प्रांतातील मंडळयांस; मनुष्यांकडून किंवा प्रभूचा भाऊ याकोब ह्याच्याशिवाय मी इतर प्रेषितांपैकी दुसरा मनुष्यांच्याद्वारे नव्हे, तर येशू ख्रिस्ताच्याद्वारे आणि ज्याने कोणीही माझ्या दृटीस पडला नाही. २० मी जे तुम्हास लिहित त्यास मरण पावलेल्यातून उठवले तो देवपिता, ह्याच्याद्वारे आहे, ते पाहा, देवासमोर, मी खोटे बोलत नाही. २१ त्यानंतर झालेला प्रेषित पौल, २ याच्याकडून आणि माझ्या सोबतीचे मी सिरीया व किलिकिया प्रांतात आलो २२ आणि ख्रिस्तात सर्व बंधूकडून, ३ देव जो पिता व आपला प्रभू येशू ख्रिस्त सर्व बंधूकडून, ४ आपल्या देवपित्याच्या इच्छेप्रमाणे, या आताच्या दुष्युगातून आपल्याला सोडवण्यास, प्रभू येशू ख्रिस्ताने आपल्या पापांबद्दल, स्वतःला दिले. (aión g165) ५ देवपित्याला युगानुसार गौरव असो. आमेन. (aión g165)

६ मला आश्र्य वाटते की, ज्याने तुम्हास ख्रिस्ताच्या कृपेत पाचारण केले त्याच्यापासून, इतक्या लवकर, तुम्ही दुसर्या शुभवर्तमानकडे वळला आहात. ७ दुसरे कोणतेही शुभवर्तमान नाही; पण तुम्हास घोटाळ्यात पाडणारे आणि ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान विपरीत करण्याची इच्छा असणारे असे कियेक आहेत. ८ तर जे शुभवर्तमान आम्ही तुम्हास सांगितले त्याच्याहून निराळे शुभवर्तमान जर आम्ही सांगितले किंवा स्वर्गातील आलेल्या देवदूतानेही सांगितले, तरी तो शापित असो. ९ आम्ही आगोदर सांगितले आहे तसेच आता मी पुढा सांगतो की, कोणी तुम्हास, जे तुम्ही स्वीकारले त्याच्यापेक्षा, निराळे शुभवर्तमान कोणी तुम्हास सांगितल्यास तो शापित असो. १० मी आता मनुष्याची किंवा मी देवाची मनधरणी करावयास पाहत आहे? मी मनुष्यांना संतुष्ट करावयास पाहत आहे काय? मी अजूनपर्यंत मनुष्यांना संतोषवीत असतो, तर मी ख्रिस्ताचा दास नसतो. ११ कारण, बंधूंगो, मी तुम्हास सांगतो की, मी ज्या शुभवर्तमानाची घोषणा केली ती मनुष्याच्या सांगण्याप्रमाणे नाही. १२ कारण ती मला मनुष्याकडून मिळाली नाही तसेच ती मला कोणी शिकवलीही नाही; पण येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाने ती मला प्राप्त झाली. १३ तुम्ही माझ्या, यहूदी धर्मातील, पूर्वांच्या आचरणाविषयी ऐकले आहे की, मी देवाच्या मंडळीचा अत्यंत छळ करून तिचा नाश करीत असे. १४ आणि मी माझ्या पूर्वांच्या प्रथांविषयी पुष्कळ अधिक आवेशी असल्यामुळे माझ्या लोकांतल्या माझ्या वयाच्या पुष्कळ लोंकापेक्षा यहूदी धर्माती मी पुढे गेलो होतो. १५ पण ज्या देवाने मला आईच्या उदरापासून वेगळे केले व आपल्या कृपेने मला बोलावले, त्यास जेव्हा बरे वाटले की, १६ आपल्या पुत्राला माझ्याद्वारे प्रकट करावे, म्हणजे परराष्ट्रीयांमध्ये मी त्याच्या शुभवर्तमानाची घोषणा करावी तेव्हा मी हे कोणत्याही मानवाची मसलत न घेता, १७ आणि माझ्या पूर्वी झालेल्या प्रेषितांकडे यरूशलेमेस वर न जाता, पण मी लगेच अरबस्तान देशास निघून गेलो व तेथून दिमिष्कास पुन्हा परत आलो. १८

२ नंतर, चौदा वर्षांनी मी पुन्हा, बर्णबाबरोबर, यरूशलेम शहरास वर गेलो, मी आपल्याबरोबर तीतालाही नेले. २

मला प्रकटीकरण झाल्याप्रमाणे मी गेलो आणि जे शुभवर्तमान मी परराष्ट्रीयात गाजवत असतो, ती मी त्यांच्यापुढे मांडले; पण जे विशेष मानलेले होते त्यांना एकांती मांडले; नाही तर, मी व्यर्थ धावतो किंवा धावलो, असे कदाचित झाले असते.

३ पण माझ्याबरोबर असलेला तीत हा ग्रीक असल्यामुळे, त्यालाही सुंता करून घेण्यास भाग पाडण्यात आले नाही. ४ आणि गुप्तपणे आत आणलेल्या खोट्या बंधूमुळे देखील भाग पाडण्यात आले नाही; ते आम्हास दास्यात घालण्याकरता, ख्रिस्त येशूमध्ये जी मोकळीक आपल्याला आहे ते हेरण्यास, चोरून आत आले होते. ५ शुभवर्तमानाचे सत्य तुम्हच्याकडे रहावे म्हणून आम्ही त्यांना घटकाभरही वश होऊन त्यांच्या अधीन झालो नाही. ६ तरीही, जे विशेष मानलेले कोणी होते त्यांच्याकडून (ते कसेहि असोत होते त्याचे मला काही नाही; देव मनुष्याचे बाह्य रूप पाहत नाही.) कारण जे विशेष मानलेले होते त्यांनी मला काही अधिक दिले नाही. ७ तर उलट सुंता झालेल्या यहूदीना शुभवर्तमान सांगणे जसे पेत्रावर सोपवले होते तसेच सुंता न झालेल्या परराष्ट्रीय लोकांस शुभवर्तमान सांगणे माझ्यावर सोपवले आहे, हे त्यांनी बघितले. ८ कारण ज्याने पेत्राच्याद्वारे सुंता झालेल्या लोकात प्रेषितपणा चालावयास शक्ती पुरवली त्याने मलाही परराष्ट्रीयात तो चालवण्यास शक्ती पुरवली. ९ आणि त्यांनी मला दिलेले कृपादान ओळखून, याकोब, केफा व योहान हे जे आधारस्तंभ होते त्यांनी मला व बर्णबाला उजव्या हातानी हस्तांदोलन केले, ते ह्यासाठी की, आपण देवाच्या कार्यात सहभागी आहोत हे दर्शवावे व आम्ही परराष्ट्रीयांकडे आणि त्यांनी सुंता झालेल्याकडे जावे.

१० मात्र आम्ही गरिबांची आठवण ठेवावी, अशी त्यांची इच्छा होती; आणि मी तर त्याच गोष्टी करण्यास उत्कंठीत होतो.

११ आणि त्यानंतर, केफा अंत्युखियास आला असता, मी

त्याच्यासमोर त्यास आडवा आलो, कारण तो दोषीच होता. १२ चमत्कार करतो तो हे जे सर्व करतो ते नियमशास्त्रातील कारण याकोबापासून कित्येकजण येण्याअगोदर तो अन्यजाती कृत्यांनी करतो की, सुवार्ता ऐकून विश्वास ठेवल्यामुळे ते तो लोकांबोरोबर जेवत असे; पण ते आल्यावर तो सुंता झालेल्या करतो? ६ ज्याप्रमाणे अब्राहामानेही देवावर विश्वास ठेवला लोकांस भिऊन त्याने माघार घेऊन वेगळा राहू लागला. १३ व ते त्यास नीतिमत्त्व असे गणण्यात आले. तसे हे झाले. तेव्हा तसेच दुसऱ्या यहूदी विश्वास ठेवणाऱ्यांनीही त्याच्याबोर ७ ह्यावरून तुम्ही समजून घ्या की, जे विश्वास ठेवतात तेच ढोंग केले; त्यामुळे बर्णाबोद्यातील त्यांच्या ढोंगाने ओढला गेला. अब्राहामाचे वंशज आहेत. ८ आणि देव परराष्ट्रीयांना विश्वासाने १४ पण मी जेव्हा हे बघितले की, शुभवर्तमानाच्या सत्याप्रमाणे नीतिमान ठरवणार या पूर्वजानामुळे शास्त्रलेखाने, अब्राहामाला ते नीट चालत नाहीत, तेव्हा सर्वांसमोर मी केफाला म्हटले, पूर्वांच शुभवर्तमान सांगितले की, ‘तुझ्याकडून सर्व राष्ट्रांना “तू स्वतः यहूदी असून तू जर परराष्ट्रीयाप्रमाणे राहतोस आणि आशीर्वाद मिळेल.’ ९ तर मग जे विश्वास ठेवतात त्यांना यहूद्यांप्रमाणे वागत नाहीस, तर जे परराष्ट्रीयांनी यहूद्यांसारखे विश्वासू अब्राहामाबोर आशीर्वाद दिला गेला आहे. १० कारण वागावे म्हणून तू त्याच्यावर जुलूम करितोस हे कसे?” १५ नियमशास्त्रातील कृत्यांवर जितके अवलंबून राहणरे आहेत आम्ही जन्मापासूनच यहूदी आहोत, पापी परराष्ट्रीयातले तितके शापाच्या अधीन आहे कारण पवित्र शास्त्रात असे नाही. १६ तरी मनुष्य नियमशास्त्रातील कृत्यांनी नीतिमान लिहिले आहे की, ‘नियमशास्त्राच्या पुस्तकात जे लिहिलेले ठरत नाही तर येशु ख्रिस्तावरील विश्वासाच्याद्वारे ठरतो, हे आहे ते सर्व पाळण्यास जो टिकून राहत नाही तो शापित ओळखून आम्हीही ख्रिस्त येशूवर विश्वास ठेवला; ह्यासाठी की, आहे.’ १७ नियमशास्त्राने कोणीही देवासमोर नीतिमान ठरत विश्वासाने मनुष्य नीतिमान ठरवला जातो, म्हणून आम्हीही येशू नाही, हे उघड आहे; कारण ‘नीतिमान विश्वासाने जगेल.’ १२ ख्रिस्तावर विश्वास ठेवला; म्हणजे आम्ही ख्रिस्तावरील विश्वासाने आणि नियमशास्त्र तर विश्वासाचे नाही पण ‘जो त्यातील कृत्ये नीतिमान ठरावे, नियमशास्त्रातील कृत्यांनी पाळून नाही, कारण आचरतो तो त्यांच्यायेगे जगेल.’ १३ आपल्याबद्दल ख्रिस्त शाप नियमशास्त्रातील कृत्यांनी मनुष्यजातीपैकी कोणीही नीतिमान झाला आणि त्याने आपणाला नियमशास्त्राच्या शापापासून ठरणार नाही. १४ पण ख्रिस्तात नीतिमान ठरवले जाण्यास पाहत खंडणी भूसून सोडविले; असा शास्त्रलेख आहे ‘जो कोणी असता जर आपणदेखील पापी आढळलो तर ख्रिस्त पापाचा झाडावर टांगलेला आहे तो शापित आहे’, असा शास्त्रलेख आहे. सेवक आहे काय? कधीच नाही. १५ कारण मी जे पाडले आहे १४ ह्यात उद्देश हा की, अब्राहामाला दिलेला आशीर्वाद ख्रिस्त ते पुन्हा उभारले तर मी स्वतःला नियमशास्त्र पोडणारा ठरवीन. येशूच्या द्वारे परराष्ट्रीयांना मिळाव, म्हणजे आपल्या विश्वासाद्वारे १६ कारण मी नियमशास्त्राद्वारे नियमशास्त्राला मरण पावलो आत्माविषयीचे अभिवचन मिळावे. १७ आणि बंधूनो, मी हे आहे, ह्यासाठी की, मी देवाकरता जगावे. २० मी ख्रिस्तावरील व्यावहारिक दृष्टीने बोलतो. एखाद्या मनुष्याचा करारदेखील तो वधस्तंभावर खिळलेला आहे आणि ह्यापुढे मी जगतो असे स्थापित केला गेल्यानंतर कोणी रद्द करीत नाही किंवा त्यामध्ये नाही तर ख्रिस्त माझ्याठायी जगतो आणि आता देहामध्ये जे भर घालीत नाही. १६ आता, जी वचने अब्राहामाला व त्याच्या माझे जगणे आहे ते देवाच्या पुत्रावरील विश्वासाच्याद्वारे आहे. संतानाला दिली होती. तो ‘संतानांना’ असे अनेकाविषयी म्हणत त्याने माझ्यावर प्रीती केली व स्वतःला माझ्याकरिता दिले. नाही, पण ‘तुझ्या संतानाला’ असे एकाविषयी म्हणतो आणि २१ मी देवाची कृपा व्यर्थ करीत नाही कारण जर नीतिमत्त्व तो एक ख्रिस्त आहे. १७ आणि, मी हे म्हणतो की, देवाने नियमशास्त्राकडून असेल तर ख्रिस्ताचे मरण विनाकारण झाले. तो करार आधीच स्थापल्यावर चारशेतीस वर्षानंतर झालेल्या

३ अहो बुद्धीहीन गलतीकारांने, वधस्तंभावर खिळलेला येशु

ख्रिस्त ज्याच्या डोळ्यांपुढे वर्णन करून ठेवला होता, त्या तुम्हास कोणी भुलविले आहे? २ मला तुम्हापासून इतकेच समजवून घ्यावयाचे आहे की, तुम्हास जो पवित्र आत्मा मिळाला तो नियमशास्त्रातील कृत्यांनी मिळाला की, सुवार्ता ऐकून विश्वास ठेवल्यामुळे मिळाला? ३ तुम्ही इतके बुद्धीहीन आहात काय? तुम्ही देवाच्या आत्म्याने प्रारंभ केल्यावर आता देहस्वभावाने पूर्णत्व मिळवू पाहत आहात काय? ४ तुम्ही इतके दुःखे सोसली हे व्यर्थ काय? ह्याला व्यर्थ म्हणावे काय! ५ म्हणून जो तुम्हास देवाचा आत्मा पुरवतो आणि तुमच्यात

नियमशास्त्रायुक्ते संपुष्टात येऊन त्यामुळे अभिवचन रद्द करू होत नाही. १८ कारण वतन जर नियमशास्त्राने प्राप्त होते, तर ते ह्यापुढे अभिवचनाने होणार नाही; परंतु अब्राहामाला देवाने ते कृपेने अभिवचनाद्वारे दिले. १९ तर मग नियमशास्त्र कशाला? कारण, ज्या संतानास वचन दिले होते त्याचे येणे होईपर्यंत ते उल्लंघनामुळे नियमशास्त्र देण्यात आले; ते मध्यस्थाच्या हाती देवदूतांच्याद्वारे नेमून आले. २० मध्यस्थ हा एकपेक्षा अधिकांसाठी असतो; तरीही देव तर एकच आहे. २१ तर काय नियमशास्त्र हे देवाच्या वचनाविरुद्ध आहे? कधीच नाही कारण जीवन देण्यास समर्थ असलेले नियमशास्त्र देण्यात आले असते तर, नीतिमत्त्व खरोखरच नियमशास्त्राने प्राप्त झाले

असते. २२ तरी त्याएवजी, नियमशास्त्राने सर्वांस पापामध्ये प्रथम तुम्हास शुभवर्तमान सांगण्याचा पहिला प्रसंग मला माझ्या कोंडून ठेवले, या उद्देशासाठी की, विश्वास ठेवणाऱ्यांना येशू शारीरिक व्याधीमुळे मिळाला हे तुम्हास माहित आहे. ४४ आणि ख्रिस्ताच्या विश्वासाने जे अभिवचन आहे ते देण्यात यावे. माझ्या देहाच्या अशक्तपणात तुमची परीक्षा होत असता, तुम्ही २३ परंतु ख्रिस्तात विश्वास आला त्यापुर्वी, हा जो विश्वास तिरस्कार केला नाही पण माझा देवाच्या दूतासारखा, ख्रिस्त प्रकट होणार होता, तो येण्याअगोदर आणण बंदिवान असता येशूसारखा स्वीकार केला. ४५ तर तेक्काचा तुमचा तो आशीर्वाद आपल्याला नियमशास्त्राखाली असे रखवालीत ठेवले होते. कोठे आहे? कारण, मी तुमच्याविषयी साक्ष देतो की, शक्य २४ ह्यांवरून आपण विश्वासाने नीतिमान ठरविले जावे म्हणून असते तर तुम्ही मला तुमचे स्वतःचे डोळे काढून दिले असते. नियमशास्त्र आपल्याला ख्रिस्ताकडे पोहचवणारे बालरक्षक १६ मग मी तुम्हास खरे सांगतो म्हणून मी तुमचा वैरी झालो होते. २५ पण आता, विश्वासाचे येणे झाले आहे म्हणून आपण आहे काय? १७ ते लोक तुमच्याविषयी आवेशी आहेत तरी ह्यापुढे बालरक्षकाच्या अधीन राहिलो नाही. २६ पण तुम्ही चांगल्या प्रकारे नाही पण तुम्ही त्यांच्याविषयी आवेशी असावे सर्व ख्रिस्त येशूरील विश्वासाच्याद्वारे देवाचे पुत्र आहात. २७ म्हणून ते तुम्हास आमच्यापासून वेगळे करू पाहतात. ४८ तर कारण ख्रिस्तात तुम्हासधीन जितक्यांचा बापितिस्मा झाला आहे चांगल्या कारणांसाठी सर्वदा आवेशी असणे हे चांगले आणि मी तितक्यांनी ख्रिस्ताला परिधान केले आहे. २८ यहूदी किंवा तुम्हाजवळ प्रत्यक्ष आहे तेक्काचा मात्र आवेशी असावे असे नाही. ग्रीक, दास किंवा स्वतंत्र नाही, पुरुष किंवा स्त्री हा भेदच नाही १९ माझ्या मुलांनो, तुमच्यात ख्रिस्ताचे रूप निर्माण होईपर्यंत कारण ख्रिस्त येशूमध्ये तुम्ही सर्वजण एकच आहात. २९ आणि मला तुमच्यासाठी पुन्हा प्रसूती वेदना होत आहेत. २० ह्यावेळी तुम्ही जर ख्रिस्ताचे आहा; तर तुम्ही अब्राहामाचे संतान आणि मी तुमच्याबरोबर हजर असतो आणि आवाज चढवून बोलता अभिवचनाप्रमाणे वारीस आहात.

४ आता मी म्हणतो की, वारीस लहान बाळ आहे, तोपर्यंत तो सर्वांचा धनी असूनही त्याच्यामध्ये व दासामध्ये काही फरक नसतो. २ पण पित्याने ठरवलेल्या मुदतीपर्यंत तो शिक्षकांच्या व कारभान्याच्या स्वाधीन असतो. ३ अशाप्रकारे आपणदेखील बाळ असताना, आपण जगाच्या प्राथमिक शिक्षणाच्या दास्यात होतो. ४ पण काळाची पूर्णता झाली तेक्का देवाने आपल्या पुत्राला पाठवले; तो स्त्रीपासून जन्मास आला, नियमशास्त्राधीन असा जन्मास आला, ५ ह्यात उद्देश हा होता की, नियमशास्त्राखाली असलेल्यांना त्याने खंडणी भरून सोडवावे; म्हणजे आपल्याला पुत्र होण्याचा हक्क मिळावा. ६ आणि तुम्ही पुत्र आहात म्हणून, देवाने अब्जा-पिता, अशी हाक मारणाच्या आपल्या पुत्राच्या आत्म्याला तुमच्याआमच्या अंतःकरणात पाठवले आहे; ७ म्हणून तू आतापासून दास नाही तर पुत्र आहेस; आणि पुत्र आहेस, तर देवाच्याद्वारे वारीसही आहेस. ८ तथापि पूर्वी तुम्ही देवाला ओळखीत नव्हता, तेक्का, जे स्वभावत: देव नाहीत त्यांचे दास होता; ९ पण आता तुम्ही देवाला ओळखीत असताना किंवा देव तुम्हास ओळखीत असताना तुम्ही त्या दुर्बल व निःसत्त्व प्राथमिक शिक्षणाकडे पुन्हा कसे परत जाता? आणि पुन्हा त्यांच्या दास्यात राहण्याची इच्छा करता? १० तुम्ही दिवस, महिने, ऋतू आणि वर्षे पाळता. ११ तुमच्यासाठी मी केलेले श्रम कदाचित व्यर्थ झाले असतील, अशी मला तुमच्याविषयी भीती वाटते. १२ बंधूंनो, मी तुम्हास विनवणी करतो की, तुम्ही माझ्यासारखे व्हा, कारण मीही तुमच्यासारखा होतो. तुम्ही माझे काहीच वाईट केले नाही. १३ आहोत.

५ या स्वातंत्र्याकरिता ख्रिस्ताने आपल्याला मोकळे केले आहे सौम्यता, इंद्रियदमन हे आहे; अशांविशृद्ध नियमशास्त्र नाही. २४

म्हणून त्यामध्ये तुम्ही टिकून राहा आणि दासपणाच्या जे ख्रिस्त येशूचे आहेत त्यांनी देहाच्या भावना व वासनांसहित जुगाखाली पुन्हा सापडू नका. २ पाहा, मी पौल तुम्हास हे सांगतो देहस्तंभावाला वथस्तंभावार खिलले आहे. २५ आपण जर की, तुम्ही जर सुंता करून घेतली तर तुम्हास ख्रिस्ताचा उपयोग देवाच्या आत्म्याच्या सामर्थ्याने जगतो तर आपण आत्म्याच्या नाही. ३ कारण सुंता झालेल्या प्रत्येक मनुष्यास मी हे पुन्हा प्रेरणेचे चालावे. २६ आपण पोकळ अभिमान बालगणारे, निक्षून सांगतो की, तो संपूर्ण नियमशास्त्र पालण्यास बांधलेला एकमेकाला चीड आणणारे व एकमेकांचा हेवा करणारे असे आहे. ४ नियमशास्त्राने नीतिमान ठरण्याची इच्छा धरता ते तुम्ही होऊ नये.

ख्रिस्ताला अंतरला आहा; तुम्ही कृपेला अंतरला आहा, ५ कारण आपण देवाच्या आत्म्याच्याद्वारे, विश्वासाने, नीतिमत्त्वाची आशा धरून वाट पाहत आहोत. ६ ख्रिस्त येशूमध्ये सुंता काही कामाची नाही आणि सुंता न होण्यात काही सामर्थ्य आहे असे नाही; तर प्रीतीच्या द्वारे कार्य करणारा विश्वास त्याच्यात सामर्थ्य आहे. ७ तुम्ही चांगले धावत होता; तुम्ही खरेपणाला मान्य होऊ नये म्हणून तुम्हास कोणी अडथळा केला? ८ तुम्हास जो बोलवत आहे त्या परमेश्वराची ही शिकवण नाही, ९ ‘थोडेसे खुमीर सगळा कणकेचा गोळा फुगवते.’ १० मला तुमच्याविषयी प्रभूमध्ये खातरी आहे की, तुम्ही दुसरा विचार करणार नाही पण तुम्हास घोटाळ्यात पाडणारा मग तो कोणी का असेना तो दंड भोगील. ११ आणि बंधूनो, मी जर अजून सुंतेचा उपदेश करीत असलो, तर अजून माझा छळ का होत आहे? मग तसे असते तर वथस्तंभाचे अडखण्ण नाहीसे झाले आहे. १२ तुमच्या ठायी अस्थिरता उत्पन्न करणारे स्वतःला छेदून घेतील तर बेर होईल. १३ कारण बंधूनो, तुम्हास स्वातंत्र्याकरिता बोलावले गेणे आहे. तरी त्या स्वतंत्रतेने देह वासनांना संधी देऊ नका. पण प्रीतीने एकमेकांची सेवा करा. १४ कारण, ‘जशी आपणावर तशीच आपल्या शेजाच्यावर प्रीती करा.’ हे एकच वचन पालल्याने सर्व नियमशास्त्र पूर्णपणे पालण्यात आले आहे. १५ पण तुम्ही जर एकमेकांना चावता आणि खाऊन टाकता, तर तुम्ही एकमेकांचा नाश करू नये म्हणून जपा. १६ म्हणून मी म्हणतो, आत्म्याच्या प्रेरणेने चाला, म्हणजे तुम्ही देहाची वासना पूर्ण करणारच नाही. १७ कारण देहवासना देवाच्या आत्म्याविरुद्ध आहे आणि आत्मा देहवासनेविरुद्ध आहे; हे परस्परांस विरुद्ध आहेत, यासाठी की जे काही तुम्ही इच्छिता ते तुम्ही करू नये. १८ तुम्ही देवाच्या आत्म्याच्या प्रेरणेने चालवलेले आहात तर तुम्ही नियमशास्त्राच्या अधीन नाही. १९ आता देहाची कामे उघड आहेत आणि आपां ती ही: व्याभिचार, अमंगळपणा, कामातुरपणा, २० मूर्तीपूजा, जादूटोणा, वैर, कलह, ईर्ष्या, राग, विरोध, फूटी, गट, २१ मस्तर, धुंदी, दंगल आणि ह्वांसासरखी आणवी; ह्वांविषयी मी जसे पूर्वी सांगितले होते तसे आता आधी सांगतो की, या गोषी करणाऱ्यांना देवाच्या राज्याचे वतन मिळणार नाही. २२ पवित्र आत्म्याच्याद्वारे निष्पन्न होणारे फळही आहेत प्रीती, आनंद, शांती, सहनशीलता, ममता, चांगलपणा, विश्वासूपणा,

आपल्या शरीरावर येशूच्या खुणा धारण केल्या आहेत. १८
बंधूनो, आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताची कृपा तुमच्या बरोबर असो.
आमेन.

इफि.

१

इफिस शहरातील पवित्र जन आणि ख्रिस्त येशूच्या शक्तीशाली पराक्रमाच्या कामावरून ओळखून घ्यावे. २० त्याने ठेवणारे त्यांना, देवाच्या इच्छेद्वारे ख्रिस्त ती कृती ख्रिस्ताच्याद्वारे करून त्यास मरणातून उठविले आणि येशूचा प्रेषित, पौल याच्याकडून ३ देव आपला पिता आणि स्वर्गात देवाच्या उजव्या बाजूला बसविले. २१ त्याने त्यास सर्व प्रभू येशू ख्रिस्त यापासून तुम्हास कृपा व शांती असो. ३ अधिपती, अधिकारी, सामर्थ्य, प्रभूत्व आणि प्रत्येक सामर्थ्यचे आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या पित्याला धन्यवाद असो; नाव जे याकाळी नव्हे तर येणाऱ्या काळीही दिले जाईल त्या सर्वांगीय गोष्टीविषयी प्रत्येक अभिन्नक आशीर्वाद देऊन ज्या नाव जे याकाळी नव्हे तर येणाऱ्या काळीही दिले जाईल त्या देवाने आम्हास ख्रिस्ताकडून आशीर्वादित केले आहे. ४ देवाने ख्रिस्ताच्या पायाखाली केले आणि त्यास सर्वांवर मंडळीचे ख्रिस्तामध्ये विश्वास ठेवणाऱ्यांना जगाच्या रचनेपूर्वीच निवडले मस्तक म्हणून दिले. २३ हेच ख्रिस्ताचे शरीर. जो सर्वांनी यासाठी की आम्ही त्याच्या समक्षते पवित्र आणि निर्दोष असावे. ५ देवाच्या प्रीतीप्रमाणे, येशू ख्रिस्ताद्वारे त्याचे स्वतःचे पुत्र होण्याकरता आम्हास दत्तक घेण्यासाठी पूर्वीच आमची नेमणूक केली. ६ त्याने हे सर्व देवाच्या गौरवी कृपेची स्तुती व्हावी म्हणून केले. ही कृपा त्याने त्याच्या प्रिय पुत्राद्वारे आम्हास भरपूर केली. ७ त्या प्रिय पुत्राच्या ठायी रक्काने खंडणी भरून आम्हास मुक्त करण्यात आले आहे, देवाच्या कृपेच्या विपुलतेने आम्हास आमच्या पापांची क्षमा मिळाली आहे. ८ देवाची ही कृपा आम्हास सर्व ज्ञानाने आणि विवेकाने भरपूर पुरवण्यात आली आहे. ९ देवाने गुप्त सत्याची योजना आपणास कळवली आहे जी त्याने ख्रिस्ताच्याद्वारे आपल्या इच्छेप्रमाणे प्रदर्शित केली. १० देवाच्या योजनेप्रमाणे जेव्हा काळाची पूर्णता होईल तेव्हा तो स्वर्गातील आणि पृथ्वीवरील सर्वकाळी ख्रिस्तामध्ये एकत्र आणील. ११ देवाचे लोक म्हणून आम्ही पूर्वीच ख्रिस्तामध्ये त्याच्या योजनेप्रमाणे नेमले गेलो होतो, जो सर्व गोष्टी हेतुपूर्वक त्याच्या इच्छेप्रमाणे करतो, १२ ह्यासाठी की ख्रिस्ताच्या गौरवाची स्तुती यहूदी आमच्याकडून व्हावी, ज्याच्यावर आम्ही आधीच आशा ठेवली. १३ ख्रिस्ताद्वारे तुम्हीसुद्धा खन्या वचनाची आणि तुमच्या तारणाची सुवार्ता ऐकली आहे आणि त्यावर विश्वास ठेवला, तेव्हा पवित्र आत्म्याच्या अभिवचनाचा तुम्हावर शिक्का मारण्यात आलेला आहे. १४ त्याच्या प्रियजनांची खंडणी भरून मिळवलेल्या मुक्तीसाठी हा पवित्र आत्मा आपल्या वतनाचा पुरावा आहे जेणेकरून देवाच्या गौरवाची स्तुती व्हावी. १५ म्हणून तुमच्यामधील असलेला प्रभू येशूवरचा विश्वास व तुमची पवित्रजनांवरवी प्रीती विषयी ऐकून १६ मीही तुमच्यासाठी देवाला धन्यवाद देण्याचे आणि माझ्या प्रार्थनेत तुमची आठवान करण्याचे थांबवले नाही. १७ मी अशी प्रार्थना करतो की, आमच्या प्रभू येशू ख्रिस्ताचा देव, गौरवी पिता, ह्याने तुम्हास आपल्या ओळखीच्या ज्ञानाचा व प्रकटीकरणाचा आत्मा घावा; १८ म्हणजे तुमच्या मनाचे डोळे प्रकाशित होऊन तुम्हास हे समजावे की, त्याच्या बोलवण्याच्या आशेची निश्चितता काय आहे, त्याच्या वतनाच्या गौरवाची संपत्ती पवित्र लोकात किंती

आहे, १९ आणि आपण जे विश्वास ठेवणारे त्या आपल्यासाठी

त्याच्या सामर्थ्याचे अपार महत्त्व ते काय ते तुम्ही त्याच्या

२ अधिपती, अधिकारी, सामर्थ्य, प्रभूत्व आणि प्रत्येक सामर्थ्यचे

नाव जे याकाळी नव्हे तर येणाऱ्या काळीही दिले जाईल त्या

सर्वांगीय गोष्टीविषयी प्रत्येक अभिन्नक आशीर्वाद देऊन ज्या

देवाने आम्हास ख्रिस्ताकडून आशीर्वादित केले आहे. ४ देवाने ख्रिस्ताच्या पायाखाली केले आणि त्यास सर्वांवर मंडळीचे

ख्रिस्तामध्ये विश्वास ठेवणाऱ्यांना जगाच्या रचनेपूर्वीच निवडले मस्तक म्हणून दिले. २३ हेच ख्रिस्ताचे शरीर. जो सर्वांनी सर्वकाळी भरतो त्याने ते भरलेले आहे.

३ आणि तुम्ही आपले अपराध आणि पापामुळे मरण पावला

होता, २ ज्यामध्ये तुम्ही पूर्वीचालत होता, हे तुमचे कृत्य

जगाच्या चालीरीतीप्रमाणे अंतरीक्षाचा राज्याधिपती जो सैतान,

महणजे आज्ञा मोडणाऱ्या लोकात आता कार्य करणाऱ्या दुष्ट

आत्म्याचा अधिपती, ह्याच्या वहीवाटीप्रमाणे असे होते. (aiōn g165)

४ आम्ही सर्व यापूर्वी या अविश्वासणाऱ्यांमध्ये आपल्या

शारीरिक वासनेने वागत होतो, शरीर आणि मनाच्या इच्छेप्रमाणे

करत होतो व आम्ही स्वभावाने इतरांप्रमाणे राग येणारे लोक

होतो. ५ पण देव खुप दयाळू आहे कारण त्याच्या महान प्रीतीने

त्याने आमच्यावर प्रेम केले. ६ आम्ही आमच्या अपराधामुळे

मरण पावलेले असता त्याने आम्हास ख्रिस्ताबरोबर नवीन

जीवन दिले. तुमचे तारण कृपेने झाले आहे. ६ आणि आम्हास

त्याच्याबरोबर उठवले आणि स्वर्गीय स्थानात ख्रिस्त येशूसोबत

बसविले. ७ यासाठी की, येशू ख्रिस्तामध्ये त्याची आम्हांवरील

प्रीतीच्याद्वारे येणाऱ्या युगात त्याची महान कृपा दाखविता

यावी. (aiōn g165) ८ कारण देवाच्या कृपेने विश्वासाच्याद्वारे

तुम्हास शिक्षेपासून वाचवले आहे आणि ते आमच्याकडून झाले

नाही, तर हे दान देवापासून आहे, ९ आपल्या कर्मामुळे हे

झाले नाही यासाठी कोणी बढाई मारू नये. १० कारण आम्ही

देवाच्या हाताची कृती आहोत जी ख्रिस्तामध्ये आहे जेणेकरूण

आम्ही जीवनात चांगली कामे करावी जे देवाने आरंभीच योजून

ठेवले होते. ११ म्हणून आठवण करा, एकेकाळी तुम्ही शरीराने

परराष्ट्रीय होता आणि ज्यांची शरीराची सुंता मनुष्याच्या हाताने

झालेली होती ते लोक स्वतःला सुंती असे म्हणत, ते त्यांना

बेसुंती संबोधत. १२ त्यावेळी तुम्ही ख्रिस्तापासून वेगळे होता,

इसाएलाच्या बाहेरचे होता, वचनाच्या कराराशी तुम्ही अपरिचित

असे होतो, तुम्ही तुमच्या भविष्याविषयी आशाविरहित आणि

देवहीन असे जगात होता. १३ पण आता, ख्रिस्त येशूमध्ये

जे तुम्ही एकेकाळी देवापासून दूर होता, पण आता, येशू

ख्रिस्तामध्ये ते तुम्ही ख्रिस्ताच्या रक्काने त्याच्याजवळ आले

आहात. १४ कारण तोच आमची शांती आहे, त्याने यहूदी आणि ख्रिस्त याच्यामध्ये पूर्ण केले आहे. (aiōn g165) १२ ख्रिस्तामध्ये विदेशी या दोघांना एक लोक असे केले. त्याच्या देहाने त्याने आम्हास त्याच्यावरील विश्वासामुळे धैर्य आणि पूर्ण विश्वास आम्हास एकमेकांपासून दुभागणारी आडभिंत पाडून टाकली. मिळाला आहे. १३ म्हणून, मी विनंती करतो, तुमच्यासाठी मला १५ त्याने आज्ञाविधीचे कायदे आणि नियमस्थान आपल्या देहाने होणाऱ्या यातनेमुळे तुम्ही माघार घेऊ नये कारण ही यातना रद्द केले. यासाठी की स्वतःमध्ये दोघांचा एक नवा मनुष्य निर्माण आमचे गौरव आहे. १४ या कारणासाठी मी पित्यासमोर गुडधे करून शांती आणावी. १६ त्याने वधस्तंभावर वैर जीवि मारून टेकतो, १७ याच्यामुळे प्रत्येक वंशाला स्वर्गांत आणि पृथ्वीवर त्याच्याद्वारे एका शरीरात दोघांचा देवावरोबर समेट करावा. १७ निर्माण करून नाव देण्यात आले आहे. १६ त्याच्या गौरवाच्या ख्रिस्तामध्ये आला आणि त्याने जे दूर होते त्यांना अणि जे जवळ विपुलतेनुसार त्याने तुम्हास असे घावे, देवाच्या आत्म्याद्वारे होते त्यांना शांतीची सुवार्ता सांगितली. १८ कारण येशूच्याद्वारे, सामर्थ्य मिळून तुम्ही आपल्या अंतर्यामी बलवान व्हावे. १७ आम्हा दोघांचा एका पवित्र आत्म्यात देवावजळ प्रवेश होतो. १९ विश्वासाद्वारे ख्रिस्ताने तुमच्या अंतःकरणात रहावे घ्यासाठी की, यामुळे तुम्ही आता परके आणि विदेशी नाही. तर त्याएवजी तुम्ही प्रीतीत मुळावलेले व खोलवर पाया घातलेले असावे १८ तुम्ही पवित्रजनांच्या बरोबरचे सहनागरीक आणि देवाचे कुटुंबीय यासाठी की, जे पवित्रजन आहेत त्यांच्यासह ख्रिस्ताच्या प्रीतीची आहात २० तुम्ही प्रेषित आणि संदेश यांच्या शिक्षणाच्या रुंदी, लांबी, उंची आणि खोली किंती आहे हे तुम्ही समजून घ्यावे. पायावर बांधलेली इमारत आहात आणि ख्रिस्त येशू स्वतः: १९ म्हणजे तुम्हास समजावे ख्रिस्ताची महान प्रीती जी सर्वाना तिच्या कोनशिला आहे. २१ संपूर्ण इमारत त्याच्याद्वारे जोडली मागे टाकते, यासाठी की तुम्ही देवाच्या पूर्णत्वाने परिपूर्ण भरावे. गेली आणि प्रभूमध्ये पवित्र भवन होण्यासाठी वाढत आहे. २० आणि आता देव जो आपल्या सामर्थ्यानुसार आपल्यामध्ये २२ त्याच्यामध्ये तुम्हीसुद्धा इतरांबरोबर देवाच्या आत्म्याद्वारे कार्य करतो इतकेच नक्हे तर आमची मागणी किंवा आमच्या देवाचे रहण्याचे ठिकाण तयार करण्यासाठी एकत्र बांधले जात कल्पनेपेक्षा अधिक काम करण्यास तो समर्थ आहे, २१ त्यास मंडळी आणि ख्रिस्त येशूमध्ये सर्व पिढ्यानपिढ्या सदासर्वकाळ गौरव असो. आमेन. (aiōn g165)

३ या कारणासाठी मी पौल तुम्हा परराष्ट्रीयांसाठी ख्रिस्त

येशूचा बंदिस्थ आहे. २ देवाची कृपा तुमच्यासाठी मला मिळाली आहे तिच्या कायाविषयी तुम्ही ऐकून असाल; ३ जसे मला प्रगटीकरणाद्वारे सत्याचे गुपित कळवले गेले मी योग्य तसे जगावे. २ सर्व नम्रतेने, सौम्यतेने आणि एकमेकांना त्यावर कमी लिहीले आहे. ४ जेव्हा तुम्ही ती वाचाल तेव्हा सहन करून प्रेमाने स्वीकारा. ५ शांतीच्या बंधनाने आत्म्याचे ख्रिस्ताच्या खच्या रहस्याविषयीचे माझो ज्ञान तुम्हास समजेल, ऐक्य राखण्यासाठी प्रत्येक गोष्टीत चांगले ते करा. ६ ज्याप्रमाणे ६ ते रहस्य जसे आता आत्म्याच्याद्वारे त्याच्या पवित्र प्रेषितांना तुम्हासही एकाक आशेत सहभागी होण्यास बोलावले आहे आणि संदेश देणाऱ्याना प्रकट करण्यात आले आहे, तसे ते ‘त्याचप्रमाणे एक शरीर व एकच आत्मा आहे.’ ८ एकच प्रभू, इतर पिढ्यांच्या मनुष्य संततीला सांगण्यात आले नव्हते. ६ हे एकच विश्वास, एकच बापिस्मा, ६ एकच देव जो सर्वांचा पिता, रहस्य ते आहे की, परराष्ट्रीय येशू ख्रिस्तामध्ये शुभर्वतमानाद्वारे तो सर्वांचा आणि सर्वांमधून आणि सर्वांमध्ये आहे. ७ ख्रिस्ताने आमच्याबरोबर वारसदार आणि एकाक शरीराचे अवयव आहेत दिलेल्या दानाच्या मोजमापाप्रमाणे आपणा प्रत्येकाला दान आणि अभिवचनाचे भागीदार आहेत. ७ देवाच्या कृतीच्या मिळाले आहे. ८ वचन असे म्हणते. जेव्हा तो वर चढला, तेव्हा सामर्थ्याचा परिणाम म्हणून जे कृपेचे दान मला देण्यात आले त्याने कैद्यास ताब्यात घेतले व नेले, आणि त्याने लोकांस होते त्यामुळे मी त्या शुभर्वतमानाचा सेवक झालो. ९ जरी मी देणाऱ्या दिल्या. ९ आता, जेव्हा वचन असे म्हणते, “वर चढला” सर्व पवित्र जनांमध्ये अगदी लहानातील लहान आहे तरी मला हे तर त्याचा अर्थ काय? म्हणजे तो पृथ्वीच्या अधोलोकी सुद्धा ख्रिस्ताच्या गहन अशा संपत्तीची सुवार्ता परराष्ट्रीयांना सांगावी हे उतरला असाच होतो की नाही? १० जो खाली उतरला तोच कृपेचे दान मला दिले गेले, ९ आणि ज्याने सर्व निर्माण केले वर सर्व स्वर्गाहून उंच ठिकाणी चढला. यासाठी की सर्व गोष्टी त्या देवाने युगादीकाळापासून जे रहस्य गुप्त ठेवले होते त्याची त्याने भरून काढाव्या. ११ आणि त्याने स्वतःच काही लोकांस व्यवस्था काय आहे हे सर्व लोकांस मी प्रकट करावे. (aiōn g165) प्रेषित, संदेशे, सुवार्तिंक, पाळक आणि शिक्षक असे दाने १० यासाठी की आता मंडळीद्वारे सत्ताधीश आणि आकाशातील दिली. १२ त्या देणाऱ्या देवाच्या सेवेच्या कार्यास पवित्रजनांना शक्ती यांना देवाचे पुष्कळ प्रकारचे असलेले ज्ञान कठावे. १३ तयार करण्यास व ख्रिस्ताचे शरीर असिमिकरित्या सामर्थ्यवान देवाच्या सर्वकाळच्या हेतुला अनुसरून जे त्याने आपला प्रभू येशू होण्यासाठी दिल्या. १४ देवाची ही इच्छा आहे की आपण सगळे

विश्वास ठेवणारे एक होऊ कारण आपण त्याच्या पुत्रावर विश्वास असे आहात. ३१ सर्व प्रकारची कटूता, संताप, राग, ओरडणे, ठेवतो आणि आपण उन्नत क्वावे म्हणजे त्याच्याविषयीचे देवाची निंदा ही सर्व प्रकारच्या दुष्टाईबोरबर तुम्हामधून दूर ज्ञान आपणास समजेल, देवाची ही इच्छा आहे की आपण करावी. ३२ एकमेकांबोरबर दयाळू आणि कनवाळू क्वा आणि प्रौढ विश्वास ठेवणारे क्वावे, एक होऊन, वाढत ख्रिस्तासा सारखे देवाने ख्रिस्तामध्ये मुक्तपणे क्षमा केली तशी एकमेकांना क्षमा बनावे जो परिपूर्ण आहे. ३४ ह्यासाठी की आपण यापुढे लहान करा.

मुलांसारखे नसावे. म्हणजे मनुष्यांच्या कपटाने, फसवणाऱ्या मागाने नेणाऱ्या युक्तीने अशा प्रत्येक नव्या शिकवणस्पी वाच्याने तुमचे मार्ग लाटांनी इकडेतिकडे हेलकावणाऱ्या बोटीसारखे होऊ नये; ४५ त्याएवजी आपण प्रेमाने सत्य बोलावे आणि प्रत्येक मागाने त्याच्यामध्ये वाढावे जो आमचा मस्तक आहे, ख्रिस्त ४६ ज्यापासून विश्वास ठेवणाऱ्यांचे सर्व शरीर जुळवलेले असते आणि ते प्रत्येक सांथाने एकत्र बांधलेले असते आणि प्रत्येक भाग त्याने जसे कार्य करायला पाहिजे तसे करतो, आपली रचना प्रीतीमध्ये होण्यासाठी शरीराच्या प्रत्येक भागाची वाढ होते. ४७ म्हणून मी हे म्हणतो व प्रभूच्या नावात आग्रहाने विनंती करतो: ज्याप्रमाणे परराशीव्य भृष्ट मनाच्या व्यर्थतेप्रमाणे चालतात तसे चालू नका. ४८ त्यांचे विचार अंधकारमध्ये झालेले आहेत आणि त्यांच्या अंत:करणातील हट्टीपणामुळे त्यांच्यात अज्ञान असून देवाच्या जीवनापासून ते वेगळे झाले आहेत. ४९ त्यांनी स्वतःला कामातुरणाला वाहून घेतले आहे व प्रत्येक प्रकारच्या अशुद्धतेला हावरेपणाला वाहून घेतले आहे. ५० परंतु तुम्ही ख्रिस्ताबद्दल अशाप्रकारे शिकला नाही. ५१ जर तुम्ही त्याच्याबद्दल ऐकले असेल आणि त्याकडून येशूच्या ठाडी जे सत्य आहे त्याप्रमाणे तुम्हास त्याच्यामध्ये शिक्षण मिळाले असेल, ५२ तर तुमचा जुना मनुष्य त्यास काढून टाकाव कारण तो तुमच्या पूर्वीच्या आचरणासंबंधी जो जुना कपटाच्या वाईट वासनांनी भरलेला असून त्याचा नाश होत आहे, ५३ यासाठी तुम्ही आत्म्याद्वारे मनात नवे केले जावे, ५४ आणि जो नवा मनुष्य, जो देवानुसार नीतिमान आणि खन्या पवित्रतेत निर्माण केलेला आहे. तो धारण करावा. ५५ 'म्हणून खोटे सोडून घ्या. प्रत्येकाने त्याच्या शेजाच्याबोरबर खेरे तेच बोलावे कारण आपण एकमेकांचे अववय आहोत. ५६ तुम्ही रागवा पण पाप करू नका.' सूर्यास्तापूर्वी तुम्ही तुमचा राग सोडून घ्यावा. ५७ सैतानाला संधंी देऊ नका. ५८ जो कोणी चोरी करीत असेल तर त्याने यापुढे चोरी करू नये. उलट त्याने आपल्या हातांनी काम करावे यासाठी की जो कोणी गरजू असेल त्यास त्यातून वाटा देण्यासाठी त्याच्याकडे काहीतरी असावे. ५९ तुमच्या तोंडून कोणतीही वाईट भाषा न निघो, त्याएवजी गरजेनुसार त्यांची चांगली उन्नती होणारे उपयोगी शब्द मात्र निघो. यासाठी जे ऐकतील त्यांना कृपा प्राप्त होईल. ६० आणि देवाच्या पवित्र आत्म्याला दुःखी करू नका कारण तुम्हास खंडणी भरून मुक्तीच्या दिवसासाठी त्याच्याकडून तुम्हास शिक्का मारलेले

६१ तर मग देवाच्या प्रिय मुलांसारखे अनुकरण करणारे क्वा, २ आणि ख्रिस्तानेही जशी आपल्यावर प्रीती केली आणि देवाला संतुष्ट करणारा सुवास मिळावा म्हणून, आपल्यासाठी 'अपण व बलिदान' असे स्वतःला दिले, तसे तुम्ही प्रीतीत चाला. ३ जारकर्म, कोणत्याही प्रकारची अशुद्धता किंवा अधाशीपणा याचे तुमच्यामध्ये नाव व विचार येऊ नये, हे पवित्र जनासांठी योग्य नाही. ४ तसेच कोणतेही लाजिरवाणे भाषण, मूर्खपणाचे बोलणे किंवा घाणेरडे विनोद तुमच्यात असू नयेत. ते योग्य नाही. परंतु त्याएवजी उपकारस्तुती असावी. ५ कारण तुम्ही हे समजा की, जो कोणी मनुष्य जारकर्मी, अशुद्ध किंवा लोभी म्हणजे मूर्खपुजक आहे त्यास ख्रिस्ताच्या व देवाच्या राज्यात वरत नाही. ६ पोकळ भाषणाने कोणी तुम्हास फसवू नये कारण या कारणामुळे आज्ञा मोडणाऱ्या मुलांवर देवाचा क्रोध येणार आहे. ७ म्हणून त्यांचे भागीदार होऊ नका. ८ कारण एकेकाळी तुम्ही पूर्णपणे अंधारात होता पण आता तुम्ही प्रभूच्या प्रकाशात आहात. तर आता प्रकाशात चालणाऱ्या लेकरांसारखे क्वा. ९ कारण प्रकाशाची फळे चांगुलपणा, नीतिमत्त्व आणि सत्यात दिसून येतात. १० प्रभूला कशाने संतोष होईल हे पारखून घ्या. ११ आणि अंधाराची जी निष्फळ कार्ये आहेत त्यांचे भागीदार होऊ नका. त्याएवजी, ती उघडकीस आणा. १२ कारण ज्या गुप्त गोषी त्यांनी केल्या आहेत, त्याविषयीचे वर्णन करणेदेखील लज्जास्पद आहे. १३ सर्वकाही प्रकाशाद्वारे उघड होते. १४ कारण त्या सर्वावर तो प्रकाश चमकतो म्हणून असे म्हणले आहे "हे झोपलेल्या जागा हो, आणि मरण पावलेल्यातून ऊठ, आणि ख्रिस्त तुड्यावर प्रकाशेल." १५ म्हणून, तुम्ही कसे जगता, याविषयी काळजीपूर्वक असा. मूर्ख लोकांसारखे होऊ नका, तर शहाण्या लोकांसारखे क्वा. १६ वेळेचा चांगला उपयोग करा कारण ज्या दिवसात तुम्ही राहत आहात ते वाईट आहेत. १७ म्हणून मूर्खासारखे वागू नका, तर उलट परमेश्वराची इच्छा काय आहे ते समजून घ्या. १८ आणि द्राक्षरस पिऊन द्विंगल्यासारखे राहू नका; त्यामुळे तो नाशाकडे जातो, परंतु उलट पवित्र आत्म्याने पूर्णपणे भरले जा, १९ सर्व प्रकारची स्तोत्रे, गीते आणि आतिक गीतांनी त्याची स्तुती करा. एकमेकाबरोबर सुसंवाद साधा, गीत गा आणि आपल्या अंत:करणाने परमेश्वराची स्तुती करा. २० आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावात देव जो आपला पिता आहे त्यांचे सर्व गोषीबद्दल नेहमी उपकार माना. २१

स्थिस्ताच्या भयात राहून एकमेकांचा आदर करून स्वतःला धमकावता, तुमच्या दासाशी तसेच वागा, तुम्हास हे ठाऊक नग्रपणे त्याच्या अधीन करा. २२ पत्नींनो, जशा तुम्ही प्रभूच्या आहे की, दोधाचाही मालक स्वर्गात आहे आणि त्याच्याजवळ अधीन होता, तशा आपल्या पतीच्या अधीन असा. २३ कारण पक्षपात नाही. १० शेवटी, प्रभूमध्ये बलवान होत जा आणि स्थिस्त जसा मंडळीचे मस्तक आहे, तसा पती पत्नीचे मस्तक त्याच्या सामर्थ्यने सशक्त क्वा. ११ सैतानाच्या कट-कारस्थानी आहे आणि ख्रिस्त विश्वास ठेवणाऱ्या शरीराचा तारणारा आहे. योजनाविरुद्ध उभे राहता यावे, म्हणून देवाची संपूर्ण शस्त्रसामग्री २४ ज्याप्रमाणे मंडळी ख्रिस्ताला शरण जाते, त्याचप्रमाणे पत्नीने धारण करा. १२ कारण आपले झगडणे रक्त आणि मांसाबरोबर प्रत्येक बाबतीत आपल्या पतीच्या अधीन असावे. २५ पत्नींनो, नाही, तर सत्ताधीशांविरुद्ध, अधिकाच्याविरुद्ध, या अंधकारातील ज्याप्रमाणे ख्रिस्त मंडळीवर प्रीती करतो, तरी तुम्ही आपल्या जगाच्या अधिपतीबरोबर आणि आकाशातील दुष्ट आत्म्याविरुद्ध पत्नीवर निस्वार्थी प्रीती करा. त्याने तिच्यासाठी स्वतःला दिले, आहे. (aiōn g165) १३ या कारणास्तव वाईट दिवसात तुम्हास २६ यासाठी की, त्याने तिला देवाच्या वचनरूपी पाण्याने धुऱ्युन प्रतिकार करता यावा म्हणून देवाने दिलेली संपूर्ण शस्त्रसामग्री स्वच्छ करून पवित्र करावे. २७ यासाठी की, तो मंडळीला घ्या. म्हणजे तुम्हास सर्व ते केल्यावर टिकून राहता येईल १४ तर स्वतःसाठी गौरवी वैधू म्हणून सादर करील, तिला कोणताही मग स्थिर उभे राहा, सत्याने आपली कंबर बांधा, नीतिमत्त्वाचे डाग नसेल किंवा सुरकुती किंवा कोणत्याही प्रकारची अपूर्णता उरस्त्राण धारण करा. १५ शांतीच्या सुवर्तोसाठी तयार केलेल्या नसेल तर ती पवित्र व निर्दोष असेल. २८ याप्रकारे पतीनी वहाणा पायात घाला. १६ नेहमी विश्वासाची ढाल हाती घ्या, सुद्धा आपल्या पत्नीवर असेच प्रेम करावे, जसे ते स्वतःच्या जिच्यायोगे त्या दुष्टाचे सगळे जळते बाण विड्यावृशकाल, ती शरीरावर प्रेम करतात, जो कोणी त्याच्या स्वतःच्या पत्नीवर प्रेम हाती घेऊन उभे राहा. १७ आणि तारणाचे शिरसान व आत्म्याची करतो, तो स्वतःवर प्रेम करतो. २९ कारण आतापर्यंत कोणीही तलवार, जी देवाच वचन आहे, ती घ्या, १८ प्रत्येक प्रार्थना आणि आपल्या शरीराचा द्रेष केला नाही. उलट तो त्याचे पोषण करतो, विनंतीद्वारे सर्व प्रसंगी आत्म्यात प्रार्थना करा आणि चिकाटीने त्याची काळजी घेतो. ज्याप्रमाणे ख्रिस्त मंडळीचे पोषण करतो उत्तराची वाट पाहा व सर्व पवित्र जनांसाठी प्रार्थना करीत जागृत व काळजी घेतो. ३० कारण आपण त्याच्या शरीराचे अवयव राहा. १९ आणि माझ्यासाठी प्रार्थना करा, जेव्हा मी तोंड उघडीन आहोत. ३१ “म्हणून याकारणास्तव पुरुष त्याचे बडील व आई तेव्हा मला धैर्याने सुवर्तेचे रहस्य कळवण्यास शब्द मिळावे, यांना सोडील व त्याच्या पत्नीशी जडून राहील आणि ते दोघे २० मी, त्यासाठीच बेड्यांत पडलेला वकील आहे, म्हणजे मला एकदेह होतील.” ३२ हे गुढ सत्य फार महत्त्वाचे आहे आणि जसे त्याविषयी बोलते पाहिजे तसे धैर्याने बोलता यावे. २१ मी हे सांगत आहे की ते ख्रिस्त व मंडळीला लागू पडते. ३३ पण माझ्याविषयी, म्हणजे मी काम करीत आहे ते तुम्हास तरीही, तुमच्यातील प्रत्येकाने त्याच्या स्वतःच्या पत्नीवर प्रेम समजावे म्हणून, प्रिय बंधू आणि प्रभूमधील विश्वासू सेवक केले पाहिजे व पतीनेही पतीचा मान राखला पाहिजे.

६ मुलांनो, प्रभूमध्ये आपल्या आई-वडीलांच्या आज्ञा पाळा कारण हे योग्य आहे. २ “आपल्या वडिलांचा व आईचा मान राख, यासाठी की तुझे सर्वकाही चांगले क्वावे व तुला पृथीवीर दीर्घ आयुष्य लाभावे.” अभिवचन असलेली हीच पहिली आज्ञा आहे. ४ आणि वडिलांनो, तुम्ही आपल्या मुलांना चिडीस आणू नका पण तुम्ही त्यांना प्रभूच्या शिस्तीत व शिक्षणात वाढवा. ५ दासांनो, तुमच्या अंतःकरणाच्या प्रामाणिकतेने जशी ख्रिस्ताची आज्ञा पाळता तरी पूर्ण आदराने व थरथर कांपत जे देहानुसार पृथीवीरल मालकांशी आज्ञाधारक असा. ६ मनुष्यास संतोषवाणाच्या सारखे तोंडेखल्या चाकरीने नव्हे तर मनापासून, देवाची इच्छा साधणाच्या ख्रिस्ताच्या दासांसारखे आज्ञांकित असा, ७ ही सेवा मनुष्याची नाही तर प्रभूची सेवा आहे अशी मानून ती आनंदाने करा, ८ प्रत्येक व्यक्ती जे काही चांगले कार्य करतो, तो दास असो अथवा स्वतंत्र असो, प्रभूकडून त्यास प्रतिफल प्राप्त होईल. ९ आणि मालकांनो तुम्ही, त्यांना न

तुखिक या सर्व गोष्टी तुम्हास कळवील. २२ मी त्यास त्याच हेतूने तुमच्याकडे धाडले आहे; म्हणजे तुम्हास माझ्याविषयी कळावे आणि त्याने तुमच्या मनाचे सांत्वन करावे. २३ देवपिता आणि प्रभू येशू ख्रिस्तापासून आता बंधूना विश्वासासह प्रीती आणि शांती लाभो. २४ जे सर्वजण आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्तावर अविनाशी प्रीती करतात, त्या सर्वाबरोबर देवाची कृपा असो.

फिलि.

१ पौल व तीमथ्य, ख्रिस्त येशूचे दास ह्यांच्याकडून; फिलिपै शरीराद्वारे ख्रिस्ताचा महिमा होईल. २१ कारण मला तर जगणे

शहरातील ख्रिस्त येशूमध्ये जे पवित्र आहेत, त्या सर्वांना हे ख्रिस्त आणि मरणे हे लाभ आहे. २२ पण जर मी देहात आणि त्यांच्याबरोबर अध्यक्ष व सेवक ह्यास सलाम; २३ देव जगणे हे माझ्या कामाचे फल आहे, तर, कोणते निवडावे हे आपला पिता व प्रभु येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे तुम्हास कृपा मला समजत नाही. २४ कारण मी दोघासंबंधाने पेचात आहे; व शांती असो. ३ मला तुमची जी एकंदर आठवण आहे येथून सुटून जाऊन ख्रिस्ताजवळ असण्याची मला उत्कंठा आहे तिच्यावरून मी आपल्या देवाचे आभार मानतो. ४ माझ्या प्रत्येक कारण देहात राहण्यापेक्षा हे अधिक चांगले आहे; २४ तरीही, प्रार्थनेत मी तुमच्यामधील सर्वांसाठी आनंदाने प्रार्थना करतो; मला देहात राहणे हे तुमच्यासाठी अधिक आवश्यक आहे. ५ पहिल्या दिवसापासून आतापर्यंत तुमची शुभवर्तमानाच्या २५ मला अशी खातरी वाटत असल्यामुळे मी राहणार आहे प्रसारात जी सहभागिता आहे तिच्यामुळे देवाची उपकारस्तुती आणि विश्वासात तुमची प्रगती व आनंद क्वावा म्हणून मी तुम्हा करतो. ६ आणि ज्याने तुमच्यात चांगले काम आरंभले तो ते सर्वांजवळ राहणार हे मला ठाऊक आहे. २६ हे अशासाठी की येशू ख्रिस्ताच्या दिवसापर्यंत पूर्णतेस नेर्इल हा माझा विश्वास तुम्हाकडे माझे पुन्हा येणे झाल्याने माझ्यामुळे ख्रिस्त येशूच्या आहे. ७ आणि तुम्हा सर्वांविषयी मला असे वाटणे योग्यच ठायी अभिमान बाळगण्याचे तुम्हास अधिक कारण क्वावे. २७ आहे कारण माझ्या बंधनात आणि शुभवर्तमानासंबंधीच्या सांगावयाचे ते इतकेच की ख्रिस्ताच्या शुभवर्तमानास शोभेल प्रत्युत्तरात व समर्थनात तुम्ही सर्व माझ्याबरोबर कृपेतील असे आचरण ठेवा; म्हणजे मी येऊन तुम्हास भेटले किंवा मी सहभागी असल्यामुळे, मी आपल्या अंतःकरणात, तुम्हास दूर असले, तरी मला तुमच्याबाबतीत हे ऐकता यावे की, तुम्ही बाळगून आहे. ८ देव माझा साक्षी आहे की, मला ख्रिस्त येशूच्या एकजिवाने राहून शुभवर्तमानाच्या विश्वासासाठी, एकजुटीने कळवळ्यात सर्वांविषयी किंतु उत्कंठा लागली आहे, ९ मी लढत स्थिर राहता. २८ आणि विरोध करणाऱ्या लोकांकडून अशी प्रार्थना करतो की, तुमची प्रीती ज्ञानात व पूर्ण सारासार कशाविषयीही भयभीत झाला नाही, हे त्यांना त्यांच्या नाशाचे विचारात आणखी अधिकाधिक वाढत जावी, १० यासाठी की जे पण तुमच्या तारणाचे प्रमाण आहे व हे देवापासून आहे. २९ श्रेष्ठ ते तुम्ही पसंत करावे आणि तुम्ही ख्रिस्ताच्या दिवसासाठी कारण त्याच्यावर विश्वास ठेवावा इतकेच केवळ नव्हे, तर निर्मळ व निर्दोष असावे. ३१ आणि देवाचे गौरव व स्तुती क्वावी ख्रिस्ताच्या वरीने त्याच्याकरता तुम्हास दुख ही सोसावे अशी म्हणून येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे जे नीतिमत्त्वाचे फल त्याने भरून कृपा तुमच्यावर झाली आहे. ३० मी जे युद्ध केले ते तुम्ही जावे. १२ माझ्या बंधूनो, माझ्याविषयी ज्या गोषी घडल्या बघितले आहे व मी जे करीत आहे म्हणून ऐकता, तेच तुम्हीही त्यांच्यापासून शुभवर्तमानाला अडथळा न होता त्या तिच्या करीत आहात.

प्रगतीला साधनीभूत झाल्या हे तुम्ही समजावे अशी माझी इच्छा आहे. १३ म्हणजे कैसराच्या हुऱुरातीच्या राजवाड्याचे रक्षक व इतर सर्व जणांत, त्यामुळे माझे बंधने ख्रिस्तासंबंधाने आहेत हे सर्वांना प्रसिद्ध झाले; १४ आणि माझ्या बंधनामुळे प्रभुमधील पुष्कळ बंधूंची खातरी होऊन, ते निर्भयपणे वचन सांगण्यात अधिक धीट झाले आहेत. १५ किंत्येक मत्सराने व वैरभावानेही ख्रिस्ताची घोषणा करीत आहेत; आणि काही खरोखर सदिच्छेने करीत आहेत. १६ मी शुभवर्तमानासंबंधी प्रत्युत्तर देण्यास नेमलेला आहे हे औलेखून ते ती प्रीतीने करतात. १७ पण इतर आहेत ते माझी बंधने अधिक संकटाची क्वावी अशा इच्छेने तेत पादण्याकरिता दुजाभावाने ख्रिस्ताची घोषणा करतात. १८ हायापासून काय झाले? निमित्ताने असो किंवा खरेपणाने, सर्व प्रकारे ख्रिस्ताची घोषणा होते हेच, ह्यात मी आनंद करतो व करणारच. १९ कारण मी जाणतो की हे, तुमच्या प्रार्थनेने व येशू ख्रिस्ताच्या अत्यन्याच्या पुरवठ्याने माझ्या उद्घारास कारण होईल. २० कारण माझी उत्कंठ अपेक्षा

व आशा आहे की, मी कशानेही लाजणार नाही तर पूर्ण धैर्यने, नेहमीप्रमाणे आतदेखील जगण्याने किंवा मरण्याने माझ्या

२ द्यावरून ख्रिस्ताच्या ठायी काही आश्वासन, प्रीतीचे काही सांत्वन, आत्म्याची काही सहभागिता, काही कळवळा व करूणा ही जर आहेत, २ तर तुम्ही समचित्त व्हा, एकमेकांवर सारखीच प्रीती करा आणि एकजीव होऊन एकमनाचे व्हा. अशाप्रकारे माझा आनंद पूर्ण करा. ३ आणि तुम्ही विरोधाने किंवा पोकळ अभिमानाने काही करू नका, पण मनाच्या लीनतेने आपल्यापेक्षा एकमेकांना मोठे मानावे. ४ तुम्ही कोणीही आपलेच हित पाहू नका, तर दुमच्यांचेहि पाहा. ५ अशी जी चित्तवृत्ती ख्रिस्त येशूच्या ठायी होती ती तुमच्याठायीही असो. ६ तो देवाचा स्वरूपाचा असूनही, त्याने आपण देवाच्या बरोबरीचे असणे हा लाभ आहे असे त्याने मानले नाही, ७ तर स्वतःला रिकमे केले, म्हणजे मनुष्याच्या प्रतिरूपाचे होऊन दासाचे स्वरूप धारण केले, ८ आणि मनुष्य प्रकृतीचे असे प्रकट होऊन त्याने स्वतःला लीन केले आणि त्याने मरण आणि तेही वधसंभावरचे मरण सोसले; येथपर्यंत आज्ञापालन करून त्याने

स्वतःला लीन केले. ९ ह्यामुळे देवाने त्यास सर्वाहून उंच केले आहे करा. अशांचा मान राखा. ३० कारण माझी सेवा करण्यांत आणि सर्व नावाहून श्रेष्ठ नाव ते त्यास दिले आहे. १० ह्यात हेतू तुमच्या हातून जी कसूर झाली ती भरून काढावी म्हणून ख्रिस्त हां की, स्वर्गात, पृथ्वीवर व पृथ्वीखाली प्रत्येक गुडघा येशूच्या सेवेसाठी त्याने स्वतःचा जीव थोक्यात घातला व तो मरता नावाने टेकला जावा, ११ आणि हे देविपाताच्या गौरवासाठी मरता वाचला.

प्रत्येक जीभेने येशू ख्रिस्त हा प्रभू आहे असे कबूल करावे. १२ म्हणून माझ्या प्रियांनो, जे तुम्ही सर्वदा आज्ञापालन करीत आला आहा, ते तुम्ही मी जवळ असता केवळ नव्हे तर विषेशकरून आता, म्हणजे मी जवळ नसताही, भीत व कांपत आपले तारण साधून घ्या. १३ कारण इच्छा करणे आणि कार्य करणे तुमच्या ठायी आपल्या सुयोजनेसाठी साधून देणारा तो देव आहे. १४ जे काही तुम्ही कराल कुरकुर आणि वादविवाद न करतो करा; १५ ह्यासाठी की, या कुटिल आणि विपरीत पिढीमध्ये तुम्ही निर्दोष व निरुपद्रवी देवाची निष्कलंक मुले असे क्वावे; त्या लोकांमध्ये तुम्ही जीवनाचे वचन पुढे करून दाखवतांना ज्योतीसारखे जगात दिसता. १६ जीवनाच्या वचनास दृढ धरून राहा, असे झाले तर माझे थावणे व्यर्थ झाले नाही व माझे श्रमही व्यर्थ झाले नाहीत असा अभिमान मता ख्रिस्ताच्या दिवशी बाळगण्यास कारण होईल. १७ तुमच्या विश्वासाचा यज्ञ व सेवा, होतांना जरी मी अर्पिला जात आहे तरी मी त्याबद्दल आनंद मानतो व तुम्हा सर्वांबोर आनंद करतो; १८ आणि त्याचाच तुम्हींही आनंद माना व माझ्याबरोबर आनंद करा. १९ प्रभू येशूमध्ये मी आशा करतो की, लवकरच मी तीमथ्याला तुमच्याकडे पाठवेन म्हणजे, तुम्हा विषयीच्या गोषी जाणून माझे समाधान होईल. २० कारण तुमच्या विषयीच्या गोषीची खरी काळजी करील असा, दुसरा कोणी समान वृतीचा माझ्याजवळ नाही; २१ कारण, सगळे स्वतःच्याच गोषी पाहातात, ख्रिस्त येशूच्या पाहत नाहीत. २२ पण तुम्ही त्याचे शील हे जाणता की, जसा मुलगा पित्याबरोबर सेवा करतो, तशी त्याने शुभवर्तमानासाठी माझ्याबरोबर सेवा केली. २३ म्हणून माझे काय होईल ते दिसून येताच, त्यास रवाना करता येईल अशी मी आशा करतो. २४ पण मीही स्वतः लवकरच येईन असा प्रभूमध्ये मला विश्वास आहे. २५ तरी मला माझा बंधू आणि सहकारी व सहरौनिक आणि तुमचा प्रेषित आणि माझी गरज भागवून माझी सेवा करणारा एपफ्रदीत ह्याला तुमच्याकडे पाठविण्याचे आवश्यक वाटले. २६ कारण तो आजरी आहे हे तुम्ही ऐकले होते असे त्यास समजल्यावर त्यास तुम्हा सर्वाची हुरहुर लागून तो चिंताक्रांत अस्वस्थ झाला होता; २७ तो खरोखर, मरणाजवळ आला होता पण देवाने त्याच्यावर दया केली आणि केवळ त्याच्यावर नाही तर, मला दुःखावर दुःख होऊ नये म्हणून माझ्यावरही केली. २८ म्हणून, मी त्यास पाठविण्याची अधिक घाई केली, म्हणजे त्यास पुन्हा भेटून तुम्ही आनंद करावा आणि माझे दुःख कमी क्वावे म्हणून हे केले. २९ ह्यावरून पूर्ण आनंदाने तुम्ही त्याचे प्रभूमध्ये स्वागत

देव तेही तुम्हास प्रकट करील. १६ तथापि आपण ज्या विचाराने तृप्त होण्यास तसेच उपाशी राहण्यास, विपुलतेत राहण्यास येथवर मजल मारली तिच्याप्रमाणे पुढे चालावे. १७ बंधूनो, तुम्ही तसेच गरजेत राहण्यास मला शिक्षण मिळाले आहे. १३ आणि सर्वजंग माझे अनुकरण करणारे व्हा आणि आम्ही तुम्हास मला जो सामर्थ्य देतो त्याच्याकडून मी सर्वकाही करावयास कित्ता घालून दिल्याप्रमाणे जे चालतात, त्यांच्याकडे लक्ष द्या. शक्तीमान आहे. १४ पण माझ्या दुःखात तुम्ही सहभागी १८ कारण मी तुम्हास, पुष्कळ वेळा, सांगितले आणि आता झालात हे तुम्ही चांगले केलेत. १५ फिलिप्पैकराने, तुम्ही रडत सांगतो की, पुष्कळजण असे चालतात की, ते ख्रिस्ताच्या जाणता की, शुभवर्तमानाच्या प्रारंभी जेव्हा मी मासेदेनियामधून वधस्तंभाचे वैरी आहेत. १९ नाश हा त्यांचा शेवट, पोट हे त्यांचे निघालो, तेव्हा तुमच्याशिवाय कोणतीच मंडळी माझ्याबरोबर दैवत, त्यांचा निर्लज्जपणा हे त्यांचे भुषण आहे, ते जगिक देण्याखेण्याच्या बाबतीत माझी भागीदार झाली नाही. १६ मी गोर्टीवर चित ठेवतात. २० आपले नागरिकत्व तर स्वर्गात आहे; थेस्सलनीकात होतो तेव्हा तुम्ही एकदाव नाही दुसऱ्यांदाही तेथून प्रभू येशू ख्रिस्त हा तारणारा येणार आहे; त्याची आपण माझी गरज भागविली. १७ मी देणारीची अपेक्षा करतो असे वाट पाहत आहेत. २१ ज्या सामर्थ्यनि तो सर्वकाही आपल्या नाही पण तुमच्या हिशोबी जमेची बाजू वाढावी अशी इच्छा स्वाधीन करण्यास समर्थ आहे त्या सामर्थ्यनि तो तुमचे आमचे करतो. १८ पण माझ्याजवळ सर्वकाही आहे आणि विपुल आहे नीच रिस्थितीचे शरीर आपल्या गौरवीच्या शरीरासारखे व्हावे आणि एप्रफ्रदीताच्या हाती तुम्ही जे पाठवले ते मिळाल्याने म्हणून त्यांचे रूपांतर करील.

४ म्हणून माझ्या प्रियजनहो, मी ज्यांच्यासाठी उत्कंठित आहे ते तुम्ही माझा आनंद व मुकुट आहात म्हणून माझ्या प्रिय बंधूनो, तुम्ही प्रभूमध्ये तसेच स्थिर राहा. २ मी युवदीयेला विनंती करतो आणि सुंतुखेला विनंती करतो की, तुम्ही प्रभूच्या ठायी एकमनाचे व्हा. ३ आणि हे माझ्या खन्या सोबत्या पण मी तुलाही विनवितो की, तू या स्त्रियांनी माझ्याबरोबर आणि क्लेमेंट व ज्यांची नावे जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली आहेत असे माझे सहकारी ह्यांच्याबरोबर शुभवर्तमानाच्या कामी श्रम केले त्यांना साहाय्य कर. ४ प्रभूमध्ये सर्वदा आनंद करा; पुन्हा सांगतो, आनंद करा. ५ सर्व लोकांस तुमची सहनशीलता कळून येवो; प्रभू समीप आहे. ६ कशा ही विषयाची काळजी करून काका पण प्रार्थना आणि विनंती करून आभारप्रदर्शनासह आपली मागणी देवाला कळवा; ७ म्हणजे सर्व बुद्धीसामर्थ्याच्या पलीकडे असलेली देवाची दिलेली शांती तुमची अंतःकरणे व तुमचे विचार ख्रिस्त येशूच्या ठायी राखील. ८ बंधूनो, शेवटी इतके सांगतो की, जे काही खेर आहे, जे काही आदरणीय आहे, जे काही न्याय्य आहे, जे काही शुद्ध आहे, जे काही प्रशंसनीय, जे काही श्रवणीय, जो काही सदूण, जी काही स्तुती, त्यावर विचार करा. ९ माझ्यापासून जे तुम्ही शिकला, जे स्वीकारले व माझे जे ऐकले व पाहिले ते तुम्ही आचरीत राहा आणि शांतीदाता देव तुमच्याबरोबर राहील. १० मला प्रभूमध्ये फार आनंद झाला. आता तुमची माझ्याविषयीची काळजी पुन्हा जागृत झाली. ही काळजी तुम्ही करीतच होता, पण तुम्हास संधी नक्हती. ११ मला काही कमी पडल्यामुळे मी बोलत आहे असे नाही, कारण मी असेन त्या स्थितीत संतुष्ट राहण्यास शिकलो आहे. १२ दीन अवस्थेत कसे रहावे हे मी जाणतो आणि विपुलतेत कसे रहावे हेही मी जाणतो; कसेही व कोणत्याही परिस्थितीत,

कलो.

आपण त्याच्या वधस्तंभाच्या रक्ताद्वारे शांती करून, पृथ्वीवर

किंवा स्वर्गात असलेल्या सर्व गोष्टींचा, त्याच्याद्वारे आपल्या

१ देवाच्या इच्छेने ख्रिस्त येशूचा प्रेषित पौल आणि बंधू स्वतःशी समेट करावा हे देवाला बरे वाटले. २१ आणि तुम्ही जे तीमथ्य ह्यांजकडून; २ कलस्सै शहरातील पवित्र जनांस व एकेकाळी देवाशी परके होता आणि तुमच्या दुष्ट वासनांमुळे, ख्रिस्तामधील विश्वासू बांधवांस देव आपला पिता ह्यांजकडून मनाने वैरी झाला होता, २२ त्या तुमचा, त्याने त्याच्या दैहिक तुम्हास कृपा व शांती असो. ३ आम्ही तुमच्यासाठी प्रार्थना शरीरात त्याच्या मरणाद्वारे, आता, स्वतःशी समेट केला आहे. करतो, तेह्वा आम्ही नित्य देवाचे, म्हणजे आपला प्रभू येशू म्हणजे त्याने तुम्हास त्याच्या दृष्टीपुढे पवित्र, निष्कलंक व ख्रिस्त ह्याच्या पित्याचे उपकार माननो ४ कारण ख्रिस्त निर्दोष असे सादर करावे. २३ कारण, तुम्ही विश्वासात पाया येशूमधील तुमच्या विश्वासाविषयी आणि सर्व पवित्र जनांविषयी घातलेले व स्थिर असे राहिला आहात आणि तुम्ही ऐकलेल्या व तुमच्यात असलेल्या प्रीतीविषयी आम्ही ऐकले आहे. ५ जी आकाशाखालच्या सर्व सृष्टीला गाजिविण्यांत आलेल्या सुवर्तेच्या आशा तुमच्यासाठी स्वर्गात ठेवली आहे या आशेविषयी, तुम्ही आशेपासून तुम्ही ढळला नाही; आणि मी पौल तिचा सेवक प्रथम, सुवर्तेच्या सत्यवचनात ऐकले. ६ ती सुवर्ता तुमच्यात झालो आहे. २४ तुमच्यासाठी या माझ्या दुःखात मी आनंद करीत आली, तुम्ही ऐकलीत आणि तुम्हास सत्याद्वारे देवाच्या कृपेचे आहे आणि आता, ख्रिस्ताच्या दुःखात त्याच्या शरीरात आले झाले, त्या दिवसापासून, ती जशी साच्या जगात तशी उणे आहे ते माझ्या देहात मी पुरे करीत आहे आणि त्याचे शरीर ती तुमच्यात फळ देत आहे आणि वाढत आहे. ७ आणि या मंडळी आहे. २५ आणि देवाचे वचन पूर्ण करण्यास तुमच्यासाठी कृपेविषयीही तुम्ही एप्रकासकडून शिकलात; तो आमचा प्रिय देवाचा कारभार मला दिला आहे. त्यामध्ये मी मंडळीचा सेवक जोडीदार-कामकरी आणि आमच्या वटीने तुमच्यात असलेला झालो आहे. २६ जे रहस्य युगानुयुग व पिढ्यानिपिढ्या गुप्त ख्रिस्ताचा विश्वासू सेवक आहे. ८ त्यानेच आत्याकडून असलेली ठेवलेले होते परंतु आता, त्याच्या पवित्रजनांना प्रकट झाले तुमची प्रीती त्यानेच आम्हास कळवली. ९ म्हणून, हे ऐकले ठेवलेले होते परंतु आता, त्याच्या पवित्रजनांना प्रकट झाले आहे, ते हे वचन आहे. (alön g165) २७ त्या रहस्याच्या गौरवाची त्या दिवसापासून, आम्हीदेखील खंड पडून देता, तुमच्यासाठी संपत्ती परराष्ट्रीयांमध्ये काय आहे, हे आपल्या पवित्रजनांना प्रार्थना करतो आणि मागतो की, तुम्हास सर्व आत्मिक ज्ञान व कळविणे देवाला बरे वाटले; गौरवाची आशा असा जो ख्रिस्त बुद्धी प्राप्त होऊन त्याच्या इच्छेविषयीच्या ज्ञानाने तुम्ही भरावे. तुम्हांमध्ये आहे तो ते रहस्य आहे. २८ आम्ही त्याची घोषणा १० ह्यासाठी की, तुम्ही प्रभूला सर्व प्रकारे संतोष देण्यास, करतो, प्रत्येक मनुष्यास बोध करतो आणि सर्व ज्ञानीपणाद्वारे प्रत्येक चांगल्या कामात फळ देऊन त्यास शोभेल असे जगावे प्रत्येक मनुष्यास आम्ही शिकवतो, ते ह्यासाठी की, आम्ही व देवाच्या ज्ञानाने तुमची वाढ क्वाही. ११ आणि तुम्हास सर्व धीर प्रत्येक मनुष्यास ख्रिस्ताच्या ठायी प्रौढ करून सादर करावे. २९ व आनंद देणारी सहनशीलता मिळण्यास त्याच्या गौरवाच्या याकरिता त्याची जी शक्ती माझ्याठाची सामयनि त्याचे कार्य बळाप्रमाणे तुम्हास संपूर्ण सामर्थ्य मिळून तुम्ही सर्वथ क्वावे; चालवीत आहे तिच्या मानाने मी झटून श्रम करीत आहे.

१२ आणि प्रकाशातील पवित्रजनांच्या वतनात तुम्ही भागीदार

व्हावे, म्हणून ज्याने तुम्हास पात्र केले, त्या पित्याचे तुम्ही उपकार मानावेत. १३ त्याने आपल्याला अंधकाराच्या सत्तेतून सोडवून त्याच्या प्रिय पुत्राच्या राज्यात आणले आहे, १४ आणि त्याच्याठाची त्याच्या रक्ताच्याद्वारे आपल्याला मुक्ती म्हणजे पापांची क्षमा मिळाली आहे. १५ ख्रिस्त अदृश्य देवाचा प्रतिरूप आहे आणि सर्व उत्पत्तीत ज्येष्ठ आहे. १६ कारण स्वर्गात व पृथ्वीवर, दृश्य आणि अदृश्य, गरजासने किंवा शासने, सत्ता किंवा शक्ती, अशा सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे केल्या गेल्या; सर्व गोष्टी त्याच्याद्वारे व त्याच्यामध्ये केल्या गेल्या. १७ तो सर्वाच्या आपांची आहे आणि त्याच्यामध्ये सर्वकाही अस्तित्वात आहे. १८ तो शरीराचे मस्तक म्हणजे मंडळीचे मस्तक आहे. तो आरंभ आहे आणि मृतांतून प्रथम जन्मलेला आहे, म्हणजे त्यास सर्व गोष्टीत प्राधान्य असावे. १९ हे यासाठी की, त्याच्यात देवाची सर्व पूर्णता वसावी या निर्णयात त्यास संतोष होता. २० आणि

२ कारण माझी इच्छा आहे की, तुमच्यासाठी व त्याचप्रमाणे

जे लावदीकिया शहरात आहेत आणि ज्यांनी मला शरीरीकरित्या पाहिलेले नाही, अशा तुम्हा सर्वासाठी माझा लढा किती मोठा आहे हे तुम्हास समजून, २१ ते परिश्रम ह्यांसाठी की, त्याच्या मनास उत्तेजन प्राप्त व्हावे आणि तुम्ही प्रीतीत एकत्र जोडले जावे. बुद्धीची पूर्ण खातरी विपुलतेने मिळावी व देवाचे रहस्य म्हणजे ख्रिस्त ह्यांचे पूर्ण ज्ञान त्यास व्हावे. ३ त्याच्यात सर्व ज्ञानीपणाचे व ज्ञानाचे धन लपलेले आहेत. ४ कोणी तुम्हास लाघवी भाषणांनी फसवू नये म्हणून मी हे संगत आहे. ५ कारण मी देहाने दूर असलो तरी मनाने तुमच्याजवळ आहे आणि तुमची व्यवस्था व तुमच्यात असलेल्या ख्रिस्तावरील विश्वासाचा स्थिरपणा पाहून मी आनंद करीत आहे. ६ आणि म्हणून, ख्रिस्त येशू जो प्रभू ह्याला तुम्ही जसे स्वीकारले आहे तसे तुम्ही त्याच्यात चाला. ७ तुम्ही त्याच्यात मुळावलेले आणि

त्याच्यावर उभारलेले व तुम्हास शिक्षण दिल्याप्रमाणे तुम्ही मिळविण्याचा प्रयत्न करा. २ वरील गोष्टींकडे मन लावा, विश्वासात स्थिरावलेले होऊन, उपकारस्मरण करीत, त्यामध्ये पृथ्वीवरील गोष्टींकडे लावू नका; ३ कारण तुम्ही मृत झाला वाढत जा. ४ तुम्ही अशी काळजी घ्या की, कोणी मनुष्यांच्या आहात आणि तुमचे जीवन खिस्ताबरोबर देवामध्ये गुप्त ठेवलेले संप्रदायास अनुसून, जगाच्या मूलतत्त्वांस अनुसून असणाऱ्या आहे. ५ आपले जीवन जो खिस्त तो प्रकट केला जाईल तत्त्वज्ञानाने व त्याच्या पोकळ फसवेपणाने तुम्हास ताब्बात तेका तुम्हीरी त्याच्याबरोबर गौरवात प्रकट केले जाल. ६ घेऊ नये; तो खिस्ताला अनुसून नाही. ७ कारण खिस्ताच्या तर पृथ्वीवरील तुमचे अवयव म्हणजे जारकर्म, अंमंगलपणा, ठायीच देवपणाची सर्व पूर्णता शरीरधारी होऊन त्याच्यात राहते. कामवासना, कुगासना व लोभ द्याला मूर्तीपूजा म्हणावे, हे जिवे १० तो सर्व सत्ता व शक्ती द्यांवर मस्तक असून त्याच्याठायी मारा. ८ त्यामुळे देवाचा कोप होतो. ९ तुम्हीरी पूर्वी त्या वासनात तुम्ही पूर्ण झाला आहा, ११ आणि खिस्ताच्या सुंतविधीने जगत होता तेका त्यामध्ये तुम्ही चालत होता. १२ परंतु आता तुमचे पापमय दैहिक शरीर काढले जाऊन, कोणी हातांनी न तुमच्यातील क्रोध, राग व दुष्टपण, निंदा आणि तुमच्या मुखाने केलेल्या सुंतविधीने तुमचीरी त्याच्यात सुंता झाली आहे. १३ शिवीगाळ करणे, हे सर्व आपणापासून दूर करा. १४ एकमेकांशी त्याच्याबरोबर तुम्ही बापितस्मयात पुरुले गेला व ज्याने त्यास खोटे बोलून नका कारण तुम्ही जुन्या मनुष्यास त्याच्या कृतींसहित मरण पावलेल्यातून उठवले त्या देवाच्या कृतीवरील विश्वासाद्वारे काढून टाकले आहे १० आणि जो नवा मनुष्य, आपल्या निर्माण तुम्ही त्यामध्येच त्याच्याबरोबर उठवले गेला, १३ आणि तुम्ही जे करणाऱ्याच्या प्रतिरूपानुसार पूर्ण ज्ञानात नवा केला जात आहे, तुमच्या अपराधांमुळे व देहस्वभावाची सुंता न झाल्यामुळे मरण त्यास तुम्ही परिधान केले आहे. ११ द्यात ग्रीक व यहूदी, सुंता पावलेले होता त्या तुम्हास देवाने त्याच्याबरोबर जिवंत केले झालेला, बर्बर व स्कृप्ती, दास व स्वतंत्र हा भेदच आहे. त्याने आपल्या अपराधांची क्षमा केली आहे; १४ आणि नाही, तर खिस्त सर्वकाही आहे व सर्वांत आहे. १२ तेका तुम्ही आपल्या आड येणारा जो नियमांचा हस्तलेख आपल्याविरुद्ध देवाचे पवित्र व प्रिय असे निवडलेले लोक आहात, महणून असलेले म्हणजे आपल्याला प्रतिकूल असलेले विधीचे ऋणपत्र करूणायुक्त हृदय, दया, सौम्यता, लीनता व सहनशीलता धारण त्याने खोडले व तो त्याने वधस्तंभाला खिळून ते त्याने रद्द करा. १३ एकमेकांचे सहन करा आणि कोणाचे कोणाशी भांडण केले. १५ त्याने त्यावर सत्तांना व शक्तीना निःशस्त्र केले व असल्यास एकमेकांची क्षमा करा; प्रभुने तुमची क्षमा केली त्यांच्यावर जय मिळवून त्यांचे उघड प्रदर्शन केले. १६ महणून तशी एकमेकांची क्षमा करा. १४ पूर्णता करणारे बंधन अशी तुमच्या खाण्यापिण्यावरून, सण, अमावस्या किंवा शब्दाथ जी प्रीती ती या सर्वावर धारण करा. १५ खिस्ताची शांती पाळण्यावरून कोणाला तुमचा न्याय करू देऊ नका. १७ या तुमच्या अंतःकरणात राज्य करा. तिच्याकरिता एक शरीर असे गोष्टी तर येणाऱ्या गोष्टीची छाया अशा आहेत; पण शरीर पाचारण्यांत आले आहे; आणि तुम्ही कृतज्ञ असा. १६ खिस्ताचे खिस्ताचे आहे. १८ लीन महणून घेण्याच्या इच्छेने व देवदूतांची वचन तुम्हांमध्ये भरपूर राहे. तुम्ही सर्व ज्ञानीपणाने एकमेकांस उपासना करणाऱ्या, स्वतःला दिसलेल्या गोष्टीवर अवलंबून शिकवा व बोध करा; आपल्या अंतःकरणात देवाला स्तोत्रे, राहणाऱ्या व दैहिक मनाने विनाकारण गवर्नि फुगणाऱ्या कोणा गीते व आतिक्मि गीते कृपेच्या प्रेरणेने गा. १७ आणि बोलणे मनुष्यास तुम्हास तुमच्या बक्षिसास मुक्कू देऊ नका; १९ असा किंवा करणे जे काही तुम्ही कराल, ते सर्व प्रभू येशूच्या नावाने मनुष्य मस्तकाला धरून राहत नाही; त्या मस्तकापासून सर्व करा; आणि त्याच्याद्वारे देव जो पिता त्याचे उपकारस्तुती शरीराला सांधे व बंधने द्यांच्या द्वारे पुरवठा होत आहे व ते दृढ करा. २० स्त्रियांनो, जसे प्रभूमध्ये योग्य आहे त्याप्रमाणे तुम्ही जडले जात असता त्याची दैवी वाढ होते. २१ महणून जगाच्या आपआपल्या परीच्या अधीन असा. १९ परीनो, आपआपल्या मूलतत्त्वांना तुम्ही खिस्ताबरोबर मरण पावला आहात, तर पतीवर प्रीती करा; तिच्याशी निश्चूरतेने वागू नका. २० मुलांनो, जगात जगत असल्याप्रमाणे तुम्ही नियमाधीन का होता? २१ तुम्ही सर्व गोष्टीत आपल्या आई-वडीलांच्या आज्ञा पाळा कारण शिवू नको, चाखू नको, हातात घेऊ नको २२ अशा नियमांतील हे प्रभूला संतोष देणारे आहे. २३ वडिलांनो, तुम्ही आपल्या सर्व गोष्टी या उपभोगाने नष्ट होणाऱ्या गोष्टी आहेत. २४ या मुलांना चिडीस आणू नका; नाही तर, कदाचित ती निरुत्साही गोष्टीत स्वेच्छेची उपासना, मनाची लीनता व शरीराची उपेक्षा होतील. २५ दासांनो, दैहिक दृष्ट्या जे तुमचे मालक आहेत असल्यामुळे द्यात खरोखर ज्ञानीपणाची भाषा आहे, पण त्याचे सर्व गोष्टीत आज्ञापालन करा. मनुष्यांना खुश करणाऱ्या देहाच्या लालसेला प्रतिबंध करण्याची योग्यता नाही.

३ महणून तुम्ही खिस्ताबरोबर उठवले गेला आहात तर खिस्त देवाच्या उजवीकडे जेथे बसला आहे तेथल्या वरील गोष्टी

नोकरासारखे तोंडदेखल्या चाकरीने नका; तर सालास मनाने प्रभूची भीती बालगून पाळा. २३ आणि जे काही तुम्ही करात ते मनुष्यांसाठी महणून करू नका तर प्रभूसाठी महणून जिवेभावे करा. २४ प्रभूपासून वतनरूप प्रतिफल तुम्हास मिळेल तुम्ही हे

तुम्हास माहित आहे. प्रभू ख्रिस्ताची सेवा करीत जा. २५ कारण अन्याय करणाऱ्याने जो अन्याय केला तोच त्यास मिळेल आणि पक्षपात होणार नाही.

४ धन्यांनो, तुम्हांसही स्वर्गात धनी आहे हे लक्षात ठेवून तुम्ही आपल्या दासांबरोबर न्यायाने व समतेने वागा. २ प्रार्थनेत तत्पर असा व तिच्यांत उपकारस्तुती करीत जागृत रहा. ३ आणखी आम्हासाठी देखील प्रार्थना करा; अशी की, कारण ख्रिस्ताच्या ज्या रहस्यामुळे मी बंधनातही आहे ते सांगावयास देवाने आम्हांसाठी वचनाकरिता द्वार उघडावे. ४ म्हणजे मला जसे सागितले पाहिजे तसेच मी ते रहस्य प्रकट करावे. ५ बाहेरच्या लोकांबरोबर सुजानीपणाने वागा. संधी साधून घ्या. ६ तुमचे बोलणे नेहमी कृपायुक्त, मिठाने रूचकर केल्यासारखे असावे, म्हणजे प्रयेकाला कसकसे उत्तर द्यावयाचे हे तुम्ही समजावे. ७ माझा प्रिय बंधू तुखिक, प्रभूमधील विश्वासू सेवक व माझ्यासोबतीचा दास हा माझ्याविषयी सर्व गोष्टी तुम्हास कळवील. ८ मी त्यास त्याच हेतूने तुमच्याकडे पाठवले आहे की, म्हणजे आमच्याविषयीच्या सर्व गोष्टी त्याने तुम्हास कळवून तुमच्या मनाचे समाधान करावे. ९ मी त्याच्याबरोबर विश्वासू व प्रिय बंधू अनेसिम, जो तुमच्यांतलाच आहे त्यालाही पाठवले आहे; ते तुम्हास येथील सर्व गोष्टी कळवतील. १० माझा सोबतीचा बंदिवान अरिस्तार्ख तुम्हास सलाम सांगतो, तसाच बर्णवाचा भाऊबंद मार्क हाही तुम्हास सलाम सांगतो. (त्याच्याविषयी तुम्हास आज्ञा मिळाल्या आहेत. तो जर तुमच्याकडे आला तर तुम्ही त्याचा स्वीकार करा.) ११ युस्त म्हणलेला येशू हाही तुम्हास सलाम सांगतो; सुंता झालेल्यांपैकी हेच मात्र देवाच्या राज्यासाठी माझे सहकारी आहेत आणि त्यांच्याद्वारे माझे सांत्वन झाले आहे. १२ ख्रिस्त येशूचा दास एपफ्रास जो तुमच्यातलाच आहे तो तुम्हास सलाम सांगतो; तो आपल्या प्रार्थनांमध्ये सर्वदा तुम्हासाठी जीव तोडून विनंती करीत आहे की, देवाच्या संपूर्ण इच्छेनुसार तुम्ही परिपूर्ण असून तुमची पूर्ण खात्री होऊन स्थिर असे उभे रहावे. १३ तुम्हासाठी व जे लावदीकियात व हेरापलीत आहेत त्याच्यांसाठी तो फार श्रम करीत आहे, अशी त्याच्याविषयी मी साक्ष देतो. १४ प्रिय वैद्य लूक आणि देमास हे तुम्हास सलाम सांगतात. १५ लावदीकियातील बंधू आणि नुफा व तिच्या घरी जमणारी मंडळी झांना सलाम घ्या. १६ हे पत्र तुमच्यांत वाचून झाल्यावर की, लावदीकियातील मंडळीतही वाचले जावे आणि लावदीकियाकडील पत्र तुम्हीही वाचावे. १७ अर्खिपाला सांगा की, जी सेवा तुला प्रभूमध्ये मिळाली आहे ती पूर्ण करण्याकडे म्हणून काळजी घे. १८ मी पौलाने स्वहस्ते लिहालेला सलाम; मी बंधनात आहे याची आठवण ठेवा. तुम्हांबरोबर कृपा असो.

१ थेस्स.

तुम्हापासून किंवा दुसऱ्यांपासून गौरव मिळविण्याची खटपट करीत नव्हतो; ७ तर आपल्या मुलांबाळांचे पालनपोषण

१ देवपिता व प्रभू येशू ख्रिस्ता याच्यात असलेली थेस्सलीनीका करणाऱ्या आईसारखे आम्ही तुम्हामध्ये सौम्य वृत्तीचे होतो. ८

शहरातील मंडळी हिला पौल, सिल्वान व तीमथ्य ह्याच्याद्वारे आम्हास तुमच्याविषयी कळकळ वाटत असल्यामुळे आम्ही तुम्हास कृपा व शांती असो. २ आम्ही आपल्या प्रार्थनामध्ये तुमची तुम्हास केवळ देवाच्या सुवार्तेचे दानच देण्यास नव्हे, तर आठवण करीत सर्वदा तुम्हा सर्वाविषयी देवाची उपकारस्तुती तुम्हावरील आमच्या अत्यंत प्रीतीमुळे तुम्हाकरिता आपला करतो. ३ आपल्या देवपित्यासमोर तुमचे विश्वासाने केलेले जीवाही देण्यास तयार होतो. ४ बंधूनो, आमचे श्रम व कष्ट याची काम, प्रीतीने केलेले श्रम व आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्तावरच्या आठवण तुम्हास आहे; तुम्हातील कोणाला आमचा भार होऊ आशेमुळे धरलेली सहनशीलता ह्यांची आम्ही निरंतर आठवण नये म्हणून आम्ही रात्रंदिवस उद्योग करून तुम्हापुढे देवाच्या करतो. ५ बंधूनो, तुम्ही देवाचे प्रिय आहात, तुमची झालेली निवड सुवार्तेची घोषणा केली. १० तुम्हा विश्वास ठेवणाऱ्यांत आम्ही आम्हास ठाऊक आहेच; ५ कारण आमची सुवार्ता केवळ शब्दाने पवित्रतेने, नीतिने व निर्दोषतेने कसे वागले ह्याविषयी तुम्ही नव्हे, तर सामर्थ्यानि, पवित्र आत्म्याने व पूर्ण खात्रीने तुम्हास साक्षी आहात व देवही आहे ११ तुम्हास ठाऊकच आहे की, कळविण्यात आली तसेच तुमच्याकरिता आम्ही तुमच्याबोरेबर पिता आपल्या मुलांना करतो तसे आम्ही तुम्हापैकी प्रत्येकाला असताना कसे वागले हे तुम्हास ठाऊक आहे. ६ तुम्ही फार बोध करीत, धीर देत व आग्रहपूर्वक विनंती करीत सांगत होतो संकटात असताना पवित्र आत्म्याच्या आनंदाने वचन अंगीकारून की, १२ जो देव आपल्या राज्यात व गौरवात तुम्हास पाचारण आमचे व प्रभूचे अनुकरण करणारे झाला; ७ अशाने मासेदोनिया करीत आहे त्यास शोभेल असे तुम्ही चालावे. १३ या कारणांमुळे व अखया ह्यांतील सर्व विश्वास ठेवणाऱ्याना तुम्ही उदाहरण असे आम्ही सुद्धा देवाची निरंतर उपकारस्तुती करितो की, तुम्ही झाला आहात. ८ मासेदोनिया व अखया ह्यात तुमच्याकडून आम्हापासून ऐकलेले देवाचे वचन स्वीकारले ते मनुष्यांचे म्हणून प्रभूच्या वचनाची घोषणा झाली आहे; इतकेच केवळ नव्हे तर नव्हे तर देवाचे म्हणून स्वीकारले आणि खरे पहाता ते असेच देवावरील तुमच्या विश्वासाची बातमीही सर्वत्र पसरली आहे; आहे, ते तुम्हा विश्वास ठेवणाऱ्यात कार्य करीत आहे. १४ बंधूनो, ह्यामुळे त्याविषयी आम्हास काही सांगायची गरज नाही. ९ युद्धीयातील देवाच्या ज्या मंडळ्या ख्रिस्त येशूच्या ठायी आहेत कारण तुम्हामध्ये आमचे येणे कोणत्या प्रकारचे झाले, हे ते त्यांचे अनुकरण करणारे झाला, म्हणजे त्यांनी यहूद्यांच्या आपण होऊन आम्हाविषयी सांगतात; तुम्ही मूर्तीपासून देवाकडे हातून जी दुःखे सोसली तशीच तुम्हीही आपल्या स्वेशीयांच्या कसे वळला आणि जिवंत व खण्या देवाची सेवा करण्यास, १० हातून सोसली; १५ त्या यहूद्यांनी प्रभू येशूला व संदेश्यांनाही आणि त्याचा पुत्र येशू याची स्वर्गातून येण्याची वात पाहण्यास, जिवे मारिले आणि आमचा छळ करून आम्हास बाहेर घालिले; तो पुत्र म्हणजे येशू ज्याला देवाने मरण पावलेल्यातून उठवले व ते देवाला संतोषवीत नाहीत व सर्व मनुष्यांचेही विरोधी झाले तो आपल्याला भावी क्रोधापासून सोडविणारा आहे.

आहेत; १६ परराष्ट्रीयांचे तारण व्हावे म्हणून आम्ही त्यांच्याबोरेबर बोलावे याची ते मनाई करतात; हे ह्यासाठी की, त्यांनी आपल्या

माहीत आहे. २ परंतु पूर्वी फिलिप्पैत आम्ही दुःख भोगून व अपमान सोसून, हे तुम्हास माहीतच आहे, मोठा विरोध असता, देवाची सुवार्ता तुम्हास सांगण्याचे धैर्य आपल्या देवाकडून आम्हास मिळाले. ३ कारण आमचा बोध फसवण्याने अथवा अशुद्धपणा ह्यांतून निर्माण झालेला नसून कपटाचा नव्हता; ४ तर सुवार्ता आमच्यावर सोपवून देण्यास देवाने आम्हास पारखून पसंत केल्यामुळे आम्ही ती सांगतो; आम्ही मनुष्यांना खूश करण्यासारखे न बोलता आमची अंतःकरणे पारखणारा देव हा ज्यामुळे खूश होईल तसे बोलतो. ५ कारण आम्ही खुशामत करणारे भाषण कथी करीत नव्हतो, हे तुम्हास माहीत आहे तसेच लोभ ठेवून ढोऱ्यापणाने वागलो नाही. देव साक्षी आहे; ६ आम्ही ख्रिस्ताचे प्रेषित असल्यामुळे जरी आम्हास आपला विशेष अधीकार चालवता आला असता तरी आम्ही मनुष्यांपासून,

३ म्हणून आमच्याने आणखी दम धरवेना, तेव्हा आम्ही अथेनै शहरातच एकटे मागे रहावे, हे आम्हास बरे वाटले. २ आणि आम्ही आपला बंधू तीमथ्य, ख्रिस्ताच्या सुवार्तेत देवाचा सेवक

द्याला ह्यासाठी पाठवले की, त्याने तुम्हास स्थिर करावे आणि करून आपल्या बंधूचा गैरफायदा घेऊ नये कारण प्रभू या सर्व तुमच्या विश्वासाच्या वाढीविषयी उपदेश करावा; ३ तो असा गोर्टीबद्दल शासन करणारा आहे; हे आम्ही तुम्हास आधीच की, या संकटात कोणी घाबरू नये; कारण आपण ह्यासाठीच सांगितले होते व बजावलेही होते. ४ कारण देवाने आपल्याला नेमिलेले आहोत. हे तुम्ही स्वतः जाणून आहात. ५ कारण अशुद्धप्रणासाठी नव्हे तर पवित्रेतेसाठी पाचारण केले आहे. ६ आम्ही तुम्हाजवळ होते तेका आम्ही तुम्हास सांगून ठेवले म्हणून जो कोणी नाकार करतो तो मनुष्याचा नव्हे तर तुम्हास की, आपल्याला संकटे भोगावयाची आहेत आणि त्याप्रमाणे आपला पवित्र आत्मा देणारा देव याचा नाकार करतो. ७ घडलेही, हे तुम्हास माहीतच आहे. ८ ह्यामुळे मलाही आणखी बंधुप्रेमाविषयी आम्ही तुम्हास लिहावे याची तुम्हास गरज नाही; दम धरवेना, म्हणून मी तुमच्या विश्वासासंबंधाने विचारपूस कारण एकमेकांवर प्रीती करावी, असे तुम्हास देवानेच शिकविले करण्याचे पाठवले; कोण जाणे, कदाचित परीक्षकाने तुम्हास आहे; १० आणि अखिल मासेदोनियांतील सर्व बंधुवर्गावर तुम्ही मोह घातल्याने आमचे श्रम व्यर्थ झाले असतील. ६ आता ती करीतच आहात. तरी बंधूनो, आम्ही तुम्हास बोध करतो की, तीमथ्याने तुम्हापासून आम्हाकडे येऊन, तुमचा विश्वास व प्रीती ती अधिकाधिक करावी. ११ आम्ही तुम्हास आज्ञा केल्याप्रमाणे ह्याविषयी आणि जसे आम्ही तुम्हास भेटावयास उत्कंठित शांतीने राहा. आपअपला व्यवसाय करणे आणि आपल्या आहेत तसे तुम्हीही आम्हास भेटावयास उत्कंठित असून हातांनी काम करणे याची आवड तुम्हास असावी. १२ बाहेरच्या आमची प्रेमाने नेहमी आठवण करता ह्याविषयीची शुभवर्तमान लोकांबरोबर सध्यतेने वागावे आणि तुम्हास कशाचीही गरज आम्हाकडे आणले; ७ ह्यामुळे बंधूनो, आम्हास आपल्या पडू नये. १३ पण बंधूनो, मी इच्छीत नाही की, जे मरण पावलेत सर्व अडचणीत व संकटात तुमच्या विश्वासावरून तुम्हाविषयी त्यांच्याविषयी तुम्ही अज्ञानी असावे, म्हणजे ज्याना आशा समाधान मिळाले; ८ कारण जर तुम्ही प्रभूमध्ये खंबीरपणे नाही अशा इतरांप्रमाणे तुम्ही दुःख करू नये. १४ कारण येशू टिकता तर आता आम्ही जिवात जीव आल्यासारखे राहतो. मरण पावला व पुन्हा उठला असा जर आपण विश्वास ठेवतो, ९ कारण आपल्या देवापुढे, आम्ही तुमच्याकरता, ज्या सर्व तर येशूमध्ये जे मरतात त्यांनीही देव त्याच्याबोरबर आणील. आनंदामुळे आनंद करतो त्याबद्दल आम्ही देवाला तुमच्याकरीता १५ कारण प्रभूच्या वचनावरून आम्ही तुम्हास हे संगतो की, काय धन्यवाद देऊ शकणार? १० आम्ही रात्रंदिवस पुष्कळ आपण जे जिवंत आहोत व जे प्रभूच्या येण्यापर्यंत मागे राहू, प्रार्थना करतो की, आम्ही तुम्हास तोंडोतोंड पाहावे आणि ते आपण तोपर्यंत मरण पावलेल्यांच्या पुढे जाणार नाही. १६ तुमच्या विश्वासांतील उणे आहे ते पूर्ण करावे. १७ देव, आपला कारण आज्ञा करणाऱ्या गर्जणेने, आद्यदेवदूतांची वाणी आणि पिता हा स्वतः व आपला प्रभू येशू हा, आमचे तुम्हाकडे येणे देवाच्या कण्याचा आवाज येईल, तेका प्रभू स्वतः स्वर्गातून कुठलीही अडचण न येता होऊ देवो; १८ आणि जशी आमची उतरेल आणि ख्रिस्तात मरण पावलेले प्रथम उठील. १९ मग प्रीती तुम्हावर आहे, तरी प्रभू तुमची प्रीती एकमेकांवर व आपण जे जिवंत आहोत व मागे राहू, ते प्रभूला अंतराळात सर्वावर वाढवून विपुल करो; २० ह्यासाठी की, आपला प्रभू भेटण्यासाठी ढगात उचलले जाऊ आणि सर्वकाळ प्रभूबरोबर येशू आपल्या सर्व पवित्र जनांसह येईल त्यावेळेस त्याने तुमची राहू. २१ म्हणून तुम्ही या वचनांनी एकमेकांचे सांत्वन करा. अंतःकरणे देव आपला पिता ह्याच्यासमोर पवित्रतेत निर्दोष होण्यासाठी स्थिर करावी.

४ बंधूनो, काळ व समय ह्याविषयी तुम्हास काही लिहिण्याची गरज नाही. २ कारण तुम्हा स्वतःला पक्के माहीत आहे

४ बंधूनो, शेवटी आम्ही तुम्हास विनंती करतो व प्रभू येशूमध्ये की जसा रात्री चोर येतो, तसाच प्रभूचा दिवस येतो. ३ बोध करतो की, कोणत्या वागणूकीने देवाला संतोषवावे “शांती आहे, सुरक्षितता आहे” असे ते म्हणतात, तेका गरोदर हे तुम्ही आम्हापासून ऐकून घेतले व तुम्ही त्याप्रमाणे वागत स्त्रीला ज्याप्रमाणे अचानक वेदना सुरु होतात त्याप्रमाणे त्यांचा आहा, त्यामध्ये तुमची अधिकाधिक वाढ क्वाही. २ कारण प्रभू अचानक नाश होईल आणि ते निभावणारच नाहीत. ४ बंधूनो, येशूच्या वर्तीने कोणकोणत्या आज्ञा आम्ही तुम्हास दिल्या त्या त्या दिवसाने चोरासारखा तुम्हास गाठावे असे तुम्ही अंथारात तुम्हास ठाऊक आहेत. ३ कारण देवाची इच्छा ही आहे की, नाही. ५ कारण तुम्ही सगळे प्रकाशाची प्रजा व दिवसाची प्रजा तुमचे पवित्रीकरण व्हावे, म्हणजे तुम्ही जारकर्मापासून दूर रहावे आहात; आपण रात्रीचे व अंथाराचे नाही. ६ ह्यावरून आपण ४ आणि तुमच्यातील प्रत्येकाला समजावे की, ज्याने त्याने इतरांप्रमाणे झोप घेवू नये, तर जागे व सावध रहावे. ७ झोप आपल्या देहाला पवित्रतेने व आदरबुद्धीने आपल्या स्वाधीन घेणारे रात्री झोप घेतात आणि झिंगणारे रात्रीचे झिंगतात. ८ कसे करून घ्यावे. ९ देवाला न ओळखच्या परराष्ट्रीयांप्रमाणे परत जे आपण दिवसाचे आहोत त्या आपण सावध असावे; वासनेच्या लोभाने करू नये. १० कोणी या गोर्टीचे उल्लंघन विश्वास व प्रीती हे उरस्त्राणे व तारणाची आशा हे शिरसाण

घालावे. ९ कारण आपल्यावर क्रोध क्वावा म्हणून नव्हे तर आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्याद्वारे आपले तारण क्वावे म्हणून देवाने आपल्याला नेमले आहे. १० प्रभू येशू ख्रिस्त आपल्यासाठी याकरिता मरण पावला की, आपण जरी मागे राहिलो किंवा मरण पावलो तरी आपण त्याच्याबरोबर जिवंत रहावे. ११ म्हणून तुम्ही एकमेकांचे सांत्वन करा आणि एकमेकांची उभारणी करा; हे तुम्ही करतही आहात. १२ आणि बंधूनो, आम्ही तुम्हास विनंती करतो की, जे तुमच्यांत परिश्रम करतात, जे प्रभूमध्ये तुमच्यांवर आहेत आणि तुम्हास बोध करतात त्यांच्याकडे लक्ष द्या; १३ आणि त्याना त्यांच्या कामावरून प्रीतीने फार थोर माना आणि एकमेकांशी शांतीने रहा. १४ आता बंधूनो, आम्ही तुम्हास बोध करतो की, जे अव्यवस्थीत आहेत त्याना तुम्ही इशारा द्या, जे अल्पधीराचे आहेत त्यांना धीर द्या, अशक्त आहेत त्याना आधार द्या; सर्वांबरोबर सहजशील असा. १५ आणि तुम्ही हे पाहा की, कोणी कोणाला वाईटाबद्दल वाईट असे भरून देऊ नये; पण तुमच्यात एकमेकांसाठी व सर्वसाठी जे चांगले आहे त्याच्या सतत मागे लागा. १६ सदोदित आनंद करा. १७ नित्य प्रार्थना करा. १८ प्रत्येक गोष्टींत उपकार माना कारण तुमच्यासंबंधी ख्रिस्त येशूमध्ये देवाची इच्छा हीच आहे. १९ पवित्र आत्म्याला विझळू नका. २० संदेशाचा उपहास करू नका. २१ सर्व गोष्टींची पारख करा. जे चांगले आहे ते मजबूत धरा. २२ वाईटाच्या प्रत्येक प्रकारापासून दूर रहा. २३ आणि स्वतः शांतीचा देव तुम्हास पूर्ण पवित्र करो; आणि आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याचे येणे होईल तेक्का तुमचा आत्मा, जीव आणि शरीर पूर्ण निर्दोष राहो. २४ तुम्हास जो बोलवत आहे तो विश्वासू आहे; तो हे करीतलच. २५ बंधूनो, आमच्यासाठी प्रार्थना करा. २६ सर्व बंधूना पवित्र प्रीतीने नमस्कार सांगा. २७ मी तुम्हास प्रभूची आज्ञा म्हणून सांगतो की, हे पत्र सर्व बंधूना वाचून दाखवा. २८ आपला प्रभू येशू ख्रिस्त याची कृपा तुमच्याबरोबर असो. आमेन.

२ थेस्स.

म्हणतात त्या सर्वप्रेक्षा स्वतःला उंच करणारा, म्हणजे मी देव आहे, असे स्वतःचे प्रदर्शन करीत देवाच्या भवनात बसणारा

१ देव आमचा पिता व प्रभू येशु ख्रिस्त ह्यांच्या ठायी असलेल्या असा आहे. ५ मी तुम्हास आठवण नाही काय? ६ त्याने नेमलेल्या समयीच ह्यांच्याकडूः ३ देवपिता व प्रभू येशु ख्रिस्त ह्यांच्याद्वारे तुम्हास प्रकट क्वावे, अच्य वेळी होऊ नये, म्हणून जे आता प्रतिबंध कृपा व शांती असौ. ३ बंधूनो, आम्ही सर्वदा तुम्हाविषयी देवाची करीत आहे ते तुम्हास ठाऊक आहे. ७ कारण अनीतीचे रहस्य उपकारस्तुती केली पाहिजे आणि हे योग्य आहे कारण तुमचा आताच आपले कार्य चालवीत आहे, परंतु जो आता अडथळा विश्वास अतिशय वाढत आहे आणि तुम्हा सर्वांगील प्रत्येकांची करीत आहे तो मधून काढला जाईपर्यंत अडथळा करीत राहील; एकमेकांवरील प्रीती विपुल होत आहे; ४ ह्यावरून तुमच्या ८ मग तो अनीतिमान पुरुष प्रकट होईल, त्यास प्रभू येशु सर्व छळांत व तुम्ही जी सहनशीलता व जो विश्वास दाखविता आपल्या मुखातील श्वासाने माऱून टाकिल आणि तो येताच त्याबद्दल देवाच्या मंडळयातून आम्ही स्वतः तुमचा अभिमान आपल्या दर्शनाने त्यास नष्ट करील; ९ सैतनाच्या कृतीमुळे बाळगतो. ५ ते देवाच्या योग्य न्यायाचे प्रमाण आहे; तो न्याय त्याचे येणे होईल; तो सर्व प्रकारे खोटे सामर्थ्य, तशीच चिन्हे व हा की, ज्यासाठी तुम्ही दुःख सोशीत आहात त्या देवाच्या अद्भूते करीत येईल १० ज्यांचा नाश होत चालला आहे त्यांनी राज्याला तुम्ही योग्य ठरले जावे. ६ तुम्हावर संकट आणणाऱ्या आपले तारण साधवे म्हणून सत्यविषयीची प्रीती धरली नाही; लोकांची संकटाने परतफेड करणे आणि संकट सोसणाऱ्या त्यामुळे त्याच्यांसाठी सैतनाच्या कृतीप्रमाणे सर्व प्रकारची तुम्हास आम्हाबरोबर विश्रांती देणे, हे देवाच्या दृष्टीने न्याय खोटी महत्कृत्ये, चिन्हे, अद्भूते आणि सर्वप्रकारचे अनीतिजनक आहे, ७ म्हणून प्रभू येशु प्रकट होण्याच्या समयी ते होईल; तो कपट ह्यांनी युक्त असे त्या अनीतिमानाचे येणे होईल. ११ त्यांनी आपल्या सामर्थ्यवान देवदूतांसह स्वर्गातून अग्निज्वालेसहित असत्यावर विश्वास ठेवावा म्हणून देव त्यांच्याठायी भ्रांतीचे कार्य प्रकट होईल. ८ तेव्हा जे देवाला ओळखत नाहीत व आपल्या प्रभू चालेल असे करतो; १२ ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, तर येशूची सुवार्ता मानीत नाहीत त्यांचा तो सूड उगवील. ९ तेव्हा अनीतीत संतोष मानला त्या सर्वांचा न्यायनिवाडा क्वावा म्हणून त्यांना प्रभूच्या समोरून व त्याच्या सामर्थ्याच्या गौरवापासून असे होईल. १३ प्रभूच्या प्रियजनांनो, तुम्हाविषयी आम्ही देवाची दूर करण्यांत येऊन सर्वकाळचा नाश ही शिक्षा त्यांना मिळेल. उपकारस्तुती नेहमी केली पाहिजे कारण पवित्र आत्म्याच्याद्वारे (aiōnios g166) १० आपल्या पवित्रजनांच्या ठायी गौरव मिळावे होणाऱ्या पवित्रीकरणात व सत्यावरच्या विश्वासात देवाने तुम्हास म्हणून आणि त्यादिवशी पवित्रजनांच्या ठायी आश्वर्यप्रत प्रथमफल म्हणून तारणासाठी निवडले आहे, १४ त्यामध्ये त्याने व्हावे म्हणून तो येईल कारण आम्ही दिलेल्या साक्षीवर तुम्ही तुम्हास आमच्या सुवार्तेच्या द्वारे आपल्या प्रभू येशु ख्रिस्ताचे विश्वास ठेवला आहे. १५ याकरिता तर आम्ही तुम्हासाठी सर्वदा गौरव प्राप्त करून घेण्यासाठी पाचारण केले आहे. १५ तर अशी प्रार्थना करतो की, आपल्या देवाने तुम्हास झालेल्या या मग बंधूनो, स्थिर राहा आणि तोंडी किंवा आमच्या पत्राद्वारे जे पाचारणास योग्य असे मानावे आणि चांगुलपणाचा प्रत्येक संप्रदाय तुम्हास शिकविले ते बळकृष्ण राहा. १६ आपला मनोदय व विश्वासाचे कार्य सामर्थ्यानि पूर्ण करावे; १७ ह्यासाठी प्रभू येशु ख्रिस्त हा आणि ज्याने आपल्यावर प्रीती करून की, आपला देव व प्रभू येशु ख्रिस्त ह्यांच्या कृपेने आपला प्रभू सर्वकाळचे सांत्वन व चांगली आशा कृपेने दिली तो देव आपला येशु ह्याच्या नावाला तुमच्या ठायी व तुम्हास त्याच्याठायी, गौरव पिता, (aiōnios g166) १७ तुमच्या मनाचे सांत्वन करो आणि मिळावे.

२ बंधूनो, आपल्या प्रभू येशु ख्रिस्ताचे येणे व त्याच्याजवळ ३ शेवटी बंधूनो, आता इतकेच सांगणे आहे की, आम्हासाठी आपले एकत्र होणे ह्यासंबंधाने आम्ही तुम्हास अशी विनंती प्रार्थना करीत जा की, जशी तुम्हाच्यामध्ये झाली त्याप्रमाणे करतो की, २ तुम्ही एकदम दचकून भांबावून जाऊ नका व प्रभूच्या वचनाची लवकर प्रगती व्हावी व त्याचे गौरव व्हावे; घाबरू नका; प्रभूचा दिवस येऊन ठेपला आहे असे सांगणाऱ्या २ आणि हेकेखोर व दुष्मनुष्यांपासून आमचे संरक्षण व्हावे; आत्म्याने किंवा जणू काय आम्हाकडून आलेल्या वचनाने कारण सर्वांच्या ठायी विश्वास आहे असे नाही. ३ परंतु प्रभू अथवा पत्राने घाबरू नका; ३ कोणत्याही प्रकारे कोणाकडून विश्वसनीय आहे, तो तुम्हास रिथर करील व त्या दुष्टापासून फसू नका; कारण त्या दिवसाच्या अगोदर विश्वासाचा त्याग राखील. ४ तुम्हाविषयी प्रभूमध्ये आमचा असा विश्वास आहे की, होऊन तो अनीतिमान पुरुष, नाशाचा पुत्र प्रकट होईल; ४ तो आम्ही तुम्हास जे सांगतो ते तुम्ही करीत असता व पुढेही करीत नाशाचा पुत्र, विरोधी व ज्याला देव किंवा उपासनीय म्हणून जाल. ५ प्रभूही तुमची मने देवावरच्या प्रीतीकडे व ख्रिस्ताच्या

सहनशीलतेकडे लावो. ६ बंधूनो, आम्ही आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावाने तुम्हास आज्ञा करतो की, अव्यवस्थितपणे वागणाऱ्या व चालणाऱ्या संप्रदायाप्रमाणे प्रत्येक बंधुणासून तुम्ही दूर व्हावे. ७ आमचे अनुकरण कोणत्या रीतीने केले पाहिजे हे तुम्हा स्वतःला ठाऊक आहे; कारण आम्ही तुम्हामध्ये असताना अव्यवस्थितपणे वागलो नाही; ८ आणि आम्ही कोणाचे अन्न फुकट खाल्ले नाही; परंतु तुम्हापैकी कोणावरही भार घालू नये म्हणून आम्ही रात्रिदिवस श्रम व कष्ट करून काम केले. ९ तसा आम्हास अधिकार नाही असे नाही, पण आमचे अनुकरण करण्यासाठी आम्ही तुम्हास उदाहरण घालू घावे म्हणून असे केले. १० कारण आम्ही तुमच्याबरोबर होतो तेव्हा देखील आम्ही तुम्हास अशी आज्ञा केली होती की, कोणाला काम करण्याची इच्छा नसेल तर त्याने खाऊही नये. ११ तरी तुमच्यामध्ये कित्येक अव्यवस्थितपणाने वागणारे असून ते काहीएक काम न करता लुडबुड करतात, असे आम्ही ऐकतो. १२ अशा लोकांस आम्ही प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या नावाने आज्ञा व उत्तेजन देतो की, त्यांनी स्वस्थपणे काम करून स्वतःचेच अन्न खावे. १३ तुम्ही तर बंधूनो, बरे करतांना खचू नका. १४ या पत्रातील आमचे वचन जर कोणी मानीत नसेल तर तो मनुष्य लक्षात ठेवा आणि त्यास लाज वाटावी म्हणून त्याची संगत थरू नका; १५ तरी त्यास शत्रू समजू नका, तर त्यास बंधू समजून त्याची कानउघडणी करा. १६ शांतीचा प्रभू हा सर्वकाळ सर्व प्रकारे तुम्हास शांती देवो. प्रभू तुम्हा सर्वांबरोबर असो. १७ मी, पौलाने, स्वहस्ते लिहिलेला नमस्कार; ही प्रत्येक पत्रांत खूण आहे. मी अशा रीतीने लिहीत असतो. १८ आपला प्रभू येशू ख्रिस्त याची कृपा तुम्हा सर्वांबरोबर असो.

१ तीम.

देवाला सन्मान आणि गौरव सदासर्वकाळासाठी असो. आमेन. (aión g165) १८ तीमथ्या, माझ्या मुला, मी तुला तुङ्याविषयी

१ देव आपला तारणारा आणि ख्रिस्त येशू आपली आशा यांच्या पूर्वीच संगण्यात आलेल्या सदेशानुसार ही आज्ञा सोपवत आहे.

आज्ञेने ख्रिस्त येशूचा प्रेषित पौल याजकडून: २ विश्वासातील यासाठी की तू त्यांच्याद्वारे चांगली लाढाई करावी. १९ आणि माझे खरे मूल तीमथ्य यास आपला देव जो पिता आणि आपला विश्वास व चांगला विवेकभाव थर. कित्येकांनी हा झुगारून ख्रिस्त येशू आमचा प्रभू याच्याकडून कृपा, दया आणि शांती दिल्यामुळे त्यांचे विश्वासरूपी तारू फुटले. २० त्यामध्ये हूमनाय असो. ३ मासेदेनियास जातांना जशी मी तुला कळकळीने आणि आलेक्सांद्र आहेत त्यांना मी सैतानाच्या स्वार्थीन केले विनंती केली होती तसी आताही करतो की, तू इफिसात रहावे, आहे यासाठी की, निंदा न करण्यास शिकावे.

जेणेकरून तू कित्येकास निक्षून सांगावे की, त्यांनी अन्य शिकवण शिकू नये. ४ आणि जी दैवी व्यवस्था विश्वासाच्याद्वारे आहे तिच्या उपयोगी न पडणाऱ्या पण वाद मात्र उत्पन्न करणाऱ्या कहाण्यांकडे व अनंत वंशावल्यांकडे लक्ष देऊ नका. तेच मी आतांही सांगतो. ५ आणि या आज्ञेचे उद्दिष्ट प्रीती आहे, जी शुद्ध अंतःकरणातून, चांगल्या विवेकभावातून व निष्कपट विश्वासातील असावी. ६ या गोष्टी सोऽडून कित्येकजण व्यर्थ बोलण्याकडे वल्ले आहेत. ७ त्यांना नियमशास्त्राचे शिक्षक व्हायचे होते पण ते ज्या गोरीविषयी मोठ्या आत्मविश्वासाने बोलतात व सांगतात त्या त्यांनाच कळत नाहीत. ८ परंतु आम्हास हे माहीत आहे की, कोणी नियमशास्त्राचा खोरखरच यथार्थ उपयोग केल्यास ते चांगले आहे. ९ आणि आपल्याला हे ठाऊकच आहे की, नियमशास्त्र हे नीतिमान लोकांसाठी केलेले नाही तर आज्ञाभंग करणाऱ्या आणि विद्रोही, पापी, भक्तिहीन, अधर्मी, अशुद्ध, बडिलांना ठार मारणारे व आईला ठार मारणारे, मनुष्यघातक १० जारकर्मी, समलैंगीक, मनुष्यांचा व्यापार करणारे, खोटारडे, खोटी शेपथ वाहणारे यांच्यासाठी आहे आणि शुद्ध शिकवणीविरुद्ध जर काही दुसरे असेल तर त्यासाठीही आहे. ११ गौरवी सुवार्ता जी धन्यवादित देवाकडून येते आणि जी माझ्यावर सोपवली आहे, तिला हे अनुसरून आहे. १२ ज्याने मला शक्ती दिली त्या ख्रिस्त येशू आपल्या प्रभूचे मी उपकार मानतो कारण त्याने मला विश्वासू मानून सेवेत ठेवले आहे. १३ जरी मी पूर्वी देवनिंदा करणारा, छळणारा आणि हिंसक होतो पण मी ते अजाणता व अविश्वासाने केले म्हणून माझ्यावर दया झाली. १४ परंतु विश्वास आणि प्रीती जी ख्रिस्त येशूमध्ये सापडते ती आपल्या प्रभूच्या कृपेने ओसंडून वाहिती. १५ ही गोष्ट विश्वसनीय व पूर्ण अंगीकार करण्यास योग्य आहे की, ख्रिस्त येशू पापी लोकांस तारावयला जगात आला आणि त्या पापी लोकापैकी मी मुख्य पापी आहे. १६ परंतु केवळ याच हेतूने माझ्यावर दया दाखविण्यात आली की माझ्यासारख्या अत्यंत वाईट पाप्यावर ख्रिस्त येशूने सहनशीलता दाखवली त्या उदाहरणावरून, पुढील काळात जे त्याजवर विश्वास ठेवतील त्यांना सर्वकाळचे जीवन मिळावे. (aiónios g166) १७ आता काळजीवाहक होण्याची इच्छा धरतो तर तो चांगल्या कामाची इच्छा धरतो. २ तर अध्यक्ष हा निर्दोष, एका पन्तीचा पती, मिताचारी, सावधान, मर्याददशील, पाहुणचार करणारा,

शिकवण्यात निपुण, असा असावा. ३ तो मद्य पिणारा किंवा करून घेतले असता काहीही वर्ज्य नाही. ५ कारण प्रत्येक मारका (किंवा घाणेरड्या लाभाची आवड धरणारा) नसावा तर वेळी ती देवाच्या शब्दाने आणि प्राथंनेने पवित्र केली जाते. ६ तो सौम्य, न भांडणारा, पैशाचा लोभ न धरणारा. ४ आपल्या जर तू या गोष्टी खिस्ती बंधूना शिकविल्या, तर तू जो सत्यात स्वतःच्या घरावर चांगल्या प्रकारचा अधिकार चालवणारा, पूर्ण व विश्वासात वाढलास व चांगल्या शिक्षणाला अनुसरलास संभीरपणे आपल्या मुलांना स्वाधीन राखणारा असा तो असावा. तो तू खिस्त येशूचा चांगला सेवक होशील. ७ परंतु वृद्ध ६ जर एखाद्याला स्वतःच्या कुंठुबाची देखभाल करता येत नसेल स्त्रियांच्या आवडत्या अमंगळपणाच्या कथंचा स्वीकार करू तर तो देवाच्या मंडळीची काळजी कशी घेईल? ८ तो या कार्यात नकोस, तू स्वतःला देवाच्या सुभक्तीविषयी तयार कर. ९ कारण नवशिका नसावा म्हणजे तो गवाने फुगून सैतानाच्या दंडात पडू शरीराच्या कसतीला अल्प महत्त्व आहे पण देवाच्या सेवेला नये. १० त्याचे बाहेरच्या लोकांमध्ये चांगले नाव असावे. यासाठी सर्व प्रकारे महत्त्व आहे कारण ते सध्याच्या जीवनाविषयी की त्याच्यावर टीका होऊ नये व त्याने सैतानाच्या जाळयात आणि भविष्यातील जीवनाविषयी आशीर्वादाचे अभिवन आहे. सापूढू नये. ११ त्याचप्रमाणे सेवकही प्रतिष्ठित असावेत, ते दुटोंडी ९ हे वचन विश्वसनीय आहे जे सर्वदा स्वीकारावयास योग्य किंवा मद्यपान करणारे नसावेत आणि अनीतिने पैसे मिळवून आहे. १० याकरिता आम्ही श्रम व खटपट करतो कारण जो श्रीमंत होण्याची त्यांना आवड नसावी. १२ देवाने जे आम्हास सर्व लोकांचा व विशेषकरून विश्वास ठेवणाऱ्यांचा तारणारा, प्रकट केले आहे ते आमच्या विश्वासाचे सखोल सत्य त्यांनी त्या जिवंत देवावर आम्ही आशा ठेवली आहे. ११ या गोष्टी शुद्ध विवेकाने धरून ठेवावे. १० वडीलांप्रमाणे यांचीसुद्धा प्रथम आज्ञारूपाने सांग आणि शिकव. १२ कोणीही तुझे तरुणपण परीक्षा व्हावी, मग निर्दोष ठरल्यास, त्यांनी सेवकपण करावे. तुच्छ मानू नये, तर बोलण्यात, वर्तणुकीत, प्रीतीत, (आत्मात) ११ त्याचप्रमाणे, स्त्रियांनीही गंभीर असावे, त्या चहाडखोर विश्वासात, शुद्धणांत, विश्वास ठेवणाऱ्यांचा आदर्श हो. १३ मी नसाव्यात. तर सभ्य व प्रत्येक बाबतीत विश्वसनीय असाव्यात. येईपर्यंत वाचणे, बोध करणे व शिकवणे, याकडे लक्ष्य लाव. १४ प्रत्येक सेवक एका पत्नीचा पती असावा आणि त्यांनी १५ तुझ्यावर वडीलवर्ग हात ठेवण्याचा वेळेस सदेशाच्या द्वारे त्याच्या मुलांची व कुंठुबाची चांगल्या प्रकारे काळजी घ्यावी. देण्यात आलेले असे जे कृपादान तुझ्यामध्ये आहे, त्याकडे १६ कारण ज्यांनी सेवकपण चांगले केले, ते आपणास चांगली दुर्लक्ष करू नको. १७ या सर्व गोष्टीकडे पूर्ण लक्ष दे, त्यामध्ये पदवी आणि खिस्त येशूरील विश्वासांत फार धैर्य मिळवतात. पूर्ण गढून जा. यासाठी की तुझी प्रगती सर्व लोकांस दिसून १८ मी तुझ्याकडे लवकरच येण्याची आशा धरून असलो तरी मी यावी. १९ आपणाकडे व आपल्या शिक्षणाकडे लक्ष दे. त्यामध्ये तुला या गोष्टी लिहिल्या आहे. २० तरी मला उशीर लागल्यास, टिकून राहा कारण असे केल्याने तू स्वतःचे व जे तुझे एकतात, देवाचे घर म्हणजे जिवंत देवाची मंडळी जी सत्याचा खांब व त्यांचे चुकीच्या शिक्षणापासून बचाव करशील.

पाया आहे, त्या देवाच्या घरात तुला कसे वागले पाहिजे, हे तुला समजावे. २१ सुभक्तीचे रहस्य निर्विवाद मोठे आहे तो देहात प्रकट झाला, आत्माने तो नीतिमान ठरवला गेला, तो देवदूतांच्या दृटीस पडला, राष्ट्रांमध्ये गाजवला गेला, जगात त्याच्यावर विश्वास ठेवण्यात आला, तो गौरवात वर घेतला गेला.

४ देवाचा आत्मा स्पष्ट म्हणतो की, नंतरच्या काळात वागायला व आपल्या वडीलांचे उपकार फेडायला शिकावे काहीजण विश्वास सोडतील, ते भविष्य सांगणारे आत्मे, कारण हे देवाच्या दृटीने चांगले आहे. ५ तर जी खरोखरीची विधवा जे फसविणारे आहेत त्यांच्याकडे लक्ष देतील, २ ज्या आहे व तिची काळजी घेण्यासाठी कोणी नाही तिने देवावर मनुष्यांची सद्सदविवेकबुद्धी तर डाग दिल्यासारखीच आहे आणि आपली आशा ठेवली आहे व ती रात्रेदिवस देवाकडे प्रार्थना व भूतापासून येणाऱ्या शिक्षणाकडे आणि ढोंगी फसवीणाऱ्यांकडे विनंत्या करीत राहते. ६ पण जी विधवा चैनीत राहते, ती जिवंत लक्ष देतील. ३ ते लोकांस लग्न करण्यास मना करतील असता मरण पावलेली आहे. ७ त्यांनी निर्दोष व्हावे म्हणून व जे अन्न विश्वास ठेवणाऱ्यांनी व खरेपण जाणणाऱ्यांनी त्यांना या गोष्टी आज्ञारूपाने लोकांस सांग ८ पण जर कोणी उपकारस्तुती करून स्वीकारावी म्हणून देवाने अस्तित्वात त्याच्या स्वतःच्या नातेवर्इकासाठी आणि विशेषतः त्याच्या आणली ती वर्ज्य करावी असे सांगतील. ९ तर देवाने अस्तित्वात कुंठुबातील जवळच्यांसाठी तरतूद करीत नाही, तर त्याने विश्वास आणलेली प्रत्येक वस्तू चांगली आहे आणि उपकारस्तुती नाकारलेला आहे व तो अविश्वासू मनुष्यापेक्षा वाईट आहे.

१ जी विधवा साठ वर्षाच्या आत असून एकाच पतीची स्त्री नाव आणि शिकवण यांची निंदा होऊ नये. २ आणि ज्यांचे झाली असेल. ३० जी चांगल्या कृत्यांसाठी नावाजलेली असेल मालक विश्वास ठेवणारे आहेत त्यांना ते बंधू आहेत म्हणून म्हणजे जिने मुलाबाळांना वाढवले असेल, जिने अनोळखी त्यांचा अपमान करू नये तर अधिक आदराने दास्य करावे कारण लोकांचे स्वागत केले असेल, पवित्रजनांचे पाय धुतले असतील, ज्यांना सेवेचा लाभ होतो ते विश्वास ठेवणारे व प्रिय आहेत या त्रासात असलेल्यांना मदत केली असेल व सर्व चांगले काम गोषी शिकवून बोध कर. ३ जर कोणी काही वेगळे शिकवितो करण्यात स्वतःला वाहून घेतले असेल, अश्या विधवांचा यादीत व ख्रिस्त येथू आपला प्रभू याची जी सुवर्चने आणि देवाच्या समावेश करावा. ४१ पण तरुण विधवांची यादीत नोंद करण्याचे सेवेचे शुद्ध शिक्षण मान्य करीत नाही ४ तर तो गवनी फुगलेला टाळावे कारण जेव्हा त्या ख्रिस्ताला सोडून अविचारी होतात, आहे व त्यास काही समजत नाही. त्याएवजी तो भांडणे व तेव्हा त्यांना पुन्हा लग्न करावेसे वाटते. ४२ आणि त्या दोषी शब्दकलह यांनी वेडापिसा झालेला आहे. या गोर्टीपासून हेवा, धरल्या जातील, कारण त्यांनी त्यांचा पहिला विश्वास टाकून भांडण, निंदा, दुष्ट तरक्की ही होतात. ५ मन विघडलेल्या व खरेपण दिला. ४३ आणखी त्या घरोघरी फिरून आळशी बनतात व विरहित झालेल्या भर्ती ही कमाईचे साधन आहे अशी कल्पना एवढेच नाही तर वटवटच्या व लुडबुड्या होऊन ज्या गोषी बोलू करणाऱ्या मनुष्यांची सतत भांडणे होतात, त्यांच्यापासून दूर नयेत, त्या गोषी बोलतात. ४४ यासाठी माझी अशी इच्छा राहा. ६ वास्तविक पाहता संतोषाने देवाची सेवा करीत असताना आहे की, तरुण विधवा स्त्रियांनी लग्न करावे. मुलांचे संगोपन मिळणारे समाधान हा फार मोठा लाभ आहे. ७ कारण आपण करावे व आपले घर चालवावे. आपल्या विरोधकाला आपली जगत काहीही आणले नाही आणि आपल्याच्याने या जगातून निंदा करण्यास वाव मिळू देऊ नये. ४५ मी तर असे म्हणतो काहीही बाहेर घेऊन जाता येत नाही. ८ जर आपणास अन्न, कारण काही विधवा सैतानामागे जाण्यासाठी बळत्यादेखील वस्त्र असल्यास तेवढ्याने आपण संतुष्ट असावे. ९ पण जे आहेत. १६ जर एखाद्या विश्वास ठेवणाऱ्या स्त्रीच्या घरात विधवा श्रीमंत होऊ पाहतात ते परीक्षेत आणि सापल्यात व अति असतील तर तिने त्यांची काळजी घ्यावी व मंडळीवर भार मूर्खपणाच्या आणि हानिकारक अभिलाषांच्या आहारी जाऊन टाकू नये. यासाठी की ज्या विधवा खरोखरच गरजवंत आहेत नाश पावतात. १० कारण पैशाचे प्रेम हे सर्व वाईटाचे मूळ आहे. त्यांना ते मदत करू शकतील. १७ जे उपदेश करण्याचे व काही लोक त्याची हाव धरल्याने विश्वासापासून दूर गेले आहेत शिकविण्याचे काम करतात त्यांना व वडील मंडळीची चांगली त्यामुळे त्यांनी स्वतःलाच पुष्कल दुःख करून घेतले आहे. ११ सेवा करतात त्यांना दुप्पट मान देण्याच्या विशेष योग्यतेचे हे देवाच्या मनुष्या, तू या गोर्टीपासून दूर राहा. न्यायीपणा, समजावे. १८ कारण शास्त्रलेखात लिहिल्याप्रमाणे, “धान्याची सुभक्ती, विश्वास आणि प्रीती, सहनशीलता आणि लीनता यांच्या मळणी करताना बैलाला मुसक्या बांधू नको” आणि “मजुराचा पाठीस लाग. १९ विश्वासासंबंधी चांगले युद्ध कर, ज्यासाठी तुला त्याच्या मजुरीवर हक्क आहे.” १९ दोन किंवा तीन साक्षीदारांनी बोलावले होते. त्या सर्वांकलिक जीवनाला धरून ठेव. तू अनेक पाठिंबा दिल्याशिवाय सेवकावरील आरोप दाखल करू नकोस. साक्षीदारांसमोर चांगली साक्ष दिलीस, (aiōnios g166) १३ जो २० जे पाप करीत राहतात त्यांचा जाहीरपणे निषेध कर. यासाठी सर्वांना जीवन देतो त्या देवासमोर आणि पंतर्य पिलातासमोर की, इतरांनाही भय वाटावे. २१ देव, येशू ख्रिस्त व निवडलेले ज्याने चांगली साक्ष दिली त्या ख्रिस्त येशूसमोर मी तुला आज्ञा देवदूत यांच्यासमोर मी निश्चन आज्ञा करतो की, तू कोणताही करतो. १४ आपला प्रभू येशू ख्रिस्त प्रकट होईपर्यंत निष्कलंक पूर्वग्रह न ठेवता या गोषी पाल व पक्षपाताने काहीही करू आणि निर्दोष रहावे म्हणून ही आज्ञा पाल. १५ जो धन्यवादीत, नको. २२ घाईने कोणावर हात ठेऊ नको आणि इतरांच्या एकच सार्वभौम, राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभू. १६ ज्या पापांत वाटेकरी होऊ नको. नेहमी स्वतःला शुद्ध राख. २३ एकालाच अमरत्व आहे, जो अगम्य प्रकाशात राहतो ज्याला ह्यापुढे पाणीच पीत राहू नको, तर आपल्या पोटासाठी, म्हणजे कोणा मनुष्याने पाहिले नाही आणि कोणाच्याने पाहवत नाही, आपल्या वारंवार होण्याच्या आजारामुळे, थोडासा द्राक्षरस घेत तो ते त्याचे प्रकट होणे यथाकाली दाखवील, त्यास सन्मान जा. २४ कित्येक मनुष्यांची पापे उघड असून ती अगोदर व सर्वांकलिक सामर्थ्य आहे. आमेन. (aiōnios g166) १७ या न्यायनिवाड्याकरता जातात आणि कित्येकांची मागून जातात. २५ त्याच्रमाणे, चांगली कामेही स्पष्ट आहेत ती सुद्धा कायमची जो चंचल आहे त्यावर त्यांनी आशा ठेवू नये, परंतु देव जो विपुलपणे उपभोगासाठी सर्व पुरवतो त्यावर आशा ठेवावी. (aiōn g165) १८ चांगले ते करावे, चांगल्या कृत्यात धनवान, उदार व परोपकारी असावे. १९ जे खरे जीवन ते बळकट धरण्यास पुढील काळी चांगला आधार होईल असा साठा स्वतःसाठी

६ जे सर्व दास म्हणून जुवाखाली आहेत तितक्यानी आपल्या मालकास सर्व सन्मानास योग्य मानावे यासाठी की देवाचे

करावा. २० तीमध्या, तुझ्याजवळ विश्वासाने सांभाळावयास दिलेल्या ठेवीचे रक्षण कर. अधर्माच्या रिकाम्या वटवटीपासून आणि चुकीने ज्याला तथाकथित “विद्या” म्हणतात त्याच्याशी संबंधित असलेल्या परस्परविरोधी मतांपासून दूर जा. २१ ती विद्या स्वीकारून कित्येक विश्वासापासून बहकून गेले आहेत देवाची कृपा तुम्हावरोबर असो.

२ तीम.

१ ख्रिस्त येशूमध्ये असलेल्या जीवनाविषयीच्या अभिवचनाची घोषणा करण्यास, देवाच्या इच्छेने ख्रिस्त येशूचा प्रेषित पौल याजकडून, २ प्रिय मुलगा तीमथ्य याला, देवपिता आणि ख्रिस्त येशू आमचा प्रभू याच्यापासून कृपा, दया व शांती असो. ३ माझ्या पूर्वजांप्रमाणे ज्या देवाची मी शुद्ध विवेकभावाने सेवा करतो, त्या देवाचे मी उपकार मानतो आणि रात्रिदिवस माझ्या प्राथंनेत तुझी नेहमी आठवण करतो. ४ तुझी आसवे आठवून तुला भेटण्याची उत्कंठा धरतो ह्यासाठी की मी आनंदाने पूर्ण क्वावे. ५ तुझ्यातील निष्कपट विश्वासाची मला आठवण होते जो पहिल्यांदा तुझी आजी लोईसमध्ये होता आणि तुझी आई युनीकेमध्ये होता आणि माझी खाची आहे की तोच विश्वास तुझ्यामध्येही आहे. ६ या कारणासाठी मी तुला आठवण करून देतो की, देवाचे जे कृपादान माझे हात तुझ्यावर ठेवल्यामूळे तुझ्या ठायी आहे, ते प्रज्वलित कर. ७ कारण देवाने आम्हास भित्रैपणाचा आत्मा दिला नाही तर सामर्थ्याचा, प्रीतीचा व संयमनाचा आत्मा दिला आहे. ८ म्हणून आपल्या प्रभूविषयी साक्ष देण्यासाठी लाज धरू नको किंवा मी जो त्याच्यासाठी कैदी झालो त्या माझी लाज धरू नको. तर सुवर्तेसाठी देवाच्या सामर्थ्यप्रमाणे तू माझ्याबरोबर दुःखाचा वाटा घे. ९ त्याने आम्हास तारले आणि पवित्र पाचारण केले. आम्ही काही सत्कृत्ये केली म्हणून नाही तर त्याच्या स्वतःच्या हेतूने व कृपेने केले. ही कृपा युगाच्या सुरुवातीलाच देवाने ख्रिस्त येशूमध्ये आम्हास दिली होती. (aiōnios g166) १० पण जी आता आम्हास आम्हा तारणारा ख्रिस्त येशू याच्या प्रकट होण्याने दाखवली गेली आहे. ख्रिस्ताने मरणाचा नाश केला आणि सुवर्तेद्वारे अविनाशीपण व जीवन प्रकाशात आणते. ११ मला त्या सुवर्तेच्या घोषणाकर्ता, प्रेषित आणि शिक्षक असे नेमले होते. १२ आणि या कारणामुळे मीसुद्धा दुःख भोगीत आहे. परंतु मी लाजत नाही कारण ज्याच्यावर मी विश्वास ठेवला आहे त्यास मी ओळखतो आणि माझी खाची पटली आहे की, तो दिवस येईपर्यंत त्याने जे माझ्याकडे सोपवले आहे त्याचे तो रक्षण करील. १३ ज्या सुवचनांचा नमुना तू माझ्यापासून ऐकून घेतला, तो नमुना ख्रिस्त येशूतील विश्वास व प्रीती यामध्ये बळकट धर. १४ आपणामध्ये वस्ती करणाऱ्या पवित्र आत्माद्वारे त्या चांगल्या ठेवीचे रक्षण कर. १५ आशिया प्रांतामध्ये असणाऱ्या सर्वांनी मला सोडले आहे हे तुला ठाऊकच आहे. त्यामध्ये फुगल व हर्मगेस आहेत. १६ अनेसिफरच्या घरावर प्रभू दया दाखवो कारण त्याने अनेकदा माझी समाधान केले आहे आणि माझ्या तुरुंगात असण्याची त्यास लाज वाटली नाही. १७ उलट रोम शहरामध्ये असताना त्याने माझा तपास लागेपर्यंत झटून माझा शोध केला. १८ प्रभू करो आणि त्यास त्यादिवशी प्रभूकडून दया मिळो कारण माझ्या इफिसात कितीतरी प्रकारे माझी सेवा केली हे तुला चांगले माहीत आहे.

२ माझ्या मुला तू ख्रिस्त येशूच्या ठायी असलेल्या कृपेत बलवान हो. २ माझ्याकडून ज्या गोष्टी तू पुष्कळ साक्षीदारांसमोर ऐकल्यास त्या घे व इतरांना शिकविण्यास समर्थ अशा विश्वासू लोकांस सोपवून दे. ३ ख्रिस्त येशू चांगला सैनिक या नात्याने माझ्याबरोबर दुःख सोस. ४ सैनिकाचे काम करणारा कोणीही जीवनातील संसाराच्या कामकाजात अडकत नाही. यासाठी की त्यास आपल्या वरिष्ठ अधिकाऱ्याला संतुष्ट करता यावे. ५ जर कोणी मल्ल युद्ध करतो, तर ते नियमाप्रमाणे केल्या वाचून त्यास मुकुट मिळत नाही. ६ कष्ट करणाऱ्या शेतकऱ्याने पहिल्याने पिकाचा वाटा घेणे योग्य आहे. ७ जे मी बोलतो ते समजून घे, कारण प्रभू तुला या सर्व गोष्टींची समज देईल. ८ माझ्या सुवर्तेप्रमाणे जो मरण पावलेल्यातून उठविलेला दाविदाच्या वंशातला येशू ख्रिस्त, याची आठवण कर. ९ कारण त्या सुवर्तेमुळे मी दुःख सहन करत आहे, येथर्पर्यंत की गुन्हेगाराप्रमाणे साखळदंडानी मला बांधण्यात आले, पण देवाचे वचन बांधले गेले नाही. १० ह्यामुळे देवाच्या निवडलेल्यांसाठी मी सर्वकाही धीराने सोशीत आहे, म्हणजे त्यांनाही ख्रिस्त येशूद्वारे मिळणारे तारण व सर्वकाळचे गौरव प्राप्त व्हावे. (aiōnios g166) ११ हे वचन विश्वसनीय आहे की, जर आम्ही त्याच्यासह मरण पावलो, तर त्याच्याबरोबर जिवंतही राहू १२ जर आम्ही दुःख सहन केले तर आम्ही त्याच्याबरोबर राज्यसुद्धा करू जर आम्ही त्यास नाकारले, तर तोसुध्दा आम्हास नाकारील १३ जरी आम्ही अविश्वासू आहोत तरी तो अजूनही विश्वासू आहे कारण तो स्वतःला नाकारू शकत नाही. १४ लोकांस या गोष्टींची आठवण करून देत राहा. देवासमोर त्यांना निकून ताकीद दे की, शब्दयुद्ध करू नका. असे भांडण कोणत्याही फायद्याचे नाही. जे कोणाच्याही उपयोगी न पडता ऐकणाऱ्यांच्या नाशास कारण होते. १५ तू सत्याचे वचन योग्य रीतीने सांगणारा असा आणि जे काम करतोस त्यामध्ये लाज वाटण्यासारखे काहीही कारण नसलेला देवास स्वीकृत असा कामकरी होण्याचा प्रयत्न कर. १६ पण अमंगळपणाचा रिकामा वादविवाद टाळ कारण तो लोकांस देवापासून अधिकाधिक दूर नेतो. १७ आणि अशाप्रकारे वादविवाद करणाऱ्यांची शिकवण कर्करोगासारखी पसरते. या लोकांमध्ये हूमनाय आणि फिलेत आहेत, १८ ते सत्यापासून दूर गेले आहेत. पुनरुद्धान होऊन गेले आहे असे ते म्हणतात आणि किंत्येकांच्या विश्वासाचा नाश करीतात. १९ तथापि देवाने घाटलेला पाया स्थिर राहीला आहे, त्यास हा शिकका आहे की, “प्रभू जे त्याचे आहेत त्यांना ओळखतो,” आणि

“जो कोणी प्रभूचे नाव घेतो त्याने अनीतीपासून दूर रहावे.” भयंकर छळ मी सोसला ते माझे दुःख तुला माहीत आहे, परंतु २० मोठ्या घरात केवळ सोन्याचांदीची भांडी असतात असे प्रभूने या सर्व त्रासांपासून मला सोडविले. १२ खरे पाहता, जे जे नाही तर लाकूड व माती यापासून बनवलेलीही असतात. खिस्त येशूमध्ये शुद्ध जीवन जगू इच्छितात, त्या सर्वाचा छळ काही सन्मानास व काही अवमानास नेमलेली असतात. २१ होईल. १३ पण दुष्ट लोक व भोंदू लोक इतरांना वरचेवर फसवत म्हणून जर कोणी त्यापासून दूर राहून स्वतःला शुद्ध करील, राहतील आणि स्वतःही फसून अधिक वाईटाकडे जातील. १४ तर तो पवित्र केलेले, मालकाला उपयोगी पडणारे, प्रत्येक पण तुझ्याबाबतीत, ज्या गोषी तू शिकलास व ज्यावर तुझा चांगल्या कामास तयार केलेले असे मानाचे पात्र होईल. २२ विश्वास आहे त्या तू तशाच धरून राहा. १५ तुला माहीत आहे की, पण तरुणपणाच्या वासनांपासून दूर पळ आणि जे प्रभूला शुद्ध तू आपल्या बाल्यावस्थेत असल्यापासूनच तुला पवित्र शास्त्राची अंतःकरणाने हाक मारतात व प्रभूवर विश्वास ठेवतात, अशांच्या माहीती आहे. ते खिस्त येशूमधील विश्वासाच्याद्वारे तुला शहाणे बरोबर, नीतिमत्त्व, विश्वास, प्रीती आणि शांती यांच्यामागे लाग. बनवण्याचे व तारणाकडे घेऊन जाण्याचे सामर्थ्य आहे. १६ २३ परंतु मूर्खपणाच्या व अज्ञानाच्या वादविवादापासून दूर राहा प्रत्येक शास्त्रलेख देवाच्या प्रेरणेने लिहिला असल्यामुळे तो कारण तुला माहीत आहे की, त्यामुळे भांडणे निर्माण होतात. शिकवण्यास, वाईटाचा निषेध करण्यास, चुका सुधारण्यास २४ देवाच्या सेवकाने भांडू नये, तर सर्व लोकांशी सौम्यतेने व योग्य जीवन जगण्याचे मार्गदर्शन करण्यास उपयुक्त आहे. वागावे, तसेच शिक्षणात कुशल व सहनशील असावे. २५ जे १७ यासाठी की, देवाचा मनुष्य तरवेज होऊन पूर्णपणे प्रत्येक त्यास विरोध करतात, त्यांना लीनतेने शिक्षण घावे कदाचित चांगल्या कामासाठी सज्ज व्हावा.

त्यांनी खेरेपण जाणावे म्हणून देव त्यांना पश्चात्ताप करण्याची बुद्धी देईल. २६ आणि सैतानाने आपल्या इच्छेप्रमाणे पकडून नेलेले त्याच्या फासातून सुटून शुद्धीवर येतील.

३ परंतु शेवटच्या काळामध्ये संकटाचा दिवस आपल्यावर कर सुवेळी अवेळी तयार राहा, सर्व प्रकारच्या सहनशीलतेने येईल हे समजून घे. २ लोक स्वार्थी, धनलोभी, बढाईखोर, व शिक्षणाने दोष दाखीव, निषेध कर व बोध कर. ३ मी असे गर्विष्ठ, निंदा करणारी, आई-वडीलांची आज्ञा न मानणारी, म्हणतो कारण अशी वेळ येईल जेव्हा लोक चांगले शिक्षण सहन अनुपकारी, अधार्मिक ३ इतरांवर प्रीती न करणारी, क्षमा करणार नाहीत. त्याएवजी त्यांच्या स्वतःच्या इच्छांना पूरक न करणारी, चाहाडखोर, असंयमी, कूर, चांगल्याबद्दल प्रेम न असे शिक्षक ते त्यांच्यासाठी जमा करतील. ४ सत्यापासून ते बाळगणारी. ४ विश्वासधातकी, उतावीळ, गवाने फुगलेली, आपले कान दुसरीकडे वळवतील व आपले लक्ष ते काल्पनिक देवावर प्रीती करण्यापेक्षा चैनीची अधिक आवड धरणारी अशी कथांकडे लावतील. ५ पण तू सर्व परीस्थितीत सावधानतेने होतील; ५ ते देवाच्या सेवेचे बाहेरचे स्वरूप चांगले राखतील परंतु वाग, दुःख सहन कर; सुवार्तेची घोषणा करण्याचे काम कर; त्याचे सामर्थ्य नाकारतील. त्यांच्यापासून नेहमी दूर राहा. ६ मी देवाने दिलेली सेवा पूर्ण कर. ६ कारण आता माझे अर्पण होत हे म्हणतो कारण त्यांच्यापेकी काही घरात शिरकाव करतात व आहे व माझी या जगातून जाण्याची वेळ आली आहे. ७ मी पापाने भरलेल्या, सर्व प्रकारच्या वाईट अभिलाषांनी भरलेल्या, सुयुद्ध केले आहे. मी माझी धाव संपवली आहे. मी विश्वास कमकुवत स्त्रियांवर ताबा मिळवतात. ७ अशा स्त्रिया नेहमी राखला आहे. ८ आता पुढे माझ्यासाठी जो नितीमत्वाचा मुकुट शिकण्याचा प्रयत्न करतात. पण सत्याच्या पूर्ण ज्ञानापर्यंत त्या ठेवला आहे, तो त्यादिवशी नीतिमान न्यायाधीश प्रभू मला देईल कथीही जाऊ शकत नाहीत. ९ यानेस व योग्येस यांनी जसा आणि केवळ मलाच नव्हे, तर त्याचे प्रकट होणे ज्यांना प्रिय मोशीला विरोध केला तसा, ही माणसे सत्याला विरोध करतात. आहे त्या सर्वानाही देईल. १० माझ्याजवळ लवकर येण्याचा ज्यांची मने भ्रष्ट आहेत व विश्वास अनुसरण्यात अयशस्वी प्रयत्न कर. १० कारण देमास मला सोडून थेस्सलनीका शहरास ठरलेली अशी माणसे आहेत. ९ ते पुढे अधिक प्रगती करणार गेला आहे कारण त्यास जगाचे सुख प्रिय आहे. क्रेस्केस नाहीत कारण जसा त्यांचा मूर्खपणा प्रकट झाला तसा यांचा गलतीया प्रांतास गेला आहे व तीत दालमतीया प्रांतास गेला मूर्खपणा सर्वाना प्रकट होईल. १० तरीही तू माझी शिकवण, आहे. (aiōn g165) ११ लूक मात्र माझ्याजवळ आहे, जेव्हा तू वागणूक, जीवनातील माझे ध्येय, माझा विश्वास, माझा धीर, येशील तेव्हा मार्कालाही तुझ्याबरोबर घेऊ नये कारण सेवेकरता माझी प्रीती, माझी सहनशीलता, माझा झालेला छळ, माझ्यावर तो मला उपयोगी आहे. १२ तुखिकाला मी इफिस शहरास आलेली संकटे, ही ओळखून आहेस, १३ अंत्युखिया, इकून्या पाठवले आहे. १४ त्रोवस शहरात कार्पाच्या घरी राहिलेला आणि लुस या शहरांमध्ये ज्या गोषी माझ्याबाबतीत घडल्या, जो माझा झागा येताना घेऊन ये. तसेच माझी पुस्तके, विशेषत:

चर्मपत्राच्या गुंडाळया घेऊन ये. १४ आलेकसांद्र तांबटाने माझे खूप नुकसान केले आहे. त्याने केलेल्या त्याच्या कृत्यांबद्दल देव त्याची फेड करील. १५ त्याच्यापासून स्वतःचे रक्षण कर कारण त्याने आपल्या शिक्षणाला जोरदारपणे विरोध केला होता. १६ पाहिल्यांदा जेव्हा मला माझा बचाव करायचा होता तेव्हा मला कोणीही साथ केली नाही. त्याएवजी ते सर्व मला सोडून गेले. देवाकडून हे त्याच्याविरुद्ध मोजले जाऊ नये. १७ प्रभू माझ्या बाजूने उभा राहिला आणि मला सामर्थ्य दिले यासाठी की, माझ्याकडून संदेशाची पूर्ण घोषणा व्हावी व सर्व परराष्ट्रीयांनी ती ऐकावी आणि त्याने मला सिंहाच्या मुखातून सोडवले. १८ प्रभू मला प्रत्येक वर्इट कामाणपासून सोडवील व आपल्या स्वर्गीय राज्यात घेण्यासाठी तारील. त्यास सदासर्वकाळपर्यंत गौरव असो. आमेन. (aiōn g165) १९ प्रिस्कीला, अक्विला आणि अनेसिफरच्या घरातील लोकांस सलाम सांग. २० एरास्त करिंथ शहरात राहिला. त्रफिमाला मी मिलेता शहरात सोडले कारण तो आजारी होता. २१ तू हिवाळ्यापूर्वी येण्याचा अधिक प्रयत्न कर. युबुल, पुदेस, लीन व क्लौदिया व इतर सर्व बंधू तुला सलाम सांगतात. २२ प्रभू तुझ्या आत्म्यासोबत असो. देवाची कृपा तुम्हा सर्वांबरोबर असो.

तीत.

१ देवाच्या निवडलेल्यांच्या विश्वासासाठी आणि सुभक्तीनुसार

असलेल्या सत्याच्या पूर्ण ज्ञानासाठी नेमलेला येशु ख्रिस्ताचा प्रेषित आणि देवाचा दास पौल, ह्याच्याकडूऱ्या: २ जे सर्वकाळचे जीवन ज्याला असत्य बोलवत नाही त्या देवाने युगाच्या काळापूर्वी देऊ केले, (aiōnios g166) ३ त्या जीवनाची आश बाळगणाऱ्या, देवाच्या निवडलेल्या लोकांच्या विश्वासासाठी आणि सुभक्तीदायक सत्याच्या ज्ञानासाठी, त्याविषयीचे वचन त्याच आपल्या आपल्या तारणाच्या देवाच्या आज्ञेने मला सोपवलेल्या घोषणेत यथाकाळी त्याने प्रकट केले. ४ आपल्या सामाईक असलेल्या विश्वासाप्रमाणे माझो खरे लेकरू तीत यास; देवपित्यापासून व आपला तारणारा प्रभू येशु ख्रिस्त याच्यापासून कृपा, दया व शांती असो. ५ मी तुला क्रेत बेटावर ह्यासाठी ठेवून आलो की, तू पूर्ण न झालेल्या गोर्धींची व्यवस्था करावी आणि मी तुला आज्ञा केल्याप्रमाणे तू प्रत्येक नगरांत वडील नेमावे. ६ ज्याला नेमावयाचे तो निर्देष असावा, एका स्त्रीचा पती असावा, त्याची मुले विश्वास ठेवणारी असून त्यांच्यावर बेतालपणा केल्याचा आरोप आलेला नसून ती अनावर नसावी. ७ अध्यक्ष हा देवाचा कारभारी आहे म्हणून तो निर्देष असावा, तो स्वचंद्री, रागी, मध्यपी, मारका अनीतीने पैसे मिळविणारा नसावा; ८ तर अतिथिप्रिय, चांगुलपणाची आवड धरणारा; मर्यादिशील, नीतिमान, पवित्र, संयमी, ९ आणि दिलेल्या शिक्षणाप्रमाणे जे विश्वसनीय वचन त्यास धरून राहणारा असा असावा; यासाठी की त्याने सुशिक्षणाने बोध करावयास व उलट बोलणाऱ्यास कुठित करावयासही शक्तीमान व्हावे. १० हे महत्त्वाचे आहे कारण पुष्कळ लोक बंड करणारे आहेत. जे व्यर्थ गोर्धीविषयी बडबद करतात व लोकांस फसवितात. मी विशेषकरून, जे सुंता झालेले आहेत त्यांना संबोधून बोलत आहे. ११ त्यांची तोंडे बंद केली पाहिजेत; त्यांनी शिकवू नयेत त्या गोर्धी ते अयोग्य लाभासाठी शिकवतात आणि संपूर्ण घराची उलथापालथ करतात. १२ त्यांच्यामधील एका संदेश्याने म्हणले आहे की, ‘क्रेती लोक हे नेहमीच लबाड, पशुंसारखे खतरनाक, आलशी व खाडाद आहेत.’ १३ ही साक्ष खरी आहे.

तर त्यांनी विश्वासात स्थिर व्हावे म्हणून तू त्यांचा निषेध कर. १४ यासाठी की, त्यांनी यहूदी कहाण्यांकडे आणि सत्याकडून वळविणाऱ्या, मनुष्यांच्या आज्ञांकडे लक्ष देऊ नये. विश्वासात खंबीर व्हावे. १५ जे शुद्ध आहेत अशा लोकांस सर्व गोर्धी शुद्ध भांडखोर नसावे पण सहनशील होऊन सर्वांना सर्व गोर्धीत आहेत पण जे विटाळलेले आहेत आणि विश्वास ठेवत नाहीत सौम्यता दाखवावी, अशी त्यांना आठवण दे. १६ कारण आपणही अशांना काहीच शुद्ध नाही पण त्यांचे मन आणि विवेक हेही अगोदर अविचारी, अवमान करणारे व बहकलेले होतो; नाना मलीन आहेत. १७ ते लोक ‘आम्ही देवाला औलखतो’ असे वासांचे व सुखाचे दास होतो, कुवृतीत व मत्सरात होतो. उघड सांगतात, पण ते कृतीत त्यास नाकारतात. ते अमंगळ व आपण अमंगळ मानले गेलो व एकमेकांचा द्रेष करणारे होतो;

अवमान करणारे आणि कोणत्याही चांगल्या कामात कसोटीस न उतरलेले आढळतात.

२ तू तर सुशिक्षणास शोभणाऱ्या गोर्धी बोलत जा. २ त्या

अशा की, वृद्ध पुरुषांनी संयमशील, गंभीर व समंजस व्हावे आणि विश्वास, प्रीती व सहनशीलता ह्यात दृढ व्हावे.

३ वृद्ध स्त्रियांनी, त्याच्यप्रमाणे, आपल्या आचरणात पवित्रेस शोभणाऱ्या असाव्या; चुगलखोर, मद्य पिण्याऱ्या नसाव्या;

चांगले शिक्षण देणाऱ्या असाव्या; ४ आणि आपल्यातील तरुण स्त्रियांना असे शिक्षण घावे की, त्यांनी आपल्या पर्तीवर व मुलांवर प्रेम करावे. ५ आणि त्यांनी समंजस, शुद्धाचरणी, घर संभाळणाऱ्या, ममताळू व पतीच्या अधीन राहणाऱ्या व्हावे; म्हणजे देवाच्या वचनाची निंदा होणार नाही. ६ आणि तसेच तरुण पुरुषांनी समंजस मनाचे व्हावे म्हणून, तू त्यांना बोध कर.

७ तू सर्व गोर्धींत चांगल्या कामांचे उदाहरण असे स्वतःला दाखव; तुझ्या शिक्षणात निर्मलपणा, गंभीरता, ८ आणि निरपवाद चांगली शिकवण दिसू दे, म्हणजे तुझ्यावर टिका करणाऱ्याला तुड्याविषयी बोलण्यास काही वाईट न मिळून तो लज्जित व्हावा. ९ आणि दासांनी सर्व गोर्धींत त्यांच्या स्वामीच्या आज्ञेत रहावे, त्यांना संतोष देणारे व्हावे आणि उलट बोलू नये; १० त्यांनी चोऱ्या करू नयेत तर सर्व गोर्धींत चांगला विश्वासूपणा दाखवावा; आणि आपल्या तारक देवाच्या शिकवणीस, सर्व लोकात, त्यांनी शोभा आणावी; असा तू त्यांना बोध कर. ११ कारण, सर्व लोकांस तारणारी देवाची कृपा प्रकट झाली आहे.

१२ ती आपल्याला असे शिकवते की, अभक्तीचा व जगीक वासांनांचा त्याग करून, आपण या आताच्या युगात संयमाने, नीतिने व सुभक्तीने वागले पाहिजे. (aiōn g165) १३ आणि

आपल्या धन्य आशेची, म्हणजे आपला महान देव व तारणारा येशु ख्रिस्त ह्याच्या गौरवी आगमनाची प्रतीक्षा करावी; १४

आपल्यासाठी त्याने स्वतःचे दान केले ते ह्यासाठी की, आपली सर्व अनाचारातून सुटका करावी आणि चांगल्या कामात आवेशी असलेले आपले स्वतःचे लोक आपणासाठी शुद्ध करावेत. १५ तू

या गोर्धी समजावून सांग, बोध कर आणि सर्व अधिकार पूर्वक दोष पदरी घाल. कोणी तुझा उपहास करू नये.

३ त्यांना असे सुवध की त्यांनी सरकारी सत्ताधीश व अधिकारी

हांच्या अधीन रहावे. त्यांच्या आज्ञा पाळाव्या, प्रत्येक चांगल्या कामाला तयार असावे. २ कोणाची निंदा करू नये,

भांडखोर नसावे पण सहनशील होऊन सर्वांना सर्व गोर्धीत आहेत सौम्यता दाखवावी, अशी त्यांना आठवण दे. ३ कारण आपणही

अगोदर अविचारी, अवमान करणारे व बहकलेले होतो; नाना

मलीन आहेत. ४ ते लोक ‘आम्ही देवाला औलखतो’ असे वासांचे व सुखाचे दास होतो, कुवृतीत व मत्सरात होतो.

उघड सांगतात, पण ते कृतीत त्यास नाकारतात. ते अमंगळ व आपण अमंगळ मानले गेलो व एकमेकांचा द्रेष करणारे होतो;

४ पण आपल्या तारक देवाची दया व मानवजातीवरील प्रीती प्रकट झाली, ५ तेव्हा आपण केलेल्या, नीतिमत्त्वाच्या कामामुळे नाही, पण त्याने आपल्याला त्याच्या दयेमुळे, नव्या जन्माचे स्नान घालून पवित्र आत्म्याच्या नवीनिकरणाने तारले. ६ आणि आपल्या तारक येशू ख्रिस्ताच्या द्वारे आपल्यावर तो आत्मा विपुलतेने ओतला. ७ म्हणजे आपण त्याच्या कृपेने नीतिमान ठरून सार्वकालिक जीवनाच्या आशेप्रमाणे वारीस क्वावे. (aiōnios g166) ८ हे एक विश्वसनीय वचन आहे आणि माझी इच्छा आहे की, तू या गोष्टी निक्षून संगत जा. म्हणजे, ज्यांनी देवावर विश्वास ठेवला आहे त्यांनी चांगल्या कामात राहण्याची काळजी घ्यावी. या गोष्टी चांगल्या असून सर्व मनुष्यांसाठी हितकारक आहेत. ९ पण मूर्खपणाचे वाद, वंशावळ, कलह आणि नियमशास्त्रविषयीची भांडणे टाळीत जा कारण या गोष्टी निस्त्रेपयोगी आणि व्यर्थ आहेत. १० तुमच्यामध्ये फुट पडणाऱ्या मनुष्यास एकदा व दोनदा बोथ केल्यावर आपल्यापासून दूर ठेव. ११ तू जाणतोस की, असा मनुष्य बहकलेला असतो व स्वतः पाप करीत राहिल्याने त्याच्याकडून त्याचा स्वतःचा न्याय होतो. १२ मी अंतमाला किंवा तुखिकला तुझ्याकडे थाडून दिल्यावर, तू माझ्याकडे निकापलीस शहरास निघून येण्याचा प्रयत्न कर कारण मी तेथे हिवाळा घालविण्याचे ठरवले आहे. १३ जेना शास्त्री व अपुल्लो ह्यांना काही उणे पडणार नाही अशाप्रकारे पोहोचते कर. १४ आणि आपल्या लोकांनी आपल्या आवश्यक गरजांसाठी चांगली कामे करण्यास शिकण्याची काळजी घ्यावी; म्हणजे ते निष्फल होणार नाहीत. १५ माझ्याबरोबरचे सगळे तुला नमस्कार सांगतात. जे आपल्यावर विश्वासामुळे प्रीती करतात त्यांना माझा नमस्कार सांग. तुम्हा सर्वांबरोबर कृपा असू.

फिले.

मी जाणतो की, तू माझ्या म्हणण्यापेक्षा अधिकही करशील.

२२ शिवाय माझ्यासाठी राहण्याची व्यवस्था करून ठेव कारण

१ पौल, ख्रिस्त येशूचा बंदिवान आणि भाऊ तीमथ्य तुमच्या प्रार्थनामुळे माझे तुमच्याकडे येणे होईल अशी आशा मी यांच्याकडून; आमचा प्रिय आणि सोबतीचा कामकरी करत आहे. २३ ख्रिस्त येशूमध्ये माझा सहबंदिवान एपफ्रास, हा फिलेमोन ह्यास, २ आणि बहीण अपिफ्या हिला व अर्खिप तुला नमस्कार पाठवत आहे; २४ आणि तसेच माझे सहकारी आमचा सोबतीचा शिराई यास व तुड्या घरी जी ख्रिस्ती मंडळी मार्क, अरिस्तार्ख, देमास व लूक हे तुला नमस्कार सांगतात. आहे तिला, ३ देव आपला पिता व प्रभू येशू ख्रिस्त ह्यांजकडून २५ आपला प्रभू येशू ख्रिस्त याची कृपा तुमच्या आत्म्यासोबत तुम्हास कृपा व शांती असो. ४ मी आपल्या प्रार्थनामध्ये असो. आमेन.

सर्वदा तुझी आठवण करून, माझ्या देवाची उपकारस्तुती करतो; ५ कारण प्रभू येशूवर तुझा जो विश्वास आहे आणि सर्व पवित्रजनांवर तुझी जी प्रीती आहे, त्याविषयी मी ऐकले आहे. ६ आणि मी अशी प्रार्थना करतो की तुम्हामध्ये असलेल्या ख्रिस्त येशूतल्या प्रत्येक चांगल्या गोषीचे पूर्ण ज्ञान झाल्याने तुझे विश्वासातील सहभागीपण कार्यकारी व्हावे. ७ कारण तुड्या प्रीतीमुळे मला फार आनंद व सांत्वन झाले आहे कारण हे बंधू तुड्याकडून पवित्र जनांची अंतःकरणे समाधान पावली आहेत. ८ याकरिता जे योग्य ते तुला आज्ञा करून सांगण्याचे जरी मला ख्रिस्ताद्वारे पूर्ण धैर्य आहे. ९ तरी प्रीतीस्तव विनंती करून सांगणे मला बरे वाटते. मी वृद्ध झालेला पौल आणि आता ख्रिस्त येशूसाठी बंदिवान. १० मी बंधनात असता ज्याला आध्यात्मिक जन्म दिला ते माझे लेकरु अनेसिम ह्याच्याविषयी तुला विनंती करतो. ११ तो पूर्वी तुला निरुपयोगी होता पण आता, तुला व मला दोघांनाही उपयोगी आहे. १२ म्हणून मी त्यास म्हणजे माझ्या जिवालाच, तुड्याकडे परत पाठवले आहे. १३ सुवार्तेमुळे मी बंधनात पडलो असता तुड्याएवजी त्याने माझी सेवा करावी म्हणून त्यास जवळ ठेवण्याचे माझ्या मनात होते. १४ पण, तुड्या संमतीशिवाय काही करणे मला बरे वाटले नाही, ह्यासाठी की, तुझा उपकार जुलमाने झाल्यासारखा नसावा तर खुशीने केलेला असावा. १५ कदाचित तो तुड्यापासून ह्यामुळेच काही वेळ वेगळा झाला असेल की, त्याने सर्वकाळासाठी तुझे व्हावे. (aiōnios g166) १६ त्याने आजपासून केवळ दासच नक्हे तर दासापेक्षा श्रेष्ठ, म्हणजे प्रिय बंधू असे व्हावे, मला तो विशेष प्रिय आहे आणि तुला तर तो देहदृष्ट्या व प्रभूच्या ठायी ह्याहून कितीतरी अधिक प्रिय असावा. १७ म्हणून जर तू मला आपला भागीदार समजतोस, तर तो मीच आहे असे मानून त्याचा स्वीकार कर. १८ त्याने तुझे काही नुकसान केले असेल किंवा तो तुझे काही देणे लागत असेल तर ते माझ्या हिशोबी मांड. १९ मी पौल हे स्वहरते लिहित आहे; मी स्वतः त्याची फेड करीन. शिवाय तू स्वतःच माझे त्रण आहेस, पण याचा उल्लेख मी करीत नाही. २० हे बंधू प्रभूच्या ठायी माझ्यावर एवढा उपकार कर; ख्रिस्ताच्या ठायी माझ्या जिवाला विश्रांती दे. २१ तू हे मान्य करशील अशा भरवशाने मी तुला लिहिले आहे; आणि

इत्री

१ देव प्राचीन काळांमध्ये आपल्या पूर्वजांशी संदेष्टचांच्या तारणाकडे दुर्लक्ष केल्यास, मग आपण शिक्षेपासून कसे सूटू? या तारणाबी पहिली घोषणा प्रभूने केली. ज्यांनी प्रभूचे ऐकले द्वारे अनेक वेळेस वेगवेगळ्या मार्गानी बोलला, **२** परंतु या कृत्यांद्वारे आणि निरनिराळ्या चमत्कारांद्वारे, त्याच्या साक्षीची शेवटच्या दिवसात तो आपल्याशी त्याच्या पुत्रांद्वारे बोलला भर व त्याच्या इछेनुसार पवित्र आत्म्याची दाने वाटून दिली. **३** आहे, त्याने पुत्राला सर्व गोर्टींचा वारस म्हणून नेमले. देवाने आम्ही ज्या भावी जगाविषयी बोलत आहोत, त्याचे सत्ताधीश पुत्राकर्वीच विश्व निर्माण केले. (aiōn g165) **४** पुत्र हा देवाच्या म्हणून देवाने देवदूतांची निवड केली नाही. **५** पवित्र शास्त्रामध्ये गौरवाचे तेज आहे, तो देवाच्या स्वभावाचे तंतोतंत प्रतिरूप एका ठिकाणी असे लिहिले आहे “मनुष्य कोण आहे की ज्याची असा आहे. पुत्र आपल्या सामर्थ्यशाली शब्दाने सर्व गोर्टी तुला चिंता वाटते? किंवा मनुष्याचा पुत्र कोण आहे की ज्याचा राखतो. पुत्राने लोकांस त्यांच्या पापांपासून शुद्ध केले, नंतर तू विचार करावा? **६** थोड्या काळासाठी तू त्यास देवदूतांपेक्षा तो स्वर्गांतील सर्वशेष देवाच्या उजव्या बाजूला बसला. **७** तो कमी केले तू त्यास गौरव व सन्मान यांचा मुकुट घातला आहेस देवदूतांपेक्षा श्रेष्ठ झाला. त्याचे नावसुद्धा जे वारशाने त्यास **८** तू सर्वकाही त्याच्या पायाखाली ठेवलेस.” देवाने सर्वकाही मिळाले ते त्यांच्या नावापेक्षा श्रेष्ठ आहे. **९** देवाने कोणत्याही त्याच्या अधिपत्याखाली ठेवले आणि कोणतीही गोष्ट त्याच्या देवदूताला म्हणले नाही की: “तू माझा पुत्र आहेस; आज मी अधिपत्याखाली ठेवायची सोडली नाही. पण आता अजूनपर्यंत तुझा पिता झालो आहे?” आणि पुन्हा, “मी त्याचा पिता होईन, सर्वकाही त्याच्या अधिपत्याखाली ठेवलेले आपल्या दृष्टीस व तो माझा पुत्र होईल?” **१०** आणि पुन्हा, देव जेव्हा त्याच्या पडत नाही खरे. **११** परंतु आपण येशूला पाहतो, ज्याला काही पुत्राला जगामध्ये आणतो, तो म्हणतो, “देवाचे सर्व देवदूत काळासाठी देवदूतांपेक्षा किंवीत कमी केले होते. आता आम्ही त्यास नमन करोत.” **१२** देवदूताविषयी देव असे म्हणतो, “तो त्याला, त्याने सहन केलेल्या मरणामुळे, गौरव व सन्मान यांचा त्याच्या देवदूतांना वायु बनवतो, आणि त्याच्या सेवकांना तो मुकुट घातल्याचे पाहत आहोत कारण देवाच्या कृपेमुळे येशूने अग्नीच्या ज्वाला बनवतो.” **१३** पुत्राविषयी तर तो असे म्हणतो: सर्व मानवजातीसाठी मरण सोसले. **१४** देव, ज्याने सर्व गोर्टी हे देवा, तुझे राजासन सदासर्वकाळासाठी आहे, आणि तुझे निर्माण केल्या आणि ज्याच्या गौरवासाठी सर्व गोर्टी आहेत, राज्य युगानुयुगीचे आहे आणि “तुझा राजदंड न्यायीपणाचा त्याच्या गौरवाचे भागीदार होण्यासाठी पुष्कळ पुत्र व कन्या राजदंड आहे. (aiōn g165) **१५** नीतिमत्त्व तुला नेहमी प्रिय आहे. आणाव्यात म्हणून देवाने येशूला दुःखसहनाद्वारे परिपूर्ण करून अग्नीतीचा तू द्रेष्ट करतोस. म्हणून देवाने, तुझ्या देवाने, तुझ्या लोकांचा तारणारा बनविले. **१६** जो लोकांस पवित्र करतो व सोबत्यांपेक्षा तुला आनंदादी तेलाचा अभिषेक केला आहे.” ज्यांना पवित्र करण्यात आले आहे, ते सर्व एकाच कुंतुबाचे **१७** आणि हे प्रभू, सुरवातीला तू पृथ्वीचा पाया घातलास, आहेत या कारणासाठी तो त्यांना बंधू म्हणण्यास लाजत नाही. आणि आकाश तुझ्या हातचे काम आहे. **१८** ती संपुष्टात येतील **१९** तो म्हणतो, मी तुझ्या नावाची थोरवी माझ्या बंधूना सांगेन पण तू सतत राहशील ते कापडासारखे जुने होतील. **२०** तू मी मंडळीसमोर तुझी स्तुती गाईन. **२१** तो आणखी म्हणतो, त्यांना अंगरेख्यासारखे गुंडाळशील, तू त्यांना कपड्याचासारखे “मी माझा विश्वास त्याच्यावर ठेवीन.” आणि तो पुन्हा म्हणतो, बदलशील, पण तू नेहमी सारखाच राहशील, आणि तुझी येथे मी आहे आणि माझ्याबरोबर देवाने दिलेली मुले आहेत. वर्षे कधीही संपणार नाहीत. **२२** तो कोणत्याही दूताला असे **२३** म्हणून मुले रक्त व मांस यांची बनलेली असल्याने तोही म्हणाला नाही, तुझ्या वैचाला तुझे पादासन करीपर्यंत तू माझ्या त्यांच्यासारखा रक्तमांसाचा झाला, येशूने हे यासाठी केले की, उजवीकडे बैस. **२४** सर्व देवदूत देवाच्या सेवेतील आत्मे नाहीत ज्याच्याकडे मरणाची सत्ता आहे, अशा सैतानाचा मरणाने नाश काय? आणि तारणाचा वारसा ज्यांना मिळेल त्यांना मदत करावा. **२५** आणि जे लोक त्यांच्या सर्व आयुष्यात मरणाचे करायला ते पाठवते जातात की नाही?

२ या कारणास्तव ज्या सत्याविषयी आपण ऐकलेले आहे त्याकडे आपण अधिक काळजीपूर्वक लक्ष दिले पाहिजे. यासाठी की, आपण त्यापासून भरकटून जाऊ नये. **३** कारण नियमसास्त्र जे देवदूतांकरवी सांगितले गेले ते इतके प्रभावी होते आणि जर प्रत्येक आज्ञाभंगाच्या व प्रत्येक अवमानाच्या कृत्याला योग्य ती शिक्षा होते. **४** तर आपण अशा महान

भय ठेवून त्याचे दास असल्यासारखे जगत होते त्यांना मुक्त करावे. **५** कारण खरे पाहता, तो देवदूतांच्या साहाय्यास नाही, तर अब्राहामाचे जे वंशज आहेत त्यांना तो मदत करतो, **६** या कारणासाठी देवाच्या सेवेतील दयाळू व विश्वासू असा महायाजक होण्यासाठी आणि लोकांच्या पापांसाठी प्रायश्चित्त करण्यासाठी येशूला सर्व गोर्टींमध्ये आपल्या बांधवांसारखे होणे अत्यंत आवश्यक होते. **७** कारण ज्याअर्थी येशूला स्वतः परीक्षेला व दुःखसहनाला तोंड घावे लागले, त्याअर्थी ज्यांना

आता परीक्षेला तोंड द्यावे लागत आहे त्यांना मदत करण्यास तो पडली होती. १८ कोणाविषयी देवाने अशी शपथ वाहिली की ते समर्थ आहे.

३ म्हणून पवित्र बंधूनो, जे आपण स्वर्गीय पाचारणाचे भागीदार आहोत, त्यांनी येशूविषयी विचार करावा. तो देवाचा प्रेषित आणि आमच्या विश्वासाचा महायाजक आहे. २ देवाच्या संपूर्ण

घराण्यात जसा मोशे देवाशी विश्वासू होता तसा ज्या देवाने त्यास प्रेषित व महायाजक म्हणून नेमले त्याच्याशी तो विश्वासू होता. ३ ज्याप्रमाणे घरापेक्षा घर बांधणाऱ्याला अधिक सन्मान असतो, यास्तव तुमच्यापैकी कोणीही ते चुकवू नये म्हणून काळजी द्या. त्याप्रमाणे येशू हा मोशेपेक्षा अधिक सन्मानास पात्र गणला २ कारण आम्हास सुद्धा सुवार्ता सांगितली गेली आहे ज्याप्रमाणे गेला. ४ कारण प्रत्येक घर बांधणारा कोणीतरी असतो, पण ती इसाएल लोकांस संगंग्यात आली होती. परंतु जो संदेश सर्वकाही देवाने बांधलेले आहे. ५ देवाच्या संपूर्ण घराण्यात मोशे त्यांनी ऐकला त्यापासून त्यांना फायदा झाला नाही कारण तो हा सेवक म्हणून अधिक विश्वासू होता, देवाच्या गोषी पुढील संदेश त्यांनी ऐकला पण त्यांनी विश्वासाने स्वीकारला नाही. ३ काळात ज्या होणार होत्या, त्याविषयी त्याने लोकांस साक्ष ज्या आपण विश्वास ठेवला ते पवित्र शास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे दिली. ६ परंतु ख्रिस्त हा पुत्र म्हणून देवाच्या घराण्यात विश्वासू त्या विसाव्याच्या ठिकाणी प्रवेश करणार आहोत. असे देवाने आहे आणि जर आम्ही आपला विश्वास व आशा यांचा अभिमान म्हणले आहे. “म्हणून मी माझ्या रागाच्या भरात अशी शपथ बाळगतो व धीर धरतो, तर आपणही त्याचे घर आहोत. आपण वाहून म्हणालो, ‘ते माझ्या विसाव्याच्या ठिकाणी कधीच प्रवेश सतत देवाला अनुसरले पाहिजे. ७ म्हणून, पवित्र आत्मा करणार नाहीत’” जगाच्या निर्मितीपासूनचे त्याचे काम संपलेले शास्त्रामध्ये म्हणातो, त्याप्रमाणे, “आज, जर तुम्ही देवाची वाणी होते तरी तो असे म्हणाला. ४ कारण पवित्र शास्त्रात तो ऐकाल, ८ तर आपली अंतःकरणे कठीण करू नका. ज्याप्रमाणे सातव्या दिवसाबद्दल असे बोलला आहे की: “आणि सातव्या इस्त्राएल लोकांनी अरण्यामध्ये देवाची परीक्षा पाहण्यासाठी दिवशी देवाने त्याच्या सर्व कामापासून विश्रांती घेतली.” ५ देवाविरुद्ध बंडखोरी केली, ९ जेथे तुमच्या वाडवडिलांनी माझी आणि पुन्हा तो म्हणातो, “ते माझ्या विसाव्याच्या ठिकाणी परीक्षा पाहिली व मला कस्टोटीस लावले, तेथे त्यांनी चाळीस कधीही प्रवेश करणार नाहीत.” ६ ज्यांना अगोदर सुवार्ता वर्षे माझी कृत्ये पाहिली.” १० त्यामुळे मी या पिढीवर रागावलो सांगण्यात आली होती त्यांचा त्यांच्या अविश्वासामुळे त्यामध्ये आणि मी म्हणालो, “या लोकांच्या अंतःकरणात नेहमी चुकीचे प्रवेश झाला नाही, तरी हे खरे आहे की, काही जणांचा त्या विचार येतात, या लोकांनी माझे मार्ग कधीही जाणले नाहीत.” विसाव्यात प्रवेश होणार आहे. ७ त्यांच्यासाठी देवाने पुन्हा एक ११ म्हणून मी रागाने शपथ वाहून म्हणालो, “हे लोक मी देऊ वेळ निश्चित केली असून त्यास तो “आज” हा एक असा दिवस केलेल्या विसाव्याच्या ठिकाणी कधीच प्रवेश करणार नाहीत.” ठरवतो आणि अगोदर सांगितल्याप्रमाणे इतक्या काळानंतर तो १२ बंधुजनहो, जिवंत देवाला सोडून देण्याइतके अविश्वासाचे दावीदाच्या द्वारे असे म्हणातो, “आज, जर तुम्ही त्याची वाणी दुष्ट मन तुम्हातील कोणाचेही असू नये म्हणून जपा. १३ ऐकाल, तर आपली अंतःकरणे कठीण करू नका.” ८ कारण जोपर्यंत, “आज” म्हटलेला काळ आहे तोपर्यंत, प्रत्येक दिवशी जर याहीशवा त्यांना देवाने दिलेल्या विसाव्याच्या ठिकाणी प्रवेश करतो, दृढ धरला तरच आपण ख्रिस्ताचे सहभागी आहोत. १५ पवित्र तो त्याच्या स्वतःच्या कामापासून विसावा घेतो. ज्याप्रमाणे शास्त्रात असे म्हणले आहे; “आज जर तुम्ही त्याची वाणी देवाने त्याच्या कामापासून विसावा घेतला होता. ११ म्हणून ऐकाल, तेव्हा इस्त्राइल लोकांनी देवाविरुद्ध बंड केले; तशी त्या विसाव्याच्या ठिकाणी प्रवेश करण्यासाठी आपण होईल आपली अंतःकरणे कठीण करू नका.” १६ ज्यांनी देवाची वाणी तितका प्रयत्न करावा. यासाठी की, कोणीही इसाएल लोकांनी ऐकली पण त्याच्याविरुद्ध बंड केले असे कोण होते? तेच लोक आजाभंग केल्याप्रमाणे त्यांचे अनुकरण करू नये. १७ कारण नक्हते का, ज्यांना मोशेने मिसर देशातून बाहेर नेले होते? १७ देवाचे वचन सजीव, सक्रीय कोणत्याही दुधारी तलवारीपेक्षा आणि तो कोणावर चाळीस वर्षे रागावला होता? ते सर्व तेच अधिक धारदार असून जीव, सांधे व मज्जा यांना भेदून आरपार नक्हते काय, ज्यांनी पाप केले आणि ज्यांची प्रेते अरण्यात जाणारे आणि मनातील विचार व हेतू द्यांची पारख करणारे

असे आहे. १३ आणि कोणतीही निर्मित गोष्ट त्याच्यापासून गरज आहे. तुम्हास दुधाची गरज आहे, जड अन्नाची नाही असे लपलेली नाही आणि ज्याच्यापाशी आम्हास सर्व गोष्टीचा तुम्ही झाला आहात. १४ कारण जो कोणी अजून दुधावरच राहतो हिशेब घावयाचा आहे, देवासमोर सर्व गोष्टी उघड व स्पष्ट अशा तो नीतिमत्त्वाच्या वचनाशी पोक्त नाही कारण अजून तो बाळच आहेत. १५ म्हणून, ज्याअर्थी आम्हास येशू देवाचा पुत्र हा महान आहे. १६ परंतु ज्यांच्या ज्ञानेद्वियांना विहवाटीने चांगले आणि महायाजक लाभला आहे व जो स्वर्गात गेला आहे, असा जो वाईट पारख करण्याचा सराव झाला आहे अशा प्रौढांसाठी जड विश्वास आपण गाजिवितो तो अखंडपणे भक्तम धरून राहू अन्न आहे.

या. १७ कारण आपल्याला लाभलेला महायाजक असा नाही, जो आपल्या अशक्तपणाबद्दल सहानुभूती दर्शवण्यास असार्थ आहे. पण आपल्याला असा याजक लाभला आहे की, जो आमच्यासारखाच सर्व प्रकरच्या मोहाच्या अनुभवातून गेला. तरीही तो पूर्णपणे पापविरहीत राहिला. १८ तर मग आपण देवाच्या कृपेच्या राजासनाजवळ निर्धाराने जाऊ या. यासाठी की, आमच्या गरजेच्या वेळी साहाय्य मिळावे म्हणून आम्हास दया व कृपा प्राप्त क्वावी.

६ म्हणून आपण ख्रिस्ताविषयीच्या प्राथमिक बाबीसंबंधी बोलत राहण्याचे सोऱ्हन देऊ व प्रौढतेप्रत जाऊ. पुन्हा एकदा देवावरचा विश्वास, निर्जीव गतजीवनाचा पश्चात्ताप, २ बापिस्म्यांचे, डोक्यावर हात ठेवण्याचे, मृतांचे पुनरुत्थान आणि सार्वकालिक न्यायिनवाडा शिकवण, या मूलभूत गोष्टीचा पाया आपण पुन्हा घालू नये. (aiōnios g166) ३ देव होऊ देईल तर हे आपण करू. ४ कारण ज्यांना एकदा प्रकाश मिळाला, ज्यांनी स्वर्गीय दानांचा अनुभव घेतला आहे व जे पवित्र आत्म्याचे भागीदार झाले आहेत, ५ आणि ज्यांनी देवाच्या वचनाची व येणाऱ्या युगाच्या सामर्थ्याची रुची अनुभवली आहे, (aiōn १६५) ६ त्यानंतर ख्रिस्तापासून जर ते दूर गेले तर त्यांना २ जे चुका करतात व जे अज्ञानी आहेत, त्यांच्याशी प्रत्येक पश्चात्तापाकडे वळवणे अशक्य आहे, कारण त्यांच्या स्वतःच्या मुख्य याजक सौम्यपणे वागू शकतो कारण तो स्वतः दुर्बल हानिकरता ते देवाच्या पुत्राला पुन्हा वधस्तंभावर खिळतात असतो. ७ आणि त्या दुर्बलपणामुळे त्याने त्याच्या पापांसाठी व लोकांच्या अवकृपेच्या समोर त्यास आणतात. ७ कारण तसेच लोकांच्या पापांसाठी अर्पणे केलीच पाहिजेत. ८ आणि जी जमीन वेळोवेळी पडणाऱ्या पावसाचे पाणी पिते व ज्या कोणीही मुख्य याजकपणाचा बहुमान स्वतःच्या पुढाकाराने घेत लोकांकडून तीची लागवड होते त्यांच्यासाठी धान्य उपजविते नसतो, तर अहरोनाला होते तसे त्यालाही देवाचे पाचारण असणे तिला देवाकडून आशीर्वद प्राप्त होतो. ९ पण जी जमीन काटे व आवश्यक असतो. १० त्याचप्रमाणे, ख्रिस्ताने महायाजक होण्याचा कुसळे उपजविते, ती निरुपयोगी आहे व तिला शाप मिळण्याची गौरव स्वतःदून आपणावर घेतले नाही, परंतु देव ख्रिस्ताला भिती असते; तिचा अग्नीने नाश होईल. ११ प्रियजनहो, आम्ही या म्हणाला, “तू माझा पुत्र आहेस आज मी तुला जन्म दिला आहे.” गोष्टी तुम्हास सांगत आहोत, पण खोरेखर आम्ही तुमच्याकडून ६ दुसऱ्या शास्त्रभागात तो असे म्हणतो, “मलकीसदेकाच्या अधिक चांगल्याची अपेक्षा करतो. आम्हास अशी खात्री आहे संप्रदायाप्रमाणे तू युगानुयुग याजक आहेस.” (aiōn g165) ७ की, ज्या तारणाचा भाग असलेल्या गोष्टी आहेत त्या तुम्ही येशूने आपल्या देहाच्या दिवसात देवाकडे मोठ्याने ओरडून कराल. १० कारण तुम्ही केलेली पवित्र जनांची सेवा, त्या सेवेत आणि रडून प्रार्थना व विनंत्या केल्या. जो देव त्यास मृत्युपासून तुम्ही अजूनही दाखवीत असलेले सातत्य, तुमचे काम व त्याच्या वाचवू शकत होता आणि देवाविषयीच्या त्याच्या संदर्भक्तीमुळे लोकांस दानाद्वारे व इतर मदत करण्याद्वारे तुम्ही त्याच्या नावावर येशूच्या प्रार्थना ऐकण्यात आल्या. ११ जरी तो देवाचा पुत्र केलेली प्रीती ही सर्व विसरण्याइतका देव अन्यायी नाही. ११ होता, तरी त्याने जे दुःख सोसले त्यापासून तो आज्ञाधारकपणा पण आमची अशी इच्छा आहे की, तुमच्या आशेच्या पूर्तीची शिकला. १२ आणि नंतर त्यास परिपूर्ण केल्यावर. जे त्याच्या आज्ञा पाळतात त्यांच्यासाठी सार्वकालिक तारणाकर्ता तो झाला (aiōnios g166) १० व मलकीसदेकाच्या संप्रदायास अनुसरून तुम्ही आळशी बनू नये. तर जे लोक विश्वासाद्वारे व धीराद्वारे देवाकडून तो महायाजक म्हणून नियुक्त झाला. ११ याविषयी देवाने दिलेल्या अभिवचनाचा वारसा मिळवतात अशा लोकांचे सांगण्यासारखे पुष्कल आहे, पण तुम्हास ते स्पष्ट करणे अनुकरण करणारे तुम्ही व्हावे. १२ जेव्हा देवाने अब्राहामाला कठीण आहे कारण तुम्ही ऐकण्यात खूप मंद झाला आहात. वचन दिले, तेव्हा त्याच्यापेक्षा कोणी मोठा नसल्याने देवाने १३ आतापर्यंत तुम्ही शिक्षक घ्यायला हवे होते, तरी देवाच्या स्वतःच्याच नावाने शपथ वाहिली. १४ तो म्हणाला, “मी तुला शिक्षणाचे प्राथमिक धडे पुन्हा तुम्हास कोणीतरी शिकविण्याची भरपूर आशीर्वाद देईनच आणि मी तुझ्या वंशजांना महान रीतीने

बहुगुणित करीनच करीन.” १५ म्हणून धीराने वाट पाहिल्यानंतर लेवी जे दशमांश गोळा करतात, प्रत्यक्षात तेही अब्राहामाद्वारे देवाने जे वचन त्यास दिले होते ते त्यास प्राप्त झाले. १६ लोक, मलकीसदेकाला दशमांश देतात. १० कारण जेव्हा मलकीसदेक नेहमी शपथ वाहताना आपल्यापैक्षा जो मोठा असतो त्याच्या अब्राहामाला भेटला त्यावेळी लेवी जणू त्याचा पूर्वज अब्राहाम नावाचा उपयोग करतात कारण शपथ ही विदित केलेल्या त्याच्या शरीरात बीजरूपाने होता. ११ लेवीय वंशजांच्या याजकीय सत्याची खात्री पटवणे व सर्व वादाचा शेवट करणे यासठी पद्धतीने लोकांस नियमशास्त्र दिले गेले, पण तशा प्रकारच्या असते. १७ आपल्या योजनेचे कधीही न बदलणारे स्वरूप याजकीय पद्धतीने लोक धार्मिकदृष्ट्या परिपूर्ण बनू शकले वचनाच्या वारसदाराना कळावे अशी देवाची इच्छा आहे. म्हणून नसते. म्हणून आणखी एका याजकाच्या येण्याची आवश्यकता त्याने वाहिलेल्या शपथेच्या द्वारे याबाबत हमी दिली. १८ देवाने होती. तो अहरोनासारखा नसून मलकीसदेकासारखा हवा होता. असे केले यासाठी की, ज्यांच्याविषयी लबाडी करणे देवासाठी १२ कारण जेव्हा याजकपण बदलते तेव्हा नियमशास्त्रसुद्धा अशक्य आहे अशा दोन न बदलणाऱ्या कृतींमुळे जे आपण अवश्य बदलते. १३ कारण या सर्व गोष्टी ज्याच्याबद्दल सांगितल्या आश्रयाकरता निघालो आहोत, त्या आपणास त्या आशीसंबंधाने आहेत, तो लेवी वंशापेक्षा वेगळ्या वंशाचा आहे व त्याच्या अधिक उत्तेजन प्राप्त व्हावे. १४ आम्हासही आशा जणू काय वंशातील कोणीही वेदीजवळ अशा प्रकाराची याजकीय सेवा भवकम, सुरक्षित अशा नांगरासारखी आत्म्याला आहे व ही केलेली नाही. १५ हे स्पष्ट आहे की, आमचा प्रभू यहूदा वंशातील आशा परमेश्वराच्या भवनाच्या पड्यामार्गील आतील बाजूस होता आणि या वंशासंबंधी याजकपणाबद्दल मोशेने काहीही सांगितले नाही. १६ आणि जेव्हा या दुसऱ्या प्रकाराचा नवीन याजक मलकीसदेकासारखा येतो तेक्काही गोष्ट आणखी स्पष्ट होते. १७ मानवी नियमशास्त्राच्या हुक्माने त्यास याजक करण्यात आले नव्हते तर अक्षय जीवनाच्या सामर्थ्याच्या आधारे त्यास याजक करण्यात आले. १८ कारण अशाप्रकारे त्याच्याविषयी शास्त्रवचन साक्ष देते “तू मलकीसदेकासारखा युगानुयुगासाठी याजक आहेस.” (aiōn g165) १९ जुना नियम बाजूला ठेवण्यात आला आहे, कारण तो दुबळा व निरुपयोगी होता. २० कारण नियमशास्त्रामुळे कोणतीच गोष्ट पूर्ण झाली नाही आणि आता अधिक चांगली आशा आम्हास देयण्यात आली आहे, जिच्यामुळे आम्ही देवाजवळ येतो. २१ हे सुद्धा महत्याचे आहे की देवाने येशूला मुख्य याजक करताना शपथेशिवाय केले नाही. २२ जेव्हा इतरांना याजक करण्यात आले तेव्हा ते शपथेवाचून याजक झाले आहेत पण येशू जेव्हा याजक बनला, तेव्हा तो शपथेने बनला. ज्याने त्यास सांगितले की, ‘प्रभूने शपथ वाहिली आहे आणि तो आपले मन बदलणार नाही, तू युगानुयुगाचा याजक आहेस.’ (aiōn g165) २३ याचा अर्थ असा की, येशू हा अधिक चांगल्या करराची खात्री आहे २४ तसेच, इतर पुक्कळ मुख्य याजक होते. परंतु मरणामुळे निरंतर ते याजकपद चालवू शकले नाही. २५ त्याचे याजकपद कायमचे आहे, कारण तो ‘युगानुयुग’ राहतो. (aiōn g165) २६ म्हणून, जे त्याच्याद्वारे देवाकडे येतात त्याना तो अनंतकाळासाठी तारण्यास समर्थ आहे कारण त्यांच्यासाठी मध्यस्थी करण्यास तो सदैव जिवंत आहे. २७ म्हणून अगदी असाच महायाजक आपल्याला असणे योग्य होते. तो पवित्र, निष्कपट आणि निष्कलंक आहे, दोषविरहित आणि शुद्ध आहे, तो पाण्यांपासून वेगळा केलेला आहे. त्यास आकाशाहूनही उंच केलेले आहे. २८ जे मुख्य याजक पहिल्यांदा त्यांच्या स्वतःच्या पापांसाठी व मग

७ हा मलकीसदेक शालेमाचा राजा व तो सर्वोच्च देवाचा याजक होता. अब्राहाम राजांचा पराभव करून परत येत असताना मलकीसदेक त्यास भेटला. मलकीसदेकने त्यास आशीर्वाद दिला. २ व अब्राहामाने आपल्या सर्वस्वाचा दहावा भाग मलकीसदेकाला दिला. मलकीसदेकाच्या नावाचा अर्थ “नीतिमत्त्वाचा राजा” त्याचप्रमाणे तो शालेमाचा राजा असल्याने त्याचा अर्थ “शांतीचा राजा” असा होतो. ३ मलकीसदेकाचे आईव्हील किंवा त्याचे पूर्वज, त्याचा जन्म किंवा मृत्युची नोंद आढळत नाही. देवपुत्रा प्रमाणे तो मिळताजुळता असल्यामुळे तो देखील अनंतकाळासाठी याजकव राहणार आहे. ४ यावरुन तुम्ही ध्यानात घ्या, मलकीसदेक किंती महान पुरुष होतो! मूळ पुरुष अब्राहाम यानेसुद्धा आपल्या लुटीतील दहावा भाग त्यास दिला. ५ आणि लेवीचे वंशज जे याजक झाले त्यांनी मोशेच्या नियमशास्त्रातील आज्ञेप्रमाणे इस्त्राइल लोकांपासून म्हणजे अब्राहामाच्या पोटी जन्म घेतलेल्या आपल्या बांधवापासून, नियमशास्त्राप्रमाणे दशांश गोळा करावा. ६ मलकीसदेक लेव्यांच्या वंशजापैकी नव्हता, पण तरीही त्याने अब्राहामाकडून दशमांश घेतला आणि ज्याला देवाकडून अभिवचन मिळाले होते, त्यास त्याने आशीर्वाद दिला. ७ यामध्ये कोणत्याही प्रकारचा संशय नाही की, श्रेष्ठ व्यक्ती कनिष्ठाला आशीर्वाद देते. ८ एका बाबतीत म्हणजे जो मनुष्य मरतो तो दशमांश गोळा करतो, पण दुसऱ्या बाबतीत म्हणजे मलकीसदेकाच्या बाबतीत, पवित्र शास्त्रात लिहिल्याप्रमाणे दशमांश अशा व्यक्तीने घेतला की जी अजूनही जिवंत आहे. ९ एखादा असेही म्हणू शकतो की,

लोकांच्या पापांसाठी जसे अर्पण करतात तसे त्यास करण्याची नवीन करार म्हणले म्हणून त्याने पहिला करार जुना ठरवला. जे गरज नाही. त्याने जेव्हा स्वतःला अर्पण केले त्याचवेळी एकदाच जुने व जीर्ण होत आहे, नाहीसे होण्याच्या बेतात आले आहे. व कायमचेच अर्पण केले आहे. २८ कारण नियमशास्त्र मानवी दुर्बलता असलेल्या मनुष्याची मुख्य याजक म्हणून नेमणूक करते. पण नियमशास्त्रानंतर शपथेचे वचन “युगानुयुग” देण्यात आल्यापुढे देवाचा पुत्र हा अनंतकाळासाठी परिपूर्ण असा मुख्य याजक झाला. (aiōn g165)

१ आता पहिल्या करारातही उपासनेसंबंधी काही नियम होते आणि एक पवित्रस्थान होते. पण ते पृथ्वीवरचे होते २ कारण मंडपामध्ये खोल्या तयार केल्या होत्या, बाहेरील खोली त्यास पवित्रस्थान असे म्हणले आहे. त्यामध्ये दिव्यांचे झाड, मेज व समर्पित भाकरी होत्या. ३ आणि दुसऱ्या पडद्यामागे

८ आम्ही जे सांगत आहोत त्याचा मुद्दा असा आहे की, जो एक मंडप होता, त्यास परमपवित्रस्थान म्हणत ४ त्यामध्ये स्वर्गामध्ये देवाच्या राजासनाच्या उजव्या बाजूस बसलेला ऊद जाळण्यासाठी सोन्याची धूपाटणे आणि संपूर्ण सोन्याने असा महायाजक आम्हास लाभलेला आहे, २ तो पवित्रस्थानाचा मढवलेला कराराचा कोष लाकडी पेटी होती. त्या कोषात व कोणतेही मानवनिर्मित नव्हे, तर प्रभू परमेश्वराने बनवलेल्या एका सोन्याच्या भांड्यात मान्ना होता, तसेच कळ्या आलेली खच्या सभामंडपाचा सेवक आहे. ३ प्रत्येक महायाजकाची अहरोनाची काठी व कराराच्या दगडी पाट्या होत्या. ५ या नेमणूक दाने व अर्पणे सादर करण्यासाठी झालेली असते, कोषावर गौरवाचे करुबीम दयासनावर सावली करीत होते. म्हणून ह्याच्याजवळीही अर्पिण्यास काहीतरी असणे जरुरीचे परंतु आता याबाबत सविस्तर सांगत नाही. ६ या वस्तूच्या होते. ४ जर ख्रिस्त पृथ्वीवर असता तर तो याजकदेखील झाला अशा व्यवस्थेनुसार याजकगण उपासना करायला पहिल्या नसता कारण येथे अगोदरचे नियमशास्त्राप्रमाणे दानांचे अर्पण मंडपात प्रवेश करीत असत. ७ पण केवळ एकता महायाजकच करणरे आहेत. ८ ते जी कामे करतात, ती स्वर्गातील गोर्णीची वर्षातून एकदाच दुसऱ्या मंडपात जाई, तो स्वतःबदल व नवकल आणि छाया अशी आहेत. परमेश्वराचा मंडप घालीत लोकांच्या अज्ञानाने झालेल्या पांचांबद्दल जे रक्त अर्पण करत असताना देवाने मोशेला जो आदेश दिला, तशी ही सेवा आहे, असतो, ते घेतल्याशिवाय तो आत जात नाही. ९ याद्वारे कारण देव म्हणाला, “तुला पर्वतावर मी जो नमुना दाखवला पवित्र आत्मा दर्शवतो की, पहिला मंडप उभा आहे तोपर्यंत त्या सूचनेनुसार प्रत्येक गोष्ट कर.” १० परंतु आता ज्या कराराचा परमपवित्रस्थानाची वाट प्रकट झाली नाही. ११ तो मंडप वर्तमान मध्यस्थ ख्रिस्त आहे तो अधिक चांगल्या अभिवृचनांनी स्थापित काळात दृष्टांतरूप आहे. याचा अर्थ असा की, देवाला दिलेली असल्यामुळे, जेवढ्या प्रमाणात तो अधिक चांगला आहे, तेवढ्या दाने व त्यास वाहिलेली अर्पणे यामुळे उपासना करण्याच्यांचा प्रमाणात अधिक श्रेष्ठ सेवा त्यास मिळाली आहे. १२ जर पूर्वीचा विवेकभाव पूर्ण करण्यास समर्थ नाहीत ती अर्पिण्यात येतात. करार निर्दोष असता तर त्याच्या जागी दुसऱ्या करार शोधण्याची १० हे विधी केवळ दैहिक बाबी म्हणजे अन्न व पाणी तसेच गरज नव्हती. १३ परंतु देवाला लोकांमध्ये दोष आढळला. तो निरनिराळ्या प्रकाराच्या औपचारिक धुण्याबाबत संबंधित आहेत. म्हणाला, परमेश्वर असे म्हणतो, ‘पाहा, असे दिवस येत आहेत, हे केवळ सुधारणुकीच्या काळापर्यंत लावून दिले आहेत. १४ पण जेव्हा मी इसापालाचे घराणे व यहूदाचे घराणे ह्यांच्याबोरवर नवा आता ख्रिस्त हा घडून आलेल्या चांगल्या गोर्णीचा महायाजक करार करीन. १५ ज्याप्रमाणे मी त्यांच्या पूर्वजांशी केला तशा प्रकाराचा हा करार असणार नाही. त्यादिवशी मी त्यांच्या हाताला, धूर्ण मिसर देशातून बाहेर आणले, ते माझ्याशी केलेल्या कराराशी विश्वासू राहिले नाही, त्यामुळे मी त्यांच्याकडे दुर्लक्ष केले,’ असे प्रभू म्हणतो. १६ त्या दिवसानंतर मी इसाएल लोकांबोरवर असा करार करीन; तो हा मी माझे नियम त्यांच्या अंतःकरणात घालीन, त्यांच्या हृदयांवर ते लिहीन, मी त्यांचा देव होईन, ते माझे लोक होतील. १७ तुमच्या परमेश्वरास ओळखा असे एखाद्या मनुष्याने आपल्या शेजाच्याला अथवा आपल्या बंधूला संगण्याची गरज पडणार नाही, कारण त्यांच्यातील कनिष्ठांपासून वरिष्ठांपर्यंत सर्वजण मला ओळखतील. १८ कारण मी त्यांच्या अनीतीच्या कृत्यांविषयी दयाशील होईन. आणि त्यांची पापे मी ह्यापुढे आठवणारच नाही. १९ या कराराला

मिळवलेली सुटका होण्यासाठी आपले मरण झाल्याने, जे बकऱ्याच्या रक्ताने पाप नाहीसे होणे अशक्य आहे. ५ म्हणून बोलावलेले त्यांना सार्वकालिक वतनाचे वचन मिळावे. (aiōnios g166) १६ जेथे मृत्युपत्र केलेले आहे तेथे ते करून ठेवण्याचा यज्ञ व अर्पणे याची इच्छा नव्हती, त्याएवजी तू माझ्यासाठी मृत्यू झाला आहे, हे सिद्ध होणे जरुरीचे असते. १७ कारण शरीर तयार केले. ६ होमार्पणांनी व पापाबद्दलच्या अर्पणांनी मृत्युपत्र करणारा जिंवंत आहे तोपर्यंत मृत्युपत्र अंमलात येऊ तुला आनंद वाटला नाही. ७ द्यावस्न मी म्हणालो, हे देवा, शक्त नाही. ८ म्हणून पहिल्या कराराची स्थापना रक्तावाचून ग्रंथपटाट माझ्याविषयी लिहून ठेवले आहे, तुझ्या इच्छेप्रमाणे झाली नाही. ९९ कारण नियमशास्त्राची प्रत्येक आज्ञा सर्व करण्यासाठी मी आलो आहे.” ८ वर उल्लेखल्याप्रमाणे तो लोकांसमोर जाहीर केल्यानंतर मोशेने पाण्याबोरबर वासराचे म्हणाला, “यज्ञ, अन्नार्पणे, होमार्पणे व पापाबद्दलची अर्पणे, व बकऱ्याचे रक्त तसेच किरमिजी लोकार आणि एजोबाच्या हांगी इच्छा तुला नव्हती व त्यामध्ये तुला संतोष नव्हता.” फांद्या हे सर्व बरोबर घेतले; आणि ते त्याने नियमशास्त्राच्या (जरी नियमशास्त्रानुसार ही अर्पणे करण्यात येतात.) ९ मग पुस्तकावर आणि सर्व लोकांवर शिंपडले. २० तो म्हणाला, “हा मी आहे! तुझी इच्छा पूर्ण करण्यास मी करार पालण्याची देवाने तुम्हास आज्ञा केली होती त्या कराराचे आलो आहे.” दुसरे स्थापावे म्हणून तो पहिले काढून टाकतो. हे रक्त आहे.” २१ त्याच्यप्रमाणे त्याने मंडपावर व उपासनेसाठी १० देवाच्या इच्छेनुसार येशू ख्रिस्ताच्या एकदाच झालेल्या देह वापरण्यात येणाऱ्या सर्व वस्तुंवर ते रक्त शिंपडले. २२ खरे अर्पणाद्वारे आपण पवित्र करण्यात आलो आहोत. २३ प्रत्येक पाहता, नियमशास्त्राप्रमाणे रक्ताने सर्वकाही शुद्ध होते आणि याजक तर दररोज सेवा करत आणि ज्यामुळे पाप नाहीसे होत रक्त ओतल्यावाचून पापक्षालन होत नाही. २४ म्हणून स्वर्गातील नाही असे यज्ञ तो वारंवार अर्पण करतो. २५ परंतु आपल्या गोर्टीच्या नमुन्याप्रमाणे असलेल्या वस्तू यज्ञाच्या द्वारे शुद्ध करणे पापाबद्दल सर्वकाळासाठी एकदाच ख्रिस्ताने अर्पण केले व तो जरुरीचे होते. पण त्याहूनही अधिक चांगल्या यज्ञाने स्वर्गीय आता देवाच्या उजवीकडे बसला आहे. २६ आणि तेव्हापासून गोर्टीच्या प्रतिमा शुद्ध केल्या जातात. २७ कारण ख्रिस्ताने मानवी आपले वैरी नमवून आपले पादासन होईपर्यंत वाट पाहत आहे. हातांनी केलेल्या पवित्रस्थानात पाऊल ठेवले असे नाही, तर ते १४ कारण जे पवित्र केले जात आहेत त्यांना त्याने एकाच स्थान खंच्या वस्तूची केवळ प्रतिमाच आहे. देवाच्या समोर हजर अर्पणाने सर्वकाळासाठी पूर्ण केले. १५ पवित्र आत्माही याबाबत होण्यासाठी खुद्द स्वर्गात त्याने प्रवेश केला. २८ जसा महायाजक आपल्याला साक्ष देलो. पहिल्यादा तो असे म्हणतो, १६ परमेश्वर दरवर्षी स्वतःचे नसलेले रक्त येऊन परमपवित्रस्थानात जातो म्हणतो, “त्या दिवसानंतर त्यांच्याशी मी करार करीन तो तसे त्यास पुन्हा पुन्हा स्वतःचे अर्पण करायचे नव्हते. २६ तसे हा; मी माझे नियम त्यांच्या मनात घालीन आणि ते त्यांच्या असते तर ख्रिस्ताला जगाच्या स्थापनेपासून स्वतःचे अर्पण हृदयपटांवर लिहीन.” १७ “आणि मी त्यांची पापे व अर्धम कृत्ये पुष्कळ वेळा करावे लागले असते. परंतु आता युगाच्या शेवटी कधीही आठवणारच नाही.” १८ जेथे या पापांची क्षमा झाली आपल्या स्वतःला अर्पण करून नेपून ठेवले आहे, २८ तसाच आहे, तेथे पापाबद्दल अर्पण व्हायचे नाही. १९ म्हणून बंधूनो, एकदाच प्रकट झाला आहे. (aiōn g165) २७ ज्याअर्थी लोकांस येशूच्या रक्ताद्वारे आपल्याला परमपवित्रस्थानात जाण्याचे धैर्य एकदाच मरणे व नंतर न्याय होणे नेपून ठेवले आहे, २८ तसाच आहे, तेथे पापाबद्दल अर्पण व्हायचे नाही. २४ आपल्यासाठी ती नवीन व जिंवंत वाट स्थापित केली आहे. २१ गेला आणि त्याची वाट पाहण्यांस पापासंबंधात नव्हे तर कारण देवाच्या घरावर आपल्याला महान असा मुख्य याजक तारणासाठी दुसऱ्याने दिसेल.

१० अशाप्रकारे, पुढे होण्याच्या चांगल्या गोर्टी आहेत त्यांची

नियमशास्त्रात छाया आहे. त्या सत्याचे ते खरे स्वरूप नाही, म्हणून ते प्रतिवर्षी नित्य अर्पितल्या जाणाऱ्या त्याच त्याच यज्ञांनी जवळ येणाऱ्यांना पूर्ण करण्यास केवळाही समर्थ नाही. २ जर नियमशास्त्र लोकांस परिपूर्ण करू शकले असते तर यज्ञ अर्पण करण्याचे थांबले नसते का? कारण उपासना करणारे कायमचेच शुद्ध झाले असते आणि त्यानंतर पापांची भावना नसल्याने दोषी ठरले नसते. ३ परंतु त्याएवजी ते यज्ञ वर्षानुवर्षे पापांची आठवण करून देतात. ४ कारण बैलांच्या किंवा

मिळाला आहे. २२ म्हणून आपली हृदये दुष विवेकभावापासून मुक्त होण्यासाठी शिंपडलेली आणि आपले शरीर निर्मल पायाने धूतलेले असे आपण खंच्या अंतःकरणाने विश्वासाच्या पूर्ण खांतीने जवळ यावे. २३ आपल्याला जी आशा आहे तिला आपण घट धरून राहू कारण ज्याने आपल्याला अभिवचन दिले, तो विश्वासू आहे. २४ आपण एकमेकांस समजून घेऊ व प्रीती आणि चांगली कामे करण्याकरिता एकमेकांगा उत्तेजन देऊ. २५ आपण कित्येकाच्या चालीप्रमाणे आपले एकत्र मिळणे न सोडता एकमेकास बोध करावा आणि देवाचा दिवस जवळ येत असताना अधीकाधीक उत्तेजन यावे. २६ सत्याचे ज्ञान प्राप्त झाल्यानंतरसुद्धा जर आपण जाणूनबुजून पाप करीत

राहिलो, तर मग पापांसाठी यापुढे आणखी अर्पण करण्याचे तो मरण पावला असताही अजूनही बोलतो. ५ हनोखाला बाकी राहिले नाही. २७ पण जे देवाला विरोध करतात त्यांना मरणाचा अनुभव घेऊ नये म्हणून, त्यास विश्वासाने लोकांतरी भयंकर अशा न्यायनिवाड्याशिवाय व भयंकर अशा भस्म नेण्यात आले; आणि तो कोठे सापडला नाही, कारण देवाने करणाऱ्या अग्नीशिवाय दुसरे काही शिल्लक राहिले नाही. २८ त्यास नेले. त्यास लोकांतरी नेण्यापूर्वी त्याच्याविषयी अशी जो कोणी मोशेचे नियमशास्त्र नाकारते त्यास देखा किंवा साक्ष देण्यात आली की, तो देवाला संतोषवीत असे. ६ पण तिघांच्या साक्षीच्या आधारे कसलीही दया न दाखविता मरणदंड विश्वासाशिवाय त्यास संतोषवणे अशक्य आहे, कारण जो होतो. २९ तर मग ज्याने देवाच्या पुत्राला पायाखाली तुडवले, त्याच्याकडे येतो त्याने विश्वास ठेवला पाहिजे की, तो आहे करराच्या ज्ञा रक्काने त्यास पवित्र केले त्या रक्काला अपवित्र आणि जे त्यास झटून शोधतात त्यांना प्रतिफल देणरा आहे. ठरवले आणि ज्याने कृपेच्या आत्म्याचा अपमान केला, तो ७ विश्वासाने, नोहाने, पूर्वी कथी न दिसलेल्या गोर्टीविषयी मनुष्य किंती अधिक दंडास पात्र ठरेल म्हणून तुम्हास वाटते? त्यास सूचना मिळाल्याप्रमाणे, आदराने भय धून, आपले ३० कारण त्यास ओळखतो तो म्हणतो, “सूड घेणे माझ्या कुतुंब तरण्यासाठी विश्वासाने तारु बांधले; आणि त्याद्वारे हाती आहे; मी परतफेड करीन.” पुन्हा तो असे म्हणतो, “प्रभू त्याने जगला दोषी ठरवले आणि विश्वासाने प्राप्त होणाऱ्या आपल्या लोकांचा न्याय करील.” ३१ जिंवत देवाच्या हाती नीतिमत्त्वाचा तो वरीस झाला. ८ विश्वासाने, अब्राहामाने, सापडणे किंती भयंकर गोष्ट आहे. ३२ ते पूर्व काळचे दिवस त्यास जे ठिकाण वतन मिळणार होते तिकडे जाण्यास त्यास आठवा, जेव्हा नुकताच तुम्हास सुवर्तेचा प्रकाश प्राप्त होत बोलवण्यात आले तेव्हा आज्ञा मानली. तो कोठे जाणार होता हे असता, तेव्हा तुम्ही भयंकर दुखे सोसली. ३३ काही वेळा त्यास माहीत नसताना तो निघाला. ९ विश्वासाने, तो वचनदत्त जाहीरपणे तुमचा अपमान करण्यात आला आणि वाईट शब्द देशात, जणू परदेशात प्रवासी म्हणून राहिला; आणि त्याच वापरण्यात आले, तर काही वेळा ज्यानां अशा रीतीने वागपूक वतनात त्याचे जोडीचे वारीस इसहाक व याकोब ह्यांच्याबरोबर मिळाली त्यांचे सहभागी व्हावे लागले. ३४ जे तुरंगात होते तो डेय्यात वस्ती होती. १० कारण, ज्याचा योजनारा व बांधनारा त्यांना तुम्ही समदुःखी झाला आणि जे तुमच्याकडे होते ते देव आहे अशा नाराची अब्राहाम वाट पाहत होता. ११ विश्वासाने, तुमच्याकडून घेण्यात आले तरी तुम्ही आनंदी होता कारण सारेलाही, ती स्वतः वयातीत झाली असता गर्भधारणेची क्षमता तुमच्याजवळ अधिक चांगली व सर्वकाळ टिकणारी संपत्ती मिळाली; कारण ज्याने वचन दिले त्यास तिने विश्वसनीय आहे, हे तुम्ही जणून होता. ३५ म्हणून थैर्य सोडू नका, त्याचे मानले. १२ म्हणून केवळ एकापासून आणि अशा मृतवत प्रतिफल मोठे आहे. ३६ तुम्ही थीर धरणे जस्तीचे आहे. म्हणजे झालेल्या पासून संख्येने आकाशातील ताच्याप्रमाणे, समुद्राच्या जेव्हा तुम्ही देवाची इच्छा पूर्ण करून त्याने तुम्हास दिलेल्या किनाच्यावरील वाळूप्रमाणे असंख्य संतती निर्माण झाली. १३ हे त्याच्या वचनाप्रमाणे तुम्हास प्रतिफल मिळावे. ३७ पवित्र सगळे विश्वासात टिकून मरण पावले; त्यांना वचनांती प्राप्ती शास्त्र असे म्हणते; कारण अगदी थोडा वेळ राहीला आहे; “जो झाली नक्हती. पण त्यांनी ती दुरून बधून त्यांना वंदन केले आणि येणारा आहे, तो येईल, तो उशीर लावणार नाही. ३८ माझा त्यांनी मानले की, आपण पृथीवीर परके आणि प्रवासी आहोत. नीतिमान मनुष्य विश्वासाने जगेल; आणि जर तो माधार येईल, १४ कारण, असे जे म्हणतात ते स्वतःचा देश मिळवू पाहत तर त्याच्याविषयी माझ्या जीवाला संतोष होणार नाही.” ३९ आहेत हे ते दाखवतात. १५ आणि खरोखर, ते ज्या देशातून परंतु ज्यांचा नाश होईल अशा माधार घेणाऱ्यापैकी आपण नाही; निघाले होते त्याचा ते विचार करीत असते, तर तिकडे परत तर जीवाच्या तारणासाठी विश्वास ठेवणाऱ्यापैकी आहोत.

११ विश्वास हा आशा धरलेल्या गोर्टीविषयीचा भरवसा
आणि न दिसणाऱ्या गोर्टीबद्लची खात्री असा आहे. २ विश्वासाच्या बाबतीत आमच्या पूर्वजाविषयी साक्ष देण्यात आली. ३ विश्वासाने आपल्याला समजते की, देवाच्या शब्दाने विश्व निर्माण झाले; म्हणजे ज्या गोर्टी दिसतात त्या दृश्य गोर्टीपासून झाल्या नाहीत. (aiōn g165) ४ विश्वासाने, हाबेलाने काझनापेक्षा अधिक चांगले बलिदान देवाला अर्पण केले; त्याद्वारे तो नीतिमान आहे अशी त्याच्याविषयी साक्ष देण्यात आली कारण देवाने त्याच्या अर्पणाविषयी साक्ष दिली आणि त्याद्वारे

जाण्याची संधी त्यांना मिळाली असती. १६ पण आता, ते अधिक चांगल्या देशाची म्हणजे स्वर्मीय देशाची इच्छा धरतात, ह्यामुळे आपणाला त्यांचा देव म्हणून घेण्यास देवाला त्यांची लाज वाटत नाही कारण त्याने त्यांच्यासाठी एक नगर तयार केले आहे. १७ अब्राहामाने, त्याची परीक्षा केली जात असता विश्वासाने, इसहाकाचे अर्पण केले; म्हणजे, ज्याने वचने स्वीकारली होती तो आपला एकुलता एक मुलगा अर्पिला. १८ त्याच्याविषयी हे म्हणले होते की, ‘इसहाकाच्याच वंशाला तुझे संतान म्हणतील.’ १९ तरी, देव त्यास मरण पावलेल्यातून उठवायलादेखील समर्थ आहे असे त्याने मानले. तो त्यास तेशून, जणू लाक्षणिक अर्थाने, परतही मिळाला. २० इसहाकाने, याकोबाला व एसावाला

येणाऱ्या गोर्धीविषयी विश्वासाने, आशीर्वाद दिला. २१ याकोबाने प्राप्त झाले नाही. ४० कारण ते आपल्याशिवाय पूर्ण केले जाऊ मरतेवेळी योसेफाच्या प्रत्येक मुलाला विश्वासाने, आशीर्वाद नयेत अशी देवाच्या दृष्टीपुढे आपल्यासाठी अधिक चांगली गोष्ट दिला व आपल्या काठीच्या टोकावर टेकून नमन केले. २२ होती.

विश्वासाने, योसेफाने, मरतेवेळी, इस्साएलाच्या संतानाच्या निघण्याविषयी सूचना केली व आपल्या अस्थीविषयी आज्ञा दिली. २३ विश्वासाने, मोर्शे जन्मल्यावर, त्यास त्याच्या आई-

वडीलांनी तीन महिने लपवून ठेवले; कारण मूल सुंदर आहे हे त्यांनी बघितले व त्यांना राजाच्या आज्ञेचे भय वाटले नाही.

२४ मोर्शेने, विश्वासाने, तो मोठा झाल्यावर फारोच्या कंयेचा मुलगा म्हणवण्याचे नाकबूल केले. २५ पापांची क्षणिक सुखे भोगण्यापेक्षा देवाच्या लोकांबरोबर दुःख सोसणे त्याने पसंत केले, २६ आणि ख्रिस्ताप्रीत्यर्थ विटंबना सोसणे हे मिसरातील भांडारापेक्षा मोठे धन मानले; कारण श्रमांबद्दल मिळणाऱ्या वेतनावर त्याची दृष्टी होती. २७ विश्वासाने राजाच्या क्रोधाला न भिटा त्याने मिसर देश सोडला; कारण जो अदृश्य आहे त्यास पाहत असल्याप्रमाणे तो ठाम राहिला. २८ विश्वासाने त्याने वल्हांडण व रक्तसिंचन हे विधी पाळते, ते झासाठी की, प्रथम जन्मलेल्यांना मारणाऱ्याने त्यांना शिवू नये. २९ विश्वासाने ते तांबड्या समुद्रामधून, कोरड्या जमिनीवरून गेल्याप्रमाणे गेले व मिसरी तसे करण्याच्या प्रयत्नात बुद्धन मरण पावले.

३० विश्वासाने, त्यांनी सात दिवस, यरीहीच्या तटासभोवती फेच्या धातल्यावर ते टट पडले. ३१ विश्वासाने राहाब वेश्या ही अवज्ञा करणाऱ्या इतरांबरोबर नाश पावली नाही; कारण तिने शांतीने हेराचे स्वागत केले होते. ३२ आता मी अधिक काय सांगू? गिदेन, बाराक, शमशेन आणि इफ्फाह, तसेच

दावीद व शमुवेल आणि संदरेण यांच्याविषयी मी सांगू लागलो तर मला वेळ अपुरा पडेल. ३३ विश्वासाने त्यांनी राज्ये जिंकली, नीतिमत्त्व आचरली, वचने मिळवली, सिंहाची तोंडे बंद केली.

३४ त्यांनी अग्नीची शक्ती संपवली, तलवारीच्या धारेपासून ते निभावले, अशक्तपणात सशक्त झाले, युद्धात पराक्रमी झाले, त्यांनी परक्यांची सैन्ये पळवली. ३५ किंत्येक स्त्रियांना त्यांचे मरण पावलेले, पुढा जिंवत होऊन, परत मिळाले आणि किंत्येकांनी अधिक चांगले पुनरुत्थान मिळवण्यास आपली सुटका न पतकरल्यामुळे त्यांचे हाल हाल करण्यात आले. ३६

आणण्यी दुसऱ्यांनी टवाळक्यांचा व तसाच फटक्यांचा, शिवाय बेड्यांचा व बंदिवासाचा अनुभव घेतला. ३७ त्यांना दगडमार केला गेला, त्यांना करवतीने कापारे, त्यांची परीक्षा केली गेली, ते तलवारीने मारले गेले आणि दुरावलेले, नाडलेले व पीडलेले होऊन ते मेंद्रांची व शेरड्यांची कातडी पांघरून भटकले. ३८ जग त्यांच्यासाठी लायक नव्हते ते रानांमधून, डोंगरांमधून, गुहांमधून व जमिनीमधील खंदकामधून फिरत राहिले. ३९ या सर्वांनी विश्वासाद्वारे साक्ष मिळवली असे असता त्यांना वचन

१२ म्हणून, आपण एवढ्या मोठ्या साक्षीरुपी मेघाने वेढलेले

आहोत म्हणून आपणाही सर्व भार व सहज अडवणारे पाप टाकून, आपल्याला नेमून दिलेल्या धावेवरून धीराने धावावे.

२ जो आमचे विश्वासात नेतृत्व करतो आणि पूर्णत्वास नेतो त्या येशूवर आपले लक्ष केंद्रित करू या. जो आनंद त्याच्यासमोर होता त्यासाठी येशूने वधस्तंभ सहन केला होता. वधस्तंभावरील निदास्पद मरणाला त्याने तुच्छ मानले आणि आता त्याने देवाच्या राजासनाजवळील उजवीकडे जागा घेतली आहे. ३ तुम्ही ख्यूचून जाऊ नये आणि धीर सोडू नये म्हणून ज्याने पापी लोकांचा इतक्या मोठ्या प्रमाणातील विरोध सहन केला, त्याचा विचार करा. ४ तुम्ही पापाविसूद्ध झागडत असता रक्त सांडेपर्यंत अजून प्रतिकार केला नाही. ५ आणि तुम्हास पुत्रप्रमाणे केलेला हा बोध तुम्ही विसरून गेला आहात काय? माझ्या मुला, प्रभुच्या शिक्षेचा अनादर करू नको, आणि त्याच्याकडून दोष पदरी पडला असता ख्यूचू नको. ६ कारण ज्याच्यावर परमेश्वर प्रीती करतो, त्यास तो शिक्षा करतो आणि ज्यांना तो आपले पुत्र म्हणून स्वीकारतो, त्या प्रत्येकाना तो शिक्षा करतो. ७ हा कठीण समय आहे म्हणून शिस्त सहन करा. ते असे दर्शवते की, देव तुम्हास मुलांसारखी वागणूक देत आहे; कारण असा कोणता मुलगा आहे ज्याला वडील शिस्त लावीत न नाहीत? ८ परंतु ज्या शिक्षेचे सर्व भागीदार झाले आहेत अशा शिक्षेवाचून जर तुम्ही आहा, तर तसे तुम्ही दासीपुत्र आहात आणि तुम्ही खरे पुत्र नाही. ९ याशिवाय आम्हा सर्वांना जगिक पिता असताना त्यांनी आम्हास शिस्त लावली आणि त्याबद्दल आम्ही त्यांचा आदर राखला. तर मग आम्ही आमच्या आध्यात्मिक पित्याच्या किंतीतरी अधिक प्रमाणात अधीन होऊन जगले पाहिजे बरे? १० आमच्या मानवी वडिलांनी त्यांच्या दृष्टीने अती उत्तम अशी शिस्त थोड्या काळासाठी लावली. पण देव आम्हास आमच्या चांगल्यासाठी शिस्त लावतो, यासाठी की, त्याच्या पवित्रपणात आपणाही वाटेकरी व्हावे. ११ कोणतीही शिक्षा तर सध्या आनंदाची वाटत नाही, तर दुःखाची वाटते तरी तिचा अनुभव ज्यांना मिळाला आहे, त्यांना ती पुढे नीतिमत्त्व हे शांतीकारक फल देते. १२ म्हणून तुमचे लोंबकळत असलेले हात उंच करा आणि तुमचे लटपटणारे गुडघे बळकट करा! १३ तुमच्या पावलांकरीता सरळ वाटा तयार करा यासाठी की, जे लंगडे त्यास मार्गातून घालवले जाऊ नये, तर त्यापेक्षा त्याने निरोगी व्हावे. १४ सर्व लोकांबरोबर शांतीने राहण्याचा व ज्यावाचून कोणालाही प्रभूला पाहता येत नाही ते पवित्रीकरण मिळवण्याचा झटून प्रयत्न

करा. १५ तुम्ही सांभाळून राहा, यासाठी की देवाच्या कृपेला १३ बंधुजनांवरील प्रीती निरंतर राहो. २ लोकांचा पाहुणचार कोणी अंतरु नये, ज्यामुळे पुष्कल जण बिघडून जारील अशा करण्याचे विसरू नका. असे करण्याने काहींनी त्यांच्या कोणा कटूपणाच्या मुळाने अंकुरीत होऊन तुम्हास उपद्रव देऊ कनकळ देवदूतांचे स्वागत केले आहे. ३ तुम्ही स्वतः त्यांच्याबरोबर नये, ४ कोणीही व्यभिचारी असू नये किंवा एका जेवणासाठी तुरुंगात होता असे समजून जे तुरुंगात आहेत त्यांची आठवण आपला वडील हक्क विकून टाकणाऱ्या एसावासारखे जगिक करा. तुम्हीही शरीरात असल्याने जे दुख भोगीत आहेत त्यांची विचाराचे असू नये याकडे लक्ष्या. ७ नंतर तुम्हास माहीत आहे आठवण ठेवा. ८ सर्वांनी लग्नाचा आदर करावा व अंथरुण जेव्हा त्यास वारसाहक्काने आशीर्वाद अपेक्षित होता, तेव्हा तो निर्दोष असावे कारण जे व्यभिचारी व जारकर्मी आहेत अशा नाकारण्यात आला. जरी त्याने रडून आशीर्वाद मिळविण्याचा लोकांचा देव न्याय करील. ६ आपले जीवन पैशाच्या लोभापासून प्रयत्न केला, तरी पश्चात्तापाने आपल्या वडिलांचे मन तो बदलू दूर ठेवा व तुमच्याकडे जे आहे त्यामध्येच समाधान माना कारण शकला नाही. ८ ज्या पर्वताला हाताने स्पर्श करता येतो; जो देवाने असे म्हणले आहे, “मी कधीही तुला सोडणार नाही, अग्नीच्या ज्वालांनी पेटलेला आहे, जो अंधार, दुख व वाढल मी कधीही तुला त्यागणार नाही” ६ म्हणून आपण धैयने यांनी भरलेला आहे, अशा पर्वताकडे तुम्ही आला नाही. तर एका म्हणून शकतो, “देव माझा सहाय्यकर्ता आहे, मी भिणार नाही. नवीन ठिकाणी आला आहात. ९ कण्याच्या आवाजाजवळ मनुष्य माझे काय करणार?” ७ ज्यांनी तुम्हास देवाचे वचन तुम्ही आला नाहीत किंवा शब्द उच्चारणाच्याचा वाणी याजवळ दिले त्या पुढाच्याची आठवण ठेवा. त्यांच्या जीवनातील आचार तुम्ही आला नाही. असा आवाज ज्यांनी ऐकला, देवाकडे त्यांनी पाहा व त्यांच्या विश्वासाचे अनुकरण करा. ८ येशु ख्रिस्त अशी विनंती केली की, त्यांनी यापुढे आणखी वाणी ऐकवू काळ, आज आणि युगानुयुग सारखाच आहे. (aiōn g165) ९ नये. २० कारण जी आज्ञा देवाने केली होती ती ते सहन करू विविध आणि विचिर शिक्षणाने बहकून जाऊ नका कारण शकले नाहीत, “जर एखाद्या प्राण्याने जरी पर्वताला स्पर्श केला ज्यांकडून आचारणांना लाभ नाही अशा अन्नाच्या विधीने तरी त्यास दगडामर करण्यात यावा.” २१ खरोखर ते दृश्य नव्हे, तर देवाच्या कृपेने आपली अंतःकरण स्थिर केलेले असणे इतके भयंकर होते की, मोशे म्हणाला, “मी अति भयभीत” चांगले. २० ज्या वेदीवरील अन्न खाण्याचा किंवा सहभागी व कंपित झालो आहे. २२ परंतु तुम्ही सियोन पर्वताजवळ होण्याचा अधिकार मंडपात सेवा करण्याच्यांनाही नाही, अशी आणि जिंवत देवाचे नगर म्हणजे स्वर्गीय यशूश्लेम, लाखो वेदी आपल्याकडे आहे. २३ यहूदी मुख्य याजक प्राण्यांचे रक्त देवदूत २३ स्वर्गातील यादीतल्या ज्येष्ठांचा समाज व मंडळी, परमपवित्रस्थानात पापाचे अर्पण म्हणून घेऊन जातात. परंतु सर्वांचा न्यायाधीश देव व पूर्ण केलेल्या नीतिमानांचे आत्मे, २४ केवळ प्राण्यांची शरीरे छावणीच्या बाहेर नेऊन जाळतात. २५ आणि तुम्ही जो नव्या कराराचा मध्यस्थ येशु त्याच्याकडे आला म्हणून येशूने सुद्धा स्वतःच्या रक्ताने लोकांस पवित्र करावे आहात आणि तुम्ही शिंपडण्यात आलेल्या रक्तापेक्षा अधिक उत्तम बोलते. २६ छावणीच्या बाहेर जाऊ आणि येशूच्या अपमानाचे वाटकरी मोशे जो बोलतो आहे त्याचा अवमान करू नये म्हणून जपा होऊ. २७ कारण स्थायिक असे नगर आपल्याला येथे नाही तरी कारण पृथ्वीवर आज्ञा सांगणाच्याचा अवमान करणारे इसालूल भविष्यकाळात येणारे जे नगर आहे त्याच्याकडे आपण पाहत लोक जर निभावले नाहीत, तर स्वर्गातून आज्ञा सांगणाच्या आहोत. २८ म्हणून त्याचे नाव पत्करणाच्या “ओठांचे फल असा ख्रिस्तापासून बहकल्यास आपण विशेषकरून निभावणार नाही. स्तुतीचा यज्ञ आपण येशूद्वारे देवाला नित्य अर्पण करावा.” २९ २९ त्यावेळेस देवाच्या आवाजाने भूमी हादरली पण आता त्याने आणि इतरांसाठी चांगले ते करण्यास आणि दानधर्म करण्यास असे अभिवचन दिले आहे की, “पुन्हा एकदा मी केवळ पृथ्वीच विसरू नका कारण अशा अर्पणाने देवाला संतोष होतो. ३० नव्हे तर आकाशही हालवीन.” ३१ “पुन्हा एकदा” याचा अर्थ आपल्या अधीकाच्यांच्या आज्ञा पाळा आणि त्यांच्या अधीन असा होतो की, ज्या गोषी उत्पन्न केलेल्या आकेत त्या काढून असा. ज्यांना हिशेब द्यावयाचा असतो त्यांच्याप्रमाणे तुमच्या टाकण्यात येतील. ज्या गोषी हलवता येत नाहीत त्या तशाच जीवासंबंधाने ते जागरूक असतात, त्यांच्या आज्ञा पाळा यासाठी राहतील. ३२ म्हणून, आम्हास अढळ असे राज्य कृपेने देण्यात की, त्यांनी त्यांचे काम दुखाने न करता आनंदाने करावे. ३३ येत असताना आपण त्याविषयी कृतज्ञता बाळूया या आणि आमच्यासाठी प्रार्थना करा. आमची सदसदविवेकबुद्धी शुद्ध आदराने व भयभीत होऊन देवाला मान्य होईल अशी त्याची आहे याविषयी आमची खात्री आहे आणि सर्वबाबतीत जे नेहमी सेवा करू; ३४ कारण आपला “देव भस्म करणारा अग्नी बरोबर आहे तसेच सदैव वागत रहावे अशी आमची इच्छा आहे.” ३५ मी तुम्हास विनंती करतो की, देवाने मला लवकरच तुमच्याकडे परत पाठवावे म्हणून कळकळीने प्रार्थना करा.

२० ज्या शांतीच्या देवाने आपल्या मेंढरांचा मेंढपाळ, आपला प्रभू येशु ख्रिस्त याला रक्ताच्या सर्वकाळच्या नव्या कराराद्वारे उठवले. (aiōnios g166) २१ त्याची इच्छा पूर्ण करायला तुम्हास चांगल्या गोर्टीनी सिद्ध करो आणि येशु ख्रिस्ताच्या द्वारे त्यास संतोष देणरे काम आपल्यामध्ये करो. त्यास सदासर्वकाळ गौरव असो. आमेन. (aiōn g165) २२ बंधुजनहो, हा जो बोधपर संदेश मी थोडक्यात लिहिला आहे, तो धीर धरून ऐका अशी विनंती तुम्हास करतो. २३ आपला बंधू तीमथ्य हा तुरुंगातून सुटला आहे. जर तो लवकर माझ्याकडे आला, तर जेव्हा मी तुम्हास भेटायला येईन तेव्हा तो मजकडे येईल. २४ तुमच्या सर्व पुढाच्यांना व देवाच्या सर्व पवित्रजणांना सलाम सांगा, इटली येथील विश्वास ठेवणारे लोक तुम्हास सलाम सांगतात. २५ देवाची कृपा तुम्हा सर्वांबोबर असो. आमेन.

याको.

आणि जी तुमच्या आत्म्याचे तारण करण्यास समर्थ आहे ती देवाची शिकवण तुमच्या अंतःकरणात मुळवलेली आहे ती

१ याकोब, देवाचा आणि प्रभू येशू ख्रिस्ताचा सेवक, याजकडून, लीनेने स्वीकारा. २२ वचनाप्रमाणे आचरण करणारे असा व जगभर पांगलेल्या, विश्वास ठेवणाऱ्या बारा यहूदी वंशांना फक्त ऐकणारेच असू नका तर त्याप्रमाणे करा कारण जर तुम्ही नमस्कार. ३ माझ्या बंधूनो, ज्या ज्या वेळी तुमच्यावर फक्त ऐकता तर तुम्ही स्वतःची फसवणूक करता. ३३ जो कोणी निरनिराळ्या परीक्षा येतात तेव्हा तुम्ही आनंदच माना. ३५ तुम्हास देवाचे वचन ऐकतो परंतु त्यानुसार वागत नाही, तो आरशामध्ये माहीत आहे की, तुमच्या विश्वासाच्या परीक्षेमुळे सहनशीलता आपले शारीरिक तोंड पाहणाऱ्या मनुष्यासारखा आहे. २४ निर्माण होते. ४ आणि त्या सहनशीलतेला आपले कार्य पूर्ण तो मनुष्य स्वतःकडे लक्ष्यपूर्वक पाहतो. नंतर निघून जातो करू द्या. यासाठी की तुम्ही प्रौढ, परिपूर्ण व कोणत्याही बाबतीत आणि आपण कसे होतो ते लगेच विसरून जातो. २५ परंतु जो कमतरता नसलेले असे पूर्ण क्वावे. ५ म्हणून जर तुमच्यातील स्वातंत्र्याच्या परिपूर्ण नियमाचे बारकाईने पालन करतो आणि कोणी झानाने उणा असेल तर त्याने देवाकडे मागावे म्हणजे ते वचन ऐकून ते विसरून न जाता त्यानुसार चालतो, तो मनुष्य त्यास मिळेल कारण तो दोष न लावता सर्वांस उदारपणे देतो. ६ जे काही करतो त्यामध्ये आशीर्वादित होईल. २६ जर एखादा पण त्याने विश्वासाने मागावे व संशय धरू नये कारण जो संशय मनुष्य स्वतःला धार्मिक समजतो आणि तरी स्वतःच्या जीभेवर धरतो तो वाचामुळे लोटलेल्या व उवंछलेल्या समुद्रातील ताबा ठेवत नाही, तर तो स्वतःच्या अंतःकरणाला फसवतो. लाटेसारखा आहे. ७ अशा मनुष्यांने असा विचार करू नये की, त्या व्यक्तीची धार्मिकता निरर्थक आहे. २७ अनाथ व विधवा प्रभूपासून त्यास काही प्राप्त होईल. ८ कारण तो द्विमानाचा यांच्या संकटात जो त्यांची काळजी घेतो व स्वतःला जगातील असून तो सर्व मार्गात अस्थिर असतो. ९ दीन असलेल्या बंधूनो, विघडलेल्या वातावरणापासून दूर ठेवतो, अशा मनुष्याची आपल्या उच्चपणाविषयी अभिमान बाळगावा. १० आणि श्रीमत धार्मिकता देवासमोर शुद्ध व निर्दोष ठरते.

२ माझ्या बंधूनो, गौरवशाली प्रभू येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवारे तुम्ही पक्षपाताने वागू नका २ कारण तुमच्या सभास्थानात कोणी सोन्याची अंगठी घालणारा, भपकेदार कपडयातला मनुष्य आला आणि तेथे मळक्या कपडयात कोणी गरीबही मनुष्य पण आला, ३ तर भपकेदार झागा घातलेल्या मनुष्याकडे तुम्ही आदराने पाहता व त्यास म्हणता की, “इथे चांगल्या जागी बसा”; आणि गरिबाला म्हणता, “तू तिथे उभा रहा,” किंवा “इथे माझ्या पायाशी बस.” ४ तर, तुम्ही आपसात भेद ठेवता आणि दुष्ट विचार करणारे न्यायाधीश झालात ना? ५ माझ्या प्रिय बंधूनो, ऐका; देवाने जगात जे गरीब आहेत त्यांना विश्वासात धनवान होण्यास आणि जे त्याच्यावर प्रीती करतात त्यांना त्याने ज्याचे वचन दिले आहे त्या राज्याचे वारीस होण्यास निवडले आहे की नाही? ६ पण तुम्ही गरिबांना तुच्छ मानले आहे. जे श्रीमंत आहेत ते तुम्हास जाचात आणि न्यायालयात खेचून नेतात की नाही? ७ आणि तुम्हास जे उत्तम नाव ख्रिस्तात मिळाले त्या चांगल्या नावाची ते निंदा करतात ना? ८ खरोखर, “तू जशी आपल्यावर तशीच आपल्या शेजाच्यावर प्रीती कर,” या शास्त्रलेखातील राजमान्य नियम जर तुम्ही पूर्ण करीत असाल तर तुम्ही चांगले करीत आहात. ९ पण तुम्ही पक्षपात बाल्गीत असाल तर तुम्ही पाप करता आणि उल्लंघन करणारे म्हणून नियमशास्त्राकडून तुम्ही दोषी ठरवले जाता. १० कारण कोणीही मनुष्य संपूर्ण नियमशास्त्र पाळतो आणि एखाद्या नियमाविषयी अडकळतो,

तरी तो सर्वांविषयी दोषी ठरतो. १९ कारण ज्याने म्हणले की, तारवेही बघा; ती इतकी मोठी असतात आणि प्रचंड वाच्याने “व्यभिचार करू नको,” त्यानेच म्हणले की, “खून करू नको” लोटली जातात, पण ती चालवणाऱ्या सुकाणदाराची इच्छा आता, तू जर व्यभिचार केला नाहीस, पण तू खून केला आहेस असते तिकडे एका लहान सुकाणूने पाहिजे तिकडे वळवता तर तू नियमशास्त्र उलंगणारा झालास. २१ तर स्वातंत्र्याच्या येतात. ५ त्याचप्रमाणे जीभ एक लहान अवयव आहे आणि नियमाप्रमाणे ज्यांचा न्याय होणार आहे त्यांच्याप्रमाणे बोला मोठ्या गोष्टींची फुशारकी मारते. पहा, लहानशी आग किती आणि करा. २३ कारण, ज्याने दया दाखवली नाही त्याचा न्याय मोठे रान पेटवते. ६ आणि जीभ एक आग आहे, एक अनीतीचे दयेवाचून होईल व दया न्यायावर विजय मिळवते. २४ माझ्या भुवन आहे. जीभ ही सर्व अवयवात अशी आहे की, ती सर्व बंधूनो, कोणी मनुष्य म्हणत असेल की “माझ्याजवळ विश्वास शरीराला अमंगळ करते, सृष्टीक्रमाला आग लावते; आणि आहे”; पण त्याच्याजवळ जर कृती नाही, तर त्यास काय नरकाने पेटलेली अशी आहे. (Geenna g1067) ७ कारण प्रत्येक लाभ? विश्वास त्यास तारू शकेल काय? १५ जर कोणी भाऊ जातीचे पशू व पक्षी आणि सरपटणरे व जलचर प्राणी, कहात उघडा असेल किंवा कोणी बहीण उघडी असेल आणि रोजच्या येतात आणि मनुष्याने कहात आणले आहेत. ८ पण कोणीही अन्नाच्या अडचणीत असेल, १६ आणि तुमच्यातील कोणी मनुष्य आपली जीभ कहात आणू शकत नाही. ती अनावर त्यांना म्हणेल की, “शांतीने जा, ऊब घ्या आणि तृप्त क्हा”, पण व अपायकारक असून, ती प्राणघातक विषाने भरलेली आहे. शरीरासाठी लागणाऱ्या गोष्टी जर तुम्ही त्यांना पुरवीत नाही, ९ आपण तिचाच उपयोग करून परमेश्वर पित्याचा धन्यवाद तर काय लाभ? १७ म्हणून कृतीशिवाय विश्वास निर्जीव आहे. करतो; आणि देवाच्या प्रतिमेप्रमाणे निर्माण झालेल्या मनुष्यांना १८ आता, कोणी मनुष्य म्हणेल की, “तुझ्याजवळ विश्वास तिनेच शाप देतो. १० एकाच मुखातून सुती आणि शाप बाहेर आहे आणि माझ्याजवळ कृती आहेत.” तुझ्या कृतीशिवाय निघतात. माझ्या बंधूनो, या गोष्टी अशा होऊ नयेत. ११ झाच्याच्या तुझ्या विश्वास मला दाखव आणि मी माझ्या कृतीवरून माझा एकाच मुखातून गोड पाणी व कडू पाणी निघते काय? १२ विश्वास तुला दाखवीन. १९ एकच देव आहे, असा विश्वास तू माझ्या बंधूनो, अंजिराचे झाड जैतुनाची फले देईल काय? किंवा धरतोस काय? भूतेसुद्धा विश्वास धरतात व थरथर कापतात. द्राक्षवेल अंजीरे देईल काय? तसेच खाच्या पाण्यातून गोड पाणी २० परंतु मूर्ख मनुष्या, कृतीशिवाय विश्वास निरर्थक आहे, हे निघणार नाही. १३ तुमच्यात ज्ञानी व समंजस कोण आहे? तुला समजावे अशी तुझी इच्छा आहे काय? २१ आपला पूर्वज त्याने चांगल्या आचरणातून, ज्ञानीपणाच्या सौम्यतेने, आपल्या अब्राहाम ह्याने आपला मुलगा इसहाक ह्याला जेव्हा यशवेदीवर स्वतःवी कृती दाखवावी. १४ पण तुमच्या मनात कडवत ईर्ष्या अर्पण केले, तेव्हा तो कृतीनी नीतिमान ठरला नव्हता काय? आणि स्वार्थीपणा असेल तर सत्याविस्तु अभिमान मिरवून २२ आता, त्याच्या कृतीबोरेवर विश्वासाने कसे काम केले आणि खोटे बोलू नका. १५ हे ज्ञानीपण वरून येत नाही. ते पृथ्वीवरचे, त्या कृतीकडून विश्वास पूर्ण केला गेला, हे तुला दिसते का? २३ जीवधारी स्वभावाचे व सैतानाकडवे असते. १६ कारण ईर्ष्या ‘अब्राहामाने देवावर विश्वास ठेवला आणि ते त्याच्या बाजूकडे आणि स्वार्थीपणा जेथे आहेत तेथे अव्यवस्था व प्रत्येक वाईट नीतिमत्त्व गणण्यात आले’, हे म्हणणारा शास्त्रलेख पूर्ण झाला गोष्ट असते. १७ पण जे ज्ञानीपण वरून येते ते प्रथम शुद्ध, आणि त्यास देवाचा मित्र म्हणण्यात आले. १८ तर तुम्ही हे त्याशिवाय शांतीशील, सहनशील आणि विचारशील असते. ते पाहता की, कोणी मनुष्य केवळ विश्वासाने नाही, पण कृतीनी दयेने व चांगल्या फळांनी भरलेले असते; ते निःपक्षापाती व नीतिमान ठरतो. २५ तसेच राहाब वेश्येने जेव्हा जासुसांना आत निर्दोष असते. १८ आणि शांती करणाऱ्यांसाठी नीतिमत्त्वरूपी घेतले व दुमच्या वाटेने पाठवून दिले, तेव्हा ती कृतीनी नीतिमान फल देणारे वी शांतीत पैरले जाते.

ठरली नाही काय? २६ कारण ज्याप्रमाणे आत्म्याशिवाय शरीर निर्जीव आहे तर तुम्ही त्याचप्रमाणे कृतीशिवाय विश्वास निर्जीव आहे. ४ तुमच्यामध्ये लढाया व भांडणे कोठून येतात? तुमच्या अवयवात ज्या वाईट वासना लढाई करतात त्यातून की

३ माझ्या बंधूनो, तुमच्यापैकी पुष्कळजण शिक्षक होऊ नका नाही काय? २ तुम्ही लोभ धरता पण तुम्हास मिळत नाही; कारण आपल्याला अधिक दंड होईल हे तुम्हास माहीत तुम्ही घात व हेवा करता, पण तुम्हास मिळवता येत नाही. तुम्ही आहे. २ कारण पुष्कळ गोष्टीत आपण सर्वजण अडखळतो. भांडता व लढाई करता तरी तुम्हास मिळत नाही; कारण आपले सर्व शरीरही नियंत्रणात ठेवण्यास समर्थ आहे. ३ पहा, तुम्ही वाईट वासना बाळगून मागता, म्हणजे आपण आपल्या आपण घोड्यांच्या तोंडांत लगाम घालतो की, त्यांनी आपले चैनीसाठी खर्चवि म्हणून मागता. ४ हे देवाशी अप्रामाणिक ऐकावे; आणि त्याद्वारे आपण त्यांचे सर्व शरीर वळवतो. ४ पिढी! जगाशी मैत्री म्हणजे देवाशी वैर हे तुम्ही जाणत नाही

काय? म्हणून जो कोणी जगाचा मित्र होऊ इच्छितो तो देवाचा ठरवले आहे आणि त्यांची हत्या केली आहे. ७ यासाठी बंधूनो, वैरी आहे. ८ किंवा ‘आपल्यात राहणारा पवित्र आत्मा ईर्षावान’, प्रभूच्या येण्यापर्यंत धीर धरा, लक्षात ठेवा की, शेतकरी आपल्या असे शास्त्रलेख व्यर्थ म्हणतो, असे तुम्हास वाटते काय? ९ पण शेतातील मोलवान पिकाची वाट पाहिलो, तो धीराने त्याची वाट तो अधिक कृपा करतो, म्हणून शास्त्रलेख असे म्हणतो की, पाहतो. पहिला व शेवटचा पाऊस मिळेपर्यंत वाट पाहतो. १० “देव गर्विष्ठांना विरोध करतो, पण लीनांवर कृपा करतो.” ११ तुम्हीसुद्धा धीराने वाट पाहिली पाहिजे. तुमचे अंतःकरण बळकट म्हणून देवाच्या अधीन रहा; आणि सैतानाला आडवा, म्हणजे करा कारण प्रभूचे दुसरे आगमन जवळ आले आहे. १२ बंधूनो, तो तुमच्यापासून दूर पळून जाईल. १३ तुम्ही देवाच्या जवळ या एकमेकांविसरुद्ध कुरुकुर करण्याचे थांबवा, यासाठी की तुम्ही म्हणजे तो तुमच्याजवळ येईल. अहो पायांनो, तुम्ही हात शुद्ध दोषी ठरू नये. पहा, न्यायाधीश दाराजवळ आत येण्यासाठी करा; अहो द्विमनाच्या मनुष्यांनो, अंतःकरणे शुद्ध करा. १४ दुःखी तयारीत उभा आहे. १५ बंधूनो, जे संदेषे प्रभूच्या नावाने बोलले व्हा, शोक करा आणि रडा; तुमच्या हसण्याचा शोक होवो; त्यांचे दुःख सहन व धीराविषयी उदाहरण घ्या. १६ त्यांनी तुमच्या आनंदाची खिन्नता होवो. १७ परमेश्वरासमोर नम्र व्हा, दुःखसहन केले म्हणून आपण त्यांना धन्य म्हणतो, हे लक्षात म्हणजे तो तुम्हास उच्च करील. १८ बंधूनो, एकमेकांविषयी ठेवा. तुम्ही ईयोबाच्या सहनशीलतेविषयी ऐकले आहे आणि वाईट बोलू नका. जो बंधूविषयी वाईट बोलतो व आपल्या प्रभूकडून जो त्याचा शेवट झाला तोसुधा पाहिला आहे, तो बंधूला दोष लावतो तो नियमशास्त्राविषयी वाईट बोलतो आणि असा की प्रभू फार दयाळू आणि कनवाळू आहे. १९ माझ्या नियमशास्त्राला दोष लावतो. पण तू जर नियमशास्त्राला दोष बंधूनो, मुख्यतः शपथ वाहू नका; स्वर्गाची, पृथ्वीची किंवा दुसरी लावलास तर तू नियम पाळणारा नाहीस पण न्यायाधीश कशाचीही शपथ वाहू नका. तुम्ही दोषी ठरू नये म्हणून तुम्हास आहेस. २० जो तारण्यास व नष्ट करण्यास समर्थ आहे असा होय म्हणायचे तर होयच म्हणा. तुम्हास नाही म्हणायचे तर नियमशास्त्र दैणारा व न्यायाधीश एकच आहे. मग शेजाच्याला नाहीच म्हणा. २१ तुमच्यातील कोणी संकटात आहे काय? दोष लावणारा तू कोण? २२ अहो! तुम्ही जे म्हणता की, “आज त्याने प्रार्थना करावी. कोणी आनंदी आहे काय? त्याने सुतिगान किंवा उद्या आपण या गावाला जाऊ, तेथे वर्षभर राहू आणि करावे. २३ तुमच्यापैकी कोणी आजारी आहे काय? त्याने व्यापार करून कमावू.” २४ पण उद्या काय होईल हे तुम्हास मंडळीतील वडीलांना बोलवावे व त्यांना त्याच्यासाठी प्रार्थना माहीत नसते. तुमचे आयुष्य काय आहे? तुम्ही केवळ वाफ करण्यास सांगवे आणि प्रभूच्या नावाने त्याच्यावर तेल लावावे आहा; ती थोडा वेळ दिसते आणि नंतर, दिसेनाशी होते. २५ २६ विश्वासाने केलेली प्रार्थना आजारी मनुष्यास बरे करील व प्रभू त्याबद्दल तुम्ही असे म्हणा की, “परमेश्वराची इच्छा असल्यास त्यास उठवील. जर त्याने पापे केली असतील तर प्रभू त्याची आपण जिवंत असू आणि हे करू किंवा ते करू.” २७ आता, क्षमा करील. २८ म्हणून एकमेकांकडे आपल्या पापांची कबुली तुम्ही आपल्या योजनेचा अभिमान मिरवता. अशा प्रकारचा सर्व द्या आणि एकमेकांसाठी प्रार्थना करा. यासाठी की, तुम्ही बरे अभिमान व्यर्थ आहे. २९ म्हणून चांगले करणे कळत असून, व्हावे. नीतिमान मनुष्याची प्रार्थना सामर्थ्युक्त व परिणामकारक जो ते करीत नाही त्यास ते पाप आहे.

५ धनवान लोकहो ऐका, तुमच्यावर जी संकटे येत आहेत त्याबद्दल रडा व आक्रोश करा. ३ तुमची संपत्ती नाश पावली आहे व तुमच्या कपड्यांना कसर खाऊन टाकीत आहेत. ४ तुमचे सोनेचांदी मातीमोल झाले आहे. त्याच्यावर चढलेला थर तुमच्याविरुद्ध साक्ष देईल आणि तुमचे शरीर अग्नीसारखे खाऊन टाकील. तुम्ही शेवटल्या दिवसांसाठी धन साठवू ठेवले आहे. ५ पहा! तुमच्या शेतात कापणी करण्याचा मजुरांची मजुरी जी तुम्ही अडवून धरलीत ती ओरडून दुःख करीत आहे आणि ते रडणे सैन्याच्या परमेश्वराच्या कानी पोहोचले आहे. ६ जगात असताना तुम्ही चैनबाजी व विलास केला आणि मन मानेल तसे वागला. वधावयाच्या दिवासासाठी खाऊनपितृन तयार केलेल्या सारखे तुम्ही पुष्ट झालात. ७ जे लोक तुम्हास काहीही विरोध करीत नाही अशा नीतिमान लोकांस तुम्ही दोषी

पाऊस पडू नये म्हणून त्याने कळकळीने प्रार्थना केली आणि नंतर साडेतीन वर्षे देशात पाऊस पडला नाही. ८ मग त्याने पुढी प्रार्थना केली व आकाशाने पाऊस दिला आणि पृथ्वीने आपले धान्य उपजवले. ९ माझ्या बंधूनो, जर तुमच्यापैकी कोणी चुकला किंवा सत्यापासून दूर भटकला असेल आणि जर कोणी त्यास परत आणले तर पापी मनुष्यास चुकीच्या माराविरुन तो परत आणतो. १० तो त्याचा जीव मरणापासून तारील व पापांची रास झाकील.

१पेत्र.

१७ आणि पक्षपात न करता, जो प्रत्येक मनुष्याचा कामाप्रमाणे न्याय करतो त्यास तुम्ही जर पिता म्हणून हाक मारता, तर

१ येशू ख्रिस्ताचा प्रेषित पेत्र ह्याजकडून, पंत, गलतीया, तुमच्या प्रवासाच्या काळात तुम्ही भय धरून वागले पाहिजे.

कपटदुकिया, आशिया व बिशुनिया या प्रांतात उपरी म्हणून १८ कारण तुम्हास माहीत आहे की, तुमच्या पूर्जांनी लावून पांगलेल्या देवाच्या लोकांस पत्र, २ देवपित्याच्या पूर्वजानानुसार, दिलेल्या निरर्थक आचरणातून चांदीसोन्यासारख्या नाशवंत आत्म्याच्या पवित्रीकरणाद्वारे, येशूच्या आज्ञेत राहण्यासाठी गोषीद्वारे, तुमची सुटका केली गेली नाही. १९ निष्कलंक व त्याचे रक्त शिंपून निवडलेले तुम्हास कृपा व शांती विपुल निर्दोष कोकरा झालेल्या ख्रिस्ताच्या मोलवान रक्ताद्वारे तुम्ही मिळोत. ३ आपला प्रभू येशू ख्रिस्त याचा देव आणि पिता मुक्त झाला आहात. २० खरोखर, जगाच्या स्थापने अगोदर, धन्यवादित असो! त्याने आपल्या महादयेने येशू ख्रिस्ताला तो पूर्वीपासून नेमलेला होता. पण या शेवटच्या काळात तो मृतांतून उठवून आपल्याला एका जिवंत आशेत पुन्हा जन्म दिला तुमच्यासाठी प्रकट झाला, २१ आणि त्याच्याद्वारे तुम्ही देवावर आहे. ४ आणि त्याद्वारे मिळणारे अविनाशी, निर्मळ व अक्षय विश्वास ठेवला; कारण देवावर तुमचा विश्वास व तुमची आशा वतन स्वर्गात तुमच्यासाठी राखून ठेवले आहे, ५ आणि शेवटच्या असावी म्हणून त्यास मृतांतून उठवून गौरव दिला. २२ तुम्ही काळात प्रकट करण्याकरता सिद्ध केलेल्या तारणासाठी तुम्ही जर आत्म्याच्याद्वारे, सत्याचे आज्ञापालन करून, निष्कपट देवाच्या सामर्थ्यानि विश्वासाद्वारे, राखलेले आहात. ६ आणि बंधुप्रेमासाठी आपले जीव शुद्ध केले आहे, तर तुम्ही आस्थेने या कारणास्तव, आताच्या काळात, निरनिराळ्या प्रकाररच्या एकमेकांवर मनापासून प्रीती करा. २३ कारण तुम्ही नाशवंत परीक्षामुळे तुम्हास थोडा वेळ भाग पडल्यास तुम्ही दुःख बीजाकडून नाही पण अविनाशी बीजाकडून, म्हणजे देवाच्या, सोरीत असताही आनंदित होता. ७ म्हणजे, नाशवंत सोन्याची जिवंत टिकणाऱ्या वचनाच्याद्वारे तुमचा पुन्हा जन्म पावलेले परीक्षा अग्नीने करतात, त्या सोन्याहून मोलवान असलेल्या आहात. (aiōn g165) २४ कारण पवित्रशास्त्रात असे लिहिले तुमच्या विश्वासाची परीक्षा, येशू ख्रिस्ताचे येणे होईल त्यावेळी, आहे, “सर्व मानवजाती गवतासारखी आहे व तिचे सर्व वैभव प्रशंसेला, गौरवाला व मानाला कारण क्वाची. ८ तुम्ही त्यास गवताच्या फुलासारखे आहे गवत वाळते व त्याचे फूल गळते. बघितले नसताही तुम्ही त्याच्यावर प्रीती करता आणि त्यास २५ परंतु परमेश्वराचे वचन सर्वकाळ टिकते.” तुम्हास त्याच पाहिले नसताही त्याच्यावर विश्वास ठेवून, तुम्ही अवर्णनीयी, गौरवी आनंदाने उल्लसीत होता. ९ कारण, तुमच्या विश्वासाचे गैलिका

g165)

२ म्हणून तुम्ही सर्व दुष्टपणा, सर्व कपट, ढोंग, हेवा व सर्व दुर्भाषणे दूर ठेवून, २ परमेश्वर कृपाळू आहे, असा तुम्ही अनुभव घेतला आहे तर तुम्ही त्याद्वारे तारणासाठी तुमची वाढ व्हावी म्हणून नूतन जन्मलेल्या बालकांसारखे आध्यात्मिक निच्या दुधाची इच्छा धरा. ४ मनुष्यांनी नाकारलेल्या पण देवाने निवडलेल्या मोलवान अशा जिवंत दगडाकडे तुम्ही येत असता,

५ तुम्हीही जिवंत दगडांप्रमाणे, आतिक भवन असे, रचले जात आहात देवाला आवडणारे आध्यात्मिक यज्ञ, येशू ख्रिस्ताद्वारे, अर्पण करण्यासाठी एक पवित्र याजकगण असे उभारले जात आहात. ६ म्हणून शास्त्रलेखातही असे आहे की, “पाहा, मी एक निवडलेला व मोलवान असलेला, कोनशिला सियोनात ठेवतो आणि जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो तो फजीत होणार नाही.” ७ म्हणून विश्वास ठेवणाऱ्या तुम्हास तो मोलवान आहे; पण, जे विश्वास ठेवत नाहीत त्यांना ‘बांधण्याच्यांनी जो दगड नाकारला तोच कोपन्याचा मुख्य कोनशिला झाला आहे.’

८ असा देखील शास्त्रलेख आहे, “अडखलण्याचा दगड व अडथळाचा खडक झाला आहे.” ते वचन मानीत नसल्यामुळे अडखळतात आणि त्यासाठीच ते नेमलेले होते. ९ पण तुम्ही

एक निवडलेला वंश, एक राजकीय याजकगण, एक पवित्र **३** आणि तुम्ही विवाहित स्त्रियांनो, आपल्या पतीच्या अधीन राष्ट्र, देवाचे स्वतःचे लोक असे आहा; ह्यासाठी की, तुम्हास रहा; म्हणजे कोणी वचनाला अमान्य असेल, तरी तुमचे ज्याने अंथारातून आपल्या अदूत प्रकाशात बोलावले त्याचे भीडस्तपणाचे निर्मल वर्तन पाहून ते वचनांवाचून आपल्या गुण तुम्ही प्रसिद्ध करावेत. १० ते तुम्ही पूर्वी लोक नव्हता स्त्रियांच्या वर्तनाने मिळवून घेतले जावे कारण ते तुमचे शुद्ध, पण आता देवाचे लोक आहात; तुमच्यावर दया केली नव्हती आदराचे आचरण पाहतील. ३ तुमची शोभा ही केस गुंगफे, पण आता दया केली गेली आहे. ११ माझ्या प्रियांनो, तुम्ही सोन्याची दगिने घालणे आणि उंची वस्त्रे वापरणे ह्याची बाहेरची उपरी व प्रवासी असल्यामुळे मी तुम्हास विनंती करतो की, शोभा असू नये; ४ पण अंतःकरणात गुप्त राहणाऱ्या मानवी आत्म्याबरोबर लढाई करणाऱ्या दैहिक वासनांपासून दूर रहा. स्वभावात, म्हणजे देवाच्या दृष्टीने बहुमोल असलेल्या, सौम्य १२ परराष्ट्रीयात आपले आचरण चांगले ठेवा, म्हणजे तुम्हास आणि शांत आत्म्याच्या अविनाशी भूषणात ती असावी. ५ दुराचरणी मानून, ते जरी तुमच्याविषयी वाईट बोलतात, तरी कारण देवावर आशा ठेवणाऱ्या, प्रचीन काळच्या, पवित्र तुमची जी चांगली कामे त्यांना दिसतील, त्यावरून त्याच्या स्त्रियांनीही अशाप्रकारे आपल्या पतीच्या अधीन राहून स्वतःला भेटीच्या दिवशी त्यांनी देवाचे गौरव करावे. ६ प्रत्येक प्रकारच्या शोभवत असत. ६ उदाहरणार्थ, सारेनेही अब्राहामाला धनी मानवी व्यवस्थेला, प्रभूकरता, आज्ञाधारक रहा. राजा श्रेष्ठ म्हणून त्याच्या आज्ञा पाळल्या. तुम्ही चांगले करीत असाल म्हणून त्याच्या अधीन राहा. ७ जे अधिकारी असतील त्यांना आणि कोणत्याही भयाला भीत नसाल तर तुम्ही तिच्या आज्ञाकित रहा; कारण वाईट करणाऱ्यांना शिक्षा करण्यास मुली झाला आहात. ७ पर्टीनो, तुम्हीही आपल्या पतीला व चांगले करणाऱ्यांची प्रशंसा करण्यास ते पाठवलेले आहेत. अधिक नाजूक पात्राप्रमाणे, आपल्या ज्ञानानुसार, मान या ८ कारण देवाची इच्छा आहे की, तुम्ही चांगले करीत राहून आणि जीवाच्या कृपेचे जोडीचे वरीस म्हणून एकत्र रहा, निर्बुद्ध मनुष्यांच्या अज्ञानाला गप्प करावे. ९६ तुम्ही स्वतंत्र म्हणजे तुमच्या प्राथंनेत व्यत्यय येवू नये. ८ शेवटी सर्वजण आहात, परंतु वाईट प्रवृतीवर पांघरूण घालण्यास स्वातंत्र्याचा एकमनाचे व्हा आणि एकभावाचे होउन बंधुप्रेम बाळगणारे, उपयोग न करता, देवाचे दास म्हणून जगावे १७ सर्वांना मान कनवाळू व प्रेमल मानावे व्हा. ९ तर वाईटाबद्दल वाईट आणि या; बंधुवर्गावर प्रीती करा; देवाचे भय धरा; राजाला मान या. निदेबद्दल निंदा, अशी परतफेड करू नका, पण आशीर्वाद १८ घरच्या नोकरांनो, तुम्ही पूर्ण आदराने आपल्या स्वामीच्या या कारण ह्यासाठीच तुम्हास पाचारण करण्यात आले आहे; आज्ञेत रहा. जे चांगले आणि सहनशील असतील त्यांनाच म्हणजे तुम्हास आशीर्वाद हे वतन मिळावे. १० कारण, “जो नव्हे, पण कठोर असतील त्यांनादेखील आज्ञेत रहा ११ कारण, जीविताची आवड धरतो व चांगले दिवस बघावेत अशी इच्छा जर कोणी देवाविषयी विवेक बाळगून, अन्याय सोसून, दुःख करतो त्याने वाईटापासून आपली जीभ कपटी भाषणापासून, सहन करीत असेल, तर ते स्तुत्य आहे; २० पण तुम्ही पाप आपले ओठ आवरावेत ११ त्याने वाईट सोडून चांगले करावे, करता तेव्हा तुम्ही ते सहन केले, तर ते देवाला आवडणारे असतात पण वाईट करणाऱ्यावर परमेश्वराची करडी नजर आहे. २१ कारण ह्यासाठीच तुम्हास पाचारण करण्यात आले असते.” १३ आणि तुम्ही जर चांगल्याविषयी आवेशी झाला, आहे; कारण ख्रिस्तनेही तुमच्यासाठी दुःख सोसले आहे; तर कोण तुमचे वाईट करील? १४ पण, नीतिमत्त्वाकरता आणि तुम्ही त्याच्या पावलांवरून मगोपांग जावे म्हणून त्यावे तुम्ही सोसले तर तुम्ही धन्य! त्यांच्या भयाने भिज नका तुमच्यासाठी किंता ठेवला आहे. २२ त्याने पाप केले नाही व किंवा अस्वस्थ होऊ नका. १५ पण ख्रिस्ताला प्रभू म्हणून त्याच्या मुखात काही कपट आढळले नाही. २३ त्याची हेटाळणी आपल्या अंतःकरणात पवित्र मनुष्यास सौम्यतेने व आदराने प्रत्युत्तर त्याने धमकावले नाही; पण देव जो नीतीने न्याय करतो त्याच्या देण्यास तुम्ही नेहमी तयार असा. १६ आणि चांगला विवेक ठेवा; हातात त्याने स्वतःसोपवरे. २४ त्याने स्वतः तुम्ही आमची म्हणजे, तुमच्याविषयी वाईट बोलत असता, ख्रिस्तातील तुमच्या पापे स्वदेही वाहून वधस्तंभावर नेती, ह्यासाठी की, आपण चांगल्या आचरणावर खोटे आरोप करणाऱ्यांना लाज वाटावी. पापाला मरून नीतिमत्त्वाला जिवंत रहावे; त्यास बसलेल्या १७ कारण चांगले केल्याबद्दल तुम्ही सोसावे हे जर देवाला बरे माराने तुम्ही निरोगी झाला आहात. २५ कारण तुम्ही मेंद्रांसरखे वाटो, तर वाईट केल्याबद्दल सोसण्यापेक्षा ते अधिक बरे. १८ बहकत होता; पण जो तुमच्या जीवांचा मेंदपाठ व रक्षक आहे, कारण, आपल्याला देवाकडे आणण्यास ख्रिस्तसुद्धा पापांसाठी, त्याच्याकडे आता परत आला आहात.

देहाने मारला गेला, पण आत्म्याने जिवंत केला गेला. १९ आणि होत असेल तर तुम्ही धन्य! आहात कारण गौरवाचा आत्मा तो त्याद्वारे गेला व त्याने तुरुंगातल्या आत्म्याना घोषणा केली. म्हणजे देवाचा आत्मा तुमच्यावर येऊन राहिला आहे. २५ पण २० नोहाच्या दिवसात, ताळ तयार होतेवेळी, देवाची सहनशीलता तुमच्यातील कोणी खुनी किंवा चोर म्हणून, वाईट करणारा प्रतीक्षा करीत असता, पूर्वी ज्यांनी अवमान केला तो हे होते. त्या किंवा दुसऱ्याच्या कामात लुडबुड करणारा म्हणून कोणी दुःख तारवात केवळ थेडे, म्हणजे आठ जीव, पाण्याकडून तारले भोगून नये. २६ ख्रिस्ती म्हणून जर कोणाला दुःख सहन करावे गेले. २१ आतासुद्धा, त्याचे प्रतिरूप असा बापितस्मा; देहाचा लागत असेल तर त्यास लाज वाटून नये; त्या नावामुळे देवाचे मळ काढून नाही, पण चांगल्या विवेकाने देवाला दिलेले वचन गौरव करावे. २७ कारण देवाच्या घराण्यापासून न्यायनिवाड्यास म्हणून, येशु ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाकडून आपल्याला तारतो. आरंभ होण्याची वेळ आता आली आहे आणि तो जर प्रथम २२ तो स्वर्गात गेला असून देवाच्या उजवीकडे आहे आणि आपल्यापासून झाला, तर जे देवाचे शुभवर्तमान मानीत नाहीत देवदूत, अधिकारी व सत्ताधीश त्याच्या अधीन आहेत.

४ म्हणून ख्रिस्ताने देहाने दुःख सोसले आणि तुम्हीही त्याच्या

वृत्तीची शस्त्रसामग्री परिधान करा कारण ज्याने देहात सोसले आहे तो पापापासून दूर झाला आहे. २ म्हणून

अशा मनुष्याने आपल्या देहातील पुढील आयुष्य, मनुष्यांच्या वासनांसाठी नाही, पण देवाच्या इच्छेसाठी जगावे. ३ कारण

परराष्ट्रीयांच्या इच्छेप्रमाणे करण्यास गेलेला काळ पुरे झाला. ४ आणि मूर्तीपूजेत आपल्या मागाने गेलात. ५ भाग पडते म्हणून नाही पण देवाला आवडेल असे, स्वेच्छेने,

अशा बेतालपणाच्या स्वैराचरणात आता तुम्ही त्यांच्याबरोबर द्रव्योभासाठी नाही पण उत्सुकतेने करा ३ आणि, वतनावर

घुसत नाही, ह्याचे त्याना नवल वाटून ते तुमची निंदा करतात. धनीपण चालवून नाही, पण कळपाला उदाहरणे होऊन त्याचे

५ तरीही, देव जो जिवंतांचा व मृतांचा न्याय करण्यास तयार पालन करा. ६ आणि मुख्य मैंदगाळ प्रकट होईल तेव्हा तुम्हास आहे त्यास ते आपला हिशोब देतील. ६ कारण, याकरिता, गौरवाचा न कोमेजाणारा मुकुट मिळेल. ८ तसेच तरुणांनो,

मृतांनंदेखील शुभवर्तमान सांगण्यात आले होते; म्हणजे जरी तुम्ही वडिलांच्या अधीन रहा आणि तसेच तुम्ही सगळे जण

मनुष्यांप्रमाणे त्यांचा देहात न्याय झाला तरी त्यांनी देवाप्रमाणे एकमेकांची सेवा करण्यास नप्रतारूप वस्त्र घेऊन कमरेस आत्म्यात जिवंत रहावे. ७ पण सर्व गोर्धेंचा शेवट जवळ आला गुंडाळा; कारण देव गर्विष्ठांना विरोध करतो पण लीनांना कृपा

आहे म्हणून समंजस मनाचे व्हा आणि प्राथनेसाठी सावध रहा; पुरवतो. ८ म्हणून देवाच्या पराक्रमी हाताखाली लीन व्हा

८ आणि सर्वांत महत्वाची गोष्ट ही की आपल्यात वाढती प्रीती ह्यासाठी की त्याने तुम्हास योग्यवेळी उंच करावे. ९ तुम्ही ठेवा, कारण प्रीतीने पापांची रास झाकली जाते. १० काही कुरुकर आपली सर्व चिंता त्याच्यावर टाका, कारण तो तुमची काळजी

न करता तुम्ही सर्वजण एकमेकांचा पाहुण्याचार करणारे व्हा. करतो. ८ सावध रहा; जागृत रहा कारण तुमचा शत्रू सैतान

१० तुम्ही देवाच्या बहुविध कृपेचे चांगले कारभारी या नात्याने, हा गर्जाण्या सिंहाप्रमाणे, कोणाला गिळावे म्हणून शोधीत प्रत्येकास मिळालेल्या कृपादानाने एकमेकांची सेवा करा. ११

जो भाषण करतो त्याने आपण देवाची वचने बोलत आहोत असे बोलावे व जो सेवा करतो त्याने आपण आपली सेवा

देवाने दिलेल्या शक्तीने करीत आहोत अशी करावी. म्हणजे, येशु ख्रिस्ताद्वारे, सर्व गोर्धेंचे देवाचे गौरव करावे, त्यास गौरव व

पराक्रम ही युगानुयुग असोत. आमेन. (aiōn g165) १२ प्रियांनो, तुमच्या परीक्षेसाठी, तुमची अग्निपरीक्षा होण्यात तुम्हास काही

अपूर्व झाले, असे वाटून त्याचे नवल मानू नका. १३ उलट तुम्ही ज्या सिल्वानला विश्वासू बंधू म्हणून मानतो त्याच्याहाती तुम्हास ख्रिस्ताच्या दुःखात भागीदार होत आहात म्हणून आनंद करा. थोडक्यात लिहून पाठवून, बोध करतो आणि साक्ष देतो की, ही

म्हणजे त्याचे गौरव प्रकट होईल तेव्हाही फार मोरुचा आनंदाने देवाची खरी कृपा आहे. त्यामध्ये तुम्ही स्थिर रहा. १४ बाबेल तुम्ही उल्लासित व्हावे. १५ ख्रिस्ताच्या नावाकरता तुमची निंदा येथील, तुमच्या जोडीची निवडलेली मंडळी तुम्हास सलाम

त्यांचा शेवट काय होईल? १८ नीतिमान जर कक्षणे तर जो

भक्तीहीन व पापी ह्याला ठिकाण कोठे मिळेल? १९ म्हणून जे

देवाच्या इच्छेप्रमाणे सोसतात त्यांनी चांगले करीत राहून, जो विश्वासू निर्माणकर्ता आहे त्याच्याहाती आपले जीव सोपवावेत.

५ तुमच्यात जे कोणी वडील आहेत त्यांना मी एक सोबतीचा

वडील व ख्रिस्ताच्या दुःखांचा साक्षी म्हणून व त्याचप्रमाणे, परराष्ट्रीयांच्या इच्छेप्रमाणे करण्यास गेलेला काळ पुरे झाला. पुढे प्रकट होणार असलेल्या गौरवाचा एक भागीदार म्हणून हा

तेव्हा तुम्ही कामातुरपणात, वासनांत, दारुबाजीत, दंगलीत, बोध करतो. २ तुमच्यामधील देवाच्या कळपाचे पालन करा;

तसेच बदफैली व अमंगळ मूर्तीपूजेत आपल्या मागाने गेलात. ४ भाग पडते म्हणून नाही पण देवाला आवडेल असे, स्वेच्छेने,

अशा बेतालपणाच्या स्वैराचरणात आता तुम्ही त्यांच्याबरोबर द्रव्योभासाठी नाही पण उत्सुकतेने करा ३ आणि, वतनावर

घुसत नाही, ह्याचे त्याना नवल वाटून ते तुमची निंदा करतात. धनीपण चालवून नाही, पण कळपाला उदाहरणे होऊन त्याचे

५ तरीही, देव जो जिवंतांचा व मृतांचा न्याय करण्यास तयार पालन करा. ६ आणि मुख्य मैंदगाळ प्रकट होईल तेव्हा तुम्हास आहे त्यास ते आपला हिशोब देतील. ६ कारण, याकरिता, गौरवाचा न कोमेजाणारा मुकुट मिळेल. ८ तसेच तरुणांनो,

मृतांनंदेखील शुभवर्तमान सांगण्यात आले होते; म्हणजे जरी तुम्ही वडिलांच्या अधीन रहा आणि तसेच तुम्ही सगळे जण

मनुष्यांप्रमाणे त्यांचा देहात न्याय झाला तरी त्यांनी देवाप्रमाणे एकमेकांची सेवा करण्यास नप्रतारूप वस्त्र घेऊन कमरेस आत्म्यात जिवंत रहावे. ७ पण सर्व गोर्धेंचा शेवट जवळ आला गुंडाळा; कारण देव गर्विष्ठांना विरोध करतो पण लीनांना कृपा

आहे म्हणून समंजस मनाचे व्हा आणि प्राथनेसाठी सावध रहा; पुरवतो. ८ म्हणून देवाच्या पराक्रमी हाताखाली लीन व्हा

८ आणि सर्वांत महत्वाची गोष्ट ही की आपल्यात वाढती प्रीती ह्यासाठी की त्याने तुम्हास योग्यवेळी उंच करावे. ९ तुम्ही ठेवा, कारण प्रीतीने पापांची रास झाकली जाते. १० काही कुरुकर आपली सर्व चिंता त्याच्यावर टाका, कारण तो तुमची काळजी

न करता तुम्ही सर्वजण एकमेकांचा पाहुण्याचार करणारे व्हा. करतो. ८ सावध रहा; जागृत रहा कारण तुमचा शत्रू सैतान

१० तुम्ही देवाच्या बहुविध कृपेचे चांगले कारभारी या नात्याने, हा गर्जाण्या सिंहाप्रमाणे, कोणाला गिळावे म्हणून शोधीत प्रत्येकास मिळालेल्या कृपादानाने एकमेकांची सेवा करा. ११

फिरतो. ९ तुम्ही विश्वासात स्थिर राहून त्याच्याविरुद्ध उभे रहा कारण तुम्ही जाणता की, जगात असलेल्या तुमच्या बांधवांवर तशीच दुःखे आणली जात आहेत. १० पण तुम्हास ज्याने

ख्रिस्ताद्वारे, आपल्या सनातन गौरवात बोलावले आहे तो सर्व कृपेचा देव, तुम्ही अल्पकाळ सोसल्यानंतर, स्वतः तुम्हास परिपूर्ण करील, स्थिर करील आणि दृढ करील. (aiōnios g166)

११ त्याचा पराक्रम युगानुयुग आहे. आमेन. (aiōn g165) १२ मी

त्याचा पराक्रम युगानुयुग आहे. आमेन. (aiōn g165) १२ मी

पाठवत आहे आणि माझा मुलगा मार्क हाही पाठवत आहे १४
प्रीतीच्या अभिवादनाने एकमेकांना सलाम द्या. ख्रिस्तामधील
तुम्हा सर्वांना शांती असो.

२ पेत्र.

१

आपला देव व तारणारा येशु ख्रिस्त ह्याच्या नीतिमत्त्वाने म्हणून, तुमच्या अंतःकरणात दिवस उजाडेपर्यंत व प्रभाततारा येशु ख्रिस्ताचा दास व प्रेषित शिशोन पेत्र ह्याजकडून पर; २ देव प्रथम हे जाणा की, शास्त्रलेखातील कोणताही संदेश स्वतः आणि आपला प्रभू येशू ह्यांच्या ओळखीने तुम्हास कृपा व शांती अर्थ लावण्यासाठी झाला नाही. २१ कारण कोणत्याही काळात विपुल मिळत राहो. ३ देवाने तुम्हा आम्हास आपल्या गौरवासाठी मनुष्यांच्या इच्छेने संदेश झाला नाही, तर पवित्र आत्म्याने प्रेरित व सात्विकतेसाठी बोलावले आहे, त्याच्या ओळखीच्या द्वारे, झालेल्या मनुष्यांनी देवाकडून आलेला संदेश दिला आहे.

त्याच्या दैवी सामर्थ्यानि जीवनास व सुभक्तीस आवश्यक असलेल्या सर्व गोषी दिल्या आहेत. ४ त्यांच्यायोगे मोलावान व अति महान वचने देण्यात आली आहेत; ह्यासाठी की, त्यांच्याद्वारे तुम्ही वासनेपासून उत्पन्न होणारी जगातील भ्रष्टाचार चुकवून दैवी स्वभावाचे भागीदार क्वावे. ५ ह्याच्या कारणास्तव तुम्ही होईल तितका प्रयत्न करून आपल्या विश्वासात सात्विकतेची, सात्विकतेत ज्ञानाची ६ ज्ञानात इंट्रियदमनाची, इंट्रियदमनात सहनशीलता आणि सहनशीलतेला सुभक्ती, ७ आणि सुभक्ती बंधुप्रीतीची व बंधुप्रीती मध्ये प्रीतीची भर जोडा. ८ कारण हे गुण तुम्हामध्ये असून ते वाढते असले तर आपला प्रभू येशु ख्रिस्त ह्याच्या ओळखीविषयी तुम्ही निरुपयोगी व निष्फल ठरणार नाही, असे ते तुम्हास करतील. ९ याच्या ठायी या गोषी नाहीत तो आंधळा आहे; अदूरदृशीचा आहे, त्यास आपल्या पूर्वीच्या पापांपासून शुद्ध झाल्याचा विसर पडला आहे; १० म्हणून बंधूनो, तुमचे पाचारण व तुमची निवड अढळ करण्यासाठी विशेष प्रयत्न करा. या गोषी तुम्ही केल्या तर तुम्ही कधी अडखलणार नाही. ११ आणि तश प्रकारे आपला प्रभू व तारणारा येशु ख्रिस्त ह्याच्या सार्वकालिक राज्यात जगेत्सावाने तुमचा प्रवेश होईल. (aiōnios g166) १२ या कारणास्तव, जरी तुम्हास या गोषी माहित आहेत आणि प्राप्त झालेल्या सत्यात तुम्ही स्थिर ठराव झाला आहा, तरी तुम्हास त्यांची नेहमीच आठवण देण्याची काळजी घेईल. १३ मी या मंडपात आहे तोपर्यंत तुम्हास आठवण देऊन जागृत ठेवणे हे मला योग्य वाटते. १४ कारण मला माहीत आहे की, आपला प्रभू येशु ख्रिस्त ह्याने मला कळवल्याप्रमाणे मला माझा मंडप लक्वर काढावा लागेल. १५ आणि माझे निघून जाणे झाल्यानंतरही या गोषी, सतत तुमच्या स्मरणात रहाव्या म्हणून शक्य तितके करीन. १६ कारण चातुर्याने कल्पितेल्या कथास अनुसरून आम्ही आपल्या प्रभू येशु ख्रिस्ताचे सामर्थ्य व येण्याविषयी जे तुम्हास कळवले असे नाही तर आम्ही त्याचे ऐश्वर्य, प्रत्यक्ष पाहणारे होतो. १७ कारण त्यास देवपित्याकडून सन्मान व गौरव मिळाले; तेव्हा ऐश्वर्ययुक्त गौरवाच्याद्वारे अशी वाणी झाली की, “हा माझा प्रिय पुत्र, मला परमप्रिय आहे, ह्याच्याविषयी मी संतुष्ट आहे.” १८ त्याच्याबरोबर पवित्र डोंगरावर असताना आकाशातून आलेली ही वाणी आम्ही स्वतः ऐकली. १९

शिवाय अधिक निश्चित असे संदेष्याचे वचन आम्हाजवळ आहे; ते काळोख्या जागी प्रकाशणाच्या दिव्याप्रमाणे आहे

म्हणून, तुमच्या अंतःकरणात दिवस उजाडेपर्यंत व प्रभाततारा

येशु ख्रिस्ताचा दास व प्रेषित शिशोन पेत्र ह्याजकडून पर; २ देव प्रथम हे जाणा की, शास्त्रलेखातील कोणताही संदेश स्वतः आणि आपला प्रभू येशू ह्यांच्या ओळखीने तुम्हास कृपा व शांती अर्थ लावण्यासाठी झाला नाही. २१ कारण कोणत्याही काळात विपुल मिळत राहो. ३ देवाने तुम्हा आम्हास आपल्या गौरवासाठी मनुष्यांच्या इच्छेने संदेश झाला नाही, तर पवित्र आत्म्याने प्रेरित व सात्विकतेसाठी बोलावले आहे, त्याच्या ओळखीच्या द्वारे, झालेल्या मनुष्यांनी देवाकडून आलेला संदेश दिला आहे.

२ पण त्या लोकात खोटे संदेषे झाले होते, तसे तुमच्यात खोटे

शिक्षकही होतील; ते आपली विधातक मते चोरून लपवून आत आणतील आणि त्यांना ज्याने विकत घेतले आहे त्या स्वामीला ते नाकारतील व तसे करून ते आपल्या स्वतःवर शीघ्र नाश ओढवून घेतील. २ पुष्कळजण त्यांच्या कामातुरपणाचे अनुकरण करतील व सत्याच्या मार्गाची त्यामुळे निंदा होईल. ३ आणि बनावट गोषी रचून ते लोभाने तुमच्यावर पैसे मिळवतील. त्यांच्याकरिता ठरलेला दंड पहिल्यापासूनच विलंब करीत नाही, अणि त्यांचा नाश डुलक्या घेत नाही. ४ कारण जर देवाने पाप

करणाच्या देवदूतानाही राखले नाही पण नरकात लोटून, गडद काळोखाच्या खाड्यात न्यायासाठी अटकेत ठेवले; (Tartaroō ९५०२)

५ जर त्याने पहिले जग राखले नाही पण अभक्तांच्या त्या जगावर जलप्रलय आणून, नीतिमत्त्वाचा उपदेशक नोहा ह्यालाच केवळ इतर सात जणांसहित सुरक्षित ठेवले; ६ जर त्याने सदोम व गमोरा या नगरांची राख करून त्यांना नाशाची शिक्षा दिली व पुढे जे लोक अभक्तीने वागतील त्यांच्यासाठी त्यांचे उदाहरण ठेवले, ७ आणि तेशील दुराचाच्यांचे, कामातुरपणाचे वागणे पाहून त्रस्त झालेल्या नीतिमान लोटाला त्याने सोडवले; ८ कारण तो नीतिमान मनुष्य त्यांच्यात राहून पाहत असता व ऐकत असता, त्यांच्या स्वराचाराची कृत्ये पाहून, दिवसानुदिवस, त्याच्या नीतिमान जिवाला यातना होत होत्या; ९ तर जे धार्मिकांना त्यांच्या परीक्षेतून कसे सोडवावे व जे अनीतिमान लोकांस शिक्षा भोगत न्यायाच्या दिवसासाठी कसे राखून, ठेवावे हे प्रभूला कळते. १० विशेषत: अमंगलपणाच्या वासनेने देहोपभोगाच्या पाठीस लागणारे व अधिकार तुच्छ मानणारे ह्यांना कसे राखून ठेवावे हे प्रभूला कळते. स्वैर, स्वच्छंदी असे हे लोक, सत्तांविषयी वाईट बोलण्यात हे कंचरत नाहीत. ११ पण त्याच्यापेक्षा शक्तीने व सामर्थ्यानि मोठे असलेले देवदूतसुद्धा, त्यांच्याविरुद्ध परमेश्वरापुढे निंदा करून त्यांना दोषी ठरवत नाहीत. १२ पण जे निर्बुद्ध प्राणी, नैसर्गिकरीत्या, धरले जाण्यास व मारले जाण्यास जन्मास येतात त्याच्याप्रमाणे हे स्वतःला न समजणाच्या गोषीविषयी वाईट बोलतात; आणि स्वतःच्या भ्रष्टतेत नाश पावतील. १३ त्यांचे वाईट होईल ह्यात त्यांना त्यांच्या वाईट

करण्याचे प्रतिफल मिळेल. ते दिवसाच्या खालीखुशालीत सुख त्याच शब्दाने अग्नीसाठी राखलेली असून, ती न्यायानिवाडाच्या मानातात; ते डाग व कलंक आहेत. तुमच्याबरोबर ते जेवतात व भक्तीहीन लोकांच्या नाशाचा दिवस येईपर्यंत राखून ठेवलेली तेव्हा ते दंगली करून मजा करतात. ४८ त्यांच्या डोळ्यांत आहेत. ८ पण प्रियजनहो, ही एक गोष्ट तुम्ही विसरू नये की, व्यभिचारिणी सदाची भरली आहे; त्यांना पापापासून दूर राहवत प्रभूला एक दिवस हजार वर्षासमान आणि हजार वर्षे एका नाही. ते अस्थिर मनाच्या लोकांस मोह घालतात, त्यांचे जीव दिवसासमान आहेत. ९ किंतुके लोक ज्याला उशीर म्हणतात लोभाला सबकलेले आहे. ते शापग्रस्त लोक आहेत; १५ ते सरळ तसा उशीर प्रभू आपल्या वचनाविषयी करीत नाही. तर तो मार्ग सोडून बहकले आणि बौराचा पुत्र बलाम ह्याच्या मार्गास तुमच्याविषयी फार सहनशील आहे. कोणाचा नाश व्हावा अशी लागलेत; त्यास अनीतीचे वेतन प्रिय वाटले. १६ तरी त्याच्या त्याची इच्छा नाही, तर सर्वांनी पश्चात्ताप करावा अशी आहे. १० अनाचाराचा निषेध झाला; मुक्या गाढवीने मनुष्यासारख्या तरी चोर येतो तसा प्रभूचा दिवस येईल; त्यादिवशी आकाश आवाजात बोलून संदेष्ट्याच्या वेडेपणाला आला घालता. १७ ते मोठा नाद करीत नाहीसे होईल, सृष्टितत्वे तापून विरघळतील पाणी नसलेले झारे आहेत, ते वाच्याने विखरलेले ढग आहेत आणि पृथ्वी तिच्यावरील कामे जळून जातील. ११ या सर्व गोष्टी आणि अंधाराचा गडद काळोख त्यांच्यासाठी राखलेला आहे. जर लयास जाणार आहेत म्हणून तुम्ही पवित्र आचरणात व १८ कारण जेव्हा, चुकीने वागणाच्या लोकांमधून कोणी बाहेर सुभक्तीत राहून देवाचा दिवस येण्याची वाट पाहत व तो दिवस निघाले असतील, तेका हे लोक मूर्खपणाच्या, मोळ्या, फुगीर लवकर यावा म्हणून खटपट करीत तुम्ही कशा प्रकारचे लोक गोष्टी बोलून, त्यांना देहाच्या वासनांद्वारे कामातुरपणाने भूरळ असावी बरे? १२ देवाच्या त्या दिवसासुम्हे आकाश जळून लयास घालतात. १९ त्यांना ते स्वातंत्र्याचे वचन देतात तेव्हा स्वतः जाईल आणि सृष्टितत्वे अत्यंत तापून वितळतील. २३ तरी दुष्टेचे दास असतात कारण ज्याच्याकडून कोणी जिंकलेला ज्यामध्ये नीतिमत्त्व राहते, असे नवे आकाश व नवे पृथ्वी त्याच्या आहे त्याच्या दासपणातही तो आणलेला आहे. २० कारण वचनाप्रमाणे आपण वाट पाहत आहोत. १४ म्हणून प्रियजनहो, त्यांना आपला प्रभू व तारणारा येशू ख्रिस्त द्याचे ज्ञान होउन, ते या गोर्झीची वाट पाहता असता, तुम्ही त्याच्या दृश्याने निरोप जगाच्या घाणीतून बाहेर निघाल्यावर त्यांनी पुन्हा त्या घाणीत व निष्कलंक असे शांतीत असलेले आढळावे म्हणून होईल अडकून, जर स्वतःला असहाय्य करून घेतले, तर त्यांची तितका प्रयत्न करा. १५ आणि आपल्या प्रभूची सहनशीलता हे शेवटची स्थिती त्यांच्या पहिल्या स्थितीहून अधिक वाईट होते. तारणच आहे असे समजा. आपला प्रिय बंधू पौल ह्याला देण्यात २१ कारण त्यांना नीतिमत्त्वाचा मार्ग समजल्यावर, त्यांनी दिलेली आलेल्या ज्ञानप्रमाणे त्यानेही तुम्हास असेच लिहिले आहे. १६ पवित्र आज्ञा सोडून देऊन त्यांनी मागे फिरावे, हे होण्यापेक्षा, आणि त्याने आपल्या सर्व पत्रांत या गोर्झीचा उल्लेख केला त्यांना त्याचे ज्ञान झाले नसते तर त्यांच्यासाठी ते बरे झाले आहे. त्यामध्ये समजण्यास कठिण अशा काही गोष्टी आहेत असते. २२ कारण कुत्रे आपल्या ओकीकडे पुढा फिरते आणि आणि जे अशिक्षित व अस्थिर माणसे इतर शास्त्रलेखांचा जसा धूतल्या नंतर डुकरीण लोलण्यासाठी घाणीत शिरते, ही जी विपरीत अर्थ करतात तसा ह्यांचाहि करतात; अशाने आपल्या खरी म्हण तिच्याप्रमाणे हे त्यांना झाले आहे.

३

प्रियजनहो, आता हे दुसरे पत्र मी तुम्हास लिहित आहे, या दोन्हीमध्ये मी तुम्हास आठवण देऊन तुमचे निर्मल मन जागृत करीत आहे. २ ह्यासाठी की, पवित्र संदेष्ट्यांनी अगोदर सांगितलेल्या वचनांची आणि जो आपला प्रभू व तारणारा आहे त्याने तुमच्या प्रेषितांद्वारे दिलेल्या आज्ञेची आठवण तुम्ही ठेवावी. ३ प्रथम हे ध्यानात ठेवा की, स्वतःच्या वासनेप्रमाणे चालणारे, थट्टाखोरे लोक शेवटल्या दिवसात थट्टा करीत येऊन म्हणतील, ४ त्याच्या येण्याचे वचन कोठे आहे? कारण पूर्वज निजले तेव्हापासून सर्व गोष्टी जश्या उत्पत्तीच्या प्रारंभापासून होते तसेच चालू आहे. ५ कारण ते हे जाणूनबुजून विसरतात की, देवाच्या शब्दाने आकाश आणि पाण्यातून पाण्याच्या योगे घडलेली अशी पृथ्वी ही झाली. ६ त्याच्यायोगे, तेव्हाच्या जगाचा पाण्याने बुद्धन नाश झाला. ७ पण, आताचे आकाश व पृथ्वी ही

स्वतःच्या नाशाला कारणीभूत होतात. १७ तर प्रियजनहो, तुम्हास या गोष्टी तुम्हास पूर्वीपासून कळत आहेत, म्हणून तुम्ही अनीतिमान लोकांच्या भ्रांतीप्रवाहात सापडून आपल्या स्थिरतेतून ढळू नये ह्यासाठी जपून राहा. १८ आणि आपला प्रभू व तारणारा येशू ख्रिस्त द्याच्या कृपेत व ज्ञानात वाढत जा. त्यास आता आणि सर्वकाळपर्यंत गौरव असो. आमेन. (aiion g165)

१ योहा.

की, आपण त्याच्याठारी आहोत. ६ मी देवामध्ये राहतो असे म्हणणाऱ्यने, जसा येशू ख्रिस्त चालला तसे चालले पाहिजे. ७ १ जे आरंभापासून होते, ते आम्ही ऐकले आहे, आमच्या प्रियांनो, मी तुम्हास नवी आज्ञा लिहीत नाही, परंतु जी आज्ञा डोळ्यांनी आम्ही जे पाहिले आणि न्याहाळले आहे, जे तुम्हास आरंभापासून देण्यात आली आहे तीच जुनी आज्ञा आमच्या हातांनी हाताळले त्याच जीवनाच्या शब्दविषयी लिहितो; जे वचन तुम्ही ऐकले ते ती जुनी आज्ञा होय. ८ तरीही आम्ही सांगतो. २ ते जीवन आम्हास प्रकट झाले. आम्ही ते पाहिले आहे; त्याविषयी आम्ही साक्ष देतो आणि आम्ही त्या प्रकाश अगोदरपासूनच प्रकाशत आहे. ९ मी प्रकाशात आहे असे जीवन पित्याजवळ होते आणि ते आम्हास प्रकट केले गेले. म्हणून जो आपल्या भावांचा द्वेष करतो तो अजून अंथारांतच (aiōnios g166) ३ आम्ही जे पाहिले व ऐकले आहे ते आम्ही आहे. १० जो आपल्या भावावर प्रेम करतो तो प्रकाशात आता तुम्हांलाई घोषित करीत आहोत, यासाठी की तुम्हीही राहतो आणि त्याच्यामध्ये अडखळण्याचे कारण नसते. ११ आमच्यासोबत सहभागिता असावी. आमची सहभागिता तर पण जो आपल्या भावाचा द्वेष करतो तो अंथारात आहे. तो देवपिता व त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त याज्वरोबर आहे. ४ तुमचा- अंथारात जगत आहे व तो कोठे जात आहे हे त्यास कळत नाही आमचा आनंद पूर्ण व्हावा म्हणून आम्ही या गोषी तुम्हास कारण अंथाराने त्याचे डोळे अंधळे केलेले आहेत. ५ प्रिय लिहितो. ५ जो संदेश आम्ही त्याच्यापासून ऐकला आहे मुलांनो, मी तुम्हास लिहीत आहे कारण ख्रिस्ताच्या नावामुळे तोच आम्ही तुम्हास सांगत आहोत, देव प्रकाश आहे आणि तुमच्या पापांची तुम्हास क्षमा झालेली आहे. ६३ वडिलांनो, मी त्याच्याठारी मुळीच अंथार नाही. ६ जर आम्ही म्हणतो की, तुम्हास लिहितो कारण जो सुरुवातीपासून असित्तवात आहे, आमची देवाबरोबर सहभागिता आहे पण पापाच्या अंथारामध्ये त्यास तुम्ही ओळखता. तरुणांनो, मी तुम्हास लिहीत आहे आम्ही जगतो तर आम्ही खोटे बोलत आहोत व सत्याला कारण दुष्टावर तुम्ही विजय मिळवला आहे. लहान मुलांनो, मी अनुसरत नाही. ७ पण जसा तो प्रकाशात आहे तसे जर तुम्हास लिहीले आहे, कारण तुम्ही पित्याला ओळखता. १४ आपण प्रकाशात चालत असलो तर आपली एकमेकांबरोबर वडिलांनो, मी तुम्हास लिहीत आहे कारण तुम्हास पिता माहीत सहभागिता आहे आणि त्याचा पुत्र येशू ह्याचे रक्त आपल्याला आहे. वडिलांनो, मी तुम्हास लिहिले कारण जो सुरुवातीपासून सर्व पापांपासून शुद्ध करते. ८ जर आम्ही असे म्हणतो की, असित्तवात आहे त्याची तुम्हास ओळख झाली आहे. तरुणांनो, आमच्यामध्ये कोणतेही पाप नाही, तर आम्ही स्वतःला फसवतो मी तुम्हास लिहिले कारण तुम्ही बळकट आहात; देवाचे वचन आणि आपल्याठारी सत्य नाही. ९ जर आपण आपली पापे तुमच्यामध्ये राहते कारण तुम्ही दुष्टावर मात केली आहे. १५ कबूल करतो, तर तो विश्वासू व न्यायी आहे म्हणून आपल्या जगावर किंवा जगातील गोषींवर प्रीती करू नका. जर कोणी पापांची क्षमा करील आणि आपल्याला सर्व अनीतीपासून शुद्ध जगावर प्रीती करीत असेल तर त्याच्याठारी पित्याची प्रीती करील. १० जर आम्ही म्हणतो की आम्ही पाप केले नाही तर नाही. १६ कारण जगात जे सर्व आहे ते, म्हणजे देहाची वासना, आम्ही त्यास लबाड ठरवतो आणि त्याचे वचन आपल्याठारी डोळ्यांची वासना व संसाराविषयीची फुशारकी ही पित्यापासून नाहीत, तर जगापासून आहेत. १७ जग व जगातील वासना नाहीशा होत आहेत. पण जो देवाच्या इच्छेप्रमाणे करतो तो सर्वकाळपर्यंत जगेल. (aiōn g165) १८ मुलांनो, शेवट जवळ आला आहे व तुम्ही ऐकल्याप्रमाणे ख्रिस्तविरोधी येत आहेत आणि आताच पुष्कळ ख्रिस्तविरोधक उठले आहेत; ह्यावरून आपल्याला दिसून येते की, ही शेवटली घटका आहे. १९ आपल्यातूनच ते निघाले तरी ते आपले नक्हते; ते आपले असते तर आपल्याबरोबर राहिले असते; त्याच्यातील कोणीही आपला नाही हे प्रकट व्हावे म्हणून ते निघाले. २० पण जो पवित्र त्याच्यापासून तुमचा आत्म्याने अभिषेक केला आहे म्हणून तुम्हा सर्वाना सत्य माहीत आहे. २१ तुम्हास सत्य कळत नाही म्हणून मी तुम्हास लिहीले आहे असे नाही, तुम्हास ते कळते म्हणून आणि कोणतेही लबाडी सत्यापासून नाही, म्हणून लिहिले

२ माझ्या प्रिय मुलांनो, तुम्ही पाप करू नये यासाठी मी तुम्हास या गोषी लिहीत आहे, पण जर तुम्हांपैकी एखादा पाप करतो तर त्याच्यासाठी पित्याजवळ आपला कैवारी येशू ख्रिस्त जो नीतिमान तो आहे. २ तो केवळ आमच्याच पापासाठी नक्हे तर सगळ्या जगाच्याही पापांबद्दल प्रायश्चित्त झाला आहे. ३ जर आम्ही त्याच्या आज्ञा पाळतो तर आम्ही त्यास खन्या अथर्वने ओळखले आहे. ४ जो कोणी असे म्हणतो, “मी देवाला ओळखतो!” परंतु त्याच्या आज्ञा पाळत नाही तर तो खोटे बोलत आहे; आणि त्याच्याठारी सत्य नाही. ५ पण जर कोणी त्याच्या वचनप्रमाणे चालतो, तर त्यांच्यामध्ये देवाची प्रीती पूर्णत्वास गेली आहे. ह्यावरून आपल्याला कळून येते

आहे. २२ येशु हा ख्रिस्त आहे असे नाकारणारा लबाड नाही कारण त्याचे बीज त्यांच्यामध्ये राहते. त्यामुळे तो पापात राहू काय? जो पित्याला आणि पुत्राला नाकारतो तोच ख्रिस्तविरोधी शकत नाही कारण तो देवापासून जन्मला आहे. १० ह्यावरून आहे. २३ जो कोणी पुत्राला नाकारतो त्यास पिता लाभत देवाची मुले व जी सैतानाची मुले उघड दिसून येतात. जो कोणी नाही पण जो पुत्राला स्वीकारतो त्यास पिता लाभला आहे. नीतिमत्त्वाने वागत नाही तो देवाचा नाही व जो आपल्या भावावर २४ तुमच्याविषयी जे म्हणावयाचे तर, जे तुम्ही आरंभापासून प्रीती करीत नाही तोही नाही. ११ आपण एकमेकांवर प्रीती ऐकले ते तुम्हामध्ये राहो. जे तुम्ही आरंभापासून ऐकले ते जर करावी, हा संदेश आपण आरंभापासून ऐकला तो हाच आहे. तुम्हामध्ये राहिले, तर तुम्हीही पुत्रामध्ये व पित्यामध्ये रहाल. १२ काईन त्या दुष्टाचा होता व त्याने आपल्या भावाचा वथ २५ आणि देवाने आम्हास जे दैण्याचे अभिवचन दिले आहे ते केला त्याच्यासारखे आपण नसावे. त्याने त्याचा वथ कशासाठी म्हणजे सार्वकालिक जीवन होय. (aiōnios g166) २६ जे तुम्हास केला? कारण काइनाची कृत्ये दुष्ट होती आणि तर त्याच्या फसविण्याचा प्रयत्न करीत आहेत त्यांच्याविषयी मी तुम्हास भावाची कृत्ये न्यायी होती. १३ बंधूनो, जर जग तुमचा द्वेष करते या गोष्टी लिहीत आहे. २७ पण तुम्हाविषयी म्हणावयाचे तर, तर त्याचे आश्रव्य मानून नका. १४ आपल्याला माहीत आहे की, त्याच्याकडून तुमचा अभिषेक झाला तो तुम्हामध्ये राहतो, तेव्हा आपण मरणातून जीवनात गेलो आहोत कारण आपण आपल्या तुम्हास कोणी शिकविण्याची गरज नाही, त्याचा अभिषेक तो बंधूवर प्रीती करतो. जो प्रीती करत नाही तो मरणात राहतो. १५ सत्य आहे, खोटा नाही तुम्हास सर्व गोर्धीविषयी शिकवितो जो कोणी आपल्या भावाचा द्वेष करतो, तो खुनी आहे आणि त्याप्रमाणे व त्याने तुम्हास शिकविल्याप्रमाणे तुम्ही त्यांच्यामध्ये तुम्हास माहीत आहे की, खुनी मनुष्याच्या ठायी सार्वकालिक राहा. २८ म्हणून आता, प्रिय मुलांनो, ख्रिस्तामध्ये राहा, यासाठी जीवन राहत नाही. (aiōnios g166) १६ ख्रिस्ताने आपल्यासाठी की, जेव्हा ख्रिस्त प्रकट होईल, तेव्हा आम्हास धैर्य मिळेल स्वतःचा जीव दिला. यामुळे प्रीती काय आहे ते आपल्याला व जेव्हा तो परत येतो तेव्हा त्याच्याद्वारे आम्ही लज्जित केले समजते. म्हणून आपणदेखील आपल्या भावासाठी जीव दिला जाणार नाही. २९ जर तुम्हास माहीत आहे की, ख्रिस्त नीतिमान पाहिजे. १७ जर कोणाजवळ जगिक संपत्ती आहे आणि त्याचा आहे तर जे लोक चांगले काम करतात ते देवाचे पुत्र आहेत हे भाऊ गरजवंत आहे हे पाहूनही त्याच्यावर दया करीत नाही देखील तुम्हास कळेल.

३ आपल्याला देवाची मुले हे नाव मिळाले ह्यात देव पित्याने

आपल्याला केवढे प्रीतीदान दिले आहे पाहा आणि आपण तसे आहोत ह्यामुळे जग आपल्याला ओळखीत नाही कारण त्यांनी त्यास ओळखले नाही. ४ प्रियांनो, आता आम्ही देवाची मुले आहोत आणि भविष्यकाळात आम्ही कसे असू हे आम्हास माहीत नाही. तरीही आम्हास माहीत आहे की, जेव्हा ख्रिस्त पुन्हा येईल, तेव्हा आम्ही त्याच्यासारखे असू, कारण तो जसा आहे तसे आम्ही त्यास पाहू. ५ आणि ज्या प्रत्येकाने ही आशा ख्रिस्तावर ठेवली आहे, जसा ख्रिस्त शुद्ध आहे, तसा तो आपणाला शुद्ध करतो. ६ प्रत्येकजण जो पाप करतो तो नियमशास्त्राचे उल्लंघन करतो कारण पाप हे नियमशास्त्राचे उल्लंघन आहे. ७ तुम्हास माहीत आहे की, पापे हरण करण्यासाठी तो प्रकट झाला; त्याच्याठायी पाप नाही. ८ जो कोणी त्याच्याठायी राहतो तो पाप करीत नाही. जो कोणी पाप करीतो त्याने त्यास पाहिले नाही आणि त्यास ओळखलेही नाही. ९ प्रिय मुलांनो, तुम्हास कोणी फसवू नये. तो जसा नीतिमान आहे तसा ख्रिस्त नीतीने चालणाराही न्यायसंपन्न आहे. १० जो पाप करतो तो सैतानाचा आहे कारण सैतान आरंभापासून पाप करीत आहे आणि सैतानाची कामे नष्ट करण्यासाठीच देवाचा पुत्र प्रकट झाला. ११ जगात पुष्कळ खोटे संदेषे निघाले आहेत. १२ अशाप्रकारे तुम्ही १३ जो कोणी देवापासून जन्मलेला आहे तो पाप करीत नाही देवाचा आत्मा ओळखा “येशु ख्रिस्त देह धारण करून आला.”

तर त्याच्यामध्ये देवाची प्रीती राहते कसे म्हणू शकतो? १४ प्रिय मुलांनो, आपण शब्दाने किंवा जीभेने नव्हे, तर कृतीने व खरेपाने प्रीती करावी. १५ यावरून आपण ओळखू की आपण सत्याचे आहोत व त्याच्यासमोर आपल्या अंतःकरणाला धैर्य देऊ, १६ कारण जर आपले अंतःकरण आपल्याला दोषी ठरवते, तर आपल्या अंतःकरणे आम्हास दोष देत नाहीत तर देवाकडे जाण्यासाठी आम्हास धैर्य आहे. १७ आणि आपण जे काढी मागतो ते त्याच्यापासून आपल्याला मिळते कारण आपण त्याच्या आज्ञा पाळतो आणि त्यास जे आवडते ते करतो. १८ तो आम्हास अशी आज्ञा आहे की, त्याचा पुत्र येशु ख्रिस्त ह्याच्या नावावर आम्ही विश्वास ठेवावा आणि त्याने आपल्याला आज्ञा दिल्याप्रमाणे एकमेकांवर प्रीती करावी. १९ जो देवाची आज्ञा पाळतो तो त्याच्यामध्ये राहतो आणि देव त्याच्यात राहतो आणि त्याने जो पवित्र आत्मा आपल्याला दिला, त्यावरून आपल्याला कळून येते की, तो आपल्याठायी राहतो.

४ प्रियांनो, प्रत्येक आत्म्यावर विश्वास ठेवू नका परंतु ते आत्मे देवापासून आहेत किंवा नाहीत याची परीक्षा करा कारण जगात पुष्कळ खोटे संदेषे निघाले आहेत. ५ अशाप्रकारे तुम्ही

हे जो प्रत्येक आत्मा कबूल करतो तो देवापासून आहे. ३ आणि डोळयांपुढे असलेल्या आपल्या बंधूवर जो प्रीती करीत नाही तर जो प्रत्येक आत्मा येशूला कबूल करत नाही, तो देवापासून त्यास न पाहिलेल्या देवावर प्रीती करता येणे शक्य नाही. २१ नाही. हाच ख्रिस्तविरोधकाचा आत्मा आहे; तो येणार हे तुम्ही जो देवावर प्रीती करतो त्याने आपल्या बंधूवरही प्रीती करावी, एकले आहे. तो जगात आताही आहे. ४ माझ्या प्रिय मुलांनो, ही ख्रिस्ताची आपल्याला आज्ञा आहे.

तुम्ही देवाचे आहात आणि त्यांना तुम्ही जिंकले आहे कारण जगामध्ये जो आहे त्याच्यावेक्षण जो तुमच्यामध्ये आहे; तो महान देव आहे. ५ ते आत्मे जगाचे आहेत म्हणून ते जगाच्या गोष्टी बोलतात व जग त्यांचे ऐकते. ६ पण आम्ही देवाचे आहोत. जो देवाला ओळखतो तो आपले ऐकतो. परंतु जो देवाचा नाही तो आपले ऐकत नाही. अशा रीतीने सत्य प्रकट करणारा आत्मा कोणता आणि फसवणारा आत्मा कोणता हे आपण ओळखतो. ७ प्रियांनो, आपण एकमेकांवर प्रीती करावी कारण प्रीती देवाकडून आहे आणि जो कोणी प्रीती करतो तो प्रत्येकजण देवापासून जन्मला आहे आणि देवाला ओळखतो. ८ जो प्रीती करीत नाही, तो देवाला ओळखत नाही कारण देव प्रीती आहे. ९ देवाने आपला एकुलता एक पुत्र या जगात पाठिला यासाठी की त्याच्याद्वारे आम्हास जीवन मिळावे. अशाप्रकारे त्याने त्याची अम्हावरील प्रीती दाखवली आहे. १० आम्ही देवावर प्रीती केली असे नाही तर त्याने आम्हावर प्रीती केली व आपल्या एकुलत्या एका पुत्राला आमच्या पांपांकरिता प्रायश्चित्त म्हणून पाठवले; यातच खरी प्रीती आहे. ११ प्रियांनो, जर देवाने आमच्यावर अशाप्रकारे प्रीती केली तर आम्ही एकमेकांवर प्रीती केलीच पाहिजे. १२ देवाला कोणी कधीही पाहिले नाही पण जर आपण एकमेकांवर प्रीती केली तर देव आपल्यामध्ये राहतो व त्याची प्रीती आपल्यात पूर्ण होते. १३ अशाप्रकारे आम्हास समजू शकतो की तो आमच्यामध्ये राहतो व आम्ही त्याच्यामध्ये राहतो, त्याने त्याच्या आत्म्यातून आपल्याला दिले आहे. १४ ही गोष्ट आम्ही पाहिली आहे व आम्ही साक्ष देतो की, जगाचा तारणारा म्हणून पित्याने पुत्राला पाठवले आहे. १५ जर कोणी “येशू हा देवाचा पुत्र आहे” हे कबूल करतो तर त्याच्याठायी देव राहतो आणि देव त्यांच्यामध्ये राहतो. १६ आणि म्हणून आम्ही ओळखतो आणि त्या प्रीतीवर आम्ही विश्वास ठेवतो की, जी देवाने आमच्यावर केली. देव प्रीती आहे आणि जो प्रीतीत राहतो तो देवामध्ये राहतो आणि देव त्यामध्ये राहतो. १७ ह्यात आपल्यामध्ये प्रीती पूर्ण केलेली आहे यासाठी की, न्याय ठरण्याच्या दिवशी आम्हास धैर्य असावे, कारण जसा तो आहे तसेच आपणीही या जगात आहोत. १८ प्रीतीच्या ठायी भिती नसते. इतकेच नव्हे तर पूर्ण प्रीती भीती घालवून देते. भीतीमध्ये शासन आहे आणि भीती बाळगणारा प्रीतीमध्ये पूर्ण झालेला नाही. १९ पहिल्याने त्याने आपणावर प्रीती केली, म्हणून आपण प्रीती करतो. २० “मी देवावर प्रीती करतो,” असे म्हणून जर कोणी आपल्या बंधूचा द्वेष करील, तर तो लबाड आहे कारण

४ येशू हा ख्रिस्त आहे, असा जो कोणी विश्वास धरतो तो देवापासून जन्मलेला आहे आणि जो कोणी जन्म देणाऱ्यावर प्रीती करतो, तो त्याच्यापासून जन्मलेल्यावरही प्रीती करतो. २ देवावर प्रीती करण्याने व त्याच्या आज्ञा पाळण्याने आम्ही ओळखतो की आम्ही देवाच्या मुलांवर प्रीती करतो. ३ देवावर प्रीती करणे म्हणजे त्याच्या आज्ञापालन करणे आणि त्याच्या आज्ञा कठीण नाहीत. ४ कारण प्रत्येकजण जो देवापासून जन्मला आहे तो जगावर विजय मिळवतो आणि ज्याने जगावर जय मिळवला तो म्हणजे आपला विश्वास. ५ येशू हा देवाचा पुत्र आहे असा विश्वास धरणाऱ्याशिवाय जगावर विजय मिळविणारा कोण आहे? ६ जो आमच्याकडे पाणी व रक्त यांच्यासह आला तो हाच म्हणजे येशू ख्रिस्त; केवळ पाण्याद्वारेच नाही तर पाणी आणि रक्ताद्वारे आला. ७ आत्मा हा साक्ष देणारा आहे कारण आत्मा सत्य आहे. ८ साक्ष देणारे तीन साक्षीदार आहेत. आत्मा, पाणी आणि रक्त, या तिघांची एकव साक्ष आहे. ९ जर आम्ही मनुष्यांनी दिलेली साक्ष स्वीकारतो, तर देवाने दिलेली साक्ष त्यांच्या साक्षीहून अधिक महान आहे. देवाने आपणास दिलेली साक्ष ही त्याच्या पुत्राविषयीची आहे. १० जो कोणी देवाच्या पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्याच्या स्वतःमध्ये ही साक्ष आहे. जो देवाच्या साक्षीवर विश्वास ठेवत नाही, त्याने देवाला लबाड ठरवले आहे कारण देवाने आपल्या स्वतःच्या पुत्राबाबत दिलेल्या साक्षीवर त्याने विश्वास ठेवला नाही. ११ आणि देवाची जी साक्ष आहे तीही आहे की, देवाने आपल्याला सार्वकालिक जीवन दिले आहे आणि हे जीवन त्याच्या पुत्राच्या ठायी आहे. (aiōnios g166) १२ ज्याच्याजवळ पुत्र आहे त्यास जीवन नाही. १३ जे देवाच्या पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवतात त्यांना मी या गोष्टी लिहीत आहे, यासाठी की, तुम्हास सार्वकालिक जीवन लाभले आहे, याविषयी तुम्हास कलावे. (aiōnios g166) १४ आणि आम्हास देवामध्ये धैर्य आहे की, आपण त्याच्या इच्छेप्रमाणे काही मागिले तर तो आपले ऐकेल. १५ आणि आपण जे काही मागतो ते तो ऐकतो, हे आपल्याला ठाऊक आहे म्हणून ज्या मागण्या आपण त्याच्याजवळ केल्या आहेत त्या आपल्याला मिळाल्या आहेत हेही आपल्याला ठाऊक आहे. १६ जर एखाद्याला त्याचा बंधू पापात पडलेला दिसला आणि त्याचा परिणाम मरण नसेल तर त्याने त्याच्याकरता प्रार्थना करावी आणि देव त्यास जीवन दईल. ज्याचा परिणाम मरण

नाही असे पाप करणाऱ्यास ते देईल. ज्याचा परिणाम मरण आहे असेही पाप आहे आणि त्यासाठी त्याने विनंती करावी असे मी म्हणत नाही. १७ सर्व अनीती हे पाप आहे, पण असेही पाप आहे ज्याचा परिणाम मरण नाही. १८ आम्ही जाणतो की, जो कोणी देवाचे मूल झाला आहे तो पाप करीत राहत नाही. जो देवापासून जन्मला आहे. देव स्वतः त्याचे संरक्षण करतो आणि सैतान त्यास हात लावू शकत नाही. १९ आम्हास माहीत आहे की आम्ही देवाचे आहोत आणि संपूर्ण जग हे त्या वाईटाच्या नियंत्रणाखाली आहे. २० पण आम्हास माहीत आहे की देवाचा पुत्र आला आहे व त्याने आम्हास समजबुद्धी दिलेली आहे, यासाठी की, जो खरा आहे त्यास आम्ही ओळखावे आणि जो खरा आहे त्याच्याठायी म्हणजे त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त ह्याच्याठायी, आपण आहोत. हाच खरा देव आहे आणि तो सार्वकालिक जीवन आहे. (alōnios g166) २१ माझ्या मुलांनो, स्वतःला मूर्तीपूजेपासून दूर राखा.

२ योहा.

१ वडिलांकडून देवाने निवडलेली स्त्री कुरिया व तिच्या मुलांना,
सत्यात सहभागी असलेल्या लोकांप्रमाणे ज्यांच्यावर मी
प्रीती करतो आणि तुमच्यावर प्रीती करणारा मी एकटाच नाही,
तर ज्यांची सत्याशी ओळख झाली आहे असे इतर सर्वजणसुद्धा
प्रीती करतात. २ या सत्यामुळे जे आमच्यामध्ये असते, ते
आमच्यामध्ये सर्वकाळ राहील. (aion g165) ३ देवपित्यापासून
आणि त्याचा पुत्र प्रभू येशु ख्रिस्त याजपासून कृपा, दया व
शांती ही सत्यात व प्रीतीत आपणाबरोबर राहोत. ४ पित्याने
आपल्याला दिलेल्या आशेप्रमाणे तुझी काही मुले सत्यात
चालतात असे मला दिसून आले यावरुन मला फार आनंद
झाला. ५ आणि स्त्रिये, मी तुला आता, विनंती करतो की,
आपण एकमेकांवर प्रीती करावी. ही मी तुला नवी आज्ञा करतो
असे नाही, तर जी प्रारंभापासून देण्यात आली आहे तीच
लिहितो. ६ आणि त्याच्या आजेत चालणे म्हणजेच प्रीती करणे
होय. हीच आज्ञा आहे जी तुम्ही प्रारंभापासून ऐकले आहे तसे
तुम्ही तिच्याप्रमाणे चालावे. ७ कारण फसवणूक करणारी,
म्हणजे देहाने येणारा येशु ख्रिस्त ह्याला कबूल न करणारी
पुष्कळ माणसे जगात उठली आहेत. फसवणूक करणारा व
ख्रिस्तविरोधक असलाच आहे. ८ आम्ही केलेले काम तुम्ही
निष्फळ होऊ देऊ नका तर त्याचे पूर्ण प्रतिफळ तुम्हास मिळावे,
म्हणून खबरदारी घ्या. ९ ख्रिस्ताच्या शिक्षणाला चिकून न
राहता जो पुढेपुढेच जातो त्यास देव प्राप्त झाला नाही. जो
ख्रिस्ताच्या शिक्षणाला धरून राहतो त्यास पिता व पुत्र या
दोयांची प्राप्ती झाली आहे. १० हे शिक्षण न देणारा कोणी
तुम्हाकडे आला तर त्यास घरात घेऊ नका किंवा त्यास सलामही
करू नका. ११ कारण जो कोणी त्याचे स्वागत करतो तो त्याच्या
दुष्कर्माचा भागीदार होतो. १२ मला जरी अनेक गोष्टी तुम्हास
लिहायच्या आहेत तरी त्या तुम्हास मी शाई व लेखणीने लिहू
इच्छत नाही. तर त्याएवजी तुम्हास भेटावे व प्रत्यक्ष सर्वकाही
बोलावे अशी आशा मनात बाळगून आहे. म्हणजे आपला आनंद
त्यामुळे परिपूर्ण होईल. १३ देवाने निवडून घेतलेल्या तुमच्या
बहिणीची मुले तुम्हास सलाम सांगतात.

३ योहा.

१ प्रिय गायस ह्यास, तुझ्यावर खरी प्रीती करणारा वडील ह्याजकङ्गन. २ प्रिय बंधू, जसा तुझा आत्मा सुस्थितीत आहे तसे तुला सर्व गोष्टीत सुस्थिती व आरोग्य असावे, अशी मी प्रार्थना करतो. ३ कारण तू सत्याने चालतोस अशी तुझ्याविषयी बंधुजनांनी येऊन साक्ष दिली, त्यावरून मला अत्यानंद झाला. ४ माझी मुले सत्यात चालतात, हे ऐकून मला आनंद होतो तितका दुसऱ्या कशानेही होत नाही. ५ प्रिय बंधू, अनोळखी बंधुजनांसाठी जे काही तू करतोस ते विश्वासूपणाने करतोस. ६ त्यांनी तू दाखविलेल्या प्रीतीविषयी मंडळीसमोर साक्ष दिली, देवाला आवडेल त्या रीतीने तू त्यांना वाटेस लावशील तर बेरे करशील. ७ कारण ते परराश्रीय लोकांपासून काहीएक न घेता ख्रिस्ताच्या नावासाठी बाहेर पडले आहेत. ८ म्हणून आपण अशांचा पाहुणचार करावा, म्हणजे आपण सत्यामध्ये त्यांचे सहकारी होऊ. ९ मी मंडळीला काही लिहिले, पण दियत्रेफेस ज्याला त्यांचा पुढारी क्वापवे आहे व तो आमचा स्वीकार करीत नाही. १० या कारणामुळे जेव्हा मी येतो तेव्हा तो जो करीत आहे ते दाखवून देर्हन. तो वाईट शब्दांनी खोटेपणाने माझ्याविरुद्ध बोलत आहे व एवढगावरच तो समाधान मानीत नाही, तर त्यामध्ये भर म्हणून बंधूचा तो स्वीकार करत नाहीच उलट मंडळीतील जे लोक त्यांचा स्वीकार करू इच्छितात त्यांना अडथळा करतो आणि त्यांना मंडळीबाबैर घालवितो! ११ माझ्या प्रिय मित्रा, जे चांगले आहे त्याचे अनुकरण कर. वाईटाचे करू नको. चांगले करणारा देवापासून आहे, वाईट करणाऱ्याने देवाला पाठिलेले नाही. १२ प्रत्येकजण देमेत्रियाविषयी चांगली साक्ष देतात व स्वतः खरेपणानेही चांगली साक्ष दिली आहे. आम्हीदेखील त्याच्याविषयी तसेच म्हणतो आणि तुम्हास माहीत आहे की, आमची साक्ष खरी आहे. १३ मला तुला पुष्कळ गोष्टी लिहावयाच्या आहेत पण मला शाई व लेखणीने तुला लिहावे असे वाटत नाही. १४ त्याएवजी, तुला लवकर भेटण्याची मला आशा आहे. मग आपल्याला समोरासमोर बोलता येईल. तुझ्याबरोबर शांती असो. तुझे मित्र तुला सलाम सांगतात. तेथील सर्व मित्रांना नावाने आमचा सलाम सांग.

यहू.

आदामापासून सातवा, हनोख, ह्यानेही यांच्याविषयी संदेश देऊन म्हणले आहे की, “बधा, प्रभू आपल्या लाखो पवित्र जनांसहित पत्र; देवपित्याला प्रिय असलेल्या व ख्रिस्त येथे सूठी त्याने सर्व भक्तिहीन लोकांस, त्यांनी भक्तिहीनपणे केलेल्या भक्तिहीन राखलेल्या, अशा सर्व बोलावलेल्यांस २ दया, शांती व प्रीती ही कृतीविषयी आणि भक्तिहीन पाण्यांना, त्याच्याविरुद्ध त्यांनी तुम्हास विपुल मिळत राहो. ३ प्रियांनो, मी आपल्या सामाईक म्हटलेल्या सर्व कठोर गोर्झीविषयी दोषी ठरविण्यास येत आहे.” तारणाविषयी तुम्हास लिहिण्याचा प्रयत्न करीत असता, मला हे ६६ ते लोक कुरकुर करणारे, असंषुष्ट आपल्या वाट्याला दोष आवश्यक वाटले की, जो विश्वास पवित्रजनांना सर्वकाळसाठी लावणारे व आपल्या वासनांप्रमाणे चालतात. ते तोंडाने ते एकदा दिला, तो राखण्याविषयी मी तुम्हास लिहून उत्तेजन फुशारकी करतात व आपल्या लाभासाठी ते मनुष्यांची वाहवा घावे. ४ कारण, जे या दंडासाठी पूर्वीपासून नेमलेले, असे करतात. १७ पण प्रियांनो, तुम्ही तर आपला प्रभू येशू ख्रिस्त कियेकजण चोरून आत आले आहेत; ते भक्तिहीन लोक आहेत, ह्याच्या प्रेषितांनी पूर्वी सागितलेल्या वचनांची तुम्ही आठवण त्यामुळे ते आपल्या देवाची कृपा पालटून तिला कामातुरपणाचे करा; १८ त्यांनी तुम्हास म्हणले होते की, “शेवटच्या काळात स्वरूप देवून आपला एकच स्वामी व प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याला टवाळखोर माणसे उठतील व आपल्या भक्तिहीन वासनांप्रमाणे नाकारतात. ५ जरी तुम्हास हे पूर्वीपासून माहीती आहे तरी चालतील.” ६ हे फूट पाडणारे लोक देहबुद्धी स्वभावाचे, मी तुम्हास हे आठवून घावे अशी माझी इच्छा आहे की, आत्मा नसलेले लोक आहेत. २० पण प्रियांनो, तुम्ही आपल्या परमेश्वराने त्या लोकांस मिसर देशातून वाचवल्यावर ज्यांनी परमपवित्र विश्वासावर आपली रचना करीत राहून पवित्र विश्वास ठेवला नाही त्यांना त्याने नंतर नष्ट केले; ६ आणि ज्या आत्माने प्रार्थना करा, २१ तुम्ही सर्वकाळच्या जीवनासाठी देवदूतांनी आपले अधिकारपद न सांभाळता आपले स्वतःचे आपला प्रभू येशू ख्रिस्त ह्याच्या दयेची प्रतीक्षा करीत स्वतःला योग्य वस्तीस्थान सोडले त्यांना त्याने सर्वकाळच्या बंधनामध्ये देवाच्या प्रतीतीत राखा. (aiōnios g166) २२ जे संशय धरतात निवीड काळोखामध्ये महान दिवसाच्या न्यायाकरिता राखून त्यांच्यावर तुम्ही दया करा; २३ आणि काहीना अग्नीतून ओढून ठेवले आहे; (aiōdios g126) ७ सदोम व गमोरा आणि त्यांच्या काढून वाचवाचा. काही जणांवर तुम्ही भीत भीत दया करा; पण हे आसपासची इतर नगरे, ह्यांनी त्यांच्याप्रमाणेच जारकर्मे केली व करताना देहामुळे डागाळलेल्या वस्त्रांचाही द्वेष करा. २४ आता, अग्नीची शिक्षा भोगीत ठेवली आहेत. (aiōnios g166) ८ तसेच हषणी, निष्कलंक उभे करण्यास जो समर्थ आहे २५ असा जो हे, स्वप्न पाहणारेही देहाला विटाळवतात, ते अधिकार तुच्छ मानतात व स्वर्वादुतांनी निंदा करतात. ९ परंतु आद्यदूत मिखाएल ह्याच्याद्वारे गौरव, महिमा, पराक्रम आणि अधिकारही युगांच्या ह्याने जेव्हा मोशेच्या शरीराविषयी सैतानाशी वाद केला तेव्हा आधीपासून, आता आणि युगानुयुग आहेत. आमेन. (aiōn g165) तो त्याच्यावर निंदायुक्त आरोप करण्यास धजला नाही तर त्याएवजी ‘प्रभू तुला धमकावो’, असे म्हणाला. १० परंतु हे लोक ज्या गोषी जाणत नाहीत अशा गोर्झीविषयी वाईट बोलतात. पण त्यांना निर्बुद्ध प्राण्यांप्रमाणे, नैसर्गिकरीत्या ज्या गोषी समजतात त्याद्वारे ते स्वतःचाच नाश करतात. ११ त्यांची केवडी दुर्दशा होणार! कारण ते काइनाच्या मार्गात गेले आहेत; ते आपल्या लाभासाठी बलामाच्या संभ्रामात पडले आहेत आणि कोरहाच्या बंडात ते नाश पावले आहेत. १२ हे लोक तुमच्या प्रतीतीभोजनात कलंक असे आहेत, ते तुम्हाबरोबर निलज्जपणे खातात व स्वतःचे पोट भरणारे आहेत, ते वाच्यांबरोबर निघून जाणारे निर्जल ढग आहेत, ते पहिल्या पिकात निष्फल झालेली, दोनदा मरण पावलेली व उपटून टाकलेली झाडे आहेत, १३ ते समुद्रावरच्या विक्राळ लाटांसारखे स्वतःची लाज फेसाप्रमाणे वर आणतात. ज्यांच्याकरता, सर्वकाळसाठी निबीड अंधार राखून ठेवलेला आहे असे भटके तारे ते आहेत. (aiōn g165) १४ आणि

प्रक.

दोन्ही बाजूनी तीक्ष्ण धार असणारी तलवार निघाली होती.

त्याचा चेहरा दिवसाच्या अतिशय प्रखर तेजाने प्रकाशणाच्या

१ हे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे. ते देवाने ज्या गोष्टी सूर्यासारखा दिसत होता. १७ मी त्यास पाहिले तेव्हा मी मरण

लवकरच घडणे आवश्यक आहेत, त्या आपल्या दासांना पावल्यासारखा त्याच्या हात माझ्यावर ठेवला आणि म्हणाला, “धाबू नको! मी पहिला देवदूताला पाठवून या सर्व गोष्टी योहानाला कळविण्यास आणि शेवटला १८ आणि जो जिंवंत तो मी आहे; मी मरण सांगितले. २ योहानाने देवाच्या वचनाविषयी व येशू ख्रिस्ताविषयी पावलो होतो, पण तरी पाहा, मी युगानुयुग जिंवंत आहे! आणि म्हणजे त्याने जे जे पाहिले त्या सवाविषयी साक्ष दिली; ३ या माझ्याजवळ मरणाच्या व मृतलोकाच्या किल्ल्या आहेत. (aiōn संदेशाची वचने वाचणारे, ती ऐकाणारे व त्यामध्ये लिहिलेल्या g165, Hades g86) १९ म्हणून ज्या गोष्टी तू पाहतोस, ज्या गोष्टी पाळतात ते धन्य आहेत कारण काळ जवळ आला घडत आहेत आणि ज्या यानंतर घडणार आहेत त्याही लिही. आहे. ४ योहानाकडून, आशिया प्रांतातील सात मंडळयांना २० जे सात तारे तू माझ्या हातात पाहिलेस आणि ज्या सात जो आहे, जो होता व जो येणार आहे त्याच्याकडून आणि सोन्याच्या दीपसमया तू पाहिल्यास त्यांचा गुप्तिअर्थ हा आहे त्याच्या राजासनासमोरील सात आत्म्याकडून तुम्हास कृपा की सात समया या सात मंडळ्या आहेत आणि सात तारे हे व शांती असो. ५ आणि येशू ख्रिस्त विश्वासू साक्षी जो मरण सात मंडळ्यांचे देवदूत आहेत.”

पावलेल्यांमधून प्रथम जन्मलेला आणि पृथ्वीवरील राजांचा तो अधिपती आहे आणि ज्या येशूने आमच्यावर प्रीती केली आणि ज्याने आपल्या रक्काने आमच्या पापांतून आम्हास मुक्त केले; ६ ज्याने आम्हास त्याच्या देवपित्यासाठी एक राज्य आणि याजक बनविले त्यास गौरव व सामर्थ्य युगानुयुग असोत, आमेन. (aiōn g165)

७ “पहा, तो ढांगासह येत आहे,” “प्रत्येक डोळा त्यास पाहील, ज्यांनी त्यास भोक्सले तेसुध्दा त्यास पाहील,” पृथ्वीवरील सर्व वंश “त्याच्यामुळे आकांत करतील.” असेच होईल, आमेन. ८ “प्रभू देव जो आहे, जो होता आणि जो येणार आहे, जो सर्वसमर्थ तो म्हणतो मी अल्फा आणि ओमेगा आहे.” ९ मी योहान, जो तुमचा बंधू आणि येशूमधील क्लेश, राज्य व सहनशीलता हाण्यांचा तुम्हाबरोबर भागीदार आहे, तो मी देवाच्या वचनामुळे आणि येशूच्या साक्षीमुळे मी पात्म नावाच्या बेटावर होतो. १० मी प्रभूच्या दिवशी आत्म्यात होतो. माझ्यामार्गे मी कण्ठाच्या आवाजासारखी मोठी वाणी ऐकली. ११ ती म्हणाती, “तू जो या सर्व गोष्टी पाहतोस त्या तू एका पुस्तकात लिही आणि इफिस, स्मृण, पर्फम, थुवतीरा, सार्दीस, फिलदेलिफ्या आणि लावदीकिया या सात शहरातील मंडळ्यांना पाठव.” १२ माझ्याबरोबर बोलत असलेली वाणी पाहण्यासाठी मी मागे वळलो, मागे वळून पाहतो, तो सोन्याच्या सात दीपसमया पाहिल्या. १३ त्या समयांच्या मध्यभागी मनुष्याच्या पुत्रासारखा व लांब पायघोळ झग्गा घातलेला, छातीवर सोन्याचा पट्ट बांधलेला, असा कोणीएक माझ्या दृष्टीस पडला. १४ त्याचे डोके आणि केस बर्फसारख्या पांढऱ्या लोकरीप्रमाणे शुभ्र होते त्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे होते; १५ त्याचे पाय जणू काय भट्टीतून काढलेल्या जळजळीत सोनपितळेसारखे होते आणि त्याची वाणी अनेक जलप्रवाहांच्या ध्वनीसारखी होती.

१६ त्याच्या उजव्या हातात सात तारे होते; त्याच्या तोंडातून तुम्हांपैकी काहींची परीक्षा पाहण्यासाठी तुरुंगांत टाकील आणि

२ “इफिस येथील मंडळीच्या दूताला लिही: जो आपल्या उजव्या हातात सात तारे धरतो आणि सात सोन्याच्या समयांमधून चालतो त्याचे हे शब्द आहेत २ तू काय करतोस ते मला माहीत आहे. तुझे काम, कष्ट व सहनशीलता हे मी जाणतो. मला हे माहीत आहे की दुष्ट तुला सहन होत नाहीत आणि जे स्वतःला प्रेषित समजतात पण जे तसे नाहीत त्यांची तू परीक्षा केली आणि ते खोटे आहेत हे तुला दिसून आले. ३ मला माहित आहे की, तुझ्यात सहनशीलता आहे, माझ्या नावामुळे तू दुःख सहन केले आणि तू थकला नाहीस. ४ तरीही तुझ्याविरुद्ध माझे म्हणणे आहे तू आपली पहिली प्रीती सोडली आहेस. ५ म्हणून तू कोठून पडलास याची आठवण कर, पश्चात्ताप कर व प्रथम जी कामे केलीस ती पुन्हा कर. जर तू पश्चात्ताप केला नाहीस, तर मी येईन आणि तुझी समई तिच्या ठिकाणाहून काढून टाकीन. ६ पण असे काही आहे जे तू करतोस, तू निकलाइतांच्या दुष्ट कृत्यांचा द्वेष करतोस, मीही त्यांच्या कृत्यांचा द्वेष करतो. ७ आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको! जो विजय मिळवतो त्यास देवाच्या बागेतल्या जीवनाच्या झाडाचे फळ खाण्याचा अधिकार देईन. ८ स्मृण येथील मंडळीच्या दूताला हे लिही: जो पहिला आणि शेवटला आहे त्याचे हे शब्द आहेत, जो मरण पावला होता पण पुन्हा जिंवंत झाला. तो हे म्हणतो ९ मला तुमचे दुःख आणि गरीबी माहीत आहे. (परंतु तुम्ही धनवान आहात!) ज्या वाईट गोष्टी लोक बोलतात त्याविषयी मला माहीत आहे, ते म्हणतात आम्ही यहूदी आहोत, पण ते तसे नाहीत, ते सैतानाचे सभास्थान आहेत. १० जे दुःख तुला सहन करायचे आहे त्याविषयी घावरू नकोस. पहा! मी तुला सांगतो, सैतान

तुम्ही दहा दिवस छळ सहन कराल. पण तरीही मरेपर्यंत विश्वासू लोक आहेत जे तिची शिकवण आचरीत नाहीत त्यांना मी राहा म्हणजे मी तुम्हास जीवनाचा मुकुट जे आनंद जीवन सांगतो की ज्यास सैतानाच्या खोल गोषी असे म्हणतात, त्या आहे ते देर्इन. ११ पवित्र आत्मा मंडळयांना काय म्हणतो हे गोषी ज्यांना माहित नाहीत, त्या तुमच्यावर मी दुसरे ओझे ज्याला कान आहेत तो ऐको, जो विजय मिळवतो त्यास दुसऱ्या लादणार नाही. २५ मी येईपर्यंत जे तुमच्याकडे आहे त्यास मरणाची बाधा होणारच नाही. १२ पर्गम येथील मंडळीच्या बळकटपणे धरून राहा. २६ जो विजय मिळवतो व शेवटपर्यंत दूताला लिही: ज्याच्याकडे दोन्ही बाजूनी धार असणारी दुधारी माझी कामे करीत राहतो, त्यास मी राष्ट्रांवर अधिकार देर्इन. तलवार आहे, त्याचे हे शब्द आहेत, १३ मला माहीत आहे जेथे २७ आणि जसा मातीच्या भांड्यांचा चुराडा करतात तसा तो सैतानाचे राजासन आहे. जेथे तुम्ही राहता. तरीही तुम्ही माझे लोहडाने त्यांच्यावर अधिकार गजवील. २८ जसा पित्याकडून नाव घटपृणे धरून राहिला आहात. जेथे सैतान राहतो तेथे मला अधिकार मिळाला तसा मीसुद्धा त्यास देर्इल. मी त्यास माझा विश्वासू साक्षीदार अंतिपा जो तुम्हामध्ये जिवे मारला पहाटेचा तारा देर्इन. २९ आत्मा मंडळयांना काय म्हणतो हे गेला त्याच्या दिवसातीती तू माझ्यावरील विश्वास नाकारला ज्याला कान आहेत तो ऐको.

नाहीस. १४ पण तुझ्याविरुद्ध माझ्याजवळ काही गोषी आहेत कारण मूर्तीना वाहिलेली अर्पणे खाणे व व्यभिचार करणे, हा अडथळा इसाएलाच्या संतानापुढे ठेवण्यास बालाकाला ज्याने शिकविले, त्या बलामार्ची शिकवण ज्यांनी स्वीकारली आहे असे लोक तुझ्याजवळ आहेत. १५ त्याचप्रमाणे निकलाइतांची शिकवण आचरणारे सुद्धा काहीजण तुमच्यामध्ये आहेत. १६ म्हणून पश्चात्ताप करा! नाही तर मी लवकरच तुमच्याकडे येईन आणि आपल्या तोंडातील तलवारीने त्यांच्याशी लढेन. १७ पवित्र आत्मा मंडळयांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको. जो विजय मिळवतो त्यास मी गुप्त ठेवलेल्या स्वर्गीय्य भोजन म्हणजे मान्यातून काही देर्इन. मी त्यास पांढरा खडा देर्इन त्यावर नवीन नाव लिहिलेले असेल, ज्याला तो देण्यात येईल त्यालाच ते समजेल. १८ थुवतीरा येथील मंडळीच्या दूताला लिही: ज्याचे डोळे अग्नीच्या ज्वालेसारखे आहेत आणि ज्याचे पाय चमकणाऱ्या सोनपितळासारखे आहेत तो देवाचा पुत्र हे सांगत आहे, १९ मला तुमची कामे तुमची प्रीती आणि विश्वास, तुमची सेवा आणि सहनशीलता माहीत आहे आणि तुझी शेवटली कामे पहिल्यापेक्षा अधिक आहेत हे माहीत आहे. २० परंतु तुमच्याविरुद्ध माझे म्हणणे आहे: ईजबेल नावाची स्त्री जी स्वतःला संदेशी म्हणविते आणि ती तिच्या शिकवणीने माझ्या दासांना अनेकित क्यभिचाराचे पाप व मूर्तीना वाहिलेले अन्न खावयास भूलविते. तरी तुम्ही तिला खुशाल तसे करू देता. २१ मी तिला पश्चात्ताप करण्यासाठी वेळ दिला आहे परंतु ती आपल्या व्यभिचाराचा पश्चात्ताप करू इच्छीत नाही. २२ पाहा, म्हणून मी तिला अंथरूणावर खिळून टाकिन आणि जे तिच्याबोरोबर व्यभिचार करतात ते जर आपल्या कामांचा पश्चात्ताप करणार नाहीत तर मी त्यांना मोठ्या संकटात पाडीन. २३ तर मी तिच्या अनुयायीरूपी मुलांना मरीने ठार मारीन. मग सर्व मंडळयांना हे कळेल की, जो मने आणि अंतःकरणे पारखतो तो मी आहे. मी तुम्हा प्रत्येकाला तुमच्या कामाप्रमाणे प्रतिफल देर्इन. २४ पण थुवतीरा येथील मंडळीतील जे दुसरे

३ सार्दीस येथील मंडळीच्या दूताला लिही: ज्याच्याजवळ देवाचे सात आत्मे व सात तारे आहेत त्याचे हे शब्द आहेत. मला तुमची कामे माहीत आहेत, तू जिवंत आहेस अशी तुझी किर्ती आहे. पण तुम्ही मरण पावलेले आहात. २ जागृत हो आणि जे मरणाच्या पंथास लागले आहे ते सावरून धर कारण माझ्या देवासमोर तुमची कामे पूर्ण झाल्याचे मला आढळले नाही. ३ म्हणून जे तुम्ही स्वीकारले आणि ऐकले याची आठवण करा, त्याप्रमाणे वागा आणि पश्चात्ताप करा. पण जर तुम्ही जागे होत नाही, तर मी चोरासारखा येईन आणि की मी नेमक्या कोणत्या वेळेला तुमच्याकडे येईन हे तुम्हास कळणार नाही. ४ तरी ज्यांनी आपली वस्त्रे मलीन केली नाहीत अशी थोडी नावे सार्दीसमध्ये तुझ्याजवळ आहेत, ते माझ्यावरोबर शुभ्र वस्त्रात चालतील कारण ते लायक आहेत. ५ जो विजय मिळवतो, तो अशा रीतीने शुभ्र वस्त्रे परिधान करील, मी त्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकातून खोडणारच नाही; पण माझ्या पित्यासमोर व त्याच्या दूतांसमोर त्याचे नाव स्वीकारीन, ६ आत्मा मंडळयांना काय म्हणतो हे ज्याला कान आहेत तो ऐको. ७ फिलदेलिक्या येथील मंडळीच्या दूताला लिही: जो पवित्र व सत्य आहे त्याचे हे शब्द आहेत, ज्याच्याजवळ दाविदाची किल्ली आहे, जे तो उघडतो, ते कोणी बंद करू शकणार नाही आणि जे तो बंद करतो ते कोणी उघडू शकणार नाही. ८ मला तुमची कामे माहीत आहेत, पाहा मी तुमच्यासमोर द्वार उघडे करून ठेवले आहे. जे कोणीही बंद करू शकणार नाही. मला माहीत आहे की, तुला शर्ती थोडी आहे, तरी तू माझा शब्द पाल्या आहेस आणि माझे नाव नाकारले नाहीस. ९ पाहा, जे सैतानाच्या सभास्थानाचे आहेत, ते स्वतःला यहूदी समजात पण ते यहूदी नाहीत तर ते खोटारडे आहेत. मी त्यांना तुमच्याकडे आणून तुमच्या पाया पडायला लावीन आणि त्यांना समजेल की मी तुमच्यावर प्रीती केली आहे. १० धीराने सहन करण्याविषयी तुम्ही माझी आज्ञा पाळली आहे. म्हणून सर्व

जगावर जो संकटाचा समय येणार आहे त्यापासून मी तुम्हास रलांसारखा होता आणि राजासनाभोवती पाचूसारखे दिसणारे राखीन. हा त्रास जे लोक या पृथ्वीवर राहतात त्यांची परीक्षा मेघधनुष्य होते. ४ राजासनाभोवती चोवीस आसने होती आणि होण्यासाठी येईल. ११ मी लवकर पैत आहे, जे तुड्याकडे आहे त्या आसनावर शुभ्र कपडे घाटलेले व डोक्यावर सोन्याचा मुकुट त्यास घटू थरून राहा यासाठी की कोणीही तुळा मुकुट घेऊ नये. असलेले चोवीस वडील बसले होते. ५ राजासनापासून विजा, १२ जो विजय मिळवतो त्यास मी माझ्या देवाच्या भवनाचा खांब वाणी व मेघगर्जना निघत होत्या. राजासनासमोर सात दिवे बनवीन आणि तो कधीही बाहेर जाणार नाही, मी त्याच्यावर जळत होते. ते देवाचे सात आत्मे होते. ६ तसेच राजासनासमोर माझ्या देवाचे नाव व माझ्या देवापासून स्वर्गातून उतरणारे नवे काचेच्या समुद्रासारखे काहीतरी दिसत होते. ते स्फटिकासारखे यरुशलेम, म्हणजे माझ्या देवाची नगरी हिचे नाव आणि माझे स्पष्ट होते. मध्यभागी व राजासनाभोवती चार जिंवत प्राणी नवे नाव लिहीन. ३३ आत्मा मंडळयांना काय म्हणतो हे ज्याला होते आणि ते मागून पुढून डोळ्यांनी पूर्ण भरलेले होते. ७ कान आहेत तो ऐको. ४४ लावदीकिया येथील मंडळीच्या दूताला पहिला जिंवत प्राणी सिंहासारखा होता दुसरा बैलासारखा होता लिही: जो आमेन, विश्वासू आणि खरा साक्षीदार आहे, देवाच्या तिसऱ्याचा चेहरा मनुष्यासारखा होता, आणि चौथा उडत्या निर्मितीवरील सत्ताधीश आहे त्याचे हे शब्द आहेत. ४५ मला गरुडासारखा होता. ८ त्या प्रत्येक जिंवत प्राण्याला सहा पंख तुझी कमे माहीत आहेत, ती अशी की, तू थंड नाहीस व गरमही होते व त्यांना सगळीकडे डोळे होते, त्यांच्या पंखावर आणि नाहीस. तू थंड किंवा गरम असतास तर बरे झाले असते. ४६ आतून डोळे होते, दिवस व रात्र न थांबता ते म्हणत होते. पण, तू तसा नाहीस, कोमट आहेस, तू थंड नाहीस किंवा गरम “पवित्र, पवित्र, पवित्र, हा प्रभू देव सर्वसमर्थ”, जो होता, जो नाहीस. म्हणून मी तुला आपल्या तोंडातून औकून टाकणार आहे आणि जो येणार आहे.” ९ जो राजासनावर बसलेला आहे. १७ तू म्हणतो मी सधन आहे, मी संपत्ती मिळविली आहे तो अनंतकाळपर्यंत जिंवत राहणार आहे त्याचे जेक्का आहे, आणि मला कशाची गरज नाही, पण तू कठी, दयनीय, जेव्हा ते चार जिंवत प्राणी गौरव, सन्मान व उपकारस्तुती गरीब, अंधाला व नगन आहेस हे तुला कळत नाही. ४८ मी करीत होते, (aiōn g165) १० तेव्हा तेक्का ते चोवीस वडील जो तुम्हास सल्ला देतो की, अग्नीत शुद्ध केलेले सोने माझ्याकडून राजासनावर बसला आहे त्याच्यापुढे पालथे पडतात आणि विकत घे. म्हणजे तू श्रीमंत होशील आणि तुमची लज्जास्पद जो युगानुयुग जिंवत आहे त्यास नमन करतात आणि आपले नगनता दिसू नये म्हणून नेसावयाला शुभ्र वस्त्रे विकत घे आणि मुकुट राजासनासमोर ठेवून म्हणतात (aiōn g165). ११ “हे प्रभू, स्पष्ट दिसावे म्हणून डोळ्यांत घालण्यास अंजन विकत घे. १२ आमच्या देवा, तू गौरव, समान आणि सामर्थ्य प्राप्त करून ज्यांच्यावर मी प्रेम करतो, त्यांना शिकवण देतो व त्यांनी कसे घेण्यास योग्य आहेस, तू सर्व गोष्टी उत्पन्न कल्यास, कारण तू रहावे याची शिस्त लावतो, म्हणून झटून प्रयत्न करा आणि सर्वकाही अस्तित्वात आणले आणि तुझ्या इच्छेमुळे ते झाले पश्चात्ताप करा. २० पाहा, मी दाराजवळ उभा आहे व दरवाजा आणि उत्पन्न केले.”

ठोकीत आहे. जर कोणी माझा आवाज ऐकतो आणि दरवाजा उघडतो, तर मी आत येईन आणि त्याच्याबरोबर भोजन करेन व तोसुध्या माझ्याबरोबर भोजन करेल. २१ ज्याप्रमाणे मी विजय मिळवला आणि माझ्या पित्याच्या राजासनावर बसलो आहे तसा जो विजय मिळवील त्यास मी माझ्या राजासनावर बसण्याचा अधिकार देईन. २२ आत्मा मंडळयास काय म्हणतो, हे ज्याला कान आहेत तो ऐको.”

४ ह्यानंतर मी पाहिले तो पाहा, स्वर्गात एक दरवाजा हातात मी एक गुंडाळी पाहिली. गुंडाळीवर दोन्ही बाजूंनी लिहिले होते आणि ती गुंडाळी सात शिक्के मारून बंद केली होती. २ आणि मी एक सामर्थ्यशाली देवदूत पाहिला. तो देवदूत मोर्त्या आवाजात म्हणाला, “गुंडाळीचे शिक्के तोडून ती उघडण्यास कोण योग्य आहे?” ३ परंतु स्वर्गात, पृथ्वीवर किंवा पृथ्वीखाली कोणीही ती गुंडाळी उघडावयास किंवा

५ ह्यानंतर मी पाहिले तो पाहा, स्वर्गात एक दरवाजा तिच्यांत पाहावयास समर्थ नव्हता. ४ ती गुंडाळी उघडण्यास माझ्यासमोर उघडलेला दिसला आणि अगोदर जसा आवाज किंवा तिच्यात पाहण्यास योग्य असा कोणी आढळला नाही मी माझ्याशी बोलताना ऐकला होता तसाच आवाज मी ऐकला. म्हणून मला फार रडू आले. ५ परंतु वडीलांपैकी एकजण मला तो आवाज कणर्याच्या आवाजासारखा होता. तो म्हणाला, म्हणाला, “रडू नकोस! पहा, यहूदा वंशाचा सिंह, दाविदाचा “इकडे वर ये आणि मी तुला यानंतर जे घडणार आहे ते अंकुर हा विजयी झाला आहे. तो गुंडाळी उघडण्यास व तिचे दाखवितो.” २ त्याच क्षणी आत्म्याने माझा ताबा घेतला. सात शिक्के उघडण्यास समर्थ आहे.” ६ राजासनाच्या आणि तेथे स्वर्गात माझ्यासमोर राजासन होते कोणीएक त्यावर चार जिंवत प्राण्यांच्या व त्या वडीलांच्या मध्यभागी कोकरा बसला होता. ३ त्यावर जो बसला होता तो यासफे व सार्दी या उभा असलेला मी पाहिला, तो वथलेल्यासारखा होता, त्यास

सात शिंगे आणि सात डोळे होते आणि हे ते सर्व पृथ्वीवर चांदीच्या नाण्याला तीन शेर जव. परंतु तेल व द्राक्षरस यांची पाठविण्यात आलेले देवाचे सात आत्मे होते. ७ तो गेला आणि हानी करू नकोस. ७ कोकच्याने जेव्हा चौथा शिकका उघडला, त्याने जो, राजासनावर बसला होता, त्याच्या उजव्या हातातून तेव्हा मी चौथ्या जिवंत प्राण्याची वाणी “ये” म्हणताना ऐकली. ती गुंडाळी घेतली. ८ आणि जेव्हा त्याने ती गुंडाळी घेतली तेव्हा ८ नंतर मी फिकट रंगाचा घोडा पाहिला. त्यावर जो बसलेला चार जिवंत प्राणी व चोवीस वडीलजन कोकच्यासमोर उपडे होता त्याचे नाव मरण होते; आणि मृतलोक त्याच्या पाठीमागून पडले, प्रत्येकाजवळ वीणा व प्रयेकाच्या हातात सुवासिक त्याच्याबरोबर चालला होता. त्यांना तलवारीने, दुष्काळाने, धूपाने भरलेल्या सोन्याच्या वाट्या होत्या, त्या वाट्या म्हणजे रोगाने व पृथ्वीवरील श्वापदांकडून मनुष्यांना जिवे मारण्याचा पवित्रजनांच्या प्रार्थना होत्या. ९ आणि त्यांनी नवे गाणे गाईले: अधिकार पृथ्वीच्या चौथ्या भागावर देण्यात आला होता. (Hades “तू गुंडाळी घेण्यास आणि तिचे शिकके उघडण्यास योग्य ९८६) ९ जेव्हा कोकच्याने पाचवा शिकका उघडला तेव्हा मी, आहेस, कारण तुला वधण्यात आले आणि तू आपल्या रक्ताने वेदीखाली आत्मे पाहिले, ते आत्मे देवाच्या वचनामुळे व त्यांनी खुंडणी भरून प्रत्येक वंशातून, वेगेगळ्या भाषा बोलाऱ्यारे लोक जी साक्ष दिली होती तिच्यामुळे जिवे मारलेल्या लोकांचे आत्मे आणि राष्ट्रातून देवासाठी माणसे विकत घेतली आहेत. १० तू होते. १० ते मोठ्याने ओरडून म्हणाले, हे “स्वामी तू पवित्र त्यांना आमच्या देवासाठी एक राज्य आणि याजक बनविले व सत्य आहेस तू कोठपर्यंत न्यायनिवाडा करणार नाहीस आणि नंतर ते पृथ्वीवर राज्य करील.” ११ मग मी पाहिले आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांपासून आमच्या रक्काचा सूड राजासन आणि, चार जिवंत प्राणी व वडीलजन यांच्यासभोवती घेणार नाहीस?” १२ तेव्हा त्या प्रत्येकास एकाएक शुभ्र झग्गा अगणित देवदूतांची वाणी ऐकली, त्यांची संख्या अयुतांची अयुते देण्यात आला आणि त्यास असे सांगण्यात आले की, तुमच्या व हजारे हजार होती. १३ देवदूत मोठ्या आवाजात म्हणाले. सोबतीचे दास व तुमचे बंधू तुम्हासारखे जिवे मारले जाणार, जो वधलेला कोकरा, सामर्थ्य, धन, ज्ञान, बल, सन्मान, गौरव त्यांची संख्यापूर्ण होईपर्यंत तुम्ही आणखी थोडा वेळ विसावा व उपकारस्तुती ही घेण्यास योग्य आहे. १४ प्रत्येक निर्माण घ्या. १५ त्याने सहावा शिकका फोडला, ते मी पाहिले; तेव्हा केलेली वस्तु आकाशात व पृथ्वीवर, पृथ्वीखाली व समुद्रातील मोठा भूमिकंप झाला, सूर्य केसांच्या बनवलेल्या तरटासारखा अवघ्याना मी असे गाताना ऐकले की, “जो राजासनावर बसतो काळा झाला; व सगळा चंद्र रक्तासारखा झाला; १६ अंजिराचे त्यास व कोकच्याला स्तुती, सन्मान, गौरव आणि सामर्थ्य झाड मोठ्या वाच्याने हालाले म्हणजे त्याची कच्ची फळे जशी युगानुगारपर्यंत असो!” (alön g165) १७ चार जिवंत प्राणी खाली पडून त्यास एखाद्या गुंडाळीसारखे आकाश गुंडाळले जाऊन निघून गेले म्हणाले, “आमेन!” मग वडीलजनांनी खाली पडून त्यास अभिवादन केले.

६ मग कोकच्याने सात शिक्क्यांपैकी एक शिकका फोडला ते मी पाहिले आणि त्या चार प्राण्यातील एकाने मेघरजनेसारख्या वाणीने ये असे म्हणताना ऐकले. २ मी एक पांढरा घोडा पाहिला, त्यावर जो बसलेला होता त्याच्याजवळ थनुष्य होते आणि त्यास मुकुट देण्यात आला. तो जिंकीत विजयावर विजय मिळविण्यास निघाला. ३ जेव्हा कोकच्याने दुसरा शिकका उघडला, तेव्हा दुसऱ्या जिवंत प्राण्याला ये असे म्हणताना ऐकले. ४ नंतर दुसरा घोडा निघाला, तो अग्निज्वालेप्रमाणे लाल होता. त्यावर जो बसलेला होता त्यास पृथ्वीवरील शांती नाहीशी करण्याचा अधिकार दिला होता. यासाठी की, लोकांनी एकमेकास वधावे. त्यास मोठी तलवार देण्यात आली होती. ५ जेव्हा कोकच्याने तिसरा शिकका उघडला, तिसऱ्या जिवंत चढताना पाहिला, त्याच्याजवळ जिवंत देवाचा शिक्का होता; प्राण्याला “ये” असे म्हणताना ऐकले तेव्हा मी काळा घोडा ज्या चार देवदूतांकडे पृथ्वीला व समुद्राला नुकसान करण्याचे पाहिला आणि त्यावर जो बसलेला होता त्याच्या हातात तराजू सोपवून दिले होते त्यांना तो मोठ्याने ओरडून म्हणाला, होते. ६ मी चार प्राण्यांच्यामधून निघालेली वाणी ऐकली, ती ३ “आमच्या देवाचे दास यांच्या कपाळावर आम्ही शिकका म्हणत होती, एका चांदीच्या नाण्याला शेरभर गृहू आणि एका मारीपर्यंत पृथ्वीला व समुद्राला आणि झाडासही नुकसान करू

१५ पृथ्वीवरील राजे व मोठे अधिकारी, सरदार, श्रीमंत व बलवान लोक, सर्व दास व स्वतंत्र माणसे, गुहात व डोगरांतील खडकातून लपली; १६ आणि ते डोंगरास व खडकास म्हणाले, आम्हावर पडून राजासनावर जो बसलेला आहे, त्याच्या नजरेपासून व कोकच्याचा क्रोधापासून आम्हास लपवा, १७ कारण त्यांच्या क्रोधाचा मोठा दिवस आला आहे, आणि त्याच्यापुढे कोण टिकेल?

७ आणि त्यानंतर मी चार देवदूत पृथ्वीच्या चार कोनावर उभे राहीलेले पाहीले, त्यांनी पृथ्वीतील चार वाच्यास असे घट्ट धरून ठेवले होते की पृथ्वीवर व समुद्रावर आणि कोणत्याही एकमेकास वधावे. त्यास मोठी तलवार देण्यात आली होती. झाडावर वारा वाहू नये. २ मी दुसरा एक देवदूत पूर्वेकडून वर तेव्हा कोकच्याने तिसरा शिक्का उघडला, तिसऱ्या जिवंत चढताना पाहिला, त्याच्याजवळ जिवंत देवाचा शिक्का होता; प्राण्याला “ये” असे म्हणताना ऐकले तेव्हा मी काळा घोडा ज्या चार देवदूतांकडे पृथ्वीला व समुद्राला नुकसान करण्याचे पाहिला आणि त्यावर जो बसलेला होता त्याच्या हातात तराजू सोपवून दिले होते त्यांना तो मोठ्याने ओरडून म्हणाला, होते. ६ मी चार प्राण्यांच्यामधून निघालेली वाणी ऐकली, ती ३ “आमच्या देवाचे दास यांच्या कपाळावर आम्ही शिकका म्हणत होती, एका चांदीच्या नाण्याला शेरभर गृहू आणि एका मारीपर्यंत पृथ्वीला व समुद्राला आणि झाडासही नुकसान करू

नका.” ४ ज्यांच्यावर शिक्का मारण्यात आला त्यांची संख्या मी होता. ४ देवदूताच्या हातातून धूपाचा धूर पवित्रजनांच्या ऐकली; इसाएल लोकांच्या सर्व वंशातील एकशे चव्हेचाळीस प्रार्थनांसह देवासमोर वर चढला. ५ तेव्हा देवदूताने धुपाटणे हजारांवर शिक्का मारण्यात आला. ६ यदूदा वंशातील बारा घेऊन त्यामध्ये वेदीवरचा अग्नी भर्सन पृथ्वीवर टाकला आणि हजारांवर; शिक्का मारण्यात आला रुडबेन वंशापैकी बारा मेंधांचा गडगडाट व गर्जना झाल्या, विजा चमकल्या व भूमिकंप हजारांवर; गाद वंशापैकी बारा हजारांवर; ६ आशेर वंशापैकी झाला. ६ ज्या सात देवदूतांजवळ सात कर्णे होते ते आपआपले बारा हजारांवर; नफताली वंशापैकी बारा हजारांवर; मनशे कर्णे वाजवण्यास तयार झाले. ७ पहिल्या देवदूताने कर्णा वंशापैकी बारा हजारांवर; ७ शिमोन वंशापैकी बारा हजारांवर; वाजवताच रक्तमिश्रित गारा व अग्नी ही आली. ती पृथ्वीवर लेवी वंशापैकी बारा हजारांवर; इसाखार वंशापैकी बारा टाकण्यात आली यासाठी की, पृथ्वीचा तिसरा भाग व झाडांचा हजारांवर; ८ जबुलून वंशापैकी बारा हजारांवर; योसेफ वंशापैकी तिसरा भाग जळून गेला; आणि सर्व हिरवे गवत जळून गेले. ८ बारा हजारांवर; बन्यामीन वंशापैकी बारा हजारांवर; शिक्का दुसऱ्या देवदूताने कर्णा वाजवला आणि तेव्हा अनीने पेटलेल्या मारण्यात आला. ९ या यानंतर मी पाहिले, तो प्रत्येक राष्ट्र, वंश, मोठ्या डोंगरासारखे काहीतरी समुद्रात टाकले गेले आणि लोक व भाषा यांच्यातील कोणाच्याने मोजला जाऊ शकणार समुद्राच्या तिसऱ्या भागाचे रक्त झाले. ९ समुद्रातील तिसरा नाही एवढा मोठा समुद्राय, तो राजासनापुढे व कोक्याच्यापुढे भाग जिवंत प्राणी मरण पावले आणि तसेच तिसरा भाग उभा होता. शुभ्र झागे घातलेले आणि त्यांच्या हातात झावळ्या जहाजांचा नाश झाला. १० तिसऱ्या देवदूताने कर्णा वाजवला होत्या. १० ते मोठ्याने ओरडून म्हणत होते: राजासनावर तेव्हा मशालीसारखा पेटलेला मोठा तारा आकाशातून खाली बसलेल्या आमच्या देवाकडून व कोक्याकडून, तारण आहे. ११ पडला. तो नद्यांच्या व झायांच्या तिसऱ्या भाग पाण्यावर पडला; तेव्हा राजासन व वडील आणि चार जिवंत प्राणी यांच्यासभोवती ११ त्या ताच्याचे नाव कळूदवणा आणि पाण्याच्या तिसऱ्या सर्व देवदूत उभे होते आणि ते राजासनासमोर पालथे पडून भागाचा कळूदवणा झाला; आणि त्या पाण्याने मनुष्यांपैकी देवाला नमन करीत १२ म्हणाले, आमेन; स्तुती, गौरव, ज्ञान, पुष्कळ माणसे मरण पावली; कारण ते पाणी कळू झाले होते. उपकारस्तुती, सम्मान, सामर्थ्य व बळ ही युगानुसुगा आमच्या १२ वौश्या देवदूताने कर्णा वाजवला तेव्हा सूर्याचा तिसरा भाग, देवाची आहेत; आमेन. (aion g165) १३ तेव्हा वडिलातील एकाने चंद्राचा तिसरा भाग व ताच्यांचा तिसरा हिस्सा मारला गेला; मला विचारले हे “शुभ्र झागे घातलेले हे कोण आहेत आणि ते त्यांचा तिसरा भाग अंधकारमय झाला आणि दिवसाचा व कोठून आले आहेत?” १४ मी त्यास म्हटले, “प्रभू तुला महित रात्रीचाही तिसरा भाग प्रकाशित झाला नाही. १३ आणि मी आहे.” आणि तो मला म्हणाला जे मोठ्या संकटातून येतात ते पाहिले, तेव्हा एक ग्रस्त आकाशाच्या मध्यभागी उडत होता; हे आहेत; त्यांनी आपले झागे कोक्याच्या समर्पणाच्या रक्तात आणि मी त्यास मोठ्याने असे म्हणताना ऐकले की, जे तीन धुउन शुभ्र केले आहेत. १५ म्हणून ते देवाच्या राजासनासमोर देवदूत कर्णे वाजवणार आहेत त्यांच्या कण्याच्या होणाच्या आहेत आणि ते रात्रिदिवस त्याच्या भवनात सेवा करतात. आवाजाने पृथ्वीवर राहणाऱ्या लोकांवर अनर्थ, अनर्थ, अनर्थ जो राजासनावर बसलेला आहे तो आपला मंडप त्यांच्यावर येणार!

घालील. १६ ते आणखी भुक्ले आणि आणखी तान्हेले होणार नाहीत, त्यास सूर्य किंवा कोणतीही उष्णता बाधणार नाही. १७ कारण राजासनाच्या मध्यभागी असलेला कोकरा स्वतः त्यांचा मेंदपाळ होईल, आणि तो त्यांना जीवनाच्या पाण्याच्या झायांजवळ नेईल; आणि देव स्वतः त्यांच्या डोळ्यातील सर्व अश्रू पुसून टाकील.

C जेव्हा कोक्याने सातवा शिक्का उघडला, तेव्हा सुपारे टोळ निघून पृथ्वीवर आले आणि जशी पृथ्वीवरील विचावास अर्ध्या तासापर्यंत स्वर्गात शांतता होती. २ नंतर शक्ती आहे तशी त्यांना शक्ती दिली होती. ४ यांना असे सांगितले देवासमोर सात देवदूत उभे राहिलेले मी पाहिले आणि त्यांना होते की, पृथ्वीवरील गवत व कोणतीही हिरवळ व झाडे यांना सात कर्णे देण्यात आले. ३ दुसरा एक देवदूत येऊन, हानी करू नका; परंतु ज्या मनुष्यांच्या कपाळांवर देवाचा वेदीपुढे उभा राहिला. त्याच्याजवळ सोन्याचे धुपाटणे होते; शिक्का नाही त्यांना मात्र इजा करा. ५ त्या लोकांस जिवे राजासनासमोरच्या सोन्याच्या वेदीवर सर्व पवित्रजनांच्या मारण्याची परवानगी त्यांना दिलेली नव्हती, तर फक्त पाच प्रार्थनांसह धूप ठेवण्याकरिता त्याच्याजवळ पुष्कळ धूप दिला महिने यातना देण्यास सांगितले. विचू मनुष्यास नांगी मारतो

तेव्हा त्यास जी वेदना होते त्या वेदनेसारखी ती होती. ६ त्या मेघधनुष्य होते, त्याचे तोंड सूर्यासारखे व त्याचे, पाय दिवसात माणसे मरण शोधतील, परंतु ते त्याना मिळणार नाही, अग्निसंभासारखे होते, २ त्याच्याहाती एक उघडलेली लहानशी ते मरणासाठी अती उत्सुक होतील, परंतु मरण त्यांच्यापासून गुंडाळी होती; त्याने आपला उजवा पाय समुद्रावर व डावा दूर पळेल. ७ टोळांचे आकार लढाईसाठी तयार केलेल्या पाय भूमीवर ठेवला; ३ आणि सिंहार्जनेप्रमाणे तो मोठच्याने घोड्यांसारखे होते, त्यांच्या डोक्यावर जणू काय सोन्यासारखे ओरडला; आणि जेव्हा तो ओरडला सात मेघर्जनांनी मुकुट होते आणि त्यांचे चेहरे मनुष्यांच्या चेहर्यासारखे होते. आपआपले शब्द काढले. ४ त्या सात मेघर्जनांनी शब्द काढले ८ त्यांचे केस स्त्रियांच्या केसांसारखे होते आणि त्यांचे दात तेव्हा मी लिहिणार होतो; इतक्यात स्वर्गातून झालेली वाणी मी सिंहाच्या दातांसारखे होते. ९ त्याना उरस्त्राणे होती, ती लोखंडी ऐकली; ती म्हणाली: सात मेघर्जनांनी काढलेले शब्द गुप्त उरस्त्रांसारखी होती आणि त्यांच्या पंखाचा आवाज लढाईस ठेव, ते लिहू नको. ५ ज्या देवदूताला समुद्रावर व भूमीवर उभे धावणाऱ्या पुष्कळ घोड्यांच्या रथांच्या आवाजासारखा होता; राहिलेले मी पाहिले, त्याने आपला उजवा हात स्वर्गाकडे वर १० त्याना विंचवांसारखी शेपटे व नांग्या आहेत आणि मनुष्यांस केला, ६ आणि जो युगानुयुग जिवंत आहे, ज्याने आकाश व पाच मिहिने हानी करण्याची त्यांची शक्ती त्यांच्या शेपटात त्यामध्ये जे आहेत, पृथ्वी व तिच्यावर जे आहे ते आणि समुद्र व आहे. ११ अगाधकूपाचा दूत तो त्यांच्यावर राजा आहे; त्याचे त्यामध्ये जे आहे ते निर्माण केले, त्याची शपथ वाहून म्हटले: नाव इती भाषेत अबद्देन आहे आणि ग्रीक भाषेत त्याचे नाव आणाऱ्यी उशीर होणार नाही; (aiōn g165) ७ परंतु सातव्या अपल्लूओन आहे. (Abyssos g12) १२ पहिला अनर्थ होऊन देवदूताची वाणी होईल त्या दिवसात म्हणजे तो देवदूत कर्णा गेला; पाहा, यापुढे आणखी दोन अनर्थ येणार आहेत. १३ वाजविण्याच्या व बेतात असेल, तेव्हा देवाने आपले दास संदेषे मग सहाव्या देवदूताने कर्णा वाजवला, तेव्हा देवासमोरच्या ह्याना जाहीर केल्यानुसार त्याचे गूज पूर्ण होईल. ८ स्वर्गातून सोन्याच्या वेदीच्या चार कोप्यांच्या शिंगांमधून आलेली एक झालेली जी वाणी मी ऐकली होती ती माझ्याबोरबर पुन्हा वाणी मी ऐकली. १४ ज्या सहाव्या देवदूताजवळ कर्णा होता बोलताना मी ऐकली. ती म्हणाली, जा आणि समुद्रावर व त्यास ती वाणी म्हणाली, मोठ्या फरात नदीजवळ बांधून भूमीवर उभे राहिलेल्या देवदूताच्या हातातली उघडलेली गुंडाळी ठेवलेले जे चार दूत त्यांना मोकळे सोड. १५ तेव्हा मनुष्यांपैकी जाऊन घे. ९ तेव्हा मी त्या देवदूताकडे जाऊन, “ती लहान तिसरा भाग जिवे मारायला तो नेमलेला तास व दिवस व महिना गुंडाळी” मला दे असे म्हटले. तो म्हणाला, “हि घे आणि व वर्ष यासाठी जे चार दूत त्यार केलेले होते ते सोडण्यात खाऊन टाक; ती तुझे पोट कटू करील तरी तुझ्या तोंडाला आले. १६ घोडदळांची संख्या वीस कोटी होती; ही त्यांची संख्या मधासारखे गोड लागेल.” १० तेव्हा मी देवदूताच्या हातातून ती मी ऐकली. १७ त्या दृश्यांतात घोडे व त्यावर बसलेले स्वार मला लहान गुंडाळी घेतली व खाऊन टाकली, ती माझ्या तोंडाला दिसले ते असे; त्याना अग्नी व तीक व गंधक यासारखी उरसाणे मधासारखी गोड लागली, तरी खालल्यावर माझे पोट कटू झाले. होती आणि त्या घोड्यांची डोकी सिंहाच्या डोक्यांसारखी होती ११ तेव्हा ते मला म्हणाले, अनेक लोक, राष्ट्र, निरनिराळ्या भाषा आणि त्यांच्या तोंडातून अग्नी, धूर व गंधक ही निघत होती. बोलणारे व राजे यांच्याविषयी तू पुन्हा संदेश दिला पाहिजे.

१८ त्यांच्या तोंडातून निघणाऱ्या धूर, अग्नी व गंधक क्या तीन पीडांनी मनुष्यांचा तिसरा हिस्सा जिवे मारला गेला, १९ कारण त्या घोड्यांची शक्ती त्यांच्या तोंडात व शेपटात आहे; त्यांची शेपटे सापासारखी असून त्यांनाही डोकी आहेत आणि त्यांनी ते मनुष्यांना जखमा करून पीडा देतात. २० त्या पीडांमुळे जे जिवे मारले गेले नाहीत अशा बाकीच्या मनुष्यांनी आपल्या हातच्या कृत्याविषयी पश्चात्ताप केला नाही; म्हणजे, भूतांची व ज्यास पाहता, ऐकता व चालता येत नाही अशा सोन्याच्या, रूप्याच्या, पितळेच्या, दगडाच्या व लाकडाच्या मूर्तीची पूजा करणे त्यांनी सोडले नाही २१ आणि त्यांनी केलेल्या खुनाविषयी जाडूटोणा, व्यभिचार व चोऱ्या ह्यांबद्दलहि पश्चात्ताप केला नाही.

१० मी आणखी एक बलवान देवदूत स्वर्गातून उतरताना आणी निघून त्यांच्या शत्रूना खाऊन टाकतो. जो कोणी त्यांना पाहिला; तो मेघ पांघरलेला असून त्याच्या डोक्यावर इजा करण्याची इच्छा धरील त्यास ह्याप्रकारे अवश्य मारावे.

११ मग मला मोजमाप करण्यासाठी काठीसारखा बोर देण्यात आला आणि मला सांगण्यात आले, “ऊठ आणि देवाचे भवन, वेदी आणि त्यामध्ये जे उपासना करतात त्यांचे मोजमाप घे. २ पण भवना बाहेचे अंगण सोड, त्याचे मोजमाप घेऊ नकोस; कारण ते परराष्ट्रीयांना दिलेले आहे. बेचाळीस महिने ते पवित्र नगर पायाखाली तुडवतील. ३ आणि मी माझ्या दोन साक्षीदारांना अधिकार देईन. ते तरटाची वस्त्रे घालून, एक हजार दोनशे साठ दिवस देवाचा संदेश देतील.” ४ हे साक्षीदार म्हणजे पृथ्वीच्या प्रभूसमोर उभे असणारी जैतुनाची दोन झाडे व दोन समया ही ते आहेत. ५ जर एखादी व्यक्ती त्या साक्षीदारांना अपाय करू इच्छीत असल्यास त्यांच्या तोंडातून

६ या साक्षीदारांना ते संदेश सांगण्याच्या दिवसांमध्ये पाऊस गर्जना आणि गडगडाट होऊन भूकंप झाला व गारांचे मोठे पटू नये म्हणून त्यांना आकाश बंद करण्याचा अधिकार दिला वाढळ झाले.

आहे. त्यांना पाण्याचे रक्त करण्याचा अधिकार दिला आहे आणि त्यांची इच्छा असेल तितकेदा पृथीला प्रत्येक प्रकारच्या पीडांनी पिडण्याचा अधिकार दिलेला आहे. ७ त्यांची साक्ष पुरी झाल्यावर अगाधकूपातून जो पशु वर येईल तो त्यांच्याबरोबर लढाई करील, त्यांच्यावर विजय मिळवील आणि त्यांना ठार मारील. (Abyssos g12) ८ तेथे मोठ्या नगराच्या म्हणजे अभिक अर्थनि सदोम आणि मिसर म्हणले आहे व जेथे त्यांच्या प्रभूलाही वधस्तंभावर खिळले होते त्याच्या रस्त्यावर त्यांची प्रेते पटून राहतील. ९ आणि प्रत्येक समाजातले, वंशांतले, भाषेचे व राष्ट्रांतले लोक साडेतीन दिवस त्यांची प्रेते पाहतील आणि ते त्यांची प्रेते थड्यांत ठेवू देणार नाहीत. १० त्यांच्यावरून पृथीवर राहणारे आनंद व उत्सव करतील व एकमेकांना भेटी पाठवतील कारण त्या दोन संदेष्ट्यांनी पृथीवर राहणाऱ्यांस अतोनात पीडले होते. ११ आणि साडेतीन दिवसानंतर देवाकडील जीवनाच्या आस्याने त्यांच्यामध्ये प्रवेश केला आणि ते त्यांच्या पायांवर उभे राहिले; आणि त्यांना पाहणाऱ्यांना मोठे भय वाटले. १२ आणि त्यांनी स्वर्गातून एक मोठा आवाज ऐकला, तो त्यांना म्हणाला, “इकडे वर या” मग ते एका ढागातून स्वर्गात वर जात असताना त्यांच्या वैत्यांनी त्यांना पाहिले. १३ आणि त्याच घटकेस मोठा भूकंप झाला; तेक्हा नगराचा दहावा भाग पडला आणि भूकंपात सात हजार लोक ठार झाले. तेक्हा वाचलेले भयभीत झाले व त्यांनी स्वर्गाच्या देवाला गौरव दिले. १४ दुसरी आपत्ती येऊन गेली; बघा, तिसरी आपत्ती लवकरच येत आहे. १५ मग सातव्या देवदूताने कण्ठ वाजवला तेक्हा स्वर्गात मोठ्याने आवाज झाला, त्यांचे शब्द असे होते: जगाचे राज्य हे आमच्या प्रभूचे आणि त्याच्या ख्रिस्ताचे झाले आहे; तो युगानुयुग राज्य करील. (aiōn g165) १६ तेक्हा देवासमोर आपल्या आसनावर बसलेले चोबीस डडील उपडे पटून देवाला नमन करून म्हणाले १७ हे प्रभू देवा, हे सर्वसमर्थ, जो तू आहेस आणि होतास, त्या तुझे आप्ही उपकार मानतो, काण तुझे महान सामर्थ्य तू आपल्याकडे घेतले आहेस आणि राज्य चालविण्यास सुरुवात केलीस. १८ राष्ट्रे रागावली आहेत परंतु तुझा क्रोधाग्नी आला आहे आणि मरण पावलेल्यांचा न्याय करण्याची वेळ आली आहे आणि तू आपल्या दासांना, तुझ्या संदेष्ट्यांना, पवित्रजनांना आणि जे तुझ्या नावाचे भय धरतात अशा लाहानथेरांना वेतन देण्याची वेळ आली आहे. आणि ज्यांनी पृथीचा नाश केला त्यांचा नाश करण्याची वेळ आली आहे. १९ तेक्हा देवाचे स्वर्गातील भवन उघडले व त्याच्या भवनात त्याच्या करराचा कोश दिसला; आणि विजांचे लखलखाट,

१२ आणि स्वर्गात एक महान चिन्ह दिसले; सूर्य परिथान केलेली एक स्त्री, तिच्या पायाखाली चंद्र होता आणि तिच्या डोक्यावर बारा ताच्यांचा मुकुट होता. २ ती स्त्री गरोदर होती व बाळंतपणाच्या वेदानंनी ती ओरडत होती. ३ आणि स्वर्गात दुसरे एक चिन्ह दिसले. पाहा! तेथे एक मोठा, लाल अजगर; त्यास सात डोकी व दहा शिंगे होती आणि त्याच्या डोक्यांवर सात मुकुट होते. ४ त्याच्या शेपाने आकाशातील तिसरा हिस्सा तारे खाली ओढून काढले आणि त्याना पृथीवर पाडले; आणि जी स्त्री प्रसूत होणार होती तिचे मूल जन्मताच गिळून घ्यावे म्हणून अजगर तिच्यापुढे उभा राहिला. ५ आणि सर्व राष्ट्रांवर लोहदंडाने अधिकार चालवील अशा मुलास म्हणजे पुसंतानास तिने जन्म दिला; त्या मुलाला देवाकडे व त्याच्या राजासनाकडे उचलून नेण्यात आले. ६ आणि ती स्त्री रानात पळाली, तेथे तिची एक हजार दोनशे साठ दिवस काळजी घेण्यात यावी म्हणून तिच्यासाठी देवाने तयार केलेले ठिकाण आहे. ७ आणि स्वर्गात युद्ध झाले; मिखाएल व त्याचे दूत हे अजगराबरोबर लढले आणि अजगर व त्याचे दूत हे सुद्धा त्यांच्याशी लढले. ८ पण अजगर जिंकण्यास तितका बलवान नव्हता आणि त्यापुढे स्वर्गात त्यास व त्याच्या दूतांना स्थान उरले नाही. ९ तो मोठा अजगर, सैतान म्हटलेला तोच तो जुनाट साप होय. तो संपूर्ण जगाला फसवतो. त्या सापाला त्याच्या दूतांसह पृथीवर टाकण्यात आले. १० आणि मी स्वर्गात एक मोठा आवाज ऐकला; त्याचे शब्द असे होते, आता आमच्या देवाचे तारण आणि सामर्थ्य आणि राज्य आले आहे. आणि त्याच्या ख्रिस्ताचा अधिकार हे प्रकट झाले आहेत; कारण आमच्या भावांना दोष देणारा आमच्या देवापुढे स्वर्गात जो त्यांच्यावर रात्रंदिवस आरोप करीत असे, तो खाली टाकण्यात आला आहे. ११ त्यांनी कोकच्याच्या रक्काद्वारे, आपल्या साक्षीच्या वचनाद्वारे, त्याच्यावर विजय मिळवला आहे. आणि त्यांना मरावे लागले तरी त्यांनी आपल्या जीवावर प्रीती केली नाही. १२ म्हणून स्वर्गानो आणि त्यामध्ये राहणाऱ्यांनो, आनंद करा पृथी आणि समुद्र ह्यावर अनर्थ ओढवला आहे, कारण आपणाला थोडकाच काळ राहिला आहे, हे तो जाणतो. १३ आणि अजगराने बघितले की, त्यास पृथीवर टाकण्यात आले आहे, तेक्हा जिने एका मुलाला जन्म दिला होता त्या स्त्रीचा त्यागे पाठलाग केला. १४ परंतु स्त्रीने सापाच्या पुढून तिच्या रानातल्या ठिकाणी उडून जावे म्हणून तिला मोठ्या गरुडाचे दोन पंख देण्यात आले; आणि तेथे ती सर्पापासून सुरक्षित राहत असताना एक

काळ, दोन काळ आणि अर्धकाळ तिचे पोषण केले जाईल. राहणाऱ्यांनी नमन करावे असे तो करतो. १३ तो मोठी चिन्हे १५ आणि ती स्त्री पुराने वाहून जाईल असे करावे म्हणून, त्या करतो; लोकांच्या दृष्टीपुढे आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरेल सपने तिच्या मागोमाग आपल्या तोंडातून नदीसारखे पाणी असे तो करतो, १४ आणि त्यास त्या पशूच्या देखत जी चिह्ने ओटले. १६ पण भूमीने स्त्रीला मदत केली; आणि अजगराने करायची मुभा आहे ती करून दाखवून तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना तोंडातून सोडलेली नदी भूमीने तोंड उघडून गिळून घेतली. १७ फसवतो आणि ज्या पशूला तलवारीचा घाव लागला असताही तेक्का अजगर स्त्रीवर रागवला व जे तिच्या संतानातून उरलेले, जो जिंवत आहे त्याची त्यांनी मूर्ती करावी असे तो पृथ्वीवर देवाच्या आज्ञा पाळणारे आणि येशूची साक्ष देणारे त्यांच्याशी राहणाऱ्यांस सांगतो. १८ दुसऱ्या पशूला, पहिल्या पशूच्या लढाई करायला गेला;

१३ आणि तो अजगर समुद्राच्या वाळूवर उभा राहिला. आणि

मी बधितले की, एक पशू समुद्रातून वर आला. त्यास दहा शिंगे आणि सात डोकी होती. त्याच्या शिंगांवर दहा मुकुट होते व त्याच्या डोक्यांवर देवाचा अपमान करणारी नवे होती. २ आणि मी पाहिलेला पशू तो चिन्त्यासारखा होता, त्याचे पाय अस्वलाच्या पायासारखे व त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; त्यास अजगराने आपली शर्की आणि राजासन दिले आणि मोठा अधिकार दिला. ३ त्या पशूच्या डोक्यापैकी, त्याच्या एका डोक्याला जीवदेणी जखम झाली होती, त्यामुळे तो मरून जाईल असे वाटले. पण त्याची ती जखम बरी झाली, आणि सर्व पृथ्वी आश्वर्य करीत त्या पशूच्यामागे गेली. ४ आणि

त्यांनी अजगराला नमन केले, कारण त्याने आपला अधिकार

त्या पशूला दिला होता; आणि त्यांनी त्या पशूलाही नमन पित्याचे नाव लिहिलेले होते, असे एक लक्ष चौवेचाळीस हजार

करून मटले, “या पशूसारखा कोण आहे? ह्याच्याशी कोण जण तेथे त्याच्याबोरवर होते. २ आणि अनेक जलप्रवाहांच्या

लढू शकेल?” ५ आणि, त्या पशूला मोळ्या गर्विष्ठ गोष्टी व ध्वनीसारखी व मेघ गडगडाटाच्या ध्वनीसारखी स्वर्गातून

अपमानास्पद शब्द बोलणारे तोंड दिले होते; आणि त्यास हे निघालेली वाणी मी ऐकली आणि जसे वीणावादक आपल्या

करायल बेचाळीस महिने अधिकार दिला होता. ६ त्या पशूने वीणा वाजवत आहेत अशी ती होती. ३ ते राजासनासमोर

देवाविरुद्ध त्याच्या नावाविषयी, त्याच्या मंडपाविषयी आणि आणि त्या चार प्राणी व वडिलांसमोर जणू एक नवे गीत गात

स्वर्गात राहणाऱ्यांविषयी निंदा करायला आपले तोंड उघडले. होते; पृथ्वीवरून विकत घेतलेले जे एक लक्ष चौवेचाळीस हजार

७ आणि पवित्र जनांशी लढाई करण्यास व त्यांच्यावर विजय जण तेथे होते त्यांच्याशिवाय कोणीही मनुष्य ते गीत शिकू

मिळवण्यास त्या पशूला परवानगी देण्यात आली; आणि त्यास शकला नाही. ८ स्त्रीसंगाने विटाळले न गेलेले ते हेच आहेत,

प्रत्येक वंश, लोक, भाषा बोलणाऱ्यांवर आणि राष्ट्रांवर अधिकार ते शुद्ध आहेत. जेथे कोठे कोकरा जातो तेथे त्याचे अनुसरण दिलेला होता. ९ आणि ज्यांची नवे जगाच्या स्थापेपासून करणारे ते आहेत. मानवजातीतून खंडणी भरून मुक्त केलेले, वधलेल्या कोकच्याच्या जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत हे देवाला व कोकच्याला प्रथमफल असे आहेत. ६ त्यांच्या

असे पृथ्वीवर राहणारे सर्वजन त्या पशूला नमन करतील. १० मुखात काही असत्य आढळले नाही; ते निष्कलंक आहेत.

जर कोणाला कान असेल तर तो ऐको. १० जो कैदेत जायचा ६ यांनंतर मला आणखी एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी

तो कैदेत जातो; जो तलवारीने जीवे मारील त्यास तलवारीने उडताना दिसला. त्याच्याजवळ, पृथ्वीवर राहणाऱ्या प्रत्येक

मरणे भाग आहे. ह्यात पवित्र जनांची सहनशिलता आणि राष्ट्र, वंश, भाषा बोलणाऱ्यांना व प्रत्येक समाजाला सुवार्ता

विश्वास दिसून येतो. ११ आणि मी बधितले की, आणखी एक सांगायला, सार्वकालिक सुवार्ता होती. (aiōnios g166) ७ तो

पशू भूमीतून वर येत आहे. त्यास कोकच्यासारखी दोन शिंगे मोठ्या आवाजात म्हणत होता, देवाचे भय धरा आणि त्यास

होती; आणि तो अजगरासारखा बोलत होता. १२ तो पहिल्या गौरव करा; कारण न्यायाची वेळ आली आहे आणि ज्याने

पशूची सर्व सत्ता त्याच्यासमक्ष स्वतः चालवतो; ज्या पहिल्या आकाश, पृथ्वी आणि समुद्र आणि पाण्याचे झरे हे उत्पन्न

पशूची जीवदेणी जखम बरी झाली होती त्यास पृथ्वीने व तीवर केले त्यास नमन करा. ८ मग आणखी एक देवदूत त्याच्या

मूर्तीला जीवन देण्याची परवानगी होती. म्हणजे त्या पशूच्या मूर्तीने बोलावे आणि असे करावे की, जितके लोक त्या पशूच्या मूर्तीला नमन करणार नाहीत तितक्यांना जिवे मारले जावे. १६ आणि तो असे करतो की, लहान व मोठे, धनवान व दरिद्री, स्वरंत्र व दास, अशा सर्वांनी आपल्या उजव्या हातावर किंवा कपाळांवर एक खूण घ्यावी, १७ आणि ती खूण म्हणजे त्या पशूचे नाव किंवा त्याच्या नावाची संख्या आहे, त्याच्यावाचून इतर कोणाला काही विकत घेता येऊ नये किंवा विकता येऊ नये. १८ येथे ज्ञानीपण आहे; ज्याला बुद्धी असेल त्याने पशूच्या संखेगा तिशोब करावा कारण, ती एका मनुष्याची संख्या आहे आणि त्याची संख्या सहाशे सहासष्ठ आहे.

१४ नंतर मी बधितले, पाहा, सियोन डोंगरावर एक कोकरा

उभा होता; आणि ज्यांच्या कपाळांवर त्याचे व त्यांच्या

त्या पशूला दिला होता; आणि त्यांनी त्या पशूलाही नमन पित्याचे नाव लिहिलेले होते, असे एक लक्ष चौवेचाळीस हजार

करून मटले, “या पशूसारखा कोण आहे? ह्याच्याशी कोण जण तेथे त्याच्याबोरवर होते. २ आणि अनेक जलप्रवाहांच्या

लढू शकेल?” ५ आणि, त्या पशूला मोळ्या गर्विष्ठ गोष्टी व ध्वनीसारखी व मेघ गडगडाटाच्या ध्वनीसारखी स्वर्गातून

अपमानास्पद शब्द बोलणारे तोंड दिले होते; आणि त्यास हे निघालेली वाणी मी ऐकली आणि जसे वीणावादक आपल्या

करायल बेचाळीस महिने अधिकार दिला होता. ६ त्या पशूने वीणा वाजवत आहेत अशी ती होती. ३ ते राजासनासमोर

देवाविरुद्ध त्याच्या नावाविषयी, त्याच्या मंडपाविषयी आणि आणि त्या चार प्राणी व वडिलांसमोर जणू एक नवे गीत गात

स्वर्गात राहणाऱ्यांविषयी निंदा करायला आपले तोंड उघडले. होते; पृथ्वीवरून विकत घेतलेले जे एक लक्ष चौवेचाळीस हजार

७ आणि पवित्र जनांशी लढाई करण्यास व त्यांच्यावर विजय जण तेथे होते त्यांच्याशिवाय कोणीही मनुष्य ते गीत शिकू

मिळवण्यास त्या पशूला परवानगी देण्यात आली; आणि त्यास शकला नाही. ८ स्त्रीसंगाने विटाळले न गेलेले ते हेच आहेत,

प्रत्येक वंश, लोक, भाषा बोलणाऱ्यांवर अधिकार ते शुद्ध आहेत. जेथे कोठे कोकरा जातो तेथे त्याचे अनुसरण

दिलेला होता. ९ आणि ज्यांची नवे जगाच्या स्थापेपासून करणारे ते आहेत. मानवजातीतून खंडणी भरून मुक्त केलेले, वधलेल्या कोकच्याच्या

जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत हे देवाला व कोकच्याला प्रथमफल असे आहेत. ६ त्यांच्या

असे पृथ्वीवर राहणारे सर्वजन त्या पशूला नमन करतील. १० मुखात काही असत्य आढळले नाही; ते निष्कलंक आहेत.

जर कोणाला कान असेल तर तो ऐको. १० जो कैदेत जायचा ६ यांनंतर मला आणखी एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी

तो कैदेत जातो; जो तलवारीने जीवे मारील त्यास तलवारीने उडताना दिसला. त्याच्याजवळ, पृथ्वीवर राहणाऱ्या प्रत्येक

मरणे भाग आहे. ह्यात पवित्र जनांची सहनशिलता आणि राष्ट्र, वंश, भाषा बोलणाऱ्यांना व प्रत्येक समाजाला सुवार्ता

विश्वास दिसून येतो. ११ आणि मी बधितले की, आणखी एक सांगायला, सार्वकालिक सुवार्ता होती. (aiōnios g166) ७ तो

पशू भूमीतून वर येत आहे. त्यास कोकच्यासारखी दोन शिंगे मोठ्या आवाजात म्हणत होता, देवाचे भय धरा आणि त्यास

होती; आणि तो अजगरासारखा बोलत होता. १२ तो पहिल्या गौरव करा; कारण न्यायाची वेळ आली आहे आणि ज्याने

पशूची सर्व सत्ता त्याच्यासमक्ष स्वतः चालवतो; ज्या पहिल्या आकाश, पृथ्वी आणि समुद्र आणि पाण्याचे झरे हे उत्पन्न

पशूची जीवदेणी जखम बरी झाली होती त्यास पृथ्वीने व तीवर केले त्यास नमन करा. ८ मग आणखी एक देवदूत त्याच्या

प्रक.

मागोमाग आला आणि म्हणाला, “पडली, मोठी बाबेल पडली! सात देवदूत मी पाहिले त्या शेवटल्या पीडा होत्या, कारण कारण तिने सर्व राष्ट्रांना तिच्या व्याभिचाराचा क्रोधरुपी द्राक्षरस देवाचा क्रोध त्यानंतर पूर्ण होणार होता. २ मग मी बघितले पाजला आहे.” ९ आणि तिसरा देवदूत दुसऱ्या दोन देवदूतांच्या की, जणू एक अग्निमिश्रित काचेचा समुद्र आहे आणि ज्यांनी मागोमाग आला आणि म्हणाला, जर कोणी त्या पशूला किंवा त्या पशूवर व त्याच्या मूर्तीवर आणि त्याच्या नावाच्या संख्येवर त्याच्या मूर्तीला नमन करील आणि आपल्या कपाळावर किंवा विजय प्राप्त केला होता ते त्या काचेच्या समुद्राजवळ, देवाने हातावर त्याची खूण करून घेईल १० तोसुद्धा देवाच्या क्रोधाचा दिलेली वीणा घेऊन उभे होते. ३ देवाचा दास मोशे ह्याचे गीत व प्याल्यात निरा घातलेला, त्याचा क्रोधरुपी द्राक्षरस पिईल कोकच्याचे गीत गात होते. सर्वसमर्थ देवा, परमेश्वरा, तुझ्या आणि पवित्र दूतांसमार आणि कोकच्यासमेर त्यास अग्नी कृती महान आणि आश्र्वकारक आहेत. हे प्रभू देवा, तू सर्वावर आणि गंथंक द्यापासून पीडला जाईल. ११ त्यांच्या पीडेचा धूर राज्य करतो तुझे मार्ग योग्य आणि खेरे आहेत. ४ हे प्रभू युगानुयुग वर चढत राहतो; त्या पशूला आणि त्याच्या मूर्तीला तुला कोण भिणार नाही? आणि तुझ्या नावाचे गौरव कोण नमन करणाऱ्यांना आणि त्याच्या नावाचे चिन्ह करून घेणाऱ्या कराण तू एकच पवित्र आहेस; कारण सगळी कोणालाही रात्रदिवस विसावा मिळणार नाही. (aiōn g165) १२ राष्ट्रे येऊन तुझ्यापुढे नमन करतील. कारण तुझ्या नीतिमत्त्वाची जे देवाच्या आज्ञा व येशूचा विश्वास धीराने पालन करतात त्या कृत्ये प्रकट झाली आहेत. ५ नंतर मी बघितले आणि साक्षीच्या पवित्र जनांची सहनशीलता येथे आहे. १३ आणि मी स्वर्गातून मंडपाचे परमेश्वराचे स्वर्गातील भवन उघडले गेले. ६ आणि त्या एक वाणी ऐकली; ती मला म्हणाली, हे लिही: आतापासून, भवनातून सात देवदूत बाहेर आले; त्यांच्याजवळ सात पीडा प्रभूमध्ये मरणारे धन्य आहेत. आत्मा म्हणतो, “हो, म्हणजे होत्या. त्यांनी स्वच्छ, शुभ्र तागाची वस्त्रे परिधान केली होती त्यांना आपल्या कष्ठांपासून सुटून विसावा मिळावा कारण आणि आपल्या छातीभोवती सोन्याचे पट्टे बांधले होते. ७ तेक्का त्यांची कामे तर त्यांच्याबोरोबर त्यांच्यामारे जातात.” १४ तेक्का त्या चार प्राण्यांतील एकाने त्या सात देवदूतांना, जो युगानुयुग मी बघितले आणि पाहा, एक पांढरा ढग आणि मनुष्याच्या जिवत आहे त्या देवाच्या रागाने भरलेल्या, सात सोन्याच्या पुत्रासारखा कोणी त्या ढगावर बसला होता. त्याच्या मस्तकावर वाट्या दिल्या. (aiōn g165) ८ आणि देवाच्या सामर्थ्यापासून व सोन्याचा मुकुट आणि त्याच्या हातात एक धारदार विळा होता. तेजापासून जो धूर नियाला, त्याने परमपवित्रस्थान भरून गेले १५ मग परमेश्वराच्या भवनातून आणखी एक देवदूत बाहेर आणि त्या सात देवदूतांच्या सात पीडा पूर्ण होईपर्यंत कोणीही आला आणि जो ढगावर बसला होता त्यास त्याने मोठ्या आत जाऊ शकला नाही.

आवाजात म्हटले, “विळा चालव आणि कापणी कर कारण तुझ्या कापणीची वेळ आली आहे; कारण पृथ्वीचे पीक पिकून गेले आहे.” १६ मग जो ढगावर बसला होता त्याने पृथ्वीवर विळा चालवला आणि पृथ्वीची कापणी झाली. १७ मग आणखी एक देवदूत स्वर्गातील परमेश्वराच्या भवनामधून बाहेर आला; त्याच्याजवळीही एक धारदार विळा होता. १८ मग आणखी एक देवदूत वेदीतून बाहेर आला; त्यास अनीवर अधिकार होता; आणि ज्याच्याजवळ धारदार विळा होता त्यास त्याने मोठ्या आवाजात ओरडून म्हटले, “तुझा धारदार विळा घे आणि पृथ्वीवरील द्राक्षवेलीचे घड गोळा कर; कारण तीची द्राक्षे पिकली आहेत.” १९ तेक्का त्या देवदूताने पृथ्वीवर विळा चालवला आणि पृथ्वीच्या द्राक्षवेलीचे पीक गोळा करून ते देवाच्या क्रोधाच्या मोठ्या द्राक्षकुंडात टाकले. २० यानंतर ते द्राक्षकुंड नगराबाहेर तुडवले गेले; व द्राक्षकुंडामधून रक्त वर आले; ते घोड्याच्या लगामापर्यंत चढले आणि शंभर कोसांच्या परिसरात पसरले.

१५ यानंतर मी स्वर्गात आणखी एक महान व आश्र्वकारक चिन्ह बघितले; ज्यांच्याजवळ सात पीडा होत्या, असे देवदूताने आपली वाटी सूर्यावर ओतली आणि त्यास लोकांस

अग्नीने जाळून टाकण्याची परवानगी देण्यात आली होती. ९ स्त्रीने जांभळी व किरमिजी वस्त्रे नेसून, सोन्याचा व मोलवान लोक भयंकर उघ्गातेने जळाले व त्यांनी या पीडांवर ज्याला रळांचा, मोत्ये घ्यांचा साज घातला होता. तिच्या हातात, अमंगळ अधिकार आहे त्या देवाच्या नावाची निंदा केली आणि त्यास गोर्झीनी व व्यभिचाराने भरलेला एक सोन्याचा प्याला होता; गौरव घ्यायला त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही. १० पाचव्या देवदूताने ५ तिच्या कपाळावर लिहिलेले नाव एक रहस्य होते, महान आपली वाटी त्या पशुच्या राजासनावर ओतली आणि त्याचे बाबेल, पृथ्वीवरील वेश्यांची व अमंगळ गोर्झीनी आई. ६ आणि राज्य अंथकारमय झाले, आणि त्या क्लेशांत लोकांनी आपल्या मी बघितले की, ती स्त्री पवित्रजनांच्या रक्ताने व येशूसाठी जीभा चावल्या; ११ त्यांनी आपल्या क्लेशांमुळे आणि आपल्या हुतात्मे झालेल्यांचे रक्त पितून मस्त झाली होती आणि तिला फोडांमुळे स्वर्गीय देवाची निंदा केली आणि आपल्या कृतींचा बघताच मी मोठा आश्चर्यचिकित झाले. ७ तेव्हा तो देवदूत मला पश्चात्ताप केला नाही. १२ सहाव्या देवदूताने आपली वाटी महान म्हणाला, “तू आश्चर्यचिकित का झालास? मी तुला या स्त्रीचे फरात नदीवर ओतली आणि पूर्वेकडील राजांचा मार्ग तयार आणि जो पशू तिला पाठीवर वाहतो, ज्याला सात डोकी आणि क्वावा म्हणून तिचे पाणी आटवले गेले. १३ आणि मी बघितले दहा शिंगे आहेत त्या पशूचे रहस्य सांगतो. ८ आणि तू जो की, त्या अजगराच्या मुखातून, त्या पशुच्या मुखातून आणि पशू बघितलास, जो होता आणि नाही, जो अगाथकूपात येईल त्या खोद्या संदेश्यांच्या मुखातून बेडकांसारखे तीन अशुद्ध आणि नाशात जाईल आणि जगाच्या स्थापनेपासून ज्यांची आत्मे बाहेर आले. १४ कारण हे चमत्कार करणारे दुष्ट आत्मे नावे जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत असे पृथ्वीवर आहेत; ते सर्वसमर्थ देवाच्या, त्या महान दिवसाच्या लाढाईसाठी राहणारे त्या पशूला पाहील तेव्हा आश्चर्य करतील कारण तो सर्व जगतल्या राजांना एकत्र जमवायला त्यांच्याकडे जात होता, नाही आणि येणार आहे. (Abyssos g12) ९ इथे ज्ञानी आहेत. १५ पाहा, मी चोरासारखा येतो; जो जगूत राहतो आणि मनाचे काम आहे. ती सात डोकी, ही ती स्त्री ज्यांवर बसती आपली वस्त्रे संभाळतो तो धन्य होय! नाही तर, तो उघडा आहे. ते सात डोंगर आहेत; १० आणि सात राजे आहेत, पाच फिरेल आणि ते त्याची लज्जा पाहतील. १६ आणि त्यांनी त्यांना पडले आहेत, एक आहे आणि दुसरा अजून आलेला नाही; हर्मिंदोन असे इत्री भाषेत नाव असलेल्या एका ठिकाणी एकत्र आणि तो आत्यावर त्यास फारच थोडा वेळ रहावे लागेल. १७ जमवले. १७ सातव्या देवदूताने आपली वाटी अंतराळात ओतली आणि तो जो पशू होता आणि नाही, तो आठवा राजा आहे; व परमेश्वराच्या भवनामधून, राजासनाकडून एक मोठा आवाज तो सातांपासून झालेला आहे; आणि नाशात जात आहे. १२ आला; तो म्हणूला, “झाले.” १८ आणि विजांचे लखलखाट, आणि तू बघितलीस ती दहा शिंगे दहा राजे आहेत. त्यांना अजून आवाज व गडगडात होऊन मोठा भूकंप झाला, पृथ्वीवर लोक राज्य मिळाले नाही; पण त्यांना त्या पशुबरोबर, एक घटका झाल्यापासून कधी झाला नव्हता इतका मोठा भूकंप झाला, १९ राजांसारखा अधिकार मिळतो. १३ ते एकमताचे आहेत, ते त्या महान नगरीचे तीन भाग झाले; राष्ट्रांची नगरे पडली आणि आपले सामर्थ्य आणि आपला अधिकार पशूला देतात. १४ ती महान बाबेल, तिला त्याच्या कोपाच्या संतापाचा द्राक्षरसाचा ते कोकऱ्याशी युद्ध करतील आणि कोकरा त्यांना जिंकील प्याला घावा, म्हणून देवासमर म्हणून देवासमर आणली गेली. २० कारण तो प्रभूच्या प्रभू आणि राजांचा राजा आहे; आणि जे आणि प्रत्येक वेट पल्लू गेले व डोंगर कोठेचे आढळले नाहीत. त्याच्याबरोबर आहेत ते बोलावलेले, निवडलेले आणि विश्वासू २१ आणि एक मण वजनाच्या मोठ्या गारा आकाशातून खाली आहेत.” १५ आणि तो मला म्हणतो, तू जे पाण्याचे प्रवाह बघत लोकांवर पडल्या; आणि त्या गारांच्या पीडेमुळे लोकांनी देवाची आहेस, ज्यांवर ती वेश्या बसली आहे, ते निरनिराळे समाज, निंदा केली; कारण त्यांची पीडा फार मोठी होती.

१७ मग त्या सात वाट्या घेणारे जे सात देवदूत होते त्यांच्यातला एक येऊन माझ्याशी बोलला आणि म्हणाला, “ये, त्या अनेक जलांवर जी बसली आहे त्या महावेशेचा न्यायनिवाडा मी तुला दाखवतो. २ पृथ्वीच्या राजांनी तिच्याबरोबर जारकर्म केले आणि पृथ्वीवर राहणारे तिच्या जारकर्माच्या द्राक्षरसाने मस्त झाले.” ३ तेव्हा दूताने मला पवित्र अत्यामध्ये अरण्यात नेले; आणि मला एका किरमिजी रंगाच्या पशूवर बसलेली एक स्त्री दिसली. तो देवनिंदात्मक नावांनी भरलेला होता आणि त्यास सात डोकी व दहा शिंगे होती. ४ त्या

समुद्रय आणि राष्ट्रे आणि निरनिराळ्या भाषा बोलणारे लोक आहेत. १६ आणि तू बघितलीस ती दहा शिंगे आणि तो पशू त्या वेश्येचा देव करतील. तिला ओसाड आणि नगन करतील, तिचे मांस खातील आणि तिला अग्नीत जाळतील. १७ कारण त्यांनी एकमनाचे होऊन देवाची वचने पूर्ण होईपर्यंत, त्याची इच्छा पूर्ण करायला आपले राज्य पशूला घावे हे देवाने त्यांच्या मनात घातले आहे. १८ आणि जी स्त्री तुला दिसली ती पृथ्वीच्या राजांवर राज्य करणारी मोठी नगरी आहे.

१८ ह्यानंतर मी दुसऱ्या एका देवदूताला स्वर्गातून खाली उतरतांना पाहिले. त्यास मोठा अधिकार होता; आणि

त्याच्या तेजाने पृथकी प्रकाशित झाली. २ तो जोरदार आवाजात भयामुळे दूरवर उभे राहून रडतील, शोक करतील १६ आणि ओरडून म्हणाला, “पडली, ती महान बाबेल पडली आहो!” ती म्हणतील, हाय! ही मोठी नगरी! ही जांभळी आणि किरमिजी भूतांना वस्ती झाली आहे, सर्व अशुद्ध आत्म्यांना आणि सर्व पोशाख नेसून सोन्याचा आणि हिच्यामोत्यांचा साज घालीत अशुद्ध आणि तिरस्करणीय पक्ष्यांना आसरा झाली आहे. ३ असे. १७ एवढ्या प्रवंच संपत्तीची एका तासात नासाडी झाली कारण तिच्या व्यभिचाराचे मध्य जे वेड लावणारे आहे ते सर्व राट्रे आहे. आणि सगळे तोडेल, गलबतावरचे साळे लोक आणि प्याली आहेत आणि पृथकीच्या राजांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार खलाशी आणि जितके समुद्रावर पोट भरणारे होते ते सर्व केला आहे; तिच्या शक्तीशाली संपत्तीने व ऐशोआरामाने पृथकीचे लोक दूरवर उभे राहिले, १८ आणि त्यांनी तिच्या जळण्याचा व्यापारी श्रीमंत झाले आहेत. ४ मग मी स्वर्गातून आणाऱ्यांनी एक धूर पाहिला, तेव्हा ते ओरडून म्हणाले, “कोणती नगरी या वाणी ऐकली; ती म्हणाली, अहो माझ्या लोकांनो, तिच्यामधून मोळ्या नगरीसारखी आहे?” १९ आणि त्यांनी आपल्या ढोक्यांत बाहेर या. म्हणजे तुम्ही तिच्या पापात भागीदार होऊ नये आणि धूळ घातली व ते रडत आणि शोक करीत ओरडून म्हणाले, यासाठी की, तिच्या कोणत्याही पीडा तुमच्यावर येऊ नयेत. हाय! ही महान नगरी! समुद्रावर ज्याची गलबत होती ते सर्व ५ कारण तिची पापे आकाशापर्यंत पोहोचलीत आणि तिच्या हिच्या संपत्तीवर सधन झालेत! कारण ही एका घटकेत उजाड वाईट कृतीची देवाने आठवण केली. ६ तिने तुम्हास दिले तसे झाली. २० हे स्वर्गा, अहो पवित्रजनांनो, प्रेषितांनो आणि तिला परत द्या; तिने जे काही केले आहे त्याच्या दुप्पट तुम्ही संदेश्यांनो, तिच्यावस्तु आनंद करा, कारण देवाने तिला दंड तिच्यासाठी करा; आणि तिने प्याल्यात जितके ओतले त्याच्या देवून तुम्हास न्याय दिला आहे. २१ मग एका बलवान देवदूताने दुप्पट तुम्ही त्यामध्ये तिच्यासाठी ओता. ७ तिने स्वतःला मोळ्या जात्याच्या तळीसारखा एक दगड घेतला, तो समुद्रात जेवढे गौरव व ऐशोआराम दिला, तितक्या प्रमाणात तिला छळ फेकला आणि तो म्हणाला, अशीच ती मोठी नगरी बाबेल आणि दुःख द्या; कारण ती स्वतःच्या मनात म्हणते, मी राणी जोरात खाली टाकण्यात येईल, आणि पुन्हा मुळीच सापडणार होऊन बसले आहे, मी विधवा नाही, मी दुःख बघणार नाही. नाही. २२ तुझ्यात वीणा वाजविणाऱ्यांचा आवाज, संगीतकार, ८ या कारणामुळे, तिच्यावर एकाच दिवसात पीडा येतील, बासरी आणि कर्ण वाजविणाऱ्यांचा आवाज झापुढे कधी ऐकू मरी, शोक आणि दुष्काळ. ती अग्नीने पुरी जळून जाईल; येणार नाही. तुझ्यात कोणत्याही धंधाचा कारागीर ह्यापुढे कधी कारण तिच्या न्याय करणारा, परमेश्वर देव सामर्थ्याली आहे. ९ आढळणार नाही; आणि तुझ्यात जात्याचा आवाज झापुढे कधी “आणि ज्यांनी तिच्याबरोबर जारकर्म केले,” जे तिच्याबरोबर ऐकू येणार नाही. २३ आणि तुझ्यात दिव्याचा उजेड. ह्यापुढे विलासात राहिले, ते पृथकीचे राजे तिच्या जळण्याचा धूर कधी दिसणार नाही; तुझ्यात वराचा आणि वधूचा आवाज पाहतील, तेव्हा तिच्याकरता रडतील आणि ऊर बडवतील. २० ह्यापुढे ऐकू येणार नाही. कारण तुझे व्यापारी हे पृथकीचे मोठे ते तिच्या पीडांच्या भयामुळे दूर उभे राहून म्हणतील, हाय! ही लोक होते; आणि तुझ्या जाडूरोण्यांनी सर्व राट्रे फसलवी गेती. मोठी नगरी, ही पराक्रमी नगरी बाबेल; कारण एका घटकेत २४ आणि तिच्यात संदेश्यांचे, पवित्रजनांचे आणि पृथकीवर जे तुझ्या न्याय करण्यात आला आहे! २५ आणि पृथकीचे व्यापारी वधलेले त्या सवर्चि रक्त सापडले.

तिच्याकरता रडतील आणि शोक करतील; कारण आता त्यांचा माल कोणीही विकत घेणार नाही. २६ सोन्याचा, रुप्याचा, हिच्यांचा आणि मोत्यांचा माल, तसेच तलम तागाचे कापड, जांभळे कापड, रेशमी कापड आणि किरमिजी कापड आणि सर्व प्रकारची सुवासिक लाकडे आणि सर्व प्रकारची हस्तिदंती पात्रे, तशीच सर्व प्रकारची फार किमती लाकडी, पितळी, लोखंडी व संगमरवी पात्रे; २७ दालचिनी व उटण्याचे मसाले, धूप, सुवासिक तेल व ऊद, द्राक्षरस, तेल, सपीठ आणि गृह आणि जनावरे, मेंढेरे, घोडे व रथ आणि दास व मनुष्यांचे जीव, हा त्यांचा माल कोणी विकत घेत नाही. २८ आणि ज्या फलांची तुझ्या जीवाला वासना होती ती तुझ्यापुढून गेली आहेत; सर्व स्वादिष्ट आणि विलासाचे पदार्थ तुझ्यापासून नाहीसे झाले आहेत; ते यापुढे कोणाला पुन्हा मिळणारच नाहीत. २९ आणि तिच्यामुळे सधन झालेले त्यांचे व्यापारी हे तिच्या पिडेच्या

१९ या गोर्टीनंतर मी जणू एक, विशाल समुद्रायाची मोठी वाणी स्वर्गात ऐकली; ती म्हणाली हालेलूया, तारण, गौरव आणि सामर्थ्य आमच्या देवाचीच आहेत, २ कारण त्याचे न्याय खेरे आणि नीतीचे आहेत; कारण ज्या महावेश्येने आपल्या व्यभिचारी वागण्याने पृथकी भ्रष्ट केली तिचा त्याने न्यायनिवाडा केला आहे. आणि आपल्या दासांच्या रक्ताबद्दल तिचा सूड घेतला आहे. ३ आणि ते दुसूर्यांदा म्हणाले, हालेलूया तिचा धूर युगानुगा वर चढत आहे. (aiōn g165) ४ तेव्हा ते चोवीस वडील व चार जिवंत प्राणी पालथे पडले, त्यांनी राजासनावर बसलेल्या देवाला नमन केले आणि ते म्हणाले: आमेन; हालेलूया. ५ आणि राजासनाकडून एक वाणी आली, ती म्हणाली: तुम्ही सर्व त्याचे दास, दोन्ही लहानमोठे आणि सामर्थ्यवान त्यास भिणारे, आपल्या देवाची स्तुती करा. ६ आणि, मी जणू

एका, विशाल समुद्रायाची वाणी, ऐकली; ती वाणी महापूराच्या गंधकाने जळणाऱ्या अग्नीच्या सरोवरात जिवंत टाकण्यात आणि मेघांच्या मोठ्या गडगडाटांच्या आवाजासारखी होती. ती म्हणाली, हालेल्या; कारण, आमचा प्रभू सर्वसत्ताधारी देव हा राज्य करीत आहे. ७ या, आपण आनंद करू, हर्ष करू, गेले आणि त्यांच्या मांसाने सगळे पक्षी तृप्त झाले.

आणि त्यास गौरव देऊ; कारण कोकच्याचे लग्न निघाले आहे, आणि त्याच्या नवरीने स्वतःला सजविले आहे. ८ आणि तिला नेसायला, स्वच्छ, शुभ्र, चमकणारे तलम तागाचे वस्त्र दिले आहे. (हे तलम वस्त्र म्हणजे पवित्रजनांच्या नीतिभूत्ताची कामे होत.) ९ आणि तो देवदूत मला म्हणाला, “लिही: कोकच्याच्या लग्नाच्या भोजनाला बोलावलेले थन्य होत.” आणि तो मला म्हणाला, “ही देवाची खरी वचने आहेत.” १० आणि, मी त्यास नमन करायला त्याच्या पायाशी पालथा पडलो, परंतु तो मला म्हणाला, “असे करू नको; मी तुझ्या सोबतीचा आणि येशूची साक्ष ज्यांच्याजवळ आहे त्या तुझ्या बंधूंच्या सोबतीचा दास आहे. देवाला नमन कर कारण येशूविषयीची साक्ष हा भविष्यवानीचा आत्मा आहे.” ११ तेव्हा मी बघितले की, स्वर्ग उघडला आणि पाहा, एक पांढरा घोडा आणि त्यावर जो बसला होता त्याचे नाव विश्वासू आणि खरा आहे, तो नीतीने न्याय करतो, आणि युद्ध करतो, १२ त्याचे डोळे अग्नीच्या जवालेसारखे होते व त्याच्या डोक्यावर पुष्कळ मुकुट होते आणि त्याचे एक नाव लिहिलेले होते; ते त्याच्याशिवाय कोणी जाणत नाही. १३ त्याने एक, रक्तात भिजवीलेला झगा घाटला होता; आणि देवाचा शब्द हे नाव त्यास देण्यात आले आहे; १४ आणि स्वगतील्या सेना पांढर्या घोड्यांवर बसून शुभ्र, स्वच्छ, तलम तागाची वस्त्रे परिधान करून त्याच्या मागोमाग जात होत्या. १५ आणि त्याने राष्ट्रांवर प्रहार करावा म्हणून त्याच्या तोंडामधून एक धारदार तलवार निघते, तो त्यांच्यावर लोहदंडाने सत्ता चालवील; तो सर्वसमर्थ देवाच्या अतीकोपाचे द्राक्षकुळ तुडवील. १६ त्याच्या झग्यावर व त्याच्या मांडीवर राजांचा राजे आणि प्रभूंचा प्रभू असे नाव लिहिलेले आहे. १७ आणि मी बघितले की, एक देवदूत सूर्यात उभा होता; तो आकाशात उडणाऱ्या सर्व पद्यांना मोठ्या भोजनासाठी जमा व्हा; १८ म्हणजे तुम्ही राजांचे सेनापतीचे मांस खाल आणि बलवान पुरुषांचे मांस खाल; घोड्यांचे आणि त्यावर बसणाऱ्यांचे मांस खाल, स्वर्तंत्र आणि दास, लहान आणि मोठे अशा सर्वचे मांस खाल. १९ आणि मी बघितले की, तो जो घोड्यावर बसला होता त्याच्याबरोबर आणि त्याच्या सेनेबरोबर लढाई करायला तो पशू व पृथ्वीचे राजे आणि त्यांच्या सेना एकत्र आल्या होत्या. २० मग त्या पश्लू व त्याच्याबरोबर त्या खोट्या संदेष्यत्याला धरण्यात आले; त्याने त्याच्यासमोर चिन्हे करून, त्या पशूने शिक्का येणाऱ्यांस व त्याच्या मूर्तीला नमन करणाऱ्यांस फसवले होते. या दोघांनाही

गंधकाने जळणाऱ्या अग्नीच्या सरोवरात जिवंत टाकण्यात आले; (Limne Pyr g3041 g4442) २१ बाकीचे लोक जो घोड्यावर बसला होता त्याच्या तोंडातून बाहेर येणाऱ्या तलवारीने मारले व एक मोठी साखीली होती. (Abyssos g12) २ आणि ज्याला दियाबल आणि सैतान म्हणतात त्या पुरातन सर्पाला म्हणजे त्या अजगराला त्याने धरले, एक हजार वर्षांसाठी त्यास बांधले, ३ आणि अगाधकूपात टाकले; आणि त्यामध्ये बंद करून वर शिक्का लावला; म्हणजे ती हजार वर्षे पूर्ण होईपर्यंत त्याने राष्ट्रांना आणखी फसवू नये. त्यानंतर त्यास पुन्हा थोडा वेळ सोडणे जरूर होते. (Abyssos g12) ४ तेव्हा मी राजासने बघितली व त्यावर जे कोणी बसले होते; त्यांच्याकडे न्यायनिवाडा देण्यात आला आणि येशूच्या साक्षीसाठी व देवाच्या वचनासाठी ज्यांचा शिरच्छेद झाला होता आणि त्या पश्लू किंवा त्याच्या मूर्तीला ज्यांनी नमन केले नव्हते आणि आपल्या कपाळावर किंवा हातावर त्याचा शिक्का मारलेला नव्हता, त्यांचे आत्मे मला दिसले. ते परत जिवंत झाले व त्यांनी ख्रिस्ताबरोबर एक हजार वर्षे राज्य केले. ५ पण ती हजार वर्षे पूर्ण होईपर्यंत बाकीचे मरण पावलेले पुन्हा जिवंत झाले नाहीत. हे पहिले पुनरुत्थान होय. ६ ज्याला पहिल्या पुनरुत्थानात भाग आहे, तो धन्य आणि पवित्र आहे; अशांवर दुसऱ्या मरणाची सत्ता नाही, तर ते देवाचे आणि ख्रिस्ताचे याजक होतील; आणि त्याच्याबरोबर एक हजार वर्षे राज्य करतील. ७ जेव्हांनी हजार वर्षे संपतील तेव्हा सैतानाला त्याच्या कैदेतून सोडण्यात येईल; ८ आणि तो पृथ्वीच्या चारी कोपच्यांतील गोग व मागोग या राष्ट्रांना, लढाईसाठी एकत्र करावे म्हणून तो त्यांना फसवायला बाहेर निघेल; त्यांची संख्या समुद्राच्या वाळूळूतकी आहे. ९ ते पृथ्वीच्या विस्तारावर गेले आणि त्यांनी पवित्र जनांची छावणी व प्रिय नगरी वेढली; तेव्हा स्वर्गातून अग्नी उतरला आणि त्याने त्यांना गिळून घेतले; १० आणि त्यांना फसविणाऱ्या सैतानाला अग्नीच्या व गंधकाच्या सरोवरात टाकण्यात आले; तो पशू व तो खोटा संदेशा हे; तेथेच असून ते रात्रंदिवस सदासर्वकाळ पीडा भोगतील. (aiōn g165, Limne Pyr g3041 g4442) ११ तेव्हा मी एक, मोठे, शुभ्र राजासन आणि त्यावर जो बसला होता त्यास बघितले. त्याच्या उपरिश्तीतून पृथ्वी व आकाशही पळून गेली; आणि त्यांना कोठेच जागा मिळाली नाही. १२ मग मी मृतांना, लहान व मोठे ह्यांना राजासनासमोर उभे राहिलेले बघितले; तेव्हा पुस्तके उघडली गेली; नंतर आणखी एक पुस्तक उघडले गेले. ते जीवनाचे पुस्तक होते; आणि त्या पुस्तकात लिहिलेल्या

गोष्टींवसून ज्यांच्या त्यांच्या कामांप्रमाणे मृतांचा न्याय करण्यात होते आणि त्यावर नावे लिहिलेली होती; ती इस्साएलाच्या बारा आला. १३ समुद्राने आपल्यामधील मरण पावलेले होते ते दिले वंशजांची नावे होती, १४ पूर्वेकडे तीन वेशी; उत्तरेकडे तीन वेशी; दक्षिणेकडे तीन वेशी आणि पश्चिमेकडे तीन वेशी होत्या. १५ आणि नगरीच्या तटाला बारा पाये होते; त्यावर कोकऱ्याच्या बारा प्रेषितांची नावे होती. १६ आणि जो माझ्याशी बोलत होता त्याच्याजवळ त्या नगरीचे, तिच्या वेशींचे व तिच्या तटाचे माप घ्यायला एक सोन्याचा बोरु होता. १७ ती नगरी चौकोनी बांधलेली होती; आणि तिची लांबी जितकी होती तितकीच तिची रुंदी होती; आणि त्याने बोरूने माप घेतले ते साडेसातशे कोस भरले; तिची लांबी, रुंदी आणि उंची या समसमान होत्या. १८ आणि त्याने तटाचे माप घेतले ते मनुष्याच्या म्हणजे त्या दूताच्या हाताप्रमाणे एकशे चव्येचाळीस हात भरले; १९ तिच्या तटाचे बांधकाम यास्फे रत्नाचे होते; आणि नगरी स्वच्छ काचेप्रमाणे, शुद्ध सोन्याची होती. २० आणि नगरीच्या तटाचे पाये अनेक प्रकारचे मोलवान पाणाण लावून सजविले होते. पहिला पाया यास्फे, दुसरा नीलमणी, तिसरा शिवाधातू चौथा पाचू, २१ पाचवा गोमेद, सहावा सार्दी, सातवा लसण्या, आठवा वैदूर्य, नववा पुष्कराज, दहावा सोनलसणी, अकरावा याकीथ आणि बारावा पद्मांशग. २२ आणि बारा वेशी बारा मोत्यांच्या होत्या; प्रत्येक वेस एका मोत्याची केली होती. नगरीचा रस्ता शुद्ध सोन्याचा, पारदर्शक काचेसारखा होता. २३ आणि मी तेथे भवन बघितले नाही; कारण सर्वसमर्थ प्रभू देव आणि कोकरा हेच तिचे भवन आहेत. २४ आणि त्या नगरीला प्रकाश द्यायला सूर्याची किंवा चंद्राची गरज नव्हती; कारण देवाचे तेज तिला प्रकाश देते आणि कोकरा तिचा दिवा आहे, २५ राष्ट्रे तिच्या प्रकाशात चालतील; आणि पृथ्वीचे राजे आपले वैभव तिच्यात आणतील. २६ तिच्या वेशी दिवसा कधीही बंद केल्या जाणार नाहीत; आणि तेथे रात्र होणारच नाही. २७ त्या राष्ट्रांकडून वैभव आणि मान तिच्यात आणतील; २८ तेथे कोणतीही अशुद्ध गोष्ट किंवा अमंगळपणाची कृती करणारा अथवा लबाडी करणारा कोणीही मनुष्य, कोणत्याही प्रकारे प्रवेश करणार नाही पण कोकऱ्याच्या जीवनाच्या पुस्तकात ज्यांची नावे लिहिण्यात आली आहेत त्यांनाच प्रवेश करता येईल.

२१ आणि मी नवे आकाश आणि नवी पृथ्वी ही बघितली

कारण पहिले आकाश व पहिली पृथ्वी ही निघून गेली होती आणि समुद्रीही राहिला नव्हता. २ आणि मी ती पवित्र नगरी, नवे यरूशलेम, देवाकडून स्वर्गातून खाली येत असलेली बघितली. ती वरासाठी साज चढवून सजविलेल्या वधूप्रमाणे दिसत होती; ३ आणि मी राजासनातून एक मोठी वाणी ऐकली; ती म्हणाली: “पाहा, देवाचा मंडप मनुष्यांत आहे, तो त्यांच्याबरोबर वस्ती करील; ते त्याचे लोक होतील आणि देव स्वत: त्यांच्याबरोबर राहील ४ तो त्यांच्या डोक्यांतले सर्व अश्रू पुरेल; आणि हाय्यांडे मरण राहणा नाही; दुःख, आक्रोश, किंवा क्लेशही होणार नाहीत; कारण पहिल्या गोष्टी होऊन गेल्या आहेत.” ५ तेव्हा राजासनावर बसलेला म्हणाला: “पाहा, मी सर्वकाही नवीन करतो आणि तो मला म्हणाला, लिही; कारण ही वचने विश्वसनीय आणि खरी आहेत.” ६ आणि तो मला म्हणाला: “या गोष्टी झाल्या आहेत. मी अल्फा आणि ओमेगा, आरंभ आणि शेवट आहे. जो ताहेला असेल त्यास मी जीवनाच्या झायाचे पाणी फुकट देईन. ७ जो विजय मिळवतो तो या सर्व गोष्टी वारशाने मिळवील; मी त्यांचा देव होईन आणि तो माझा पुत्र होईल. ८ पण भेकड, अविश्वासू, अमंगल, खुनी, जारकमी, चेटकी, मूर्तीपुजक आणि सगळे लबाड ह्यांना अनीन आणि गंधकाने जलणाऱ्या सरोवरात वाटा मिळेल; हे दुसरे मरण होय.” (Limne Pyr g3041 g4442) ९ मग ज्या सात देवदूतांनी त्या सात शेवटल्या पीडांनी भरलेल्या, सात वाट्या घेतल्या होत्या त्यांच्याताला एक येऊन माझ्याशी बोलला आणि मला म्हणाला, “इकडे ये, मी तुला वधू, कोकऱ्याची नवरी दाखवतो.” १० तेव्हा त्याने मला आत्म्याने एका मोठ्या उंच डोंगरावर नेते आणि त्याने मला ती पवित्र नगरी यरूशलेम देवाकडून स्वर्गातून खाली होती आणि नगराच्या राजासनापासून उगम पावत उत्तरांना दाखवली. ११ यरूशलेमेच्या ठायी देवाचे तेज होते; नदीच्या दोन्ही काठांवर बारा जातीची फळे देणारे जीवनाचे आणि तिचे तेज अतिमोलवान खड्यासारखे; स्फटिकाप्रमाणे झाड होते, ते प्रत्येक महिन्यास आपले फळ देते. झाडांची चमकणाऱ्या यास्फे रत्नासारखे होते. १२ तिला मोठा आणि उंच पाने राष्ट्राच्या आरोग्यासाठी उपयोगी पडतात, ३ त्या नगरात तट होता; त्यास बारा वेशी होत्या आणि वेशींपुढे बारा देवदूत यापुढे कसलाही शाप असणार नाही; त्याच्यामध्ये देवाचे व

होते आणि त्यावर नावे लिहिलेली होती; ती इस्साएलाच्या बारा वंशजांची नावे होती, १३ पूर्वेकडे तीन वेशी; उत्तरेकडे तीन वेशी; दक्षिणेकडे तीन वेशी आणि पश्चिमेकडे तीन वेशी होत्या. १४ आणि नगरीच्या तटाला बारा पाये होते; त्यावर कोकऱ्याच्या बारा प्रेषितांची नावे होती. १५ आणि जो माझ्याशी बोलत होता त्याच्याजवळ त्या नगरीचे, तिच्या वेशींचे व तिच्या तटाचे माप घ्यायला एक सोन्याचा बोरु होता. १६ ती नगरी चौकोनी बांधलेली होती; आणि तिची लांबी जितकी होती तितकीच तिची रुंदी होती; आणि त्याने बोरूने माप घेतले ते साडेसातशे कोस भरले; तिची लांबी, रुंदी आणि उंची या समसमान होत्या. १७ आणि त्याने तटाचे माप घेतले ते मनुष्याच्या म्हणजे त्या दूताच्या हाताप्रमाणे एकशे चव्येचाळीस हात भरले; १८ तिच्या तटाचे बांधकाम यास्फे रत्नाचे होते; आणि नगरी स्वच्छ काचेप्रमाणे, शुद्ध सोन्याची होती. १९ आणि नगरीच्या तटाचे पाये अनेक प्रकारचे मोलवान पाणाण लावून सजविले होते. पहिला पाया यास्फे, दुसरा नीलमणी, तिसरा शिवाधातू चौथा पाचू, २० पाचवा गोमेद, सहावा सार्दी, सातवा लसण्या, आठवा वैदूर्य, नववा पुष्कराज, दहावा सोनलसणी, अकरावा याकीथ आणि बारावा पद्मांशग. २१ आणि बारा वेशी बारा मोत्यांच्या होत्या; प्रत्येक वेस एका मोत्याची केली होती. नगरीचा रस्ता शुद्ध सोन्याचा, पारदर्शक काचेसारखा होता. २२ आणि मी तेथे भवन बघितले नाही; कारण सर्वसमर्थ प्रभू देव आणि कोकरा हेच तिचे भवन आहेत. २३ आणि त्या नगरीला प्रकाश द्यायला सूर्याची किंवा चंद्राची गरज नव्हती; कारण देवाचे तेज तिला प्रकाश देते आणि कोकरा तिचा दिवा आहे, २४ राष्ट्रे तिच्या प्रकाशात चालतील; आणि पृथ्वीचे राजे आपले वैभव तिच्यात आणतील. २५ तिच्या वेशी दिवसा कधीही बंद केल्या जाणार नाहीत; आणि तेथे रात्र होणारच नाही. २६ त्या राष्ट्रांकडून वैभव आणि मान तिच्यात आणतील; २७ तेथे कोणतीही अशुद्ध गोष्ट किंवा अमंगळपणाची कृती करणारा अथवा लबाडी करणारा कोणीही मनुष्य, कोणत्याही प्रकारे प्रवेश करणार नाही पण कोकऱ्याच्या जीवनाच्या पुस्तकात ज्यांची नावे लिहिण्यात आली आहेत त्यांनाच प्रवेश करता येईल.

२२ नंतर देवदूताने मला जीवनाच्या पाण्याची एक नदी

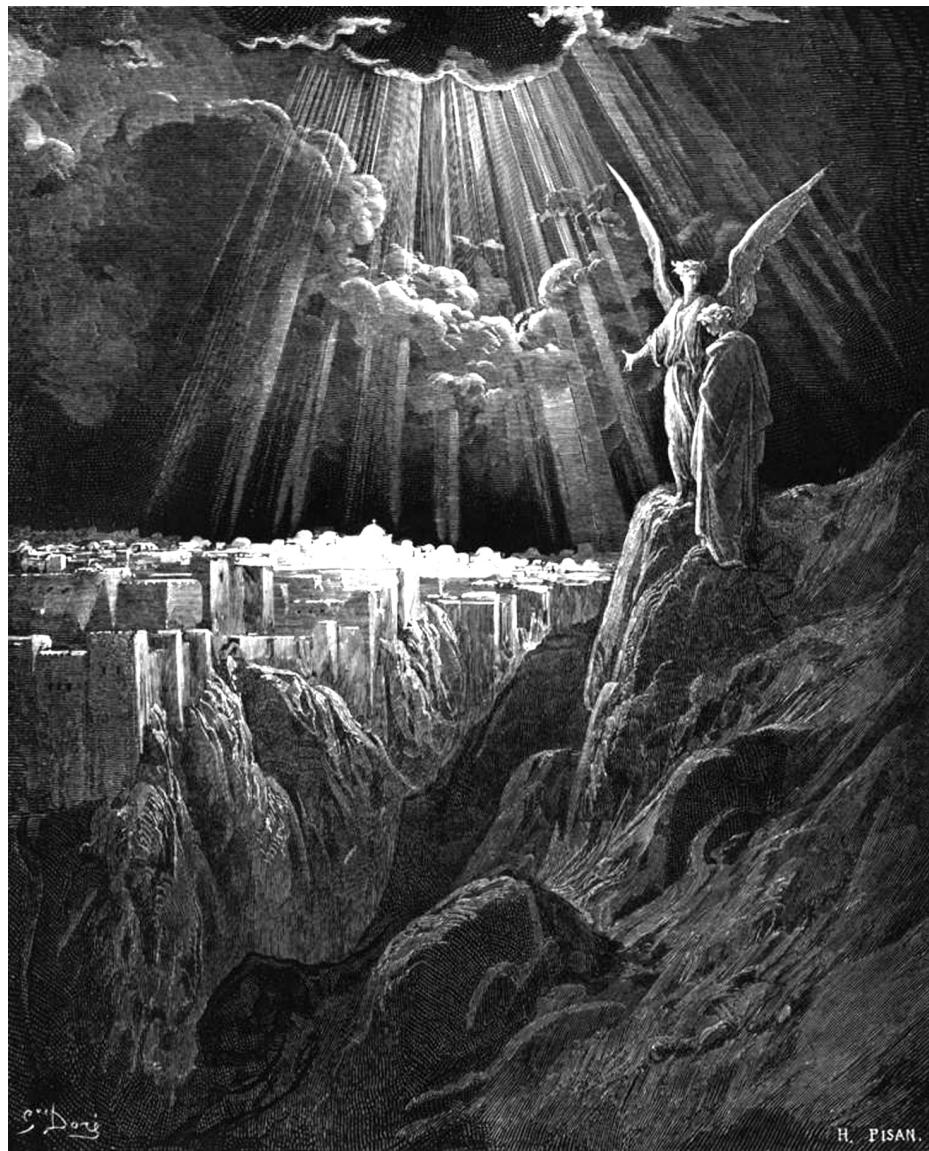
दाखविली. ती नदी स्फटिकासारखी स्वच्छ होती. ती नदी देवाच्या आणि कोकऱ्यांच्या राजासनापासून उगम पावत त्याने नदीच्या दोन्ही काठांवर बारा जातीची फळे देणारे जीवनाचे आणि नगराच्या राजासनापासून उगम पावत तट होता; त्यावर नदीच्या दोन्ही काठांवर बारा जातीची फळे देणारे जीवनाचे आणि नगराच्या राजासनापासून उगम पावत तेज होते; ते प्रत्येक महिन्यास आपले फळ देते. झाडांची चमकणाऱ्या यास्फे रत्नासारखे होते. १२ तिला मोठा आणि उंच पाने राष्ट्राच्या आरोग्यासाठी उपयोगी पडतात, ३ त्या नगरात तट होता; त्यास बारा वेशी होत्या आणि वेशींपुढे बारा देवदूत यापुढे कसलाही शाप असणार नाही; त्याच्यामध्ये देवाचे व

त्याच्या कोकन्याचे राजासन राहिल. त्याचे दास त्याची सेवा तर या पुस्तकात लिहिलेल्या पीडा देव त्याच्यावर आणील; करतील. ४ आणि ते त्याचे मुख पाहतील व त्यांच्या कपाळावर १९ आणि जो कोणी भविष्यकाळाबाबत संदेश देणाऱ्या या देवाचे नाव लिहिलेले असेल. ५ त्या नगरात यापुढे कथीही रात्र पुस्तकामधून काही काढून टाकील त्याचा ज्यांच्याबाबत या होणार नाही. लोकांस प्रकाश मिळविण्यासठी ह्यापुढे कुठल्याही पुस्तकात लिहिले आहे, त्या जीवनाच्या झाडाचा आणि पवित्र दिव्याची अथवा सूर्याची गरज पडणार नाही; कारण प्रभू देव नगराचा वाटा देव काढून घेईल. २० जो येशू या गोर्धेविषयी आपला प्रकाश त्यांच्यावर पाडील; आणि ते युगानुयुग राज्य साक्ष देतो, तो म्हणतो, “हीय, मी लवकर येतो.” आमेन, ये प्रभू करतील. (aiōn g165) ६ नंतर देवदूत मला म्हणाला, “हे शब्द येशू ये. २१ प्रभू येशूची कृपा देवाच्या सर्व पवित्र लोकांबरोबर विश्वासयोग्य आणि खरे आहेत. संदेशांच्या आत्मांचा देव जो असो.

प्रभू आहे, त्याने ज्या गोर्धी लवकर घडून आल्या पाहिजेत, त्या आपल्या दासांना कळवण्यासाठी आपला दूत पाठविला आहे.”

७ “पाहा, मी लवकर येत आहे. या पुस्तकातील संदेशवचनांचे जो पालन करतो, तो धन्य! आहे.” ८ ज्या मनुष्याने या गोर्धी ऐकल्या आणि पाहिल्या तो मनुष्य मी, योहान आहे. मी जेव्हा या गोर्धी ऐकल्या आणि पाहिल्या, तेव्हा या गोर्धी मला दाखवीत असलेल्या देवदूताच्या पायाशी नमन करण्यास मी पालथा पडलो. ९ परंतु तो देवदूत मला म्हणाला, “असे करू नको. मी तुझ्याबरोबर आणि तुझे भाऊ संदेषे, जे या पुस्तकात नमूद केलेल्या वचनांचे पालन करतात, त्यांच्याबरोबर काम करणारा देवाचा एक दास आहे. देवाला नमन कर.” १० नंतर देवदूत मला म्हणाला: “तू या संदेश वचनावर शिक्का माऱ्णन बंद करू नको; काळाबाबतच्या या पुस्तकातील संदेश गुप्त ठेवू नकोस; कारण या गोर्धी घडून येण्याची वेळ आता जवळ आली आहे. ११ जो मनुष्य अर्नीतिमान आहे, तो अर्नीतिमान राहो, जो अमंगळ आहे, तो अमंगळ राहो. जो नीतिमान आहे तो नैतीक आचरण करीत राहो. जो पवित्र आहे, त्यास आणखी पवित्रपणाने चालू दे.” १२ “पाहा, मी लवकर येत आहे आणि प्रत्येकाला ज्याच्या त्याच्या कामाप्रमाणे देण्यास माझ्याजवळ वेतन आहे, १३ मी अल्फा व ओमेगा, पहिला व अखेरचा, आरंभ आणि शेवट आहे. १४ आपल्याला जीवनाच्या झाडावर अधिकार मिळावा व वेशीतून नगरीत आपले जाणे क्वावे म्हणून जे आपले झागे धूतात ते धन्य आहेत. १५ परंतु कुत्रे, चेटकी, जादूटोणा करणारे, व्यभिचारी, मूर्तीपूजा करणारे आणि निरनिराळ्या रीतीने लबाडीची आवड धरणारे व लबाड बोलणारे बाहेर राहतील.” १६ “तुमच्या आपापल्या मंडळ्यांसाठी याबाबतीत साक्ष देण्याकरिता आपला देवदूत मी, येशूने पाठविलेला आहे. मी दाविदाच्या कुळातील एक अंकुर व वंशज आणि पहाटेचा तेजस्वी तारा आहे.” १७ आत्मा आणि नवरी असे म्हणतात की, “ये,” आणि जो कोणी हे ऐकतो, तो असे म्हणो की, “ये,” आणि जो तहानेला आहे, तो येवो, ज्या कोणाला पाहिजे, तो फुकट दिले जाणारे जीवनी पाणी घेवो. १८ या पुस्तकात भविष्यकाळाबाबत नमूद केलेली वचने जो ऐकतो, त्यास मी गंभीरपणे सावधान करतो: जर कोणी ह्यामध्ये भर घालील,

आणि मी ती पवित्र नगरी, नवे यरुशलेम, देवाकडून स्वर्गातून खाली येत असलेली बघितली. ती वरासाठी साज चढवून सजविलेल्या वधूप्रमाणे दिसत होती; आणि मी राजासनातून एक मोठी वापी ऐकली; ती म्हणातो: “पाहा, देवाचा मंडप मनुष्यांत आहे, तो त्यांच्याबरोबर वस्ती करील; ते त्याचे लोक होतील आणि देव स्वतः त्यांच्याबरोबर राहील

प्रक. २१:२-३

वाचकांसाठी मार्गदर्शक

मराठी at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

शब्दकोष

मराठी at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

शब्दकोष +

AionianBible.org/Bibles/Marathi---Marathi-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

लूक ८:३१
रोम. १०:७
प्रक. ९:१
प्रक. ९:२
प्रक. ९:११
प्रक. ११:७
प्रक. १७:८
प्रक. २०:१
प्रक. २०:३

प्रेषि. ३:२१
प्रेषि. १५:१८

रोम. १:२५
रोम. १:५

रोम. ११:३६
रोम. १२:२

रोम. १६:२७
१ करि. १:२०

१ करि. २:६
१ करि. २:७

१ करि. २:८
१ करि. ३:१८

१ करि. ८:१३
१ करि. १०:११

२ करि. ४:४

२ करि. १:९

२ करि. ११:३१

गलती १:४

गलती १:५

इफि. १:२१

इफि. २:२

इफि. २:७

इफि. ३:१

इफि. ३:११

इफि. ३:२१

मार्क ३:११

मार्क ४:११

मार्क १०:३०

मार्क ११:१४

लूक १:३३

लूक १:५५

लूक १:७०

लूक १६:८

लूक १८:३०

लूक २०:३४

लूक २०:३५

योहान ४:१४

योहान ६:५१

योहान ६:५८

योहान ८:३५

योहान ८:५१

योहान ८:५२

योहान ९:३२

योहान १०:२८

योहान ११:२६

योहान १२:३४

योहान १३:८

योहान १४:१६

१पेत्र. १:२५

१पेत्र. ४:११

१पेत्र. ५:११

२ पेत्र. ३:१८

१ योहा. २:१७

२ योहा. १:२

यहू. १:१३

यहू. १:२५

प्रक. १:६

प्रक. १:१८

प्रक. ४:९

प्रक. ४:१०

प्रक. ५:१३

प्रक. ७:१२

प्रक. १०:६

प्रक. ११:१५

प्रक. १४:११

प्रक. १५:७

प्रक. १९:३

प्रक. २०:१०

प्रक. २२:५

aiōnios

मत्तय १८:८

मत्तय १९:१६

मत्तय १९:२९

मत्तय २५:४९

मत्तय २५:४६

मार्क ३:२१

मार्क १०:१७

मार्क १०:३०

लूक १०:२५

लूक १६:९

लूक १८:१८

योहान ३:१५

योहान ३:१६

योहान ३:३६

योहान ४:१४

योहान ४:३६

योहान ५:२४

योहान ५:३१

योहान ६:२७

योहान ६:४०

योहान ६:४७

योहान ६:५४

योहान ६:६८

१पेत्र. १:२३

योहान १०:२८
योहान १२:२५
योहान १२:५०
योहान १७:२
योहान १७:३
प्रेषि. १३:४६
प्रेषि. १३:४८
रोम. २:७
रोम. ५:२९
रोम. ६:२२
रोम. ६:२३
रोम. १६:२५
रोम. १६:२६
२ करि. ४:१७
२ करि. ४:१८
२ करि. ५:१
गलती ६:८
२ थेर्स. १:९
२ थेर्स. २:१६
१ तीम. १:१६
१ तीम. ६:१२
१ तीम. ६:१६
२ तीम. १:९
२ तीम. २:१०
तीत. १:२
तीत. ३:७
फिल. १:१५
इश्वी ५:९
इश्वी ६:२
इश्वी ९:१२
इश्वी ९:१४
इश्वी ९:१५
इश्वी १३:२०
पेप्रेत्र. ५:१०
२ पेप्र. १:११
१ योहा. १:२
१ योहा. २:२५
१ योहा. ३:१५
१ योहा. ५:११
१ योहा. ५:१३
१ योहा. ५:२०
यहू. १:७
यहू. १:२१
प्रक. १४:६

eleēsē

रोम. ११:३२

Geenna

मत्य ५:२२
मत्य ५:२९
मत्य ५:३०
मत्य १०:२८
मत्य १८:१
मत्य २३:१५
मत्य २३:३३
मार्क ९:४३

मार्क ९:४५
मार्क ९:४७
लूक १२:५
याको. ३:६
Hades
मत्य ११:२३
मत्य १६:१८
लूक १०:१५
लूक १६:२३
प्रेषि. २:२७
प्रेषि. २:३१
१ करि. १५:५५
प्रक. १:१८
प्रक. ६:८
प्रक. २०:१३
प्रक. २०:१४

Limnē Pyr

प्रक. ११:२०
प्रक. २०:१०
प्रक. २०:४४
प्रक. २०:१५
प्रक. २१:८

Sheol

उत्पत्ति ३७:३५
उत्पत्ति ४२:३८
उत्पत्ति ४४:२९
उत्पत्ति ४४:३१
गणना १६:३०
गणना १६:३३
अनुवाद ३२:२२
१ शमुवेल २२:६
२ शमुवेल २२:६
१ राजे २:६
१ राजे २:९
ईयोब ७:९
ईयोब ११:८
ईयोब १४:१३
ईयोब १७:१३
ईयोब १७:१६
ईयोब २१:१३
ईयोब २४:१९
ईयोब २६:६

स्तोत्रसंहिता ६:५
स्तोत्रसंहिता ९:१७
स्तोत्रसंहिता १६:१०
स्तोत्रसंहिता १८:५
स्तोत्रसंहिता ३०:३
स्तोत्रसंहिता ३१:१७
स्तोत्रसंहिता ४१:१४
स्तोत्रसंहिता ४१:१५
स्तोत्रसंहिता ५५:१५
स्तोत्रसंहिता ८६:१३
स्तोत्रसंहिता ८८:३
स्तोत्रसंहिता ९१:४८

स्तोत्रसंहिता ११६:३
स्तोत्रसंहिता १३९:८
स्तोत्रसंहिता १४१:७
नीतिसूत्रे १:१२
नीतिसूत्रे ५:५
नीतिसूत्रे ७:२७
नीतिसूत्रे ९:१८
नीतिसूत्रे १५:११
नीतिसूत्रे १५:२४
नीतिसूत्रे २३:४४
नीतिसूत्रे २७:२०
नीतिसूत्रे ३०:१६
उपदेशक ९:१०
गीतरत्न ८:६
यशया ५:१४
यशया ७:११
यशया १४:९
यशया १४:११
यशया १४:१५
यशया २८:१५
यशया २८:१८
यशया ३८:१०
यशया ३८:१८
यशया ५७:९
यहेज्केल ३१:१५
यहेज्केल ३१:१६
यहेज्केल ३१:१७
यहेज्केल ३२:२१
यहेज्केल ३२:२७
होशेय १३:१४
आमोस ९:२
योना २:२
हबक्कूक २:५

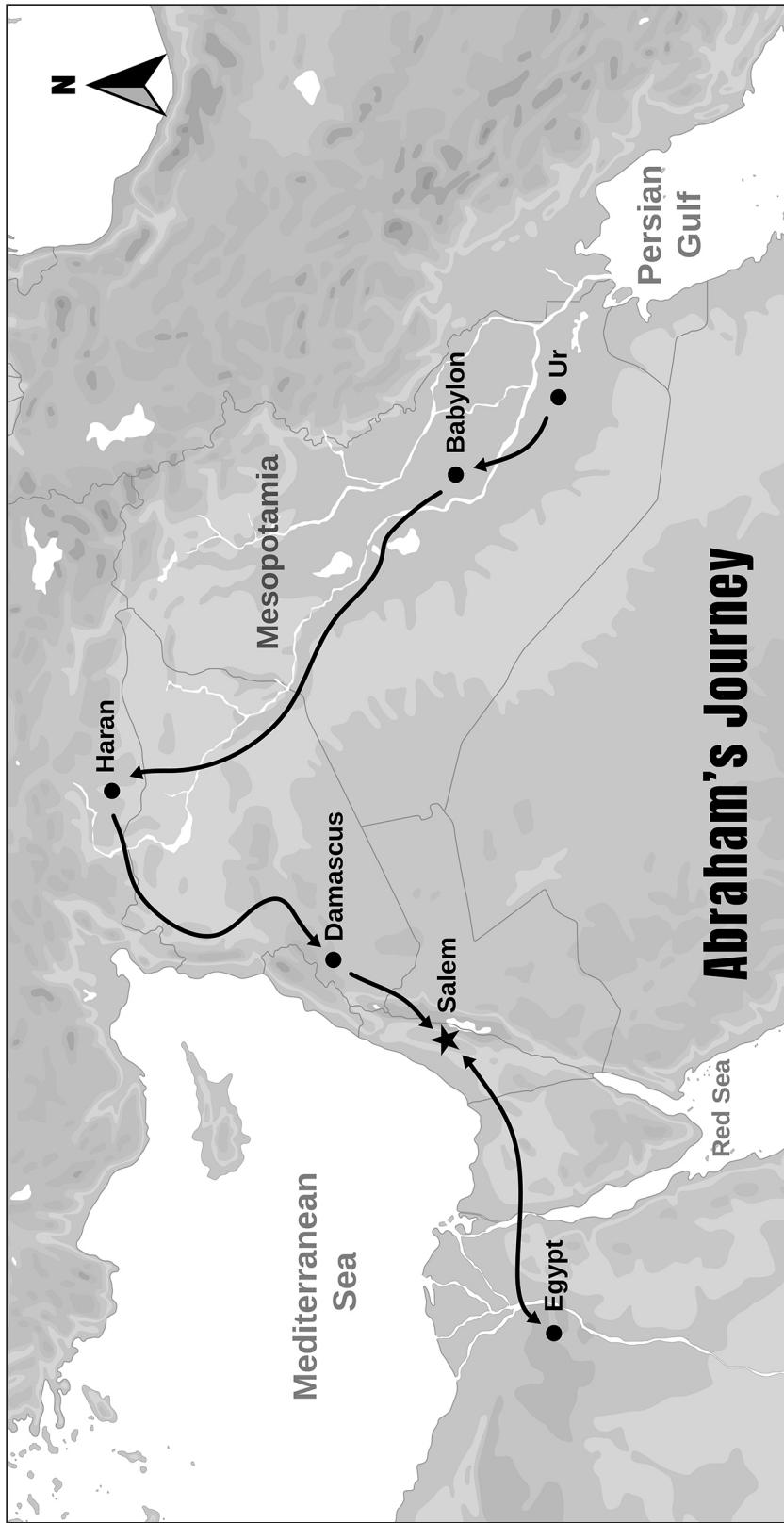
Tartaroō

२ पेप्र. २:४

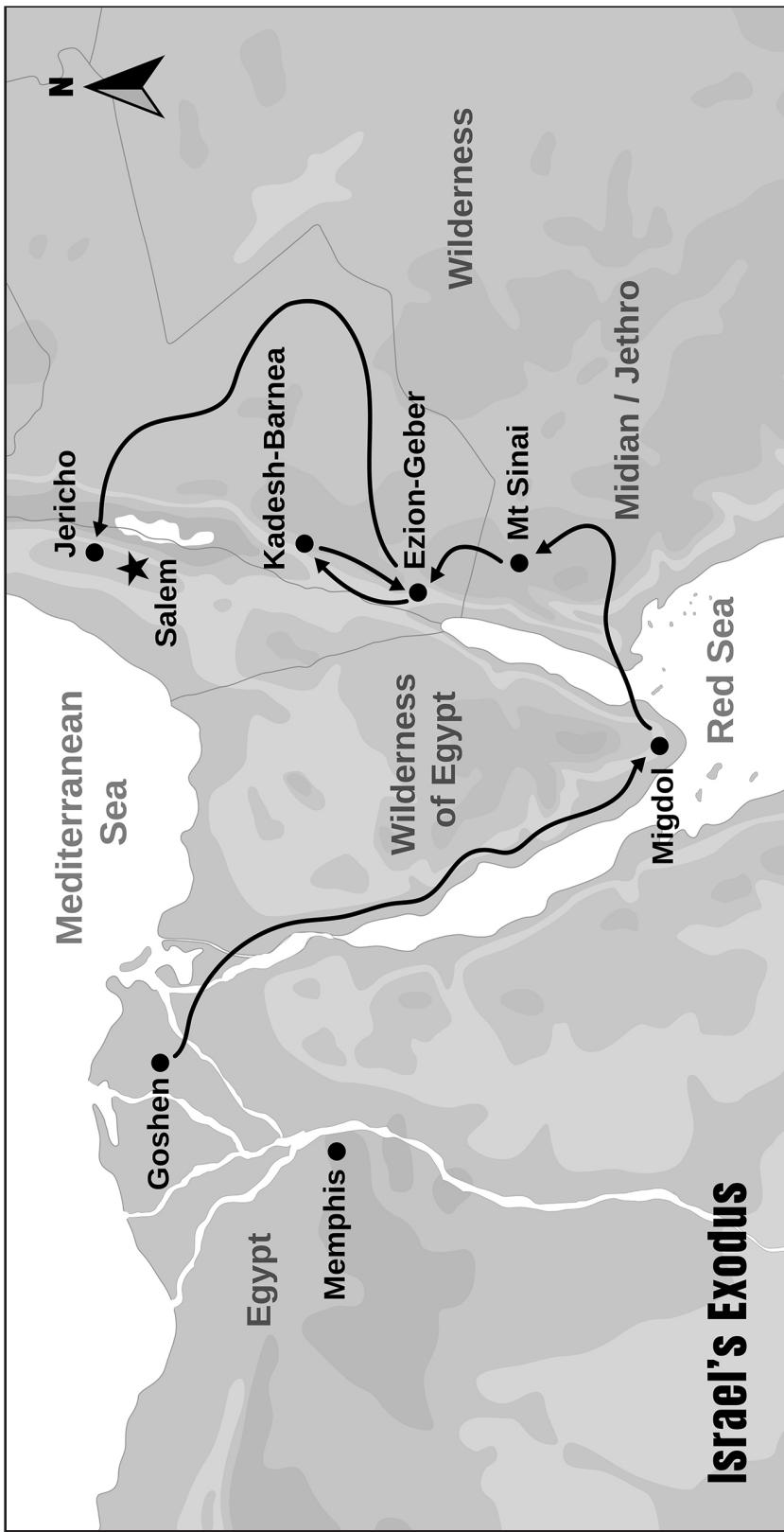
Questioned

None yet noted

Abraham's Journey

विश्वासने, अब्राहामने, त्यास जे ठिकाण वत्तम मिळाणार होते तिकडे जाण्यास त्यास बोलवण्यात आले तेक्का आज्ञा मानली. तो कोठे जाणार होता हे त्यास माहीत नस्ताना तो निघाला. - इंग्री १२:८

फाराने लोकांस जाऊ दिले, परंतु परमेश्वरने लोकास पतिरी लोकाच्या देखातून जवळची वाट असताना देखील त्यातून जाऊ दिले नाही
“युद्ध प्रसंग पाहून हे लोक माथार घेऊन मिसर देशाला परत जाईल, असे देवाला वातले.” - निमिः १३:१७

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Cana
Nazareth
Capernaum
Bethsaida

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

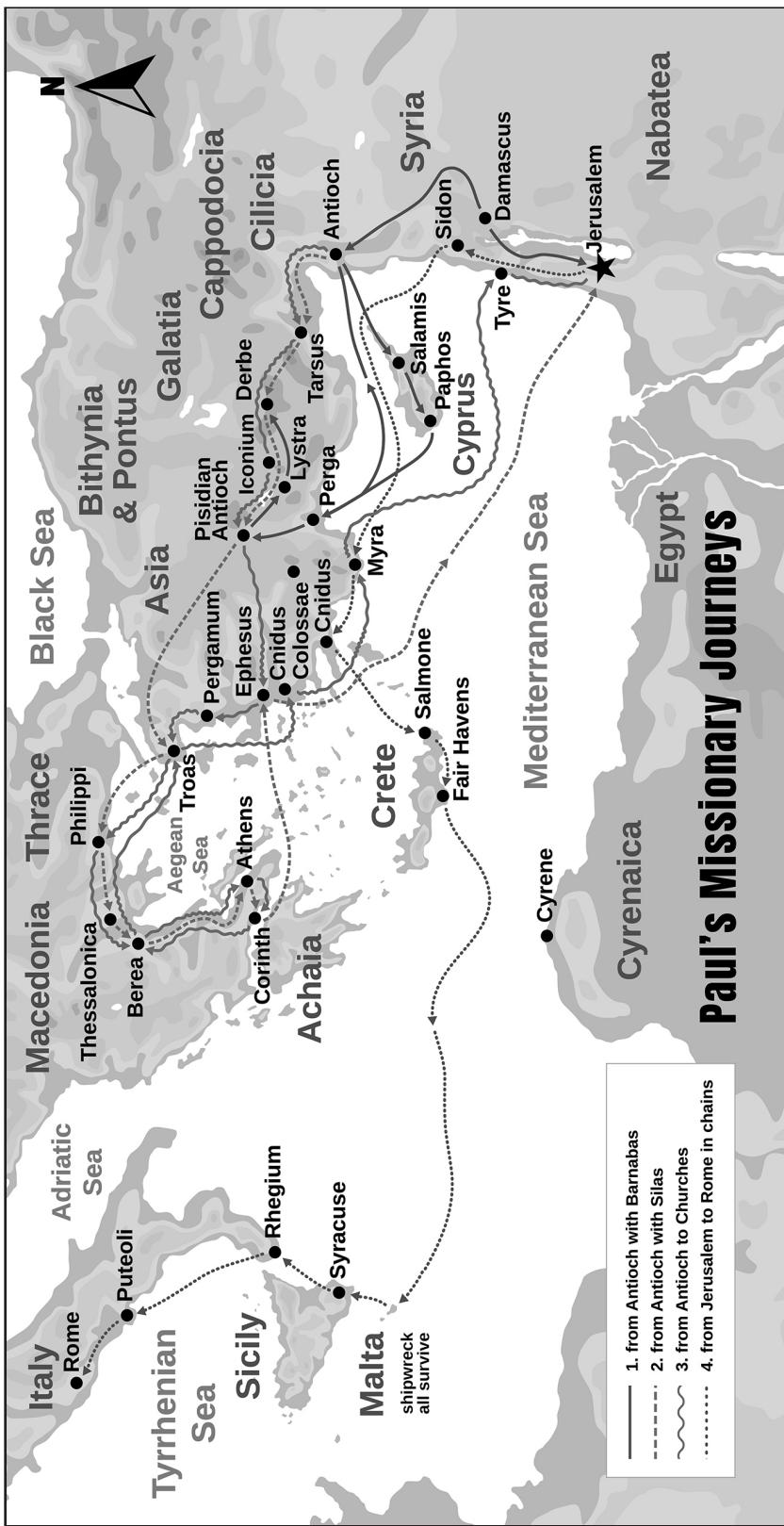
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

कारण मनुष्याचा पुत्री सेवा करून घ्यावयास नाही तर तो सेवा करतवयास आला अहे, पुकळांच्या खंडणीकरिता आपला जीव देण्यासाठी आला आहे. - मार्क 10:45

Paul's Missionary Journeys

प्रेषित होएयस बोलावलेला, येथे ख्रिस्ताचा दास, देवाच्या सुवर्णतासी केवळा केवळा, पौल शाजकडून; - रोम. ११. ११

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

ନଶୀବ

ମରାଠୀ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

महानु तुर्ही जा आणि राष्ट्रील लोकास माझे शिष्य करा. पिता, पुत्र आणि पवित्र आत्मा याच्या नावाने बापिस्ता या. - मत्त्य २८:१८

